

ተስፋዬ ገብረአብ
የጋዜጠኛው ማስታወሻ

© Tesfaye Gebreab - 2009
© ተስፋዬ ገብረአብ - 2001

Author photo: Micktece

አስተያየት ለመላክ ወይም መፅሃፉን ለማጣነትና ለማክፋፈል፣
ttgebreab@yahoo.com
www.tgindex.blogspot.com

ምስጋና

ይህ መፅሃፍ በተሳካ ሁኔታ ይጠናቀቅ ዘንድ ድጋፍ ላደረጉልኝ ወዳጆቼ
ሁሉ ምስጋናዬ ከፍተኛ ነው። የትየባ ስራውን ለሰራችልኝ ለወይዘሪት ሌንሳ
ዋቆ፣ እንዲሁም መፅሃፉን በማንበብ ጠቃሚ አስተያየት ለሰጣችሁኝ ሁሉ የክብር
ምስጋና ይደረጋችሁ።

- ማ ው ጫ -

• የጋዜጠኛው ማስታወሻ.....	5
1. ስራ ፍለጋ	9
2. መዝሙረ ዋልዋ.....	18
3. አንድ አገር - ሁለት አለም!.....	33
4. በረከት ስምአን.....	66
5. በደም የተገኘ ዙፋን.....	88
6. አሰቸጋሪ የስራ ቀናት.....	94
7. የማልረሳት ጋዜጠኛ.....	102
8. የልጅነት መምህራን.....	112
9. ወንድሙ ጨበሮ.....	128
10. የአብዱልመጂድ ቁጣ.....	132
11. የዘመናችን አንበሶች.....	136
12. የቁንድዶ ፈረሶች.....	154
13. እነ መለስ! እነተወልደ!.....	166
14. ክንፈ! የፀጥታው ሹም.....	195
15. የመጨረሻው ምሽት.....	211
16. የማይጣላ ህሊና.....	225
17. የባከኑ የኛ ሰዎች.....	231
18. የአፍሪቃን ድንበር ስናቋርጥ.....	249
19. ብጫቂ ወረቀቶች.....	271
20. የአሰፋ ማሞ ጨቤዎች.....	299
21. የጋዜጠኛው ደብዳቤ.....	303
22. ሲያትል ደህና ሁኝ.....	307
23. ኢብሳ አልሞተም!.....	321
24. ደራራ ለምን ተገደለ?	336
25. ኢትዮጵያዊ ወታደር.....	342
26. መነኩሴው ቀበሮ.....	347
27. ፅጌረዳን ዳግም አየሁዋት.....	357
28. ማሪዋና! የሃዩሎም ገዳይ.....	375
29. አንድ አፍ - ጠባብ ጉሮሮ	383
30. መንገዱ ወዴት ያደርሳል?.....	393
31. ጉዞ ወደ እውቀት.....	401
ድህረ ታሪክ.....	411

የጋዜጠኛው ማስታወሻ

የቢሾፍቱ ልጅ የሆነ አንድ ዜጋ ይህን መፅሃፍ ሊፅፋት ሲጀምር ለራሱ ታማኝ ለመሆን ከህሊናው ጋር ብርቱ ትግል አድርጎአል። በመሆኑም ገልጣችሁ ማንበብ ስትጀምሩ ጥቂትም ቢሆን የሚያስደምሙ ትረካዎችን አታጡበትም። በዚህች መፅሃፍ ውስጥ የሰፈሩት ትረካዎች “ግለ - ታሪክ” አይደሉም። የአንድ ጋዜጠኛ እውነተኛ እለታዊ ገጠመኞች ብቻ ናቸው።

ያ ሰው እኔ ነኝ!

“አንድ በቂ ምክንያት ከሃምሳ ሰበቦች የተሻለ ነው” የሚለውን ብሂል እንደ መርህ ይገጥሙ ሁሉን እንደ ወረደ ተርኬላችኋለሁ። በየትረካው ውስጥ ያልተሟሉ መረጃዎች ወይም ሚስጥራቸው ባግባቡ ያልተብራራ ክስተቶች ሊያጋጥማችሁ ይችላል። ይህ መፅሃፍ የታሪክ መፅሃፍ አይደለምና ከዚያ በላይ አትጠብቁ።

በዚህ መፅሃፍ የተካተቱት ቁርጥራጭ መረጃዎች እያንዳንዳቸው ሙሉ የታሪክ መፅሃፍ ሊወጣቸው እንደሚችል እረዳ ነበር። “የህወሃት መከፋፈል” ራሱን የቻለ ርዕሰ ጉዳይ ነበር። የፀጥታው መስሪያ ቤትና የፕሮፓጋንዳው ክፍል

አሰራሮች ትንታኔ እየተሰጠባቸው በጥልቀት ሊሰሩ ይችላሉ እንደነበር አላጣሁትም። ያለኝን ሁሉ የመዘርገፍ አይነት የአፃፃፍ ስልት ተጠቅሜያለሁ። ይህ ለታሪክ ፀሃፊዎች መነሻና ምንጭ ሆኖ ያገለግል ዘንድ ምኞቴ ነው። የመጨረሻ ዘመን ታሪክ ፀሃፊዎች ከዚህ ጥራዝ የወርቅ ክሮችን መምዘዝ እንደሚችሉ፣ የወርቅ ጉድጓዶችንም እንደሚቆፍሩ ተስፋ አደርጋለሁ። እኔ የማውቀውን ፅፌያለሁ። ሌሎችም እንደኔ የሚያውቁትን ከፃፉ ታሪክ ፀሃፊዎች ጥሬ መረጃዎችን ሊጠቀሙባቸው ይችላሉ።

በመፅሃፉ የኢትዮጵያን የዘመን አቆጣጠር የተጠቀሙኩ ሲሆን፣ በጊዜ መርዘም ምክንያት መርሳት ሊኖር ስለሚችል፣ ቀናት ላይ የተሳሳተ ነገር ቢገጥማችሁ እያስተካከላችሁ ታነቡት ዘንድ ከይቅርታ ጋር እጠይቃለሁ።

በዚህ መፅሃፍ ባልተለመደ ሁኔታ እውነተኛ ስማችሁን ለተጠቀምኩ ሁሉ ባለማስፈቀዴ ይቅርታ እየጠየቅሁ፤ አትቀየሙኝም ብዬ በመገመቴ ደግሞ አመሰግናለሁ። ቀለል አድርጋችሁ ካነበባችሁት በትረካው ይበልጥ እንደምትዝናኑ እምነቴ ነው። በዚህ መፅሃፍ ስማቸው ለተጠቀሰ በህይወት የሌሉ ሰዎች ታማኝ ለመሆን በእጅጉ ተጠንቅቄያለሁ። ስሜታዊ ሁኔታዎችን ለማስወገድ ስል ደግሞ አንዳንድ ትረካዎች ላይ ስሞችንና ቦታዎችን ለዋውጬ መጠቀሙን መርጫለሁ። ያልተረጋገጡ መረጃዎችን ላለማካተት ብርቱ ጥረት በማድረጌ፣ ከመቶ አምሳ ገጾች በላይ ቆርጫ ጥያለሁ። የአንድ ስህተት መገኘት የሙሉ መፅሃፌን ተአማኒነት እንዳያንድልብኝ በሚል ስጋት ማጣሪያ የሚያሻቸውን አሳድሬያቸዋለሁ። ምናልባትም ሌላ ሙሉ መፅሃፍ ይወጣቸዋል። በሁለተኛው ክፍል፣ “የጋዜጠኛው ማስታወሻ” ለመገናኘት እንበቃለን ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ።

የአፃፃፍ ጥበብ ባለሙያዎችና ሃያሲያን ስለዚህ መፅሃፍ የአፃፃፍ ስልት ልትተቹ ትችሉ ይሆናል። ይህ የአንድ ግለሰብ የግል ማስታወሻ ደብተር ስለሆነ ለአተራረክ ያመቸኝ ዘንድ ከተለምዶው ውጭ የራሴን መንገድ መከተሉን መርጫለሁ።

ቢሾፍቴ የተወለድሁ ዜጋ እንደመሆኔ፣ የህወሃት አባልና ካድሬ ሆኜ ከአስር አመታት በላይ እንደመሰራቴ፣ የኢትዮጵያ የፖለቲካ ሁኔታና የህወሃት - ኢህአዴግ ጉዳይ በቀጥታ ይመለከተኛል። በአናቴ የጋዜጠኝነት የሙያ

ግዴታዬ ይፋ አደርግ ዘንድ ያዘዘኝን መረጃዎች በዚህ መፅሃፍ ያካተትኩ በመሆኑ፤ ትረካዎቼን በትእግስት ትመረምሯቸው ዘንድ እጋብዛለሁ። በጋዜጠኝነት ሙያ ከኢህአዴግ ጋር በሰራሁበት ወቅት ያወቅኋቸውን ምስጢሮች ሁሉ ግን እዚህ አላካተትኩም። የሙያውን ስነምግባር ለመጠበቅ ስል ያላተምኳቸው መረጃዎች ከጥቂት በላይ ናቸው። የጠነከረ ሂስ የሰነዘርኩባችሁ የቀድሞ ንዶቹ ቆዳችሁን አጠንክራችሁ፤ ከቂምና ከጥላቻ በፀዳ መንፈስ ታነቡኝ ዘንድ ምኞቴ ነው።

የእያንዳንዱ ሰው የህይወት መንገድ ላይ ጉዞ አንድ ሙሉ መፅሃፍ እንደሚወጣው ይታመናል። እኔም የስራና የህይወት ገጠመኞቼን ቁራጭ መፅሃፍ ለማድረግ ሞክሬያለሁ። ተሳክቶልኝ ይሆን?

ተስፋዬ ገብረአብ
ፕሪቶሪያ - 2001

- 1 -
ሰራ ፍለጋ

ከምድራቱ በላይ - ሰማይን አካፍሎ፤
አየሁት ደመናን - ከታች ተንገዋሎ፤
ለጊዜው አየሁት - ባዩር ተቀምጧል፤
ተመልሼ እስካየው - ከታች አንጋጥጧል፤

(ግጥም - ትእግስት ህሩይ)

ለከረምቱ ወራት ከደብረዘይት ወደ አዲስ አበባ የተጓዝኩት እንደተለመደው ለሰራ ፍለጋ ሲሆን፤ አመቱም 1979 ነበር። አዲስ ዘመን ጋዜጣ ላይ በሪፖርተርነት ለመቀጠር ማመልከቻ አስገብቼ ስለነበር እነሆ በተስፋ አዲስ አበባ ገብቻለሁ።

የከሰአት በሁዋላው የሰራ ሰአት እስኪደርስ አራት ኪሎ ከሚገኘው የኩራዝ አሳታሚ መደብር ገብቼ መፃህፍትን እመለከት ጀመር። ኪሴ ውስጥ ያለው አምስት ብር ብቻ ነውና መፅሃፍ እንደማልገዛ ግልፅ ነው። ዳሩ ግን ማየቱ ብቻ ተስፋ ስለነበር አዲስ ለገበያ የቀረቡትን መፃህፍት እያገለበጥኩ በመዝናናት ላይ ነበርኩ። አጠገቤ ቆሞ እንደኔው መፅሃፍትን በመነካካት የሚደሰት ሌላ ወጣት በማየቴ እንደዋዛ ወሬ ጀመርኩ፤

“ገበየሁ አየለ የህፃናት መፅሃፍ ይፅፋል እንዴ ለካ?”

“ይፅፋል!” ሲል አዳኝቀ። “...በርግጥ እኔም በቅርቡ ነው ያወቅሁት”

ወጣቱ በሃያዎቹ ማብቂያ ግድም ሊሆን እንደሚችል የገመትኩ ሲሆን፣ ወሬውን እኔ ከከፈትኩ በሁዋላ ወዲያውኑ ጓደኛው አድርጎኝ ስለ ራሱ ይተርክልኝ ጀመር፤

“አዲስ ዘመን ጋዜጣ ታነባለህ?”

“አነባለሁ”

“ተፈሪ አሰፋ - ከጉለሌ’ የሚል ስም አታውቅም?”

“አውቃለሁ”

“ተፈሪ ማለት እኔ ነኝ!”

ከመደሰቴና ከመደነቄም ወዲያውኑ አከበርኩት። ከመደብሩ ከወጣን በሁዋላ እያወራን ቁልቁል አዘገምን። እኔም ድርሰት መፃፍ እንደምወድ ነገርኩት።

“ከዚህ በፊት ምን ታትሞልሃል?” ሲል ጠየቀኝ።

የአጫጭር ልቦለዶች መድበል ኩራዝ አሳታሚ አስገብቼ ምላሽ እየጠበቅሁ እንደሆነ፤ በሬድዮ መጣጥፍ እንደተነበበልኝ፤ “የስለት ልጅ” በሚል ርእስ አጭር ልቦለድ ድርሰት ፅፌ ጌታቸው ለማ ለተባለ የአዲስ ዘመን ጋዜጠኛ አቅርቦም እንደነበርና፤ “አብዮት በሚካሄድበት በዚህ ወቅት ስለ ‘ስለት ልጅ’ መፃፍ ተቀባይነት የለውም” ብሎ እንዳባረረኝ አጫወትኩት።

“ወዴት እየሄድክ ነው አሁን?” ሲል ጠየቀኝ።

“ወደ ፕሬስ መምሪያ”

“እኔም ወደ ፒያሳ ነው የምሄደው” ካለ በሁዋላ ቁልቁል አብረን አዘገምን።

“...በቅርቡ ለአዲስ ዘመን ጋዜጣ አራሚነት ለመቀጠር ተስፋ አግኝቻለሁ” አለኝ።

በአጋጣሚው በመደነቅ እኔም የራሴን ነገርኩት፤

“እኔም ለአዲስ ዘመን ጋዜጣ በሪፖርተርነት ለመቀጠር ማመልከቻ አስገብቼያለሁ”

ተፈሪ በአትኩሮት ካጤነኝ በሁዋላ፤

“የሚረዳህ ሰው አለ?” ሲል ጠየቀኝ።

“ማንም የለም” አልኩ በስጋት “...ከብርሃኑ ዘርይሁን ጋር እንተዋወቅ ነበር። እየሞከረልኝ ነበር። ግን ያው

እንደምታውቀው አረፈ። ሌላ የማውቀው ሰው ስለሌለ ዝም ብዬ በራሴው እየሞከርኩ ነው...”

ተፈሪ ወሽመጥ በሚበጥሱ ቃላት ተስፋ አስቆረጠኝ፤

“...አትልፋ!” አለኝ ቃል በቃል “...ሰው የሌለው ሰው የፕሬስ መምሪያን ደጃፍ አይረግጥም። እኔ እንኳ ይህን ሁሉ ፅሁፍ አዲስ ዘመን ላይ እየፃፍኩ ሊቀጥሩኝ አልቻሉም። ደጅ መጥናት ከጀመርኩ ሁለት አመት ሆነኝ። አልቻልኩም። ሰው ስለሌለኝ እንጂ እኔ ከአዲስ ዘመን ሪፖርተሮች አላንሰም። እዚህ መስሪያ ቤት ለመቀጠር ጎጃሜ መሆን አለብህ፤ አለያም ደግሞ ወፍራም ዘመድ ያስፈልግሃል”

“ጎጃሜ ለምን?” አልኩ ማመን እያቃተኝ።

“ሙሉጌታ ሉሌን አታውቀውም?”

“አላውቀውም፤ ማነው?”

“የፕሬስ መምሪያ ሃላፊው ነዋ! እሱም ራሱ የታወቀ የቀድሞ ጋዜጠኛ ነው። ሆኖም የጎጃም ነገር ትጎትተዋለች። ፕሬስ በጎጃም ሰንሰለት የተያያዘ ቤት ነው። ችሎታ የሌላቸውን ሰዎች ጎጃሜ ስለሆኑ ብቻ ቀጥሮአቸዋል። እነ ዋካ ይርሳው፤ እነ አያሌው...” እያለ የማላቃቸውን ሰሞች ይደረድርልኝ ጀመር።

ተፈሪ አሰፋ አያያዘና ቀጠለ፤

“አሁን ግን ብርሃንና ሰላም ማተሚያ ቤት የምትሰራ ዘመዴ ሙሉጌታ ሉሌን ቢሮው ገብታ ለመነሻው። በዚህ ወር መጨረሻ ልቀጠር ቃል ተገብቶልኛል።”

የነበረኝ ተስፋ ሁሉ ድምጥማጡ ጠፋ። ክፉኛ አዘንኩ። ተፈሪ ተሰናብቶኝ ወደ ፒያሳ አቅጣጫ ሲያመራ እኔ ወደ ብርሃንና ሰላም ህንፃ ገባሁ። ማመልከቻዬን ወዳስገባሁበት ሰባተኛ ፎቅ ያመራሁት ተስፋ ባጣ ስሜት ነበር። ማመልከቻዬን ቀደም ሲል ሙሉጌታ ሉሌ ተብሎ እንደሚጠራ ከማላውቀው መምሪያ ሃላፊ ቢሮ ነበርና ያስገባሁት፤ ገብቼ ፀሃፊዋን ጠየቅሁዋት። ሂሩት የተባለችው ፀሃፊ ገፅታዬን ረስታው ኖሮ፤

“ምን ነበር ጉዳይህ?” ስትል በትህትና ጠየቀችኝ።

“ለአዲስ ዘመን ጋዜጣ ሪፖርተርነት ለመቀጠር እዚህ ማመልከቻ አስገብቼ ነበር”

“መቼ ነው ያስገባኸው?”

“ወር አለፈው”

ጥቂት አሰበችና፤

“ለመምሪያ ሃላፊው አስገብቼልህ ነበር መሰለኝ፤ ምላሽ ግን አላገኘሁም”

“መቼ ነው ምላሽ ላገኝ የምችለው?”

“እሱን አላውቅም። እየተመላለስክ ጠይቅ”

“ከደብረዘይት ስለሆነ የምመላለሰው የትራንስፖርት ገንዘብ ችግር አለብኝ። የማይሆን ከሆነ አሁኑኑ ምላሽ ባገኝ ደስ ይለኝ ነበር” አልኩ፤ ስለ ጎጃም ሰንሰለት እያሰላሰልኩ።

“እንግዲህ እኔ ምን ልረዳህ እችላለሁ?”

እንዳዘነችልኝ ከገፅታዋ ተረዳሁ። በተለይ የትራንስፖርት ገንዘብ ችግር ጉዳይ ሳነሳ ትክክና ጭንቅ አለች። አመስግኜያት የሙሉጌታ ሉሌን ቢሮ ለቅቄ ወጣሁ።

...አሳንሰሩ ወደ ምድር ይዞኝ ወረደ።

ከህንፃው ዋና መግቢያ በር ላይ ያስያዝኩትን የቀበሌ መታወቂያ ወረቀት ተቀብቼ በአውቶብስ ወደ ለጋህር ሄድኩ። ከለጋህር ወደ ደብረዘይት አቀናሁ። የነበርኩበት የኑሮ መክበድ ተደማምሮ የመረረ ቂም ይገፍ ነበር። ከዚህ ቀደም የማላውቀው አይነት ጥላቻ ልቤ ውስጥ እንደደነደነ ይታወቀኛል። ፖለቲካ አላውቅም። ልቤ በጥላቻ አራሙቻ መሞላቱን ግን ተረድቼ ነበር። በተለይም ተፈሪ አሰፋ ያጫወተኝ የጎጃም ሰንሰለት ጉዳይ የጥላቻ ስሜቴን እንዳባባሰው ይታወቀኛል። በከባዱ ደካማነት እየተሰማኝ ነበር። ብርሃንና ሰላም ሰባተኛ ፎቅ ላይ የገነው ስልጣን የማይደፈር እንደሆነ ርግጠኛ ነበርኩ። ብርሃኑ ዘርይሁንና ከበደ አኒሳ የተባሉት ጋዜጠኞች በዚያን ወቅት ለኔ ችሎታ ጥሩ አመለካከት ስለነበራቸውና ብርሃኑ ዘርይሁንም ‘አያያዝህ ጥሩ ነው’ ይለኝ ስለነበር፤ ነቀፋዬ በቢሮክራሲው ላይ ነበር።

የሆነው ሆኖ ከዚያን እለት በሁዋላ ወደ ብርሃንና ሰላም ማተሚያ ቤት ግቢ አልተመለስኩም። ነቢይ አይደለሁምና በአጭር ጊዜ ውስጥ የሙሉጌታ ሉሌን ስልጣንና ቢሮ እረከባለሁ ብዬ ልተነብይ ግን አልቻልኩም። የሆነው ግን እንዲያ ነበር...

* * *

የተረኩላችሁ ታሪክ በተፈፀመ በአራተኛው አመት፤

በ1983 የክረምቱ ወራት ማገባደጃ ላይ ከጠቅላይ ሚኒስትር ታምራት ላይኔ የተፃፈ ደብዳቤ እጄ ላይ ገባ። ደብዳቤው የፕሬስ መምሪያ ሃላፊ ሆኜ መሾሚን የሚገልፅ ነበር።

በአንድ ነጭ ላንድክሩዘር ተጭኜ ወደ ብርሃንና ሰላም ማተሚያ ቤት ግቢ ገባሁ። ሾፌሩን ወደመጣበት አሰናብቼ ወደ ሰባተኛ ፎቅ ለመውጣት አሳንሰሩን ያዝኩ። በተስፋ ማጣትና በሃዘን ተውጮ በዚህ አሳንሰር ቁልቁል ከወረድኩ ልክ አራት አመቱ!

ክረምት ነበር ያኔም።

አሳንሰሩ ሰባተኛ ፎቅ ላይ ቆመ። መንገዱን አውቀዋለሁ! በዝግታ አዘገምኩ። የፕሬስ መምሪያ ሃላፊ! ሙሉጌታ ሉሌ! ሂሩት የተባለች ፀሃፊ! ምላሽ ያላገኘ ማመልከቻ...

ጭንቅላቴ ግሎአል! ማመንም ተቸግሬያለሁ።

ከአራት አመታት በፊት እዚህ መስሪያ ቤት ስራ ለመቀጠር ደጅ እየጠናሁ ነበር። ለራሴውም ግራ በሆነብኝ ፍጥነት በሃረር ወታደራዊ ሳይንስና ፖለቲካ ስልጥኜ፣ የአንድ ወር ደምዝ ሳልወሰድ በጦርነት ተካፍዬና ቆስዬ፣ እጄን ለወያኔ ሰጥቼ፣ ባጭር ጊዜ ውስጥ ከኢህአዴግ የፕሮፓጋንዳ ታጋይ ካድሬዎች አንዱ ሆኜ፣ ደርግ ወድቆ፣ ይኸው ማመልከቻ ካስገባሁበት ቢሮ ተሾምኩ። “ሰኞ ተረገዝኩ፤ ማክሰኞ ተወለድኩ” የሚለውን የስንዝሮ ታሪክ በልቤ እየዘመርኩ ወደ መምሪያ ሃላፊው ቢሮ ገባሁ!

ሂሩት ሻይ እየጠጣች ነበር። እኔ ስገባ ቀና አለች፣

“ጤና ይስጥልኝ ወይዘሮ ሂሩት”

“ጤና ይስጥልኝ”

“በአቶ ሙሉጌታ ሉሌ ቦታ እንድሰራ ታዝዝክ ነው የመጣሁት!”

ሂሩት ከመቀመጫዋ ተነስታ በአክብሮት ተቀበለችኝ። እንዳላወቀችኝ ርግጠኛ ነበርኩ። ከወያኔ ጋር ባሳለፍኩት የትግል ወቅት ጢሜ ፊቴን ሞልቶታል። ከሰላሳ በላይ እንጂ እኔን የ23 አመት ወጣት ነው ብሎ የሚገምት ከቶ የለም። ሹመቴን ያፀደቁት ባለስልጣናት እንኳ ስለ እድሜዬ የተገነዘቡ አይመስለኝም።

“አቶ መዝሙር ደውሎ እንደምትመጣ ነግሮኝ ነበር።

እንኳን ደህና መጣህ” ስትል በሞቀ ፈገግታ አቀባበል አደረገችልኝ። መዝሙር በወቅቱ የኢህዴን ማእከላዊ ኮሚቴ አባል የነበረ ሲሆን፤ የዜና አገልግሎት መምሪያን እንዲመራ ተመድቦ ነበር።

ሂሩትን በአንክሮ እያስተዋልኳት ጥቂት ቆየሁ።

ከአራት አመታት በፊት ላስገባሁት ማመልከቻ ገና ምላሽ አላገኘሁም። የጠየቅሁት የአዲስ ዘመን ጋዜጣ ሪፖርተር ለመሆን ነበር። አሁንም ፍላጎቴ ሪፖርተር መሆን ነው። ሪፖርተርነቴን ከለከሉኝ። ስለዚህ መምሪያ ሃላፊነቴን በጉልበት ነጥቄ እየወሰድኩ ነው።

ሂሩት አላወቀችኝም።

“ልንገራት ወይስ አልንገራት?” ስል ከራሴ ጋር ተማገትኩ። “የለም! ሂሩት ባታውቅ ይሻላታል” ስል ወሰንኩ። በርግጥ ከጊዜ በሁዋላ ማወቁ እንደማይቀር አውቃለሁ። ያወቀች ጊዜ በራሷ ጊዜ ትወቅ። እስከዚያው ግን ባለመተዋወቅ አብረን መሰንበት እንደሚሻለን አመንኩ።

ሂሩት በክብር እየመራች ወደ ሙሉጌታ ሉሌ ቢሮ ይዛኝ ገባች። እጅግ ውብና ድንቅ ቢሮ ተቀበለኝ። ስልክ አደዋወሉን እንኳ አላውቅም ነበርና ሁሉንም ሂሩት አሳይታኝ ስታበቃ፤ ብቻዬን ተወችኝ። ሂሩት በሩን መለስ አድርጋ ከወጣች በሁዋላ ወደ መስኮቱ ተጠግቼ አዲስ አበባን በርቀት ቁልቁል አየሁዋት።

ምቾት አልተሰማኝም!

ስራው እንደሚከብደኝ አውቄያለሁ። ልምድና ችሎታ የለኝም። ታሪክና ስነፅሁፍ ማንበቤን እንደ ብቃት ቆጥሬ ልደላደል አልቻልኩም። ፍላጎቴም ይህ አልነበረም። ይህን ቦታ ተመኝቼው እንደማላውቅ ርግጠኛ ነኝ። ተገቢ ቦታዬን በመከልከል ግን ውጤቱ ይህ ሆነ። የሹመቱ ደብዳቤ በታምራት ከመፈረሙ በፊት ስልጣኑ ለኔ መሰጠቴን በወቅቱ የማስታወቂያ ሚኒስትር የነበረው በረከት ስምዶን በቃል ነግሮኝ ነበር። በዚያኑ እለት ቴሌቪዥን ከተመደበው ከአማረ አረጋዊ ጋር ቁጭ ብለን ስንጫወት፤ ስራውን እንደማልችለውና ቢቀርብኝ እንደሚሻል አማክሬው ነበር። አማረ ግን ተቃወመኝ። እኔ ስራውን ባልቀበል ሌላ የተሻለ ሊተካ የሚችል አለመኖሩን በመግለፅ አደፋፈረኝ፤

“ማናችንም ብንሆን ልምድ የለንም። በባለሙያዎች

እየታገዝን የማረጋጋት ስራ ነው የምንሰራው” ሲል ነገረች።

መቼም ሙያና ባለሙያ እድሜ ልክ ያልተገናኙባት አገር ዜጎች ነንና፤ እየቀፈፈኝም ቢሆን እነሆ ከሙሉጌታ ሉሌ ወንበር ላይ ተቀምጫለሁ።

ከአራት አመታት በፊት ያን ህንፃ ለቅቄ ስወጣ በልቤ ቋጥሬው የነበረው ቁምና ጥላቻ አሁን አብሮኝ ስለመኖሩ ግን ርግጠኛ አልነበርኩም። በተቀላቀለ ስሜት ተውጫለሁ። በሹመት ደስታና የችሎታ ማነስ በሚፈጥረው ፍርሃት ተውጫ አዲስ አበባን ቁልቁል አየሁዋት።

“አንቺ አገር ሆይ! እንደፍላጎታችንና እንደችሎታችን እንኖርና እንሰራ ዘንድ የምትፈቅጂልን መቼ ይሆን?”

መልስ ግን አልነበራትም። ምናልባት ለምንጊዜውም መልስ የሚኖራት አትመስልም! ዛሬም በርቀት ስደት ላይ ሆኜ እንደምታዘባት ከሆነ፤ ስቴሽንዋገን ላይ መፈናጠጥ የሚያሳብዳቸው ጨቅላዎች፤ አለያም የመታዘዝን ልምድ ብቻ ያካበቱ ባለሙያዎች እየተሾሙላት ነው።

* * *

እነሆ! የአዲስ ዘመን ጋዜጠኞችን በሙሉ ቢሮዬ ሰብስቤ የጠፈ ግምገማ እያደረግሁ ነው። ተፈሪ አሰፋን ወዲያውኑ ለየሁት። አልተለወጠም። ጥግ ላይ ተቀምጦ በአንክሮ እያየኝ ነበር።

ተፈሪ አሰፋ - ከጉለሌ!

አዲስ ተሿሚ እንደመሆኔ የጋዜጠኞችን ስም ስተዋወቅ ‘ዋካ ይርሳው’ የሚል ስም ሰማሁ። ‘አያሌው’ የሚልም ተከተለ። ሁለቱም ጎን ለጎን ተቀምጠዋል። ተፈሪ አሰፋ እነዚህን ስሞች እንደጠቀሰልኝ በፍፁም አልረሳሁትም። በግምገማ ላይ ታዲያ ዋካ ይርሳውና አያሌው እኔን በመቃወምና ሃይለ ቃል በመናገር ሲረብሹኝ አልተገረምኩም። በትእግስት አዳምጣቸው ነበር። ግምገማችንን በማጠናቀቅ ላይ ሳለን ተፈሪ አሰፋ እጁን አወጣ። በእልህ ይናገርም ያዘ፤

“ባለፈው ስርአት ፍትህ አልነበረም! አሁን ግን ፍትህ እንጠብቃለን! እኔ ለምሳሌ የአዲስ ዘመን ጋዜጣ አራሚ ነኝ። ሪፖርተር የመሆን ብቃት እንዳለኝ ግን ማንም ያውቃል”

ተፈሪ የቻለውን ያህል ተናግሮ ሲያበቃ፤

“ተፈሪ... ሁሉንም አውቃለሁ!” አልኩት። አያያዝኩናም ቀጠልኩ “...ሌላው ቀርቶ አንተ እዚህ መስሪያ ቤት እንዴት እንደተቀጠርክ ጭምር አውቃለሁ... ዋካ ይርሳው ዛሬ ለምን እንዲህ እንደሚያስቸግርም መነሻ ምክንያቱን በዝርዝር አውቃለሁ! ያለፈውን ሁሉ በመተው ይህን መስሪያ ቤት እየተጋገዝን ማሳደግ ከቻልን መልካም ነው። ካልሆነ ግን እንቅፋቶችን ሁሉ አስወግዳለሁ!” አልኩ።

በንግግሬ መሃል “ያለፈውን ሁሉ በመተው” የሚለውን ሳስገባ በወቅቱ ከልቤ ነበር። እነ ዋካና ክፍሌ ሙላት ግን በቡድንና በተናጠል ማስቸገራቸውን ሲቀጥሉ፤ አንድ ባንድ እየለቀምኩ አስወገድኳቸው። ዋካ ይርሳውን አይሳኢታ በዝውውር ላክሁት። አያሌውን አባረርኩት። የ”አድማስ” አምድ አዘጋጅ የነበረው ክፍሌ ሙላት ‘ትግራይ እስክትለማ - ሌላው ሃገር ይድማ’ የሚል ግጥም ፅፎ በማተሙ፤ ወደ ጋምቤላ በዝውውር ላክሁት። ተፈሪ አሰፋን ደግሞ ወደ ሪፖርተርነት አሳደግሁት። ስብሃት ገብረእግዚአብሄር፤ የሺጥላ ኮከብ፤ ደረጀ ደስታና ደምሴ ፅጌ የተባሉትን ደራስያንና ጋዜጠኞች ደግሞ ከያሉበት እያግባባሁ ወደ ፕሬስ መምሪያ አመጣሁዋቸው። ክፍሌ ሙላትና ዋካ ይርሳውን ጋምቤላና አይሳኢታ ስልካቸው ሄደው ስራቸውን ይሰራሉ ብዬ አስቤ ሳይሆን፤ በፈቃዳቸው ስራቸውን ይለቃሉ ብዬ በመገመቴ ነበር። ክፍሌ ሙላት ጋምቤላ ሄዶ ደሞዱን ከወሰደ በሁዋላ እንደገመትኩት አዲሳባ ተመልሶ የግሉን ጋዜጣ ከፈተ። ስለ ዋካ ይርሳው ግን በውነቱ ረስቼ ነበር።

ከነበርኩበት የፕሬስ መምሪያ ሃላፊነት ወደ ፋና ዴሞክራሲ አሳታሚ ከተዘዋወርኩ ከአራት አመታት በሁዋላ በአጋጣሚ ለስራ ጉዳይ አይሳኢታ ሄጄ ዋካ ይርሳውን እዚያ ሳገኘው ግን በድንጋጤ በድን ነበር የሆንኩት። የምናገረው ቃል ጠፋኝ። እኔ ሁለት ቀናት እንኳ ልቋቋመው ባልቻልኩት በረሃ ውስጥ ዋካ ይርሳው ለአመታት ተረስቶአል። ከዚያም አልፎ ዋካ ይርሳው ጥፋተኛነት እስኪሰማኝ ድረስ በወዳጅነት መንፈስ ነበር ያስተናገደኝ።

ወደ አዲስ አበባ ከተመለስኩ በሁዋላ በዋካ ይርሳው ጉዳይ በጣም ተረበሽኩ። በወቅቱ ዋካን ከአዲስ ዘመን

ባልደረባነቱ ያነሳሁት፤ ተፈሪ በነገረኝ የጎጃም ሰንሰለት ሳቢያ አልነበረም። የፕሬስን ሃላፊነት ከተረከብኩ በሁዋላ የኢሲፓን ሰንሰለት እንጂ የጎጃም የሚባል ሰንሰለት አለመኖሩን አረጋግጫለሁ። ዋካን ራቅ አድርጌ የወረወርኩት ግን በየስብሰባው ስላስቸገረ ሊሆን ይችላል። ይልቁን አለችሎታ በመሾም እኛው ብሰን ተገኝተን ነበር።

በዚያው ሰዋን “ዋካ ይርሳው እንዴት እንደ ተረሳ” የሚል መጣጥፍ ፅፌ የነበረ ቢሆንም፤ ሳላትመው ቀረሁ። ዛሬ ዋካ ይርሳው የት እንዳለ አላውቅም። የዚህ መፅሃፍ ኮፒ እጁ ላይ እንዲገባ ግን ከልብ እመኛለሁ።

የፕሬስ መምሪያ ሃላፊ በነበርኩበት በዚያን ዘመን ብዙ ሾሜያለሁ፤ ብዙ ሽሬያለሁ። የያዝኩት ስልጣን አልፈቀደልኝም እንጂ እኔው ለራሴው የተመኘሁት ቦታ ግን የተፈሪ አሰፋን ቦታ ነበር። የአዲስ ዘመን ሪፖርተር!

የሆነው ሆኖ ለሁለት አመታት ያህል ያንን አስቸጋሪ መስሪያ ቤት እየተንገዳገድኩ ከመራሁ በሁዋላ ደርቤ እሰራው ወደ ነበረ አሳታሚ ድርጅት ተዛወርኩ።

ዛሬ ወያኔን ትቼ ኮብልዬ በስደት ላይ ነኝ። እንደ ማንኛውም ስደተኛ ለእለት ጉርስ፣ ለአመት ልብስ እየሰራሁ ሲሆን፤ እስካሁንም የምወደውን ተገቢ ስራ ገና አላገኘሁም።

ያለ እውቀቱ ቢሾፍቱ ከተወለድኩ ጀምሮ በፍላጎቴ ኖሬና ሰርቼ አላውቅም። ‘በዚህች መከረኛ አገር ላይ በርግጥ በፍላጎቴና በችሎታው የሚኖርና የሚሰራ ስንቱ ይሆን?’ እያልኩም አስባለሁ...

- 2 -

መዝሙረ ዋልዋ

ጥቂቶች ቆራጦች - ያልተንበረከክነው፤
ነገ እልፍ እንሆናለን - ታሪክ ምስክር ነው፤

(ግጥም - ህላዌ ዮሴፍ)

* * *

በላብህ በደምህ በክቶ - ካልተቋቋመ ግድግዳ፤
ቤት የሚሆን አይምሰልህ - የህልም ፕሮፓጋንዳ፤

(ግጥም - ሎሬት ፀጋዬ ገብረመድህን)

ደርግ በወደቀ በ18ኛው ወር.....

የኢህዴድ ካድሬዎች ግምገማ ላይ በአጋጣሚ ተገኝቼ
ነበር። አማርኛ ተናጋሪ በመሆኔ ምክንያትና ከስራ ባህርያችን
አንፃር የነተፈራ ዋልዋ የፖለቲካ ድርጅት ውስጥ ገብቼ
ግምገማ እንድካፈል ታዘዝኩ።

ከመቶ በላይ ተሰብሳቢ በተካፈለበት በዚህ ግምገማ
አብዛኞቻችን የመንግስት ባለስልጣናት ነበርን። ግምገማውን
የሚመሩት ካድሬዎች ፍሬህይወት አያሌውና ሰለሞን ተቀባ
የተባሉ ነባር ታጋዮች መሆናቸው ትዝ ይለኛል። እኔን
ከመሰሉ ጥቂቶች በቀር ተሰብሳቢው ሁሉ አማራ ነበር።
አማራ ያልሆኑ ትዝ የሚሉኝ ከኔ ሌላ ሁለት ነበሩ። የአዲሳባ

አስተዳደር አመራር አባል የሆነው ጉራጌው ካሊድ አብዱራህማንና የኢትዮጵያ ሬድዮ የፕሮግራሞች ሃላፊ የነበረው አሮሞው ሱሌይማን ደደፎ...

ኢህዴዮች ድንገት የስብሰባውን አጀንዳ ገለበጡት!

ስብሰባዎቻችን የሚገቡበት እስኪጠፋቸው ድረስ ተንቀጠቀጡ። እጆች እየተቀሰሩ እንዲህ የሚሉ ብሶቶች ይንተክተኩ ጀመር፤

“ደርግን ለመጣል እኛም ታግለናል! ተሰውተናል! የስልጣን ክፍፍሉን እንደምናየው ግን ዋና ዋና ቦታዎች ሁሉ የተሰጡት ለህወሃት ነው። የመከላከያና የውጭ ጉዳይ ዋና ዋና ቦታዎች በሙሉ በህወሃት ተይዘዋል! ጉምሩክና ኢሚግሬሽን ለማስመሰል እንኳ ከኛ መካከል አንድ ሰው አልገባም! በመላው ሃገሪቱ የሚገኙ ቁልፍ ቦታዎች ሁሉ ለህወሃት ተሰጡ! እኛ ተጣልን! የበይ ተመልካች ሆንን!”

አዳራሹ በጫጫታ ተናወጠ!

“ተጨማሪ!”

“እዚህ ተጨማሪ!”

“ዝም ስንል የማናውቅ አደረጋችሁን እንዴ!”

“አጥብቆ ዝምታ ለበግም አልበጃት - አስራሁለት ሆና አንድ ነብር ፈጃት! የሚሉት አይነት ሆነናል”

“ተፈራ ዋልዋ ይጠራ!”

“ተፈራ ዛሬውኑ ይጠራ!”

በዚያን ቀን ለመጀመሪያ ጊዜ በኢህዴን ታጋዮች ያልተለመደ ባህርይ መደነቅ ጀምሮ ነበር። “ለኢህዴዮች ያለኝ አመለካከት የተሳሳተ ነው?” ስል ራሴን አጥብቄ ጠየቅሁ። አንዳንዶቹ እንባ ሲተናኙቃቸው ስመለከት በርግጥም ያበጠው እንደሚፈነዳ ርግጠኛ ወደ መሆን አመራሁ። የአመፁ መጨረሻ የት ሊደርስ እንደሚችል ለማየትም ጓጓሁ። ሞገስ ሃብቱ የተባለው ጋዜጠኛና ገጣሚ ከጎኔ ተቀምጦአል። ሱሌይማንና ካሊድ ስሜቱ ባልታወቀ ሁኔታ አገጫቸውን እጃቸው ላይ አስደግፈው ያዳምጣሉ። እኔ እንደልማዴ የሚንተክተኩትን የካድሬዎችን ቃላት ማስታወሻ ደብተራ ላይ እመዘግብ ይገፍያለሁ።

የመድረኩ ዋና መሪ የነበረችው ፍሬህይወት የተሰብሳቢውን ቁጣ ልትቋቋም አልቻለችም። ሰለሞን ተቀባም የአቅሙን ሞከረ። መነፅሩን ገፋ ገፋ እያደረገ

ለማስረዳት ቢሞክርም የሚሰማው ጠፋ። አንድ ታጋይ እንዲናገር እድል ሳይሰጠው ተነስቶ በቁጣ ይደሰኩር ይዘ፤

“ፍሬህይወት ተናገሪ እንጂ!! ሃቁን ታውቂ የለም እንዴ!? ስንት ጓዶቻችንን ቀብረናል? ክበበው ከጎናችን ሲወድቅ እንባችንን ውጠን አልቀበርነውም!? እነ አስራደ፤ እነ አስማን ለዚህ ነበር የተሰዉት? ወገናችንን ልናስደበድብ ነው የታገልነው? ፍሬህይወት ተናገረ!”

የተሰው ጓዶች ስም ሲነሳ አንዲት ሴት እራታዋን አቀለጠችው። አጠገቤ ከነበሩት ታጋይ ሴቶች አካባቢም የመንሰቅሰቅ ድምፅ ሰማሁ። የኢህዴዮች ቁጣ እንደ መትረየስ እሩምታ መንተክተኩ በመቀጠሉ፤ ሰለሞን ተቀባ ከተቀመጠበት ተነስቶ እጁን ወደ ላይ በማንሳት እንደምንም ፀጥታውን ካስከበረ በሁዋላ የሚከተለውን ተናገረ፤

“አንድ ጊዜ አድምጡኝ!” ሲል በታነቀ ድምፅ መናገር ጀመረ “...እንደማየው ከሆነ ይህ የአብዛኞቻችሁ አቋም ይመስላል! በኔ በኩል ምላሽ ለመስጠት ሞክራለሁ። የተሻለው አማራጭ በጥያቄያችሁ መሰረት ነገ ተፈራ ዋልዋ እንዲገኝ እንጋብዘውና እንወያይበት!”

አዳራሹ በጭብጨባ ተናጋ!

ተሰብሳቢው ሁሉ በወኔና በተሰፋ ተበታተነ። ወደ መኪኖቻችን በማምራት ላይ ሳለን “ሃቁ መፈንዳት አለበት!” የመሳሰሉ ድምፆች በጨለማው ውስጥ ይሰሙ ነበር። ከሃምሳ በላይ ስቴሽንዋገኖች ግቢውን ለቀን ስንወጣ በዚያን ሌሊት መፈንቅለ መንግስት የሚካሄድ እስኪመስል ድረስ አንድ ንቅናቄ ነበር።

እኔ ወደቤት አልገባሁም። ከጓደኞቼ ጋር ተደዋውዬ እየጠጣን ስለሁኔታው ስናወጋ እኩለ ሌሊት አለፈ።

“የኢህዴዮች የህወሃት ጉዳይ አስፈፃሚነት ሊያበቃ ነው ወይስ አይደለም?” በሚለው ርእስ ጉዳይ ብንወዛገብም ሳንግባባ ተለያየን።

* * *

በነጋታው እንደተለመደው ስብሰባው በሚጀመርበት ከሰአት በሁዋላ ዘጠኝ ሰአት ላይ አዳራሹ ይበልጥ ተጨናነቀ። በልዩ ልዩ ምክንያት በስብሰባው ያልተገኙ፤ ሆኖም ወሬውን የሰሙ አማራ ታጋዮች ወደ ስብሰባው

አዳራሽ እየጎረፉ ነበር። በክራንች ድጋፍ የሚራመድ አንድ ታጋይ በንደኞቹ እየታገዘ ሲገባ አየሁ። የግራ እግሩ ጣቶች በጀሶ እንደታሸጉ ይታያሉ። የተነሳውን የአመፅ ወሬ ሰምቶ ከሆስፒታል መምጣቱ ሊሆን እንደሚችል ገመትኩ።

አስር ደቂቃ እንደጠበቅን ተፈራ ዋልዋ መጣ። በዝግታ እየተራመደ ከሰለሞንና ከፍሬህይወት መካከል ቁጭ አለ። ቡኒ አጀንዳ ይዞ ነበር።

ሰላምታ አቀረበልን!

ምላሽ ሰጠኑ!

በቀጥታ ወደ አጀንዳው ገባ!

“ትናንት ያነሳችሁትን ጥያቄ ሰለሞንና ፍሬህይወት በዝርዝር አቅርበውልኛል። ስለዚህ ጥያቄውን መድገም አያስፈልግም! ሌሎች አስቸኳይ ስራዎች ስላሉብኝም ምላሽ ሰጥቼያችሁ እሄዳለሁ። ጥያቄዎች ካላችሁና የግድ መቆየት ካለብኝ ግን መግባባት ላይ እስክንደርስ ልቆይ እችላለሁ!”

ተሰብሳቢው በንቃት እያዳመጠ ነበር፤

ተፈራ ዋልዋ ቀጠለ፤

“...ሃገሪቱ በህወሃት ቁጥጥር ስር ገብታለች! እኛ ኢህዴዮች የበይ ተመልካች ሆንን! በእኛ ስም ዜጋችን ተደበደበ፤ ወገኖችን ተዘረፈ! የመሳሰለ ቅሬታ አንስታችሁዋል ብለውኛል፤ ይሄ እውነት ነው!” ሲል ጠንከር ባለ ድምፅ ጠየቀ።

“እውነት ነው!” የሚል ህብረድምፅ አስተጋባ። በርግጥ እንደትናንቱ ጠንካራ ህብረድምፅ ባለመስማቱ፤ ትናንት በቁጣ ሲንተከተኩ የነበሩትን ባይኔ መፈለግ ጀመርኩ።

“ይሄ ነው ጥያቄያችሁ!” አለ ተፈራ!

“ልክ ነው!!” አሉ ጥቂት ድምፆች!

ተፈራ ፈገግ አለ!

“ይሄማ አዲስ ጥያቄ አይደለም!” ሲል ቀጠለ “...ከትግሉ ጊዜም ጀምሮ የነበረ ጥያቄ ነው። እኛ ኢህዴዮች ውጊያ ላይ ወደሁዋላ በማፈግፈግ፤ መሳሪያ ክፍፍል ላይ ደግሞ በመንጫጫት እንታወቃለን! ይሄን የሚክድ አለ!” ሲል ጠየቀ።

አዳራሹ ፀጥ እንዳለ ቢሆንም ጥቂቶች ግን የሳቅ ድምፅ አሰሙ።

ተፈራ ቀጠለ፤

“በግልፅ እንነጋገር! አብረን ነበርን አይደለም እንዴ!? በውጊያ ወቅት ህወሃት ይዋጋ! እንደ ጦጣ በቆንጥርና በተራራ መሮጥ የለመዱት እነሱ ናቸው ትሉ አልነበረም!? እንዲህ እያላችሁ ስንት ውጊያ አበላሽታችሁዋል!? ተናገሩ የነበራችሁ! ህወሃት ተሰውቶ የያዘውንና የማረከውን መሳሪያ ደግሞ ካልተካፈልን እያላችሁ ታገረመርሙ አልነበረም!? ይሄ ውሸት ነው!? ዛሬም ያንኑ ነው የደገማችሁት! ስለ ስልጣን ከማውራታችሁ በፊት እስኪ ስንቶቻችሁ ናችሁ የተሰጣችሁን ስራ አድምታችሁ የሰራችሁ!”

አዳራሽ በፀጥታ ተዋጠች።

ኮሽታ አልነበረም። ፍፁም ፀጥታ! አንገታቸውን ያቀረቀሩ ይበረክቱ ነበር።

ተፈራ ዋልዋ ሁለት ሰአት ያህል በወቀሳና በሂስ በረዶ ከደበደበን በሁዋላ ንግግሩን አበቃና ፋታ ወሰደ። ማስታወሻ ደብተሩንም አጠፈ። አንገቱን ደፍቶ በዝምታ የተዋጠውን ካድሬ ባይኑ ገረመመ፤

“ጥያቄ ወይም አስተያየት!? ”

ፀጥታ! ፍፁም የሆነ ፀጥታ!

“ጥያቄ ወይም አስተያየት የላችሁም?”

ጥግ ላይ አንድ ሰው እጁን መዘዘ።

ተፈራ እድል ሰጠው፤

“አስተያየት አለኝ” ካለ በሁዋላ በሚያስደንቅ ችሎታ ተፈራ የደሰኮረውን አሳጥሮ ደገመልን! በመቀጠል ወኔና ቁጭት ባዘለ መንፈስ የኢህዴንን ድክመቶች ከዘረዘረ በሁዋላ፤ “ቁልፍ ችግራችን ትምክህተኛነት ነው!” ሲል ደመደመ።

“የተለየ አስተያየት ያለው ካለ?” ሲል ጠየቀ ተፈራ። ምንም አልነበረም!

ጥቂት ጠበቀ! የተለየ አስተያየት በፍፁም አልነበረም!

ተፈራ ዋልዋ ቡኒ አጀንዳውን አንስቶ ከመቀመጫው ተነሳ። እናም ተሰናብቶን ሂደ።

መርፌ ብትወድቅ ይሰማ ነበር...

ፍሬህይወት ጉሮሮዋን ሞረደችና ፈገግ አለች፤

“ግምገማችንን እንቀጥላለን!”

ከዚያ በሁዋላ በቀጠለው የአስር ቀናት ግምገማ

አንዳችም የረባ ነገር አልተነጋገርንም። እገሌ ቢራ ይጠጣል፤ እንቶኔ ሴት ያማግጣል፤ እገሌ መኪና አጋጭቶአል እየተባባልን ስንሰዳደብ ከረምንና በመጨረሻ “ትምክህተኝነት ቁልፍ ችግራችን ነው!” የሚለውን በሙሉ ድምፅ አፀደቅነው።

* * *

በነጋታው የተፈራን ንግግር “መዝሙረ ዋልዋ” በሚል ርእስ ማስታወሻ ደብተራ ላይ መዝግቤ ሳበቃ፤ በቀይ አሰመርኩበት።

በነገራችን ላይ የትግል ጓዶች ተፈራን በስሙ ጠርተውት አያውቁም። “ዋልዋ” ነው የሚሉት። ተፈራ ቀስቃሽ አንደበት ያለው ካድሬ መሆኑ ብቻ ሳይሆን፤ ጀግና ተዋጊም እንደነበር የጦር ሜዳ ገድሉን ሰምቼ ያለሁ። “ዋልዋ” የሚባል ተራራ ላይ ተፈራ የመራው የመከላከል ውጊያ በጥሩ ውጤት እንደ ተፈፀመም ይነገራል። ለዚህች መከረኛ ሃገር ተፈራ ጊዜውንና ጉልበቱን ብቻ ሳይሆን ውድ አካሉንም ቆርጦ ሰጥቶአታል። በከባዱ የቆሰለና ጉዳት የደረሰበት ታጋይ ነው። ያም ሆኖ ግን ህዝቡ የወያኔን አድሎአዊ አሰራር በመጥላቱ ተፈራ አዲሳባ ላይ ሁለት ጊዜ ለምርጫ ቀርቦ ሁለቱንም ተሸንፎአል።

የተፈራ ዋልዋ ንግግር ብዙ እንዳስብ አድርጎኛል።

“ህወሃት ይዋጋ! እንደጠጣ በቆንጥርና በተራራ መሮጥና መዋጋት የለመዱት እነሱ ናቸው ትሉ አልነበረም!? ህወሃት ተሰውቶ የያዘውንና የማረከውን መሳሪያ ደግሞ ካልተካፈልን እያላችሁ ታገረመርሙ አልነበረም!?”

አመፁ የተከላሸበት ያ ስብሰባ ከተካሄደበት እለት በሁዋላ የባለስልጣናትን ሹመቶች በጥንቃቄ መከታተል፤ መመዝገብ፤ መመርመርና ማገናዘብ ጀመርኩ። በማጠቃለያው የደረሰኩበት ድምዳሜም የፓለቲካ የስልጣን ትርጉም ለኢህአዴግ አባል ድርጅቶች ገና ግልፅ ያልሆነ መሆኑን ነበር።

በኢትዮጵያ የመንግስት መዋቅር የስልጣን ክፍፍሉ ፍትሃዊ ይመስል ዘንድ በፓርላማና በኤምባሲዎች አካባቢ ሚዛናዊ የሚመስል መዛኔቅ እንዲታይ የተደረገ ይሁን እንጂ ወሳኞቹ ግን የህወሃት ሰዎች መሆናቸው በተደጋጋሚ ሲገለፅ

መቆየቱ ይታወቃል።

ህወሃት እንደ ጦጣ በተራራና በቆንጥር እየዘለለ ስለተዋጋ መላ ኢትዮጵያን እንዳሻው ሊቆጣጠር እንደሚገባ ተፈራ ዋልዋ ቃል በቃል ነግሮናል። በዚህም መሰረት የጠቅላይ ሚኒስትሩ ፅህፈት ቤት፣ ውጭ ጉዳይና መከላከያ የተባሉት መስሪያ ቤቶች ዋና ዋና ቦታዎች ያለ ምንም ጥያቄ ለህወሃት ተሰጥተዋል። የደህንነት መስሪያ ቤቱ ስልጣን የህወሃት የግል ጓዳ ብቻ ነው። ማሰር፣ መግደል፣ መፍታት፣ ህገወጥ ቢዝነሶችን በህጋዊነት ሽፋን መፈፀም፣ የስለላ ተግባራትን ማከናወን ሁሉ ከሌሎች ኢትዮጵያውያን የተሰወሩ ናቸው። በቀድሞ ጊዜ፣ “ገበየሁ ቢሞት - ተተካ ባልቻ፣ መድፍ አገላባጭ ብቻ ለብቻ” ይባል ነበር። ዛሬ እንዲያ አይሰራም። “ክንፈ ቢሞት - ተተካ ጌታቸው” ነው ዜማው። “ዓድቃን ቢባረር - ተተካ ሳሞራ” ነው ጨዋታው። ሁሉም የህወሃት ካድሬዎች ናቸው። ሚዛናዊ ሆነን እናስብ ካልን፤ ህወሃት ታግሎ ደርግን የጣለ ሃይል እንደመሆኑ ስልጣን ላይ መቀመጡ ግድ ነው፣ ማለት ይቻላል። ይህንኑም መለስ ዜናዊ ነግሮን ያውቃል።

“ለስልጣን የበቃነው ጀርባችንን በእሳት ሰንሰለት እየገረፍን ነው!” ብሎናል።

የዚህን አባባል ስነአመንክዮአዊ ትርጓሜ መረዳት የማይችል የለም። ኢትዮጵያ ላይ የፖለቲካ ስልጣን በህዝብ ፍላጎትና በምርጫ የሚገኝ ሆኖ አያውቅምና፣ ህወሃት፣ “17 አመታት ተዋግተን ደርግን ስለገለበጥን፤ 27 አመታት ደግሞ ከልዩ መብት ጋር የመንገስ መብት አለን” ቢለን ሊደንቅ አይገባም።

ህወሃት ለስልጣኑ ህልውና መረጋገጥ ወሳኝ የሆኑ መስሪያ ቤቶችን መያዙ የሚጠበቅ ነው። ውጭ ጉዳይ፣ ደህንነት፣ ጠቅላይ ሚኒስትርና መከላከያን ከለቀቀ ህልውና አይኖረውምና ማንም ቢሆን ይህን ይገነዘባል። ህወሃት ህልውናውን ከማስጠበቅ ባሻገር ለሃገሪቱ እድገት ሲል እንኳ ከዚያ በመለስ ያሉ ሙያ ነዝ የስልጣን ቦታዎችን ለባለሙያዎች መተው አለመቻሉ ነው ችግሩ። ለሌሎች ብሄር አባላት የይስሙላ ስልጣን ብቻ መስጠቱ ነው አስፀያፊው ባህርይው። ታኮ የማስቀመጥ ልምዱ በሃገሪቱ ህዝብ መካከል አለመተማመንን እያባባሰው ይገኛል። አሳዛኙ

ነገር ደግሞ ይህ አሰራሩ እመራዋለሁ ለሚለው ህዝብ የወደፊት ህልውና የማይበጅ መሆኑን አለመገንዘቡ ነው።

ቀዳሚዎቹ የኢትዮጵያ አስተዳዳሪዎች ከወያኔ ጋር ሲነፃፀሩ እጅግ ብልህ ነበሩ። እነ ራስ ጎበና የሰርአቱ አገልጋይ የነበሩ ቢሆንም፣ ችሎታና ስልጣን ነበራቸው። ጃንሆይ ለጄኔራል ታደሰ ብሩ የሰጡት ሹመት የይስሙላ አልነበረም። ግፉ ቢል በጋብቻ የማዛመድን ዘዴ ነበር የሚጠቀሙት። ጄኔራል ደምሴ ቡልቶና ረጋሳ ጅማ በችሎታቸው እንጂ በወያኔ የዘር ቀመር የተሾሙ ጄኔራሎች አልነበሩም። ጄኔራል አማን ሚካኤል አንደኛው ኤርትራዊ ነበር። በኢትዮጵያ የጦር ሰራዊት ውስጥ ግን ባለሙሉ ስልጣን ጄኔራል ሆኖ ማገልገሉ ይታወቃል። ዛሬ ሙሉና ግማሽ የተባሉ ኢትዮጵያዊዎች በስራ ላይ ውለው እያየን ነው። በዛሬው ዘመን የጄኔራልነት ማእረግ የተሰጣቸው የአሮሞ መኮንኖች ትግራይ የሆነውን ተራ አስር አለቃ ለመቅጣት አይደፍሩም። በግልባጩ ይፈሩታል።

ሻለቃ ጀማል የተባለ አሮሞ መኮንን መቀሌ ላይ በተደረገ አንድ የመኮንኖች ስብሰባ ላይ እንዲህ ሲል መጠየቁን ሰምቻለሁ፣

“ሰአረ መኮንን የወዲ ትኩልን ዘፈን በመኪናው ውስጥ ሲሰማ እኛ ሻእቢያ አንለውም። ኮሎኔል ገመቹ የአሊ ቢራን ዘፈን ትሰማለህ ተብሎ በአነግነት የተፈረጀው በምን ስሌት ይሆን?”

በመከላከያ መስሪያ ቤት ከ90 በመቶ በላይ የሚካናይዝድ ሻለቃ አዛዦች የህወሃት ሰዎች ናቸው። ወደ ታች እየቀነሱ ይሄዱና የህወሃት አባል የሆነ ተራ ወታደር አይገኝም። በኢትዮ - ኤርትራ ውጊያም ሆነ በሶማሊያ ተራ ወታደር ሆነው መስዋእትነትን በግንባራቸው የተቀበሉት ወይም እየተቀበሉ ያሉት ሌሎች ኢትዮጵያውያን ናቸው። “ሌሎች ኢትዮጵያውያን” የሚለው ቃል ፖለቲካዊ ይዘት ያለው ቃል ለመሆን በቅቶአል።

ህወሃት እንደጠጣ በቆንጥርና በተራራ ተዋግቼ ያገኘሁት መብቱ ነው የሚለው የፖለቲካ ስልጣን ማብቂያና ገደብ ያለው አይመስልም። የትግራይን ክልል ያለ ጣልቃ ገብነት የመምራት መብቱን በማረጋገጥ ማቆም አልቻለም። ለእያንዳንዱ ክልል ታኮ ተቀምጦለታል። “ለምን?” ተብሎ

ጥያቄ ሲነሳ “ድርጅታዊ መደጋገፍ” የሚል የፌዝ ምላሽ ይከተላል። የአማራውና የአሮሞው ክልል የአስተዳደር ችሎታ ያላቸው ባለሙያዎችን አጥቶ የህወሃት ካድሬዎችን ርዳታ ጠየቀ መባሉ ምፀት ነው።

የወንጂና የመተሃራ ስኳር ፋብሪካዎች ጄኔራል ሳሞራ የኑስ እንደ አሻንጉሊት ይጫወታቸው ዘንድ ተመርቀውለታል። የሙገር ሲሚንቶና የአየር መንገድ ቦርድ ደግሞ በስዩም መስፍን እጅ ናቸው። የፌደራል ጉዳዮች በአባይ ፀሃዬ የተያዘ ነው። ማስታወቂያ ሚኒስቴርና ሚኒስትሩ ነክ ስልጣናት የበረከት ስምዖን የግል ንብረቶች ናቸው። (በረከት የብሔራዊ አባል ነው ቢባልም አማራ አለመሆኑ ይታወቃል።) ኢኮኖሚውን የተቆጣጠረውና መለስን የሚያማክረው ንዋይ ንብረት ይባላል። እኔ በስደት በተቀመጥኩበት ደቡብ አፍሪቃ ፕሪቶሪያ አምባሳደሩ የደቡብ ሰው ቢሆንም፤ (ይህን ማስታወሻ በምፅፍበት ወቅት) የኤምባሲው ዋና አዛዥ ሆኖ የምትሰራው በሁለተኛ ደረጃ የተቀመጠው የህወሃት ታጋይ ናት። ይህን መሰል አሰራር በመላ ኤምባሲዎች የሚፈፀም መሆኑም ይታወቃል።

ተፈራ ይህን አያውቅም ማለት አንችልም። ይህን የመጠየቅ መብት የለንም ባይ ነው። የህወሃት መብት ገደብ አልባ መሆን በተለያዩ መንገድ ይገለጻል።

በቅርቡ አንድ አሮሞ ኮሎኔል ከኮበለለ በሁዋላ ከውጭ ሃገር ሆኖ የሰጠውን ቃለመጠይቅ በሬድዮ ሰምቼው ነበር። ኮሎኔሉ እንደሚገልፀው ተፈሪ መኮንን በተባለው ትምህርት ቤት አጠገብ ሰንሻይን የተባለ ኮንስትራክሽን ድርጅት የገነባው የመኖሪያ ቤት አፓርታመንቶች አሉ። ባለታክሲዎች ፔንታጎን የሚል ቅፅል ስም ሰጥተውታል። ሰባት ፎቅ ያላቸው አራቱ ግዙፍ ህንፃዎች በጠቅላላው 120 ቤተሰቦችን የመያዝ አቅም አላቸው። እነዚህ አፓርታመንቶች ለመከላከያ መኮንኖች የተከፋፈሉ ሲሆን፤ 102 አፓርታመንቶች ለህወሃት መኮንኖች ተሰጥተዋል። ከሃሜት ለመዳን ተብሎም 18 አፓርታመንቶች ለአማራና ለአሮሞ መኮንኖች ታደለዋል። “እንደ ጠጣ በቆንጥርና በተራራ ተዋግተዋልና ይገባቸዋል” ይልሃል - መዝሙረ ዋልዋ!

ብሔራዊ ከአማራው ህዝብ ድጋፍ ያጣበትን ምክንያት ቁጭ ብሎ መመርመር ባለመቻሉ ያደረሰው ቀውስ መጠን

አልባ ነው። ብአዴን የአማራውን ህዝብ ጥያቄዎች ለማፈን የተዘጋጀ ተቋም ሆኖ ፖሊሳዊ ተግባር እንደሚያከናውን ማመን ሳይችል ቀርቶአል። አንዳንድ ቀላል አብነቶችን ለማንሳት፣ ብአዴን ለአባላቶቹ ያዘጋጀውን የመገምገሚያ ነጥብ ማየት ይቻላል። “ትምክህተኛነት” እና “መስዋእትነት ፍራቻ” የተባሉት ታዋቂ ሆነው ለረጅም ጊዜ ዘልቀዋል። “ሙስና” የመጠባበቂያ መገምገሚያ ነጥብ ሆኖ በሶስተኛ ደረጃ ይከተላል። በህወሃት ግምገማዎች ላይ ግን “መስዋእትነት ፍራቻ” የሚለው መገምገሚያ ስራ ላይ ውሎ አያውቅም።

ይሄ ምን ማለት ነው?

የብአዴን አማራዎች፣ “ህወሃትን እንደ ራስህ አድርገህ ውደድ” የሚለውን መዝሙረ - ዋልዋ ይዘምሩ ዘንድ በትምክህተኛነት መገምገሚያ ይቀጠቀጣሉ። “መስዋእትነት ፍራቻ” የሚለው መገምገሚያ የአማራውን ትምክህት ሊሰብር ይችላል ተብሎ የተዘጋጀ የማሸማቀቂያ ስልት ሲሆን፣ ሙስና ደግሞ ከስራቸው እንደሚባረሩ የምታስጠነቅቅ ማስፈራሪያ ናት። በረከተ - ዋልዋና ደቀመዛሙርቱ አባላቶቻቸውን በዚህ ዘዴ ገርተው እንደ ቢሾፍቱ ፈረሶች ይጋልቧቸዋል። ሚዛናዊ የልማት ጥያቄዎችን እንዳያነሱ በተለያዩ የማሸማቀቂያ ዘዴዎች ያኮላሹዋቸዋል።

“በጦርነት የተጎዱ አካባቢዎች” የተባለው ቃል ባንድ ወቅት ወቅታዊ ቃል ነበር። ሆኖም በጦርነቱ ወቅት በአስከፊ ሁኔታ ተጠቂ የነበሩት የአማራው ከተሞች የዚህ ቃል ተጠቃሚ ሆነው አያውቁም። ሃሙሲት፣ በለሳ እና አምደወርቅ የተባሉት በአማራው ግዛት የሚገኙ ከተሞች፣ በደርግ የጄት ድብደባ የወደሙ ከተሞች ቢሆኑም፣ እንደ አድዋና ሽሬ “በጦርነት የተጎዱ ከተሞች” ስም ዝርዝር ውስጥ ግን አልነበሩበትም። ዋልዋ ይህን እያወቀ “ለምን?” ብሎ አይጠይቅም። አባባሉን ስንተረጉመው፣ “ካሳ የሚገባው ሃሙሲትና አምደወርቅን ከደርግ መንጋጋ ነፃ ላወጡት ነው” የሚል ይሆናል። አምደወርቅ 24 ጊዜ በደርግ የጦር ጄት የተደበደበች ከተማ ናት። አምደወርቅ ትኩረት ታገኘ ዘንድ “ተዋጊ መሪ መውለድ አለብሽ” እየተባለች ነው።

በአንድ አገር ሁለት አይነት ፖሊሲና አመራር ለምን

ኖረ? አዲሳባ፣ አምቦ፣ ነቀምት፣ ደብረዘይትና ጎንደር፣ “የጠላት መከማቻ ከተሞች” ተብለው አሸማቃቂ ተፅእኖ ሲደረግባቸው ዋልዋ እያወቀ ዳር ቆሞ ያያል። ቦሌ አይሮፕላን ማረፊያ ላይ ከተላላፊ የእፅ ነጋዴ መንገደኞች የሚያዙ የኮከይንና የሄሮይን አደንዛዥ እዎች ተመልሰው አዲስ አበባ ላይ ይቸበቸባሉ። ትውልድን በእጥፍ ድርብ ከሚገድለው ከዚህ ወንጀል በሚገኘው ገቢ የመቆጣጠሪያው የፖሊስ ባለስልጣናት ሁመራ ላይ የሰሊጥ እርሻ ያስፋፋበታል። ተፈራ ዋልዋ “ይህን አላውቅም” የሚል ከሆነ ስልጣኑን በፈቃዱ ቢለቅ ይመረጣል። ትግራይ ላይ ጫት እንዳይሸጥ የከለከለ መንግስት፣ አዲሳባ ላይ ሄሮይን ከነገደ ምን ማለት ነው? የአርሲ ገበሬ በተለየ ሁኔታ በፖሊስና በወታደር የከፋ ግፍ የሚፈፀምበት “አሁንስ በቃ!” ማለት ስለቻለ ብቻ ነው። በጥቅሉ፣ “በመስዋእትነት ፍራቻ” መገምገም ካለባቸው “ህወሃትን እንደ ራስህ አድርገህ ውደድ” በሚለው ራሳቸው በፃፉት መዝሙር ስር የሚሰግዱት እነ በረከተ - ዋልዋ፣ እነ ህላዌ - አዲሱ እንጂ ተራው የብአዴን አባልና ካድሬ መሆን ባልነበረበት።

ይህን አጀንዳ ለመቋጨት፣ ከደርግ ውድቀት በሁዋላ እንኳ፤ ቀሪው የኢትዮጵያ ህዝብ ህወሃት ደርግን ለመጣል ከከፈለው መስዋእትነት በእጥፍ በሃገሩ ስም ተዋግቶ ተሰውቶአል፤ ወይም እንዲጨፈጨፍ ተደርጎአል። መስዋእትነቱ ግን ከቁጥር አልገባለትም። በአጠቃላይ ይህን መሰል ሁኔታዎች ቂም ፈጥረዋል። ቅሬታዎችም በተለያዩ መንገድ ሲገለፁ እያየን ነው። የቀድሞ አለቆቹ ቂምና ቁጣው ግንፍሎ ጉልበት ያገኘ ጊዜ፣ ሊከሰት ስለሚችለው አደገኛ ሁኔታ ማሰብ የሚሹ አይመስሉም።

“እኛ ተዋግተን ነፃ ባናወጣህ ኖሮ ደርግ በድዱ ይገዛህ ነበር” እስከማለትም ይደርሳሉ።

የዋልዋ “የጦጣና የቆንጥር” አስተሳሰብ በስራ ላይ መዋሉም እየቀጠለ ሲሆን፤ “እስከመቼ?” ለሚለው ጥያቄ ምላሽ ለመስጠት ግን ነቢይ መሆን ሳያስፈልግ አልቀረም...

* * *

የኢህዴን ካድሬዎች የአዲሳባ አመፅ ከተኮላሽ ከአንድ አመት በሁዋላ ማለትም 1985 ላይ የኢህዴን ከፍተኛ

አመራር አባል የነበረው ሙሉ-አለም አበበ ቢሮው ውስጥ በፈንጂ ተገደለ።

አገዳደሉን በተመለከተ ዛሬም ድረስ ሚስጥር እንደሆነ ይገኛል። ከመገደሉ ስምንት ወራት በፊት ደሴ ላይ በተደረገ የኢህዴን ኮንፈረንስ ላይ ግን ሙሉ-አለም በኢህአዴግ አመራር አካሄድ ላይ የሰላ ሂስ ሰንዝሮ እንደነበር የዚያን ሰሞን የኢህዴኖች የመወያያ ርእስ ነበር። ባጭሩ ሙሉ-አለም፤

“የኢህዴን አባላት ላይ ፍትህ የጎደለው እመቃ እየተደረገ ነው። እንደ ትግሉ ዘመን በእኩልነት የመናገር መብቶች ይጠበቁ፤ የህዝባችንን ቅሬታዎች እናዳምጥ!” የመሳሰሉ ተቃውሞዎችን አቅርቦ ነበር።

ሙሉ-አለም ቢሮው ውስጥ በሚስጥር በተጠመደ ፈንጂ የተገደለ ሲሆን፤ ከሞተ በሁዋላ የባህርዳሩ ሙዝየም በስሙ ተሰይሞለታል። በወቅቱ የሙሉ-አለምን ቢሮ ይጠብቁ የነበሩ ዘበኞችና የፅዳት ሰራተኞች ለአጭር ጊዜ ታስረው የነበረ ቢሆንም፤ የሙሉ-አለም ገዳይ ግን የውሃ ሽታ ሆኖ ቀርቶአል። ሙሉ-አለም እንደ ገሰሰ አየለ ወይም እንደ ማርሻል ሮሜል ከተገደለ በሁዋላ የተሾመ ሰማእት ነው ብለው የሚያምኑ የኢህአዴግ አባላት ጥቂት አይደሉም። ይህ ግን የታሪክ ፀሃፊዎች ይመራመሩበት ዘንድ በእንጥልጥል የሚቆይ መረጃ ይሆናል...

* * *

ባንድ ወቅት ጎንደር ለስራ በሰነበትበት ጊዜ የህዝቡን ብሶት ቀርቤ ለማዳመጥ እድል ማግኘት ችያለሁ። ጎንደር በራሱ ጥንታዊ ዘይቤ ብሶቱን ሁሉ ባዝማሪዎች በኩል ሲተነፍስ አዳምጮቻለሁ። የጎንደር አዝማሪዎች የመለስ ዜናዊን፤ የአዲሱ ለገሰን፤ የህላዌንና የታደሰ ጥንቅቹን፤ በተለይም ደግሞ የጎንደር ልጅ የሆነውን የበረከትን ስሞች በቅኔዎቻቸው መሃል እየቀላቀሉ በዝጉብኝ ቤቶች ደምበኞቻቸውን ሲቀሰቅሱ ያመሻሉ። በጣም የደነቀኝ ነገር ቢኖር ግን ጎንደራ ብሶቱን በግልፅ ባደባባይ ማስተጋባት መቻሉ ሳይሆን፤ እነ በረከት ይህን የአዝማሪ ቤት ብሶት የሚሰሙበት ዘዴ ያለማበጀታቸው ነበር። ጋባዦቹ እንዳጫወቱኝ ፀጉረ ልውጦች አለያም በጆሮ ጠቢነት

የሚታሙ የመንግስት ሰዎች ወደ አዝማሪ ቤቶች ሲገቡ ዜማ ይለውጣሉ። እኔም ለመታመን የበቃሁት በሚታመን የከተማው ነባር ነጋዴ ታጅቤ በመግባቴ ነበር። ብአዴኖች ብቅ ሲሉ ዜማው ይቀየርና፤ “እሪ በል ሰቆጣ - እሪ በል ኮረም” ይዜማል። ቅኔ ሞልቶ የተረፈውን የጎንደር ህዝብ ለመጀመሪያ ጊዜ ያየሁት በዚያ ጉብኝት ሲሆን፤ ያን ህዝብ ከልብ በመነጨ ፍቅር ልወደው በቅቻለሁ። ለጎንደር ህዝብ የቅርብ ሩቅ ለሆኑት ለነዋልዋ ከሶስት አዝማሪ ቤቶች ከቃረምኳቸው ቅኔዎች መካከል ጥቂቱን ላካፍላቸው፤

ይሰሙኝ እንደሆን - መለስ ልምክርዎ፤

ቀንሶ ማጋጨት - ከንግዲህ ይብቃዎ፤

* * *

ሃዘን ይዞአል አሉ - አቶ መለስ ዜና፤

ደህና አይደሉም ወይ - ጌቶች እንደ አምና፤

* * *

ጎንደር ሃገር ጠፍቶ - ሲፈለግ ሌሊት፤

ቀን ካዲሱ ጋራ - ሲሄድ አየሁት፤

* * *

በጎ ምክር መክረው - ክፉን የሚያስጥሉ፤

ያርባራቱ ታቦት - ሊቃውንት እያሉ፤

በረከተ - መርገም - ይቀድሳል አሉ፤

* * *

አዲስ አዲሱ ሰው - በዝቶ እየተባዛ፤

ከባዶ ሜዳ ላይ - ቀረን እንደዋዛ፤

* * *

ሙሉአለም አበበ - አዬ ታላቅ ጌታ፤

ሳይታመም ውሎ - አዳሩን ተፈታ፤

* * *

አዲሱ ህላዌ - ታደሰ ዘመዴ፤

መንገድ አወጡና - ሄዱበት በሆዴ፤

* * *

በረከት ሃገሩ - ስለናፈቀው፤

ዳሽን አናት ሆኖ - አስመራን አየው፤

* * *

ከሁመራ ገብተን - ከመሃሉ ላይ፤

አዲስ ሰው አገኘን - መሬት መሬት ባይ፤

* * *

ዳቦ የመሰለኝ - በሩቁ ሳየው፤

አሁን ቀረብ ስል - ለካ ቢራ ነው፤

* * *

በገዛ አገራችን - በገዛ ወንዞችን፤

በቢራ እያጠቡን - ገባን ከጎጆአችን፤

* * *

የደገኛ ነው ወይ - ወይስ የቆለኛ፤
ጠለምት ገዳም ገባች - የሚል አማርኛ፤

* * *

በረከት በሰው ቤት - ሲገባ ሲወጣ፤
እኔም ቤት አልቀረ - መርገም ይዞ መጣ፤

* * *

ጥቂቶች ቆራጦች - በጣም በርትተዋል፤
ያልተንበረከኩት - ጎንደር ላይ ነግሰዋል፤
አልበቀለም እንጂ - ብዙ ዘር ዘርተዋል፤

* * *

ወልቃይት ፀገዴን - አስተውሎ ላያት፤
ወይ ያኔ ወይ ያኔ - ወይን ናት ወይን ናት፤

* * *

መቀሌ ያካፋል - ባድዋ ፀሃይ፤
በጎንደር ጨልሞ - መቅረቱ ነወይ?

* * *

የብአዴን አመራር አባላት ለራሳቸው ማቅረብ የነበረባቸው አቢይ ጥያቄዎች ነበሩ። የአማራው ህዝብ ለምን እንደጠላቸው መመርመር የመጀመሪያው ነበር። አርሶአደሩ ደጋፊዎችን ነው ብሎ መመፃደቅ ወንዝ እንደማያሻግር ከጎንደር ቅኔዎች መገንዘብ ይቻላል። የአማራው አርሶአደር ከጥላቻ በላይ ብአዴንን ንቆታል።

“አልበቀለም እንጂ ብዙ ዘር ዘርተዋል!” የሚለው ቅኔ አሰቃቂ ንቀት አዝሎአል። “ዘር የሚበላ” አድርጎ ቆጥሮአቸዋል። ገበሬ ዘር አይበላም። ዘሩን ከመብላቱ በፊት መሞትን ይመርጣል። ለዘር ልዩ ክብር አለው። ህይወት እንዲቀጥል የዘር እህል ይቀመጣል።

“አልበቀለም እንጂ ብዙ ዘር ዘርተዋል” ማለት ምን ማለት እንደሆነ ቁጭ ብለው መመርመር ሲገባቸው ሳያደርጉት ቀሩ። ምርጫ 97 ስላልበቀለው ዘር የሚያስገነዝብ አስረጅ ነበር። በረከት ስምአን ከጎንደር እስከ ቡግና ወረዳ ዘሩን ዘርቶ መከኑ። ህላዌና ተፈራ በአዲስ አበባ የዘሩት ዘር ጫጫ።

“ራእያችን ምን ነበር?” ብለው የብአዴን አመራር አባላት ራሳቸውን መጠየቅና እንደገና ወደሁዋላ መመለስ ሳይችሉ ቀሩ።

ህላዌ ዮሴፍ በ1988 እፎይታ መፅሄት ላይ ባሰፈረው ግለ - ገድል ማጠቃለያ ላይ እንዲህ ሲል አስፍሮ ነበር፤

“...አንድ ቀን ኢህዴንን ልንመሰርት ጥቂት ቀናት

ሲቀሩን በህይወት ካሉት ታጋዮች መካከል በረከት፣ ታምራት፣ ተፈራ፣ አዲሱ፣ ገነትና ሃይሌ፣ ከተሰውትም መሃል ከበበው፣ አስራደ፣ አስማን፣ ሙሉአለምና አብዱ ዛፍ ስር ተቀምጠናል። አንዳንዶቻችን ሬድዮ እየሰማን ወሬ ይዘናል። ሃይሌና አብዱ ችዝ ይጫወታሉ...”

ርግጥ ነው፣ የብአዴን አመራር ከፍፃሜው ቀን በፊት ወደዚያች ዛፍ ጥላ ስር ተመልሶ፣ የህዝቡን ቅኔ አዳምጦ፣ ሰምና ወርቁን መመርመር ይገባው ነበር። ሆኖም የታሪክ ተወቃሽ የሚያደርገውን መንገድ መረጠ።

የኢህዴን የአመራር አባላት አጥብቀው የሚወጹት አንድ ግጥም አለች። ሁሉም በቃል ያዜግታል። ታዬ የተባለ ታጋይ ለኢህአፓ የቋጠራት ነበረች። ዛሬ ግን ተመልሳ ለብአዴን በልኩ የተሰፋች ጥብቆ ለመሆን በቅታለች፣

ሞኝ ዳቪንቼ ተላላ - የቀረፀውን አጉል ወደ፣
ለራሱ ስራ ተንበርክኮ - በፍቅር ትንታግ ተማግዶ፣
የሮም የዋህ ሰው ሊዎናርዶ - አወይ ነዶ አወይ ነዶ፣
ብላሽ መሃንዲስ - ሊዎናርዶ ፉርሽ አናጢ፣
የኪነት ወራዳ - የሰአሊያን መናጢ፣
አዬ ሊዎናርዶ - የሰአል ኪነት ሉጢ....

- 3 -

አንድ አገር - ሁለት አለም

መኖርም አንዴ ነው - መሞትም አንዴ ነው፤
መወደድም አንዴ - መጥላትም እንዲያ ነው፤
ይሄው ነው እታለም፤
አንብቤሽ ደግሜሽ፤ አህዙሪ አይቼሽ፤
ወይ አልገባሽኝም - ወይ አልገባሁሽም፤
መጥላት እንደጣመን - መውደድ አልሆነንም፤

(ግጥም - አበራ ለማ)

እነሆ ደብረታቦር እየሱስ ተራራ ላይ እገኛለሁ።
በደርግና በወንበዴዎች መካከል የሚደረገውን ጦርነት
ለመዘገብና የፕሮፓጋንዳ ፅሁፍ ለማዘጋጀት በ300 ብር የወር
ደግዝ ተቀጥራለሁ።

ሻምበል በለጠ የተባለውን መስመራዊ መኮንን
የተዋወቅሁት ደብረታቦር እየሱስ ተራራ በደረሰንበት እለት
ነበር። ደንዳና ሰውነት ያለው የኮሩ የባህል ንኡስ ክፍል ሃላፊ፤
እየሱስ ተራራ የደረሰውን የፖለቲካ ካድሬዎች በአስቀያሚና
በተሰላቸ አነጋገር ነበር የተቀበለን፤

“...ባጭሩ እኛ በጠላት ላይ የበላይነት አለን። በሚዲያ
ሰምታችሁት ይሆናል! ከጥቂት ወራት በፊት ሰራዊታችን ታላቅ

ድል አፍሏል። ይኸው ነው! በተቀረበ ሰላም ቀናት ውስጥ የምድብ ክፍላችሁን ታውቃላችሁ። ለጀግናው የ603ኛ ኮር የፕሮፓጋንዳ ዘርፍ ካድሬ ሆናችሁ በመመደባችሁ ልትኮሩ ይገባችሁዋል! ከናንተ የሚጠበቀው ሰራዊቱን ማንቃት ነው! ሲያዩዋችሁ ግን ፈዛዛና ደንዛዛ ትመስላላችሁ! ሰርግ ተጠርታችሁ አልመጣችሁም ጓዶች! ለራሳችሁ ስትሉ ነቃ ነቃ በሉ! አዋጊና ተዋጊ መሆናችሁንም አትርሱ! ጨርሻለሁ!”

እየሳቅን ወደየድንኳናችን ተበታተንን።

በዚያን እለት ሌሊት የወያኔ ሞርታርና BM ሼል ሲምበለበልና ሲዳፈንብን አደረ። ለቅሶ እንደሚያሰማ ውሻ የእየሱስ ተራራን አቀበት እያላዘነች ወጥታ እኛን ያራገፈችው አውቶብስ ወደመጣችበት ተመልሳለች። አይኖቼ አካባቢውን አጤኑት። በተቃጠሉ ታንኮችና አረንጋዴ ፋቲግ በለበሱ ወታደሮች ተሞልተዋል። የተማረኩ የወያኔ ወታደሮች ሲረሸኑም በአይኔ ተመለከትኩ። ጎምዛዛ ነገር ጉሮሮዬ ላይ መጥቶ አቃረኝ። በተቃራኒው ወገን የተሰለፉት አማፅያን የኤርትራና የትግራይ ወንበዴዎች እየተባሉ እንደሚጠሩ በሬድዮ እየሰማሁ አድጌያለሁ።

ለራሴው ያላመንኩበትን እንዴት ሌላውን ላሳምን እንደምችል ባላውቅም ዋና ዋና የሚባሉ የቅስቀሳ ቃላትን ግን ተጠንቅቄ አጥንቼያቸዋለሁ። እነዚህም ‘ገንጣይ’ ‘አስገንጣይ’ ‘ወንበዴዎች’ ‘የባህር በር’ ‘የኢትዮጵያ አንገት’ ‘አንድነት’ ‘የ3000 አመት ታሪክ’ ‘ጀግንነት ልማዱ የሆነው ህዝብ’ ‘ከአባቶቻችን የወረሰነው ዳር ድንበር’ እነዚህን ቃላት በመጠቀም የቅስቀሳ ፅሁፍ ማዘጋጀት ለኔ ገብስ ነበር።

ሻምበል በለጠ እየተነጫነጨ ሲቀበለን ወዲያው ወደድኩት! የሚናገርበትን እንደማያምንበት ለመረዳት አልተቸገርኩም። የተሰላቸና የተበሳጨ ሰው ነበር። ‘ፈዛዛና ደንዛዛ’ ትመስላላችሁ ያለው እውነቱን ነበር። ሃያችንም ወጣቶች ድህነትና ስራ አጥነት ገፋፍቶን በሃረር የፖለቲካ ትምህርት የተከታተልን፤ ካድሬ የሚለውን ቃል እንኳ በቅጡ ያልተገነዘብን፤ ጦርነትን የማናውቅ ጨቅላዎች ስለነበርን እየሱስ ተራራ ላይ ባየነው የተቃጠሉ ታንኮች ምክንያት ተደናግጠን ነበር። አንዳችንም ተስፋ የሚያሳድር ነገር አለማየታችን ትንፋሻችንን ቆርጦታል!

* * *

በዚያን እለት ምሽት ጀምበር እንደጠለቀች አንድ መፅሃፍ ይገዢ ከአለቶቹ ላይ ተቀመጥኩ። ከፊት ለፊት ጉና ተራራ ይታየኛል። የጢስ ክምር እንጂ ተራራ አይመስልም። ሁለት ሄሊኮፕተሮች ከጄኔራል አበበ ሃይለስላሴ ማዘዣ ጣቢያ ደጃፍ ላይ ክንፎቻቸውን አንጨፋረው ቆመዋል። ሻምበል በለጠ እንዳብራራልን ከሆነ የሻእቢያና የወያኔ ወንበዴዎች እዚያ የጢስ ክምር የመሰለው በረዶአማ ተራራ ላይ ሰፍረዋል። ጥቂት ሳይዋጉ ከቆዩ ወደ በረዶነት እንደሚለወጡ እየቀለደ አውግቶናል። ስለዚህ ወደ በረዶነት ከመቀየራቸው በፊት ውጊያ ሊጀምሩ እንደሚችሉ ነበር ሻምበል በለጠ ወታደራዊ ግምቴን የሰጠን። እኛ እዚህ አለን። "በእኛና" "በእነሱ" መሃከል ውጊያ ከተጀመረ ያቺ ምድር በሃበሻ ደም ትጨቀያለች!

መፅሃፍ ይገዢ ጥቋቂሮቹ ድንጋዮች ላይ በተቀመጥኩበት በዚያች ደቂቃ ስለ ግል ህይወቴ እያሰብኩ ነበር። ሞት አጠገቤ እንዳለ ተሰምቶኛል! የደራሲነትና የጋዜጠኝነት ህልሞቹ አሁን በንነው ጠፍተዋል። ሞት ወይም ህይወት አማራጭ ብቻ ሆነው በልቤና በአእምሮዬ ውስጥ ድቤያቸውን ይደልቃሉ።

በዚህ ውጊያ መሞት አለብኝ? ለማን ጥቅም? ለማን አላማ? እያልኩ ራሴን በጥያቄ ማሰቃየት ይገዢያለሁ!

* * *

በነጋታው ማለዳ ከጓደኞቼ ሁሉ ዘግይቼ ነበር ከእንቅልፌ የነቃሁት። የከባድ መሳሪያ ድምፅ የማረፊያ ድንጋኔን ባይነቀንቃት ኖሮ እንዲያውም የምነሳ አይነት አልነበርኩም። እንዲያም ሆኖ በርግጌ አልተነሳሁም፤ ጆሮዎቼን ከፋፍቼ የሚቀጥለውን የከባድ መሳሪያ ድምፅ ለማዳመጥ ተዘጋጀሁ። ዘግየት ብሎ ተደገመ። የሩቅ ድምፅ መሆኑን ገመትሁ። ሆኖም ሰማዬ የተተረተረ እስኪመስል ድረስ ይቀረዳደድ ነበር። እየሱስ ተራራን የማንቀጥቀጥ ሃይልም ነበረው።

ብርድልብሴን ወርውሬ ተነሳሁ። የማለዳው ቅዝቃዜ እግርና እጄን አደንዝዞኛል። እጄን ርስበርስ እያፋተግሁ ሙቀት ለመፍጠር ጣርሁ። ካልሲዬ እንደ በረዶ ቀዘቀዘኝ። በተሳሳተ

ግምት ወደዚህ የሞት መስሪያ ቤት የተቀጠርኩበትን ቀን እየረገምኩ ጫማዬን አጠለቅሁ። ፊልድ ጃኬቴን ደርቤ ከድንኳኔ ከወጣሁ በሁዋላ ረሃብ ስለሞረሞረኝ ቁርስ ፍለጋ ወደ መመገቢያው ድንኳን ፈጠንሁ። ቀዳሚ መምሪያው የተደራጀ የመመገቢያ ስፍራ አልነበረውም። የኮሩ አዛዥ የጄኔራል አበበ ሃይለስላሴን ማረፊያ ጎጆ የታከከች አንዲት ኩሽና ብጤ አለች። ኩሽናዋ ደጃፍ ላይ አንድ ወታደር ሻይ እያፈላ ከኮቻሮ ጋር ለውጊያ ሊቃውንቱ ያድላል። ወደዚያው ሂጄ ቁርስ ጠየቅሁ። ወታደሩ ምንም ሳይተነፍስ እርጉዝ ፍየል የመሰለውን ማንቆርቆሪያ አንስቶ እሳት ላይ ጣደው።

የከባድ መሳሪያው ተኩስ ድምፅ እየዘገየ ያምባርቃል! ፊቴን ተጣጥቤ ከኩሽናው ደፍ ላይ አረፍ ከማለቴ ሻምበል በለጠ ከተፍ አለ። ብስል ቀይ ነው። ምክንያቱን ባላውቅም ነገረኛ ጠባዩ ተስማምቶኛል። ገና ከመምጣቱም በነገር ወጋኝ፤

“የታሉ ዓደኞችህ?”

“አላየሁዎቻሁም፤ አሁን ገና ከእንቅልፌ መንቃቴ ነው!”

“አሁን ገና!” ሻምበል በለጠ አይኑን አፈጠጠብኝ!

በመደነቅም ሰአቱን ተመለከተ፤

“...ዛሬ ከነጋ ሃያ ወታደር ተገድሎብናል! እኛ ደግሞ ሃምሳ ገድለናል...እ...ሶስት መኪኖች ጋይተውብናል...እ...ከነጋ ብቻ ብዙ ታሪክ ተሰርቶአል! እና አንተ ቁንጠኛው ደግሞ ለጥ ብለህ አርፍደሃል!”

“ቅዝቃዜውና ድካሙ ነው መሰለኝ እንቅልፍ አሸነፈኝ!” አልኩ የጥፋተኝነት ስሜት እየተሰማኝ።

ሻምበሉ ተአምር የሰማ ያህል ቃላቶቼን ደገማቸው፤

“እንቅልፍ!? ቅዝቃዜ!? ቀልደኛ ነህ! ይህንን ንግግር ሌላ ቀን እንዳትደግም! ውጤቱ ምን ሊሆን እንደሚችል ታውቃለህ? ትረሸናለህ! ምንድነው አስተምረው የላኳችሁ!? የመንግስት ሰራተኛ እንኳ እስከ ሶስት ሰአት አይተኛም!”

በቡጢ ደረቴ ላይ ጎሽመኝና ፈገግ አለ። ምክሩን መቀበሌን ከልቤ አረጋገጥኩለት! ከቁርስ በሁዋላ ዓደኞቼን ፈለግሁዎቻቸው። ወደ ደብረታቦር ከተማ ሄደው ኖሮ ሳላገኛቸው ቀረሁ። እንደገና ምሳ ላይ በድጋሚ ከሻምበል በለጠ ጋር ተገናኘን። ያንኑ ኮቻሮ እየኮቻሮን በቆርቆሮ ወጥ እያጣቀሰን በመመገብ ላይ ሳለን ሻምበል በለጠ ስሜን ደግሞ ጠየቀኝና

ነገርኩት!

“የስነፅሁፍ ችሎታ ያለህ አንተ ነህ ?”

ጥያቄው ተስፋ ስለጫረብኝ ነቃ ብዬ ምላሽ ሰጠሁ፤

“አዎን! እኔ ነኝ”

ዘግዦት ብሎ ያልጠበኩትን ጥያቄ ጣል አደረገ፤

“ትግሬ ነህ እንዴ?”

“አዎን ነኝ” አልኩ።

“ከወዴትኛው?” አለ መልሶ።

“ማለት?” አልኩ ተደናግሮኝ።

“ኤርትራ ነህ ወይስ ትግራይ?”

“...ኤርትራ...”

“ትግርኛ ትችላለህ?”

“መስማት አይቻልኝም”

ማምሻውን በድንኳኔ ጋደም ብዬ እያነበብኩ ሳለ ከሻምበል በለጠ የተላከ ወታደር በአስቸኳይ እንደምፈለግ ገለፀልኝ። የማነበውን መፅሃፍ አጥፌ ተነሳሁ። ሻምበል በለጠ ከድንኳኑ ደጃፍ ኩርሲው ላይ ተቀምጦ ሬድዮ ሲያዳምጥ ደረስሁ።

”አዳምጥና ትተረጉምልኛለህ!” ሲል አጣደፈኝ።

ሻእቢያ ጄኔራል አሊን ማርከውት ኖሮ እያናዘዙት ነበር። የሻእቢያ ጋዜጠኞች ጄኔራሉን ጥቂት በድምፅ አስምተው ሲያበቁ፤ ትርጉሙን በትግርኛ የማንበብን አቀራረብ ነበር የሚጠቀሙት። ሃያ ደቂቃ የፈጀው ክፍል አንድ ቃለ - ምልልስ እንዳበቃ ትርጉሙን ጨምቄ ገለፅኩለት።

በምፅዋ ግንባር የተማረከው ጄኔራል የደርግ ሰራዊት በአመራር ብቃት ማነስ ምክንያት ከጊዜ ወደ ጊዜ እየተዳከመ መሄዱን፤ የሻእቢያ ሰራዊት በአንፃሩ በውጊያ የአመራር ጥበብ መጠናከሩን፤ የታጋዮቹ የመዋጋት ሞራልም ጠንካራ እንደሆነ አብነቶችን እየጠቀሰ ነበር ያብራራው። ደርግ የሻእቢያን ማጥቃቶች መቋቋም እንዳቃተው፤ የደርግ ውድቀትና የሻእቢያ ድል ማድረግም አይቀሬ እንደሆነ ምርኮኛው ጄኔራል ተንብዮ ነበር። በሬድዮ የተላለፈውን ባጭሩ ተርጉሜለት ሳበቃ ሻምበል በለጠ ሲጋራውን ክፉኛ እየማገ፤

“መማረኩ ሳያንስ ምን ይሁን ብሎ ነው ታዲያ

የሚለፈልፈው!” ሲል ተነጫነጩ።

አስተያየት አልሰጠሁም። አስተያየት መስጠትም አይጠበቅብኝም ነበር። የተጠራሁበትን ተግባር በመፈፀሜ የሻምበሉን የስንብት ቃል ካንደበቱ ብጠብቅም ሳይሆን ቀረ። እየተነጫነጩ በጦርነቱ ዙሪያ ይደሰኩር ቀጠለ፤

“...ነገሩ ሁሉ የተበላሸው ጄኔራል ታሪኩ አይኔና ደምሴ ቡልቶ የተረሸኑ ጊዜ ነው” አለ ዝቅ ባለ ድምፅ “...ሁለተኛው አብዮታዊ ሰራዊት የፈረሰውና የሻእቢያ ድል የተረጋገጠው ያን ጊዜ ነው። እኔ ሁለቱንም ጄኔራሎች በደንብ አውቃቸዋለሁ። በዚህች ሃገር ላይ የታሪኩንና የደምሴን ያህል ወታደራዊ ሳይንስ የሚያውቅ ጀግና መኮንን አለ ቢሉኝ አላምንም! ለዘመቻ የተፈጠሩ ነበሩ። ግን ተረሸኑ። ሞት ብቻም አልበቃቸውም! በሞት ላይ ውርደት ተመረቀላቸው! ወታደሮች የጄኔራል ደምሴ ቡልቶን አንገት ቆርጠው አንገቱን በገመድ አስረው ሲያበቁ፤ ታላቁ ኢትዮጵያዊ የጦር አርበኛ የታሰረበትን ገመድ እየጎተቱ አስመራ ከተማን እየዞሩ ጨፈሩ። ይሄ ምን ማለት ነው?”

ሻምበሉ ይህን ሲነግረኝ የመናደድ ሳይሆን በስርአቱ ላይ ያለውን ጥላቻና ንቀት በሚያንፀባርቅ መልኩ ነበር። የሻምበሉ ሞራል ምስጥ እንደበላው አገዳ ቀፎውን እንደቀረ ለመገንዘብ አስቸጋሪ አልነበረም። ሻምበሉ አያይዞ በዚያው ንቀት አዘል ድምፁ አሉ የተባሉት የሃገሪቱ የውጊያ ጠቢባን ሁሉ በተለያየ መንገድ ህይወታቸውን እንዳጡ አጫወተኝ። ግዙፉና ተከብሮ የኖረው የኢትዮጵያ የጦር ሰራዊት በአስመሳይና አቃጣሪ መኮንኖች መዳፍ ላይ መውደቁንም በምሬት አከለበት። ራሴን ላይ ታች እየነቀነቅሁ ከማዳመጥ በቀር አንዳችም ቃል አልተነፈስኩም። በጉዳዩ ላይ ማለት የምችለውም በመሰረቱ አልነበረም። ዝምታዬ ተጭኖት ይሁን በሌላ ባላውቅም ሻምበሉ የጀመረውን ርእሰ ጉዳይ እንደዋዛ ገትቶ፤

“እድሜህ ስንት ነው?” ሲል ጠየቀኝ።

“ሃያ አንድ”

“ለምን ወታደር ቤት ገባህ?”

“አማራጭ ስራ ስላጣሁ ነው”

አያያዝኩና ጥቂት አወጋሁት።

ጋዜጠኛ የመሆን ፍላጎትና ዝንባሌ እንደነበረኝ፤ ፕሬስ መምሪያ በሪፖርተርነት ለመስራት አመልክቼ እንዳልተሳካልኝ፤

ለጦር ሃይሎች ሬድዮ ፅሁፍ አቀርብም እንደነበር፤ ምናልባት በዚያ በኩል ፍላጎቴን አገኝ ይሆናል በሚል ስሌት እዚህ ለመገኘት መብቃቴን አጫወትኩት።

ሻምበሉ ትክ ብሎ ካጤነኝ በሁዋላ፣

“ቁጥር አንድ ጅል ነህ!” አለኝ።

ሳቅሁኝ! ሻምበሉ ቀጠለ፣

“እውነቴን ነው፤ ብልህ አይደለህም፤ እንዴት አይነት ሂሳብ አስልተህ ነው በወታደር ቤት በኩል ጋዜጠኛ ለመሆን የሞከርከው?”

ሻምበሉ መልሶ የራሱን አባባል ይቃወም ጀመር፣

“...ለነገሩ ብልህ መሆን የትም አያደርስም! እኔ ብልህ ነኝ ብዬ አስባለሁ። ይኸው ግን እዚህ አብረን ቁጭ ብለናል። እንዲያውም የዋህ በግ መሆን ይሻላል! ፍየል ብልህ ሆና ምንም አላተረፈኝ!”

ይህን የሻምበሉን አባባል ከዚያ ወዲህ እንደ ህይወት መመሪያ የምጠቀምበት ሲሆን፤ በትክክልም አግዞኛል!

* * *

እየሱስ ተራራ በደረሰን በሳምንቱ ሻምበል በለጠ የምደባ ክፍላችንን አሳወቀን። አስራ ስምንቱ ወጣት ካድሬዎች ወደፊት ግንባር ሲላኩ፤ እኔና አምዴ የተባለ ባልደረባዬ ከቀዳሚ መምሪያው ቀረን። ጓደኞቻችን በዚያኑ እለት ምሽት ተሰናብተውን እኛ ካለንበት አንፃር ሲታይ ይበልጥ እሳት ወደሚነድበት የውጊያ ቀጠና ተላኩ። በሁሉም ገፅታ ላይ ተስፋ ማጣት ይነበብ ነበር። ከእነርሱ አንዱ የቅርብ ወዳጄ የነበረ ሲሆን፤ ጣሰው አሸብር ይባል ነበር፣

“አንተ ከኔ የተሻለ ያለመሞት እድል አለህ! መሞቴን ከሰማህ ለቤተሰቦቼ በዚህ አድራሻ ያፍላቸው” ብሎ አድራሻውን ሰጠኝ።

“መጨረሻውን ማንም አያውቅም” ስል ጣሰውን አፅናናሁት። አያይዘንም “...በልባችን ተስፋ ማሳደር ጠቃሚ ነው” አልኩት።

(... ስለ ጣሰው ከዚያ ወዲያ የሰማሁት ከዘጠኝ አመታት በሁዋላ “የቢሾፍቱ ቆሪጦች” የተባለውን መፅሃፌን ያሳተምኩ ጊዜ ነበር።

ጣሰው ከተባለ ሰው በአድራሻዬ ደብዳቤ መጥቶልኝ ከፍቼ ሳነበው፤ ያ የደብረታቦሩ ወዳጄ መሆኑን ተረዳሁ። መፅሃፌን እንዳነበበ፤ ሃዋሳ ከተማ መምህር ሆኖ እየሰራ እንደሆነና እንዳልሞተ የሚገልፅ አጭር ደብዳቤ ነበር...)

ከ603ኛ ኮር ቀዳሚ መምሪያ እንድመደብ የተደረገበትን ሚስጥር ምሽት ላይ አምዴ አጫወተኝ። እሱም እንደኔ “መልካም እድል” የገጠመው ነበር፤

“አንተ እዚህ የተመደብከው በስነፅሁፍ ችሎታህ ምክንያት ነው። ሻምበል በለጠ በጣም ወዶሃል” አለኝ።

“ሻምበሉ ስለኔ ችሎታ በምን አወቀ?”

“እዚህ የገባን ምሽት እኔ ተጠርቼ ስለያንዳንዳችን ተጠይቄ አብራርቼ ነበር። ያንተንም ነገርኳቸው”

“አንተስ እንዴት እዚህ መቅረት ቻልክ?”

“እኔ እንኳ ዘመድ ነው የነገረልኝ፤ ሻለቃ ይልማ የዘመዴ ንደኛ ነው!”

በዚያን ሰዋን በተከታታይ ማምሻው ላይ ሻምበል በለጠ ወደ ድንኳኑ እያስጠራኝ የሻእቢያን ዜናዎች ያስተረጉመኝ ቀጠለ። ይህን ስራ በእጅጉ ነበር የወደድኩት። የሻእቢያ ጋዜጠኞች ድል ቅርብ መሆኑን ነበር የሚዘግቡት። አንድ ቀን ሻምበል በለጠ ስለ ኢሳይያስ አፈወርቂ አንስቶ እንዲህ አለኝ፤

“አደገኛ ሰው ነው!”

“ከምን አንፃር?” ስል ጠየቅሁ።

“ኤርትራውያንን ማስተባበር ችሎአል!”

“ወያኔዎችስ እንዴት ናቸው?”

“አብረው ነው የሚሰሩት። ከሃዲዎች! ምስጢች!”

ዘግየት አለና ደ’ሞ አከለበት፤

“ከሻእቢያ በላይ ወያኔዎችን እጠላለሁ”

“ለምን?”

“የራሳቸው አጀንዳ የላቸውም!”

በዚያው ሰዋን እኩለ ቀን ላይ ሻምበል በለጠ መፅሃፍ ሊዋሰኝ ወደ ድንኳኔ መጣ። ሻንጣዬን ከፍቼ ይመርጥ ዘንድ ዘረገፍኩለት። ጥቂት ከመራረጠ በሁዋላ፤

“ወደ ግንባር ይህን ሁሉ መፅሃፍ ተሸክሞ መምጣት እስኪ ምን የሚሉት ነው?” ሲል በመገረም ጠየቀኝ።

“ስለምወዳቸው ነው”

“ጠባይህ ለወታደር ቤት አይሆንም”

“እንዴት?”

“ወታደር ቤት ምላሰኛ መሆን አለብህ፣ የኔ ወንድም! አንተ አትናገርም! ዝም ብለህ ታዳምጣለህ! ጭራው ጮሌ መሆን አለብህ እዚህ! በዚህ ጠባይህ ግን በቅርቡ ትሞታለህ!”

ዝም በማለቱ እሱ ቀጠለ፣

“እስኪ ስለ ወላጆችህ ንገረኝ?”

“ገበሬዎች ናቸው”

“ገበሬ? ገበሬ?”

“አዎን! አባቴ ያው ኤርትራ ሳለ ገበሬ ነበር። ኢላበርኢድ ላይ ፍራፍሬ ሲጭን ውሎ ከመኪናዋ ጋር ወደ አዲሳባ መጣ። ከዚያ ወዲያ አልተመለሰም። ደብረዘይት ላይ ለአርመኖች ዘበኛ ሆኖ መስራት ጀመረ። አሁንም ዘበኛ ነው። እናቴም ያው ኤርትራ መንደፈራ አካባቢ የአባቴ ሚስት ነበረች፣ ወደ ደብረዘይት ተከትላው መጣችና እኔና ወንድሞቼ ተወለድን። አሁን እናቴ በህይወት የለችም”

ሻምበል በለጠ ተክዞ ጥቂት ቆየ።

በተከፈተው ሻንጣዬ ውስጥ የተደረደሩትን መፃህፍትም እንደዋዛ እየፈታተሻቸው ከቆየ በሁዋላ፣

“መፅሃፍ ቅዱስ ደግሞ ምን ያደርግልሃል?” አለ።

እየሳቅሁ በመገረም አየሁት።

“ለምን ያዝከው?” ሲል መልሶ ጠየቀኝ።

“ለምን የያዝኩት ይመስልሃል?”

“በእግዚአብሔር ታምናለህ?”

“አምናለሁ!! በጣም አምናለሁ!”

ሻምበል በለጠ ራሱን ላይ ታች ሲነቀንቅ ቆየና፣

“የተረጋጋ ሁኔታ የሚታይብህ ለዚህ ነው!” አለ።

“አይደለም!” ስል ፈጥኜ ተቃወምኩ “...ዝም ስለምል ነው እንጂ ውስጤ የተረበሸ ነው! ርጋታና ሰላም በፍፁም የለኝም!”

“አትመስልም ግን!” አለ ዘግየት ብሎ።

እንደገና በዝምታ አጤነው ጀመር።

* * *

ደብረታቦር በገባን በስምንተኛው ቀን፤ የካቲት አስር ምሽት ከሻምበል በለጠ ጋር ወደ ደብረታቦር ከተማ ወርደን

ቢራ ጠጣን። የበግ ጥብስም ጋበዘኝ። በአብዛኛው እሱ ነበር የሚናገረው፤ ምንም እንኳን ቢራው ሞቅ ቢያደርገኝም ማዳመጡን መርጫ ነበር። ሻምበሉ በጦርነቱ ዙሪያ ወሬ ጀምሮ ስለ ሃይል የበላይነት ሚዛናዊ አስተያየቱን በግልፅነት ነገረኝ፤

“ምን መሰለህ? ፕሮፓጋንዳውና እውነታው ይለያያል! ነገ ቀኑ የካቲት 11 ነው አይደል? ወያኔዎች በማንኛውም ጊዜ ማጥቃት ሊከፍቱ ይችላሉ። የሻእቢያ ሜካናይዝድ ሃይል ገብቶላቸዋል የሚል መረጃ ሰምቻለሁ። ያሰቡት ነገር አለ ማለት ነው። እኛ የሃይል የበላይነት እንዳለን የመጣችሁ ጊዜ የነገርኳችሁ ውሸት ነው! በዚህ ወር ጦርነት ከከፈቱ ድራሻችንን ነው የሚያጠፉን! ለምን መሰለህ? ነብሮ ክፍለ ጦር ከዚህ ተነስቶ ወደ ምፅዋ መንገድ ተልኳል። ነብሮ ከዚህ መሄድ አልነበረበትም። በርግጥ ቀደም ሲልም ኤርትራ ነው የነበረው። ከሻእቢያ ጋር ሲፋለም ስለኖረ ብዙ ልምድ አለው፤ ገባህ? ወያኔ የእግረኛ ማጥቃትና ቆረጣ ላይ ጥሩ ችሎታ አዳብረዋል። በከባድ መሳሪያ ግን መሃይም ናቸው። ሻእቢያ ብዙ ጊዜ የማጥቃት ውጊያ አይመርጥም። በከባድ መሳሪያ ግን የበላይነት አላቸው። ተኩሰው የምሳ ሳህንህ ላይ ቁጭ ያደርጉልሃል!”

“የት ተማሩ የከባድ መሳሪያ ተኩስ?”

“ሶማሊያ! ዚያድ ባሬ ነው ያሰለጠናቸው”

አያያዘና እንዲህ አለኝ፤

“የሆነው ሆኖ የካቲት በሰላም ካለፈችልን ደብረታቦር ላይ ቢራ እየጠጣን እንሰነብታለን”

“የካቲት ለምን የተለየች ሆነች?” ስል ጠየቅሁት።

“የወያኔ የልደት በአል የካቲት ነው! እና በየካቲት በሚደረግ ጦርነት ድል እንደሚያደርጉ ያምናሉ!! ጠንቋዮች!!”

ሻምበል በለጠ ቢራውን እየገሰመ ቀጠለ፤

“ጠንቋይ ስልህ ጥንቆላ ማለቴ አይደለም። እለቱን ከተዋጊዎቻቸው ስነልቦና ጋር አዋህደው ሞራል ለመፍጠር ይጠቀሙበታል። ከሃዲዎች! ምስጢች!”

ጥቂት በዝምታ እንደቆየን፤

“ሩሲያ ስንት አመት ቆየህ?” ስል ጠየቅሁት፤ ሩሲያ መማሩን ሰምቼ ነበር።

“አምስት አመት” ሲል ፈጥኖ ምላሽ ሰጠኝ “...ጥሩ ጊዜ ነበር ያሳለፍኩት፤ እኔ መዘቃ እወዳለሁ። የመዘቃ

መሳሪያዎችንም አውቃለሁ። ልዩ ተሰጥኦ ነው ያለኝ። በተሰጠዬ ዙሪያ ብሰራ ውጤታማ እሆን ነበር። ግን እንዲያ ያለው ቦታ ለመመደብ ዘመድ ያስፈልግሃል! ከንቱ ነው! ኢትዮጵያ የተረገመች አገር! እጆቿን ወደ እግዚአብሔር ትዘረጋለች ይላሉ! እጅ የላት፣ እግር የላት! የዶሎዶመች ዱሽ አገር! ከሚፀፅተኝ ታላቁ ነገር አንዱ ኢትዮጵያዊ መሆኔ ነው! ሻእቢያና ወያኔዎች እነማን ናቸው? ከሜዳ የወጡ ምስጢች! እና ከነሱ ጋር እየተዋጋሁ እድሜዬ ማለቅ አለበት!”

ሲጋራውን እያምበለበለ አንዳች ነገር ሲያሰላስል ቆየና፣ “ለነገሩ እዚህም ቢሆን ከሙዚቃ አልተለየሁም። የመትረየሱ ድምፅ ሙዚቃ ማለት ነው” ብሎ በሳቅ ይንከተከት ቀጠለ። እኔም አጀብኩት።

ፈጥኜ ሰከርኩ።

ቢራው ጭንቅላቴ ላይ ስለወጣ አንዷን ልጅ እግር የቡና ቤት ሴት ካልሳምኩሽ ብዬ አምባጓሮ ፈጠርኩ። በዚያም አላበቃሁ። ‘ወድጄሻለሁ አግቢኝ’ ብዬ ለገላጋይ ማስቸገር በመጀመሪያ ሻምበል በለጠ ማጅራቴን አንቆ ይዞኝ ወጣ። እንደ ማሰሮ አንጠልጥሎ ከዋዝ ጂፓችን ላይ ከጎለተኝ በሁዋላ ወደ እየሱስ ተራራ መንዳት ጀመረ። በመንገዳችን ላይም እየሳቀ እንዲህ ይለኝ ነበር፣

“ድብቅ ጠባይ ያለህ ሰው ነህ... እንደ ቡና ድንገት ትፈላለህ እንዴ?...”

* * *

ሳምንቱን በአንፃራዊ ሰላም ካሳለፍን በሁዋላ፤ የካቲት 18 ምሽት ከሻምበል በለጠ ድንኳን ብቅ ስል፣

“ውጊያው ነገ ይጀመራል!” አለኝ፤ ከሰላምታ በፊት።

“የተረጋገጠ መረጃ ነው?”

“የተረጋገጠ!” አለኝ፤ በደረቀ ድምፅ “...የሻእቢያ ተዋጊዎች ከትናንት በስቲያ ጉና ገብተው አድረዋል። እኔም እኩለ ሌሊት ላይ ወደ ግንባር እየሄድኩ ነው። ውጊያ ሲጀመር ሃይል ማሟላት የሚባል ነገር ስላለ እዚህ አንድም ሰው አይቀርም። አንተ እዚህ እንድትቆይ ትእዛዝ ሰጥቻለሁ”

ሃፈርሳኩን እያጠባበቀ ቆይቶ ቀና ሲል፣

“ጅል ነገር ነህ!” ካለኝ በሁዋላ አያይዞ፤ “... ለመሆኑ ሴት ነክተህ ታውቃለህ?” ሲል ጠየቀኝ።

መልስ ሳልሰጠው በፈገግታ ዝም ብዬ አየው ቀጠልሁ። “ጅል” ስላለኝ አልተከፋሁም። ከልጅነቴ ጀምሮ በተለያዩ መንገዶች “ጅል” መሆኔ እየተነገረኝና “ብልጥ” እንድሆን እየተመከርኩ ስላደግሁ ለምጄው ነበር። “ብልጥ” መሆን እችላለሁ ብዬ ማሰብ ባለመቻሌም ጅልነቴን በፀጋ ተቀብዬው ነበር። ብዙውን ጊዜም የብልጥነትና የጅልነት መለያዎችን ለማወቅ እየፈለግሁ ሳይሳካልኝ ቀርቶአል።

ሻምበሉ መናገሩን ቀጠለ፤

“በተቻለህ መጠን ላለመሞት ሞክር”

“ወያኔዎች የሚቀናቸው ይመስልሃል?” ስል ጠየቅሁት።

“ተዘጋጅተውበታል ነው የሚባለው። ነገ ለኛ ከባድ ጊዜ ነው። ካልተገናኘን እንግዲህ ለዘላለሙ ደህና ሁን!”

* * *

በነጋታው ከንጋቱ አስራ አንድ ሰአት ግድም ከእንቅልፍ የቀሰቀሰኝ ጆሮ የሚበጠርቀው የBM ሼል እየሱስ ተራራ ላይ ወድቆ ሲፈነዳ ነበር። ከድንኳኔ ብቅ ስል ምድር ቀውጢ ሆናለች። በደም የተፈተፈተ የሰው ስጋ በየቦታው ወድቆአል። በስቃይ የሚጮሁ ወታደሮች እየሱስ ተራራን አጨናንቀውታል። በፀጥታ ያሸለቡም ይታያሉ።

(የካቲት 19 እና 20 1982 በኢህአዴግና በደርግ መካከል የተደረገው አሰቃቂ ጦርነት በተለያዩ መንገዶች ብዙ ተብሎታል። እኔ “ያልተመለሰው ባቡር” በተሰኘው ልቦለድ መፅሃፌ በመጠኑ ገልጬዋለሁ። የ603ኛ ኮር አሃዥ ብርጋዴር ጄኔራል አበበ ሃይለስላሴ ለኮሎኔል መንግስቱ ሃይለማርያም ባቀረቡት ሪፖርት ያንን አሰቃቂ፣ አስገራሚና ከ17ሺህ በላይ ሬሳ የወደቀበትን ውጊያ በጥሩ ብእር ገልፀውታል። ሪፖርቱንም “ተራሮችን ያንቀጠቀጠ ትውልድ” ቅፅ - አንድ ላይ አትሚዋለሁ። በኢህአዴግ ወገን የነበረው የውጊያ ሁኔታ በአቦነህ አሻግራ ተፅፎ በተጠቀሰው መፅሃፍ ቅፅ - ሶስት ላይ ታትሞ ለንባብ በቅቶአል። በአሜሪካ በአንድ ዩኒቨርሲቲ የታሪክ ፕሮፌሰር የሆነው ገብሩ ታረቀ የደርግና የአማፅያንን የጦርነት

ታሪክ ለማጥናት አዲስ አበባ በከተመ ጊዜ፤ ተገናኝተን ጥቂት ያወጋን ሲሆን፤ ጄኔራል አበበ ሃይለስላሴን እስር ቤት ድረስ ሄዶ ሊያነጋግረው እንደሞከረና ሰድቦ እንዳባረረው አጫውቶኛል።)

የካቲት 19 ምሽት ከጄኔራል አበበ ጋር በአንድ ምሽግ ተቀምጦን የነበረ ሲሆን፤ በዚያን እለት ሌሊት ኮሎኔል መንግስቱ ሃይለማርያምና ጄኔራል አበበ በወታደራዊ ሬድዮ መረጃ ሲለዋወጡ እኔ አጠገባቸው ተቀምጤ አዳምጥ ነበር።

በሁለተኛው ቀን የኢትዮጵያውያን ሬሳ በየመንገዱና በየተራራው እንደ አንሶላ ተነጥፎ በአስቃቂ ሁኔታ ሽንፈት መከሰቱ ከታመነ በሁዋላ ወደ ባህርዳር እንድናፈገፍግ ጄኔራሉ አዘዙ። አብረውን የነበሩ ሴቶች በሂሊኮፕተር ከተሸኙ በሁዋላ ጄኔራል አበበን አጅቦ በመኪና ሽሽት ጀመርን።

ብዙም ሳንጓዝ መንገዱ በተቃጠሉ ታንኮች ተዘጋ። በእግር ሽሽቱን ቀጠልን። በግምት አምስት ኪሎ ሜትር ያህል ጄኔራሉን ካጀበው ቡድን ጋር አብሬ ሽሽቼ ነበር። በየመንገዱ የተመለከትኩት ሬሳ አእምሮዬን በጠበጠው። ጥቂት የማይባሉ በታንክ የተጨፈለቁ ጭንቅላቶችን እየዘለልን፤ በከባድ መሳሪያ የተገነጣጠሉ እጆችና እግሮች እያደናቀፉን፤ በተለይ ከታንኮች ጋር ያረሩ ሬሳዎች እያሳቀቁን ሽሽት ሆነ። ከተቃጠሉ ታንኮች የሚንበለበለው እሳት ገና አልጠፋም። ጣራቸው ተደርምሶ ከምድር ጋር የተረመጠ ጎጆዎችን አየሁ። የጎጆው ዙሪያ በደም ኩሬ ጨቅይቶአል። ጥይቶች ከየት እንደሚተኮሱ ለማወቅ ያዳግታል። የደሽቃ ጥይት ማቋረጫ የለውም። ወታደሮች ከመሸሻቸው በፊት ያፈነጸቸው የጥይትና የቦምብ መጋዘኖች ደብረታቦርን ቀውጦ አድርገዋታል። የሚትጎለጎል የቢኤም ቁምቡላ ቢጫ ጢስ ደብረታቦርን ትንፋሽ አሳጥሮአታል። ሞት ረከሰአል። በማንኛውም ደቂቃ አንገትህ ተቀንጥሶ ሊበር ይችላል። ዘባተሎ የለበሱ ገበሬዎች ባገኙት አቅጣጫ ሁሉ ከሞት ለማምለጥ እንደ ሚዳቋ እየዘለሉ ይበራሉ።

ሽሽቱን መቀጠል አልቻልኩም።

ሁለት ቀን ምግብ ካለማግኘቴም ባሻገር ለመሮጥ ቀርቶ ለመራመድ የሚያበቃ አቅም ፈፅሞ አልነበረኝም። ሽሽቱን አቆምኩና ከአንድ የጎርፍ መሄጃ ድልድይ ስር ተኛሁ።

የሻእቢያና የወያኔ ከባድ መሳሪያዎች እየተከታተሉ

ካፈሩና ከምድሩ ይደባልቁናል። በቅርብ ርቀት የAK47 እና የካሊበር ጥይቶቻቸውን ያርከፈክፉብናል። ርቦኛል! ጠምቶኛል! ጃኬቱ እንኳ ስለከበደኝ አውልቄ ጥየዋለሁ። ሃፍረት ይዞኝ እንጂ ሽጉጤንም መጣል ፈልጌ ነበር። ሽጉጤን ለመተኮስ ይቅርና ቀና አድርጎ ለመያዝ የሚያበቃ ጉልበት የለኝም።

ከተኛሁበት ድልድይ ስር በርግጌ የወጣሁት የድልድዩ ግማሽ ጎን በከባድ መሳሪያ ተመትቶ ሲደረመስ ነበር። ከየት እንደመጣ ያልታወቀ ጉልበት በማግኘቴ ተፈትልኬ ወጥቼ ሩጫ ጀመርኩ። የአለምሳጋን ኮረብቶች ሽቅብ ስወጣ አምዴን አገኘሁት፤

“አልሞትክም!” ሲል በደስታ ጮኸ።

“አለሁ፤ አንተስ?”

“እኔም አለሁ።”

ከፊልድ ጃኬቱ ኪስ አንድ የቲማቲም ቆርቆሮና ፋሻ አውጥቶ ሰጠኝ። የቲማቲሙን ቆርቆሮ በአምዴ የጠመንጃ ሳንጃ ቀዳድጄ ጥርግርግ አድርጌ በላሁት። ፋሻውን ኪሴ ጨምሬ ጉዞ ቀጠልን።

“ጠመንጃ ለምን አልያዝክም?” ሲል ጠየቀኝ።

“ሽጉጤም ከብደኛል”

“ለማንኛውም ጠመንጃ ያዝ! ሰርጎ ገብ ነው ብለው ሊመቱህ ይችላሉ።”

ሽጉጤን ከወገቤ አውጥቼ ጣልኩና በየመንገዱ ከወደቀው ሬሳ አንድ አጭር AK47 አንስቼ ታጥቄ ጉዞ ቀጠልኩ። የወያኔ BM ሼል ከጀርባችን ይደበድበናል። የካሊበር ጥይቶች የወታደሮችን ጭንቅላት ለሁለት እየሰነጠቁ የአሰቃቂ አሟሟት ትርኢት ያሳዩናል። ቀደም ሲል ቂም የነበራቸው ወታደሮችና መኮንኖች ርስበራስ ሲገዳደሉ አይቼ ትንፋሼ ሊቆም ደርሶ ነበር። የደብረዘይት ሚኒስትሮች ደግሞ እየተሳሳቱ እኛው ላይ በምባቸውን እያራገፉ ጀብድ እንደሰሩ ሁሉ እያንሩ ይመለሳሉ። ሰማዩም ምድሩም እሳት ይነድበታል!

“አምዴ!”

“እህ!”

“እጃችንን ለምን ለወያኔ አንሰጥም?”

“አብደሃል!” በመደነቅ እያየኝም “... የፕሮፓጋንዳ ሰራተኞች ስለሆንን ምላሳችንን ነው የሚቆርጡት!” አለ።

“አይነኩንም ግዴለህም! ይህ መንግስት ፈራሽ ነው! በዚህ ሁኔታ መሞት ደግሞ ቂልነት ነው”

አምዴ ዘግየት ብሎ እንዲህ አለኝ፤

“ዘመዶችህ ስለሆኑ ነው የተማመንክባቸው?”

በዚህ አነጋገሩ በጣም ተከፋሁ።

በዝምታ ጥቂት ተጓዝን።

“አምዴ እመነኝ! እኔ የቢሾፍቱ ልጅ ነኝ። እንደዚያ አስቤ አላውቅም። ሆኖም ለማንመሰገንበት ነገር መሞት ከላራ ነው...”

ዘግየት ብሎ፤

“አንተ እጅህን ስጥ! እኔ ግን አላደርገውም” አለኝ።

አምዴ የጎጃም ልጅ ነው – ደብረወርቅ። በጉዞ ወቅት እሁቱ ቤት ገብተን ጠጅ በገንበና ሙሉ በግ ተጋብዘን ነበር። እንግባባ ነበር። አምዴ ያን ከተናገረኝ በሁዋላ ግን እኔ እርምጃዬን ስቀንስ እሱ ፍጥነቱን ጨመረ። በዚያው ተለያየን።

(ከአምዴ ጋር ዳግም የተገናኘው አዲስ አበባ አራት ኪሎ ላይ ደርግ ከወደቀ ከአራት አመታት በሁዋላ ሲሆን፤ በተገናኘን ጊዜ በወዳጅነት አብረን ሻይ ጠጥተን ተለያየን። ደብረታቦር ስለተለያየንባት ደቂቃ ግን ሁለታችንም የማንሳት ፍላጎት አልነበረንም። ዛሬ ላይ ቆሜ ሁሉንም ስገመግመው በዚያን ወቅት በኔና በአምዴ መካከል ለምን ልዩነት ተፈጠረ ብዬ ሳላስብ አልቀረሁም። በዚያች ደቂቃ የተለያየነው እኔ ከልጅነቴ ጀምሮ ስለወንበዴዎቹ የማውቀውና አምዴ የሚያውቀው የተለያየ ስለነበር ሊሆን ይችላል።)

የሆነው ሆኖ እኔ እርምጃዬን ስቀንስ አምዴ ፍጥነት ጨመረ። እንዲያም ሆኖ ከወያኔ ጋር በሰላም የመቀላቀል እድል አልገጠመኝም። የአለምሳጋን ሁለተኛውን ሰንሰለታማ ተራራ ሽቅቡን ወጥተን ጨርሰን ቁልቁለቱን ስንንደረደር የወያኔ የደፈጣ ቡድን በተኮሰብን የመትረየስ ጥይት ውርጅብኝ በተራራው ተዳፋት ላይ ተረፈረፍን። አብረውኝ የነበሩት ከአስር ያላነሱ ወታደሮች አናታቸው እየተበረቀሰ፤ ልባቸው እየተነደለ፤ ሲያሸልቡ፤ እኔም ግራ እጄ ላይ ተቀልቤ እንደ ሙቀጫ ከላይ ወደ ታች ተንከባልዬ ከአንድ የግራር ግንድ ጋር ተጋጨሁ።

መሸቶ ነበር...

ከግራ እጄ የሚወጣውን ደም ለማቆም አምዴ የሰጠኝን ፋሻ ተጠቀምኩበት። የተበለቀጠውን ስጋ በፋሻው ከጠቀለልኩ በሁዋላ የተፈጠረውን ሁኔታ ግን ፈፅሞ አላውቀውም።

...ከግራና ከቀኝ የጅቦች ጩኸት ይሰማኛል። ድቅድቅ ያለ ጨለማ ውጦኛል። በፋሻ ጠፍሬ ያሰርኩት የተመታው እጄ ይመዘምዘኛል። ጨርሶ በመድከሜ ማሰብ ወደ ማቆሙ መሆኔ ይሰማኝ ነበር!

* * *

እንደ ሰመመን ካደረገኝ ድንዛዜ ስነቃ፣ ሰማዬ ላይ የተለጠፈች ብረት ምጣድ የምታክል ደማቅ ጨረቃ በቅርብ ርቀት ማየት ቻልኩ። አንድ ግንድ ተደግፌ ተኝቻለሁ። የግራ እጄ ጣቶች ላይ ህመም ተሰማኝ። ማበጣቸውን አስተዋልኩ።

እኔ ማን ነኝ? የት ነው ያለሁት?

ከሰከንዶች በሁዋላ የመጠሪያ ስሜን አስታወስኩ። በመቀጠል ጦርነት ውስጥ እንደ ነበርኩ ትዝ አለኝ። ብርድ እያንቀጠቀጠኝ ነበር። ሸሚዝ ብቻ መልበሴን አወቅሁ። ብርድ ልብስ አስፈልጎኛል። ገልበጥ ስል ከጎኔ አንድ የተኛ ሰው መኖሩን አስተዋልኩ። ትክ ብዬ አየሁት። ጭንቅላቴ ለሁለት ተገምሶአል። ደም ወይም ስጋ ሳይሆን ነጣ ያለ የጎደጎደ የራስ ቅል ነበር የሚታየኝ። የሞተው ወታደር ሬንጀር ጃኬት ለብሶአል። ጃኬቱን ከሬሳው ለማላቀቅ ምን ያህል ጊዜ እንደታገልኩ አላውቅም። ሆኖም ተሳካልኝና ከሟቹ ወታደር ላይ አውልቄ ለራሴ ለበስኩት። ትንፋሼ መለስ አለልኝ። በመቀጠል ለዚያ ለተቆረሰ ጭንቅላት ጀርባዬን ሰጠሁና ተኛሁ። ብርዱን ለመቀነስ ሁለት እግሮቼን እስከ አገጩ በማጠፍ ተጠቀለልኩ።

እንደገና የነቃሁት የተኩስ ድምፅ ሰምቼ ሲሆን፤ አይኖቼን ስከፍት ወጣት የወያኔ ተዋጊዎች የሞተና ያልሞተውን ሬሳ እየለዩና እየፈተሹ ከእጆች ላይ ሰአት ሲያወልቁ፣ ከኪሶች ገንዘብ ሲሰበስቡ አየሁ። በጣም የተጎዱትንና በማጣጣር ላይ ያሉ ወታደሮችንም እየተኮሱ ይጨርሷቸው ነበር። ጨረቃዋ የለችም። ሰማዬ ወገግ ብሎአል።

'አልሞትኩም!' ለማለት ቀና ስል ግንዲላ የሚያካክሉ

ትላልቅ እግሮች ካሉት፤ ጠይም አፍሮ፤ አጭር ቁምጣ ከለበሰ፤ ዝናር ከጠመጠመና መትረየስ ከተሸከመ የወያኔ ተዋጊ ጋር አይን ለአይን ተጋጨን። እንደሌሎቹ እኔንም በአንድ ጥይት ያሰናብተኛል ብዬ ተስፋ በመቁረጥ እመለከተው ጀመር፤

“ተጎድተሃል?” ሲል በትግርኛ ጠየቀኝ።

“ደህና ነኝ” ስል በአማርኛ መለስኩ።

“ተነሰ እሞ ምጣ!” አለኝ በተኮላተፈ አማርኛ።

ተነስቼ አጠገቡ እንደደረስኩ ከሃረር ከተማ በ15 ብር የገዛሁዋትን ዲስኮ ሰአቴን ፈታሁና እንዲቀበለኝ ዘረጋሁለት።

አልተቀበለኝም! በትህትና ፈገግ አለ።

እነሆ ተማረክሁ ማለት ነው! የጦር ምርኮኛ ሆንኩ!

በዚያን እለት ረፋዱ ላይ ከኪሴ ብጫቂ ወረቀትና ብእር በማግኘቴ እንደሚከተለው ማስፈር ቻልኩ...

(...አገሩ በሬሳ ተሞልቶአል። የሰው ልጅ ይህን የመሰለ አሰቃቂ ልምድ ባይገጥመው ይመረጣል። በሞት መስመር ላይ በሁለቱም ወገን የተገኘው የገበሬና የድሃ ልጆች ነን። ለማን ጥቅም እንደምንገዳደል በፍፁም አናውቅም።

....የአለምሳጋ ተራሮች በስቃይ ድምፆች ተሞልተዋል። የተበተነው ወታደር በደንቢያና በፎገራ፤ በውዶና በደራ፤ በአለፋና በጣቂሳ ሜዳዎች ተረጭቶ ይባዝናል። በአዲስዘመን፤ በእብናት፤ በደጎማ፤ በቆላ ሃሙሲት፤ በጃን አሞራ፤ በአምባራስ፤ በደባርቅና በዳባት መንገዶች የእውር ድንብሩን ይዳክራል። በውሃ ጥም የተቃጠሉ እነዚህ የድሃና የገበሬ ልጆች የምንጭ አገር የተባለችውን በጌምድር አራህዋን፤ ተረተር ጢሻ ሸንተረሯን፤ እያሰሉ ነው። ጭንጫ ውሃ የት ነህ? እንቁራሪት ምንጭ፤ አለምበጣር ምንጭ፤ ጃንተክል ምንጭ፤ አውዛ ምንጭ የት ናችሁ? ለዛሬ ካልሆናችሁ ለመቼ ልትሆኑ ነው? በመፅሃፍና በካርታ ያነበብናችሁ፤ ገብርዬና ካሳ እግራችውን የተለቃለቁባችሁ፤ እነ ጡንጂት ወንዝ፤ ሳሙና በር ምንጭ፤ ድብኮ ወንዝ ሽረ ወዴት ናችሁ? በየዜማው የምንሰማችሁ የጎንደር አርባራቱ ታቦታት ይህ ሁሉ የገበሬ ልጅ በማያውቀው ምክንያት እንዲህ በእሳት ሲቆላ ምነው ደውላችሁ ሳይሰማ ቀረ?)

* * *

የማረኩኝን ታጋዮች ወደ አዛዦቻቸው እንዲወስዱኝ በተሰበሰበ ትግርኛ ጠየቅሁቸው። ምግብ ባላገኝም፣ ነፍሰን ማቆየት የሚችል ክቡር የእግዜር ውሃ እያጠጡ፣ አንዱ ወደ ሌላው እያቀባበለኝ ጆቤ ወይም አበበ ከተባለ ሰው ዘንድ አደረሱኝ። የዛሬው ጄኔራል አበበ ተክለሃይማኖት በወቅቱ በወያኔ ወገን የግንባሩ አዛዥ ነበር። በደብረታቦር ግንባር የተዋጉት የሁለቱም ወገን አዛዦች ስማቸው አበበ የመሆኑን አጋጣሚ በብጫቂ ወረቀት ላይ በማስፈር የተፈጥሮና የተሰጥአ ግዴታዬን መፈፀሙን ቀጠልኩ። እነሆ! ከደርግ “አበበ” ወደ ወያኔ “አበበ” ተዘዋወርኩ። ጊዜ እንዳስቀመጡት አይገኝምና ዛሬ ሁለቱም አበበዎች የመለስ ዜናዊ ሰለባ ሆነዋል።

ጆቤ ዘንድ እንደደረሰኩ ከኔ መረጃ ለማግኘት ጓጉቶ ነበር ተቀብሎ ያነጋገረኝ። እሱ የሚፈልገው መረጃ ግን እኔ ዘንድ አልነበረም።

“የደርግን ስርአት ለመጣል በሚደረገው ትግል መሳተፍ እፈልጋለሁ” አልኩት።

ጆቤ የኔን ጥያቄ ዘልሎ የራሱን ጥያቄ አስከተለ፤

“ጄኔራል አበበ የት ነው ያለው?”

“እስከ ዋዶሜዳ ድረስ አብረን ሸሽተን ነበር። ከዚያ ወዲያ ግን ስለተለያየን በየት አቅጣጫ እንደሄደ አላውቅም” አልኩ።

ጆቤ ስለማንነቴ፣ ስለ ፍላጎቴ፣ እንዲሁም ያለፈ ታሪኬን ለማወቅ ግማሽ ሰአት ያህል በጥያቄ ካዋከበኝ በሁዋላ ያለመጠራጠርና በእርካታ የመታገል ጥያቄዬን መቀበሉን እዚያው አረጋገጠልኝ። ጆቤ በዚያው ፍጥነት ወደ ትግሉ እንድቀላቀል የወሰነው ከደርግ ጋር ሃያ ቀናት ብቻ መቆየቴን ሲያውቅና የእድሜዬንም ሁኔታ ገምግሞ ይመስለኛል።

እያሱ በርሄ የተባለ ሰው ከተጠራ በሁዋላም እንድንተዋወቅ ጋበዘን። እያሱ የህወሃት የባህል ክፍል ሃላፊና ድምፃዊ መሆኑን ተረዳሁ። የመታገል ጥያቄዬ በእያሱ በኩል ተፈፃሚ እንደሚሆን ነግሮ አሰናበተኝ።

ጆቤን ተሰናብቼ ከእያሱ ጋር እንደወጣን እያሱ እንደ ፊኛ የተነረቱ ጣቶቹን እየነካካ ህክምና ላገኝ ወደ ምችልበት ቦታ

ሊወስድኝ አሳብ አቀረበ። እኔ ግን ተቃወምኩ። በጣም እንደተራብኩ ነገርኩት። ለመጨረሻ ጊዜ ወደ ጉሮሮዬ የዘለቀው ምግብ ጥቂት የቆርቆሮ ቲማቲም ብቻ ሲሆን፣ ይህም ከሰላሳ ሰአታት በፊት ነበር። እያሱ በርሄ ወደ ምግብ ቤት ወስዶ የበግ ጥብስ ካዘዘልኝ በሁዋላ በዝምታ ይመለከተኝ ጀመር። አውሬ ሆኜ ነበር። አንዳችም ቃል ሳልተነፍስ ምግቡን በልቼ አንድ ብርጭቆ ውሃ ከጠጣሁ በሁዋላ ነፍሴ መለስ አለች። አይኔም ተከፈተ። ምግብ የማግኘትና ምግብ የማጣትን ልዩነት በዚያች ሰዎን በትክክል ተረዳሁዋቸው።

ከእያሱ በርሄ ጋር ከምግብ ቤቱ ወጥተን ወደ ደብረታቦር መሃል ከተማ ስናመራ ያልተጠበቀ ትርኢት ከአይኖቼ ገፅ ተከሰተ። ከተማዋ AK47 በታጠቁ በሺዎች የሚገመቱ የደርግ ወታደሮች ተጥለቅልቃለች።

ማመን አቃተኝ።

ምርኮኛ ወታደሮች በየመጋዘኑ እስር ላይ ስለነበሩ ለምን እንደተለቀቁ ማሰብ አልቻልኩም። አንዳንዶቹ ወታደሮች ከህወሃት ታጋዮች ጋር በሞቀ ሁኔታ ሲተቃቀሩ፣ ሲስቁና ሲያወሩ በማየቴ የማየውን ማመን ባለመቻሌ ተጣድፌ ስለ ሁኔታው እያሱን ጠየቅሁት፣

“ለሁለተኛ ጊዜ የተማረኩ ወታደሮች ናቸው።” ካለ በሁዋላ ያብራራልኝ ያዘ፣ “...ሽሬ ላይ 604ኛ ኮር ሲደመሰስ የተማረኩት ወታደሮች ትምህርት ተሰጥቶአቸው ወደ የቤተሰቦቻቸው ይሄዱ ዘንድ ተለቀው ነበር። ደርግ ሰብስቦ እንደገና ለውጊያ አሰለፋቸው። በዚህ ውጊያ ግን አንድም ጥይት አልተኮሱብንም። በየት አቅጣጫ እንደሚገኙም ልከውብን ስለነበር እኛም አልተኮስንባቸውም”

አስገራሚው ትርኢት ቀጠለ፣

በእየሱስ ተራራ ቀዳሚ መምሪያ በሾፌርነት ይሰራ የነበረ አንድ ወታደር ከእያሱ ጋር በሞቀ ሁኔታ ተቃቅፈው ተሳሳሙ። ወታደሩ ጠመንጃውን እንዳነገተ ነበር። እያሱ እየሳቀ ይተርበው ገባ፣

“ይኸው ተመልሰህ መጣህ። ነግረንህ ነበር። መታገል ይሻልሃል!”

ወታደሩ ሲጋራውን እያየነ መልስ ሰጠ፣

“መታገሉን መቼ ጠላሁት እያሱ! እንዳልኩህ ግን ሁለት ልጆች አሉኝ። የሚረዳቸው ዘመድ የለኝም። ደርግ መቼ እንደሚወድቅ ደግሞ ማንም ቢሆን ርግጠኛ መሆን አይችልም። መንፈሴ ተረጋግቶ ልታገል አልችልም።”

“አሁንም መሄድ አስባለህ?”

“አማራጭ የለኝም፣ እያሱ።”

“በድጋሚ ከያዙህ ግን ሰላይ ነው ብለው ይረሽኑሃል”

“እንደምንም አዲስ አበባ እገባለሁ።”

“መቼ ልትሄድ ነው ታዲያ?”

“ዛሬ ማታ አስቤያለሁ።”

“ለምን ወደ ሱዳን አትሄድም?”

“ልጆቼን ማየት አለብኝ፣ እያሱ።”

...ከአስር ቀናት በሁዋላ በእያሱ ከሚመራው የባህል ቡድን ጋር ተዳብዬ ጉዞ ወደ ትግራይ ሆነ። የጉዞው መድረሻችን አዴት ነው። አክሱም ከተማን አልፎ ከሚገኘው አዴት ከተባለው ገደላማ ወረዳ የአህዴድ ምስረታ እየተካሄደ ስለነበር በምስረታው ማጠቃለያ ላይ የባህል ቡድኑ የሙዚቃ ትርኢት እንዲያቀርብ ሰለታዘዘ ጉዞአችን ወደዚያው መሆኑን እያሱ አጫውቶኛል። በመንገዳችን ላይም በአድዋና በአክሱም ተመሳሳይ የሙዚቃ ትርኢት እንዲያቀርብ የኪነት ቡድኑ ታዞረ። ይህም ጉዞ ለኔ በርካታ ልምድ ያገኘሁበት ልዩ አጋጣሚ ለመሆን በቅቶአል።

ወደ ወያኔ ካምፕ በገባሁበት በዚያን ወቅት ያለምንም ማጋነን ደርግና ወያኔ የሚዋጉበትን ትክክለኛ ምክንያት በቅጡ አላውቀውም ነበር። ደርግ በፌዴራል የሚናገረውን አላምነውም። አማፅያኑ የሚሰብኩትን ደግሞ የመስማት አጋጣሚው አልነበረኝም። በአናቱ ለፖለቲካ አጀንዳዎች ቀዝቃዛ ስለነበርኩ በትንሿ ጭንቅላቴ ውስጥ “ስራ ማግኘት” የሚል ቃል ብቻ ነግሶ ነበር።

በቀላል ቋንቋ ለመግለፅ መጀመሪያ “ወያኔን በቃላት መስደብ” የተባለ ስራ አገኘሁና በወር 300 ብር ሂሳብ ተቀጠርኩ። ወያኔን ለመስደብ ቃላት እያጠራቀምኩ ሳለ ወያኔዎች ተረከቡኝና “ደርግን ከስልጣኑ ማውረድ” የተባለ ሌላ

ስራ ሰጡኝ። ይሄኛው ስራ ደሞዝ ባይኖረውም የተሻለ መስሎ ተሰምቶኛል።

በርግጥም “ታጋይ” የተባለው ማእረግ አልተዋሃደኝም ነበር። ቢሆንም ያለፈተናና ያለጥረት የ”ታጋይነት” ካባ ሲደረብልኝ ደስታን በገመቼ አባዝቼ ሃኅስ ሆኛለሁ። ወያኔ ማለት “አብዮት” ማለት መሆኑን ጓዶቼ ነግረውኛል። መመሪያችንና ጋዜጣችን ደግሞ “አብዮታዊ ዴሞክራሲ” ሰራዊታችን “አብዮታዊ ሰራዊት” ያልተባለው ደርግ ቃሉን ለጥቂት ስለ ቀደመን ነበር። ስለዚህ “ህዝባዊ ሰራዊት” ተብሎአል።

(ኢህአፓ “እናሽንፋለን” እና “እናቸንፋለን” የሚለውን ልዩነት እንደ መለያው ይወስደው እንደነበረው እዚህም “ወዛደር” በ“ላባደር” ተለውጦ ጠበቀኝ። ደርግ የሰራዊቱን ክፍሎች “ነብሮ” “እንበሳው” እያለ ሲጠራ፣ ወያኔ ደግሞ፣ “አሉላ” “አቃቂ” እያለ ሲይሞአል። “አቃቂ” የሚለው የከተማ ስም የተመረጠው የፋብሪካ መናኸሪያ በሆነችው አቃቂ ብዙ ላባደር አለ በሚል ሲሆን፣ ኢህአዴግ ነፃ ባወጣቸው ከተሞች ገበሬ እንጂ ላባደር ገና ባለማግኘቱ ላባደሮች ይናፍቁት ነበር። ኢህአዴግና ላባደሮች ለመጀመሪያ ጊዜ የተገናኙት ባህር ዳር ሲያዝ ነበር። ታጋዮቹ ከአውስትራሊያ እንደመጣ ልዩ አውሬ ላባደሮችን ለማየት በጣም ጓጉተው እንደነበር ትዝ ይለኛል። ዛሬ ግን ወያኔና ላባደሮች እሳትና ጭድ ሆነዋል። ምን እንደበደሉት ባይታወቅም አዳልጦት እንኳ ሰማቸውን አያነሳም።)

የሆነው ሆኖ አብዮታዊ መስመራችን ለአርሶ አደሩ፣ ለላባደሩና ለጭቁን ህዝቦች ይታገላል። ትርጉሙን ባልረዳውም አብዮታዊ ዴሞክራሲ የተባለውን የድርጅት ርእዮተ አለም እንደ ቀበቶ ታጥቄ ከአብዮታዊ ሰዎች መሃል ለመገኘት በቅቻለሁ። በርግጥ እስከዛሬም አብዮታዊ የሚባለው የዴሞክራሲ አይነት ወይም ርእዮተ አለም ሊገባኝ አልቻለም። ከፊሉ ታጋይም እንዲሁ እንደነው ርእዮተአለሙ ሳይገባው፣ እግር እየጣለው የታገለ ነበር። ፍየሉን በተኩላ ተነጥቆ አባቱ እንዳይገርፈው ሸሽቶ ለመታገል የበቃው ጥቂት እንዳይደለ ቤተኛ ከሆንኩ በሁዋላ ተረድቼዋለሁ። ታጋይ ነኝ ማለቱ ግን አልቀረም። ስለዚህ እኔም ታጋይ ነኝ። በአጠቃላይ ግን ጉዞው ወደ ተሻለ

ዘመን እንደሚሆን ተስፋ ለማድረግ ፖለቲከኛ መሆን አያሻም ነበር።

* * *

“ታጋይ” ከሆንኩ በሁዋላ መጀመሪያ የተገነዘብኩት እውቀት ቢኖር ጆርጅ ኦርዌል 1984 ላይ የተቸውን ከመሰለው አስተዳደር በቀላሉ እንደማንላቀቅ ነበር። ተግባርና ቲዎሪ እንደማይገናኙ ሁለት መንታ መስመሮች መሳ ለመሳ ይጓዛሉ። መቶ ሰአት ተሰብስበህ ፖለቲካ ትፈተፍታለህ። አንድ አገር ሙሉ ሰበካ ትሰበካለህ። አንድ ጨቅላ ካድሬ አንተ ከምትገነዘበው በታች ጨዋነትና ትህትና በጎደለው ሁኔታ ሲሰብክህና ሲገመግምህ ይውላል። ጉድጓድ ውስጥ ያለች እንቁራሪት የሰማዩ ስፋት ከጉድጓዱ አፍ አይተልቅም ብላ ታስባለች። ያንን አስተሳሰቧን ለማስለወጥ አንዳችም መንገድ የለም። እንቁራሪት ሆኖ ተወልደህ በእንቁራሪትኛ ብትነግራት እንኳ ተስፋ አይኖርህም።

ደርግ ስለ “አንድነት” ስለሚጮህ አንድነት የሚለው ቃል የጠላት ቋንቋ ሆኖአል። ኢህአፓ “መድብለ ፓርቲ” እያለ ስለሚናገር አንድ ካድሬ ይነሳና አፉን ሞልቶ ቃሉ የያዘውን ሃሳብ ሲዘረግጠው ትሰማለህ። በሬድዮ ጭምር በግጥም! ታጋዩ ሁሉ ገጣሚ ነበር። ግዙፍ ሃሳብ ያዘሉ የፖለቲካ ቃላት እንደ ተበሳ ጣሳ ወድቀው ሲንገላቱ ታያችዋለህ። “ህዝብ” ማለት አንተን የማይወክል፣ ከሰው በላይ የገዘፈ መቅደስ ሆኖ ቁጭ ብሎአል። “ህዝቡ” እያሉ ሲደሰኩሩ ህዝብ የግለሰቦች ጥርቅም ሳይሆን፣ ሰማይ ላይ ቁጭ ያለ ሃያል አምላክ መስሎ ይሰማሃል። ከገበሬ የተውጣጡት ካድሬዎች መቼም ቢሆን ወደ እርሻ ስራቸው እንደማይመለሱ ግልፅ ሆኖአል። አደገኛው ዝንባሌ ደግሞ የእውቀትን ጫፍ እንደቆነጠጡ እርግጠኛ መሆናቸው ነበር። ይህን ሁኔታ ስንገነዘብ ፍርሃት ይወረኝ ነበር። “ጭቁንና ጨቋኝ” የተባሉትን ቃላት ሲጠሩ በቀልና ቂም ቋጥረው መሆኑን አስተውያለሁ። ጭቁኑ ወይም ተጨቋኙ ብሄር ወደ ጨቋኝነት ሊለወጥ እንደሚችል አንዳችም ግንዛቤ የለም። ጭቁንነት እንደ ዘርና ሃይማኖት ባለበት የሚቆይና መቆየትም ያለበት ስለመሆኑ የሚያስተምሩ ካድሬዎች ድርጅቱን ወረውታል። ኢዲዩ የፖለቲካ ፕሮግራም ነድፎ የሚሰራ ፓርቲ ሳይሆን፣ አጭር፣

ቦርጫም፣ ከዘራ የሚይዝ፣ ክብ የሰሌን ባርኔጣ ያደረገ፣ ሸምገል ያለ ባላባት የሚመስላቸው ይበዙ ነበር።

ከደርግ “አብዮታዊ” ርእዮተኛዎች ምን እንዳገኘን መቼም አንረሳውም። ንግድ ሚኒስቴር እንጀራና ሽሮ የሚቸረችሩ ሱቆችን ከፈተ። ብሄራዊ ቴአትር ደግሞ “ቴዎድሮስ” የተባለ ቴአትር ለህዝብ አቀረበ። ቴአትሩን ያየን ሰሞን አብዮታዊ መሪዎችን፣

“ወጣቶች ሆይ! ኮሌጅ ውስጥ ቦታ ስለሌለ ወታደር ትሆናላችሁ። እንደ ቴዎድሮስ ሽጉጥ ጠጥታችሁም ሙቱ! እኛም ቢሆን አዋጊ እንድንሆን ታሪክ አደራ ጥሎብን ነውንጂ አንድ ጥይትና አንድ ሽጉጥ ስትቀረን እሷን ጠጥተን መሞታችን አይቀርም። ይህቺ ሃገርስ ያለ እናንተ ማን አላት?” የሚል ጨዋታ አመጡ።

ቋንቋው ተለወጠ እንጂ በኢህአዴግ ወገንም ተመሳሳይ ዜማ እየተዘመ ነበር የጠበቀኝ።

የሆነው ሆኖ ወደ ወያኔ ካምፕ ከተላለፍኩ በሁዋላ ሁለት ምርጫዎች እጄ ላይ ነበሩ። ወደ ሰለጠነው አለም መሰደድ፣ አሊያም ለውጥ ለማምጣት መታገል። በኔ በኩል ሁለቱም የሚስማሙኝ አልነበሩም። ለመሰደድም ሆነ ለመታገል ዝግጁ አልነበርኩም። ከተሰደድኩ ደራሲ መሆን አልችልም። የመታገል ወኔው ደግሞ አልነበረኝም። መፍትሄ ሆኖ ያገኘሁት ከሚታገሉት መሃል መሰንበትን ነበር።

ይሁን እንጂ ለደርግ አላማ ህይወቴን መስጠት እንዳልፈለኩት ሁሉ፣ ኢህአዴግ የሚያካሂደው ፖለቲካም ቀልቤን የሚስብ ሆኖ አላገኘሁትም። ህይወት እንደ ጊዜና ገንዘብ አይደለም። ጊዜህንና ገንዘብህን በከፊል ለምታምንበት አላማ ልትሰዋ ትችላለህ። ህይወት ግን መተኪያ የላትም። ልብህ ለተቀበለው አላማ ህይወትህን ትሰጥ እንደሁ እንጂ በእግረ መንገድ ህይወትህን እንደ አረጅ ሸሚዝ የትም ልትወረውራት አይገባም ብዬ አምናለሁ።

ስለ አላማ የምናወጋ ከሆነ በዚያን ወቅት ህይወቴን ልሰጠው የምችለው አላማ በእጄ ላይ አልነበረም። ምኞትና ህልሜ ደራሲና ጋዜጠኛ መሆን እንደመሆኑ፣ ታጋይነትን ወደ ምኞቴ እንደሚያደርሰኝ መልካም አጋጣሚና ጊዜያዊ ስራ ተቀብዬው ነበር።

* * *

የደብረታቦርን ውጊያ አስመልክቶ የፃፍኩት ሪፖርታች በአህአዴግ ሬድዮ ተደጋግሞ በመነበቡ የባህል ቡድኑ አባላት ባንድ አፍታ ለኔ ያላቸው አመለካከት ተቀየረ። አክብሮታቸውን ጫኑልኝ። ይበልጥ ይንከባከቡኝ ጀመር።

ጠዋት ጠዋት ማሚት ሃኪም ቁስሌን እያጠበች ፋሻ ትቀይርልኛለች። ቤዝ እና ሊድ ጌታር ተጫዋቾቹ ወዲ ሰቦቃና ከድር ይበልጥ ጓደኞቹ ሆነዋል። ስለ አዲስአበባ እየጠየቁኝ ብዙ አጫወትኳቸው። ቁስለኛ እንደመሆኔ በጉዞ ወቅት የማርቸዲሱን የጭነት መኪና ጋቢና ከእያሱ ጋር እንድጋራ ተደርጓል። ጠያይምና ቆንጆ ድምፃውያን ሴት ታጋዮች አጭር AK47 ታጥቀው ከጃዝና ከፒዮዎች ጋር ከሁዋላ ይጫናሉ። ከእነዚያ ደጋግ፣ ግልፅና ፈገግታ ልዩ መለያቸው ከሆኑት የገበሬ ልጆች ጋር ማውጋት ልዩ ደስታ ያሳድርብኝ ጀመር። የትግርኛ ቋንቋ ችሎታዬን ለማሻሻል ጥረት ማድረጌንም ቀጠልኩ። በተለይም ከማሚት ሃኪም ጋር በጣም ተግባባን። ቁስሌን ስትቀይርልኝ ምንጊዜም ታንጎራጉራለች። ብዙውን ጊዜ “ውፈር ተበገስ” ወይም “ተነስ ዝመት” የተባለውን ዜማ ነበር የምታንጎራጉረው። ዜማውን ዘፈን ከማለት “ዜና ትንታኔ” ቢባል ይቀል ነበር፣ ዘፈኑ ባማርኛ ሲተረጎም እንዲህ የሚሉ ስንኞችን አቅፎአል፣

ባለ ግመሎቹ! ባለ በቅሎዎቹ!
ልጆቻችሁ! እነዚያ ጀግኖቹ!
እየገሰገሱ ካራ ምሽግን ይዘዋል!
የማርቸዲሱ ሾፌር ገሰገሰ!
ሰራዊታችን ቆቦን ረመጠጠ!
ወልዲያን አንቀጠቀጠ!
የደርግ ሰራዊት ተበተነ!
ነፃ ያወጣናቸው ሌሎች ህዝቦች!
በኛ በጣም ኮርተዋል!
ድጋፋቸውን ሰጥተውናል...

አንዳንድ ጊዜም የእያሱ በርሄን “ጎራው ጀግንዬ” የተባለ፣ በተመሳሳይ ዜና የሚመስል የአማርኛ ዘፈን ታዜማለች። እሱም እንዲህ ይል ነበር፣

አላማጣ ቆቦ፤
በጀግናው ተከቦ፤
ሮቢት ዶሮ ግብር፤
ተቆርጦ ሲያጣጥር፤
መች ሆነልኝ ብሎ፤
ማይጨው ፈረሰ፤
ሄደ ሰራዊቱ እየገሰገሰ፤
ደሴ አዲሳበባም በጭንቀት ታመሰ፤

ከጥቂት ጊዜያት በሁዋላ እኔም ዘፈኑን እንደ ቀልድ
ጀምራለሁ እየወደድኩት ስለመጣሁ ከማሟት ጋር አብረን
መዝፈን ጀመርን። ግጥሙን በደንብ ስላልያዝኩት የራሴን
እየጨማመርኩ ስዘፍን ማሟት በሳቅ ትዘምራለች፤

አባይን ተሻግሮ - ሸዋ ላይ ተከሰ፤
በየረር አቋርጦ - ቢሾፍቱ ደረሰ፤
አዋሽና አርሲ - ድሬ ላይ ነገሰ፤
የዱከምን ሰንጋ - እየተቋደሰ፤
ጀግናው ባለበቅሎ - እንጦጦ ቀደሰ፤

“እንጦጦ ምንድነው?” ስትል ጠየቀችኝ።

“አዲስ አበባ”

“ድሬ ምንድነው?”

“ድሬዳዋ ነዋ! ከተማ ነው”

“የረር ያልከውስ?”

“በጣም ትልቅ ተራራ ነው”

“ቢሾፍቱስ?”

“እሱ እኔ የተወለድኩበት ሃይቅ ነው”

“የት ነው ያሉት እነዚህ ሁሉ”

“ወደ መሃል አገር”

ማሟት ተቃወመችኝ፤

“ምን ችግር አለው?” ስል ጠየቅሁዋት።

“ከተሞቹ ገና ሳይያዙ እንደዚያ ሊዘፈን አይችልም”

“መያዛቸው አይቀርም! ደሞም ትንቢት ነው”

“የዱከምን ሰንጋ የሚለውም ደስ አይልም” አለችኝ።

“ለምን?”

“እኛ ስለ ምግብ አንዘፍንም”

“ግጥሙ እንዲያምር ነው ያስገባሁት። ዱከም በሰንጋ

ስለሚታወቅና የተወለድኩበት አካባቢ ስለሆነ ነው” ስል አስረዳሁዋት።

ማሚትን በጣም ወደድኳት።

ማሚት ህይወቷን ልተሰጠው የተዘጋጀችለት አይነት አላማ ይኖረኝ ዘንድ ከልቤ እመኝ ነበር። ማሚት በዚያች ሰአት ለአላማዋ ህይወቷን ለመስጠት ዝግጁ ነበረች። እኔ ግን ያን የመሰለ ጠብታ ስሜት እንኳ አልነበረኝም። ልዩ ፍቅር የሚያሳድርብኝ ነገር ቢኖር መፃፍ ብቻ ነበር። ውብ ቃላትንና ሃሳቦችን መመዝገብ! ይህ አላማ ሊባል ይችላል እንደሁ የማውቀው ነገር አልነበረም። ስለ ማሚት፣ ስለ እያሱ፣ ስለ ተራሮቹና ስለ ሬሳዎች ብዙ ፅፌያለሁ። ቁርጥራጭና ብጣሽ ወረቀቶቹ እየበዙ ሄደዋል። ወረቀትና ቆንጆ ብእር ስመለከት አይኔ ይጎለጎላል። መፃህፍት ሳይ በረሃ ላይ ቀዝቃዛ ውሃ እንዳገኘ ሰው እስገበገባለሁ።

በደርግ ወገን የተዋወቅሁት ሻምበል በለጠና በወያኔ ወገን ያገኘሁት እያሱ በርሄ የሁለት አለም ሰዎች ቢሆኑም፣ ለኔ ግን አንድ አይነት ሰዎች ነበሩ። እናወራለን፣ እንስቃለን። ሁለቱም ሃገሪቱን እንደሚወዱ ይናገራሉ። ሁለቱም የባህል ክፍል ሃላፊዎች ነበሩ። እነሱ ሲናገሩ እኔ አዳምጣለሁ። ይኸው ነው። መቼ እንደምጠቀምባቸው ባላውቅም አዲስ መስለው የሚሰሙኝን አሳቦችና ቃላት በብጣሽ ወረቀቶች ላይ እመዘግባቸዋለሁ። እኔና ማሚትም በተመሳሳይ እድሜ ላይ የምንገኝ፣ የአንድ አገር ዜጎች - የሁለት አለም ሰዎች ነበርን።

የሆነው ሆኖ ወደ ትግራይ እየተጓዝን ነው።

ቀን አንጓዝም። የደርግ ሰላይ አይሮፕላኖች ሰማዩን ሲያስሱ ይውላሉ። የደርግ መውደቂያ ቅርብ መሆኑን ተረድቼው ነበር። የደብረታቦር አስቃቂና ምስቅልቅል ውጊያ ግንዛቤዬን አዳብሮታል።

የደርግ ጄኔራሎች ያፈጠጠውን ሽንፈታቸውን ማመን እየተቸገሩ፣ “ወይ ታሪክ ዋሽቶአል፣ አለያም ትውልድ ተኮላሽቶአል” እያሉ ሲያገረመርሙ ሰምቼ አባባሉን ለስአታት ያህል መርምሬው ነበር። ጄኔራሎቹ እኔ እንድሞትላቸው ፈልገው ነበር። “ለማን አላማ?” ብዬ መጠየቅ ስለቻልኩ “ትውልድ ተኮላሽቶአል” አሉ። ታሪካቸውንም ተጠራጠሩ። ገበሬው ታዲያ እነዚህ ታሪካቸውን የተጠራጠሩ ጄኔራሎች ላይ

በማያልቅ ቅኔው እንዲህ እያለ ያላጣጥባቸው ነበር፤

እነ ዶሮ ምሳው - እነ እንቁላል ቁርሱ፤
ሃሙሲት ቢተኮስ - ባህርዳር ደረሱ፤

* * *

በግር አልሆን ሲለው፤ መጣ በሰማይ፤
መሬት ከለቀቀ፤ መንግስት አለ ወይ?

ውጊያ በተደረገ ቁጥር ይህን ትውልድ የናቁት ጄኔራሎች በሃያሺዎች ሬሳ ይታቀፋሉ። በሰራዊቱ ውስጥ “ጀግንነት” “ኢትዮጵያዊነት” “ባንዲራ” “ዳር ድንበር” የመሳሰሉት መሰረታዊ ቃላት ዋጋ አጥተዋል። ወታደሮች “የቆመ ቀለጠ - የሮጦ አመለጠ” እያሉ በአለቆቻቸው ፊት ይዘፍናሉ። የፖለቲካ ትምህርት የተከታተሉ ወጣት ካድሬዎች የሚሸሸውን ወታደር “በባንዲራው!” “በኢትዮጵያ አምላክ!” እያሉ ሊያቆሙት ሲሞክሩ ወታደሮች፤ “ባንዲራውን ቀደህ ልበሰው!” “ለእናትህ ቀሚስ አሰፋበት!” ከማለት አልፈው አለቆቻቸውን “እናትህን እንዲህ ላድርጋት!” እያሉ መረን በለቀቀ ብልግና ሲሳደቡ በጆሮ ሰማቸዋል። ወታደሩ “በባንዲራው!” እያሉ ከፊቱ የሚደቀኑትን ካድሬዎች ግንባር ግንባራቸውን በጥይት እየበሳ ረግጦአቸው ያልፋል። ስለ አፄ ቴዎድሮስ አሟሟት መስበክ የተበላ እቁብ ሆኖአል።

በርግጥ “እጃችንን ለወያኔ ከምንሰጥ ሞት እንመርጣለን” እያሉ ህይወታቸውን ባንድ ጥይት ያሰናበቱ ጥቂት መስመራዊ መኮንኖች ታይተዋል። ሻምበል በላቸው ካሳ የተባለ ወጣት ራሳቸውን ከገደሉት አንዱ ነው። አብረውት ከነበሩ ወታደሮች ጋር በሽሽት ወቅት ተገናኝተን ሻምበሉ ራሱን እንዴት እንደገደለና በመጨረሻ የተናገራቸውን ቃላት ጭምር አጫውተውኛል። ምሽጋቸው ተሰብሮ በሻምበሉ የሚመሩት ወታደሮች እንደ ሚዳቋ እየዘለሉ ሽሽቱን እንደ ጀመሩ ሻምበሉ ሽጉጡን መዘዘ። እንዲህ ሲልም ጮኸ፤

“...ንድ መንግስቱ ያስረከቡን አደራ...መይሳው ያስተማሩን ጀግንነት ለዘላለም ይኑር!!”

እናም በኩራት የማካሮሹን ጥይት በራሱ ግንባር ላይ ለቀቀው! ይህን የሚያጫውተኝ ወታደር የሻምበሉ ምስል

እየመጣበት ደግሞ ደጋግሞ ስለ ሁኔታው እየዘረዘረ ሲነግረኝ አእምሮው ግራ በተጋባ ስሜትና ግለት ላይ መሆኑን ልረዳቸልኩ። በሌባ ጣቱ ደጋግሞ የራሱ ግንባር ላይ እያነጣጠረ ያሳየኛል፤

“...ትንሽ እንኳን አላመነታም! ምላጩን ሲስበው በብርጭቆ ፊቱ ላይ የተቸለሰበት ይመስል ደሙ ፊቱን አለበሰው! እኔ አይኔን ጨፈንኩ። ከዚያ በቃ! መሮጥ ጀመርኩ...”

“ጓድ መንግስቱ ያስተማሩን ፅናት!” እያሉ የራስ ቅላቸውን እየፈረካከሱ የወደቁ እኒያ ወታደሮች የዛሬውን ዘመን የማየት እድል ቢያገኙ ምን ይሰማቸው ነበር? ጓድ መንግስቱ ሚስቱንና ጫጩቶቹን በዘንቢል አንጠልጥሎ “አውጪኝ እግሬ” ማለቱን ቢያውቁስ? ዘመን ተገልብጦ ህይወትን ያህል የከፈሉለት አላማ “የደርግ እንጂ የኢትዮጵያ ወታደሮች” እንኳ ሊያሰኛቸው እንዳልቻለ ቢገነዘቡ ምን ባሉ? የሞተው ወታደር ከመሞቱ በፊት መጠራጠር ቢችል ኖሮ ለግለሰቦች የስልጣን ጥም ሲል በርግጥ ህይወቱን ይከፍል ነበርን?

* * *

መቀሌ ስንገባ ባየሁት ነገር ክፉኛ አዘንኩ።

አዲራማና ደረቅ፣ ህይወትና ውሃ ያለባት የማትመስል ወና ሆና ጠበቀቺኝ። ከተማ ሳትሆን በረሃ ነበረች። በጎዳናዎቿ ጥቂት ስትጓዝ ፀጉርህ፣ ቅንድብህ፣ ጉሮሮህ ሳይቀር በአዲራ ይሞላል። ይህ ግን ሰው ሰራሽ ችግር እንጂ የትግራይ ተፈጥሮ እንዲያ እንዳልነበር በመጠኑም ቢሆን አንብቤያለሁ።

በ19ኛው ክፍለ ዘመን በዮሃንስ 4ኛ የተቆረቆረችው መቀሌ በዚያን ወቅት በደኖች የተከበበች ነበረች። በዙሪያዋ 12 ምንጮች ነበሯት። ማይልሃም፣ አዲወለልና ፈለገዳኦሮ ላይ የነበሩት ጥቅጥቅ ደኖች በዱር አውሬ የተሞሉ ነበሩ። አሁን ያገጠጡ ኮረብቶች ብቻ ቀርተዋል። ያቺን ምድር ወደ ነበረችበት ለመመለስ ብዙ ድካም የሚጠይቅ መሆኑ ግልፅ ነው። በርግጥም ትግራይ ከሚንቋት ወይም ከሚያሾፉባት መሪዎች አበባና ችግኝ ልትጠብቅ ከቶ አትችልም። ስለዚህ ወጣቶቿ ወደፊት ከመገስገስ በቀር ሌላ አማራጭ አልነበራቸውም።

መቀሌ እንደደረሰን እያሉ ወደ እናቱ ቤት ይዞኝ ሄደ።

እያሱ “ሎሚ አይነይ በርኽ” ሲል የዘፈነላቸው ወይዘሮ ደርባባና ደግ ነበሩ። እንደ ወተት የነግ የአበሻ ቀሚስ ለብሰው፣ ቁኖ ተሰርተው ነበር። ውሃ አሞቁልኝና ሰውነቴን ታጠብኩ። እያሱ ወደ ከተማ ሄዶ ሱሪና ሸሚዝ ገዝቶልኝ ተመለሰ። ኮንጎ ጫማ ተሰጠኝ። ጠመንጃ ግን አላስፈለገኝም። የኔ ጠመንጃ ብእሬ ነበር። ብእሬ ይተባ ዘንድ በቅርብ ይረዳኝ የነበረውን ደራሲ ብርሃኑ ዘርይሁንን ለማስታወስ የሱን የብእር ስም በመውሰድ “ዳግማዊ መርቆሬዎስ” በሚል ስም ደርግን የሚያጋልጡ ቀስቃሽ ፅሁፎችን ማንጎድጎድ ጀመርኩ። ለኢህአዴግ ሬድዮ የምልካቸው ፅሁፎች በሬድዮ መነበባቸው በመቀጠሉ ከእያሱ ጋር አያሌ የጋራ የወሬ ርእሶች ይኖሩን ዘንድ አስተዋዎ አደረጉ።

በእያሱ እናት ቤት ቆይታችን መዝሙር ፈንቴ የተባለ ሰው ተዋውቄ ነበር። አለባበሱ እንደ ታጋዮች አልነበረም። ስሙን የማላውቀውን አይነት ረጅም ሽጉጥ ታጥቆአል። ኪሶች የበዙበት ቤሽ ቀለም ሱሪና አንገተ መሉ ሹራብ ለብሶአል። ኮንጎ ጫማ ሳይሆን ነጭ አዲዳስ ተጫምቶአል። የኢህዴን አመራር አባል መሆኑንና መዘቃም እንደሚጫወት እያሱ ነገረኝ። በተለይም “መልእክት አድርሺልኝ አሞራ” የተባለች ቀስቃሽ ዘፈኑ ተወዳጅ ነበረች። ያም ብቻም አልነበረም። የመዝሙር ቤተሰቦች በሙሉ ታጋዮች ኖረዋል። እናቱም ጭምር ታጋይ ናቸው።

በቆይታችን የደርግ ጋዜጦችን በተመለከተ ወሬ ተነሳና ከመዝሙር ጋር ጥቂት ተከራክርን። አብዛኞቹ ጋዜጦች የስርአቱ አገልጋይ የሆኑት ተገደው ሊሆን እንደሚችል ገለፅኩ። መዝሙር ደግሞ ተገደው ሊሆን እንደሚችል ያምንና ቢሆንም ጋዜጦች ከህብረተሰቡ በላቀ ሁኔታ መረጃ ሊያገኙ ስለሚችሉ ስርአቱን ለመቃወም የተሻለ እድል ሊኖራቸው ይገባ እንደነበር ይገልጻል።

“የሆነው ሆኖ ደርግ ሊወድቅ ምን ያህል ጊዜ የሚቀረው ይመስልሃል?” ስል መዝሙርን ጠየቅሁት።

“ከሁለት አመት በላይ አናቆየውም” አለኝ።

ከሁለት አመታት በሁዋላ ደርግ እንደሚወድቅ ማሰቡ ከፍተኛ ሞራል አሳደረብኝ።

* * *

መቀሌን ተሰናብተን ገዙ ቀጠልን።

ወደ አድዋ ከማቅናታችን በፊትም ወደ ሃገረሰላም አመራን። አለምሰገድ የተባለውን የእያሱን የቅርብ አለቃ ለማግኘት የህወሃት አመራር አባላት ወደ ነበሩበት ዋሻ በእግር እያዘገምን ሳለም እያሱ ያልጠበቅሁትን አይነት ወሬ አነሳ፤ የትግል ፍላጎቴን እየተጠራጠረው ኖሮአል፤

“ለመታገል ከልብ የወሰንክ አትመስልም” አለኝ።

“ለምን እንደዚያ አልክ?”

“የኢህአዴግን ፕሮግራም ሰጥቼህ ነበር። አነበብከው?”

“ለማንበብ ሞክሬ ነበር። አልገባኝም”

“ምኑ ነው ያልገባህ?”

“የብሄር ብሄረሰቦች ጉዳይ ደስ አላለኝም”

“ለምን?”

“ስለ ዘር መነጋገር ስህተት መስሎ ይታሰበኛል”

እያሱ ጥቂት አሰበበትና፤

“የብሄር ጭቆና መኖሩን አታምንም?” ሲል ጠየቀኝ።

“አስቤው አላውቅም”

“በአማራ ገዢ መደብ ተፅእኖ ስር ስላደግህ ለጊዜው ልታየው አትችልም። አማራ ባትሆንም ባመለካከት ግን የአማራው ገዢ መደብ ስለባ ሆነሃል” አለኝ።

የአማራው ገዢ መደብ የሚለው ቃል በተደጋጋሚ ይነሳ የነበረ ሲሆን፤ መጀመሪያ ላይ በፍፁም ልረዳው ተቸግሬ ነበር። በዘራቸው አማራ የሆኑትን የልጅነት ጓደኞቹን በማሰብ፤ በስነፅሁፍ እንድዳብር ከልብ የሚያግዙኝን በዘራቸው አማራ የሆኑ ደራሲዎችን በማስታወስ፤ አሳቡን በእእምሮዬ ቦታ ሰጥቼ ላስተናገደው በጣም ተቸገርኩ። ከኦሮሞዎችና ከአማራዎች ጋር ያደግሁ እንደመሆኔ የዘርን ጉዳይ ልዩነቴን በፍፁም አናውቀውም ነበር። እናቶቻችን እሳትና እንጀራ እየተበዳደሩ አሳድገውናል። ስለ አማራ ገዢ መደብ ማንሳት ያንን የዳበረ የልጅነት ፍቅር፤ ማንነቴ የተገነባበትን መሰረት የሚያፈራርሰው እየመሰለኝ እጨነቅ ነበር። ሁዋላ ስማቸውን አህዴድ ሲሉ የሰየሙት ኦሮሞዎች አዴት ከተባለ ቦታ ላይ የፖለቲካ ድርጅት ለመመስረት የመሰብሰባቸው ወሬም ኮስኩሶኝ ነበር። የቢሾፍቱ ሃይቅ ዳርቻ አስተዳደጌ ይህን የመሰለውን ስር ነቀል የሆነ የአስተሳሰብ ለውጥ ለማድረግ ችግር ፈጠሮብኝ ነበር።

ከእያሱ ጋር ስናወራም አለመደሰቱን መረዳት ቻለ።

“ፖለቲካ ማንበብና ማወቅ አለብህ! የብሄርን ችግር አቃልለህ እያየኸው ነው። የግለሰቦች መብት መከበር ብቻውን መፍትሄ አይሆንም” እያለ ሊያስረዳኝ ይሞክራል።

እኔ ደግሞ “ቋንቋ ላይ የተመሰረተ የፖለቲካ መፍትሄ ችግሩን ከመፍታት ይልቅ የበለጠ ያወሳስበዋል” የሚል ስጋት እንዳለኝ እገልጻለሁ። ሆኖም ሃሳቤን ተንትኜ ለማስረዳት አቅም አጣለሁ። ባጭሩ በቂ እውቀት አልነበረኝም።

ይልቁን የስነፅሁፍ ወሬ ከተጀመረ በግለት እናገራለሁ። በተለይ የራሺያ ጥንታዊ ትረካዎች ላይ ያለኝን እውቀት እያሱ ያምናልኝ ነበር። እሱም ግሩም አንባቢ ነበር። የሚክካይል ሾሎክሆቭን “And Quiet Flows the Don” የተባለውን መፅሃፍ በጣም ስለሚወደው እንደ መፅሃፍ ቅዱስ ከሻንጣው አይለየውም።

“አንብብኸዋል?” ሲል ጠየቀኝ።

“የለም”

“በል ያውልህ! አለምህን ቅጭ!” ብሎ ሁለት ጥራዝ አስታቀፈኝ።

እያሱ ሁለገብ ሰው ነበር። የማንበብን ሃይል ደጋግሞ ነግሮኛል። “ጥሩ ፀሃፊ መሆን የምትችለው ጥሩ አንባቢ ከሆንክ ብቻ ነው!” የሚለውን ወርቃማ ምክር ለመጀመሪያ ጊዜ የሰማሁት ከእያሱ አንደበት ነበር። በአናቱ ሙዚቃ ይወዳል። የሙዚቃ መሳሪያዎችን እንደጣቶቹ ያውቃቸዋል። ሩባ ለሚን ከተባለ ገደላማ ጫካ ውስጥ ከእያሱ ጋር አንድ የመኝታ ምንጣፍ ተካፍለን ለስድስት ወራት አብረን ኖረናል። ከላስቲክ በተሰራች ጎጆአችን ደጃፍ ላይ ወራጅ ወንዝ ያለማቋረጥ ያልፋል። ጦጣዎችና ዝንጀሮዎች ጣራችን ላይ ይፈነጫሉ። ቁጥር ስፍር የሌላቸው አእዋፍ ከማለዳ እስከ ምሽት ይዘምሩልናል። አንዳንድ ጊዜ እያሱ የአእዋፍን ድምፅ ከሙዚቃ መሳሪያዎች ድምፅ ጋር እያመሳሰለ በስሜት ያጫውተኝ ነበር...

* * *

እነሆ! ወደ አዴት እየተጓዝን ነው...

አክሱም ከመድረሳችን በፊት እያሱ እንዲህ አለኝ፤

“የኢህአዴግን መሰረታዊ አቋሞች የማትደግፍ ከሆነ

ልትታገል አትችልም። ደስ ካለህ ወደ ሱዳን የመሄድ አማራጭ አለህ”

“ሱዳን ምናደርጋለሁ፣ እያሱ?”

“በስደተኛነት ተመዝግበህ አሜሪካ ልትሄድ ትችላለህ”

የስደት ፍላጎት እንደሌለኝ ነገርኩት።

ከኢህአዴግ ዋነኛ አላማዎች አንዱ ደርግን ከስልጣኑ መገልበጥ ነው ብዬ እንደማምንና በዚህ አጀንዳ ደግሞ ሙሉ በሙሉ እንደምንስማማ ስነግረው እያሱ በሳቅ ፈነዳ።

“ምን አሳቀህ?” አልኩ።

“ደርግን በመጣል አላማማ ከተቃዋሚ ሃይላት ጋር ሁሉ እንስማማለን! የሚያለያየን ደርግ ከወደቀ በሁዋላ ሃገሪቱ የምትመራበት ፖሊሲ ነው” አያያዘና አከለበት እያሱ፣ “...የድርጅት ሰው መሆን የምትችል አትመስልም!”

ለጥቂት ደቂቃዎች በዝምታ ካሰብኩ በሁዋላ፣

“የኢህአዴግን አላማዎች እየተቃወምኩ አይደለም” ስል ጀመርኩ፣ “...በተፈጥሮ ለፖለቲካ አጀንዳዎች ቀዝቃዛ ነኝ። እንዳልከው ግን ፖለቲካ ማንበብ እጀምራለሁ...”

ለጊዜው በዚሁ ተግባባኝ!

ከዚያ በሁዋላ ከታሪክና ከስነፅሁፍ ባሻገር የፖለቲካ ንባቤን በሰፊው ተያያዝኩት። ዛሬ ግን በርግጥ የፖለቲካ አጀንዳና ንባብ ሱስ ሆኖብኛል።

* * *

የደርግ ስርአት በወደቀ በአመቱ ላሊበላ ሬስቶራንት ቢራ እየጠጣሁ ቴሌቪዥን ስመለከት አንድ የማውቀው ፊት ወደ ሬስቶራንቱ ገባ።

አይኔን ማመን አቃተኝ። ጮህኩ!!

“ሻምበል በለጠ!”

“ወያኔው ንደኛዬ!” ሲል እሱም በጩኸት ምላሽ ሰጠኝ!

በሚያስደንቅ የወዳጅነት መንፈስ ተቃቀፍን። ከአምስት ደቂቃ በሁዋላ ቀዝቃዛ ቢራ ይዘን ወሬ ጀመርን!

“ስላንተ ሁሉንም ሰምቻለሁ!” አለኝ።

“ምን ሰማህ?”

“ተራሮቹ ላይ ቆስለህ፣ ተማርከህ፣ በወያኔ ሬድዮ የሰጠኸውን ቃለ-መጠይቅ ሰማሁ። በመቀጠል በወያኔ ሬድዮ

ጋዜጠኛ ሆኑ የምታነበውን ሁሉ እከታተል ነበር። ደርግ ከወደቀ በሁዋላ ግን ድምፅህ ጠፍቶብኝ የት እንዳለህ አላወቅሁም ነበር፤ በቅርቡ ግን የፕሬስ መምሪያ ሃላፊነቱ ስልጣን ላንተ እንደተሰጠ ሰማሁ! ለነገሩ ዛሬ ነገ እያልኩ ዘገየሁ እንጂ ቢሮህ ልመጣ ወስኜ ነበር...”

“በጣም ይገርማል! ለመሆኑ አንተስ እንዴት ነህ? የት ነህ? ምንደረሰብህ?”

ሻምበል በለጠ ፈገግ አለ። ለመናገር ግን ዘገየ፤

“ደብረታቦር ላይ ከተለያየን በሁዋላ ሰራዊቱ ሲበተን አምልጬ ባህርዳር ገባሁ። አዲሳባ እስኪያዝም እየሸሸሁ እዚህ ደረስኩ። በመጨረሻ ግን ያው ወያኔ ሁላችንንም ማረከን...”

ሳቅሁ! እሱም ሳቀ!

“እና አሁን ምን እየሰራህ ነው?”

“ባህል ሚኒስቴር በሙያዬ ቦታዬን ይገፍያለሁ!”

“ኸረ ባክህ!? እንዴት በፍጥነት ቀናህ ታዲያ?”

ሻምበል በለጠ ጢሙን ማሻሻት ጀመረ፤

“ያልጠበኩት ነገር ተከሰተ”

“ምን?”

“ከወያኔ መሪዎች አንዱና ዋነኛው የትምህርት ቤት ጓደኛዬ ሆኖ አይገኝ መሰለህ?”

“ማን?” ተጣድፌ ጠየቅሁት።

“ታምራት ላይኔ!”

- 4 -

በረከት ስምዖን

መች ይበጠስ ይሆን - ይህ የቂም ሰንሰለት?
ይህ የቂም ጉማሬ - ይሄ የቂም ኡደት?
መች ይሆን አገራ - ልጅ የሚወጣላት?
ቂም አርጅቶ ሞቶ - ሰው የሚኖርባት?
በቀል ሬሳው ወጥቶ - ሰው የምንሆንባት!?

(ግጥም - ነቢይ መኮንን)

በረከት ስምዖን የተባለውን ሰው ለመጀመሪያ ጊዜ
የተዋወቅሁት በትግሉ ዘመን ሃገረሰላም በሚገኘው የኢህዴን
የአመራር ማዘዣ ጣቢያ በአንድ ምሽት ነበር።

በዚያን እለት ለሬድዮ ጣቢያው ቀረፃ ለማካሄድ
የኤሌክትሪክ ችግር ስለአጋጠመኝ ማምሻውን በረከትና ታምራት
ወደሚገኙበት የኢህዴን የአመራር ዋሻ ሄደን ስራችንን
እንድንሰራ በመታዘዛችን ለመጀመሪያ ጊዜ በረከትን በአካል
አየሁት።

ከዚያ በፊት ስለበረከት ጥቂት አውቅ ነበር።

የጎንደር ልጅ እንደሆነና ወላጆቹ ኤርትራውያን
መሆናቸውን፤ ውጊያ ላይ ጀግናና እብድ እንደነበር የወሬ ወሬ
እሰማ ነበር። ከደርግ ጋር በተደረጉ ውጊያዎች ብዙውን ጊዜ
እልህ እየያዘው፤ መምራቱን እየተወ፤ ከተራ የተዋጊ መስመር
እንደሚገባ አብረውት በውጊያ ላይ የዋሉ ታጋዮች እንዳወጉኝ
ትዝ ይለኛል። ይህ የበረከት ጠባይ ታዲያ በሲቪላዊ አመራሩም
ወቅት እየተከሰተበት ስመለከት እውነትነቱን አረጋግጫለሁ።

የማስታወቂያ ሚኒስትር ሆኖ ሳለ አንዳንድ ጊዜ ዜናና ርእሰ አንቀጾችን ራሱ ይፅፍ ነበር። ስለ ባህርይውም ጥቂት ሰምቼ ነበር። ችኩልና ስሜታዊ መሆኑ፣ ሰዎችን የሚያስቀይም የንግግር ጠባይ እንዳለው፤ በኢህዴን ህልውናና ነፃነት ዙሪያ በሚነሱ ጉዳዮች ከህወሃት አመራር አባላት ጋር በተደጋጋሚ እንደሚጋጭ፣ ከመለስ ጋር ግን ደህና እንደሚቀራረቡ... እንዲህ ያሉ ወሬዎችን በተለያዩ አጋጣሚዎች እሰማ ነበር።

እነዚህ ሁሉ ገለፃዎች ከግማሽ በላይ ከእውነት ያልራቁ መሆናቸውን ታዲያ ደርግ ከወደቀ በሁዋላ የቅርብ አለቃዬ ስለነበር በተግባር ላያቸው ችያለሁ።

በዚያን እለት ምሽት የግማሽ ሰአት የሬድዮ ፕሮግራም ቀረፃ አካሂደን እንዳበቃን በረከት ወዳለንበት ጊዜያዊ የቀረፃ ስቲድዮ መጥቶ ሲተዋወቀን፤ ስለበረከት በአእምሮዬ ስበለው የነበረውን ስእል በማግኘቴ ሳልደነቅ አልቀረሁም። ግዙፍና ሙሉ ሰውነት ያለው፤ ረጅምና ፀጉሩን ሙልጭ አድርጎ የተቆረጠ፤ እንደ ንስር ጠቋሚ አፍንጫና ተራቢ አይኖች ያሉት፤ ያም ሆኖ በቀላሉ የምትቀርበው አይነት ሰው ሆኖ አገኘሁት።

በኢህዴዴግ የፕሮፓጋንዳ ክፍል ውስጥ ከበረከት ጋር በቅርብ ስርተናል። አንዳንድ አይረሴ ገጠመኞቹን ብቻ እያነሳሁ በጨረፍታ አወጋችሁዋለሁ - ስለ በረከት - የስምዖን ልጅ!

* * *

ኢትዮጵያ የኤርትራን ነፃነት ያወቀች ሰሞን በረከት ስምዖን ለአዲስ ዘመን ጋዜጣ ሰፊ ቃለ መጠይቅ ሰጠኝ። ቃለ መጠይቁ እንዳበቃ ፍቶግራፍ ላነሳው ካሜራዬን ሳስተካክል፣

“የለም” አለና በረከት አቆመኝ ”...ፎቶግራፍ ማንሳት አያስፈልግህም። ይህ ቃለ መጠይቅ በኔ ስም እንዲወጣ ፍላጎት የለኝም”

የበረከት ምክንያት ወዲያው ገባኝ። አሳማኝም ነበር።

በረከት ምንም እንኳን የአማራው ድርጅት መሪ ቢሆንም፤ በዘሩ ኤርትራዊ ነው። ኤርትራዊ ሆኖ ሳለ ኢትዮጵያን ወክሎ ስለ ኤርትራ ነፃነት ማብራሪያ ቢሰጥ ለአንባቢው ምቹት የሚሰጥ አልነበረምና ችግሩን ፈጥኜ ተረዳሁ።

“ያለ ስም ግን ልናትመው አንችልም” አልኩ።

“የካሳ ደሜን ስም ተጠቀም፤ ፎቶግራፍም እሱን ሄደህ አንሳው” ሲል አዘዘኝ።

ግራ ቢገባኝም አእምሮዬን ለማስተካከል ጥረት አደረግሁ። ካሳ ደሜ የኢህዴን ነባር ታጋይ ሲሆን፣ አሁን ብርጋዴር ጄኔራል ነው።

“ይስማማል?” ስል ጠየቅሁት።

“ችግር የለውም”

“በል ደውልና ንገረው”

“ራስህ ንገረው” ብሎ አሰናበተኝ።

ቢሮ እንደተመለስኩ የካሳን ስልክ ፈልጌ ደወልኩና አገኘሁት። ካሳ በበረሃው ሬድዮ ጣቢያ አካባቢ ይሰራ ስለነበር እንተዋወቃለን።

ከግማሽ ሰአት በሁዋላ ካሳ ደሜ ከኔ ቢሮ ተገኘ። እንዴት እንደምጀምርለት ግራ ገባኝ። የሙያው ህግ የማይፈቅደውን ተግባር ከመፈፀሜ ባሻገር፣ የካሳ ደሜን ሞራል የሚነካ ድርጊት እንዳይሆን ሰግቼ ነበር። እንደ ምንም ዳር ዳር ማለት ጀመርኩ። ከበረከት ጋር ቃለ መጠይቅ ሳደርግ መዋሌን፤ በረከት ኤርትራዊ ስለሆነ ቃለመጠይቁን በስሙ ማተም እንዳልፈለገ ካብራራሁ በሁዋላ፣

“በአንተ ስምና ፎቶግራፍ ቃለመጠይቁ እንዲታተም በረከት ንገረው ብሎኛል” አልኩት።

ካሳ ደሜ ሊቃውንት ይችላል አሊያም ‘ቃለ መጠይቁን መጀመሪያ ላንብበው’ ብሎ ያዘገይብኛል ብዬ ሰግቼ ነበር። ያገኘሁት ምላሽ ግን የተለየና አስደንጋጭ ነበር።

“ታዲያ ክራሻት አድርጌ እንድመጣ ለምን አልነገርክኝም?” አለኝ።

በብርጋዴር ጄኔራል ካሳ ደሜ ስምና ፎቶግራፍ የበረከት ቃለመጠይቅ አዲስ ዘመን ላይ ታትሞ ከወጣ በሁዋላ ካሳ ደሜ ደጋግሞ እየደወለ እንዲህ ይለኝ ነበር፣

“እንዴት ነው? በቃለ መጠይቁ ላይ ሰዎች አስተያየት ይሰጣሉ? ምን ይላሉ? ...እ? አዎን ሰዎች ያነጋግሩኛል ...ግሩም ቃለ መጠይቅ ነው እያሉኝ ነው...አንተስ እንዴት አየኸው? የተለየ ነገር ካለ ደውልልኝ...”

ጄኔራል ካሳ ይህን ሲለኝ በርግጥም ቃለመጠይቁን

የሰጠኝ በረከት መሆኑን እሱ ራሱም እንደረሳው ተረዳሁ! በረከት ተከታዮቼን ደህና አድርጎ ያውቃቸው ኖሮአል!

* * *

አንድ ቀን ማለዳ ገና ቢሮ ከመግባቱ በረከት ደወለና እንዲህ አለኝ፤

“መለስ የፃፈው ፅሁፍ ከአንድ ሰነድ ጋር አሁን ይደርስሃል። አንድ የብእር ስም ስጠውና በነገው አዲስ ዘመን ጋዜጣ ላይ አትመው!”

ከግማሽ ሰአት በሁዋላ ከፕሬዚዳንቱ ቢሮ የመጣ ታጋይ አንዳችም ስም የሌለውን ፖስታ አስረክቦኝ ተመለሰ። በጉጉት ከፍቼ ማንበብ ጀመርኩ። በወቅቱ የፓርላማ አባል ስለነበረ አሰፋ ጫቦ ስለተባለ ሰው የሚተርክ ነበር። በዘመነ ደርግ አሰፋ ጫቦ በጋሞጎፋ ክፍለ ሃገር እንዲረሸኑ ስላደረጋቸው የኢህአፓ ወጣቶች የሚተነትን ፅሁፍ ነበር። ከፀሁፉ ጋር አሰፋ ጫቦ በስሙ የፈረመበት ሰነድ ተያይዞአል። የቀይ ሽብር ርምጃ የተወሰደባቸው ከሃያ የማያንሱ የኢህአፓ አባላት ስም ዝርዝርም ሰነዱ ላይ ሰፍሮአል። አንብቤ ከጨረስኩ በሁዋላ ሰነዱን በድጋሚ ፎቶኮፒ አድርጌ መሳቢያዬ ውስጥ አኖርኩት። ፅሁፉንና ሰነዱን ለአዲስ ዘመን ዋና አዘጋጅ ለማስተላለፍ ስዘጋጅም በረከት ስምዖን የቢሮዬን በር ከፍቶ ገባ፤

“ደረሰህ?” ሲል በችኮላ ጠየቀኝ።

“የሚገርም ታሪክ ነው።”

“እስኪ አምጣው ልየው?”

በረከት እንዳላነበበውና ፅሁፉ በቀጥታ ከመለስ ወደኔ መላኩን፤ መለስ ግን ፅሁፉን ወደኔ ከመላኩ በፊት ለበረከት ደውሎ እንደነገረው ተረዳሁ።

በረከት አንብቦ ከጨረሰ በሁዋላ የተለመደ አጃፊ ሳቁን ሳቀና ተሰናብቶኝ ሄደ። በረከት ከሄደ በሁዋላ ፅሁፉን ወደ አዲስ ዘመን ጋዜጣ ላክሁት።

ተስያት ዘጠኝ ሰአት ላይ አሰፋ ጫቦ እየተጣደፈ ቢሮዬ ሲገባ ግን ማመን ነበር ያቃተኝ። ከመቀመጫዬ ተነስቼ በአክብሮት እንዲቀመጥ ጋበዝኩት። ቁና ቁና እየተነፈሰ እንዲህ አለኝ፤

“እኔን የተመለከተ ፅሁፍ ደርሶሃል?”

“ደርሶኛል”

“ፅሁፉን ማንበብ እፈልጋለሁ”

“ላስነብብህ አልችልም፣ አቶ አሰፋ”

“ለምን?” ሲል ጮኸ “...እኔ የፓርላማ አባል ነኝ! መብት አለኝ!”

“ፅሁፉን ነገ አዲስ ዘመን ጋዜጣ ላይ ታነበዋለህ። ከዚያ ምላሽ የመፃፍ መብት አለህ”

ከብዙ ጭቅጭቅ በሁዋላ ግን ለራሴ ለማወቅ ስለፈለግሁ አሰፋ ጫቦ የፈረመበትን የርሸና ሰነድ ፎቶኮፒ አውጥቼ አሳየሁት።

አሰፋ በተረበሸ ሁኔታ ሰነዱን ከተመለከተ በሁዋላ፣

“ውሸት ነው” አለኝ “ተቀነባብሮ የተሰራ ነው። ይህን ማተም ህጋዊ አይሆንም” ሲል ካስጠነቀቀኝ በሁዋላ “... ይህ ሰነድ ፎቶኮፒ የተነሳ ነው። ቢያንስ ዋናውን ኮፒ ማየት አለብህ። ይህ ተቀነባብሮ የተሰራ ነው። እኔ የኢህአፓ ወጣቶች እንዲረሸኑ አልፈረምኩም”

“ሃሰት ከሆነ ነገ ታስተባብላለህ...”

“ይህን የሃሰት ሰነድ ማተም ስም ማጥፋት ነው። አንተንም ያስጠይቅሃል...”

“አቶ አሰፋ ... ሰነዱ ሃሰት ከሆነ አንተ አስተባብልና ክሰሰኝ... ሰነዱን የላኩትን ሰዎችም ስም እስጥህና ትከሳቸዋለህ” አልኩ።

ይህን ያልኩት አሰፋ ሰነዱና ፅሁፉ ከማን እንደተላከልኝ ማወቅ አለማወቁን ለመፈተሽ ብዬ ነበር። እንዳላወቀ ግን ተረዳሁ፣

“ማነው ይህን ሰነድ የላከልህ?” ሲል አጥብቆ ጠየቀኝ።

“ለጊዜው አልነግርህም!”

ሊያግባባኝ ሞከረ። ሊያስፈራራኝም ቃጣው። እንደማይሆን ሲያውቅ ጥሎኝ ወጣና ሄደ። ወደ በረከት ደወልኩና ከአሰፋ ጋር የተነጋገርነውን በዝርዝር ሳጫውተው የተለመደ አፂፊ ሳቁን አሰምቶኝ አንዳችም አስተያየት ሳይሰጥ ስልኩን ዘጋ።

በጉዳዩ ላይ ጥቂት ካሰብኩበት በሁዋላ የመለስና የበረከትን ድራማ ለመገመት ሞከርኩ።

አሰፋ ጫቦ አስቸግሮአቸዋል ማለት ነው። ምናልባት

ግን በደርግ አስር አመታት የታሰረ በመሆኑ ሊያስሩት አልፈለጉም። ወይም ደግሞ አስረውት ከሚያስቸግራቸው በራሱ ጊዜ እንዲከበልል ፈልገዋል። ስለዚህ ለመጠባበቂያ አቆይተዋት የነበረችውን ሰነድ መዝዘው አወጧት። አሊያም አሰፋ የሚለው እውነት ከሆነ ሰነዱን አቀነባብረው አዘጋጁት። ሰነዱ ከእነሱ ቢሮ እንደወጣ እንዲረዳ ስለፈለጉም በጎን ወሬው እንዲደርሰው ላኩበት። አሊያም ደግሞ ከአዲስ ዘመን ጋዜጠኞች አንዱ ለአሰፋ ደውሎ ነግሮት ሊሆን ይችላል።

በነጋታው አዲስ ዘመን ሰነዱንና የመለስ ዜናዊን መጣጥፍ ይዞ ወጣ። ሰነዱ ይፋ በሆነ በሳምንቱ አሰፋ ጫቦ እንደከበለለ የግል ጋዜጦች እየተቀባበሉ ዜናውን ነዙት። ከአመት በሁዋላም አሰፋ ጫቦ ከካሊፎርኒያ የተቃውሞ መጣጥፎችን መፃፍ ጀመረ። ምንም ዋጋ አልነበረውም፤ “...በሃገሩ የሌለ - የትም የለም...” ያለው ማን ነበር?

* * *

አንድ ጊዜ አሰፋ ማሞ በሚመራው የፕሮፓጋንዳ ዘርፍ ግምገማ ላይ የዋልታ ኢንፎርሜሽን ሃላፊው ነጋሽ ተክሉ እጁን አውጥቶ፤ በበረከት ስምአን ላይ ያለኝን አመለካከት እንድናገር ጠየቀኝ።

ባጭሩ መለስኩ፤

“በረከት ስምአን ብቁ የአመራር ችሎታ አለው ብዬ አላምንም”

ተናግራ ሳበቃ ተጨማሪ ወይም የተቃውሞ አስተያየት ያቀረበ አልነበረም። አሰፋ ማሞ መድረኩን እንዴት ማስቀጠል እንደነበረበት ግራ ሲጋባ እያስተዋልኩት ነበር። ነጋሽ ጥያቄውን ያነሳው በበረከት ላይ ያለኝን ቅሬታ ስለሚያውቅ ነበር። ከወራት በፊት ነጋሽ ከመኖሪያ ቤቱ ምሳ ጋብዞኝ ስንጨዋወት በወሬ ወሬ በበረከት ላይ የነበረኝን ቅሬታ እንደዋዛ አጫውቼው ነበር። በግል ያጫወትኩትን መድረክ ላይ ሲያነሳው በውነቱ ሳልደነግጥ አልቀረሁም። ያልጠበቅሁት ነበር። ቢሆንም ወደ ሁዋላ ማፈግፈግ ስላልቻልኩ በግልፅ ተናገርኩ። በርግጥ የበረከት የብቃት ችግር በአብዛኛው ካድሬ ይታወቃል። ስራውን በፕሮግራም መምራት የሚችገር፤ እየተሳደበ ራሱን ለስድብ የሚያጋልጥ አይነት ሰው ነበር። በስልክ እያወራኸው ሳለ ጆሮህ

ላይ ይዘጋብሃል፤ አንተም ታዲያ ጆሮው ላይ ስትዘጋበት ቅር አይለውም። ብዙዎች “የወታደር ጠባይ አለው” ይሉታል። ከተኮሰ በሁዋላ የሚፀፀት፣ ከትእግስት ጋር የማይተዋወቅ ስሜታዊ መሆኑ ይታወቅለታል። በወቅቱ በሃላፊነት ላይ ከነበርነው መምሪያ ሃላፊዎች አንዱ አማረ አረጋዊ በስልክ ከበረከት ጋር ሲነታረክ ቆይቶ፣ አማረ በጣም ተናዶ፣ “አትጨማለቅብኝ!” ብሎ ጆሮው ላይ ሲዘጋበት እኔ እዚያው ነበርኩ። ከማእከላዊ ኮሚቴው በታች ያለነው ካድሬዎች በረከት እንዳያጠቃን እንሰጋ እንደሁ እንጂ፣ ክብር የሚሰጠው አልነበረም። ይህ እየታወቀ ነጋሽ ያን ጥያቄ ለኔ ለይቶ ማንሳቱ፣ ከጀርባ የተደገሰልኝ ነገር መኖሩን ቢጠቁምም የነበረኝ ምርጫ የማምንበትን ባደባባይ መድገም ብቻ ነበር።

ከሚናቁት የኢህአዴግ የግምገማ ባህርያት አንዱ በግል የተጨዋወትከውን ያለፈቃድህ ወደ መድረክ የማምጣቱ ልማድ ነበር። አንዱ መጠጥ ላይ ተጠግቶህ የቻለውን ያህል ይሰማህና የተናገርከውን ሁሉ መዝግቦ ግምገማ እስኪመጣ ይጠብቃል። ከዚያም አንተ የረሳኸውን ጭምር ቃል በቃል ያነብልሃል። ሚስት ባሏን ግምገማ ላይ ታጋልጣለች። ተኝተው ያወሩትን ስብሰባ ላይ ይዘከዝኩታል። የጨውና የበርበሬ ጉዳይ ሳይቀር ይነሳል። ባለስልጣኖች ሊያስወግዱ የፈለጉትን በድርጅታዊ ስራ ድራማ ይሰሩበታል። በአንድ ወቅት ሱሌይማን ደደፎ የተባለውን የአህዴድ አባል እንዳስወግድ በረከት የቤት ስራ ሰጥቶኝ ነበር። ይኸው ዛሬ ደግሞ የበረከት የእጅ አዙር ጥቃት በነጋሽ በኩል እኔው ላይ ብቅ አለ። በረከት ባደባባይ አክብሮቴን እገልፅለት ዘንድ፣ አለያም ተናግሮ እንዲለይልኝ እንደፈለገ ገምቻለሁ።

በዚያን እለት ለምሳ ስንወጣ አሰፋ ማሞ ጠርቶ እንዲህ አለኝ፣

“ስለ በረከት ስትጠየቅ መናገር አልነበረብህም። ጥያቄው አግባብ አለመሆኑን ልገልፅ ስል ቸኩለህ ተናገርክ። ዛሬውኑ ሄደህ በረከትን አናግረው። አለበለዚያ ላንተ ጥሩ አይሆንም።” ሲል መከረኝ።

ምክሩን ግን ሳልቀበል ቀረሁ።

ከወራት በሁዋላ ከአሰፋ ጋር ስንገናኝ፣

“በረከትን አናገርከው?” ሲል ጠየቀኝ።

“ምን ብዬ ነው የማናግረው?”

“በግምገማው ላይ የተናገርከውን በተሳሳተ መንገድ ሊተረጉመው ይችላል”

“የሚተረጎም ነገር የለበትም። ቃላቶቹ ግልፅ ናቸው”

ሲያመነታ ቆየና፤

“በረከት ቂመኛ ነው። ዝም ብሎ አይተውህም። ሄደህ ይቅርታ ጠይቀው...” አለ።

ለሰከንዶች ያህል ተክዜ ሳስብ ቆየሁና፤

“በረከት ቂመኛ መሆኑን አላውቅም። የአመራር ችሎታው ደካማ መሆኑን ግን አንተም ታውቃለህ። ይቅርታ የምጠይቅበት ምክንያት አይታየኝም” አልኩ።

አሰፋ ፈገግ አለና፤

“ብልህ ትመስለኝ ነበር” ሲል ተነፈሰ።

በውነቱ ከኢህአዴግ ጋር መቆየቱ አድክሞኝ ነበር። ተሰላችኛም ነበር። ብዙውን ጊዜ ከድርጅቱ ተለይቼ በነፃነት መኖር የምጀምርበት ቀን በጣም ይናፍቀኝ ነበር። ስደትን አልፈልገውም። ከኢህአዴግ ካምፕ ወጥቼ በሰላም መኖር ደግሞ የሚታሰብ አልነበረም። ለበረከት ጥቃት ያጋልጠኛል። ማጣፊያው እያጠረኝ መንታ መንገድ ላይ መዋገጥ ልማዴ ሆነ።

ከደርግ ውድቀት በሁዋላ በሃገሪቱ የስልጣን ክፍፍል ሲደረግ ቀደም ብዬ እንደገለፅኩት የፕሬስ መምሪያ ሃላፊ የነበረውን የሙሉጌታ ሉሌን ወንበር የተረከብኩት እኔ ብሆንም፤ በተጨማሪም ግን ከሙሉጌታ ጋር ሲነፃፀር የሱ ግማሽ ነፃነት እንኳ እንደሌለኝ በማሰብ እገረም ነበር። ይኸው በተራ ስብሰባ ላይ በረከትን የተመለከተ የግል አስተያየቴን በመግለጫ አደገኛ ሁኔታ ውስጥ መግባቴን አሰፋ ማሞ እየነገረኝ ነበር። ይህ ሁኔታ ውስጣዊ አለመረጋጋት ያስከተለብኝ ሲሆን፤ ለዚህ አለመረጋጋት በወቅቱ ስም ፈልጌ አጥቼለት ነበር። ከአያሌ አመታት በሁዋላ ግን አንዳርጋቸው ፅጌ “ነፃ ያልወጡ ነፃ አውጪዎች” የሚል መፅሃፍ ሲያሳትም የመፅሃፉ ርእስ በወቅቱ ለተሰማኝ ስሜት ተገቢ ገላጭ ቃል ሆኖ አገኘሁት። ለጥቂት አምባገነኖች የስልጣን እድሜ መራዘም ስንል ግማሽ እድሜ ላባከንነው ሁሉ ግሩም ስያሜ ነበር...

* * *

ለሁለት አመታት ያህል በፕሬስ መምሪያ ሃላፊነት ካገለገልኩ በሁዋላ የፋና ዴሞክራሲ አሳታሚነት ስራዬን ብቻ በሙሉ ጊዜ ያዝኩት። እፎይታ መፅሄትና ፕሬስ መምሪያን ደርቤ መስራቱም በእጅጉ ከብድኝ ነበር። በረከት የመፅሄቱን ስራ ብቻ አጠናክረው እንድሰራ አዘዘኝ።

በዚያው ሰዎን ይመስለኛል፤ በእፎይታ መፅሄት ላይ የሽፋን ዘገባ (Cover Story) ጥላሁን ገሰሰን አትሜ መፅሄቱን በገበያ ላይ ባዋልኩ በነጋታው በረከት እብድ ሆኖ ደወለልኝ። በስልክ የቁጣ ውርጅብኝን ሲያዘንብብኝ በዝምታ አዳመጥኩት። መፅሄቱን ከተመለከተ በሁዋላ ደውሎ እንደሚቆጣ እየጠበቅሁ ስለነበር የበረከትን ስሜታዊ ንግግሮች በትእግስት አስተናገድኩ። በረከት በጥላሁን ገሰሰ ቃለ - መጠይቅ ያን ያህል ሊናደድ የበቃበትን ምክንያት አውቅ ነበር። ከጥቂት ወራት በፊት ጥላሁን ገሰሰ፤ ታማኝ በየነና ንዋይ ደበበ ታምራት ላይኔን የሚያጥላላ ዝግጅት በአዲስ አበባ ስታድዮም አቅርበው ስለነበር የመንግስት ሚዲያዎች ሶስቱ አርቲስቶች ላይ የጥቃት ዘመቻ በማካሄድ ላይ ነበሩ። ይህ በሆነበት ሁኔታ “እፎይታ” መፅሄት ጥላሁን ገሰሰን ቃለመጠይቅ አድርጋ፤ የጥበብ ስራዎቹንም በማድነቅ ስታትም በረከት ይህን ሊታገስ አልቻለም። ብዙውን ጊዜ በእፎይታ የሚታተመውን ቢያንስ የሽፋን ዘገባውን አማክረው ስለነበር የጥላሁንን ጉዳይ ግን በሚስጥር ይዤ በማተሚያ ሆን ብዬ የፈፀምኩት ድርጊት እንደሆነ ማመኑ ነበር ይበልጥ በረከትን ያበገነው።

እውነታው ግን ከዚህ የተለየ ነበር። የጥላሁን ገሰሰ ቃለ - መጠይቅ ከመታተሙ ሁለት ሳምንታት በፊት አንድ ቀን የደህንነት ሚኒስትሩ ክንፈ ገብረመድህን ደወለልኝና ወደ ቢሮው ባስቸኳይ ጠራኝ። ክንፈ ቢሮ ስደርስ ጥላሁን ገሰሰን ከክንፈ ቢሮ ተቀምጦ አገኘሁት። ክንፈ ባጭሩ የጥላሁን ገሰሰን በጎ ገፅታ የሚያሳይ ጋዜጣዊ ስራ እንድሰራ ጠየቀኝ። ስጋቴን ለክንፈ ነገርኩት።

“የሚዲያው አቅጣጫ ሶስቱን አርቲስቶች ማውገዝ መሆኑን አውቀሃል?”

“አውቃለሁ” አለ ክንፈ “... ስህተት ነው። ያንን ማስተካከል እንፈልጋለን”

“ስህተት ከሆነ ለምን በሃገሪቱ ሚዲያዎች ሁሉ አይታረምም?”

“ስሜታዊ ነገሮች አሉበት”

በእኔ በኩል ደስታዬን አልቻልኩትም። እንደማንኛውም ዜጋ ጥላሁን ገሰሰን እንደ ጥሩ አርቲስት እወደዋለሁ። በዘመነ ደርግ ለሰራዊት የዘፈነውን በማስታወስ ጥላሁንን ማውገዝ በፍፁም የተከበረ ስራ ሊሆን እንደማይችልም አምን ነበርና ክንፈ የጠየቀኝን በደስታ ተቀበልኩት። ይህን ስንጋገርም ጥላሁን ገሰሰ አብሮን ነበር፤ ይሰማናል! እኔና ጥላሁን ስልክ ተለዋወጥንና በቀጠሮ ተለያየን። በመጨረሻ ግን ክንፈ አንድ ነገር አስጠነቀቀኝ።

“ይህ ግን ምስጢር ነው”

“ገብቶኛል!” አልኩት።

ታምራትና በረከት አርቲስቶቹን በማውገዝ ስራ የተጠመዱበት ጊዜ ስለነበር፤ የምስጢሩ መነሻ ገብቶኛል። እና ቃለመጠይቁ ታተመ።

በረከት የቁጣ ስሜቱን መቆጣጠር አልቻለም። በስልክ ውርጅብኝን ሁሉ አሸከመኝ። በነጋታው ክንፈ ሲደውልልኝ፤ በረከት ስሜታዊ ሆኖ እንደሚናገር በመግለፅ ምራቱን ስነግረው፤ እሱ ከት ብሎ እየሳቀ፤ “ቻለው እንግዲህ!” ሲል አፅናናኝ። ሆኖም በዚያ ምክንያት ከበረከት ጋር ያለመግባባታችን እያደገ ሄደ። በረከት ሰበብ እየፈለገ ያበላጩኝ ገባ።

አንድ ቀን ደወለና “መፅሄታችሁ ዜሮ ነው!” አለኝ።

በዚያን ወቅት ግን በርግጥ መፅሄታችን ዜሮ አልነበረም። ከሰላሳ ሺህ በላይ ኮፒ በየጎዳናው እንሸጥ የነበረ ሲሆን፤ የጥላሁን ገሰሰን ምስል የያዘውንም እትም 45 ሺህ ኮፒ በሁለት ቀናት ሸጠን ጨርሰን ገንዘባችን ባንክ ገብቶ ነበር።

በጥላሁን ገሰሰ ጣጣ በተፈጠረ አለመግባባት የበረከት አለቅነት ወደ አለምሰገድ ገብረአምላክ እንዲዛወር በመደረጉ፤ ከበረከት ጋር የነበረን እለታዊ ግንኙነት እየቀረ መሄድ ጀመረ። ለአመታት ያህልም በግብዣዎች ላይና በተለያዩ ቦታዎች ካልሆነ በቀር የምንገናኝበት አጋጣሚ በእጅጉ ቀነሰ። መደዋወላችንም አስፈላጊነት አልነበረውም።

(ያለምንም ማስተባበል አለምሰገድ ጥሩ አለቃ ነበር። ለማመስገንም ሆነ ለመውቀስ አይቻሉም። ሰዎች ከስህተታቸው

ሊማሩ ይችላሉ ብሎ ከልብ ያምናል። ስህተቶች ውስጥ ራሱን ለመደባለቅም ፍርሃት የለበትም። ችግር ሲታቀርብለት የመፍትሄ አሳብ ታቀርብ ዘንድ በቅድሚያ እድሉን ለራስህ ይሰጥሃል። ወሬ አቀባዮቹ የሚነግሩትን በቀጥታ አይቀበልም። በዘዴ ያነሳልህና አስተያየትህን ይጠይቅሃል። በረከት ስምኦን ከላይ ያሉትን አንዳቸውንም አያውቃቸውም። ትክክል የመሆንን እድል በፍፁም አይሰጥህም። ባለሃይሉ ሁሉ በተቃውሞ ስለሚወድቅብህ እንደሚገደብ ግንድ ትፈራዋለህ። የመሪነት ተሰጥኦ የሌላቸው ሰዎች የመሪነትን ከዘራ የጨበጡባቸው ጊዜያት ምንጊዜም በጨለማነት ዘመን ሲጠሩ ይኖራሉ። አለቃህ እንድታጎበድድለት ካስቸገረህ በአንድ ነገር ርግጠኛ መሆን አለብህ። አለቃህ አምባገነን ብቻ ሳይሆን አትብዳጅም ጭምር ነው።)

...ጊዜው አሁን ትዝ ባይለኝም ታምራት ላይኔ ከታሰረ በሁዋላ አንድ ቀን ደወልኩለትና፤

“የትግሉ ወቅት ስነግጥሞችን በጋዜጣችን ለማተም ፈልጌ ነበርና ምን ይመስልሃል?” ስል አማክርኩት። የበረከት፣ የህላዌ፣ የመዝሙርና የታምራት ላይኔ ግጥሞች በእጄ ይገኙ ስለነበር እነዚያን ማለቴ መሆኑን በረከት ተገንዝቦ እንዲህ አለኝ፤

“የኔን እንዳታትም! የሌሎቹን ግን እንደፈለግህ”

‘የሌሎቹን እንደፈለግህ’ ሲለኝ ‘አትመው’ ማለቴ አለመሆኑ ግልፅ ነው። ታምራት ላይኔ ስለታሰረ ታምራትን ልጠይቀው አልችልም። መጠየቅም አስፈላጊ አልመሰለኝም። ስሙ ባይጠቀስም የታምራት ላይኔን ውብ ስነ -ግጥሞች “ሶረኔ” በተባለ የስነግጥም መድበል ላይ አትሜያቸው ስለነበር የታምራትን ስም በማክል እነዚያን ማተሙ ክፋቴ በፍፁም አልታየኝም ነበርና በእጩይታ ጋዜጣ ላይ የታምራትን ስነ ግጥሞች በተከታታይ ማተም ጀመርኩ። በዚያን ጊዜ በረከት ወደ አሜሪካ ለስራ ተገዞ ነበር። አራተኛውን የታምራት ስነግጥም እንዳተምን ከአንባብያን አስደናቂ ምላሽ ማግኘት ጀመርን። ሰዎች የታምራትን ግጥሞች ማድኃቅ ጀመሩ። ታዋቂው አርቲስት እሸቱ ጥሩነህ ደውሎ ነገረኝ።

“ግጥሞቹን ከጋዜጦቹ ላይ እየቀደድኩ ማጠራቀም ጀምራያለሁ! ውብ ናቸው! በጣም ውብ!”

አምስተኛው ስነግጥም ታትሞ እንደወጣ ግን

ከኢህአዴግ የፕሮፓጋንዳ ክፍል አብርሃ ማንጁስ ደውሎ ስሜታዊ ሆኖ ያነጋግረኝ ጀመር፤

“ግጥሞቼን ለምንድነው የምታትመው?”

“ስነግጥሞች ስለሆኑ ነዋ...”

“ማን ፈቀደልህ እንድታትማቸው?”

“ፈቃድ እንደሚያስፈልግ አላወቅሁም ነበር፤ ሆኖም ለበረከት አንስቼለት ነበር”

“በረከት ነው የፈቀደልህ?”

“በረከት ፈቀደልኝ አላልኩም!”

“ግጥም ከፈለግህ የሌላ ሰው ግጥም ለምን አታትምም? የታምራት ጠበቃ ግጥሙን ሆን ብለን ታምራትን ለመጉዳት በማተም ላይ እንዳለን በማንሳት ከሰናል”

“ታምራት ከተከሰሰበት ጉዳይ ጋር ግጥሞቼን ምን የሚያያይዝ ነገር ይኖረዋል? እንዲያውም ስዎች ግጥሞቼን እየወደዱቸው ነው”

በዚህ አነጋገሬ አብርሃ ማንጁስ እሳት ሆነ፤

“በሙስና የተጨማለቀ ሰው ግጥም ማተም ለምን አስፈለገ? በረከት ነው ያዘዘህ?”

“በረከት አዘዘኝ አላልኩህም”

“‘ለበረከት ነግራዋለሁ’ ብለሃል”

“የበረከትንም ግጥም ማተም ፈልጌ ስለነበር ደውዬ አነጋግረው ስለነበር፤ በእግረ መንገድ ግን የታምራትንና የህላዌ ዮሴፍን ስነ ግጥሞች እንደማትም ነግረው ነበር። እሱ በወቅቱ በገጣሚነት መታወቅ እንደማይፈልግ በመግለፅ የሱን ግጥሞች እንዳላትም ከልክሎኛል...”

ከጥቂት መወዛገቦች በሁዋላ የታምራት ግጥሞች መታተም እንዲቋረጥ አዘዘኝ። በቀጣዩ የጋዜጣችን እትም የታምራት ስነግጥሞች ሲቋረጡ ጥቂት የማይባሉ ስልኮች ወደ ቢሮአችን እየተደወለ ተወቀሰን። በዚያው ሰዋን መዝሙር ፈንቴን አገኘሁትና ስለዚሁ ጉዳይ ስናወጋ፤ በግጥሞቹ መታተም ታምራት አለመደሰቱን እንደሰማ ነገረኝ። ሆኖም ይህን ማመን አቃተኝ። ግጥሞቹ እንዲታተሙ ታምራት ፍላጎት እንደነበረው እኔ በግሌ አውቃለሁ። ከአንደበቱም የሰማሁት ነው። በእጅ ፅህፈቱ የፃፋቸውን ግጥሞች ረቂቅ ደብተርም ራሱ ነው የሰጠኝ። ዛሬ ታምራት ለምን የግጥሞቹን መታተም ይቃወማል? ከአብርሃ

ጋር ባደረግነው ጭቅጭቅ የተረዳሁትም የተገላበጠሽ ነው። እነ አብርሃ ማንጁስና ተወልደ ወልደማርያም ምን አስበው ነበር ይሆን? የዚህን ሚስጥር ከፊል ምክንያት በጨረፍታም ቢሆን የተረዳሁት በረከት ከአሜሪካ እንደተመለሰ ነበር። ደውሎ እሪታውን አቀለጠው፤

“መቼ ነው የታምራትን ግጥም አትም ያልኩህ?”

ለአብርሃ እንደዚያ እንዳላልኩት ላስረዳው እየሞከርኩ ላለ ግን ስልኩን ጆሮዬ ላይ ዘጋብኝ። ቆየሁና ግን ተክሉ ተክላይ ከተባለ ታጋይ አንዳንድ ሚስጥሮችን ሰማሁ። በረከት ከነ ተወልደና አለምሰገድ ቡድን ጋር በከረረ አለመግባባት ላይ ኖረዋል። ባገኙት አጋጣሚ ሁሉ ይቆራቆሱ ይዘዋል። ሌላው ቀርቶ በረከትና አለምሰገድ የእግዚአብሔር ሰላምታ እንኳ እንደማይለዋወጡ አጫወተኝ። የሚደንቀው ደግሞ በረከትና መለስ በግልባጩ እጅና ጓንት ሆነው ነበር። በኤርትራ አጀንዳ ውስጥ ውስጡን የሚብላላ ሽኩቻ ስለመኖሩም Indian ocean news letter ፅፎ አነበብኩ። የታምራት ግጥሞች የንትርክ ሰበብ እንጂ ዋና ምክንያት ሊሆኑ እንደማይችሉም ተረዳሁ።

በነገራችን ላይ በረከት በገጣሚነት መታወቅ አይፈልግም እንጂ ጥሩ ጥሩ ግጥሞችን ይቋጥራል። ትዳርና ፍቅር ክልክል በነበረበት በትግሉ ወቅት በረከት በሚስጥር አፍቅሯት ለነበረችው ለዛሬዋ የልጆቹ እናት የሚከተሉትን ስንኞች ቋጥሮላት እንደነበር “በደጉ ዘመን” አጫውቶኛል። ስነ ግጥሟን ያለ በረከት ፈቃድ ይፋ በማድረጌ ግን በረከት እንደማይቀየመኝ ተስፋ አደርጋለሁ፤ “መቼስ ምን እንላለን” ነበር ርእሷ።

እንደተፋቀርን ላንተያይ - ሳንተያይም ልንፋቀር፤

እንደመናን ካለም ነገር - ከስሙ ተራ ስንባረር፤

በታጋይ ህግ ተገድበን - በአጉል ስርአት ስንጠፈር፤

መቼስ ምን እንላለን - በተስፋ ከመሞት በቀር፤

በረከት መቼም ትግሉን እያማረረ ይህን ስንኝ እንዳልቋጠረ ግልፅ ነው። ስሜትን የማሸነፍ ከባድነትን ለመግለፅ እንጂ። ታዲያ ትዳርና ፍቅር የሚያግደውን ህግ አንስተው ተጋብተው ወልደዋል። በረከት ይህኛን የረሳትን ግጥም ሳስታውሰው ምን ይሰማው ይሆን?

በቅንጅት ተሸንፈን - በባዶ ሜዳ ስንዘረር፤
መቸስ ምን እንላለን - ስልጣንን ከመልቀቅ በቀር፤

ለማለት አለመቻሉን ያምናል ብዬ እንኳ አልመኝም።

...የሆነው ሆኖ ከበረከት ጋር አለመግባባታችን እየከረረ ሄደ። ‘የቡርቃ ዝምታ’ በሚል ርእስ የአሮሞ ህዝብ ጥያቄዎች ላይ መሰረት አድርጌ የፃፍኩት ታሪክ ቀመስ ልቦለድ መፅሃፍ ከታተመ በሁዋላ በረከት አነበበው። ‘ኢህዴን’ የተባለው ድርጅት የህወሃት ‘የአማራ ክንፍ’ መሆኑ ከመገለፁ በቀር የተተረከለት ገድል አለመኖሩን በማንሳት በረከት ወቀሰኝ። ቢሮው ለሌላ ጉዳይ የሄድኩ እለት እንዲህ ሲል ነበር ቅሬታውን የገለፀልኝ፤

“ሻእቢያ አራት ታንክ ይዞ ስለገባ ያን ሁሉ ገድል ጫንክለት! የኢህዴንን የትግል አስተዋፅኦ ግን ሙሉ በሙሉ ዘለልኩ”

እኔ ግን ከእውነታው አልራቅኩም። በረከት ስምዖን ሳሞራ የኑስ በደብረዘይት መንገድ የገባውን የኢህአዴግ ሰራዊት እየመሩ መግባታቸውን ፅፌያለሁ። በረከት፣ አዲሱ፣ ተፈራ፣ ህላዌ ወዘተ በግለሰብ ደረጃ ያላቸውን አስተዋፅኦ እንደ አስፈላጊነቱ በ“የቡርቃ ዝምታ” ትረካ ውስጥ አካትቼ ነበር። ኢህዴን እንደ ድርጅት ግን ከጨዋታ ውጭ እንደነበር የሚካድ አልነበረም። በአጠቃላይ ትግሉ የጠየቀው መስዋእትነት ሲገመገምም ታሪካዊ ቦታ እንዳልነበራቸው እነ ገብሩ ታረቀ የሚፅፉትን ማንበቡ ብቻ በቂ ይሆናል። ዋና ተዋናዮቹ ህወሃትና ሻእቢያ መሆናቸውን በረከት እያወቀ ሊወቅሰኝ መሞከሩ አስገርሞኛል። ኢህዴን በውጊያ በተሳተፈባቸው ጥቂት አውደ ውጊያዎችም ቢሆን የራሱን የካርታ ንድፍ ስሎ አያውቅም። በህወሃት ወይም በሻእቢያ ካርታ ላይ ተለጣፊ ነበር። “ተራሮችን ያንቀጠቀጠ ትውልድ” የተባለውን መፅሃፍ ስንሰራም ኢህዴንን ማሳተፍ እየፈለግን የረባ ገድል ለማግኘት እንቸገር ነበር። ህላዌ የሴፍ የኢህአፓ አባል ሳለ ካጋጠመው ገድል ያለፈ ያገኘው ቀልብ የሚስብ ታሪክ አልነበረም። የሆነው ሆኖ “የቡርቃ ዝምታ” ታሪክ ቀመስ ልቦለድ እንጂ የድርጅት ልሳን አለመሆኑን ለበረከት ያን ቀን አላስታወስኩትም። አዳምጬው ሳበቃ ለአስተያየቱ ምስጋናዬን ገለፅኩለት።

(የኢህዴንን ተለጣፊነት ከሚያሳዩ አብነቶች መካከል)

የልደት በአሉን የሚያከብርበት እለት አንዱ አስረጅ ነው።
ህወሃት የካቲት 11፣ ኢህዴን (ብአዴን) ደግሞ ህዳር 11
የምስረታ በአሎቻቸውን ያከብራሉ። ህወሃት 11 ቁጥርን
የመረጠው ቢጋጣሚ ሳይሆን ትግራይ ላይ ከአይን ግራና ቀኝ
የሚበጣውን 11 ቁጥር የሚመስል የመለያ ምልክት በማሰብ
መሆኑ ይታወቃል። የኢህአዴግ ፊደሉ ሃላፊ የነበረው
ገብረመስቀል፣ "አማሮች 11 ቁጥር ስለሚሉን ይለይላቸው
በሚል 11 ቁጥርን ለልደት በአላችን መረጥናት እንጂ ህወሃት
በትክክል የተመሰረተበት እለት የካቲት 11 አይደለም" ሲል
አውግቶኛል። ኢህዴኖች በተመሳሳይ የህወሃት ቅርንጫፍ
መሆናቸውን ሊጠቁም የሚችለውን 11 ቁጥር ለልደት በአላቸው
እንዲመርጡ ሲጠየቁ 'አይመለከተንም' ማለት አለመቻላቸው
ከማስገረም በላይ ያስገርማል።)

* * *

ከበረከት ጋር አለመግባባታችን እያደገ ሄደ።
ኅንደር ሄጄ ስመለስ እፎይታ መፅሄት ላይ በዓፍኩት
ሪፖርትም በረከት መቆጣቱን ሰማሁ። ሆኖም በወሬ ወሬ እንጂ
ለኔ አልደወለልኝም።

በርግጥም ኅንደር ሄጄ ከልብ አዝኜ ነበር የተመለስኩት።
የበረከት ፀሃፊ በጉዞው ወቅት አብራኝ ነበረችና አንድ ቀልድ
ነገረችኝ። ጊዜው ህዳር 11 ነበር - የብአዴን ልደት፣

“የኅንደር ህዝብ ምን እያለ እንደሚቀልድ ታውቃለህ?”

“ምን ይላል?”

“ዳሽን ቢራ ለምንድን ነው የማትጠጡት ሲባሉ?”

“እሺ!”

“አምስት ዳሽን ቢራ ከጠጣህ ትግርኛ መናገር
ትጀምራለህ”

አልሳቅሁም!

ቀልዱን ቀደም ብዬ ሰምቼው ነበር። ይህ የጥላቻ ስሜት
ሊዳብር የቻለው በወያኔ መሪዎች ይሉኝታ ማጣት ምክንያት
ነበር። ዳሽን ቢራ ቀደም ሲል ትግራይ ሊቋቋም ነበር
የታሰበው። ትግራይ ከተቋቋመ ግን መሃል ሃገር ገበያ ሊያጣ
ይችላል ተብሎ ተሰጋና ፕሮጀክቱ ወደ ኅንደር ዞረ። ኅንደር ላይ
ፋብሪካውን የገነባው በህወሃት ንብረትነት የሚታወቀው ሱር

ኮንስትራክሽን ነበር። አሳዛኝ ነገር ፋብሪካውን ለመገንባት ወዛደሮች ሳይቀር ከትግራይ ነበር የመጡት!

ጎንደራ በዝምታ ታዘባቸው።

እየዘፋፈሉባቸውም ቆዩ።

ቢራው በደረጃው ድንቅና በዋጋው ርካሽ ነበር። ምርቱ ሲጀመር ግን የጎንደር ህዝብ ቢራውን እንደ መርዝ ቆጠረው። ተጨማሪ ከፍሎ ሜታ ቢራ መጠጣቱን ቀጠለ። እንደምንሰማው ዛሬም ዳሽን ቢራ የመጨረሻ ምርጫ እንደሆነ አለ።

ጎንደር ሰነበትኩና የህዝቡን ብሶት ሁሉ መፅሄታችን ላይ አትሜ አወጣሁ። በጣም የገረመኝ ትዝብቴ ቢኖር ትግራይና ጎንደር ላይ የተሰቀሉት መፈክሮች ልዩነት ነበር።

ትግራይ ላይ ስለ ልማት ብቻ ነበር የሚነበበው። የዝናብ ውሃ ስለ ማቀብ፣ ስለ ግድብ ስራ፣ በጥፍርህ ስለ መገንባት። ጎንደር ላይ ግን ትምክህተኞችን የሚያወግዙ መፈክሮች ነበር የተጥለቀሉት። ጎንደር ላይ ልማትን የተመለከተ ለመድሃኒት እንኳ አንድ መፈክር አጣሁ። ትግራይ ላይ ሎደሮች ሲጭኑና ሲቆፍሩ ተመልክቼ ነበር። ጎንደር ላይም በርግጥ ሎደሮችን አይቻለሁ። መሃል ከተማው ላይ የሎደሩ አካፋ ላይ አንድ ሰአሊ ቆሞ መፈክሮችን ሲፅፍ ነበር ያየሁት። ትምክህተኞችን የሚያወግዝ መፈክር! ብዙ ብር የተከፈለው ሰአሊ “መፀዳዳትን ከድመት ተማሩ” የሚል መፈክር መሃል ጎንደር ላይ ፅፎ ሲያደማምቅ አይቼ በሃዘን ተክገራለሁ። በርግጥም ከመተከዝ በላይ ነገሩ ያስለቅሳል። ከድመት መማር!

ጎንደር ላይ ስራ አልነበረም። ጫት በቀን 20ሺ ኪሎ እንደሚሸጥ ነበር ያረጋገጥኩት። የጎንደርን ታሪክ የማያውቅ በዚህ ዜና ላይደነገጥ ይችላል። ጎንደር በብሶት ስትንገበገብ ትውልና ታድር ነበር። አዝማሪ ቤት ስገባ ይህንኑ ተረዳሁ። ብሶቶችና ቁጭቶች በየአዝማሪ ቤቱ እየተንተከተኩ ነበር። ዋነኛው ብሶት የሁመራ ጉዳይ ነበር። የሁመራ ከተማ ከነሰሊጥ ምርቷ ከህወሃት ለተሰናበቱት ሃያ ሺህ ታጋዮች መሰጠቷ ጎንደርን እንደ እግር እሳት እያቃጠላት ነበር። የጎንደር አዝማሪም፤

ዴሞክራሲ ማለት - ዳቦ ወይስ ባዶ፤

አለቀለት ጎንደር - ተንዶ ተንዶ፤

እያለ ብሶቱን እንደ አባይ ወንዝ ሲያንፏፏው ያመሽ

ነበር። ጎንደርና ጎንደሬ መቀለጃ መሆናቸውን የተረዳሁት በተለይ የአዲሱ ለገሰ ሹፌር ሊፓርላማ ሲወዳደርና ለጤና ቢሮ ሃላፊ ልምድ የሌለው ወጣት ሲሾም ነበር። የትግራይ የጤና ቢሮ ሃላፊ በወቅቱ ዶክተር መስፍን የነበሩ ሲሆን፤ በሃገሪቱ ውስጥ ከፕሮፌሰር አስራት ቀጥሎ ታዋቂ ባለሙያ ነበሩ። ለእናታቸው ሞት ሃዘን ለመቀመጥ እንኳ ጊዜ ያልነበራቸው ትጉህ ሰራተኛ ነበሩ። የአማራው ክልል የጤና ቢሮውን ልምድ ለሌላቸው ወጣቶች የተወላቸው በመስኩ ብቃት ያለው ባለሙያ አጥቶ አለመሆኑ ግልፅ ነው። በረከት ግን ታማኝ ሰው አጣ። እናም ተወለድኩባት የሚላት ጎንደር እንኳ በፍቅር ልቡን መንካት አቃታት!

* * *

ከበረከት ጋር አለመግባባታችን እየጨመረ ሄደ።

የአማራው ልማት ማህበር ቢሮ በእሳት ጋዩ። ዜናውን ስናጣራ እሳቱ ከሂሳብ ክፍል መነሳቱን ደረስንበት። ጋዜጣችን ላይ ያፍነው። “ሂሳብ ክፍል ወጥ ቤት ሆነ እንዴ?” ስንል ጠየቅን። አያያዝንና “ወይስ ቁጥሮች ተጋጭተው እሳት ፈጠሩ?” ይህን ዜና ትንታኔ እንደፃፍን ከአማራው ክልል አንባቢዎቻችን የምስጋና ደብዳቤ ጎረፈልን።

በረከት አልደወለም። ማድፈጡ ገባኝ። ጊዜ እየጠበቀልኝ እንደሆነም ጠረጠርኩ። በረከት ስሜታዊና ቁጡ ነው። ይህንን አንብቦ መታገሉ አስገርሞኝ ሰነበትኩ። በመቀጠል ህወሃት ለሁለት ተሰነጠቀና የኔ የቅርብ አለቃ የነበረው አለምሰገድ በነፋስ ፍጥነት ተባርሮ፤ በረከት በቦታው ተተካ። ይህ በተከሰተ በሶስተኛው ቀን በረከት ደወለልኝ፤

“የተፈጠረውን ስምተሃል?” ሲል ጠየቀኝ። ‘አገኘሁ!’ አይነት ነበር አነጋገሩ።

“ስምቻለሁ!”

“ከእንግዲህ ከእኔ ጋር ነው ግንኙነት የምትፈጥረው!”

“ገብቶኛል!”

“እኔ ሳላውቅ አንዳችም ገንዘብ እንዳይንቀሳቀስ። የተለየ ርእሰ ጉዳዮች ላይ ፅሁፎችን ለማተም ከፈለግህ በቅድሚያ እኔ ማየት አለብኝ! ተግባባን?”

“ገብቶኛል!” አልኩ።

(...ደርግ ሲወድቅ የሃገሪቱን የሚዲያ ተቋማትና የፕሮፓጋንዳውን ስራ የተረከቡት አለምሰገድና በረከት ነበሩ። እኛም ካድሬዎች ከስር ተኮለኮልን። በፕሮፓጋንዳው ዘርፍ አለምሰገድ ንጉስ ነበር። በረከት ስምዖን ደግሞ የአልጋወራሽነትን ሚና ነበር የሚጫወተው። በየመሰሪያ ቤቱ ብሔራዊ የአልጋወራሽነትን ቦታ በብዛት አግኝተዋል። ውጭ ጉዳይ ላይ ዶክተር ተቀዳ አለሙ የስዩም አልጋወራሽ ሲሆን፤ አዲሱ ለገሰ በጠቅላይ ሚኒስትሩ ቢሮ የመለስ አልጋወራሽ ሆኖ ተቀምጦአል። ህላዌ የሰፍም ከምርጫ 97 በፊት በአርከበ ሉቅባይ ስር አልጋወራሽ ነበር። ለተመልካች እንዲመች ነውን፤ አልጋውን እንደማይወርሱት ግን ያውቃሉ። በአልጋወራሽነት ከተቀመጡት የብሔራዊ ሰዎች እስካሁን በለስ ቀንቶት አልጋውን ለመውረስ የበቃው በረከት ብቻ ነው።)

እነሆ አለምሰገድና በረከት ተፎካካሪ ነገስታት ሆነው ለአስር አመታት ከመሩን በሁዋላ አለምሰገድ ከአንጃው ጋር ሲወገድ በረከት ስልጣኑን ጠቀለለ።

በደወለልኝ ሰሞን ለስራ ጉዳይ በረከት ቢሮ ሄጄ በወቅታዊው የህወሃት መከፋፈል ዙሪያ ስንኳጋገር በረከት አቋሜን ለመፈተሽ ነው መሰለኝ፤

“አለምሰገድ ብቻውን ቀርቶአል። ሚስቱ ብቻ ናት የምትደግፈው” አለኝ።

“ልክ ነህ!” ስል አረጋገጥኩለት።

በረከት እውነቱን ነበር።

በአለምሰገድ ስም መማል ይቀራቸው የነበሩ ካድሬዎች አብዛኞቹ ከአንጃው መወገድ በሁዋላ ሌሊቱን ሰልፋቸውን ከበረከት ጋር አስተካክለው ነበር ። በሰልፍ ማስተካከል ሂደት መገረም አላደረብኝም። በደንብ እንተዋወቅ ነበር። ባጋጣሚ እኔ እንደ ሌሊት ወፍ የሁለቱም ወገን አልነበርኩም። ወላጆቹ ኤርትራውያን በመሆናቸው ብቻ ከበረከት ጋር የሚያግባባ አጀንዳ እንደሚኖረን የሚያምኑ ነበሩ። በአንፃሩ አለምሰገድ በኔ ጉዳይ በተደጋጋሚ የሚቀርቡለትን ክሶች ችላ ይላቸው ስለነበር አለምሰገድ እኔን በተለየ ሁኔታ እንደሚንከባከብ በማመን ቅሬታቸውን የሚገልፁም ነበሩ። ሁለቱም ግምቶች የተጋነኑ ነበሩ።

የኢትዮ - ኤርትራ ግጭት እንደተከሰተ ከበረከት ጋር

በከረረ ሁኔታ ለመጋጨት በቅተን ነበር። የኢትዮጵያና የኤርትራን ግጭት በተመለከተ በበረከት ፀሃፊነት ኢህአዴግ ያወጣውን መግለጫ በተሳሳተ መንገድ ጋዜጣችን ላይ አተምነውና በረከት በቁጣ አበደ። ቢሮው ጠርቶኝ፤

“ይህ ስህተት እንዴት ተፈጠረ?” ሲል ጠየቀኝ።

“የእርሜት ስህተት ነው” አልኩ።

“ሻእቢያን የሚጠቅም ስህተት ነው የተሰራው”

“እንዳልኩህ ስህተት ነው። ማረሚያ እናወጣለን።”

በርግጥ ስህተቱ ቀላል አልነበረም።

“የሻእቢያ ርምጃዎች ጦርነቱን ያቃርበዋል” የሚለው አረፍተኝነገር በስህተት “ጦርነቱ ተቃርቦአል” ተብሎ ነበር የታተመው። ስህተቱን የፈፀመችው ዘውዳለም የተባለች ሪፖርተር ብትሆንም ያንን ለበረከት መንገድ አስፈላጊ መስሎ አልታየኝም ነበር።

በረከት ስሜታዊ ሆኖ ይጮህ ቀጠለ።

“ጦርነቱ ተቃርቦአል የሚለው ቃል ጦርነት ማወጅ ነው። ሻእቢያ ይህን እንደ መረጃ ይዞ ሊጠቀምበት ይችላል!”

“ስህተቱን ልናርመው እንችላለን። ሌላ የሚደረግ ካለ እዘዝኝ!” አልኩ።

“ጋዜጣው ባስቸኳይ ተሰብሰቦ ይቃጠል!” አለ።

“መልካም!” ብዬ ከመቀመጫዬ ስነሳ፤

“አልጨረስኩም” አለ።

ተመልሼ ቁጭ አልኩ።

“ሃገሪቱ ባስጨናቂ ሁኔታ በተያዘችበት በዚህ ወቅት ስህተቱ ለምን አላማ እንደተፈፀመ ንገረኝ?”

“ምን ለማለት ፈልገህ ነው?” ስል እኔም ስሜታዊ ሆኜ ጠየቅሁት፤ “...ሆን ብዬ ሻእቢያን ለመጥቀም እንዳደረግሁት እየነገርከኝ ነው?”

“እሱንማ አንተ ንገረኝ!” ሲል ጮኸ!

ጥቂት በዝምታ ቆየሁና፤

“የፈለግኸውን ርምጃ መውሰድ ትችላለህ” ብዬ ቢሮውን ለቅቄ ወጣሁ።

በቀጥታ ወደ አለምሰገድ ቢሮ ነበር የሄድኩት። የሁለቱም ቢሮዎች በአንድ ህንፃ ላይ ነበሩ። በንዴት እየተቃጠልሁ ከአለምሰገድ ቢሮ ገባሁ። ችግሩን አስረዳሁት።

ከበረከት ጋር የተነጋገርኩትን ነግሬው ሳበቃ፤

“በሻእቢያ ደጋፊነት የምትጠረጥሩኝ ከሆነ ስራውን ባቆም ይሻላል” አልኩ።

አለምሰገድ ግንባሩን እንደቋጠረ፤

“እኛ በሻእቢያ ደጋፊነት አንጠረጥርህም!” አለ።

ኢያዳዘናም አከለበት፤

“በርግጥ ባለፈው ጊዜ የመለስ ቃለመጠይቅ ላይ እንድትገኝ ተነግሮህ ሰበብ ፈጥረህ ቀርተሃል። ይሄ ግልፅ አይደለም”

ፋታ ወሰደ። ምላሽ ሳልሰጠው በመቅረቴም ቀጠለ፤

“...የሆነው ሆኖ በረከትም ኤርትራዊ ነው። የኤርትራዊነት ጉዳይ ሁለታችሁን ለማጋጨት ምክንያት አይሆንም። ችግራችሁን ራሳችሁ ተነጋግራችሁ ፍቱ!” አለኝ።

ከአለምሰገድ ቢሮ ከወጣሁ በሁዋላ ንግግሩን አብላላሁት። አለምሰገድ የኔንና የበረከትን ፀብ አላመነው ይሆናል ብዬ ጠረጠርኩ። ይህ ጥርጣሬ ግን ስህተት መሆኑን ቆይቼ አረጋገጥኩ። ይህም በኢትዮ - ኤርትራ ጦርነት ወቅት አለምሰገድ ያለምንም ጥርጣሬ የጦርነት ምስጢሮችን እንዳውቅ ያደርግ የነበረ ሲሆን፤ አንዳንድ የግል ጋዜጦች ከሻእቢያ ጋር በማቆራኝት ስሜን የማጠቃቀር ቅስቀሳ ሲያካሂዱ አለምሰገድ ፈፅሞ ጆሮውን አያውሳቸውም ነበር።

...የሆነው ሆኖ ከአንጃው መወገድ በሁዋላ ብዙም አልቆየሁ። በመጨረሻው ምእራፍ ላይ በምገልፅላችሁ ምክንያት ሃገሪቱን ጥዬ ኮበለልኩ። እኔና በረከት ሁለታችንም ኢትዮጵያ ውስጥ የተወለድን ኤርትራውያን ነን። ቢሾፍቱና ጎንደር። እንዲህ ከርመን እንዲህ ተለያየን።

* * *

በርግጥም ከበረከት ጋር እንዲህ ከርመን እንዲህ ስንለያይ በረከት ወዲያውኑ ለዘላለሙ እንደረሳኝ ርግጠኛ ነኝ። እኔ ግን አልረሳሁትም። በሚዲያ በኩል አለሁበት ድረስ ስለሚመጣ ልረሳው አልችልም።

የሩሲያው ቭላድሚር ፑቲን ጀርመንን በጎበኘበት ወቅት በጀርመንኛ ቋንቋ ንግግር በማድረግ ከጀርመንውያን በቀላሉ አድናቆትና ፍቅርን ማትረፉ ትዝ ይለኛል። የጅቡቲው መሪ

ሃሰን ጊሌህም ኢትዮጵያ መጥቶ በአማርኛ የድሬዳዋ ልጅ መሆኑን ሲናገር በወቅቱ ተፈጥሮ የነበረው የአድናቆት ስሜት አይረሳኝም። አንድ ጊዜ የኮሪያ ኤምባሲ የራት ግብዣ ጠርቶ በግብዣው መክፈቻ ላይ ካውንስለሩ በአማርኛ ንግግር በማድረጉ ተደንቀንና ተደስተን አምሽተናል። ይህ ዘዴ የድጋፍ መሸመቻ ሀሁሂሃ ነው። የወለደውን ሲስሙለት አባት ደስ ይለዋል። በረከት ስምአን “የአማራው ድርጅት መሪ ነኝ” ብሎ ሲያበቃ VOA ላይ “በትግርኛና በእንግሊዝኛ ካልሆነ በአማርኛ አልናገርም” ማለቱ ብዙ ጊዜ ያስገርመኛል። ከዚህ አቋሙ ጥላቻ ማፈሱ ግልፅ ነው። ከሚዝቀው ጥላቻ ውስጥ እኛ ያልተገነዘብነውን ጥቅም ያገኝ ይሆን? የኤርትራው ማስታወቂያ ሚኒስትር አሊ አብዱ ጥርት ባለ አማርኛ መግለጫ እየሰጠ፤ ጎንደራው በረከት ጥርት ባለ ኤርትራኛ ያናግረናል። “በረከት ህዝቡ እንደጠላው ስለሚያውቅ እልህ አለበት” ብለው የፃፉ አሉ። ከህዝብ ጋር እልህ ተጋብተህ ግን የትም አትደርስም። እንደ ደቡብ አፍሪቃው ታቦ ምቤኪ “ውረድ! በቃህ!” ስትባል “አመሰግናለሁ!” ብለህ ለመሰናበት በርግጥ ጀግና መሆንን ይጠይቃል። ሲቪላዊ ጀግንነት ለመለስና ለበረከት የጉሮሮ አጥንት ሆናለች።

* * *

በረከት አለሁበት ድረስ የሚመጣው በሚዲያ ብቻ አይደለም። በአካልም ካንድም ሶስቱ ፕሪቶሪያ መጥቶአል። ብዙ ጊዜ ጤና እንደሚያጣ ሚዲያዎች ይዘግባሉ። እኔ በስደት ወደምኖርባት ፕሪቶሪያ የሚመላለሰውም ለህክምና ነው። በአጋጣሚ የበረከት አስታማሚ የነበረችውን ጥቁር ደቡብ አፍሪቃዊት ነርስ አውቃታለሁ። ከአበሾች ጋር የቅርብ ግንኙነት ነበራት። አንድ ቀን KFC የተባለ ሬስቶራንት ውስጥ ተገናኝተን ስናወጋ እንደዋዛ ርእሰ ወሬውን ጀመርኩ፤

“በረከት ስምአን የሚባል ኢትዮጵያዊ እናንተ ዘንድ እየታከመ መሆኑን ሰማሁ” አልኩ።

“አ! በረከት! በጣም ጥሩ ሰው ነው። በአማርኛ ሰላምታ አቀረብኩለትና በጣም ተገረመ። እንዲያውም ኢትዮጵያን እንድንበኝ ጋብዞኛል” ስትል ወሬውን በስሜት ቀጠለች።

“አዎን ልክ ነሽ! በጣም ጥሩ ሰው ነው። የሩቅ ዘመዴም ነው” ካልኩ በኋላ አያይዬ፤ “ለመሆኑ ምንድነው በሽታው?” ስል ጠየቅኳት።

እያመነታች ምላሽ ሰጠችኝ፤

“...Do you know about anxiety neurosis?” ዘግየት ብላ አክለችበት “...It is some kind of mental problem.”

በረከት ለአእምሮ ህመም ስለበቃበት ምክንያት ነጮቹ ደቡብ አፍሪቃውያን የበረከት ሃኪሞች ምን እንደሚሉ አላውቅም። በተመሳሳይ ሙያ ላይ የተሰማሩ ሃኪሞች ካብራሩልኝ በመነሳት ግን፤ በረከት በምርጫ 97 የፕሮፓጋንዳ ዲዛይነር ሆኖ በሰራበት ጊዜ የገጠመው ሽንፈት ለህመም ከዳረጉት ምክንያቶች አንዱ ሊሆን ይችላል። የበረከት የፕሮፓጋንዳ እቅዶችና ንድፎች ለተቃዋሚዎች እድል የሰጠ ተቃዋሚዎች ገንነው እንዲወጡ ያደረገ አቅጣጫውን የሳተተ ብሎ የተገመገመ ሲሆን፤ ግምገማው በረከትን በእጅጉ እንዳዳከመው ሰምቻለሁ። ከዚህ ሌላ በረከትን ለአእምሮ ጭንቀት ሊዳርጉ የሚችሉ ሶሶት አቢይ ጉዳዮችን ማንሳት ይቻል ይሆናል። ኤርትራዊ ሆኖ ሳለ ኤርትራውያንን በሚያባርር ኮሚቴ ውስጥ መስራቱ ሊጠቀስ የሚችል ነው። የአማራ ድርጅት መሪነቱ ተቀባይነት ባጣ ቁጥር ለማንነት ቀውስ መዳረጉ ሌላው ምክንያት ሊሆን ይችላል። በምርጫ 97 ቡግና ወረዳ ላይ መሸነፉና በሚያሰቃይ መንገድ ምርጫውን ለማጭበርበር መገደዱም ለዚህ ህመም ሊዳርግ የሚችል ምክንያት ሊሆን እንደሚችል ባለሙያዎቹ ይስማሙበታል።

* * *

ለመጨረሻ ጊዜ በረከት ስምዖንን ያየሁት በደቡብ አፍሪቃ ዋና ከተማ ፕሪቶሪያ Beatrix Street ላይ ሁለታችንም ቀይ መብራት በያዘን ጊዜ ነበር። የዝሆን ቅርፅ ባለው የኢትዮጵያ ኤምባሲ ማርቸዲስ መኪና ውስጥ፤ መስኮቱን ከፍቶ፤ ከኋላ ዘና ብሎ ተቀምጦ እንደተለመደው አጀፊ ገፅታ ባለው ሁኔታ ከልቡ እየሳቀ ነበር። የስምዖን ልጅ! በረከት!....

- 5 -

በደም የተገኘ ዙፋን

ግማሽ ክቡር - ግማሽ ነጋዴ፣
ግማሽ ታማኝ - ግማሽ ወንበዴ፣
ግማሽ ሩህሩህ - ግማሽ መደዴ፣
ከሆነ ቡድን ጋር፣
ይቻላል ወይ አብሮ መኖር?

(ግጥም - አሌክሳንደር ፑሽኪን)
- አያልነህ ሙላቱ እንደተረጎመው -

ምርጫ 84 ሊካሄድ አስር ቀናት ብቻ በቀሩት ጊዜ፣ አለምሰገድ ገብረአምላክ የፕሮፓጋንዳው ክፍል ከፍተኛ ካድሬዎችን ሰብሰቦ አስደንጋጭ መርዶ ነገረን። አለምሰገድ የተናገረውን ቃል በቃል ስለመዘገብኩት፣ ከማስታወሻ ደብተሬ እንደወረደ ላስነብባችሁ፣

“...በደም የተገኘ ድላችንን በካርድ አናስረክብም። በመላ ኦሮሚያ በቂ ዝግጅት የለንም። አህዴድ ተጠናክሮ አልወጣም። ሳምሶናይታቸውን አንጠልጥለው ለመጡት አነሳች በምርጫ ስም አገሪቱን አናስረክብም። ወይ ምርጫው ይሰረዛል፤ አሊያም አነግ ከምርጫው መውጣት አለበት!”

በዚያን ቀን ምሽት ጋዜጠኛ ለነበሩ ሁለት ጓደኞቼ ደወልኩና ራት አንድ ላይ ተመገብን። አለምሰገድ የተናገረውን

ቃል በቃል ስነግራቸው በመደመም አዳመጡኝ። በጉዳዩ ላይ በርጋታ ከተወያየንበት በሁዋላም አንድ ድምዳሜ ላይ ደረስን። ኢህአዴግ በምንም ተአምር እዚህች ሃገር ላይ ዴሞክራሲን ለመገንባት ፍላጎት እንደሌለው አረጋግጥን። በኢትዮጵያ ላይ የርስበርስ ጦርነቱ ሊቀጥል እንደሚችል ለመተንበይም ነቢይ መሆን አላስፈለገንም።

አለምሰገድ ያንን ከመናገሩ ሶስት ወራት በፊት ተወልደና ሌንጮ በመሩት የኢህአዴግና የአነግ ካድሬዎች የጋራ ስብሰባ ላይ ተገኝቼ ነበር። በጣም ገንቢ ውይይት ነበር የተካሄደው። በሃገሪቱ ሰላምና ዴሞክራሲን ለማስፈን በጋራ መስራት እንደሚገባን ተስማምተን ነበር ስብሰባው የተቋጨው። የአነግና የኢህአዴግ ካድሬዎች በአንድ አዳራሽ ተሰብስበን ስንጋገርም የመጀመሪያችን ነበርና ተስፋ አድርገን ነበር። ከስብሰባው በሁዋላ አብረን ከሰነበትነው አነጎች አንዳንዶቹን እየቀረብን፤ “ይህን የመገንጠል አላማችሁን ብትሰርዙ እኮ አብሮ መስራት ይቻላል” ስንላቸው፤ “በዚህች አገር ላይ መኖር እንደምንችል፤ ዴሞክራሲያዊ ስርዓት እንደሚገባና ህዝባችን በነፃነት የራሱ ጌታ ሆኖ እንደሚኖር፤ አስተማማኝ ዋስትና ካገኘን ምን ፍለጋ ነው የምንገነጠለው?” ይሉን ነበር።

በሻይ ሰአት አብረውኝ የነበሩት ኦሮሞዎች ጥልቅ የሆነ ስሜታቸውን ነግረውኛል።

“...ለመገንጠል የምንመኘው የዚህች አገር መሪዎች ጭንቅላት ተቀይሮ፤ የህዝቦችን መብት የሚያከብሩበት ጊዜ እንደማይመጣ ተስፋ በመቁረጥ ነውንጂ አንድ መሆን ታላቅነት መሆኑ ጠፍቶን አይደለም። ‘በጉልበት ከተፈጠረ አንድነት ውስጥ በባርነት ከመኖር፤ ተበታትኖ በነፃነት መኖር ይሻላል’ ብለን ነው። ብሄራዊ ጭቆና ምን ያህል አስቃቂ እንደሆነ እናንተ አይገባችሁም። አታውቁትም! አልቀመሳችሁትም! የራስን ባህል ማጣት፤ በራስ ቋንቋ መጠቀምን መከልከል፤ ራስን የመሆን መብት ማጣት፤ በባእዳን ገዢዎች መተዳደር፤ ከሁሉም በላይ ሃገርህን ተነጥቀህ ወደ ሁለተኛ ደረጃ ዜግነት ዝቅ መደረግ፤ እንዴት ፈታኝ እንደሆነ እናንተ አይገባችሁም...”

እንዲህ ያለ ነገር ሲናገሩኝ አባባላቸውና ከገፅታቸው ላይ ያነበብኩት ስሜት ዛሬም ድረስ ትናንት ያየሁት ያህል ይሰማኛል። ምናልባትም የቡርቃ ዝምታ የተባለው መፅሃፊ

የተፀነሰው በዚያን እለት ሊሆን ይችላል። በዚያን እለት የቢሾፍቱ ገበሬዎችን በማስታወስ የአነግ ካድሬዎችን ስሜት በትክክል ልገነዘበው ችያለሁ። አነግን የጭራቆች ስብስብ አድርጎ የማየቱን የወቅቱ ዝንባሌ እንደማልጋራው ለራሴ ማረጋገጥ የቻልኩ ሲሆን፤ አሮሞዎች የገዛ ሃብታቸው ጠላት እንደሆነባቸውም ማስተዋል ችዬ ነበር።

ይህ በሆነ በሶስተኛው ወር ግን ይኸው አለምሰገድ ከላይ የገለፅኩትን ዱብእዳ መርዶ አርድቶን አረፈው።

አለምሰገድ እቅጨን ከተናገረባት ከዚያች ስብሰባ በሁዋላ በብዙ የአሮሚያ አካባቢዎች የአነግ ካድሬዎች ይገደሉ ጀመር። ከተገደሉት መካከል ሁለቱን በጋራ ስብሰባው ወቅት ተዋውቄያቸው ነበር። ይህን አነሳችን እያሳደዱ የመግደሉን ዘመቻ በዋነኛነት የመሩት ሳሞራ፣ አባዱላ፣ ኩማና ታደሰ ወረደ ነበሩ። ተወልደ በመራው ለኢህአዴግ ካድሬዎች ብቻ በተዘጋጀ አንድ ስብሰባ ላይ አንዱ የህወሃት ኮማንዶር አነሳች ላይ እንዴት ጥቃት እንደሚፈፅሙ አብራርቶ ነበር። ምሽት ላይ በየአውራጃው አነሳች ስብሰባ ሲቀመጡ የታጠቁ ሲቪል ለባሾች አስቀድሞ የታቀደ ግርግርና ተኩስ ይጀምራሉ። ይሄኔ በግድያ የሰለጠኑ የመከላከያ አባላት በገላጋይነት እየገቡ የተመረጡ ኢላማዎችን ለይተው ይመታሉ። አነግን እንደሚገደሉ ቀደም ብሎ በስብሰባ የሚወሰን ሲሆን፤ የዚህ አይነቱ አፕሬሽን ለሁሉም ግልፅ አይደረግም። በወቅቱ “የአነግ ሰዎች ቢተኩሱባችሁም አትተኩሱባቸው” ሲል ኢህአዴግ ለታጠቁ አባላቱ በይፋ በጥብቅ አዝዞ የነበረ ቢሆንም፣ በጎን ደግሞ ልዩ ኮማንዶዎች አነሳችን እያሳደዱ ይፈጁ ቀጥለው ነበር። የአነግ ፅህፈት ቤቶች እየተዘጉ፣ ሰነዶችን መዝረፍ የእለት ተእለት ዜና ሆነ። በየአካባቢው ስለሚገደሉ የአነግ ካድሬዎችና አመራር አባላት ዜና ሲመጣ፣ በቀጥታ እንዳይተላለፍ ጥብቅ መመሪያ ተሰጠን። አነግ መግለጫ ሲልክ፣ በቅድሚያ በኢህአዴግ አመራር አባላት ይነበብና ምላሽ ይዘጋጅለታል። ከዚያም ሁለቱንም ጎን ለጎን እናቀርባቸዋለን። ኢህአዴግ ለመግለጫዎቹ አፀፋዊ ምላሽ መፃፍ ካልቻለም፣ የተቃዋሚዎቹ መግለጫዎች ይታገዳሉ።

በወቅቱ አነግ የኢህአዴግ ቁጥር አንድ ጠላት ሆኖ ነበር። የአሮሞ ህዝብ ከገበሬ እስከ ምሁር፣ ተገልብጦ አነግን ደግፎታል። አህዴድ የእንቅልፍ በሽታ እንዳጠቃው ከብት

ፈዞአል።

የኢህአዴግ አመራር መንታ መንገድ ላይ ቆሞ ነበር። ቢቻል አህዴድን ማጠናከር፤ ካልተቻለ አነግን ማላመድ (Domesticate) ማድረግና ጭንግፍ እየሆነ ያስቸገረውን አህዴድን ማስወገድ የሚሉ አማራጮችን ይዞ እንቅልፍ አጥቶ እየሰራ ነበር። ሆኖም አህዴድን ማጠናከርም ሆነ አነግን ማላመድ የማይቻል እየሆነ በመሄድ ላይ ነበር። “አነግን ማላመድ” የሚለውን አሳብ አጥብቆ የሚገፋበት መለስ ነበር። የአፄ ምኒልክ ቤተመንግስት ስለማይበቃቸው እንጂ፤ መለስና ሌንጮ የሚግባቡ አይነት ነበሩ። ተወልደና አለምሰገድን የሚከተሉ የህወሃት አመራር አባላት ግን፤ “አነግ የሚቀየር ተፈጥሮ የለውም” ሲሉ የደመደሙ፤ በግልባጩም፤ “አነግ በጥይት ተደብድቦም ቢሆን መጥፋት አለበት” የሚል ፋሺስታዊ አመለካከት የያዙ ነበሩ።

አዲስ አበባ ከመያዙ አንድ ወር አስቀድሞ በተደረገ አንድ ትልቅ የመጨረሻው የበረሃ ስብሰባ ላይ ስለቀጣይ ስራዎቻችን መመሪያ ሲሰጥ፤ “በኢትዮጵያ ተጨባጭ ሁኔታ የብዙሃን ፓርቲ ስርአት የአብዮታዊ ዴሞክራሲ እንቅፋት ስለሚሆን ተቀባይነት አይኖረውም” የሚል መደምደሚያ ላይ ተደርሶ እንደነበር አስታውሳለሁ። የብዙሃን ፓርቲ ስርአት የማካሄዱ ጉዳይ ኢህአዴግ ላይ በግድ የተጫነበት በለንደኑ ውይይት ወቅት ነበር።

ደርግ በወደቀ በአመቱ ምርጫው ሲቃረብ፤ አነግ ከሚሊዮን በላይ እጩዎችን ሲያቀርብ፤ አህዴድ በሺህዎች እንኳ እጩዎችን ማሰባሰብ ተቸግሮ፤ በርካታ አባላት ቤተሰቦቻቸውን እንዲያቀርቡ መመሪያ መሰጠቱን አስታውሳለሁ። በዚህ ጊዜም ኢህአዴግ ወደ ተፈጥሮአዊ ማንነቱ ለመመለስ ተገደደ። ሚዲያዎች አነግን በማውገዝ ስራ ተጠመድን። ዜናዎችና ሃተታዎች በበረከት፤ በአለምሰገድና አንዳንድ ጊዜም በመለስ እየተፃፉ ይሰጡናል። የኢህአዴግ ፅህፈትቤትና ቤተመንግስት ከአነግ ጉዳይ ሌላ አጀንዳ አልነበራቸውም። “ኢትዮጵያ ማለት ኦሮሚያ ማለት ናት” የሚል አባባል አለ። ኦሮሚያ ደግሞ አነግ ሆና ቁጭ አለች። “በደም የተገኘ ድል - በምርጫ ካርድ አይወሰድም!” መሪ መፈክር ሆነ። አነግ ራሱን ከምርጫ እንዲያገል መካሪ ሽማግሌዎች እንደተላኩበት ጭምር

ሰምቻለሁ። አነግ ግን እየተተኮሰበትና እየተገደለ የምርጫ ዝግጅቱን ገፋበት። አነግ ላይ የማስፈራራትና የመምታት ዘመቻ ከታወጀበት ከዚያን እለት ጀምሮም ማታ ማታ እንደሁኔታው እየተፈራረቁ አለምሰገድና በረከት ያገኙን ነበር። አነግ ከምርጫው ራሱን ሊያገል እንደሚችል ግምታቸውን ይነግሩናል። ራሱን ካላገለለ ግን ምርጫውን ለመሰረዝ ተወስኖአል።

ቀናት ቀናትን እየተኩ የመጨረሻዋ እለት ዋዜማ ደረሰች። ምርጫው ነገ ማለዳ ሊካሄድ ነው። ከምሽቱ ሁለት ሰአት ከመሆኑ በፊት፣ የሚዲያው ሃላፊዎች ሁሉ በየቢሮአችን እንደ ወታደር በተጠንቀቅ ላይ ነበርን።

እነሆ! የሚጠበቀው የምስራች ዜና ደረሰ።

በረከት በደስታ ብዛት ራሱን ወደ ተላላኪነት አውርዶ፣ ዜናውን ይዞ ወደያለንበት እየበረረ መጣ! “አስቸኳይ ዜና እየመጣ ነው!” የሚል መልእክት ጀርአችንን አቃጠለው።

ታላቁ ዜና እጄ ላይ ገባ!

“አነግ ከምርጫ 84 ራሱን አገለለ!!”

ታላቅ ደስታ!

ስሜትን መቆጣጠር አልተቻለም። እፎይታ ሆነ! የኩባና የአሜሪካንን የሚሳይል ግንባታ ውጥረትን የሚያስታውስ እፎይታ። አንዱ ለሌላው ይደውላል፣

“ሰማህ ዜናውን?”

“ሰማሁ! በጣም ደስ የሚል ነው!”

ተክሉ ተክላይ የተባለ የስራ ባልደረባ ነበረች። አስተሳሰቡ እንደ ስሙ የተምታታበት ነው። ተክላይ ተክሉ ወይም ተክሉ ተክላይ። እስከዛሬም ስሙ ከየት እንደሚጀምር አይገባኝም። ቀለል ለማድረግ አታክልቲ ቢባል ይቀል ነበር። ብቻውን የሚያስብ ምስኪን ሰው ነው። መቼም ቢሆን ምንም ነገር አይገባውም። የአነግን ከምርጫ መውጣት ዜና ሰምቶ ደወለልኝና እንዲህ አለኝ፣

“አነግ ራሱን ከምርጫ ያገለለው ህዝቡ እንደማይመርጠው አውቆ ነው! በርግጥም ከሚዋረድ ራሱን ከምርጫ ማግለል ይሻለዋል”

ጨዋታው የገባቸው፣ ነቃ ነቃ ያሉ የህወሃት ካድሬዎች ደግሞ እንዲህ አሉ፣

“ተጨንቀን ነበርኩ! ዜናውን ስንሰማ ተነፈስን!”

አማረ አረጋዊ የሚዲያ ኮሚቴ ስብሰባ ላይ እንዲህ ሲል አስጠነቀቀ፤

“መቼም ቢሆን መዘናጋት የለብንም! አነግን ማዳከም እንጂ ማጥፋት አይቻልም!”

በርግጥ አነግ “ራሱን ከምርጫ አገለለ” ከሚለው ይልቅ፤ “እንዲያገል ተደረገ!” ቢባል ወደ እውነቱ መቃረብ በተቻለ። ታዋቂዋ የትግርኛ አባባል ለአነግ ራሱን ማግለል ገላጭ ነበረች። ውፃኝ አይትበሎ፤ ከምዝወፅእ ግበሮ። ሲተረጎም “ውጣ አትበለው፤ እንደሚወጣ አድርገው” ማለት ነበር።

የይስሙላው ምርጫ በተካሄደ ሰዎች ከበረከት ስምዖን ጋር ተገናኝተን ስናወራ ግን ለማስመሰል አልሞከረም። በግልፅ እንዲህ አለኝ፤

“የኦሮሞ ህዝብ ተሳስቶ የአነግን ጠባብ አላማ ተቀብሎ ወደ ገደል ሲሄድ ዝም ብለን ልናይ አንችልም! መደረግ የነበረበት ተደርጎአል!”

- 6 -

አስቸጋሪ የስራ ቀናት

አናት ላይ ቁጭ ሲል - ቅቤን ብንጠይቀው፤
“ገፍተውኝ ነው” ይላል - አናት ላይ የወጣው፤
ይህማ ደንብ ነው - ይህማ በኃ ነው፤
ያልተገፋ ወተት - ቅቤ እንደማይወጣው፤
የወተት ልጅ እርሃ - የእርሃ ልጅ ቅቤ ነው፤

(ግጥም - ወሰን ይሄይስ)

በ1984 አንድ ቅዳሜ ማለዳ እንደተለመደው ቢሮ ገብቼ የታተሙትን ጋዜጦች ማገላበጥ ጀመርኩ። በዛሬይቱ ኢትዮጵያ ጋዜጣ የመጀመሪያ ገፅ ላይ “ጠቅላይ ሚኒስትር ታምራት ላይኔ ወደ ኒውዮርክ ሄዱ” የሚል ዜና ተፅፎ ስመለከት ዜናው የተሳሳተ ይሆናል ብዬ ልገምት ስለማልችል ወደ ውስጥ ገብቼ ዘለቅሁ።

የባለስልጣናት መሄድና መምጣት ከአሰልቼ ዜናዎች አንዱ ነበር። ዛሬም ድረስ የአፍሪቃ ሚዲያዎች ይህን በመሰሉ ዝባዝነኬ ዜናዎች ተጨናንቀው ስመለከት አላነባቸውም። የዜና ርእሱ የሚጓዙበት አጀንዳ ሳይሆን መጓዣው መሆኑ ነበር የሚያስለቸኝ። ብዙውን ጊዜ ለምን እንደሚጓዙ ቢገለፅም የሃሰት ነው። ‘ተጋብዘው’ ‘ለስራ ጉብኝት’ ‘ለስብሰባ’ ይባላል። ሄዱ! መጡ! ተቀበሉ! አነጋገሩ! እና ምን ይጠበስ? በተለይ የኛ

ባለስልጣናት ጉዞ ካደረጉ ‘ምክንያታቸው ከሁለት ነገር አያልፍም’ እያልን እንቀልዳለን። ይህም አንድም ብድር ጥየቃ፣ ካልሆነ ብድር ለማሰረዝ።

ሞገስ ሃብቱ የተባለ ገጣሚ ‘የአፍሪቃ መንግስታት’ በሚል አጭር ስነጥም ይህንኑ የብድርና የስረዛ ልመና ታሪክ እንዲህ ሲል ጥሩ አድርጎ ተርቦታል፤

የአፍሪቃ መንግስታት - በጣም ይገርማሉ፤
ባህር ማዶ ሄደው - ብር ይበደራሉ፤
ካጡ ምን ይደረግ - ይበደሩ ደህና፤
ምንድን ነው በይፋ...
ዱቤ ወሰድን ማለት - እንደ በጎ ዜና!?

በዚያን ቀን ማለዳ ጋዜጦችን እያገለበጥሁ ሳለ የቀጥታው መስመር ስልክ ጮኸና ሳነሳው በረከት ስምዶን ነበር። በጣም ተቆጥቶ ነበር። የዛሬይቱ ኢትዮጵያ ጋዜጣ የፊት ገፅ ላይ የታተመው ዜና ነበር ያስቆጣው፤

“ታምራት ወደ ኒውዮርክ አልሄደም። ከኒውዮርክ የመጣ እንግዳ ተቀብሎ ነው ያነጋገረው! ሆን ተብሎ የተደረገ ነው!” አለ።

አስተያየት መስጠት ተቸገርኩ። በርግጥ በረከት እውነት አለው። “ኒውዮርክ መሄድና ከኒውዮርክ የመጣ እንግዳ መቀበል” የተራራቁ ናቸው። ስህተት አይመስልም። ስህተት አይደለም ካልን ደግሞ፤ የጋዜጣው ዋና አዘጋጅ ስሜኑ መኮንን ይህን ዜና በመስራት ምን ጉዳት ሊያመጣ ይችላል?

በረከት ስለ ጋዜጣው ዋና አዘጋጅ ማንነት ጠየቀኝና ጥቂት ማብራሪያ ስነግረው፤

“ሆን ብሎ ያደረገው ነው” አለኝ።

“ላነጋግረውና እንዴት ስህተቱ ሊፈጠር እንደቻለ አጣርቼ ልንገርህ?” አልኩት።

“ማነጋገር አያስፈልግም! አባርረው!” ሲል አዘዘኝ።

ስልኩን ከማስቀመጤ ፀሃፊዬ በውስጥ መስመር ደውላ ስሜኑ መኮንን ሊያነጋግረኝ እንደሚፈልግ ነገረኝኝ።

“አስገቢው” አልኳት።

ስሜኑ እንደተለመደው ሲጋራውን እየማገ በረጋ ሁኔታ ወደ ውስጥ ዘለቀና ተቀመጠ። እንደ በረከት እኔም መናደድ እንዳለብኝ አስታውስኩና ቶሎ ብዬ ግንባሬን ቋጠርኩ።

የተናደድኩ መሰልኩ። እውነት ለመናገር ግን ዜናው አላናደደኝም። “ታምራት ላይኔ ወደ ኒውዮርክ ኮበለለ” ቢል ኖሮ በርግጥ በተናደድኩ ነበር።

ስሜኑን መኮሳተሬን ተመለከተና ፈገግ አለ። እንዳልተናደድኩ ያወቀብኝ መሰለኝና ይበልጥ ግንባሬን ቋጠርኩ።

“ስህተቱን አይተኸው ይሆናል” አለ ጋዜጣው ላይ በጣቱ እየጠቆመ “በውነቱ ስህተቱ እንዴት እንደተፈጠረ ለማብራራት አልችልም”

ስሜኑን ተረጋግቶ ሲጋራውን እየማገ ይስቅ ጀመር። ግንባሬን ጨምሮኛ መቆየቱ ስለደከመኝ ማስመሰሉን አቆምኩ። ምሽት ላይ ዜና የሚሰሩ ጋዜጠኞች በሰራ መሃል ወጣ እያሉ እንደሚቀማምሱ አውቅ ነበርና፤

“ቀማምሰህ ነበር እንዴ?” ስል ጠየቅሁት።

“ብዙም አይደለም! በርግጥ ደክሞኝ ነበር። ራሴ ነኝ ዜናውን የሰራሁት። ጠዋት ሳየው በጣም ነው የገረመኝ”

ስሜኑን አሰናበትኩትና ወደ በረከት ደውዬ ላሳምነው ሞከርኩ። ስሜኑን የማላባርረው ለራሴው ስል ነበር። ከጋዜጠኛነቱ ባሻገር በርካታ የበጀትና ርዳታ ፍለጋ ነክ ስራዎችን የሚሰራልን ስሜኑ ነበር። ከብዙ ልፍለፋ በሁዋላ በረከት የማባረሩን አሳብ ለወጠና “ሙሉ ደሞዜን ቅጣው!” ሲል አዘዘኝ። በኔ ስልጣን ደረጃ ሙሉ ደሞዝ መቅጣት እንደማልችል ሳብራራለት፤

“ምን ያህል መቅጣት ነው ስልጣንህ?” ሲል ጠየቀኝ።

“ግማሽ ደሞዝ!”

“በል ግማሹን ቅጣው!”

ዘግየት አልኩና ሌላ ሰበብ ፈጠርኩ፤

“እንኳን ግማሹ ተቆርጦ፤ የመስሪያ ቤቱ ሙሉ ደሞዝም ለኑሮ የሚበቃ አይደለም። ደሞዜን ከምንነካበት ብናባርረው ይሻላል። ደሞዜ ተቆርጦ ስራ ሊሰራ አይችልም።”

በረከት ገና ድሮ ተዳክሞና ቀዝቅዞ ስለነበር፤

“የመጨረሻ ማስጠንቀቂያ ደብዳቤ ፃፍለት” አለኝ።

ስሜኑን ቢሮዬ ውስጥ ቡና ጋብጦ ቅጣቱን ነገርኩት፤

“የማስጠንቀቂያ ደብዳቤ እንደተፃፈህ ይቆጠር!”

“የቃል ማስጠንቀቂያ ይበዛብኛል!” አለ እየሳቀ፤

ሲጋራውን ማግ ማግ አደረገናም ቀጠለ፤

“እንዲህ ባለ ስህተት መረበሽ የለባችሁም። ወደፊትም ብዙ ሊያጋጥምህ ስለሚችል አለቆችህን ማሳመን አለብህ!” አያያዘናም ቀጠለ፤ “...በጃንሆይ ጊዜ ብዙ ስህተት ተሰርቶአል። ለምሳሌ ‘ግርማዊ ጃንሆይና ግርማዊት እቴጌ መነን ከባለቤታቸው ጋር በተገኙበት የከተራ በአል ተከበረ’ የሚለው ዜና በስህተት ‘በተኙበት’ ተብሎ ታትሞ ያውቃል! ምንም የተፈጠረ ነገር አልነበረም። የጎሹ ወልዴ ፎቶግራፍ ደግሞ ‘በቅርቡ ከመሃይምነት ነፃ የወጡ’ ተብሎ ታትሞ ያውቃል። እንደ ተራ ስህተት ታልፎአል። ሌላም ብዙ ተከስቶአል! ይህን መቋቋምና ለሚቆጡ አለቆች ማስረዳት ያንተ ድርሻ ነው” ሲል መከረኝ።

...ከሁለት ወራት በሁዋላ ፕሬዚዳንት መለስ ዜናዊ ወደ አምቦ ሲጓዙ መኪና ተገልብጦ የመቁሰል አደጋ እንደደረሰባቸው የሚገልፅ ዜና Ethiopian Herald ጋዜጣ ላይ ከጀርባ የክልሎች አጫጭር ዜና ላይ ታትሞ ወጣ።

ያን ጊዜ ግን ፕሬስ መምሪያ ቀውጢ ሆነች።

በአንድ ታጋይ የደህንነት አባል የሚመሩ አምስት ፖሊሶች ይህን ስህተት የሰራውን ጋዜጠኛ አስረው ለመውሰድ ከኔ ቢሮ ተገኙ። በእውነቱ አሁንም ዜናውን ያላየሁት ሲሆን፤ ፖሊሶቹ ለምን እንደመጡ እንኳ መገመት አልቻልኩም ነበር። እኔን ሊያስሩ የመጡ ነበር የመሰለኝ። የመጡበትን ጉዳይ እንዳወቅሁ ፈጥኜ ጋዜጣውን ገለበጥሁና አየሁት። ከአጫጭር የክልል ዜናዎች አካባቢ አንድ ስህተት ተሰርቶአል።

ዜናው እንዲህ ይል ነበር፤

የመጀመሪያው መስመር ላይ “ፕሬዚዳንት መለስ ዜናዊ” የሚለው ይነበባል። ሁለተኛው መስመር ላይ እንዲህ ሲል ዜናው ቀጥሎአል፤ “...ወደ አምቦ ይጓዝ የነበረ አውቶብስ ተገልብጦ ሶስት ሰዎች ጉዳት ደርሶባቸዋል”

ስህተቱ ግልፅ ነበር። አረፍተ ነገሩ አይገጥምም። “ፕሬዚዳንት መለስ ዜናዊ” የሚለው ከሌላ ዜና ተቆርጦ በስህተት እዚህ የአምቦ የመኪና አደጋ ዜና ላይ መለጠፉን መረዳት ቀላል ነበር።

ቀና ብዬ አየሁዋቸው!

ወንጀለኛውን ጋዜጠኛ አስረው ለመሄድ ቸኩለዋል።

ጋዜጠኛው መለስ ላይ የግድያ ሙከራ ያደረገ ያህል እንደቆጠሩት ቁጣቸው ይመሰክር ነበር። ጋዜጠኛውን አስረው ከማን እንደተላከ፣ ስንት እንደተከፈለው ለመመርመር እንደቸከሉ አጠያያቂ አልነበረም።

“ስህተቱ እንዴት እንደተፈጠረና ማን እንደፈፀመው አጣርቼ እስክመለስ ምን ይምጣላችሁ? ቡና? ሻይ?” አልኩ።

የፀጥታው መስሪያ ቤት ባልደረባ፣

“ክንፈ ነው የላከን! የታዘዝነው ጋዜጠኛውን አስረን እንድንሄድ ነው”

“ገብቶኛል! ሁለት ደቂቃ ጠብቄኝ ነው ያልኳችሁ!”

ተስማሙ!

ደውዬ በቀላሉ ክፍሎም አድጎይን መጠየቅ በቻልኩ። የምናገረውን ግን እንዲሰሙ አልፈለግሁም። ስለዚህ ቢሮዬ ትቼያቸው ወጣሁ። ከቢሮዬ ስወጣ ፀሃፊዬ፣

“ምንድነው የተፈጠረው?” ስትል በስጋት ጠየቀችኝ።

“ቀላል ነው” ካልኳት በሁዋላ “...ቡና ሻይ በያቸው” ብዬ ወደ ክፍሎም አድጎይ ቢሮ በረርኩ።

ክፍሎምም ስህተቱን ገና ማየቱ ነበር።

በአስር ደቂቃ ውስጥ እርማት ሲካሄድባቸው የነበሩትን ወረቀቶች ሰብስበን፣ ስህተቱን የሰራውን ወጣት አራሚ ቁጭ አድርገን ስህተቱ እንዴት እንደተፈጠረ መረመርን።

ምንም ምርመራ የሚያስፈልገው አልነበረም። ዜናው ቃል በቃል ይተርጎም ቢባል እንኳ መለስ ዜናዊ አደጋ እንደደረሰበት አያረጋግጥም። በመሰረቱ ፕሬዚዳንቱ ወደ አምቦ ለመሄድ አውቶብስ አይጠቀምም። የጋዜጣው አንባቢዎች ደግሞ ጥቂት ዲፕሎማቶች ናቸው። እነሱ ከፈለጉ መለስ ዘንድ ደውለው ማጣራት ይችላሉ። መፍትሄው የፕሬስ መምሪያን የለቀማና የሌይ አውት ስራ በኮምፒውተር ደረጃ ይሰራ ዘንድ ማሳደግ እንጂ አንድ ጀማሪ አራሚን ማሰር አልነበረምና ለክፍሎም ጥብቅ መመሪያ ሰጠሁት፤

“ስህተቱን የሰራውን ልጅ ስም ማንም ሰው ለፖሊሶች እንዳይገልፅ ለሁሉም ንገር! ስሜታዊ ሆነው ስለመጡ ሊጎዱት ይችላሉ! እኔ ራሴ ጉዳዩን እይዘዋለሁ”

ክፍሎም በጣም ተደሰተ።

ወጣቱ አራሚ ገፅታ ላይ የነበረው ስጋትና ጭንቀት

ተገፎ ፊቱ ሲፈካ አስተዋልኩ። ወጣቱ አራሚ ቀይ ረጅም ነው። በማነጋገረው ጊዜ ግን ጠቁሮና አጥሮ ነበር። ችግር እንደማይደርስበት ስነግረው ፊቱ ሲቀላና ቁመቱ ሲረዝም አየሁት።

ወደ ቢሮዬ ተመልሼ የማያወላዳ ምላሽ ሰጠሁዋቸው፤

“በስህተት የተፈፀመ እንጂ ሆን ተብሎ የተደረገ አለመሆኑን ስላጣራሁ፤ ተመልሳችሁ ለክንፈ ይህንኑ ንገሩት!”

የፖሊስ ባልደረባው እንደመደንፋት አለ፤

“የተፈፀመው ወንጀል እንዲጣራ አቶ ክንፈ አዘውናል! ጋዜጠኛውን ሳንይዝ በፍፁም ከዚህ ቢሮ አንወጣም!”

የደህንነት ባልደረባውም አከለ፤

“ጋዜጠኛው ምንም ጉዳት አይደርስበትም! አጣርተን እንለቀቃለን!”

ፖሊሱን ችላ ብዬ ከደህንነቱ ጋር ንግግር ቀጠልኩ፤

“ሆን ተብሎ የተፈፀመ ነው ብዬ ባምን ኖሮ የጋዜጠኛውን ስም እሰጣችሁ ነበር። አዝናለሁ። እኔ እዚህ ሃላፊ ነኝ! ከዚህ በላይ የምንነጋገረው ነገር የለም!”

ከጥቂት ፀጥታና ውጥረት በሁዋላ ታጋዩ ለክንፈ ስልክ መደወል እንደሚፈልግ ገለፀና ስልኩን ሰጠሁት። ደውሎ በትግርኛ ያነጋግረው ጀመር። እኔ ትግርኛ እንደማልችል መገመቱን ተረዳሁ። ምክንያቱም እንዳልተግባባን ሳይሆን ችግር እንደፈጠርኩ ነበር የሚገልፅለት። ላስደነግጠው ስላልፈለግሁ ትኩረት አላደረግሁበትም። ለክንፈ ገልጾለት ሲያበቃ ስልኩን ወደኔ አሸጋገረው።

“ምንድነው ችግሩ?” ሲል ጠየቀኝ ክንፈ።

ሆን ተብሎ የተፈፀመ አለመሆኑን ላስረዳው ሞከርኩ።

“ሆን ተብሎ ነው ወይስ በስህተት የሚለውን እኛ መርምረን ማወቅ ፈልገናል” አለኝ በተለመደው ቁጡ የሚመስል አነጋገሩ።

“ገብቶኛል ክንፈ! ጋዜጠኛውን አሳልፌ የምሰጣችሁ ከሆነ ግን እኔ እዚህ ቦታ መስራት አልችልም። የመስሪያ ቤቱ ጋዜጠኞች ሁሉ ቀጥሎ የሚሆነውን እየጠበቁ ነው። ልጁ በፖሊስ ከዚህ ተይዞ የሚሄድ ከሆነ የፖለቲካ ኪሳራ ጭምር ነው”

“አናስረውም! ተጠይቆ ይመለሳል!”

“እሱም ነው ችግሩ ክንፈ! ባለሙያ ሆነህ ስታየው

ስህተቱ በጣም ተራ ስህተት ነው። ጋዜጠኛው በፖሊስ ከተወሰደ መናቅን ብቻ ነው የምናተርፈው”

“ሆን ተብሎ የተፈፀመ ሊሆን ይችላል” አለ ክንፈ።

“በፍፁም አይደለም። እንግሊዝኛ አንባቢዎች መለስ በአውቶብስ አምቦ ሊሄድ እንደማይችል ስለሚያውቁ በቀላሉ አንድ ስህተት እንዳለ ይገነዘባሉ!”

ክንፈ ሊጫነኝ ጀመረ፤

“እኛ የራሳችን አሰራር አለን። ለድርጊቱ ተጠያቂ የሆነውን ሰው ማነጋገር እንፈልጋለን!” አለኝ።

አነጋገሩ ጥብቅና ትእዛዝ አዘል ስለሆነብኝ እኔም አንድ እርምጃ ወደፊት በመሄድ የሚከተለውን ምላሽ ሰጠሁት፤

“እንግዲያው ክንፈ...ለዚህ ስህተት ራሴን ተጠያቂ ማድረግ እችላለሁ፤ ከፖሊሶቹ ጋር ልመጣ ዝግጁ ነኝ! ማድረግ የምችለው ይህን ብቻ ነው!”

ለጥቂት ሰከንዶች ዝምታ ከሆነ በሁዋላ፤

“ከአለምሰገድ ጋር እነጋገርበታለሁ!” ሲል ተነፈሰ።

አያያዘናም የቡድኑን መሪ እንዳቀርብለት ጠየቀኝ። ስልኩን አስተላለፍኩ።

...የቡድኑ መሪ ይዞአቸው የመጣውን ፖሊሶች አስከትሎ ከቢሮዬ ወጣ። በአንድ ቀጭን ታጋይ እየተመሩ የመጡት ፖሊሶች እንደአመጣጣቸው የፕሬስ መምሪያን ለቀው ሲወጡ እስከ መውጫው በር ሸኘሁዋቸው።

ከግማሽ ሰአት በሁዋላ የሃገሪቱ የፕሮፖጋንዳ መሃንዲስ አለምሰገድ ገብረአምላክ ደወለና ስለተፈጠረው ችግር ጠየቀኝ። አስረዳሁት። በዝርዝር አስረዳሁት። አዳምጦ ሲያበቃ፤

“እርማት የተካሄደባቸውን ወረቀቶች በሙሉ ይዘህ ና!” ሲል አዘዘኝ።

በሩብ ሰአት ውስጥ ከአለምሰገድ ቢሮ ተገኝቼ ስህተቱ እንዴት ሊፈጠር እንደቻለ አስረዳሁት። አንዳችም ቃል ሳይተነፍስ ማስረጃዎቹን ከተመለከተ በሁዋላ፤ ጋዜጠኛውን አሳልፌ መስጠት ያልፈለግሁበትን ዋና ምክንያትም አዳምጦ ሲያበቃ፤ የወሰድኩት ርምጃ ትክክል መሆኑን ግልጽ አሰናበተኝ።

በነጋታው ማለዳ ላይ ስሜኑን መኮንን ስልክ ደወለልኝ። ከአጭር ሰላምታ በሁዋላም፤

“ትናንት የተፈጠረውን ሰማሁ” አለ።

“ትናንት አስቸጋሪ ቀን ነበር”

“እናመሰግናለን!”

ስልኩን ከዘጋሁ በሁዋላ ከመቀመጫዬ ተነስቼ ወደ መስኮቱ ተጠጋሁ። አዲስ አበባ ቁልቁል ወለል ብላ ትታያለች። ጊዜው የግርግር ጊዜ ነው። ኢህአዴግ አዲሳባን ከያዘ ሁለት አመት እንኳ ገና አልሞላውም። ሰዎች ያለፍርድ ታስረው የሚረሱበት ጊዜ ነበር...

ፕሬስ መምሪያ በመቶዎች የሚቆጠሩ በእድሜ የገፉ ምሁራንን ያቀፈ ጥንታዊ መስሪያ ቤት ነው። በዚያ መስሪያ ቤት በእድሜ ትንሹ እኔ ነኝ። የመስሪያ ቤቱ አለቃም ደሞ እኔ ነኝ። እኔያ በእድሜ የገፉ ነባር ሰራተኞች ለህልውናቸው ሲሉ እኔን ወደ ማስተማሩ እየገቡ እንደሆነ ተረዳሁ። ጥሩ ተማሪ መሆኔ ገብቶኛል። ትምህርቱ ግን አይመችም። ከእድገት ህግ ውጭ ነው። ከታች ወደላይ እየተማርኩ ባድግ በተሻለኝ ነበር...

- 7 -

የማልረሳት ጋዜጠኛ

ዘልዛላው ህይወቴ.....
ጉድ እንዳይዘንብበት - የፈራ ይመስል፤
መብረቅ እንዳይመታኝ - የሰጋሁኝ ያህል፤
ወደሁዋላ ዞራ - ሰማዩን አየሁት፤
እንደ ክፉ ጠላት - ውበቷን ሸሸሁት፤

(ግጥም - ሺፈራው ክበደ)

ስለማልረሳት አንዲት ወጣት ጋዜጠኛ ላውጋችሁ።

አንድ ማለዳ ታጋይ ተክሉ ተክላይ እሳት ለብሶ
የቢሮዬን በር በርግዶ ገባ። ታጋይ እንደመሆኑ ተክሉ
የቢሮክራሲውን ህግ ለማክበር ብዙም አይጨነቅም።

“ችግር አለ እንዴ?” ስል ጠየቅሁት።

እንደ ወቅቱ አስተሳሰብና አነጋገር ፕሬስ መምሪያ
ውስጥ ጥቂት የማይባሉ “ጠላቶቻችን” ስለተሰገሰጉ ምናልባት
አሻጥር ተሰርቶ ይሆናል ብዬ ነበር ያሰብኩት። ችግሩ ግን
እንዲያ አልነበረም። “ጠላቶቻችን” የፈፀሙት አንዳችም አሻጥር
አልነበረም።

“አንድ ያሳሰበኝን ጉዳይ ልጠቁምህ ነው የመጣሁት”

አለኝ ፊቱን በመዳፋ እየሻሸ።

በጥያቄ መልክ አየሁት።

ፈጥኖ ቀጠለ ተክሉ ተክላይ፤

“ይህ መስሪያ ቤት ቡና ቤት እየሆነ ነው!”

ደሙ እንደተጣደ ማንቆርቆሪያ እየፈላ ቀጠለ፤

“አንዲት ጋዜጠኛ ነኝ የምትል ሴት ይህን ድርጅት ወደ ቡና ቤት እየለወጠችው ነው...”

“ምን ገጠመህ ተክሉ? እስኪ ረጋ በልና አጫውተኝ!”

አልኩ።

እኔም እንደ ታጋይ ተክሉ መቆጣት እያማረኝ ነበር። በርግጥም መቆጣት ተገቢ ነበር። በታምራት ላይኔ ፊርማ ተሹሜ ቁጭ ያልኩበት መስሪያ ቤት ወደ ቡና ቤትነት ሲለወጥ እኔ እዚህ እንደ ጉፋ ተጎልቼ ልመለከት አልችልም።

ማብራራቱን ቀጠለ፤

“አንዲት ውጪ ሃገር ተምራለች የምትባል...ጋዜጠኛ ነኝ የምትል ሴት... መስሪያ ቤቱን እየበጠበጠች ነው... አጭር ቀሚስ ለብሳ ከቢሮ ቢሮ ስትዞር ትውላለች...”

በፀጥታ ከማዳመጥ አልፎ አስተያየት መስጠት አልቻልኩም፤

“ምን መሰለህ...” ሲል ቀጠለ “...ልጅቱ ይሄን ጥፋት ፈፅማለች ልልህ አልችልም። ሆኖም አንዳንድ ሰራተኞችን አነጋግራ ነበር። የኔን አስተያየት ደግፈውታል! ‘ድርጊትዋ ተገቢ አይደለም’ ብለውኛል። ከቀድሞው የመምሪያ ሃላፊ ጋር የአንድ አካባቢ ልጅ ስለሆነች ነው የተቀጠረችው የሚሉም አሉ። ተፈሪ አሰፋ የተባለው ጋዜጠኛ ነግሮኛል...”

የማስታወሻ ደብተራ ላይ “አጭር ቀሚስ” የሚል አሰፈርኩና ባልደረባዬን ቀና ብዬ አየሁት። እንግዲህ ማድረግ የነበረብኝ “አጭር ቀሚስ መልበስ”ን የተመለከተ የሰፈረ የመስሪያ ቤቱ ደንብና ህግ ካለ የአስተዳደር ሃላፊውን መጠየቅ ነበር። ተክሉ ግን አያያዘና ቀጠለ፤

“...በተጨማሪ ደግሞ ድምፅዋን ከፍ አድርጋ ትስቃለች... እንዳልኩህ ነው እንግዲህ... ይሄ ቡና ቤት አይደለም... አጭር ቀሚስ ተለብሶ... ድምፅን ከፍ አድርጎ መሳቅ ምን ማለት ነው? በዚህ ድርጊት ያልተደሰቱ ጥቂት አይደሉም...”

ተክሉ አብራርቶ ሲጨርስ በጉዳዩ ላይ ጥቂት አሰላሰልኩና እንዲህ አልኩት፤

“እንግዲህ ከገለፅክልኝ ውስጥ ሁለት ነጥቦችን ይገድያለሁ፤ እነርሱም ‘አጭር ቀሚስ መልበስ’ እና ‘ድምፅን ከፍ አድርጎ መሳቅ’ ናቸው። እስኪ ምን እንደምናደርግ እንመካከራለን። ግን ማነው ስምዎ!” ስል ጠየቅሁት።

“ማን ነበር?” እንደማሰብ ካለ በሁዋላ ”ፍፁም ሲሉ ስምቻለሁ መሰለኝ”

በዚህ ቅፅበት Fitsum A. Kassa የሚለው ስም አእምሮዬ ላይ ደወለ። በርግጥ ገና ደርግ መውደቁ ስለነበርና ሹመታችንም አዲስ በመሆኑ የሰራተኞችን መልክና ስም ገና አላጠናነውም። የዚህችን ልጅ ስም ግን Ethiopian Herald ጋዜጣ ላይ ማየቴን አስታወስኩ። ተክሉ ለመሄድ ከመቀመጫው ሲነሳ በመገረም መልክ ስላለባበስዋል ማብራራቱን እንደቀጠለ ነበር፤

“...በጣም አጭር ቀሚስ... በዚህ ላይ ደግሞ ትስቃለች...”

ፋታ ወስዶ ደሞ ቀጠለ፤

“ራቂትዋን ናት ማለት ይቻላል፤ መሃረብ በለው! ሰውነትዋ ግማሽ በግማሽ ይታያል...እንዲያውም ሙሉ በሙሉ ይታያል...በደንብ ይታያል”

“እስቲ ጉዳዩን ቀስ ብዬ አጣራዋለሁ!” አልኩ።

ተክሉ ከቢሮዬ በመውጣት ላይ ሳለም ማብራራቱን አላቆመም፤

“እና እንዳልኩህ ያንን መሃረብ ለብሳ...ዛሬ ከነጋ እንኳ በኔ ቢሮ በር ሁለት ጊዜ አልፋለች... እየሳቀች!... ስራ መስራት አይቻልም... አንዳንድ ሰራተኞች አልተደሰቱባትም!”

“ቆንጆ ናት?” ስል እንደዋዛ ጠየቅሁት፤ እየሸኘሁት።

ተክሉ በጥያቄዬ አልተደሰተም። በግድ የለሽነት እጁን አወናጨፈ!

“እኔ መልኳን ልብ ብዬ አላየሁትም። ቆንጆ ትሁን አትሁን እሱ አይደለም ጉዳዩ። ይህ ትልቅ መስሪያ ቤት ነው። ስርአት መከበር አለበት። ቡና ቤት አይደለም። እና...ምን ለማለት ፈልጌ ነው?... ልጠቁምህ የመጣሁት ሃላፊነት ስላለብንና አንተም ደግሞ የመስሪያ ቤቱ ሃላፊ ስለሆንክ ነው።”

ከተክሉ ጋር በዚህ ተለያየን።

በሶስተኛው ቀን ይመስለኛል ከEthiopian Herald ዋና አዘጋጅ ከክፍሎም አድጎይ ጋር ቁጭ ብለን ስናወጋ ተክሉ ስለጠቆመኝ ሴት ጋዜጠኛ አነሳሁለት፤

“ፍፁም የተባለችው ጋዜጠኛ እንዴት ናት?”

“ፍፁም ...ምስራቅ አውሮፓ ተምራ የመጣች ናት” ክፍሎም በተለመደው ግዴለሽ አነጋገሩ ቀጠለ “...አዲስ ጋዜጠኛ ናት! አያያዟ ግን በጣም ጥሩ ነው! ችግር አለ እንዴ!”

“ችግር እንኳ የለም!” ካልኩ በሁዋላ “ባህሪዋስ?” ስል ጥያቄዬን አራዘምኩ፤

“ተግባቢ ናት! መጥፎ ነገር አይተንባት አናውቅም!”

ለክፍሎም አድጎይ ከዚህ ያለፈ ጥያቄ አላቀረብኩለትም። የሆነው ሆኖ በዚያችው ደቂቃ የተክሉን ማመልከቻ ሰርዘው ነበር።

በዚያው ሰዋን ተክሉ ለሌላ ስራ ጉዳይ ቢሮዬ መጥቶ ሳለ መልሶ ጉዳዩን አነሳልኝ፤

“የልጅቱን ጉዳይ ምን አደረግህ?”

“ክፍሎምን አነጋግሬው ነበር። በባህሪዋም በስራዋም ቅሬታ የለውም”

ተክሉ ባለመስማማት ግንባሩን ሸበሸበ፤

“እንግዲህ እኔ ስለስራዋ የማውቀው ነገር የለም። ስለባህሪዋም በርግጥ አውቃለሁ ማለት አልችልም። በአይኔ ያየሁት፤ በጆሮዬ የሰማሁትን ነው የነገርኩህ። ዋና ችግሩ አጭር ቀሚስና ሳቂ ነው፤ ሁለቱን ካስተካከለች...”

አቋረጥኩት፤

“አጭር ቀሚስ እንዳታደርግና እንዳትስቅ ልናግዳት አንችልም”

ተክሉ እንደገና ይፈላ ጀመር፤

“እና መስሪያ ቤቱ ቡና ቤት ሆኖ ይቀጥል!”

በዝምታ አስተዋልኩት።

ገፅታው ላይ የመረረ ቁጣና መጎዳት በትክክል ማየት ችግሩ ነበር። “ጉዳዩን በጥላቻ ያስተናገደው ለምን ይሆን?” ብዬ እያሰላሰልኩ ቆየሁና፤

“ከዚያ ወዲህ አይተሃት ታውቃለህ?” ስል ጠየቅሁት።

“በየቀኑ ነው የማያት...ዛሬም እንደ ነጠላ ስስ የሆነ ቀይ

መሃረብ ለብሳ በቢሮዬ በር አልፋለች። የለበሰችው ቀሚስ ለሁለት አመት ህፃን እንኳ ያጥራታል! ትናንት ጥቁር መሃረብ ነበር ያደረገችው... ልብሶቿ በሙሉ መሃረብ ናቸው... ሰውነቷ በደንብ ይታያል...”

“አንተ ቢሮ ገብታ ታውቃለች?”

“ገብታ አታውቅም! በኮሪደሩ ስታልፍ ነው የማያት!”

ተክሉ የአስተዳደር ሰራተኛ ቢሆንም በክፍሎች እጥረት የሄራልድ ጋዜጠኞች ካሉበት አካባቢ ነበር ቢሮ የሰጠው። ችግር ውስጥ መግባቱን ተረዳሁ። አሰብኩበትናም ጥያቄ አስከተልኩ፤

“የቢሮህን በር ክፍት ነው የምታደርገው!”

“አልዘጋውም። ለምን እዘጋዋለሁ?”

“ማለቴ ምናልባት መለስ ብታደርገው ስለማታያት ሳትረበሽ ለመስራት...”

ተክሉ ፈጥኖ አቋረጠኝ፤

“አልተግባባንም ማለት ነው! እኔ እያልኩ ያለሁት በአጠቃላይ በዚህ መስሪያ ቤት ደንብና ስርአት መከበር አለበት ነውንጂ ስለኔ አይደለም። በአለባበፏ የማይደሰቱ ሰራተኞች ብዙ ናቸው፤ እኔ ብቻ አይደለሁም...”

“ማንን አነጋገርህ በዚህ ጉዳይ?”

“አቶ ደርቤን አነጋግራያቸው ነበር። ‘አለባበፏ ከባህላችን ውጭ ነው’ ብለውኛል፤ አቶ ሃዲስ እንግዳንም አነጋግራያቸው ነበር፤ በርግጥ እሳቸው ‘አስብበታለሁ’ ነው ያሉኝ፤ የበረሳ ጋዜጣ ዋና አዘጋጅ ሳሙኤል ‘አለባበፏ ትኩረት ይስባል’ ብሎኛል... በጣም የተናደዱና መቀጣት እንዳለባት የነገሩኝም አሉ።”

“ክፍሎም ስለ ፍፁም ጥሩ አመለካከት አለው”

“እውነቱን አልነገረህ ይሆናል!”

“ክፍሎም የመሰለውን የሚናገር ለጣፊ ነው! እንዲያውም በግልባጩ ‘ተግባቢ ናት’ ነው ያለኝ። ሳቋ እሱን አልረበሸውም”

ከተክሉ ጋር በዚሁ አበቃን።

ባለመደሰት ከቢሮዬ ወጣ።

ከዚህ ቀን በሁዋላ ፍፁምን ጠርቼ ለማየት ፍላጎት አሳደርኩ። የልብስዎም ሆነ የሳቋ ጉዳይ የተዘጋ አጀንዳ

ቢሆንም፤ ተክሉን የረበሸውን አለባበስ ለማየትና ሳቋን ለመስማት ተመኘሁ። ይሁን እንጂ ዛሬ ነገ አስጠራታለሁ እያልኩ ሳስብ ፍፁም ራሷ ቢሮዬ ድረስ መጣች።

አንድ ቀን አርፍጄ ወደ ቢሮዬ ስገባ አጭር ቀሚስ ወይም እንደ ተክሉ አገላለፅ መሃረም የለበሰች፤ የሚስብ ሙሉ ሰውነት ያላት፤ ገፅታዋ ላይ የደስታ ርችት የፈሰሰባት ወጣት ቆንጆ ሴት ከፀሃፊዬ ጋር ስትጫወት ደረስኩ፤

Fitsum A. Kassa እሷ ለመሆኗ ነጋሪ እንኳ አላስፈለገኝም። በአብዛኛው ልምዴ ለሂሩት አጭር ሰላምታ አቅርቤ ወደቢሮዬ መዝለቅ ነበር። ያን ቀን ግን ሳላደርገው ቀረሁ። ከእንግዳ ማረፊያው ሶፋ ላይ ከፍፁም አጠገብ ቁጭ አልኩ። እናም ተዋወቅኋት። የጠበቅኩትን ስም ነገረችኝ። እንደተለመደው ለአለቃ የመደንገጥ ሁኔታ አልነበረባትም። ለፀሃፊዬ ቡና እንድታዝልኝ ነግሬ፤

“ስራ እንዴት ነው ፍፁም?” ስል ወሬ ጀመርኩ።

“ይሰለቻል” አለች “...ቢሮ ተቀምጠን ነው የምንውለው። የመስክ ስራ እንዲኖር ነበር የምመኘው። ጋዜጠኛ ሆኑ ቢሮ መዋል በጣም የሚሰለችና ያልጠበቅሁት ነው”

“አለባበስሽ ግን ከቢሮ መውጣት የምትመኝ አያስመስልም”

ፍፁም በረጅሙ ሳቀች!!

ሳቋ የሚጥም ዜማ ነበረው። እንደ ልብ የሚወጣ ሳቅ! ተክሉን ያናደደው ሳቅ ይህ ነው ብዬ ማመን ግን ቸገረኝ። በርግጥ ሳቋ አናዶት ይሆን?

...ይህ በሆነ በሶስተኛው ወር ግድም ምስራቅ ኢትዮጵያ በጦርነት ይታመስ ያዘ። አነግና ኢህአዴግ በጠመንጃ ይሞካከሩ ገቡ። የበደኖና የወተር ጭፍጨፋዎች የፕሮፓጋንዳው መሪ አጀንዳዎች ሆኑ። ኢህአዴግ አነግን በበደኖ ጭፍጨፋ ሲከሰው፤ አነግ በበኩሉ የወተሩን ጭፍጨፋ አንስቶ ኢህአዴግን ይወነጀላል። በዚህ መሃል ‘አነግን ከህዝብ መነጠል’ የሚል የፕሮፓጋንዳ አቅጣጫ በመነደፉ የጋዜጠኛ ቡድን ወደ ምስራቅ ኢትዮጵያ እንድንልክ ታዘዝን። ከኔ መስሪያ ቤትም ከየቋንቋው ጋዜጦችና ከፎቶግራፍ ክፍል የተውጣጣ ቡድን አዋቀርኩ። በማዋቀሩ ሂደት ታዲያ ክፍሎም አድጎይ ዘንድ ደወልኩና፤

“ማንን ነው የምትመድበው?” ስል ጠየቅሁት።

“የጋዜጠኛ እጥረት አለብኝ”

“የግድ መመደብ አለብህ”

“እንግዲያው አስቤ ልንገርህ”

“ለምን ፍፁምን አትመድባትም?”

ክፍሎም እያመነታ ስጋቱን ገለፀ፤

“ቦታው የጦርነት ቦታ ስለሆነ ምናልባት የእግር መንገድም ስለሚኖረው... ነባር ጋዜጠኞች...”

ክፍሎምን አቋረጥኩት፤

“ፍፁምን ላክልኝ ግድየለም!”

በዚያን ቀን ተስያት ላይ ለዚህ ግዳጅ የሚሰማራውን ቡድን ሰብስቤ ስለ ጉዞአቸው ማብራሪያ ሰጠሁ፤

“የምትሄዱት ወደ ጦርነት ቀጠና ነው” ስል በቀጥታ ገለፅኩላቸው። “...ሆኖም በአካባቢው የመንግስት ጦር የበላይነት ስላለ ችግር የመድረሱን እድል ይቀንሰዋል”

መኪና የማይገባበትን ቦታ በእግር ጉዞ የመሸፈን ግዴታ ሊኖርባቸው እንደሚችልም አብራራሁ። የተቀበሩ ፈንጂዎች ሊኖሩ ስለሚችሉ ወዳልታወቁ መሬቶች ላይ መዘዋወር አደጋ ሊያስከትል እንደሚችል ለሾፌሩ አሳሰብኩ። “የካቲት” የተባለውን መፅሄት ወክሎ የሚጓዘው ደራሲና ጋዜጠኛ የሺጥላ ኮከብ ለጉዞው መጓጓዱን አስተዋልሁ። የሺጥላ እንደ ደራሲነቱ ጦርነትን አይቶ ስለማያውቅ፤ በዚህ አጋጣሚ ይህን እድል ስላገኘ ፍላጎት ቢያሳድር የሚደንቅ አልነበረም። ፍፁምም ከየሺጥላ ባላነሰ ሁኔታ መደሰቷን ስመለከት ግን ማመን ተቸግረ ነበር። መግለጫዬን ሰጥቼ እንዳበቃሁ ፍፁም በአካባቢው የሚገኝ የሰራዊት መሪዎችን ስም መየቀችኝና የሳሞራ የኑስን ስምና ስልክ ሰጠኝ። ጉዞአቸው በነጋታው ማለዳ ነበርና መልካም ጉዞና እድል ተመኝቼ አሰናበትኳቸው።

በነጋታው ስለጋዜጠኞቹ ጉዞ የገለፀልኝ የአስተዳደር ሃላፊው ሰለሞን ነበር፤

“የፍፁም አለባበስ እንዴት ነበር?” ስል ጠየቅሁት።

ሰማያዊ ጁንስ ሱሪ፤ ጥቁር ሹራብ እና ቡትስ ቆዳ ጫማ መልበሷን ገለፀልኝ። ቢሮዬ ገብቼ የተለመደውን ወፍራም ቡና ካዘገዝኩ በሁዋላ ለተክሉ ደወልኩለት፤

“ዛሬ ጠዋት አንድ ቡድን ወደ ምስራቅ መላካችንን አውቀሃል?”

“አውቄያለሁ”

“ልጅቱ ከቡድኑ ጋር መሄዷንስ ሰምተሃል?”

“የታ ልጅ?”

“ፍፁም”

የተክሉ ድምፅ ጠፋ።

ዘግየት ብሎ ግን ምላሽ ሰጠኝ፤

“እሺ ብላ ሄደች?”

“በግልባጬ ደስተኛ ነበረች። ጂንስ ሱሪ ለብላ ነበር”

እንደገና ዘግየት ብሎ፤

“አደገኛ ቦታ ነውከ!...ሌላ ጋዜጠኛ ለምን አልላካችሁም?” ሲለኝ በርግጥም ከተክሉ ጋር እያወራሁ መሆኑን ተጠራጠርኩ። ከድምፁ እንደሰጋላት ተረድቼያለሁ።

“ፍፁም ቅሬታ የላትም” አልኩት።

ንግግራችን በዚህ አበቃ።

በዚያን ሰዎን ተክሉ ወደ ቢሮዬ ለስራ ብቅ ሲል ስለ ልጅቱ ያነሳ እንደሁ ጠብቄ ነበር። አላነሳም። የመጣበትን ጉዳይ ብቻ ፈፅሞ ተመለሰ...

...ፍፁም ወደ ጦርነቱ ቦታ ከተላኩት የጋዜጠኞች ቡድን ጋር ተጉዛ ስትመለስ የተመሰገነ ሚዛናዊ ሪፖርታችን የፃፈች ሲሆን፤ በስራዋ ትኩረት እየሳበች በመሄዷ በኢትዮጵያ ሬድዮና ቴሌቪዥን ተዘዋውራ በሃላፊነት ደረጃ ጭምር ሰራች። የእንግሊዝኛ ሬድዮ ፕሮግራም አድማጮች የፍፁምን ድምፅና ሳቅ እንደሚወዱት ከግብፅ የፕሬስ አታሼ አንደበት ጭምር የሰማሁት ፍፁምም ራሷ በነበረችበት አንድ የግብፅ ኤምባሲ የራት ግብዣ ላይ ነበር። በዚያን ወቅት እኔ የእፎይታ መፅሄት ዋና አዘጋጅ ነበርኩ።

በመጨረሻ ፍፁም አንድ አሜሪካዊ አግብታ ኢትዮጵያን ለቅቃ ሄደች። የሰርግ የጥሪ ካርድ ልትሰጠኝ የደወለችልኝ እለት በቀጠሮ ቻይና ሬስቶራንት ተገናኝተን ለሰአታት ያህል ቁጭ ብለን ብዙ አወራን።

በወሬ ወሬ ታዲያ የአጭር ቀሚሱንና የረጅም ሳቅ ታሪክ፤ እንዲሁም እንዴት ወደ ጦርነት ቦታ ትሄድ ዘንድ እንደተመረጠች ሳወጋት እንደ ርችት የሚፈነዳ ሳቋን ያለገደብ ለቀቀችው። በሬስቶራንቱ ይመገቡ የነበሩት ሁሉ ወደኛ

እስኪመለከቱ ድረስ ትስቅ ነበር።

“ይህን ታሪክ ቀደም ብለህ ልትነግረኝ ይገባ ነበር። ተክሉን ባገኘውና ባነጋግረው ደስ ባለኝ” አለቺኝ። አያያዘችናም “ከመሄዴ በፊትም ቢሆን ላገኘው እፈልጋለሁ...” ስትል አከለችበት።

ፍፁም አግብታ ወደ አሜሪካ ከተጓዘች ከአመት በሁዋላ እኔም ኮበለልሁ። ያቺ ድንቅ ጋዜጠኛ ዋሽንግተን ዲሲ አካባቢ እንደምትኖር በቅርቡ የሰማሁ ቢሆንም፤ አድራሻዋን ለማግኘት ጥረት አላደረግሁም።

አጭር ቀሚስ የለበሰች ሴት ባየሁ ቁጥር፤ ረጅምና ውብ ሳቅ በሰማሁ ቁጥር ግን Fitsum A. Kassa የሚል ስም ወደ አእምሮዬ ይመጣል...

- 8 -

የልጅነት መምህራን

ቢሾፍቱ መስክ አምና፤
በስታሊን ኦርጋን አፍ - ቦራ ሲኦል ታጥና፤
ያልተባከነከነ - ባክኖ ያልተፅና፤
ልቤ አልከፋኝም ባይ - ልቦናው የጠና፤
አንደበተ ጀግና፤
አልተናወጥኩም ባይ - ማነው ባለዝና?
“አፍ እምተረፈ ልብ፤ ይነበብ” ነውና፤
(ግጥም - ሎሬት ፀጋዬ ገብረመድህን)

* * *

ስማኝ እስኪ ሞት ሆይ!
ሰው እስቲያረጅ ብትቆይ፤
የት እንዳይሄድብህ ነው?
ታገስ እንጂ! ምነው? ምነው?
(ግጥም - ገብረእየሱስ ጎርፉ)

ዝምታ ጎርፉ ስለተባለች የ11ኛ ክፍል የጂኦግራፊ መምህራ ላውጋችሁ። የፕሬስ መምሪያ ሃላፊ በነበርኩበት በ1984 ሚያዝያ ወር ... አንድ ማለዳ...
“እንግዳ ይፈልግሃል” አለችኝ ፀሃፊዬ ሂሩት።
“ማነው?”
“ወይዘሪት ዝምታ ጎርፉ ይባላሉ”
ከዚያች እብድ መምህር ሌላ በዚህ ስም ሊጠራ የሚችል ሊኖር እንደማይችል እየገመትኩ “አስገቢልኝ” አልኳት።
በሩ ተከፈተና እንግዳዋ ገባች። እራሷ ነበረች!
የማልረሳት መምህር! መቼም ልታውቀኝ አትችልም። እስኪ

ታውቀኝ እንደሁ አያታለሁ? ከመቀመጫዬ ተነስቼ ጨበጥኳት። ስሜን ነገርኳት። ስሟን ነገረኛኝ። እንድትቀመጥ ጋበዝኳትና ተቀመጠኝ። አተኩራ እያየኛኝ ነበር። ካላስታወሰኛኝ እኔ ስለራሴ እንደማልነግራት ርግጠኛ ነበርኩ። ዝምታ ሃይለኛና ጎበዝ መምህር ነበረኝ። አተኩራ በጥርጣሬ ስታየኝ ቆየኛና፤

“የት ነው የማውቅህ” ስትል ጠየቀኛኝ።

“ታውቂኛለሽ?”

“ተሳስቼ ይሆናል” አለኝ መልሳ፤ “...ከወያኔዎቹ አንዱ ነህ አይደለም? ላውቅህ አልችልም”

እንደገና እያመነታች “ፊትህ ግን የሆነ ቦታ ትዝ ይለኛል። መምህር ስለሆንኩ ተማሪዎቼ ትዝ እያሉኝ ይሆናል”

ይህን ስትለኝ ማንነቴን ደብቄ ለመቆየት አልቻልኩም። ተናዘዝኩ!

“ዝምታ! ልክ ነሽ፤ ታውቂኛለሽ! ያንቺ ተማሪ ነበርኩ! ቢሾፍቱ! ደብረዘይት! 11ኛ ክፍል ሳለን ድርሰት እየፃፍኩ ታነቢልኝ ዘንድ አስቸግርሽ ነበር”

ፊቷ ሲፈካ አስተዋልሁ።

“አስታወስኩህ!” ብላ ጮኸች “...ተማሪዎች አዋሽ ፓርክን ልትጎበኙ ስትሄዱ መኪና ተገልብጣችሁ አንተ ግንባርህን በፋሻ ጠቅልለህ ትመጣ ነበር። አስታውስሃለሁ፤ ይኸው ምልክቱ ግንባርህ ላይ አለ”

ከመቀመጫዋ ተነሳችና እንደገና ተቃቅፈን ተሳሳምን። ዝምታ የተለየች ሰው ናት! ባል የላትም። የማግባት ፍላጎት እንደሌላትም ይነገራል። በደብረዘይት ተራራማዎቹ ቀበሌዎች ጫካ ውስጥ ብቻዋን ትኖር ነበር። “ቤቷ ውስጥ ሰይጣን አለ” የሚል የልጅነት ወሬም እንሰማ ነበር። ክፍል ውስጥ ስታስተምረን ምንጊዜም በፕላስቲክ ጠርመሱ ወተት ይዛ ትመጣና እያስተማረችን የመጎንጨት ልማድ ነበራት። ደብተራችን ላይ ከግራ ጀምረን እንድንፅፍም ታስገድደን ነበር። የማይወዳት ተማሪ አልነበረም! ትልቁ ስድቧና ዱላዋ “አንተ ሰነፍ!” የሚል ብቻ ነበር። ጎበዝ ነበረኝ። ማናቸውንም ጉዳይ በቀጥታ የምትናገር ግልፅ ሰው ነበረኝ። እነሆ ይህቺ ተወዳጅ መምህር ከቢሮዬ

ቁጭ ብላለች፤

ዝምታ ወዲያውኑ የጥያቄ ዶፍ ታዘንምብኝ
ጀመረች፤

“በ1976 የ11ኛ ክፍል ሰነፍ ተማሪ ነበርክ። እንዴት
ነው አሁን እዚህ ቦታ የተቀመጥከው? በምን ተአምር ነው
ይህን ስልጣን ያገኘኸው?”

ባጭሩ አስረዳሁዋት።

በጥንቃቄ ካዳመጠኛኝ በሁዋላ፤

“ሊገባኝ አይችልም” አለች “...እዚህ መስሪያ ቤት
ሪፖርተር ሆነህ ባገኝህ ባልገረመኝ...”

መሳቅ ጀመርኩ።

ከዚያ በላይ ዝምታን ላስረዳት አልችልም።

“እድሜህ ስንት ሆነ?” ስትል አፈጠጠችብኝ።

መሳቄን በመቀጠል ራሷ ጣቷን እየቆጠረች አሰላችውና፤

“23 ወይም 24 አመትህ ነው” አለኛኝ።

“ልክ ነሽ ዝምታ!”

“መለስ ዜናዊ ነው የሾመህ?” ስትል ስሜታዊ ሆና
ጠየቀኛኝ። መለስ አልሰጠሁዋትም፤

“ምንም ልምድ የሌለውን የ23 አመት ልጅ ይህን
የሚያክል መስሪያ ቤት...”

ዝምታ ድንገት መናደድ ጀመረች፤

“...ሊገባኝ አይችልም፤ አንተን እኔ ስላወቅሁህ
ነውንጂ በዚህ አይነት አብዛኞቹ ባለስልጣናት እንዳንተ
አይነት ሊሆኑ ይችላሉ”

መሳቅ አቆምኩ። ዝምታን አውቃለሁ። ለጣፊ
ናት። ረጋ ብዬ ላስረዳት ሞክርኩ። በማንኛውም መለኪያ
የያዝኩት ስልጣን እንደማይገባኝ እንደማውቅ፤ ደስ ብሎኝ
እየሰራሁ እንዳልሆነ፤ ሆኖም የታማኝ ሰው እጥረት ስላለ
ጊዜያዊ ምደባ እንደሆነ ላሳምናት ጥረት አደረግሁ።
በምስራው ስራም ባለሙያዎችን እንደማማክር በመግለፅ
ላረጋጋት ሞክርኩ።

አስቂኙ አጋጣሚ ደግሞ ዝምታ ወደኔ ቢሮ
የመጣችው በተመሳሳይ በሃገሪቱ ስለሚታየው የአስተዳደር
መዘበራረቅ ፅፋ Ethiopian Herald ጋዜጣ ላይ እንዲታተምላት
ነበር። እኔ ዘንድ ከመምጣቷ በፊት የፃፈችውን ፅሁፍ

ለጋዜጣው ዋና አዘጋጅ ለክፍሉም አድጎይ አቅርባ እንደ ነበርና ፅሁፉ ይታተም ዘንድ የኔ ፈቃድ በማስፈለጉ ነበር አመጣጧ። ክፍሉም ሊያትመው የሰጋበትን ፅሁፍ ዝምታ አቀበለችኝና አነብብኩት።

ምንም አላስተረፈችንም። “እስከ ዶቃ ማሰሪያው ነገረው” የሚባለው አይነት ፅሁፍ ነበር። በመንግስት መስሪያ ቤቶች የሚታዩትን አስቂኝና አስገራሚ ክስተቶች ለቅማ ፅፋለች። በደብረዘይት አየር ሃይል በሁለት ሺህ ዶላር የተገዛ አንድ የጦር አይሮፕላን መለዋወጫ እቃ ታጋዮቹ እንደ ወንበር እየተቀመጡበት እንደሆነ ፅፋለች። በመዘጋጃ ቤት ደግሞ ታጋዮቹ ፋይሎችን እያወጡ ለእሳት ማቀጣጠያ ይጠቀሙባቸዋል። የታሪክ ሰነዶች በማይመለከታቸው ሰዎች እጅ እየገቡ ነው። አንብቤ ስጩርስ እንደማይታተም ነገርኳት።

“ለምን?”

“መታተሙ ችግሩን አይፈታውም ዝምታ፤ መለስና ታምራት እንዲያነቡት ግን አደርጋለሁ።”

ደስ ባይላትም በዚሁ ተስማማን። ዝምታ ወደ ደብረዘይት ለመመለስ ተነሳች! ሰአቴን አየሁ። 10:30 ይላል። እሉቱ አርብ ነው።

“ደብረዘይት እንዳደርስሽና ራት እንድጋብዝሽ ፍቀጃልኝ ዝምታ። ካንቺ ጋር ጥቂት ማውራት እፈልጋለሁ። በመለማመድ ላይ የነበርኩትን የሃሰት የክብር ካባ ገፈሽ ስለጣልሽልኝ በዛሬው ቀን ያገኘሁትን ትምህርት መቼም አልረሳውም” አልኳት።

... ከዚያ በሁዋላ አፈንጋጫ ዝምታ ጎርፉን ዳግም ያየሁዋት ከአምስት አመታት በሁዋላ አዲስ አበባ ቀይ መብራት ላይ ነበር። መኪና ይዛ ነበር። የመኪናዋን መስ ታወት ከፍታ የሞቀ ሰላምታ ካቀረበችልኝ በሁዋላ፤

“እስካሁን አላበረሩህም?” ስትል ጮሃ ጠየቀችኝ።

“አባረውኛል! እንኳን ደስ ያለሽ!”

ተከታትለን በመሄድ ፍላጊንኝ ካፌ ገብተን ጥቂት አወጋን። ከዝምታ ጋር በጣም መግባባት እንደሚቻል ገብቶኝ ነበር። ግማሽ ሰአት ያህል ተጫውተን እስከ መኪናዋ ሸኘሁዋት።

ስንለያይ እንዲህ አለችኝ፤

“አሜሪካን ሃገር የሚኖር ወንድም አለኝ። ይህቺን መኪና እሱ ነው የገዛልኝ። ጎበዝ ገጣሚ ነው። ግጥሞቹ እዚህ እንዲታተሙለት ይፈልጋል። እስኪ ሰሞኑን ቢሮህ እመጣና እንነጋገራለን”

ሆኖም ዝምታ እንዳለችው ቢሮዬ አልመጣችም።

...ከዚያ ወዲያ ስለ ዝምታ በድጋሚ የሰማሁት እንደገና ከሰባት አመታት በሁዋላ ፕሪቶሪያ እያለሁ ሲሆን፤ ፅጌረዳ የተባለች አብሮ አደጌ በፃፈችልኝ የኢ-ሜይል መልእክት ላይ “ተወዳጄ መምህራችን ዝምታ ጎርፉ አርፋለች!” የሚል አረፍተ ነገር አስፍራ ነበር። ክፉኛ አመመኝ። የዝምታን የአረፍት ዜና የሰማሁበትን እለትም ከአስቀያሚ ቀናቶች መሃል ደመርኩት። ሃዘን በቀላሉ አይጠጋኝም። ያን እለት ግን ተክገፎ ዋልኩ። ራሴህን ያለማታለልና ወደ ውስጥህ እንዴት መመልከት እንደሚገባ ያስተማረችኝ መምህር በርግጥም ለዘልአለሙ አርፋለች....

በዚያው ሰዎን “ethiopians.com” ድረገፅ ገብቼ የGorfu Contra Nietzsche ደራሲ GE Gorfu የሰጠውን ቃለመጠይቅ ሳንብ ዝምታ ታላቅ እህቱ መሆኗን አወቅሁ። የዝምታ አባት “ተግሳፅና ምክር” የተባለ መፅሃፍ የደረሱ፣ መፅሃፋቸውም በጃንሆይ ታግዶ እንደነበር ጭምር ተረዳሁ።

* * *

መምህር ዝናቡ ዘንብ የስነፅሁፍ ፍቅር የነበራቸው ደግ መምህር ነበሩ። ሰማያዊ ኮታቸውን ለብሰው ሲንጎራደዱ አሁን ድረስ በአሳብ ይታዩኛል...

“መስፍን ሃብተማርያም ማን እንደሆነ የሚያውቅ አለ?” ሲሉ ጠየቁን አንድ ቀን።

እጄን አወጣሁ። እድሉን ሰጡኝ።

“መስፍን ሃብተማርያም ደራሲ ነው! ‘የቡና ቤት ስእሎች’ በተባለ መፅሃፉና በእሁድ ማለዳ የሬድዮ ትረካው ይበልጥ ይታወቃል” ስል መለስኩ።

መምህር ዝናቡ “ልክ ነህ!” በሚል ራሳቸውን ላይታች እየነቀነቁ ተጨማሪ አከሉበት።

“መስፍን ደራሲ ነው። ከዚያም በላይ ግን የኔ የልጅነት ጓደኛ ነው። መስፍን የሞጆ ልጅ ቢሆንም፤ እዚሁ ደብረዘይት እኛ ዘንድ ነው የተማረው። ‘ልጅነት’ በሚለው የመስፍን ትረካ ውስጥ ተደባዳቢው ጉልበ ልጅ እኔ ነበርኩ...”

ጋሽ ዝናቡ ግማሹን ክፍለ ጊዜ ስለራሳቸው ሲተርኩልን ያልቅ ነበር። ሌላ ቀን ደሞ ከኪሳቸው ሁለት እርሳስ አወጡና አሳዩን፤

“እነዚህ እርሳሶች እኔ ድርሰት የምፅፍባቸው ናቸው። አንዱ ከተሰበረ በሌላው እጠቀማለሁ። እኔ ድርሰት የምፅፈው ሌሊት ነው። ፀጥ ባለ ሌሊት፤ ኮሽታ በማይሰማበት፤ ካልጋዬ እወጣና ጠረጴዛዬ ላይ ቁጭ እላሁ። ድርሰት ከመጣልኝ እፅፋለሁ፤ ካልመጣልኝ እንደ አመጣጤ ሹልክ ብዬ እተኛለሁ። ብዙ ጊዜ ግን አይመጣልኝም። ስነፅሁፍ እንደዚያ ነው። ሲመጣ አይታወቅ፤ ሲሄድ አይታወቅ”

መምህር ዝናቡ ስለ ስነፅሁፍ ሲናገሩ ስነፅሁፍ ፀጉራም፤ ሹል ጥርሶች ያለው፤ ጥቁር አውሬ መስሎ ይሰማኝ ነበር። አንድ ቀን እጄን አወጣሁና ጥያቄ ጠየቅሁዋቸው፤

“አሮማይ የተባለው የበአሉ ግርማ መፅሃፍ ለምን ተከለከለ?”

ጋሽ ዝናቡ በዝምታ ሲንጎራደዱ ከቆዩ በሁዋላ፤

“መንግስትን የሚያስቀይም ነገር ስላለበት ተከልክሎአል። በአሉ ግርማ የሃገራችን ድንቅ ደራሲ ነው። መስፍን ሃብተማርያም ስለ በአሉ ብዙ አጫውቶኛል። እንዳልኳችሁ መስፍን የልጅነት ጓደኛዬ ነው። ‘ልጅነት’ በተባለው ትረካ...”

ስለ መስፍን ሃብተማርያም ሳያነሱ የወጡበት ቀን በፍፁም ትዝ አይለኝም። ሌላ ቀን ደግሞ እንዲህ ሲሉ አማረሩ፤

“አማርኛ አስተማሪ መሆን ብቻ ለኔ በቂ አይደለም። እዚህ ትምህርት ቤት ክበቦች እየተቋቋሙ ነው። የስነፅሁፍ ክበብ ሃላፊ እኔ ካልሆንኩ ማን መሆን ይችላል? ምቀኝነት ግን ልማዳችን ነው። እኔን የችግኝ አስተካይ ክበብ ላይ መደቡኝ። የኔን ተሰጥኦ ላለመቀበል ነው። አጋጣሚ ሊያየን

እንጂ እኔና መስፍን ዓደኛዎች ነበርን፤ ደብረዘይት የጥበብ ከተማ ናት። ከመስፍን ሌላ ለማ ጉያና አሰፋ ጉያ፣ ታዋቂው ሃያሲ ፍቅሩ ደበበ የዚህች ከተማ ፍሬዎች ናቸው። እኔም አለሁ! ‘ልጅነት’ በተባለው ትረካ...እንደነገርኳችሁ...”

ሌላ ቀን ደግሞ የዘመድ በር አሰራር ስነፅሁፍን እንዴት እንደሚገድል አስተማሩን።

“በየከፍተኛው የአብዮት የዘፈን ግጥም ውድድር ተደርጎ ነበር” ሲሉ ነበር ምሬታቸውን የጀመሩት “... እኔም ጥቂት ስንኞችን ቋጥሬ አቅርቤ ነበር። አዲስ አበባ የከፍተኛ 15 የኪነት ቡድን ባልደረባ አሸነፈ ተባለና ገጣሚው ራሺያ ተላከ። የኔ ግጥም 2ኛ ነው የወጣው። በዘመድ በር ነው የሚሰራው። እልህ ይዞኝ ነበርና አሸነፈ የተባለውን ግጥም ባንድ ዘመዴ በኩል ኮፒውን አገኝቼ አነበብኩት፤ አዝማቼ ምን ይላል መሰላችሁ?...” ንግግራቸውን ገቱና ግጥሙን ሰሌዳው ላይ ባፉት፤

እኛና ሶማሌ - ኮሶ ጠጥተን፤
ሶማሌን ገደላት - እኛን አሻረን፤

ጋሽ ዝናቡ እየተንጎራደዱ ቀጠሉ፤

“... ይሄ ነው ያሸነፈው። ይሄ ግጥም ነው? ሳይንስም ስነፅሁፍም ይህን ግጥም አይቀበሉትም። ከበደ ሚካኤልና ፀጋዬ ገብረመድህን በበቀሉበት ሃገር ይህን ግጥም ብሎ መሸለም ያሳፍራል። ስለ ጋሽ ፀጋዬ፣ ስለ ከበደ ሚካኤልና መንግስቱ ለማ ወደፊት ብዙ እንማራለን። በተለይ ስለ ጋሽ ፀጋዬ መስፍን ብዙ አጫውቶኛል። ... የዛሬው ትምህርታችን ግን የዘመድ በር ስነፅሁፍን ይገድላል!” የሚል ይሆናል...ባፉት!”

ይህንኑ ሰሌዳው ላይ አስፍረው ትረካቸውን ቀጠሉ፤

“...ካሳንቺስ መናኸሪያ አካባቢ ያለ የከፍተኛ 15 ልጅ በዘመድ በር አሸንፎ ራሺያ ሄደ። እኔ ቀረሁ። ራሺያ ቢቀር ምናለበት ኩባ እንኳ ቢልኩኝ? ዘመድ ስለሌለኝ ግን ይኸው እንደ ውሻ በተወለድኩበት ሃገር አረጀሁ። ዘመድ ያላቸው ራሺያ ሄደው ቴሌቪዥን፣ ፍሪጅና ሳምቫር የተባለ ሻይ ማፍያ ይዘው መጡ። የሚስታቸውንና የራሳቸውን ፎቶግራፍም በእጅ ስራ በቀለም በትልቁ አሰርተው ሳሎናቸው ግድግዳ ላይ ሰቀሉ ... ሲሞቱ ይለቀስበታል!”

አንድ ጊዜ “ይድረስ ለአባቶቻችን!” በሚል ርእስ

አጭር ግጥም ፅፌ ያነበልኝ ዘንድ ሰጠሁዎቸው። ግጥሙ የሚከተለው ነበር፤

ሁለት መቃብሮች - ዳዋ የለበሱ፤
ባረጅ ግራር ስር - ወድቀው የተረሱ፤
ዘር ትተን ዘር ጥለን - አልፈናል ይላሉ፤
ኮትሄች አራሚውን - ሳያስተካክሉ፤

ወደ መኖሪያ ቤታቸው ወስደው ገሰፁኝ።

“ምን ለማለት ነው የፈለግኸው? ምን አደረጉህ አባቶች?
የአቅማቸውን ስርተው አልፈዋል!”

ቀዝቀዝ ብለው ጠጉሬን እያሻሹኝ ቀጠሉ፤

“አባቶችን በመውቀስ መጀመር ጥሩ አይደለም።
ስለ ፍቅር ፃፍ! የተሰራውን በማድነቅ መጀመር አለብህ።
የተጀመረው ላይ መቀጠል...ገብቶሃል የምልህ? በርግጥ ችግር
አለ። ያልታደለ ትውልድ ናችሁ። ለማንኛውም ጥሩ ነው።
ፃፍ...”

ሲሸኙኝ ሳለ ደጃፋቸው ላይ ከነበረች ሱቅ
ፔፕሲኮላ ገዙልኝ። ጠጥቼ እንደጨረስኩ፤ “አይዞህ በርታ”
ብለው በድጋሚ ራሴን አሻሽተው አሰናበቱኝ።

ጀምበር ጠልቃ ነበር። ለአይን ያዝ አድርጎአል።
“የኔ ተማሪዎች” የምንላቸው የበልግ ወራት አእዋፍ ሰማዩን
ሞልተው ደብረዘይትን ቀውጧ አድርገዋታል። ማደሪያቸው
ጨለቅላቃ ከተባለው የክረምት ሃይቅ ላይ ነው። ለአይን ያዝ
ባደረገው ምሽት እኔም ወደ ማደሪያዬ ገሰገስኩ። “ሁለት
መቃብሮች” ማለቴ የጋሽ ዝናቡን ሁለት ርሳሶች ነበር።
አልተረዱልኝም። ቅኔዬ ባከነ...

...ጋሽ ዝናቡን ዳግም ያገኘሁዎቸው ደርግ ወድቆ
“ኦሮማይ” የተባለው የበአሉ ግርማ መፅሃፍ እንዲታተም
ከተደረገ በሁዋላ በምረቃ ስነስርአቱ ላይ ነበር። ለመፅሃፉ
ምረቃ የክብር እንግዳ ሆኖ የተጠራው በረከት ስምኦን
ነበር። ስላልተመቸው መዝሙር ፈንጌ ተወከለ። መዝሙርም
ያልጠበቀው ስብሰባ ስለገጠመው የክብር እንግድነቱ ስራ ለኔ
ተሰጠ።

በምረቃ ስነ ስርአቱ ላይ ከኔ ቀኝ በኩል የበአሉ
ግርማ ባለቤት ወይዘሮ አልማዝ አበራ ተቀምጧለች። በግራ
በኩል ደግሞ ሎሬት ፀጋዬ ገብረመድህን አጅበውኛል።

አልማዝ እየቆየች እንባዋን ታባብሳለች። ሳፅናናት ከቆየሁ በሁዋላ ወደ ባለቅኔው ዘወር አልኩ።

“ከርሶ ጎን በመቀመጤ እድለኛ ነኝ” ስል ተነፈስኩ። ከበረሃ የገባ ወያኔ መሆኔ ብቻ ስለሚታወቅ ባለቅኔው በአነጋገራ ግራ ተጋብተው አተኮሩብኝ፤

“ስራዎቼን ታውቃቸዋለህ?” ሲሉ ጠየቁኝ።

“ሁሉንም!” ስል መለስኩ።

ባለቅኔው ነቃ አሉ። አያያዝኩና ቀጠልኩ፤

“ከእሳት ወይ አበባ ግጥሞች ይበልጥ የምወዳት ‘ጌራ’ የተባለችውን ነው” ካልኩ በሁዋላ የተወሰኑ ስንኞችን በቃሌ ፈጨሁላቸው፤

ጌራ ነበልባል ዘለላ፤
እንደመንፀባረቅ ጥላ፤
ሽልም ሽፋልሽ ሲያጠላ፤
ጌራ የልጅነት ፍቅር፤
ድብቅ የእድሜ ልክ ሚስጥር፤
ጌራ የህልም አለም ደለል፤
ትዝታሽ ሞልቶ ሲቆለል፤
ሲቃ ነው እሚኮለኮል፤

ባለቅኔው ወዲያውኑ ወደዱኝ። ከበረሃ የገባ አንድ የወያኔ ባለስልጣን ከግጥሞቻቸው አንዱን በቃሉ ሲያነበንብላቸው የተሰማቸው ደስታ በቃላት የሚገለፅ አልነበረም። ከዚያ ወዲህም ቢሮዬ እየመጡና ዋቢ ሸበሌ ሆቴል የመጨረሻው ፎቅ ላይ ከሚገኘው ባር እየተገናኘን እሳቸው ሲያወጉ እኔ አዳምጥ ነበር። ከባለቅኔው ጋር ባመሸሁ ቁጥር አያሌ ልምድ ዝቄ እመለስ ነበር።

አንድ ቀን እንዲህ ሲሉ አወጉኝ፤

“የተገናኘን ቀን ‘ጌራ’ን እወዳለሁ ስትለኝ ገርሞኝ ነበር። ብዙዎች ‘አይ መርካቶ’ የተባለውን ነው የሚወዱት። አሁን ደግሞ ‘ተይ መርካቶ’ የሚል ዕፌያለሁ። እናንተ ከገባችሁ በሁዋላ ሌባ በዝቶአል። እንዲያውም ‘ተይ መርካቶ’ን እሰጥህና መፅሄትህ ላይ ታትማታለህ”

ዘግዩት አሉና አከሉበት፤

“ካንተ ሌላ ‘ጌራ’ን የምትወድ አንዲት ልጅ ነበረች። እንዳንተ በቃሏ ታውቀው ነበር። መአዛ ብሩ፤የኦቴሎ ሚስት”

“ርስዎስ ከስነግጥሞችዎ የትኛውን ይወዳሉ?”

“ሁሉም ልጆቼ ናቸው”

“የበለጠ የሚመስሉበት ማለቴ ነው”

“በልግ የተባለ መፅሃፌን አይተኝዋል?”

ደነገጥሁ።

ሁሉንም ስራዎችዎን አውቃቸዋለሁ ብዬ ስለነበር ነው መደንገጤ። ባለቅኔው “በልግ” የሚል መፅሃፍ ማሳተማቸውን አላውቅም ነበር። አለማንበቤን ተረድተው እሳቸው ቀጠሉ፤

“እዚያ ላይ ይበልጥ የምወዳቸው ስንኞች አሉ”

ከወራት በሁዋላ “በልግ” የተባለውን መፅሃፍ ካሮጌ መፃህፍት መሸጫ መደብር ፈልጌ በማግኘት ባለቅኔው የጠቆሙኝን ስንኞች አነበብኳቸው። ካነበብኳቸው በሁዋላ ግን ሎሬት ፀጋዬ እኒያን ስንኞች የጠቆሙኝ ከሌሎች ስነግጥሞቻቸው በላይ ስለወደዷቸው ሳይሆን፤ ለኔ አንድ መልእክት ለማስተላለፍ ፈልገው ሊሆን ይችላል ብዬ ጠረጠርኩ። በርግጥም እኒያ የባለቅኔው ጥቂት ስንኞች ውስጤን እንድመረምር አግዘውኛል። ላካፍላችሁ፤

ችሎታህን ውስጥህ ቀብረህ - ህዋስትክን አታንድደው፤

እምቡጥ እንኳ ሲፈነዳ - አብቧል ነው እሚባለው፤

እውነትን ውስጥህ ቀብረህ - እንደቀበርክም አታስቀር፤

እሷን ከቀበርካት በታች - ዝቅ ብለህ አትቀበር፤

ብታፍርም ግድ የለም እፈር - በህዝብ ሳቅ ቀልጠህ አታርር፤

ህሊናህን ካሳፈርካት ይበልጥ - በሰው ዘንድ አታፍር፤

የበታችህ ቢደፍሩህ - ትችላለህ ተቸገር፤

ይሉኝታህን ከደፈርካት ይልቅ - በነሱ አትደፈር፤

እንዲያውም በዚህ የተነሳ - ያልታለመ ቢፈጠርም፤

እምነትን ከገደልክ ይበልጥ - አንተ የሞት - ሞት አትሞትም፤

....በዚያን እለት “ኦሮማይ”ን መርቄ ከከፈትሁ በሁዋላ በግብዣው ስነስርአት ወቅት በመጨረሱ የስነፅሁፍ እድገትና ህይወቴ ላይ አቢይ ሚና ከተጫወተው ከገጣሚና ደራሲ አበራ ለማ ጋርም ለመተዋወቅ በቅቻለሁ። በዘመነ ደርግ አበራ ለማ የኦሮማይ ገፀ ባህርይ ለሆነችው ፊያሜታ የቋጠራት፤ “ፊያሜታ እምባባ” የተሰኘችው ግጥምም ከኦሮማይ ጋር በዚያኑ እለት ነፃ የወጣች ሲሆን፤ በወርሃ መስከረም 1984 ግጥሟ የዛሬይቱ ኢትዮጵያ ጋዜጣ ላይ ታትማለች።

ጥቂት ስንኞችን ልቀንጭብላችሁ፤

ፊያሜታ - የጋዜጠኛ ማስታወሻ፤
 የጋዜጠኛ መተንፈሻ፤
 ልብሽ በነሰውየው ሴራ ሲንገላታ፤
 ፍቅር መች እውር ሆኖ ፊያሜታ፤
 የልብ አፍቃሪ ካገኘው ላይረታ፤
 ፊያሜታ - ሰው እንጂ ፍቅር ምን ገደት፤
 እውር መባሉ በቀተረው ተሰክት፤
 ባምባሽ በቀበሌሽ ልብ ታወረ፤
 ብርሃን ፈልጎ ጀምበርን ጫረ፤
 አንቺ ፅብቅቲ - የሰሜን ዋልታ ጮራ፤
 የታሪኩ እምብርት መቋጠሪያ - የበአሉ ደመራ፤

በዚያን እለት መምህር ዝናቡን እዚያ ሳገኛቸው ግን
 ማመን አቅቶኝ ነበር። በቀጥታ እሳቸው ቆመው ወደ
 ነበሩበት በመሄድ በሞቀ ሁኔታ ስጩብጣቸው ከመደንገጣቸው
 የተነሳ ቃላት ሊተነፍሱ አልቻሉም። ጋሽ ዝናቡ መደንገጣቸው
 የሚጠበቅ ነበር። አንድ የወያኔ ባለስልጣን በዚያ ሁሉ እን
 ግዳ ፊት ስማቸውን ጠርቶ በአክብሮት ሲጩብጣቸው
 ራሳቸውን አለመሳታቸውም ያስደንቃል። ሁኔታውን ስንዘብ
 ታዲያ ማንነቱን ከማስረዳት ይልቅ ሳቄን ማቆም ተቸገርኩ።

“...ጋሽ ዝናቡ...እኔ የርሶ ተማሪ ነበርኩ ... ትዝ
 ይሎት እንደሆነ ስለ መስፍን ሃብተማርያም ይነግሩን
 ነበር...አንድ ጊዜ ግጥም ፅፌ...”

ጋሽ ዝናቡ ፈገግ አሉ። አስታውሰውኝ ነበር...

* * *

የጥቅምት ብርድ እየቆፈነንን ቢሆንም በፀጥታና በስነ
 ስርአት ተቀምጠን የ11ኛ ክፍል የፖለቲካ ትምህርቱን
 ተያይዘንዋል። እንደ ዝቋላ ተራራ ግዙፍ የሆነው መምህር
 አንለይ ሃይሌ ከወዲያ ወዲህ እየተንጎራደደ ፖለቲካ ማስተማሩን
 ቀጥሎአል፤

“ቤተክርስቲያናት ወደ ቀበሌ ፅህፈት ቤት
 የሚለወጡበት ጊዜ ቅርብ ነው...አብዮት መራራ ናት... ፍሬዋ
 ግን ጣፋጭ!...ማርክሳዊ ርእዮትን እንደ ቀበቶ ልንታጠቀው
 ይገባል - እንደ ብረት ቀበቶ!”

ተማሪዎች ሁሉ የፖለቲካ መምህሩን እንጠላዋለን!
 የጠላነው ፖለቲካ በማስተማሩ ሳይሆን ስለሚደበድበን ነበር።

በፖለቲካ ትምህርት ክፍለ ጊዜ ግማሽ ያህሉ ተማሪ ቡጢና ጥፊ ሳይቀምስ አይወጣም። ወጣት ሴቶችን ጠረጴዛ ላይ ወጥተው እንዲቆሙ በማድረግ እንዲያፍሩና እንዲሳቅባቸው ስለሚያደርግ አንለይ ሃይሌ ገና ሲመጣ የማይንቀጠቀጥ ተማሪ የለም። በዚህ የ1976 የጥቅምት ወራትም እንደተለመደው ይደሰኩርብን ይዟል...

“አብዮታችን በግብታዊነት ከፈነዳበት እለት ጀምሮ...”

አንለይ ድንገት ዲስኩሩን አቆመና አንድ ባንድ ሲያስተውለን ቆየ።

“ትምህርቱ ስልችቶአችሁዋል!” ሲል ጮኾ ጠየቀን።

መልስ የሰጠ የለም። አንለይ እንደገና አምባረቀብን።

“ስልችቶአችሁዋል!”

“አልሰለችንም!!” ስንል ጮህን።

“ድግሙት!” አለን።

በጨኸት ደገምነው። አንለይ ፈገግ አለ። በመካከላችን ወዲያ ወዲህ ሲንሳራደድም ቆየ። እኛ ፀጥ ብለናል።

ድንገትም አንድ ያልተጠበቀ ጥያቄ ጠየቀን!

“እስኪ ሃገራችሁን የምትወዱ እጃችሁን አውጡ!”

ተማሪው በሙሉ እጁን አወጣ። ጥያቄውን በትክክል ሰምቻለሁ። ድፍረቱና አሳቡ ከየትና እንዴት እንደመጣልኝ በፍፁም ባላውቅም እጄን ሳላወጣ ቀረሁ። ከጎኔ ተቀምጦ የነበረ ተሻለ ይገዙ የተባለ ንደኛዬም እንደኔው እጁን አለማውጣቱን አስተዋልኩ። ወዲያው ግን ሲያመነታ ቆየና እጁን ወደላይ መዘዘ። እኔ እጄን ለምን እንዳላወጣሁ በርግጥ አላውቅም ነበር። የማውቀው ነገር ቢኖር የፖለቲካውን ትምህርት እንደማልወደውና መምህሩንም በተደባዳቢነቱ እንደምፈራው ብቻ ነበር።

መምህር አንለይ የገዛ አይኑን ባለማመን እኔ ላይ አፍጥጦ ቀረ። የ11ኛ ክፍል የእርሻ ሙያ ተማሪዎች እጃቸውን እንደቀሰሩ ናቸው። ኤልሳ የሴፍ ከመጨረሻው ረድፍ ላይ ተቀምጧለች። አበበ ጉተማ በተለይ ትዝ ይለኛል። ዛሬ የት ይሆን? በበጥባጭነቱ የሚታወቀው አበባው ለገሰ አሜሪካ ነው አሉ። በድሉ ንጋቱ የኢትዮጵያ አየር ሃይል ባልደረባ ሆኖአል። አዜብ በላይ ግብፅ መሆኗን ሰምቻለሁ። ስለሚያነክስ ኮካ የሚል ቅፅል ስም የሰጠነው የሞጆ ልጅ ማንነበር ስሙ!? እውነት

ተሾመ ያቺ ጠይም ቆንጆ፤ ዛሬ የት ትሆን? አልነገርኳትም እንጂ ከዚች ልጅ ጋር ያይን ፍቅር ይዞኝ ነበር። እነዚህ ሁሉ የኛ ክፍል ተማሪዎች በአንለይ ጥያቄ መሰረት እጃቸውን እንደ ጭራሮ ወደ ላይ ዘርግተዋል። ከክፍላችን ውስጥ በብቸኛነት ማትሪክ አልፎ በህክምና ሙያ የተመረቀው ደረጃ አለማየሁ ከኔ ሁዋላ ተቀምጦ እንደነበር በፍፁም አይረሳኝም።

መምህር አንለይ በዝግታ ወደኔ ተራመደና ጠየቀኝ፤

“እጅህን ለምንድን ነው ያላወጣኸው?”

“ሃገሬን አልወዳትም” አልኩ።

“ለምንድነው የማትወዳት?”

“አላውቃትም”

“ተነሰ” ሲል አዘዘኝ።

ተነሳሁና ቆምኩ። ሰሌዳው አጠገብ እንድቆም ካዘዘኝ በሁዋላ ተማሪዎቹ እጃቸውን እንዲያወርዱ አደርጎ የተለመደ የፖለቲካ ዲስኩሩን ቀጠለ። አስር ደቂቃ ያህል እንደቆምኩ እግሬን ስለደከመኝ የመምህር አንለይን ዲስኩር አቋረጥኩት።

“መቆም ደከመኝ! እንድቀመጥ ፍቀድልኝ...”

ከላይ ያሉትን አረፍተ ነገሮች ተናግሮ ሳልጨርስ የአንለይ ሃይሌ ገቡቴ የሚያክል መዳፍ ፊቴ ላይ ሲደረገም መብረቅ የወረደብኝ ያህል መሬትና ጣራው ጨላለመብኝ። በዚያ በተደበላለቀ ዝብርቅርቅ ሁኔታ ውስጥ ግድግዳውን ተደግፌ እንደደነዘዝኩ አንለይ ሲያንባርቅብኝ እየሰማሁት ነበር።

እንዲህ ሲል የወደፊት የህይወት እጣዬን ተነበየልኝ፤

“እንቁላል ነጋዴ ነው የምትሆነው!”

የመጨረሻው ክፍለ ጊዜ ነበር። ደወል እንደተደወለ አንለይ ያረጀ የቆዳ ቦርሳውን አንጠልጥሎ እየወጣ ‘ተከተለኝ’ ሲል አዘዘኝ። ደብተሬን ለማንሳት ወደ ጠረጴዛዬ ሳመራ ኤልሳ ዮሴፍና ደረጃ አለማየሁ ለሁለት ይዘው በምክር አጣደፉኝ።

“ሃገራችሁን የማትወዱ የተባለ መስሎኝ ነው ብለህ ይቅርታ ጠይቀው!” ሲሉ ምክራቸውን ሰጡኝ።

በተደረገመብኝ ጥፊ ሳቢያ መጨላለሙ ገና ያልለቀቀኝ ቢሆንም ደብተሮቼን ሰብስቤ አንለይ ሃይሌ ላይ ለመድረስ ሩጫ ጀመርኩ።

ቢሮው ደጃፍ ላይ ደረስኩበት፤

“ማነው ስምህ?” ሲል ጠየቀኝ።

ስሜን ከነአባቴ ነገርኩት።

“ትግሬ ነሃ!” አለ ዛቻ ባዘለ ድምፅ!

መልስ አልሰጠሁትም። በወቅቱ የቢሾፍቱ ልጅ ከመሆኔ ያለፈ ስለ ዘር መነጋገር አልለመድኩም ነበር። ትግሬ መሆኔ ለአንላይ ለምን የተለየ ትርጉም ሊሰጠው እንደቻለ የተረዳሁትም ከአያሌ አመታት በሁዋላ ከወያኔ ጎን ተሰልፌ መታገል ከጀመርኩ በሁዋላ ነበር።

አንላይ ጥያቄውን በማራዘም ስለ ወላጆቼ ማንነት፣ ስማቸውን፣ የት እንደሚሰሩ በዝርዝር ጠየቀኝ። ከታላቅ እህቴና ከባሏ ጋር እንደምኖር ነገርኩት። የእህቴ ባል ዮሴፍ አብርሃም እንደሚባል ስነግረው በዚያችው ቅፅበት የአንላይ ቁጣና ንዴት ሲበርድ አስተዋልኩ። የባንክ ኦዲተር ከነበረው የእህቴ ባል ጋር በአጋጣሚ በአንድ መንግስታዊ ኮሚቴ ውስጥ አብረው የሚሰሩና የሚቀራረቡ ኖረዋል።

“በል ሂድ ወደ ቤትህ!” ሲል ማጅራቴን አንቆ አሸቀነጠረኝ።

ደረጄ አለማየሁና ኤልሳ ዮሴፍ ቆመው ይጠብቁኝ ኖሮ፤ የተፈጠረውን ለማወቅ በጉጉት ጠየቁኝ። ነገርኳቸው። ሁለቱም በደስታ ከተነፈሱ በሁዋላ “በጣም ጅል” መሆኔን ነገሩኝ። እኔም “ጅል” በመሆኔ ጉዳይ ሳልከራከር ጥፊ የጠገበ ፊቴን እያሻሽሁ ወደቤቴ ሄድኩ። አንላይ “እንቁላል ነጋዴ ትሆናለህ!” ሲል የተነበየልኝን ግን ወዲያው ረስቼው ነበር...

...ከአንላይ ሃይሌ ጋር በድጋሚ የተገናኘው ከስምንት አመታት በሁዋላ ነበር። በወቅቱ የኢትዮጵያ ፕሬስ መምሪያ ሃላፊ የነበርኩ ሲሆን፤ ማለዳ ላይ የእለቱን ጋዜጦች እያገላበጥሁ ሳለ፤ የአዲስ ዘመን ጋዜጣ ዋና አዘጋጅ ሊያነጋግረኝ እየጠበቀ መሆኑን ፀሃፊዬ ነገረኹኝ። እንድታስገባው ፈቀድኩ። ዋና አዘጋጁ አንድ የስፖርት ተለማማጅ ጋዜጠኛ ለመቅጠር ፈልጎ ከኔ ፈቃድ ለማግኘት ነበር የመጣው፤

“ለሙከራ ከኛ ጋር ሲሰራ ነው የቆየው። ጎበዝ ነው። ተስፋ አለው” አለኝ።

የስፖርት ዘገባዎችን አንብቤ ስለማላውቅ፣ ዋና አዘጋጁ የሚለኝን ከመስማት በቀር አስተያየት መስጠት እንደልማችል አውቅ ነበር፤

“በፍሪላንስር ደረጃ እንቅጠረውና ከዚያ አይተን ቋሚ ልናደርገው እንችላለን” አለች።

የተቀጣሪውን ጋዜጠኛ ስም እንደዋዛ ጠየቅሁት፤

“አንላይ ሃይሌ ይባላል!” የሚለውን ከዋና አዘጋጁ አንደበት ስሰማ ትንፋሼን ዋጥኩ። የደበደበኝ የፖለቲካ አስተማሪ ይሆናል ብዬ ማመን ግን አልቻልኩም። የስም መመሳሰል ሊሆን ይችላል የሚለውን መቀበል በመፈለጌ፤

“ስለ ሰውየው ዝርዝር ነገር ታውቃለህ?” ስል ማብራሪያ የጠየቅሁት፤ በውስጤ ያደረው የማወቅ ጉጉት እንዳይታወቅብኝ ጥረት እያደረግሁ ነበር፤

በወቅቱ እኛ ወያኔዎች የዘርና የብሄረሰብ ጥያቄ እናበዛ ነበርና ዋና አዘጋጁ ስለ ተቀጣሪው ሰው ዘር የጠየቅሁ መስሎት፤ ፊቱን ጨፍገግ አድርጎ፤

“አማራ ነው፤ ጎጃም” አለ።

“የጠየቅሁህ የቀድሞ ስራውን ነበር”

“የስፖርት መምህር የነበረ መሆኑን ነግሮናል”

“የት ከተማ?”

“ደብረዘይት”

በረጅሙ ተነፈስኩ። አንላይ ሃይሌ አልዋሽም። የካድሬ ትምህርት ወስዶ የፖለቲካ መምህር ከመሆኑ በፊት የስፖርት መምህር ነበር። ደርግ ሲወድቅ ግን የፖለቲካ መምህራን ቦታ በማጣታቸው አንላይ ስራ አጥ ሆኖ መክረሙን ተረዳሁ። ውሳኔዬን ለዋና አዘጋጁ ገለፅኩ፤

“ለአስተዳደር ሃላፊው ንገረውና ቅጥሩ ይፈፀም!” ስል ትእዛዝ በማስተላለፍ አሰናበትኩት።

ብቻዬን ስሆን ስለ አንላይ ጥቂት አሰላሰልኩ። ሊያውቀኝ እንደማይችል ግልፅ ነበር። ያ ኮስማና ተማሪ የዛሬው የሱ ቀጣሪ መምሪያ ሃላፊ ይሆናል ብሎ ሊገምት ስለማይችል፤ ማንነቴን ሳያውቅ ስራውን በሰላም ይሰራ ዘንድ ወሰንኩ። ካወቀ ሊረበሽ ይችል ይሆናል ብዬ በነፃነት ተውኩት።

ከዚያን እለት ጀምሮ የአዲስ ዘመንን የስፖርት አምድ ማየት ጀመርኩ። አልፎ አልፎም አንላይ የሚፅፋቸውን ዘገባዎች አነበብኩ። ጥሩ ነበሩ። ባጭር ጊዜ ከነባር ጋዜጠኞች ያላነሰ ፅሁፎችን ማስነበብ መጀመሩን ስመለከት፤ ያኔ ተማሪ ሳለን ሲደበድበን የሚውለው ተገቢ ቦታውን ባለማግኘቱ፤ ምናልባትም

እሱም የማይወደውን ስራ ታዝዞ በመስራቱ ሊሆን እንደሚችል መገመት ጀምሮ ነበር። በርቀት ሆኖ ስለ አንላይ ባህርያትና የስራ እንቅስቃሴ መከታተሉን ግን ቀጠልኩ። ስብሰባ ላይ የመናገር ፍቅር ያለው ቢሆንም፣ ባጭር ጊዜ ውስጥ በአዲስ ዘመን ውስጥ ተግባቢና የሁሉም ወዳጅ መሆን መቻሉን ተረዳሁ። አንላይ ስለኔ ማወቅ አለማወቁን ለማጣራት ያህል አንድ ሁለት ጊዜ ያህል ወደ ስፖርት አዘጋጆች ቢሮ ጎራ ብዬ ጥቂት አወጋህዋቸው። አንላይ በፍፁም አላወቀኝም። ማንነቴን ሳልነግረውም መስሪያ ቤቱን ለቀቅሁ።

አንላይ እዚያው ቀረ...

...ለሶስተኛ ጊዜ ከአንላይ ሃይሌ ጋር የተገናኘንበት መድረክ ግን ሲያስገርመኝ ይኖራል። ከፕሬስ መምሪያ ከተነሳሁ በሁዋላ በስራ አስኪያጅነት እመራው በነበረው የፋና ዴሞክራሲ አሳታሚ "ተራሮችን ያንቀጠቀጠ ትውልድ" የሚል መፅሃፍ አዘጋጅተን ለገበያ አበቃን። ሜጋ የኪነጥበባት ማእከልም በዚሁ መፅሃፍ ላይ አንድ የግምገማ መድረክ ያዘጋጃል። በርካታ እንግዶች በተገኙበት በዚሁ መድረክ ላይ ከመጨረሻው ረድፍ ላይ ተቀምጬ በዝምታ እያዳመጥኩ ነበር። የመፅሃፉን ሃሳብ ከመወጠን አንስቶ፤ ስሙን እስከማውጣት ከዚያም ባሻገር ታሪኮችን በመፃፍና የአርትኦት ስራ ማካሄዱ ባብዛኛው የኔው ስራ ነበርና ተሳታፊዎቹ የሚሰጡትን አወንታዊም ሆነ አሉታዊ አስተያየቶች በአንክሮ እየተከታተልኩ ነበር። በመካከሉ አንድ ግዙፍ ሰው እጁን ካወጣ በሁዋላ ከመቀመጫው በመነሳት መናገር ጀመረ።

አንላይ ሃይሌ ነበር...

የመፅሃፉንና የዝግጅቱን ድክመቶች እየጠቃቀስ ብዙ ተናገረ። ጠንካራ የሚላቸውን ነጥቦችም አንድ ባንድ ዘረዘረ። በእግረ መንገዱ ታዲያ የኔን ስም በመጥቀስ ለትረካዎቹ ያለውን አድናቆት ገለፀ። በዝምታ ተቀምጬ አዳመጥኩ።

ከግምገማው ማብቃት በሁዋላ በግብዣው ላይ ሁላችንም በግልፅ ተገናኘን። ረጃጅም የድራፍት ብርጭቆዎችን ይዘን ማውጋት ቀጠልን። ደራሲና ጋዜጠኛ ደምሴ ፅጌ፣ ስለሺ ተሰማና፣ እቁባይ በርሄ እንዲሁም ሌሎች ጋዜጠኞችና የጥበብ ሰዎች ክብ በሰሩበት ቡድን ውስጥ ነበርኩ። በሞቀ ሁኔታ እያወጋን ሳለ አንላይ ሃይሌ ጃምቦ የድራፍት ብርጭቆውን

እንደያዘ መጥቶ ተቀላቀለን።

“እነሆ ጊዜው አሁን ነው” አልኩ ለራሴ።

“አንድ ጊዜ አድምጡኝ!” ስል ጮህኩ።

ሁሉም ወደኔ አተኮሩ፤ ዝምታ ሆነ።

“አንድ ታሪክ ላጫውታችሁ፣ ይህ ታሪክ እኔና አንላይ ሃይሌን የሚመለከት ነው!”

እዚያ የነበረው ሁሉ ወደ አንላይ ተመለከተ። አንላይ ግራ በመጋባት አፈጠጠብኝ፤

“የ11ኛ ክፍል ተማሪ ሳለሁ አንላይ መምህራ ነበር። በዚያን ወቅት በኔና በሱ መካከል ስለተፈጠረ፤ በፍፁም ልረሳው ስለማልችለው አንድ አጋጣሚ ላውጋችሁ...”

ትረካዬን ገታሁ። የአንላይ ገፅታ በመደነቅ ሲለዋወጥ እያየሁ ነበር። ታሪኩን ተረኩላቸው። በፀጥታ አዳመጡ። ተርኬ እንዳበቃሁ ሁሉም ፊታቸውን ወደ አንላይ ሃይሌ አዞሩ። ‘ይህ ታሪክ እውነት ይሆን?’ እያሉ በአይኖቻቸው ጠየቁት። አንላይ አላመነታም! እስከዛሬም የሚያስደንቀኝን ምላሽ ሰጠ፤

“የሚገርም ነው!” ሲል ነበር የጀመረው “ያ ጅል ወጣት አንተ ከነበርክ በጣም የሚደንቅ ነው! በዚያን ወቅት ምን አይነት የፖለቲካ ትምህርት ነበር የምትጠብቀው? ‘ሃገሪን አልወዳትም’ ማለትስ ምን ማለት ነው? ዝም ብዬ ባልፍህ የሚደርስብኝን ታውቅ ነበር? ለመሆኑ በክፍላችሁ ውስጥ አባቶቻቸው የአየር ሃይልና የኢሲፓ የደህንነት አባሎች የነበሩ ስንት እንደነበሩ ታውቅ ነበር? አታውቅም! እና አሁን እንደነገርከን በቡጢ ወይም በጥፊ አነደድኩህ! ከዚያስ? አንተም እኔም ተረፍን!!”

ሁላችንም ሳቅን!

አንላይ ሃይሌ እንደገና የበላይነት ያዘ።

የፖለቲካው መምህር ዛሬ የት ይሆን? ማን ያውቃል? ከእለታት አንድ ቀን ቢሾፍቱ ሃይቅ ዳርቻ ተቀምጦን ቢራ እየጠጣን እናወጋ ይሆናል....

- 9 -

ወንድሙ ጨበጮ

በብርሃን ያየነው - ሲጨልም ከጠፋ፤
ይጨልም ጨርሶ - ጨለማ ምን ከፋ?
ስብሃት ለጨለማ - ይጨልም፤ ይጨልም፤
አይኖቻችን ይጥፉ - እያዩም አይጠቅሙም፤

(ግጥም - ፕሮፌሰር መስፍን ወልደማርያም)

በጋዜጠኛነት የሰራ ዘመኔ ካነጋገርኳቸው መካከል ወንድሙ ጨበጮ የማይረሱ ሰው ሆነው ካይምሮዩ ላይ ተመዝግበዋል። የእኒህን አስገራሚ አዛውንት ዝና ሰምቼ ቃለመጠይቅ ላደርጋቸው ዶርዜ ድረስ ተጉዣለሁ። በጠቋሚ ከቤታቸው ስደርስ፤ ነጭ ጋቢ የተጀበኑ ግዙፍ ሰው ከቤታቸው በረንዳ ላይ ተቀምጠው ነበር። ተፈጥሮ ከግርማ ሞገሳቸው ጋር የሚስማማ ሃያል ድምፅ ቸራቸዋለች። ተዋወቅሁባቸው፤

“ከእጩይታ መፅሄት ነው የመጣሁት”

“ምን እጩይታ አለና እጩይታ ሆነ ስማችሁ!?”

ከት ብለው ሳቁ!

“ለመፅሄታችሁ ሌላ ስም ፈልጉለት! እናንተ እጩይታ አገኝታችሁ ከሆነ ደግሞ ‘የኛ እጩይታ’ በሉት። ህዝቡ ግን እጩይታ አላገኘም።”

እንደገና በሳቅ ጮሁ!

ሳቃቸው ለጆሮ የሚጥም ዜማ ያለው ደማቅና ግዙፍ ነበር። ዶርዜ ላይ የሚኖሩ አርሶአደር እያነጋገርኩ መሆኑን ልጠራጠር ምንም አልቀረኝ።

“ቀጥል ጥያቄህን?” አሉኝ።

እንደምንም ቀልቤን ተቆጣጥሬ ለአንድ ሰአት ያህል አነጋገርኳቸው። በሰፊው ከገለፁልኝ ሃሳብ ውስጥ እንዲህ የሚል ነበረበት፤

“...ለመለሰ ዜና ‘ሁሉንም እናውቃለን!’ የሚል መልእክት ንገረው! እሱ ሴት ልጁን በእንግሊዝኛ ቋንቋ እያስተማረ መሆኑን ሰምተናል። ምነው ታዲያ በትግርኛ ሳያስተምራት ቀረ? የታገለው በቋንቋችን ስላልተማርን ተበድለናል ብሎ አልነበረም? ምነው ታዲያ ሴት ልጁን ከትግሉ ፍሬ ሳያቀምሳት ቀረ? የማናውቅ አይምሰሳችሁ! የባለስልጣናት ልጆች አፋቸውን በእንግሊዝኛ ቋንቋ እየፈቱ አይደለም እንዴ? እኛን ደግሞ ‘በዶርዚኛ ቋንቋ በመማር መብታችሁን አስከብሩ!’ ትሉናላችሁ። እኔ ልጆቼ በአማርኛ ቋንቋ እንዲማሩ ነው የምፈልገው። ቢቻል ደግሞ በእንግሊዝኛ! ምክንያቱም ልጄ አማርኛ ከቻለ በመላ ኢትዮጵያ ተዘዋውሮ የመስራት እድል ያገኛል። እንግሊዝኛ ከቻለ ደግሞ በመላ አለም! በዶርዚኛ ተማሩ የምትሉን ልጆቻችን ሸማኔ ሆነው እንዲቀሩ ነው? በል እንግዲህ ጋዜጠኛ ነኝ ካልክ ይህን ሳትቀንስ ፅፈህ መለሰ ዜና እንዲያነባት አድርግ! አትፍራ... ‘ማነው ይህን ያለው?’ ካሉህ ወንድሙ ጨበጮ ነው ብለህ ተናገር! ዶርዜ ከተማ፣ የቤት ቁጥርም ያውልህ፣ ፃፍ! ከፈራህ ደግሞ አሁኑኑ ንገረኝ። ምሳ በልተህ፣ ጠላ ጠጥተህ ትሄዳለህ!”

እንደገና በዚያ ግዙፍ ድምፅ ሳቁ!

ዶርዜን ለቅቄ ስወጣ ሽማግሌው የተናገሩትን ሳልቀንስ እንደማትመው ፎክሬ ነበር። አዲስ አበባ እፎይታ ቢሮ ከገባሁ በሁዋላ ግን ፉከራዬን ፈልጌ አጣሁት።

ስለዚህ፣ “...መለሰ ዜና ሴት ልጁን በእንግሊዝኛ ቋንቋ እያስተማረ መሆኑን ሰምተናል። ምነው ታዲያ በትግርኛ

ሳያስተምራት ቀረ? የታገለው በቋንቋችን ስላልተማርን ተበድለናል ብሎ አልነበረም?” የሚለውን ቆርጫ ጣልኩት።

“ዋናው አሳባቸውን መግለፃቸው ነው” ብዬም ራሴን ለማሳመን ጣርኩ።

የቆረጥኳቸው አረፍተነገሮች የቃለመጠይቁ ውበትና አስረጅ የነበሩ ቢሆኑም እንደትርፍ ንግግር ወሰድኳቸው።

በርግጥ “ፈርቻለሁ?” ስል ራሴን ጠይቄ ነበር። “አልፈራሁም!” ሆነ መልሴ። ፈርተሃል! አለኝ ህሊናዬ። አልፈራሁም! ብዬ ፎከርኩ። ፈርተሃል! - አልፈራሁም! በመጨረሻ ማታ ላይ እየጠጣሁ ሳለ፤ “ፈርተሃል!” አለኝ እንደገና። አዎ ፈርቻለሁ! ብዬ ተገላገልኩት።

የዶርዜው አዛውንት አመለካከት ትክክልም ይሁን አይሁን አሳባቸውን ገልፀዋል። ልጆች አፋቸውን በፈቱበት ቋንቋ ትምህርት መጀመራቸው በመላው አለም ተቀባይነት ያገኘና የሚሰራበት ነው። ከራሳቸው ነባራዊ ሁኔታ አንፃር ግን ወንድሙ ጨበጮ ትክክል ነበሩ። ዶርዜ ኮረብታ ላይ ቆመህ ስታየው ቋንቋ የኢኮኖሚ እንጂ የፖለቲካ አጀንዳ አይደለም እያሉን ነበር። በርግጥም በደከመችው የዶርዜ መንደር ተገኝቶ፤ መፃህፍት በሌለበት ሁኔታ በዶርዜ ቋንቋ እንዲማሩ ስለተቆለፈባቸው ማቲዎች የሚያስብ፤ የወንድሙ ጨበጮን ቁጣ በትክክል መረዳት ይቻለዋል። የመንደሪቷ ዜጎች ሁሉ ልጆቻቸውን በዶርዜኛ ቋንቋ ማስተማር እንደማይፈልጉ ሽማግሌው ነግረውኛል። ሌላው ቀርቶ የወረዳው አስተዳዳሪ ልጁን አርባምንጭ ልኮ በአማርኛ እያስተማረ ነበር።

ከሁለት ሳምንታት በሁዋላ የመለስን ስሞች በሙሉ ቆራርጫ በመጣል ቀሪውን እፎይታ መፅሄት ላይ አተምኩት። መፅሄቱ ታትሞ እንደወጣ በቅድሚያ የደወለልኝ የጦማር ጋዜጣ ዋና አዘጋጅ በፍቃዱ ሞረዳ ነበር፤

“ምንድነው የማነበው?” ሲል ጠየቀኝ።

“እኛም እኮ አንዳንድ ጊዜ እውነት ይርበናል!” አልኩት

“በዚህ ከቀጠልክ ከስራ ተባረህ ወደኛ ማህበር መግባትህ አይቀርም” ሲል ቀልዶ ስልኩን ዘጋ።

የሽማግሌው ቃለመጠይቅ በኢህአዴግ ፕሮፓጋንዳ ክፍል ማእበል ማስነሳቱ አልቀረም! በተለመደው ወርሃዊ ግምገማ

ላይ አጀንዳው ተነስቶ፤ ነጋሽ የተባለው የግምገማው ባልደረባ ስለ ቃለመጠይቁ ማብራሪያ እንድሰጥ ጠየቀኝ፤

“..ልጆች አፋቸውን በፈቱበት ቋንቋ የአንደኛ ደረጃ ትምህርታቸውን መማር እንደሚገባቸው በመርህ ደረጃ የግምገማት ነው። ጋዜጠኛ እንደመሆኔ ግን የወንድሙ ጨበጮን አመለካከት አትሚያለሁ!” ስል መልስ ሰጠሁ።

እንደተለመደው ተወገዝኩ። ስለ አብዮታዊ ጋዜጠኛነት ሚናም ተሰበክሁ። የተለመደ ነበር። እኔም እንደተለመደው ስብሰባውን ለማሳጠር ስህተቴን በነፋስ ፍጥነት ተቀበልኩ።

(...በስብሰባ ፍቅር ከተለከፉ ሰዎች ጋር ከመነታረክ ቶሎ ብዬ፤ “ተቀብዬዋለሁ!” በማለት መገላገልና በሚቀጥለው ቀን የግምገማትን የመሰራቱን ዘዴ እንደ ስልት ይገኘው በተደጋጋሚ እጠቀምበት ነበር። አለበለዚያ አንተን ለማሳመን ሲባል ስብሰባው አንድ ሳምንትም ሊወስድ ይችላል። ስለዚህ ባታምንበትም ቶሎ ስህተትን መቀበል ፍቱን ዘዴ ነበረች። ይህኛን ዘዴ ብዙዎች አባላት ለምደዋት፤ አንዳንዶቹ ገና አስተያየት ሳይሰጥ “የምትሉትን ሁሉ እቀበለዋለሁ” ይሉ ነበር።)

የእጩይታ መፅሄት የአርባ ምንጭ ወኪል ሪፖርተር እቱ ገረመው ትባል ነበር። የወንድሙ ጨበጮ ቃለመጠይቅ ከታተመ ከስድስት ወራት በሁዋላ አዲስ አበባ ለስራ መጥታ በወሬ ወሬ ስለ ዶርዜው ሽማግሌ አነሳች፤

“...ወንድሙ ጨበጮ በድፍን አርባምንጭ ታዋቂ ሆነዋል” ስትል በጥቀስ ስሜት አወጋቺኝ “...በአንድ የህዝብ ስብሰባ ላይ እሳቸው ሲገቡ ህዝቡ ሁሉ ከመቀመጫው ተነስቶ በከፍተኛ ጭብጨባ ተቀበላቸው። በመንገድ ላይ ሰው አያሳልፋቸውም። እያስቆመ የማይጨብጣቸው የለም...”

- 10 -

የአብዱልመጂድ ቁጣ!

የቆጡን የባጡን - ስቀበጣጥረው፤
የግራ የቀኙን - ስነነታትለው፤
ልባችሁ ጠርጥሮ - በሌላ ቢያስበኝ፤
አይዞአችሁ እመኑኝ - እኔ ጥሬ ጨው ነኝ፤
መለቀጥ መደለዝ - ገና እሚቀረኝ፤

(ግጥም - ጋንፋሬ ዋቻ)

በ1988 የተፈፀመ አንድ ታሪክ ላጫውታችሁ።

የመገናኛ ሚኒስትር ዶክተር አብዱልመጅድ ቴሌኮሚኒኬሽንን እንደሚጎበኝ ፕሮግራም ይያዝና ለኔ ተደውሎ ይነገረኛል። አብዱልመጅድ ሲናገር መስማት ስለምወድ ሪፖርተር ከመላክ ይልቅ ራሴው ሄድኩ። የልማት ስራ ገለፃ እየተከናወነ ነበር። ምክትል ሚኒስትሩ አየነው ከአብዱልመጅድ ጎን ተገኝቶአል። የቴሌ ሃላፊዎች እነ አቶ ጥበበ አርጋውና አቶ ዘለቀ እንዲሁም ስራ አስኪያጁ አቶ ፍቅሩ...ሁሉም እዚያው ነበሩ።

ከአየነው ጋር በቅርብ እንግባባ ነበር። ከስራ ውጭ ቁጭ ብለን የምናወጋበት ጊዜም ነበር። እኔ ለስራ ወደ ደቡብ አፍሪቃ ፕሪቶሪያ በሄድኩበት ጊዜ አየነውም በአጋጣሚ ትግራይ ላይ ባቡር የመዘርጋት ፕሮጀክት ላይ ለመነጋገር ፕሪቶሪያ መጥቶ ጥቂት አብረን ሰነባብተናል።

የሆነው ሆኖ ገለፃው ቀጠለ...

ሁላችንም ደንግጠን ነበር። ከሆላንድ በእርዳታ የተገኘ ARF 101 በሚል የሚታወቀው የማዞሪያ ቴክኖሎጂ አንድ አመት ባልሞላ ጊዜ ውስጥ በስምንት ከተሞች ላይ መተከሉ እየተብራራ ነበር። ከተሞቹ ግድግዳ ላይ በተሰቀለ ካርታ ላይ በቀይ ቀለማት ምልክት ተደርጎባቸዋል። እነዚህም ከተሞች አዲግራት - አድዋ - ሽሬ - አክሱም - ማይጨው - ተምቤን - ሆላኢናና ወላይታ ነበሩ።

ዶክተር አብዱልመጅድ ድንገት በንዴት እሳት ሆነ፤

“አቶ አየነው!” ሲል ጮኸ “...ምንድነው የምንሰማው ሪፖርት? ከሆላንድ ርዳታ ተገኘ...እና እርዳታው ለስድስት የትግራይ ከተሞችና ለሁለት የደቡብ ከተሞች ተከፋፈለ! ምንድነው ይሄ!? እስቲ እንዴት እንዳሰላችሁት አስረዳኝ - አቶ አየነው!?”

አየነው ቢተውልኝ ይርበተበት ጀመር፤

“ዶክተር አብዱልመጅድ እኔ ስለዚህ ጉዳይ የማውቀው ነገር የለም። አቶ ጥበበና አቶ ፍቅሩ አስፋው ይጠየቁ...እኔ በፍፁም አላውቅም”

አየነው የትግራይ ሰው ነው። በምክትል ሚኒስትርነት ቦታ የተመደበውም ይህን የመሰሉ አድጏዊ ስራዎች እንዲሰሩ መሆኑ ግልፅ ነው። ይሁን እንጂ ያሻውን ያህል አድሎአዊነት ቢያጠቃውም አየነው ይህን የመሰለ ግልፅ ስህተት እንዴት ሊሰራ እንደቻለ ፈፅሞ አልገባኝም ነበር። አቶ ፍቅሩና አቶ ጥበበ ማብራራት ጀመሩ፤

“ትግራይ በጦርነት የተጎዳ ክልል እንደመሆኑ እድሉን ሰጥተናቸዋል!”

አብዱልመጅድ ግራ ተጋብቶ አንዴ አየነውን በመቀጠል አቶ ፍቅሩን ሲመለከት ቆየና፤

“ትግራይ ስድስት ማዞሪያ ሲያገኝ ጅጅጋ አንድ ማዞሪያ የተነፈገው በምን ስሌት እንደሆነ አልገባኝም። ከአድዋና ከጅጅጋስ በንግድ እንቅስቃሴና በህዝብ ብዛት ማን ይበልጣል?” ሲል ጠየቀ።

በዚያችው ቅፅበት ድራማ እየሰራ መስሎ ተሰማኝ። የነበርንበት አዳራሽ የተወጠረ መሰለ። አብዱልመጅድ ይህን ውጥረት የተገነዘበ መሰለኝ፤ መልሶ ራሱ አረገበው፤

“በሉ! በአስቸኳይ ለጅጅጋ ከተማ ማዞሪያ እንዲተክል!

በጥቂት ወራቶች ውስጥም የዚህን ሪፖርት እፈልጋለሁ”

ከጉብኝቱ ማብቂያ በሁዋላ በልተን ጠጥተን ተለያየን። በግብግብ ሰአት ከአየነው ቢተውልኝ ጎን ነበር የተቀመጥኩት።

“ይህን ሪፖርት እንዳትፅፈው!” ሲል በጆሮዬ ሹክ አለኝ።

“እንዲህ መደረጉን ግን ታውቅ ነበር?” ስል ጠየቅሁት።

አየነው ሳቀ። መልስ አልሰጠኝም። ሞኝነቴ ገባኝና ወደሌላ ጥያቄ ዘለልኩ።

“የአማራው ክልል ጉዳይ ግን አልተነሳም። የኦሮሚያም አልተጠቀሰም። አብዱልመጅድ ሲቆጣ ስለሁሉም ክልሎች ያሰበ መስሎኝ ነበር። የጅጅጋን ብቻ ሲጠይቅ ግን ደነገጥሁ!” ስል ጠየቅሁት፤ አብዱልመጅድ የሶማሌ ክልል ተወላጅ መሆኑን እያሰብኩ።

“የአማራው ክልል ከተሞች በደርግ ጊዜ የተተከለ ማዞሪያ አላቸው” ሲል ገለፃውን ጀመረ አየነው “...ዘለቀና ጥበበ የደብረብርሃን ሰዎች ናቸው። ይህ መስሪያ ቤት በጎጃምና በመንዜዎች የተያዘ ነው። ጎጃሞች GDR ተብለው ይታወቃሉ። (Gojam Democratic Republic) ማለት ነው። መንዜዎችን ደግሞ MDF (Menze Democratic Front) ይሏቸዋል። በደርግ ጊዜ የተገኘውን አጋጣሚ ሁሉ በመጠቀም ለአማራው ከተሞች ማዞሪያ ሲተክሉ ነው የኖሩት፤ አሁን ደግሞ የኛ ተራ ነው። እነ ጥበበ ይህን ያውቃሉ። ተቃውሞ የላቸውም። ጊዜያችሁ ነው፤ ተራችሁ ነው’ ይሉናል”

“የኦሮሚያስ?”

“ደብረዘይት ማዞሪያ አለው፤ ሌላ ምን ትፈልጋለህ?” አለኝ እየሳቀ።

“የምሬን ነው አየነው?”

“በጦርነቱ ለተጎዱ ከተሞች ነው ቅድሚያ የሰጠነው”

...ከሁለት አመታት በሁዋላ ይመስለኛል በጉብኝቱ ወቅት ገለፃ ያደርግ ከነበረው ባለሙያ ጋር በአጋጣሚ መጠጥ ቤት እንገናኝ ጀመር። ኢቦኒ ድራፍት ቤት ነበር የተግባባነው። የወያኔ ጋዜጠኛ መሆኔን በፍፁም አላወቀም። የመጀመሪያ ቀን የመንዝ ተወላጅ ከሆነ ገጣሚና ደራሲ ጋር ስላየኝ በሁለተኛውና በሶስተኛው ቀን ብቻችንን ስንገናኝ አምኖኝ ነፃ ሆኖ ነበር የቀረበኝ። እየተግባባን ስንሄድ በዚያን ቀን አብዱልመጅድ ስለተናገረው ንግግር ከሰዎች መስማቴን ነገርኩት። ሞቅ

ብሎትም ስለነበር ከልቡ እየሳቀ ያወጋኝ ያዘ፤

“የአየነው ችግር መስገብገቡ ነው። እርዳታ ተገኘ ሲባል ገና ለገና ትግራይ በጦርነት የተጎዳች...እያለ መስገብገብ ጀመረ። ብቻውን ሊበላው ፈለገ። እኛ ደግሞ ብቻውን እንዲበላ አደረግነው። የሚገርምህ በደርግ ጊዜ እንኳ የማንቀበለው የነበረውን ቴክኖሎጂ ነው ሆላንዶች ለኢትዮጵያና ለኤርትራ በእርዳታ ያቀረቡት። ኤርትራ አልቀበልም ብላ ስትመልሰው የኤርትራን ጨምረው ለኛ ሰጡን። እኛ ደግሞ ለትግራይ አስታቀፍናቸው። ARF-101 ከሚባል ቴክኖሎጂ በሁዋላ ARF 102 የሚባል አለ። ከዚያ በሁዋላ AXE-10 ገብቶ ነበር። እንግዲህ ልብ በል AXE-10 በደርግ ጊዜ ባህርዳር ጎንደርና ደብረብርሃን ተተክሎ ነበር። ARF 101 ኢንተርኔት የማይቀበል ሁዋላ ቀር ቴክኖሎጂ ነው። በደርግ ጊዜ ARF - 102 በእርዳታ ሊሰጠን ተጠይቆ አንቀበልም ብለን መልሰነዋል። አየነው ARF 101 የተባለ በእርዳታ አግኝተናል ብሎ ሲንሰፈሰፍ ምን እናድርግ? አስታቀፍናቸው! ብንነግራቸው ተንኮል ይመስላቸዋል፤ ኢትዮጵያን እየመሩ ‘ለትግራይ እርዳታ አግኝተናል’ ይሉሃል! ‘አግኝታችሁዋል!? ጥሩ ነው!’ ገብሩ አስራት ሁለት እጥፍ ውሎ አበል እየከፈለን ትግራይ ከረምን - የሞተ ቴክኖሎጂ ተከልንላቸው!!”

እነ ጥበበ፣ ፍቅሩና ዘለቀ ከስራ መባረራቸውን የሰማሁት ዘግይቼ ነበር። የተባረሩት ግን ቦቴሌ ስም የአላሙዲንን እቃዎች ማስገባታቸው ተደርሶበት ስለመሆኑ ቢወራም፤ የቴሌው ባለሙያ ያጫወተኝን ታሪክ የፀጥታው መስሪያ ቤት ሳይደርስበት አልቀረም። በሚሊዮናት ወጪ በትግራይ የተተከሉትን ሁዋላ ቀር ማዞሪያዎች እንደገና እየነቀሉ በዘመናዊ ቴክኖሎጂ መተካት ጀምረው ነበር። የሚገርመው ግን እስከ ቅርብ ጊዜ ድረስ ሌላውን የኢትዮጵያ ክልል ያስታወሰው አለመኖሩ ነው። እያሌ ባለሙያዎችም ከቴሌና ከየመስሪያ ቤቱ እየተመነጠሩ ተባረሩ።

በስደት ሳለሁ አየነው ራሱን እንደገደለ ሰማሁ። አብዱልመጂድም አረፈ። አምላክ ነፍሳቸውን ይማር!

- 11 -

የዘመናችን አንበሶች

ያዜን ዘመን ሽቦት - ያጋም ጥጉን ህይወት፤
የሰማዩን ወተት - የንቅርት ላይ ውበት፤
እኔማ ፈጅሁት - ብርቱ ጫማ ሆኜ፤
ሲረማመዱብኝ - ዘለአለም ጨክኜ፤

(ግጥም - አበራ ለማ)

፩

ንሆይ አንበሶች ነበሯቸው።

አቅማቸው በብረት ግርግም ውስጥ የታገደ እስረኛ አንበሶች። እነሆ! መለስ ዜናዊም ታዲያ የራሱ ዘመናዊ አንበሶች አሉት። ይህን ያስተዋልሁት ከእለታት አንድ ቀን ተስያት ፕሬዚዳንት ነጋሶ ጊዳዳን በቤተመንግስት ተገኝቼ ቃለመጠይቅ ባደረግሁበት ወቅት ነበር።

በርግጥ ጥቂት የማይባሉ የመለስ ዜናዊ አንበሶች የብረት አጥራቸውን ሰብረው ወደ ነፃው ጫካ አምልጠዋል። አልማዝ መኮ፣ ሃሰን አሊ፣ ተሾመ አስራት እና እኔ ከሚጠቀሱት ጥቂቶቹ ነን። የመለስ አንበሶች ከጃንሆይ አንበሶች የሚለዩት ወደ ብረት ግርግሙ ገብተው የሚታሰሩት በፈቃዳቸው በመሆኑ ነው።

ህዳር፣ 1991 ሊቃለምልልሱ በተያዘልኝ የቀጠሮ ሰአት

ከፕሬዚዳንቱ ቢሮ ተገኘሁ። እናም ሶስት ሰአት ያህል አብራያቸው ቆየሁ። ዶክተሩ ከሰጡኝ ቃለምልልስ አይነሰውሩ ወላጅ አባታቸው ታዋቂ ሚስጥናዊ ከመሆናቸው በፊት በልመና ይተዳደሩ እንደነበርና የስምንተኛ ክፍል ሚኒስትሪ ፈተና ወድቀው እንደነበር የገለፁልኝ በእጅጉ መስጠኝ ነበር። ከአንድ ዶክተር ይህን የመሰለ ግልፅ ግለ-ታሪክ መስማት ይመስጣል። የኢህአዴግን የስልጣን ክፍፍል በተመለከተ ግን ዶክተሩ በልበሙሉነት መናገር ተሳናቸው። የአራት ጥምር ድርጅቶች ፓርቲ በሆነው ኢህአዴግ ውስጥ የስልጣን ክፍፍሉ ፍትሃዊ መሆኑን ነገሩኝ።

* * *

ቃለ-ምልልሱን በማካሄድ ላይ ሳለሁ የብቸኛ አንበሳ የጩኸት ድምፅ በተደጋጋሚ እሰማ ስለነበር ስራዬን እንዳበቃሁ ስለ አንበሳው አነሳሁላቸው፤

“የጃንሆይ አንበሳ ነው” ሲሉ ነገሩኝ።

“እስካሁን አልሞተም የጃንሆይ አንበሳ?”

“የልጅ ልጅ ሳይሆን አይቀርም”

“ምን ሆኖ ነው ታዲያ የሚጮኸው?”

ዘግዦት አሉና ምላሽ ሰጡኝ፤

“እናቱ በቅርቡ ስለሞተችበት ነው”

ፕሬዚዳንት ነጋሶ ከተቀመጡበት በመነሳት መጋረጃውን በመግለጥ የለቅሶ ቃና ባለው ድምፅ የሚያላዝነውን አንበሳ ሊያሳዩኝ ሞከሩ። ከመስኮቱ ባሻገር ያሉት የዛፍ ቅርንጫፎች ስለከለሉኝ ማየት አልቻልኩም። መጋረጃውን እንደነበረ መልሰውት ወደ ወንበራቸው እየተመለሱ፤

“ሌሊትም ቀንም እንዲቸው እንዳለቀሰ ነው - ከናቱ ሞት ወዲህ!” ፋታ ወሰዱናም ጢም አልባ አገጫቸውን እያሻሹ ስለ አንበሳው ጥቂት አከሉ፤ “በርግጥ ሟቿ እናቱ ብቻ አልነበረችም። ሚስቱም ነበረች። አንበሳው ሚስቱንና እናቱን በአንድ ቀን አጣ!”

“በምን ሞተች እናቱ?” ስል ጠየቅሁ።

“በወሊድ”

ዘግዦት ብዬም፤

“ለመሆኑ ምን ትመግቡታላችሁ ?” ስል ጠየቅሁ።

“በቀን አምስት ኪሎ ስጋ”

ዶክተር ነጋሶ የደመቀ ድምፅ አልባ ሳቅ ካስከተሉ በሁዋላ እንዲህ ሲሉ አስሉበት፤

“ሚስቴና እናቱን ሲያጣ ብቸኛ ሆነ። ብቸኛነቱ ሊያበሳጨው ይችላል። ብረት ቤት ውስጥ ብቻውን ተዘግቶበት ደስተኛ ሊሆን አይችልም...”

ጥቂት በዝምታ ቆየን።

ዶክተር ነጋሶ ምን እየተረኩልኝ እንደነበር በወቅቱ ልብ አላልኩም። ነጋሶ የማስታወቂያ ሚኒስትር ሳሉ የቅርብ አለቃዬ ነበሩ። መኪናቸውን ሱቅ በር ላይ አቁመው ሲጋራ የመግዛት ልምድ እንደነበራቸው አውቃለሁ። በውበት ካጌጠውና በተክሎች ከተሸለመው የጃንሆይ ግቢ በማያረካ የስራ ምደባ ተቀምጦ መዋል በነፃነት የመኖር ልምድ ለነበረው አንድ የታሪክ ምሁር የመታሰር ያህል ፈታኝና ከባድ መሆኑን ያገናዝብኩት ቤተመንግስቱን ለቅቄ ከወጣሁ በሁዋላ ነበር።

ዶክተር ነጋሶ ይህን የእስር ህይወት ለምን መረጡ?

ለነገሩ እኔስ ነፃ ነኝን?

‘በአለም ላይ ሶስት አይነት ጋዜጠኞች አሉ’ የሚል ነገር አንድ ቦታ አንብቤያለሁ። የመጀመሪያዎቹ “እንዴት ልፃፍ?” ብለው አለቆቻቸውን ይጠይቃሉ። ሁለተኛዎቹ “እንዴት ላስብ?” ብለው ጌቶቻቸውን ያስፈቅዳሉ። የመጨረሻዎቹ ሁለቱንም ጥያቄዎች የሚያቀርቡት ለራሳቸው ነው። እኔ ከሁለተኛው ምድብ አካባቢ እየተንገላታሁ ነበር...

ከፕሬዚዳንቱ ጋር ያደረግሁትን የሶስት ሰአታት ቆይታ እያጠነጠንኩ ወደ ቢሮዬ ገሰገስኩ። ልቦናዬ ሁሉንም ያውቀዋል። የአንበሳው እጣ የገጠማቸው ዶክተር ነጋሶ ብቻ አልነበሩም። ጋዜጠኛውም እንጂ! አባባሌን ለማመን ለዶክተሩ ካቀረብኳቸው ጥያቄዎች ጥቂቱን ማስታወስ ብቻ በቂ ነበር።

“ከብሄራዊ ተዋፅኦ አንፃር የኢህአዴግ መንግስት የስልጣን ክፍፍሉ ፍትሃዊ አለመሆኑን አያሌ ተቃዋሚዎች ይገልፃሉና ምላሽ ቢሰጡበት?” የሚል ጥያቄ ያቀረብኩላቸው የተቃዋሚዎችን ትችት እንዲያስተባብሉ ፈልጌ እንጂ ሃቁን ቢነግሩኝ ኖሮ አላትመውም ነበር።

ፕሬዚዳንቱን ስጠይቅ እየተመካከርን እንጂ በማፋጠጥ መልክም አልነበረም። ዶክተሩን በጥያቄ የማላፋጥጣቸው

“እንዴት ላሰብ?” ለሚለው ጥያቄ ገና ድሮ ምላሽ ስላገኘሁ ነበር። ኢህአዴግ አእምሮዬን ገርቶታል። “እንደ ኢህአዴግ ማሰብ” የሚለው መሪ ቃል የድርጅቱን አባላት እየቀጠቀጠ ይሞርዳቸዋል። “እንደ ኢህአዴግ ማሰብ” ማለት ግን “እንደ ኢህአዴግ ፕሮግራም ማሰብ” ማለት አልነበረም።

ከዶክተር ነጋሶ ጋር ባደረግሁት ቆይታ የኢህአዴግን የስልጣን ክፍፍል የተመለከተው ዋና አጀንዳችን ነበር። እኔ ጋዜጠኛ ነኝ። ዶክተሩ ፕሬዚዳንት ናቸው። ቃለ - መጠይቅ እየተካሄደ ነው። ጋዜጠኛውና ፕሬዚዳንቱ ግን “እንደ ኢህአዴግ ማሰብ” በተባለው የብረት ግርግም ውስጥ ተዘግቶባቸዋል። ኢትዮጵያ ላይ የስልጣን ክፍፍል ፍትሃዊ አለመሆኑን እኔና ዶክተር ነጋሶ በዝርዝር እናውቃለን። ለምሳሌ የጄኔራል ባጫ ደበሌን ዋና ስራ እንውሰድ፤ ቀዳሚ እመቤት አዜብ መስፍን ወደ ለንደንና ጅቡቲ የምትልከውን የጫት ንግድ ስራ ከማመቻቸት በቀር ሌላ ስራ እንደሌለው እኔና ዶክተር ነጋሶ አሳምረን እናውቃለን። ባጫ ደበሌ ኦሮሞን በመወከል የጄኔራልነት ማእረግ እንደተሰጠው ዶክተር ነጋሶ ሲነግሩኝ፤ እኔ ስለ ባጫ ደበሌ ዝርዝር ነገር ባውቅም ያንን ግን አላነሳም። አማራን ወክለው የጄኔራልነት ማእረግ ካገኙት መካከል አንዱ ደግሞ ካሳ ደሜ ይባላል። (አማራን ቢወክልም ኦሮሞ ነው) ይህ ሰው በትግሉ ወቅት በኢህአዴግ ፊደሉ ጣቢያ ግምጃ ቤት ውስጥ ይሰራ የነበረ ጥሩ ሰው ብቻ እንደሆነ እኔና ነጋሶ እናውቃለን። መለስ ዜናዊ እንደ ጃንሆይ የራሱን የሰው አንበሶች በብረት ውስጥ ቆልፎ እንደሚያሰራ እያወቅን እንዳላወቅን እንሆናለን። ዶክተር ነጋሶ ‘ፍትሃዊ’ የስልጣን ክፍፍሉን እንዲህ ሲሉ ነበር ያብራሩት፤

“...ኢትዮጵያ ዘጠኝ ጄኔራሎች አሏት። ሶስቱ ከትግራይ፣ ሶስቱ ከአማራ፣ ሶስቱ ከኦሮሞ ናቸው! በሌሎችም የመንግስት ስልጣን ዘርፎች የስልጣን ክፍፍሉ በተመሳሳይ ሚዛናዊና ፍትሃዊ ነው”

እኔም ይህንን እፎይታ መፅሄት ላይ አተምኩት። ሃቄ እንዲያ አለመሆኑን ጋዜጠኛውና ፕሬዚዳንቱ በልባቸው ያውቁታል። ህዝቡ ደግሞ ከሁለቱም በላይ ያውቅ ነበር።

ዶክተር ነጋሶ በዚያ የጃንሆይ ጣቢ እንደ አንበሳው እስረኛ ስለመሆናቸው ብዙ ጊዜ አሰብ ነበር። የራሴን እስረኛነት

ግን አከራካሪ እንደሆነ በማሰብ ላለማመን እጣጣራለሁ። እኔ በግሌ 'እስረኛ ከሆንኩ ከእስር ቤት መውጣት ይኖርብኛል' የሚል ሙግት ከራሴ ጋር በመግጠሜ ሙሉ በሙሉ የማምንበትን አሳብ የያዘውን "የቡርቃ ዝምታ" የተባለውን መፅሃፍ ፃፍኩ። ያን መፅሃፍ የፃፍኩት በየእለቱ ተስያት ደብረዘይት ሆራ ሃይቅ ዳርቻ እየተመላለስኩ ሲሆን፤ በተወለድኩበትና ባደግሁበት ሃይቅ ዳርቻ በተቀመጥሁ ቁጥር ነፃነት ይሰማኝ ነበር። ወደ እፎይታ መፅሄት ቢሮ ስመለስ ደግሞ አንበሳውን እሆናለሁ። አቅሙን ብረት አግዶት የሚያላዝን ደካማ አንበሳ፤ ጥርሱ የዶለደመ፤ ክንዱ የደከመ፤ ብረት ውስጥ የተቆለፈበት አሻንጉሊት አንበሳ!

* * *

ጋዜጠኛነት በፍቅር የሚታበድለት አስደሳች ሙያ መሆኑ አያጠያይቅም። ከሙያው ስነ ምግባር ያፈነገጠ ስራ ይሰራ ዘንድ ከሚታዘዝ ጋዜጠኛ ግን አንደኛውን ስራ አጥነት ይሻላል። ከኢህአዴግ ጋር በቆየሁባቸው የስራ ዘመናት የተቆለፈበት ዱልዱም አንበሳ ላለመሆን በራሴ በኩል ጥቂት መሞካከሬ አልቀረም።

መለስ ዜናዊ "መልስ በኪሶ" እንዳልተባለ ከኢትዮ - ኤርትራ ጦርነት ዋዜማ ጀምሮ ጋዜጠኞችን እንደ ጦር ይፈራ ጀምሮ ነበር። ለመለስ የሚቀርቡ ጥያቄዎች በፕሮፓጋንዳው መሃንዲሶች ይነደፉና በታይፕ ተፅፈው፤ እንደ አሻሎኒ ተቆጥረው ይሰጡናል። ተፅፎ ከሚሰጠን ጥያቄ ውጭ መጠየቅ የማይቻል ሲሆን፤ አረፍተ ነገሮችንም ማዛባት እንደሌለብን ያስጠነቅቁን ነበር።

በጦርነቱ አዋጅ ዋዜማ መለስን ቃለመጠይቅ እንዳደርግ ታዝዜ የነበረ ሲሆን፤ እውነት ለመናገር ግን በቃለ - መጠይቁ ወቅት ተላላኪ ነበር የሆንኩት። ጥያቄዎቼን አለምሰገድ ሰጠኝ፤ ወደ መለስ ቢሮ ሄድኩ፤ እያነበብኩ ጠየቅሁት፤ ጠቅላይ ሚኒስትሩ መልስ ሰጠ። ያንን ወሰጄ እፎይታ መፅሄት ላይ አተምኩት። በእስር አመቱ የጋዜጠኛነት ዘመኔ እንደዚያን ቀን ተሰላችኛልና ስራዬን ጠልቼ አላውቅም። ችሎታ አለኝ ብሎ ለሚያምን ጋዜጠኛም ይህን መሰል ስራ መስራት ሞራልን

የሚነካ ነበር።

ከጦርነቱ አዋጅ በሁዋላ ይህን መሰል ሁኔታ እየተደጋገመ ሄደ። ቀደም ሲል ይህን አይነት ድርጅታዊ “ጋዜጠኝነት” ስራ የሚሰሩት ሴኮና አታክልቲ የተባሉት ነበሩ። ከጦርነቱ ዋዜማ ጀምሮ ግን ያለምንም እፍረት ለሁላችንም ጥያቄዎች ማደል የተለመደ ሆኖ ነበር። በጦርነቱ አጋማሽ ላይ አንድ ቀን አለምሰገድ ቢሮው ጠራኝ፤

“ከሰአት ዘጠኝ ሰአት ላይ መለስን ቃለ - መጠይቅ ታደርጋላችሁ። ጥያቄዎቹም እነዚህ ናቸው። እጅህን ታወጣለህ፤ እድል ከተሰጠህ ቀጣዩን ጥያቄ ትጠይቃለህ!”

እንደዚህ ሲል ነበር ቃል በቃል ያዘዘኝ።

መለስ ቢሮ ዘጠኝ ተኩል ላይ ደረስኩ።

“ቃለ - መጠይቁ ስለተጀመረ መግባት አትችልም” ተብሎ ተከለከልኩ። ለአለምሰገድ ደወልኩና “እንዳልገባ ከለከሉኝ” ስል ነገርኩት።

“ስንት ሰአት ደረስክ?” ሲል ጠየቀኝ።

“ዘጠኝ ተኩል”

“ዘጠኝ ሰአት ነው ያልኩህ”

“ዘጠኝ ተኩል ያልከኝ መስሎኝ ነበር”

አለም ሰገድ ጥቂት ፀጥ ብሎ ቆየና፤

“በዚህ ጉዳይ ላይ ሌላ ቀን እንነጋገርበታለን” ብሎ ተቆጥቶ ስልኩን ዘጋ። አለምሰገድ ለመጀመሪያ ጊዜ ሃይለቃል ተናገረኝ። ከዚያ በሁዋላ አለምሰገድ መለስን በቡድን የመጠየቅ ስራ ላይ አሳትፎኝ አያውቅም። የቴሌቪዥኑ ስራ አስኪያጅ ተሾመ አስራት እንደ ገመድ የረዘመ አረፍተ ነገሮችን የያዙ ጥያቄዎች እየተሰጡት፤ ጥያቄዎቹን በቃሉ ለመያዝ እየተቸገረ እንደ ተለማማጅ ጋዜጠኛ ሲደነቃቀፍ በቲቪ መስኮት እያየነው እናዝን ነበር።

ከመንግስት ጋር በነበረን የቅርብ ግንኙነት እፎይታ መፅሄት የግል ሚዲያዎች የማያገኙትን ኢንፎርሜሽን የማግኘት እድሎች ነበሩት። በአንፃሩ ደግሞ ጉዳቱም ከፍተኛ ነበር። ለአብነት የጄኔራል ሃየሎም ገዳይ የነበረው ሰው ከመረሸኑ በፊት በብቸኝነት ቃለ - መጠይቅ እንዳደርገው ተፈቅዶልኝ ስለነበር፤ የመፅሄታችን ሽያጭ ቁጥር ከፍ ብሎ ነበር። የአዲሳባ ዩኒቨርሲቲ ፕሬዚዳንት የሆኑትን ፕሮፌሰር እንድርደስ እሸቴን ቃለ -

መጠይቅ እናደርግ ዘንድ በግድ ስንታዘዝና ፎቶአቸውንም ሽፋን ላይ እንድናትም ስንገደድ ደግሞ መፅሄታችንን የሚገዛን አጥተን ለኪሳራ ተዳርገን ነበር።

* * *

የኢትዮ - ኤርትራ ጦርነት ይካሄድ በነበረበት ወቅት አንድ ቀን አለምሰገድ የኢህአዴግ የፕሮፓጋንዳ ክፍል ባልደረቦችን ሰብስቦን ስራዎቻችንን ስንገመግም ሳለ አንድ ጥያቄ አነሳ፤

“ህዝቡ የሻእቢያን የአማርኛ የሬድዮ ፕሮግራም ያዳምጣልን?” የሚል ነበር።

ሴኮ የተባለ አንበሳ ካድሬ እጁን አውጥቶ ሰፊ ማብራሪያ ሰጠ። ነጋሽና አታክልቲ የተባሉትም ተጨማሪ አከሉ። የሶስቱም አስተያየት ተመሳሳይ ነበር። ህዝቡ የሻእቢያን ሬድዮ እንደማያዳምጥ ተነተኑ። እኔ አስተያየት ከመስጠት ተቆጣጠኩ። አለምሰገድ ግን አልተወኝም። ‘አስተያየት ስጥ እንጂ?’ በሚል በአገጩ ምልክት ሰጠኝ።

“የኔ አስተያየት የተለየ ነው” አልኩ።

“ቀጥል ተናገር” አለ።

ያለኝን መረጃ ጨምቄ አቀረብኩ።

“ህዝቡ የሻእቢያን የሬድዮ ፕሮግራም የሚያዳምጥ ይመስለኛል” አልኩ።

ህዝቡ የሻእቢያን ሬድዮ እንደሚያዳምጥ ፒያሳ Tea - Room አካባቢ ማለዳ ላይ ቡና ስንጠጣ ከማገኛቸው ሰዎች መገንዘቤን አብራራሁ። ህዝቡ የሻእቢያን ሬድዮ የሚያዳምጠው ሻእቢያ ስለ ወያኔ ብዙ ምስጢሮችን ያውቃል ብሎ ስለሚገምት መሆኑንም አከልኩ። በተለይ በትግራይ የሚካሄደውን የልማት ስራ ከሌላው የኢትዮጵያ ክፍል ጋር እያነፃፀሩ ስለሚያቀርቡ፣ የሁመራና የጠለምት መሬቶች ከጎንደር ተቀንሶ ለትግራይ የተሰጠበትን ምክንያትም እየተነተኑ በማቅረብ ላይ ስለሆኑ አያያዛቸው አደገኛ መሆኑን ገለፅኩ። “ህዝቡ የሻእቢያን ሬድዮ አያዳምጥም” የሚለው የነ ነጋሽ መረጃ አጠራጣሪ መሆኑንም የግል አስተያየቴን አከልኩ።

ሴኮና ነጋሽ በተቃውሞ እጃቸውን አወጡ፤

አለምሰገድ እድሉን ለሴኮ ሰጠ።

“ተስፋይ ቲሩም አካባቢ አገኘሁ የሚለው ወሬ ህዝቡን አይወክልም። በመሰረቱ ቲሩም የሚሰበሰቡት ትምክህተኞችና ባለፈው ስርአት ጥቅማቸው የተነካባቸው ኢሲፓዎች ናቸው። በርግጥ ሻኢቢያ ስለ ሁመራ መሬት እየቀሰቀሰ ነው። ህዝቡ ግን ‘ደግ አደረገ! ምናገባህ! ቀንተህ ነው!’ የሚል ምላሽ እየሰጠ ነው። ትላንት ባጋጣሚ በዚህ ጉዳይ ከአባቴ ጋር እያወራን ነበር። አባቴ...”

አለምሰገድ አቋረጠው።

ነጋሽ ‘ተጨማሪ!’ ብሎ ቢጮህም እድል አልሰጠውም። ራሱ ቀጠለ፤

“አስተያየቴ በቲሩም የተገደበ ነው ወይስ ስፋት ያለው የሚለውን እዚህ አንደመድምም። ከደህንነቱ መስሪያ ቤት አካባቢም ተመሳሳይ ጥቆማ ስላለ መረጃውን ይዘነው እናልፋለን” ብሎ ወደ ሌላ አጀንዳ ተሻገረ።

በፕሮፓጋንዳው ዙሪያ የተከማቹት አንበሶች አብዛኞቹ አለቃን የሚያስደስት ነገር እየገመቱ መናገርን የለመዱ ነበሩ። ብዙውን ጊዜ ይሳካላቸዋል። በተለይም የህዝብ አመለካከት ላይ ስንወያይ እሩብ ያህል እንኳ እውነት አንነጋገርም። ሴኮ የተባለው ሰው የህወሃት አባል ቢሆንም አማራ ነው። ወደ ብአዴን እንዲገባ ተጠይቆ ባለመስማማቱ የግል ጋዜጦች “ፎርጅድ ትግሬ” የሚል የፈረስ ስም ሰጥተውታል። የህዝብ አስተያየት ስንጠየቅ ቢያንስ ሴኮ አባቴን እንደ ምንጭ ይጠቅሳል። ብዙውን ጊዜ ግን ምንጭ አይጠቀስም። አንዱ እጁን ያወጣና፤

“ህዝቡ ‘ኢህአዴግ አለኝታይ ነው’ የሚል ጠንካራ እምነት አለው” ብሎ አፉን ሞልቶ ይናገራል። አለምሰገድ ይህን የመሰሉ አስተያየቶችን በደስታ ሲያስተናግድ እያስተዋልኩ አዝን ነበር።

ህዝቡ ‘ኢህአዴግ አለኝታይ ነው’ ብሎ የተናገረው የት ነው? መቼ ነው? ስንት ናቸው? የሚታወቅ ነገር የለም። ሴኮ አባቴ ቤት ራት ተጋብዞ ሄዶ አባቴ የነገሩትን ይዞ “የአማራው ህዝብ” እያለ ያቀርባል። ፐርሰንቶችን እንደፈለግህ መጥራት የተፈቀደ ነበር። “ወይን” የተባለውን ጋዜጣ ያዘጋጅ የነበረው አታክልቲ በተለይ የዚህ አይነት በሽታ ነበረበት። “90% ህዝቡ ይህን ደግፎታል” ይልሃል። “10% ጥቅማቸው የተነካባቸው”

ይለሃል መልሶ። በምን ዘዴ ለካሸው? ይህ ጥያቄ አይነሳም። አታክልቲ ተሳስቶ እንኳ 95% ወይም 85% ሲል ሰምቼው አላውቅም። አስር አመት ሙሉ 90 እና 10 በመቶዎችን በንንግሩ መሃል ይገለገልባቸው ነበር። ብዙውን ጊዜ ፐርሰንት እየደረደሩ ረጃጅም ዲስኩር ሲያሰሙ እንቅልፍ ይጫጫኑናል። ከመተኛት ለመዳን ማስታወሻ የምይዝ መስዬ የግል ስራዬን እሰራ ነበር።

አንዳንድ ጊዜ አለምሰገድ ክፉኛ ይናደዳል። ሲዘበራርቁ አንገታቸውን እየያዝ ያፋጥጣቸዋል። አስከፊ ቃላትን ጭምር እየተጠቀመ ያዋርዳቸዋል። በዚህ ወቅት እኔ በጣም እዝናናለሁ። አንድ ቀን ነጋሽን፤

“ቲቪ ላይ መታየት ትወዳለህ! ቲቪ አለ ካሉህ ግንባር ቀደም ነህ!” ሲለው እኔ ሳቄን መያዝ አልቻልኩም።

አለምሰገድ እውነቱን ነበር። ነጋሽ ልክ እንደ ጃንሆይ አንበሳ አለምንም ምክንያት ቲቪ ላይ ብቅ ይላል። በሁለት ተከታታይ ዜናዎች ላይ፣ በአንድ ቀን በተፈፀሙ ድርጊቶች ላይ፣ እንዴት ሊገኝ እንደሚችል ምስጢሩን ለመረዳት አስቸጋሪ ነበር። በምረቃ፣ በኮንፈረንስ፣ በግብዣዎች ላይ ፈገግ ፈገግ እያለ ከፊት ይታያል...

አብዛኞቹ የፕሮፓጋንዳው አንበሳ ካድሬዎች የችሎታ ማነስ በሚፈጥረው ፍርሃት የሚሰቃዩ ነበሩ። ችሎታ እንደሚያጥራቸው ማመን አለመፈለጋቸው ደግሞ ስቃያቸውን እያባባሰ ቁጡና ክፉ ይሆኑ ዘንድ ይገፋፋቸዋል። ይበልጡናል ብለው በሚያስገቡት የበታች ሰራተኞቻቸው ላይም በጥላቻ ይዘምቱባቸዋል።

አንበሶቹ ካዳበሯቸው አስገራሚ ልማዶች መካከል አለምሰገድ የተጠቀመባቸውን ሃሳብ የያዙ ቃላት መጠቀምና የሱን ንግግሮች አስረዝሞ መድገምን ነበር። አለምሰገድ በየሶስት ወሩ እንደ ሁኔታው ይሰበስበናል። ነጋሽና አታክልቲ ደግሞ በየወሩ ይኃልቱናል። በዚህ ሂደት የአለምሰገድ ቃላት እንደ ገብስ ይፈተጋሉ። Political Hegemony ያለ እንደሆነ ሳምንቱን ያቺ ቃል ትጠናለች። Developmental state የሚል አዲስ ቃል ብቅ ካለ በዚያን ሰሞን ሌላ ወሬ የለም። ከሚሊኒየሙ ጋር ደግሞ “ህዳሴ” ፋሽን ሆናለች። ግልብ እውቀት ይዘህ እንደ ዶቅዶቄ መንደቅዶቅ ነው። ተግባር የለም። ቃላት ብቻ

ይለቀማሉ። አስረዝሞ የመድገም ልማድ በተለይ ከየት የተወረሰ እንደሆነ ልደርስበት አልቻልኩም። አሳጥሮ መድገም እንጂ አስረዝሞ የመድገምን ጥቅምና ምክንያቱን ሳልገነዘበው ቀርቻለሁ። የሙሉጌታ ሉሌን፣ “አጥፍቶ መጥፋት” ትረካ ከኔው ገጠመኞች ጋር እያዋሃድኩ፣ አንዳንድ ጊዜ፣ “ለመሆኑ እንደ ኢትዮጵያ የልጆች መጫወቻ የሆነች ሃገር በአለም ላይ ትኖር ይሆን?” እያልኩ አስብ ነበር። ስምንት የአፍሪቃ አገሮችን ከጎበኘሁ በሁዋላ ግን አፍሪቃ ሽበት በወረራቸው ልጆች መዳፍ ላይ የወደቀች አሳዛኝ አህጉር መሆኗን ልረዳ ቻልኩ። በርግጥ በሌሎች አፍሪቃ አገሮች ባለስልጣናት የገዛ አገራቸውን የማውደም ተግባር ላይ የሚሰማሩት በጥቅም እየተደለሉ እንጂ በእውቀት ማነስ አልነበረም። የእኛ ግን ባለመታደል አብዛኞቹ ባለስልጣኖቻችን የሁለቱም ችግሮች ሰለባ የሆኑ ናቸው።

* * *

አንድ ጊዜ የፕሮፓጋንዳው ካድሬዎች ኢህአዴግ ፅህፈት ቤት ለስብሰባ ተጠርተን ሳለ ሙሉጌታ ሉሌን የተመለከተ አንድ ወግ ተነሳ። ሰብሳቢያችን እስኪመጣ እየተጨዋወትን ነበርና ብርሃኑ አባዲ የተባለው የቴሌቪዥን የትግርኛው ፕሮግራም ሃላፊ፣

“አጥፍቶ መጥፋት” የተባለውን መፅሃፍ አንብባችሁዋል?” ሲል በስሜት ጠየቀ። የተጠቀሰው መፅሃፍ ከታተመ አንድ አመት አልፎት ነበር። ብርሃኑ አያይዞ ያብራራ ቀጠለ፣ “...ሌሊቱን አንብቤ ጨረስኩት። የደርግን ስርአት ቁልጭ አድርጎ የሚያሳይ አስተማሪ መፅሃፍ ነው። ደራሲው ያነበበ ሰው መሆን አለበት። ከጀመርኩት በሁዋላ ቁጭ ላደርገው አልቻልኩም!”

የብርሃኑን ስሜታዊ አድናቆት የሚያቀዘቅዙ አስተያየቶች የጎረፉት ወዲያው ነበር። ነጋሽ ተክሉ፣ ሴኮ፣ ተክላይና አታክልቲ ያለቅደም ተከተል የማጥላላት የመትረየስ እሩምታ አዘነሙ፣

“ሙሉጌታ ሉሌ ነው የፃፈው...”

“የኢሲፓ አባል ነበር...”

“ለገንዘብ ሲል ነው የፃፈው...”

“የት ነበረ በፊት? ቀንደኛ የደርግ ሹም!”

“ለመንግስቱ ሲሰግድ የነበረ!”

ተክላይ ተክሉ ወደ እኔ እየተመለከተ ተናገረ፤

“ምነው ዝም አልክ? አንተ የበለጠ ታውቀው የለም እንዴ?”

በርግጥም እዚያ ስብሰባ ላይ ከነበርነው ሁሉ ይበልጥ ሙሉጌታን የማውቀው እኔ ነበርኩ። የማውቀው ግን የሚፅፋቸውን ስለምከታተል እንጂ፣ ወንበሩን ስለወረሰኩ አልነበረም። የሆነው ሆኖ ለተክላይ ጉንተላ በጥያቄ መልክ አስተያየት ሰጠሁ፤

“...ብርሃኑ አባዲ የጠየቃችሁ ጥያቄ ‘አጥፍቶ መጥፋት’ የተባለውን መፅሃፍ አንብባችሁዋል ወይ? የሚል ነው። ለዚህ መልስ ስጡንና ከዚያ ስለ ሙሉጌታ አመለካከት መከራከር ይቻላል” አልኩ።

አራቱም መፅሃፉን እንዳላነበቡት ገለፁ።

“ካላነበባችሁት ምንም መነጋገር አይቻልም” ከማለቱ አለቃችን አለምሰገድ ወደ አዳራሹ በመግባቱ ጨዋታችን ተቋረጠ።

በርግጥም የፕሮፓጋንዳው አብዛኞቹ ካድሬዎች የመፅሃፍ ወዳጆች አልነበሩም። የስማ በለው ወሬ ይዘው መፅሃፍን ያክል ነገር ላይ በድፍረት አስተያየት ይሰጣሉ። ዜና ሲፅፉም ሆነ ሲናገሩ ቅፅል ማጅጎድጎድ ዋና የመለያ ጠባያቸው ነበር። ጨካኝ፣ ፋሺስቱ፣ አረመኔው፣ ሰው በላው ደርግ! ወላዋዩ፣ ፈርጣጩ፣ ተላላኪው፣ ተደራዳሪው ኢህአፓ! ቀንደኛው፣ ኢሲፓው፣ ለደርግ የሰገደው እገሌ! ቅፅሎቹ እንደ እሩምታ ተኩስ የሚንጣጡ አይነት ናቸው። ሰውየውን ባያውቁትም ቅፅል ለመለጠፍ በፍፁም አይሰንፉም። ‘አጥፍቶ መጥፋት’ የተባለውን መፅሃፍ ለማንበብ ቁራጭ ትእግስት ቢኖራቸው ኖሮ፣ ቢያንስ ያ መፅሃፍ አፍቃፊ ኢሲፓ ወይም ደርግ በሆነ ሰው ሊፃፍ እንደማይችል መገምገም በቻሉ ነበር። መቼም ፖስታ ቤት ቴምብር የመሸጥ ስራ የሚሰራ ሰው ማንበብ የስራ ግዴታው ላይሆን ይችላል። የማያነብ ሰው የፕሮፓጋንዳው ክፍል ላይ ቁልፍ ቦታ ሲይዝ ምንድነው የሚከተለው? ኢህአዴግ አባላቶቹን ከማንበብ ይልቅ ስብሰባ ላይ ተጎልቶ በትእግስት ማዳመጥን እንዲካኑ አድርጎአቸዋል። በሽምዳጅ ባለሙያዎች በተከበበ ቁጥርም አመራሩ የስልጣን ዋስትናውን ያረጋግጣል። የማያነቡ

ሰዎች ግራና ቀኝ ማየት ስለሚሰናድባቸው ጥያቄ አያነሱም። ይህም የስርአቱ ጭፍን ደጋፊ ሆነው እስከዘልአለሙ እንዲሳለቱ ያደርጋቸዋል።

እንደገለፅኩት ካድሬዎቻችን አብዛኞቹ መፅሃፍ አንብበው እውቀትን ከማጠራቀም ይልቅ መፃህፍትን እንደ ማገዶ አንድደው በዙሪያው ተኮልኩለው እየሞቁት ረጃጅም ዲስኩር ማሰማትን የሚመርጡ አይነት ናቸው። ስለ ቋንቋ እኩልነት ይናገራሉ እንጂ ለሃገር በቀል ቋንቋዎች እድገት ተጨባጭ ስራ ሲሰሩ ግን አይታዩም። በአስር አመታት ውስጥ አስር የትግርኛ መፃህፍት እንኳ አልታተመም። ብርሃኑ አባዲ የተባለ ጋዜጠኛ አንድ የትግርኛ የአጫጭር ልቦለዶች መድበል ፅፎ የሚያትምለት ተቸግሮ በዱቤ እንዲታተምለት እኔ አግዢዋለሁ። በጃንሆይ ዘመን የአማርኛ ቋንቋ እንዲያድግ በጣም ብዙ ጥረት ተደርጎአል። ጃንሆይ ደራሲያንን ቤተመንግስት እየጠሩ ይሸልሙ ነበር። ኢህአዴግ ስልጣን ከያዘ በሁዋላ በወቅቱ የደራሲያን ማህበር መሪዎች የነበሩት እነ ሲሳይ ንጉሱ ጠቅላይ ሚኒስትሩ ዘንድ ቀርበው፤

“ለቢሮ ክራይና ለፅህፈት ቤት እቃዎች መግዣ እገዛ ካልተደረገልን መዘጋታችን ነው?” ሲሉ ይጠይቃሉ።

የተሰጣቸው መልስ፤

“የምንሰጣችሁ ገንዘብ የለም። ‘እንዘጋለን’ ካላችሁም መዘጋት ዴሞክራሲያዊ መብታችሁ ነው” የሚል ነበር።

ህወሃት ለአማርኛና ለኦሮሞኛ ቋንቋዎች እድገት ይሰራል ተብሎ አይጠበቅም። ለትግርኛ ቋንቋ እድገት ሲሰራ አለመታየቱ ግን ግራ ያጋባል። ይህ ሁኔታ ጉዳዩ በቀጥታ የሚመለከታቸው ግለሰቦች የማንበብ ባህል እንደሌላቸው የሚጠቁ ነው። የሌላውን እንተወውና ወጣት የትግርኛ ፀሃፍትን የሚያበረታታ አካል ዛሬም ድረስ እንኳ የለም። በአንድ ወቅት እኔ እመራው የነበረው ድርጅት ከመንገዱ በመውጣት ‘ተጋድሎ’ የተሰኘ አንድ የትግርኛ መፅሃፍ አዘጋጅቶ አሳተመ። የትግርኛ ስነፅሁፍን ጉዳይ እንዲከታተል ሃላፊነቱ ጫንቃው ላይ የተጣለበት ግለሰብ አታክልቲ እምባዬ ይባል ነበር። ደውሎ ምስጋናውን ይገልፅልኛል ብዬ ስጠብቅ በግልባጬ በጣም መናደዱን ሰማሁና ደወልኩለት። የቅሬታውን ምክንያት ለማወቅ በጣም በጣም ጓጉቼ ነበር፤ ስደውልለት እንዲህ አለኝ፤

“ተጋድሎ በሚለው ርእሰ እኔ መፅሃፍ ላሳትም እቅድ ይገዢ ነበር። አበላሽህብኝ” አለኝ።

የምናገረው ግራ ገብቶኝ፤

“ይቅርታ” አልኩት፤ “...ርእሱ ጭንቅላትህ ውስጥ እንደነበረ ላውቅ የምችልበት ዘዴ ስለሌለኝ አዝናለሁ። ቢሆንም ግን የመፅሃፍ ስም ሊያልቅ ስለማይችል መፅሃፍህን በሌላ ርእሰ ልታሳትመው ትችላለህ” ብዬ አበረታታሁት።

አታክልቲ እምባዬ ዓፍኩት ያለው መፅሃፍ በሌላ ርእሰ ይወጣል ብዬ እየጠበቅሁ ይኸው አስር አመት ሞላኝ። አታክልቲም ወደ ሆላንድ ተሰዶ የሰደተኛ ደጎማ እየበላ ሻይ ቤት ተጎልቶ “ወዲ ዜናዊ ተንበርካኪ” የተባለውን የቆየ ዘፈን ሲያንጎራጉር ይውላል ብለው ነገሩኝ።

የኢህአዴግ የፕሮፓጋንዳ ክፍል ካድሬዎች ከተመደቡበት ስራ ጋር የሚመጣጠን ሙያ ወይም ዝንባሌ በሌላቸው ግለሰቦች በመያዙ ሚዲያው እንጨት እንጨት እያለ፤ የጥበቡና የቋንቋ እድገቱም እንደተገታ ይገኛል።

* * *

“የቡርቃ ዝምታ” ታትሞ እንደወጣ ለዶክተር ነጋሶ አንድ ኮፒ ልኬላቸው ነበር። በሳምንት ጊዜ ውስጥ አንብበው ጨረሱት። በዚያው ሰዋን በስልክ ተገናኝተን ስናወጋ ታዲያ “አንብቤዋለሁ! በስልክ ከሚሆን ግን ሲመችህ ደውልና ቢሮ ብቅ በል” አሉኝ። ፕሬዚዳንቱ ስልካቸው ስለሚጠለፍ በስልክ ምንም ምስጢር ነክ ወሬ እንደማያወሩ አውቅ ነበር።

በዚያን ሰዋን ደረጄና ሃብቴ ለህዝብ ያልቀረበ ነጠላ ቀልድ በየድራፍት ቤቱ አሰራጭተው ነበር። በዚያን ሰዋን በቤተመንግስቱ ዙሪያ ፍሎረሰንት መብራቶች ተተክለው ነበር፤ የነጋሶ ግቢ ግድግዳዎች በሙሉ በኤሌክትሪክ ብርሃን ማሸብረቃቸውን መነሻ በማድረግ ደረጄና ሃብቴ እንዲህ ሲሉ ሲያስቁን ሰነበቱ።

“በቤተ መንግስቱ ዙሪያ የተተክለውን መብራት አይታችሁታል?”

“አይተነዋል!”

“ለምን እንደተተክለ አውቃችሁዋል?”

“አላወቅንም፤ ለምንድን ነው?”

“የሃየሎም ገዳይ የጀሚል ያሲንን የሞት ውሳኔ የሚያፀድቀውን ሰነድ እንዲፈርም ለነጋሪ ቀርቦለት ‘የፈርማው ቦታ አይታዩኝም’ ብሎ ስላስቸገረ ቤተመንግስቱ ዙሪያ መብራት ገባለት፤ ከዚያም ‘አሁን ታዩኝ!’ ብሎ ፈረመ!”

ጀሚል የተረሸነበትና መብራቱ የተተከለበት ጊዜ ተመሳሳይ በመሆኑ ኮሚድያኑ እንደተለመደው በውስጥ ለውስጥ ቀልዶቻቸው ሲያዝናኑን ሰነበቱ፤

“ነጋሪ ለምን መፈረም አልፈለገም?” ስል ጠየቅሁ።

“ጴጌ ነዋ!”

ነጋሪ ላይ ቀልዶች በርትተው ነበር፤ “ነጋሲ ግደይ” የሚል ቅፅል ስም የተሰጣቸው ሲሆን፤ የቦሌ ቢጫ ታክሲዎች ደግሞ “ነጋሪ” ተብለው ይጠሩ ነበር፤ ነጋሪን “ስራህ እንግዳ መቀበል ብቻ ነው” ለማለት ነበር። ልእልት ዲያና በመኪና አደጋ ስትገደል ነጋሪ ውጭ ሃገር የመሄጃ እድል ስላገኘ “ብራሾ ወንዳታ!” ብሎ ከአልጋ ተስፈንጥሮ ሲነሳና ለቀብር ሲጓዝ የሚያሳዩና የመሳሰሉ ካርቱኖች ሲታተሙ ስመለከት ከልብ ይሰማኝ ነበር። ዶክተር ነጋሪ ሁሉንም የሚገነዘቡ ቅንና ለሃገሪቱም በጎ የሚያስቡ የበሰሉ ምሁር ናቸው ብዬ ከልብ አምን ስለነበር በዚህ ሁኔታ ሲቀለድባቸው ሃዘን ይሰማኝ ነበር። በሌላ በኩል ደግሞ ‘ዶክተሩ ህሊናቸውን ጭምር እንዲታሰር ያደረጉት በፈቃዳቸው ነው’ በሚል አዝንባቸው ነበር። ሌላው ቀርቶ ለቃለመጠይቁ ደውዬ ስጠይቃቸው አለምሰገድን እንዳስፈቅድ ነበር የነገሩኝ። በወቅቱ የፕሮፓጋንዳ ሃላፊ ለነበረው ለአለምሰገድ ገብረአምላክ ደውዬ ነጋሪ የነገሩኝን ስነግረው “ይቻላል!” ሲል ፈቀደ። ከነጋሪ በላይ ያስደነቀኝ ታዲያ አለምሰገድ የነጋሪ ጥያቄ ተገቢ ነው ብሎ አምኖ “ይቻላል” “አይቻልም” እያለ ሲፈቅድ ነበር። የድርጅቱን የስልጣን ተዋረድ ስናይ ነጋሪ የአለምሰገድ የበላይ እንጂ የበታች አልነበረም። ልዩነቱ ግን አለምሰገድ ህወሃት ነበር። ነጋሪ ደግሞ የኛ ዘመን ፈቃደኛ እስረኛ አንበሳ።

የአህዴድ ካድሬዎች ነጋሪ ላይ ተቃውሞ እንዳያበሩም እንገነዘብ ነበር። ለዚህ ተቃውሞ የበቁትም ነጋሪ በአንድ ስብሰባ ላይ ባደረጉት ንግግር ነው። የኦሮሚያ ክልል የተፈጥሮ ሃብቱን በአግባቡ አለመጠቀሙ፤ ከሌሎች ክልሎች የሚመጡ ኢንቨስተሮችንም አላሰራም ስለ ማለቱ በሚወሳበት ግምገማ ላይ

ዶክተር ነጋሶ “ታሪካዊ ንግግር” አደረጉ ተብሎላቸው ነበር። ይህም “...አውራ ዶሮ ጭንቅላቱ ላይ ስጋ ተሸክሞአል፤ ወይ አይበላው ወይ አያስበላው!” የሚል ነበር። በዚህ የነጋሶ ንግግር የህወሃት ካድሬዎች በነጋሶ ላይ ከፍተኛ አድናቆት ሲያሳድሩ ‘ፈጣን ሎተሪ’ የሚል ቅፅል ስም የያዙ በአነግነት የሚጠረጠሩ የአህዴድ አባላት ግን አንጀታቸው ማረሩን ሲገልፁ ሰንብተው እንደነበር ትዝ ይለኛል። በርግጥ ነጋሶ ያን የተናገሩት ከኢትዮጵያዊነት ስሜት ተነስተው ቢሆን ባልከፋ፤ ብዙዎች የተገነዘቡት ግን ህወሃት በአሮሚያ ውስጥ የሚያካሂደውን አድሎአዊ እንቅስቃሴ እንደሚያበረታታ ንግግር ነበር። ትግራይ ውስጥ አንድም የሌላ ብሄር ኢትዮጵያዊ ነጋዴ እንዲሰራ ሳይፈቀድለት፤ የህወሃት ሰዎች በሌሎች ክልሎች በተለይ በአሮሚያ ክልል ዋና ዋና ነጋዴዎች የመሆናቸውን ኢፍትሃዊ አሰራር የአህዴድ ካድሬዎች በቁጭት ይቃወሙት ነበር።

* * *

በ1989 አህዴድ የማእከላዊ ኮሚቴ የአመራር ግምገማውን ባካሄደበት ጊዜ፤ የተከሰተ አንድ ሁኔታ በተለይ በኢህአዴግ አባል ድርጅቶች መካከል የነበረውን የጌታና የሎሌ ግንኙነት የሚያሳይ አስረጅ ነበር።

ግምገማው የተካሄደው ከዶክተር ነጋሶ ቢሮ ብሄራዊ ቤተመንግስት ነበር። የአህዴድን ግምገማ የመሩት ተወልደ፤ አለምሰገድና በረከት ነበሩ። አህዴድ ራሱን ችሎ ችግሮቹን ፈትቶ አያውቅምና ግምገማው በነ አለምሰገድ መካሄዱ የሚደንቅ አልነበረም።

በዚህ የአህዴድ የአመራር ግምገማ ላይ ከተሳተፉት የማእከላዊ ኮሚቴ አባላት መካከል አለማየሁ ደሳለኝ አንዱ ነበር። አለማየሁ የህወሃትን ጣልቃ ገብነቶች ይቃወም እንደነበር ከግምገማው በፊት ስምቻለሁ። ለእርሞ ህዝብ ጠባባዊ ወገናዊነት ያሳያል፤ የአነግን አመለካከት ያራምዳል እየተባለ ይታማ ነበር። ረጅም ጊዜ በወሰደው በዚያ ግምገማ ማጠቃለያ እነ አለምሰገድ በጠባብነት ሽፋን አዋራጅ ቃላትን በመጠቀም በሰነዝሩበት ሂስ አለማየሁ ሞራሉ ክፉኛ በመነካቱ እዚያው ቤተመንግስት ግቢ መኪናው ውስጥ ራሱን በሽጉጥ በመግደል ተቃውሞውን ገለፀ።

የአለማየሁን አስከሬን በቅድሚያ የተረከቡት የደህንነቱ ባልደረቦች ነበሩ። ከኩቱ ኪስ ውስጥም ለነ አለምሰገድ የተፃፈ አንድ ገፅ ደብዳቤ መገኘቱን ከአንድ የደህንነት ባልደረባ መረጃውን አገንቼያለሁ። አለማየሁ ለሶስቱ የግምገማው መሪዎች የፃፈውን ደብዳቤ ስላላነበብኩት ቃል በቃል ለማስፈር እችላለሁ። ይዘቱን ግን ሰምቻለሁ።

አለማየሁ በፃፈው ደብዳቤ የግምገማው መሪዎች በግለሰብ ደረጃ እንዳዋረዱትና ክብሩን እንደነኩት ፅፎአል። ከሱ ውርደት በላይ የኦሮሞ ህዝብ ጭምር እየተዋረደ እንደሆነ መረዳቱን፣ የኦሮሞን ህዝብ በሚያዋርደው በዚያ ግምገማ በመሳተፉ መፀፀቱንም ጠቅሶአል። ውርደቱን ተሸክሞ ከመኖር መሞትን እንደመረጠ፣ መሞቱ ካልቀረ ደግሞ ሶስቱንም የግምገማው መሪዎች ገድሎ ራሱን ማጥፋት ይችል እንደነበር፣ ያን ያላደረገው ከሶስቱ አምባገነኖች የከፉ አለቆቻቸው መኖራቸውን ስለሚያውቅ መሆኑን ጠቅሶአል። “መግደል መፍትሄ በመሆኑ ራሴን ገድያለሁ” ሲልም ቃል በቃል ፅፎአል። እንደ አህያ ሸክምን ለትውልድ ላለማውረስ መወሰኑን፣ የአህዴድ አባል ለመሆን ወስኖ የነበረው ለውጥ አመጣለሁ በሚል ተስፋ እንደነበር፣ በደብዳቤው ጠቅሶአል። በመደምደሟቸው ላይም የኦሮሞ ህዝብ እንደሚያስቡት ሸክምን የሚወርስ አለመሆኑንና ለማንም የማይበጀው ክፉ የበቀል ቀን ከመወለዱ በፊት ከተኙበት ይነቁ ዘንድ እንደሚመኝ በማስፈር ደብዳቤውን ቋጭቶአል።

ይህን ደብዳቤ መለስ ዜናዊ፣ በረከት፣ አለምሰገድና ተወልደ እንዳነበቡትም ሰምቻለሁ። ዶክተር ነጋሶና ቀሪው የአህዴድ ማእከላዊ ኮሚቴ አባላት ግን ስለ ደብዳቤው እንዳያውቁ ተደርጎአል። አለማየሁ የተጫነበትን ውርደት መሸከም ስላልቻለና ለልጆቹም ማውረስ ስላልፈለገ ራሱን ገደለ። በእስረኛነት መቀጠል ያልቻሉም አንድ ባንድ ኮብልለዋል። ሸክሙን የቻሉት በግርግሙ መቆየትን መርጠዋል...

* * *

ዶክተር ነጋሶ በመጨረሻ የተዘጋባቸውን የብረት በር ሰብረው መውጣት ችለው ነበር። ከመለስ ጋር ፊትለፊት

ለመላተም የሚያበቃ ድፍረት ማግኘታቸው ተነገረ። ነጋሶ መለስን “አሁንስ መንግስቱ ሃይለማርያምን መሰልከኝ” ሲሉ ተናግረው ስብሰባ ረግጠው የመውጣታቸው ዜና ሪፖርተር ጋዜጣ ላይ ከታተመ በሁዋላ ነጋሶ ስማቸውን ማደስ ጀመሩ። የነጋሶ ስም መታደስ መጀመሩን ስሰማ ደስ ብሎኝ ነበር። ደስታዬ ግን ብዙም ሳይቆይ ውሃ ጠጣ። ነጋሶ በምርጫ 97 ደምቢዶሎ ላይ ተወዳድረው በማሸነፍ ፓርላማ ገብተው እንደተለመደው የወያኔ ማዳመቂያ ሆኑ።

የአሮሞ ህዝብ ታጋይ የሆነችው አስሊ አሮሞ በ1998 የሞት ፍርድ ሲፈረድባት ነጋሶ ድምፃቸውን አላሰሙም። አስሊ በ1979 ወደ ሃርጌሳ ከተሰደደች ጀምሮ ከደርግና ከወያኔ ጋር ስትፋለም የኖረች ድንቅ ተዋጊ ታጋይ ናት።

የፖለቲካ መሪዎች “አስሊ አሮሞ መገደል የለባትም!” “አስሊ ነፃ ልትወጣ ይገባል!” ብለው በመጮህ ህዝብን ካላነቃነቁ የህዝብ ድምፅ ወኪልነታቸው ታዲያ ምኑ ላይ ነው? ወያኔ ፕሮፌሰር አስራትን እንደፈለገው አንገላቶ ገደላቸው። በዚያን ጊዜ አሮሞዎች አይመለከተንም ብለው ዳር ቆመው ይመለከቱ ነበር። አስሊ አሮሞ ሞት ሲፈረደባት ደግሞ ጉዳዩ ለአሮሞዎች ተሞሎአል። በዚህ መሃል ተጠቃሚው ወያኔ ብቻ ሆኖአል። አስሊ አሮሞ ማናት? ለምንና እንዴት ታሰረች? ወያኔ አስሊ ላይ ሞት ለመፍረድ ለምን ተጣደፈ? ገና ያልተጠየቁ ጥያቄዎች ናቸው።

* * *

ዶክተር ነጋሶና የቀድሞው የአነግ ምክትል ሊቀመንበር አቦ ሌንጮ ለታ ዝምድና አላቸው። በዘመነ ደርግ በወጣትነታቸው አዲስ አበባ ላይ ወጣቱ ነጋሶ ሌንጮን ያገኘውና፤

“የታሪክ ትምህርት ለማጥናት ወደ ጀርመን መሄዴ ነው” ሲል ይነግረዋል።

ሌንጮ እንዲህ ሲል ምላሽ ሰጠ፤

“አንተ ሂድና ታሪክ ተማር! እኛ ደግሞ ታሪክ ሰርተን እንጠብቅሃለን!”

ዛሬ ላይ ቆሜ ስታዘብ የተከበሩት ነጋሶ ታሪክ ቢማሩም የታሪክ ስህተቶችን ደጋግመው ሲሰሩ ስንመለከት የተማሩትን

ታሪክ እንጠራጠረዋለን። እንዲያውም የጃንሆይ አንበሳ ተገዶ የታሰረ በመሆኑ ቢያንስ ችግሩን እንገነዘብለታለን...

* * *

ድረገፆችን ስከፍት አልፎ አልፎ ስለተከበሩት ነጋሶ ወሬ እሰማለሁ። በቅርቡ ነጋሶን የተመለከተ አንድ ቆንጆ ቀልድ አንብቤ ነበር፤ ነጋሶ እንደኔ ፈቃደኛ እስረኛ በነበሩበት ወቅት መረራ ጉዲናን ያስጠሩትና፤

“የፖለቲካ አቋምህ ምንድነው?” ሲሉ ይጠይቁታል።

መረራ ሳያመነታ ምላሽ ይሰጣቸዋል፤

“እንዳንተው አነግ ነኝ!”

ነጋሶ ዛሬም ድረስ ገና ቀልዱን ያጣጣሙት አይመስለኝም። ስለ ዶክተር ነጋሶ ባሰብሁ ቁጥርም የኛ ዘመን አንበሳች ሁሉ ይታወሱኛል። እናም ያወጋነው የመጨረሻ ወግ፤

“ምን ሆኖ ነው አንበሳው የሚጮኸው?”

“ሚስቱንና እናቱን ባንድ ቀን አጣ”

“በምን ሞተችበት ሚስቱ?”

“በወሊድ”

“ለመሆኑ ምን ትመግቡታላችሁ?”

“በቀን አምስት ኪሎ ስጋ!”

- 12 -

የቁንድዶ ፈረሶች

ፍጡር ለመጨፍጨፍ - እድል መልምሎአቸው፤
ሰብአዊ ርህራሄ - ፍፁም የሌላቸው፤
ማስገደጃ ጅራፍ - ጨብጠው በእጃቸው፤
የአርሶአደሩን ጉልበት - ጊዜውን ልፋቱን፤
... አርገው ለግላቸው፤

(ግጥም- አሌክሳንደር ፑሽኪን)
አያልክህ ሙላቱ እንደተረጎመው

እንደ ብረት የጠነከረ ክንድ ባለው የኤጄርሳ ጎሮ
ገበሬ ድጋፍና በሶስት የሃረሪ ክልል ፖሊሶች አጃቢነት
ፈታኙን አቀበት የተያያዝኩት ገና በማለዳው ነበር። የቁን
ድዶ ተራራ እንደ ግድግዳ ተገትሮ ሰማዩን ታኮታል። ሳር
ሸሽቶት አሸዋማ መሬቱ የተጋለጠ የተራራው ወገብ
ሲገጥመኝ ወደ ሁዋላ መንሸራተቱ አልቀረም። የገበሬው
ድጋፍ አስተማማኝ ቢሆንም፤ በተንሸራተትሁ ቁጥር እንደናዳ
ከመንከባለል ለመዳን የዛፍና የቁጥቋጥ ቅርንጫፎችን በደመ
ነፍስ እያነቅሁ ቁና ቁና እተነፍሳለሁ። ሃኪም ጋራ ላይ ሆኜ
በርቀት ስመለከተው የጢስ ጉም መስሎ የታየኝ ቁንድዶ
እነሆ በሳርና በቁጥቋጥ የተሸፈነ፤ የዛፍ እጥረትም የሌለበት

ሆኖ አገኘሁት።

ላቤ በማጅር ግንደ ቢንቆረቆርም እንደምንም ትንፋሽ እየመለስሁ ለሃያ ደቂቃ ያህል አቀበቱን እንደወጣን የፖሊስ ቡድኑ ሃላፊ መቶ አለቃ ሃሚድ እረፍት እናደርግ ዘንድ ጠየቀኝ።

ተስማማሁ።

በርግጥም ልቤን ልተፋት ምንም አልቀረኝም ነበር። ጎልማሳው ገበሬ ገና ከእንቅልፉ የተነሳ ያህል ድካም ባጠገቡም ዝር አላለ። ፖሊሶቹ ግን የኔን ያህል ባይሆንም ቁና ቁና ከመተንፈስ አላመለጡም። ያነገቱት ጠመንጃ ክብደትም ለተጨማሪ ድካም ዳርጎአቸው ይሆናል።

“በዚህ አያያዝ ከተራራው አናት የምትደርስ ይመስልሃል?” ሲል ጠየቀኝ የመቶ አለቃው።

“እምቢ ባዮቼን የግድ ማየት አለብኝ” ስል በቁርጠኝነት መለስሁ።

ፈገግ አለ ሃሚድ።

ገበሬው ካነገተው ሻንጣ ውሃ የያዘ የፕላስቲክ ኮዳ አውጥቼ አናቴ ላይ ሳንቆረቁረው ድካሜ በማማሹ ለቀቀኝ። ውሃው ላቡን እያጠበ ደረቴን አለበሰው። ስሜቴን ስለወደድኩት ከአናቴ የሚወርደው ውሃ በጀርባዬ ጭምር ያረሰርሰኝ ዘንድ አጥለቀለቅሁት። በዚህ መንገድ ፋታ ወስጄ ሳበቃ የሚቀረንን የአቀበት መንገድ ለመገመት ቀና ብዬ ቁንድዶን አጤንሁት። ገና የተነካም አይመስል።

በሃረርጌ ምድር ጉርሱምና ኤጄርሳ ጎሮን ግራና ቀኝ እንደ ክንፍ ዘርግቶ መሃሉ ላይ ጉብ ያለው የቁንድዶ ተራራ ለአካባቢው የመሬት ንጉስ ነበር። ሁሉን ቁልቁል ያያል። ቁንድዶ ከሌሎች የአፍሪቃ ቀንድ ተራሮች የሚለይበት አፈጣጠሩ አናቴ እንደ ቦሩ ሜዳ ለጥ ያለ፤ “ለፈረስ ግልቢያ የሰጠ” የሚሉት አይነት መሆኑን ሰምቼያለሁ። እና እዚያ የሰማይ ጥግ ላይ ፈረሶች አሉ። ከሰው ልጆች ሞግዚትነት ራሳቸውን ያላቀቁ ነፃ ፈረሶች።

የቁንድዶ ፈረሶችን የአመፅ ታሪክ በማስተዋል ያዳመጠ በእጅጉ አስደማሚና ጥልቅ ይዘት ያለው መሆኑን ይገነዘባል።

* * *

ታሪኩ ከሃምሳ አምስት አመታት በፊት እንደተከሰተ ይነገራል። በቁንድዶ ተራራ አካባቢ የሚኖሩ ገበሬዎች በእርሻና በእንስሳት እርባታ የሚተዳደሩ ናቸው። በእንስሳት እርባታው ፈረሶችን ማርባት ጭምር ይካተታል። ገበሬዎቹ የጋማ ከብቶችን ለብቻ በአንድ በረት፤ የቀንድ ከብቶችንም እንዲሁ በሌላ በረት በመቆለፍ ያሳድሯቸው ነበር። በዚህ የአኗኗር ዘዴ ሳሉ በመካከሉ ፈረሶቹ ያልተለመደ ችግር አመጡ። ማለዳ ለግጦሽ ከበረት ሲለቀቁ ጥጆችን የመንከስ አዲስ ልማድ ተጠናወታቸው። ውሃ ሲጠጡና ጨሌ ሲግጡ ተቀላቅለው እንደመሆኑ በየጊዜው በፈረሶች የሚነከሱ ጥጆች ለሞት ይበቁ ጀመር። ይህ ችግር በአንድ የገበሬ ቤተሰብ ብቻ ያጋጠመ አልነበረም። የወል ችግር ሆነ። አልፎ ተርፎ ያንዱ ፈረስ የሌላውን ጥጃ እየነከሰ ተከባብረው የኖሩ ጎረቤቶችን ያጋጭ ጀመር። ቀስ በቀስ ችግሩ እየጨመረ በመሄዱ የአካባቢው ሽማግሌዎች ለምክር ተቀመጡ። ችግሩን አወጡ አወረዱ። መፍትሄም አፈላለጉ። በማብቂያውም ሁነኛ መላ ተገኘ።

የአካባቢው ገበሬዎች ለፈረሶቻቸው የቀን ውሎና የሌሊት አዳር ቁንድዶ ተራራ ይሆን ዘንድ ወሰኑ። ፈረስ በጅብ አይደፈርም። ቁንድዶ ላይ አንበሶች ባለመኖራቸውም ፈረሶቹ ቁንድዶ ማደራቸው አስጊ አልነበረም። ተራራው ላይ ኩሬ በመኖሩ የውሃ ችግር አላሳሰበም። የቁንድዶ ተራራ የግጦሽ መስክ ከሺህ በላይ ፈረስ መቀለብ ይቻለዋልና የመኖ ነገርም አላነጋገረም። ፀሃይ ሲበረታ ማረፊያ ጥላም ሞልቶአቸዋል። ቁንድዶ በዝግባ ዛፎች የተሞላ ነበር። ጥቂት ያወያየው የአካባቢው ፈረሶች በአንድ ላይ ተቀላቅለው ሲኖሩ የባለቤትነት ነገር እንዳያጨቃጭቅ ነበር። ለዚህ መፍትሄ ተበጀለት። እያንዳንዱ ገበሬ በራሱ ፈረስ ላይ ልዩ ምልክት እንዲያደርግ ተደረገ። የሌባ ነገር በአካባቢው አስጊ ባይሆንም ለምናልባቱ በየእለቱ ማቲዎች ወደ ተራራው እየወጡ እንዲያዩዋቸው መከሩ። ከዚህ በሁዋላ ሁሉም ገበሬ የየራሱ ፈረስ ላይ ልዩ ምልክት አበጀ። ምልክት ማድረጉ አላስቸገረም። ጆሮዎቻቸውን በመብሳት፣ በመተልተል፣ አንገታቸው ላይ ጠፍር በመጎንጎን፣ ጋማና ጭራ

በመከርከም፣ በልዩ ቀለማቸው፣ እንዲያ እንዲያ እያሉ እማኝ እያስቆጠሩ፣ ሁሉም ፈረሶቻቸውን ቁንድዶ እያደረሱ ለቀቋቸው። ፈረስ ገዢ ሲመጣ የሚፈለገውን ፈረስ ከቁንድዶ ለይቶ በማምጣት መሸጥ እንደሚችል ነበር ገበሬዎቹ ያመኑት። በመጀመሪያዎቹ ወራት በርግጥም እንደታሰበው ተፈፅሞአል። ሁለት ሶስት ፈረሶች ከቁንድዶ እንዲወርዱ ተደርገው ለድሬዳዋ ባለጋሪዎች ተሸጠዋል።

ፈረሶቹ የቁንድዶን ግዛት በመኖሪያነት በተረከቡ በስድስተኛው ወር ግን አንድ ያልታሰበ አስደንጋጭ ወሬ ከገበሬዎቹ ዘንድ ደረሰ። እንደተለመደው በአንድ ሰንበት ማለዳ ማቲዎች ፈረሶቹን ለማየት ቁንድዶ ይወጣሉ። ፈረሶቹ እዚያው መዋለዳቸውን ቀጥለው ነበርና ማቲዎቹ ግልገል ፈረሶቹን ለመጋለብ ይመኙና ይሞክራሉ። አንዱ ማቲ ያንዱን ግልገል ጋማ ይዞ ለመፈናጠጥ ሲሞክር እናትየው እየጋለበች ደርሳ ማጅራቱን በጥርሷ ያዘችው። አልለቀቀችውም። ቀረጠፈችው። ባልገመቱት ሁኔታና ፍጥነት የጓደኛቸው ህይወት ማለፉን የተገነዘቡት እረኞች ኡኡታቸውን እያቀለጡ ከመንደራቸው ደረሱ።

ይህ ዜና ለገበሬዎቹ አሳዛኝና አስደንጋጭ ከመሆን አልፎ፤ የፈረሶቹ የንክሻ ልማድ ከጥጆች ወደ ሰው ልጆች የማደጉ ነገር ያሳስባቸው አልታጡም ነበር። የሆነው ሆኖ ጉዳዩ እንደ ተራ አጋጣሚ ብቻ ነበር የተቆጠረው። ይህ በሆነ በሳምንቱ ግን ከእረኛው ሞት በላይ የገበሬዎቹን ትኩረት የሳበ ሁኔታ ተከሰተ። አንድ ግሪካዊ ወደ መንደሪቷ ብቅ ይልና ግልገል ፈረስ ለመግዛት እንደሚፈልግ ገለፀ። ግሪካዊው ጠቀም ያለ ገንዘብ ሊከፍል እንደሚችል የተገነዘቡት ግልገል ፈረስ ያላቸው ገበሬዎች፤ የግሪካዊው ምርጫ ያርፍባቸው ዘንድ እየተመኙ ማቲዎቻቸውን በፍጥነት ወደ ተራራው አናት ላኩ። ይሁን እንጂ ከአንድ ሰአት በሁዋላ እረኞቹ ባዶ እጃቸውን ነበር የተመለሱት።

“የታሉ ፈረሶቹ?” የሚል ጥያቄ ቀረበላቸው።

ምላሻቸው ተመሳሳይ ነበር።

“ትልልቆቹ ፈረሶች አናስጠጋም አሉን። ይናከሳሉ”

ግሪካዊው ፈረሱ ለበነጋታው እንዲዘጋጅለት ነግሮ ገና ከመመለሱ፤ ድፍን የዚያች መንደር አባወራዎች ገመድ

አንጠልጥለው፣ ማቲዎቻቸውን አስከትለው፣ በዳገቱ ሳይሆን በንዴት ቁና ቁና እየተነፈሱ ወደ ቁንድዶ አናት መገስገስ ጀምረው ነበር።

አብዛኞቹ የየራሳቸውን ፈረሶች መርጠው ወደ ቀድሞው በረት ሊመልሱአቸው ወስነው ነበር። ፈረሶቹ ሰው ከመግደል አልፈው ለሞቀ ገበያ እንቅፋት ለመሆን መብቃታቸው ነበር። ገበሬዎቹን ያበገናቸው። “ይቺ ባቂላ ካደረች አትቆረጠምም” አይነት ነበር ስሜታቸው። የቁንድዶን ዳገት በንዴት የወጡትን ያህል ፈረሶቹን በዱላ እየዠለጡ ወደ ቀድሞ ሰፈራቸው በመመለስ እልሃቸውን ሊወጡ ግን አልቻሉም። የቁንድዶ ፈረሶች የሰው ልጅ ንብረት መሆናቸውን ከመርሳታቸው ባሻገር፤ ሰው ሲያዩ በእግራቸው መሬቱን መጫር፣ ማንፋዋረር፣ ገለል የማለት፣ የመሸሽ፣ ጆሮ የመቀሰር የመሳሰለ ያልተለመደ ጠባይ ማምጣታቸውን ገበሬዎቹ ተገነዘቡ። የተገነዘቡት ግን ያን ብቻ አልነበረም። በቁንድዶ ሜዳና ጫካ እየተሯሯጡ ፈረሶችን መያዝ አዳጋች ሆነባቸው። ያን ቀን ገበሬዎቹ ፀሃይ እስክታዘቀዝቅ ድረስ የፈረሶቻቸውን ባለንብረትነት ለማረጋገጥ ያደረጉት ሙከራ ሳይሳካ በመቅረቱ፤ የማታ ማታ ከገመዶቻቸው ጋር እንደመጥረቢያ ኅብጠው ወደየጎጆአቸው ተመለሱ።

በዚያን እለት ሌሊት ገበሬዎቹ እንቅልፍ ሳይወስዳቸው እንዳደረ ይነገራል። ከፊሉ በፈረሶቹ ድፍረት ያረረ ቆሽቱን በአረቄ አረገበ። ሌላው በነጋታው ፈረሶቹን እንዴት በቁጥጥሩ ስር እንደሚያስገባ መላ ሲዘይድ አደረ። ፈረሶቹን ዳግም በእጅ ማስገባት እንደማይቻል ያመነ ግን ከቶ አልነበረም። ሊያምኑ የዳዳቸው የፈረሶቹን ዋጋ በመደመር ሊያጡ የሚችሉትን ገንዘብ ሲረዱ እንደመቃዠት እያደረጋቸው እንደገና ፈረሶቹን ማላመድ የሚቻልበትን መላ ያውጠነጥናሉ።

በነጋታው ገበሬዎቹ ወደ ቁንድዶ ያቀኑት የሰው ሃይላቸውንና የገመድ አይነታቸውን በማጠናከር ነበር። ውጤቱ ግን የከፋ ሆነ። ከጥቂት ሙከራ በሁዋላ የአንዱን ፈረስ አንገት በገመድ መያዝ የቻለ ገበሬ ህይወቱን ከማጣት ለጥቂት ተረፈ። በገመድ የተያዘው ፈረስ ከመከላከል በቀጥታ ወደ ማጥቃት በመሸጋገር፤ ተቆጥቶ ሁለት የፊት እግሮቹን

ወደ ሰማይ በመስቀል እያናፋና እያሸካካ በጥርሶቹ የገበሬውን ትከሻ ነክሶ ጣለው። ገበሬዎቹ ይህን ሲያዩ ያልገመቱት አደጋ መኖሩን ተገነዘቡ። ፈረሶቹን በገመድ መያዝ ብቻውን ፋይዳ አልነበረውም። ቢያዙም ፈረሶቹ በሰላም አይጎተቱም።

ገበሬዎቹ ማድረግ ያለባቸውን መክረው ነበር። ከፈረሶቹ ጋር መታገል ሞት አሊያም ማለዳ ላይ እንደተነከሰው ባልንጀራቸው በወሳንሳ መወሰድ፤ ምናልባትም አካለ ስንኩል መሆን እንደሚጠበቃቸው አመኑ። ሆኖም ፈረሶቹ ከቁጥጥራችን ውጪ ሆነዋል ብለው ማመን አልፈለጉም።

“ለጊዜው እንተዋቸውና ቀስ ብለን እናላምዳቸዋለን” በሚል ራሳቸውን አሳምነው ዘመቻውን ትተው ተመለሱ።

በርግጥም ገበሬዎቹ አልፎ አልፎ ፉርሽካ ይዘው በመሄድ ሊያላምዷቸው ሞክረው ነበር። አልሆነም። የፈረሶቹ ባለንብረቶች ተስፋ ከቆረጡ በሁዋላም ቢሆን፤ ፈረስ የመግራት ልምድ አለን ያሉ፤ አገር አቋርጠው እየመጡ ፈረሶቹን ለመያዝ ሞክረው ነበር። አልሆነም። ይልቁን ፈረሶቹ በሰው ልጅ ላይ ያላቸው ጥላቻ በከፍተኛ ደረጃ በማደጉ ሰው ሲያዩ በቡድን ሆነው ለፍልሚያ የመዘጋጀትን ልምድ በማዳበራቸው ቀስ በቀስ ፈረሶቹን ለመያዝ የሚደረጉ ሙከራዎች እየቀሩ ሄዱ።

...ቀናት ቀናትን እየተኩ፤ አመታት አለፉ።

አልፎ አልፎ በሽታ እየገባ ቁጥራቸው ቢመናመንም የፈረሶቹ ቁጥር እየጨመረ ሄደ። ከጊዜ ብዛት ታዲያ የአካባቢው ገበሬዎች ፈረሶቹን ለዘልአለሙ ማጣታቸውን አመኑ። እንዲያውም “የኛ ፈረሶች” ማለቱን ትተው “የቁንድዶ ፈረሶች” እያሉ ይጠሩዋቸው ገቡ።

አስደናቂውና አስደማሚው ነገር ግን ሌላ ነው። ገበሬዎቹ ጀግና ሲገጥማቸው፤ አሊያም በራሳቸው የሚተማመኑ፤ የተሰማቸውን ፊት ለፊት የሚገልፁ፤ የዋህ፤ ቅን፤ እውነተኛ የሆኑ አትንኩኝ ባዮች፤ ላመኑበት ህይወታቸውን የሚሰጡ ሰዎችን በቁንድዶ ፈረሶች መመሰል የተለመደ ሆነ። “እገሌ የቁንድዶ ፈረስ ነው” ከተባለ ሙገሳ ነው። እንደማንኛውም የጋራ ፈረሶችን ያነሷቸዋል።

“ለሆዴ አላደርኩም። አላማ ያለኝ፣ ክብር ያለኝ ሰው ነኝ” ማለት ሲሹ “የቁንድዶ እንጂ የጋሪ ፈረስ አይደለሁም” ሲሉ በኩራት ይገልጻሉ።

* * *

እነሆ ኤጄርሳ ጎሮ ላይ በያዝነው ገበሬ ድጋፍ የቁንድዶን አቀበት ተያይዘዋለሁ። ከተራራው ግርጌ ላይ መንደሪቱ ውስጥ የተውናት ላንድ ክሩዘር ጉንዳን አክላ ትታየኛለች። ለነገሩ ለአፍታ ካልሆነ ከተራራው ላይ ቁልቁለቱንና አካባቢውን በሙሉ አይን ማየት አይቻልም። ያጥወለውላል። ሽገው ያለው ገደላ ገደል አይንን የመጎተትና የመጎልጎል ሃይል ያለው ይመስላል። ቁንድዶ ተራራ ላይ የሚገኙትን እምቢ ባይ የዱር ፈረሶች ለማየት መፈለጌን ለሃረሪ ክልል ፕሬዚዳንት ስገልፅ አጀቤን ጠንከር ያደረጉልኝ አለምክንያት እንዳልሆነ ተረዳሁ። እምቢ ባይ ፈረሶቹ ሊያደርሱ ከሚችሉት አደጋ ባሻገር አቀባቱ በራሱ እንቅፋት ነው።

መቶ አለቃ ሃሚድ ጥያቄ ቢጤ ጣል አደረገ፤

“ፖሊስ ከሆንኩ ጀምሮ አያሌ ባለስልጣናትን፣ ቱሪስቶችንና ጋዜጠኞችን በተለያዩ ጉብኝቶች ላይ አጅቤያለሁ። የቁንድዶ ፈረሶችን ለማየት የጠየቀ ግን ገጥሞኝ አያውቅም”

ሊጠይቀኝ የፈለገውን ያስከተለው ፋታ ወስዶ ነበር፤

“ለምንድነው ፈረሶቹን ለማየት የፈለግኸው?”

የአድካሚ ጉዞዬን ምክንያት በቀላሉ ላይገነዘብ ይችላል ብዬ በመስጋት በደፈናው ምላሽ ሰጠሁት።

“አመፀኞች ስለሆኑ ነው ልጎበኛቸው የፈለግሁት”

“ማለት የፈለግሁት ምን መሰለህ?” ሲል ጥያቄውን አራዘመ “ፎቶግራፍ ልታነሳቸው የፈለግህ ነበር የመሰለኝ። ግን ደሞ ካሚራ አልያዝክም”

ቀና ብዬ የተራራውን አናት በአይኔ እየለካሁ፤

“በሰው ልጆች ህይወት ውስጥ ነፃነትና ባርነት አሉ” አልኩ።

ሆኖም ማለት የፈለግሁትን ሳልቋጭ አቋርጬ በአጭሩ ምላሽ ሰጠሁት

“.... የሆነው ሆኖ እኔ ደራሲ ነኝ። ከቁንድዶ ፈረሶች ባሻገር ስለ እምቢ ባይና እሺ ባይ ሰዎች የመተረክ ሃሳብ አለኝ። የባለጠመንጃ እሺ ባዮችና የጠመንጃ አልባ እምቢ ባዮችን በአሳብ ህሊናህ መርምር” አልኩት።

ሃሚድ ምላሽ ሳይሰጠኝ በመዘግየቱ፤

“ማለት የፈለግሁት ገብቶሃል?” ስል ጠየቅሁት።

“ይመስለኛል” ሲል ተነፈሰ።

ርግጠኛ እንዳልሆነ ግን ድምፁ ያስገነዝብ ነበር።

ረፋዱ ላይ የቁንድዶን አናት ስንረግጥ ለሰማዩ ቅርብ መሆኔን ከመገንዘቤ ባሻገር፤ በአይኔ መንገድ ላይ የእምቢ ባዮቹ ደሴት ተዘርግቶ ወደ ምናባዊው አለም ይዞኝ ጭልጥ አለ።

“የት ናቸው ታዲያ ፈረሶቹ?” ስል የኤጀርሳው ገበሬ ላይ ጮህኩ።

ገበሬው ፊት ፊት የመምራት ሚናው እንዳይነጠቅ እየተጣደፈ፤ ስለአካባቢው በቂ እውቀት እንዳለው እንድንገ ነዘብለት በሚፈልግ ስሜት ነበር ምላሽ የሰጠኝ።

“በዚህ ሰአት ፈረሶቹ ከኩሬው ጀርባ ነው የሚገኙት። እኒያን ዛፎችና ቁጥቋጦች እልፍ እንዳልን ደሞ ኩሬውን እናየዋለን። ተከተሉኝ”

ሰማይ ጥግ ላይ ከተዘረጋው የተራራ ሜዳ ላይ ሰርዶውን በእግራችን እያስተኛን ገበሬውን ተከተልነው። እድሜ የጠገቡ የዝግባ ዛፎች በቁንድዶ መስክ ላይ ተጠቅጥቀዋል። ለጥ ያለው መስክ በለምለም ሳርና አልፎ አልፎ በሰርዶና በቁጥቋጦ ተሞልቶአል። ድካሙ ጥሎኝ እልም ብሎአል። ስሜቴ ተነሳስቶአል። መንፈሴ ንቁ ሆኖአል። እዚህ ያሉት ፈረሶች ብቸኞቻቸው የአካባቢያችን ነፃ ፈረሶች መሆናቸውን እያሰብኩ ነበር።

ገበሬው ገለፃውን ቀጥሎ ነበር፤

“እንደኔ እንደኔ ቢሆን ግን ፈረሶቹን ከማየታችን በፊት ባህሩን ማየት ይሻላል...”

“የምን ባህር?”

“ቀይ ባህር ነዋ!”

የሚቀልድ ነበር የመሰለኝ።

“ቀይ ባህርን ደሞ እዚህ ምናመጣው?”

“እሱ የሚለው ልክ ነው” ሲል መቶ አለቃ ሃሚድ

ጣልቃ ገባ “...ማለዳ ላይ ከቁንድዶ አናት ቀይ ባህርን ማየት እንደሚቻል ሰምቼያለሁ”

ገበሬው ገለፃውን ቀጠለ፤

“ቅድሚያ ባህሩን እንይ ያልኩት ለዚህ ነው። ፀሃይ ከዞረች ባህሩን አናየውም። አይናችንን ስለሚጋርደን ባህሩ ይሰወርብናል። ፀሃይ ከአናታችን ትይዩ ከሆነች እንኳ አናየውም...”

“ቀጥል እንዳልከው!” አልኩት።

አቅጣጫውን ለውጦ በዛፎች ጥላ ስር ይዞን ገሰገሰ። ከአስር ደቂቃ በላይም አልወሰደብን። ከዛፎቹ ጀርባ ከቁንድዶ ተራራ ምእራባዊ ዳርቻ ብቅ ስንል አይኖቼ በቆምኩበት አፍዝዞ ካስቀረኝ ትእይንት ጋር ተዋሃዱ።

ከቁንድዶ አናት ባሻገር፤ የእርሻ መስኮችንና የደንከ ሊያ በረሃዎችን አልፎ እንደ ቆርቆሮ የሚያብረቀርቅ ውሃ የመሰለ ነገር በፀጥታ ተንጣሎአል። ቀይ ባህር ግን አይደለም። ሚራሻዩ እንጂ ውሃ አልነበረም። በምናብ ቀይ ባህርን ማሰብ ግን ይቻል ይሆናል! ቀይ ባህር የሳኡዲ አረቢያን ሰማይ ተደግፎ፤ የማለዳዋን ፀሃይ ሲሞቅ፤ ከምስራቅ ሰማይ አድማስ ተወልዳ ጀርባችንን እያሞቀች በአናታችን ላይ ተወርውራ ባህሩ ላይ ጨረርዋን ያሳረፈችው የማለዳ ፀሃይ... አእምሮ ከሚያስበው በላይ “የቀይ ባህርን” ደረት ስፋት ገልጣ ሰጠችን።

ለደቂቃዎች ያህል በዝምታ ተደመምን።

“ቀይ ባህር በጣም ቀርቦአል!” ሲል ከፖሊሶቹ አንዱ አግራሞቱን ገለፀ። መቶ አለቃው ወደኔ ተመልክቶ ፈገግ አለ። እሱም የሚታየን ውሃ አለመሆኑን ተረድቶ ነበር።

ከሩብ ሰአት ቆይታ በሁዋላ ጀርባችንን ለ“ባህሩ” ሰጥተን እንደገና ጢሻዎቹን እየተሹለከለክን፤ የበርሜል ያህል የወፈሩ የዝግባ ዛፎችን እየታከክን፤ ከሰማይ ጠቀስ ዛፎች አናት በሚወረወሩ የዛፍ ፍሬዎች እየተኮረከምን በቁንድዶ ደቡባዊ ዳርቻ ወደሚገኘው የእምቢ ባዮች መንደር አመራን።

“ስንት ይሆናሉ ፈረሶቹ በጠቅላላው?” ስል ጠየቅሁ።

“የቆጠራቸው የለም እስካሁን” ሲል መለሰ ገበሬው።

“በግምት ማለቴ ነው”

“የገመታቸውም የለም”

በተለየ መንገድ ጥያቄዬን አቀረብኩ።

“መቶ ይሆናሉ?”

“መቶ አይሆኑም”

“ምናልባት ሰላሳ”

“ከነግልገሎቼ ከሆነ ከሰላሳ ያልፋሉ”

“ሃምሳ ወይም ስልሳ ይሆናሉ ማለት ነዋ!”

“እንዳልኩት የቆጠራቸው የለም”

ጢሻዎቹን አልፈን ቁጥቂጦና ሳር ውስጥ ስንገባ በግምት በመቶ ሃምሳ ሜትር ርቀት ላይ ኩሬ አየሁ። ከኩሬው ባሻገር ሰማይ ጠቀስ የዝግባ ዛፍ ቆሞአል። ሁለት ዳማ ፈረሶች ከዛፉ ስር በፀጥታ ቆመዋል።

“በዚያ በኩልም እኒያውልህ ፈረሶች!” ሲል በስተቀኝ በኩል አመላከተኝ።

ከአስር የማያንሱ ፈረሶች ሜዳው ላይ ቆመው የማለዳዋን የፀሃይ በረከት በፀጥታ ይመገቡ ይዘዋል። ሁለት ግልገል ፈረሶች ጋማቸውን እያጋፈሩ በቁም ባንቀላፉት ፈረሶች ዙሪያ ይባርቃሉ።

ወደ ፈረሶቹ በፍጥነት በማምራት ላይ ሳለን ገበሬው የእርምጃ ፍጥነቱን ቀነሰ አድርጎ ጥብቅ መመሪያዎችን ይሰጠን ጀመር።

“በዙም ልናስቆጣቸው አይገባም። ከተቆጡ ሊተናኮሉን ይችላሉ”

ከፖሊሶቹ አንዱ የገበሬውን ስጋት አጣጣለ።

“ጠመንጃ ታጥቀን ፈረስ እንፍራ እንዴ ደሞ?”

ገበሬው ግን እንደገና አምርሮ አስጠነቀቀ።

“ፈረስ መሆናቸው አይካድም። እነኚህ ግን የድሬዳዋ የጋሪ ፈረሶች አይደሉም። የቁንድዶ ፈረሶች ናቸው። ከተቆጡ በህብረት ስለሚያጠቁ ሁሉንም ባንዴ መግደል ሊሳን ይችላል። አንድ ሁለቱ ቢሞቱ ከሶስተኛው ማምለጥ አይቻልም”

ከፈረሶቹ ሃምሳ ሜትር ርቀት ላይ ሁላችንም ቆምን።

“ግልገሎቻቸውን ካልነካንና ገመድ ካልወረወርን ቶሎ አይቆጡም። ትእግስተኞች ናቸው። በቅድሚያ ገለል ማለትን ነው የሚመርጡት”

ፖሊሶቹ ያፏጨና በእግራቸው መሬቱን እየተመተሙ

ነገር ይፈልጓቸው ጀመር።

“ሲቆጡ ነብር ነው የሚመስሉት። በጣም ያስፈራሉ” ሲል ማብራሪያውን ቀጠለ ገበሬው “.... ወደ አውራጃት ይለወጣሉ። ሲቆጡ በቅድሚያ በፊት እግራቸው መሬቱን እየጫሩ አፋቸውን መሬት ላይ ተክለው እህህታ ያሰማሉ”

“በጠመንጃ የሚያድናቸው የለም?” ስል ጠየቅሁት።

“በጥይት መግደልማ ይቻላል። ግን ፈረስ ከቆሰለምን ይጠቅማል? የፈረስ ጥቅሙ ከነጤናውና ከነጉልበቱ ነው። የቆሰለ ፈረስ ለጋሪ የሚገዛ የለም። ስጋቸው ደግሞ አይበላ”

የፖሊሶቹ ፋጨት ሲበረታባቸው ፈረሶቹ በቅድሚያ ጀሮዎቻቸውን ቀሰሩ። ቀጥሎ የተማከሩ ይመስል መንቀሳቀስ ጀመሩ። የመበርገግ ነገር ፈፅሞ አልታየባቸውም። በየከተሞቹ ጋሪ ሲጎትቱ ከማያቸው ፈረሶች ጋር ፈፅሞ አይመሳሰሉም። እነዚህ ኮረብታ ያክላሉ። ታፋቸው እንደ ማእበል ይገላበጣል። ቆዳቸው ወዛም ነው። ያብረቀርቃል። የጠወለገ ገላ ያለው ፈረስ ፈፅሞ አይታይም። ቁስላምና የዝንብ መጫወቻ አይደሉም።

የቁንድዶ ፈረሶች!

ፖሊሶቹ ተንደርድረው እየተጠንቸው መልሰው ወደ ሁዋላ እያፈገፈጉ ጠብ ፍለጋውን ቀጠሉ። እምቢ ባዮቹ የቁንድዶ ፈረሶች በሶምሶማ ግልቢያ እኛ ካለንበት ወደ ተቃራኒው አቅጣጫ አመሩ።

ተከተልናቸው።

ከአምስት ያልበለጡ ግልገሎቻቸውን አስቀድመው ግልቢያቸውን ጨመሩ። የጨኸት ድምፅ እያሰማን በሩጫ ተከተልናቸው። ፈረሶቹ ጭራቸውን ገተሩ። ተከተልናቸው። ፋጨታችንና መጫጫሃችን ጨመረ። ከፖሊሶቹ አንዱም ድንጋይ አንስቶ ወረወረ።

ለአምስት ደቂቃ ያህል አባሮች እንደ ቀጠለ ከእምቢ ባይ ፈረሶቹ አንዱ ድንገት የሁዋሊት ዞሮ በተጠንቀቅ ሲቆም እኛም ባለንበት እንደ ሃውልት ተተክለን ቀረን። ድምፃችን ከመቅፅበት ጠፋ። የታጠቁት ፖሊሶች ጠመንጃዎቻቸውን በፍጥነት አቀባበለው ከእኛ ቀደም አሉ። ፈረሱ ጀሮዎቹን እንደጦር ገትሮ ፊት ለፊት እያየን ነበር።

ፖሊሶቹ እንደገና አፏጩበት፤
ፈረሱ ከመቅፅበት ፊቱን አዙሮና ጀርባውን ሰጥቶን
በመሸሽ ላይ ወዳሉት የእምቢ ባዮች መንጋ ጋለበ።
“ትእግስታቸውን ገና አልጨረሱም” አለ ገበሬው።
“ይበቃናል” አልኩ።
ፖሊሶቹ ግን ፍልሚያውን ፈለጉት።
“እስከ መጨረሻው እናበሳጫቸው። ጠመንጃ ስለያዝን
አያስጋንም። ሽምጥ እየጋለቡ ቢመጡ በሩምታ ተኩስ
ልናስቀራቸው እንችላለን!”
ሆኖም ሳልስማማ ቀረሁ።
“ፍልሚያው ከተጀመረ በሁዋላ ውጤቱ ምናልባት
እንደሚገመተው ላይሆን ይችላል” አልኩ “....የቁንድዶ
ፈረሶች ወደ ዳግም ባርነት ከመመለሳቸው በፊት ለመሞት
ዝግጁ ናቸው”

- 13 -

እነ መለስ! እነ ተወልደ!

ነጋሪት ማስመታት - ነበረ ስራችን፤
እምቢልታ ማስነፋት - ነበረ ስራችን፤
መለከት ማስነፋት - ነበረ ስራችን፤
ሰው መሆን አይቀርም - ደረሰ ተራችን፤

(ግጥም - እቴጌ ጣይቱ ብጡል)

* * *

በቁልቁለት ጉዞ - ሁሉም ተጣመደ፤
ተያይዞ ነጎደ - እየተካካደ፤
ዳገት ላይ ሰው ጠፋ - አቀበት ከበደ፤
ሁሉም በሽርታቴ - ቁልቁለት ወረደ፤

(ግጥም- ፕሮፌሰር መስፍን ወልደማርያም)

በዚያን ሰዋን የአዲስ አበባ አሽጋጣጭ የእነ መለስ እና የእነ ተወልደን ፍልምያና መከፋፈል ታዝቦ ለኢትዮ - ኤርትራ ግጭት የቋጠረውን መልሶ ዘፈነው።

ጎጃሜ ቡዳ ነው...በላችሁ ስትሉ፤
ትግሬን ትግሬ በላው... እንግዲህ ምን ትሉ?

አዲሳባ ላይ ጆሮ ለባለቤቱ ባዳ አይደለምና እኛ ወያኔዎች ይህን ከመስማት አላመለጥንም። በኔው እይታ ስለ ዘመናችን ተራሮች የአንድ ሰዋን ሽኩቻ ከውስጥ ሆኜ ላውጋችሁ...

* * *

የኤርትራ ጦርነት ካበቃ በሁዋላ በፕሮፓጋንዳው ክፍል ዙሪያ የምንገኝ ጋዜጠኞች ጥቂት የማይባሉ አስደማሚ ወሬዎችን እንሰማ ነበር። በተለይም ተክሉ ተክላይን የመሰሉ የእነ ተወልደ ደጋፊ ካድሬዎች ማብቂያው ላይ ጉድ ሆነዋል። የፕሮፓጋንዳው ክፍል ነባር ባልደረባ ከሆነው ከተክሉ ጋር አልፎ አልፎ እየተገናኘን እናወራ ነበር። ለረጅም ጊዜ አብረን ስለሰራን መቀራረባችን አልቀረም። ተክሉ ለህወሃት ታማኝ ሲሆን፤ ኢትዮጵያዊነትና የኢትዮጵያ ባንዲራ የመሳሰሉ ቃላት ግን ይኮሰኩሱታል።

“የኢትዮጵያን ባንዲራ ለምን ትጠላዋለህ?” ስል ጠየቅሁት አንድ ቀን።

“ሳሞራም አይወደውም”

“በምን አወቅህ ሳሞራ እንደማይወደው?”

“ጓኛው ጉባኤ ላይ በግልፅ ተናግሮአል”

ሌላ ቀን ደግሞ እንዲህ አለኝ፤

“ህወሃት ከሌለ ኢትዮጵያ የምትባል ሃገር አትኖርም”

“እንዴት?”

“ስዬ እንደሱ ነው የሚለው?”

“ማለቴ...አብራራው እስኪ?”

“ያለ ህወሃት ኢትዮጵያ እንደ ሃገር ልትቀጥል አትችልም”

ከተክሉ ተክላይ ጋር መነጋገር አይቻልም። ስዬ - አለምሰገድ - ተወልደ - የተባሉትን ስሞች ሳይቀላቅል ሶስት አረፍተነገር ማውራት አይችልም። በባህርይው ግን ልብስ መቀያየርን እንኳ የሚፀዋድ ደግ ሰው ነበር። ልብስ አለመለዋወጥን በአብዮታዊነት እንደመፅናትና ሙስና ውስጥ ያለመግባት ማረጋገጫ አድርጎ ያየዋል፤

“እነ ስዬም እና መለስ አብዮታዊነታቸውን እያጡ ነው” አለኝ ሌላ ቀን በሚስጥር።

“እንዴት?”

“ከአምባሳደሮች ጋር እየዋሉ ተበላሽተዋል! ሱፍና ክራሻት ሲለዋውጡ ነው የሚውሉት። ተወልደን አይተሽዋል? እስካሁን ኮንጎ ጫማ ነው የሚያደርገው”

ስዬ አብርሃ ሁለት ጣቶቹን አገጣጥሞ ክብ በመስ

ራት ቃለ - መጠይቁ “አሰር መፅሄት” ላይ በታተመበት እለት ምሽት ከተክሉ ጋር አክሱም ሆቴል በተደረገ አንድ ግብዣ ላይ ተገናኝተን ነበር።

“ጦርነቱ ሊጀመር ግፋ ቢል አንድ ሳምንት ቀርቶታል” አለኝ የስዬን ምስል የያዘውን መፅሄት እያሳየኝ።

አያያዘናም ደግሞ ቀጠለ፤

“ዋናውን ሻእቢያ ከመታን በሁዋላ በውስጣችን የተሰገሰጉትን ሻእቢያዎች እንመነጥራቸዋለን!”

አንጃው ከተወገደ በሁዋላ ከስራ ከተባረሩት መካከል ተክሉ የመጀመሪያው ሆነ። የተባረረ ሰሞን ከመደንገጡ ብዛት ከቤቱ አይወጣም ብለው ነገሩኝ። ምድር ጨልማበት ጋቢ ለብሶ ፒያሳ ከሚገኘው የመኖሪያ ቤቱ አፓርታማ በረንዳ ላይ ተቀምጦ እንደሚውል ሰማሁና ላፅናናው ሄድኩ። ፊቱ ገርጥቶ፤ አይኑ በርበሬ የተረጨበት መስሎ ሳገኘው በንዴት ሲሰቃይ እንደከረመ ገመትሁ።

“እንኳን ደስ ያለህ!” አለኝ በጥርጣሬ እያየኝ።

“ለምኑ?”

“መለስና በረከት ሁሉንም ተቆጣጠሩት! ሻእቢያ የህዝብ ልጆችን በእጅ አዙር እየመታ ነው”

“እኔ ታዲያ ለምንድነው ደስ የሚለኝ?”

“አንተም የነሱ ወገን ነህ ይባላል”

“ከበረከት ጋር እንደማንግባባ እያወቅህ እንዴት እንደሱ ትላለህ?”

“ሽፋን እንዳይሆን” ብሎ የሽሙጥ ሳቅ ሳቀ።

“እኔ የማንም ወገን አይደለሁም”

ተክሉ ደጅ ደጁን እየተመለከተ ቆየና፤

“ስዬ - ተወልደ - አለምሰገድ - አብርሃ ማንኛሱ - አውአሎም - ገብረመስቀል - ገብሩ - አረጋሽ - ማን ቀረ? አሉ የተባሉት ናቸው የተወገዱት... እነዚህ ማለትኮ የሃገሪቱ ጭንቅላት ናቸው። ንገረኝ እስኪ! ማን አለ ሌላ?” ብሎ አይን አይኔን ሲመለከት ቆየና ምንም መልስ ስላልሰጠሁት ራሱ ቀጠለ፤

“አዎን! ጥያቄውን ራሴ እመልሰዋለሁ! ሌላ ማንም የለም!! በዚህ ጦስ ይህቺ አገር በደም ልትታጠብ ትችላለች። ምናል ተክሉ በለኝ!! ትንሽ ቀን ጠብቅ! ሰራዊቱ ቤተ

መንግስቱን ሰብሮ ይገባል። ስዬ ማለትኮ የሰራዊቱ አባት ማለት ነው።

ከዚያም ጣቱን እየቆጠረ እንደገና ይዘረዝርልኝ ጀመር፤ “... ስዬ - ተወልደ...”

ስማቸውን በጠራ ቁጥር ግንባሩ ላይ ያለው የደም ስር ይበልጥ እየተገታተረ ሲወጣጠር በማየቴ ደም ስሩ ተበጥሶ ፀጥ እንዳይል ሲጋሁለት።

ተሰናብቼው ስሄድ አብራው ትኖር የነበረችው እህቱ ተከትላኝ መጣች፤

“ምግብ ሳይቀምስ ሁለት ቀኑ ነው። ማታ ይዘኸው ውጣና አግባብተህ እንዲመገብ አድርገው” ስትል ለመነቺኝና ተስማማሁ። አያያዘችናም እንዴት እንደሰነበተ ጥቂት ነገረችኝ፤

“ምክረው እባክህ! በጣም ይበሳጫል። ሳናግረው መልስ አይሰጠኝም። ‘ህወሃት እንዲህ ተከፋፍሎ ከማየቴ በፊት ምንው እንደጓደኛ በረሃ በቀረሁ ኖሮ’ እያለ ይቆጫል። ስለ ግል ህይወቴ ማሰብ አለበት። ማታ ይዘኸው ውጣና ምክረው። ከተባረረ በሁዋላ ጓደኞቹ ሁሉ ከዱት። አንድ የሚደውልለት እንኳ የለም። ሰው መቼም ከሃዲ ነው...”

የአፓርታማውን ደረጃዎች ስወርድ የተክሉን ዜማ ለራሴ አዜምኩት፤

“ስዬ ተወልደ...አረጋሽ....”

* * *

በእነ ተወልደና በነ መለስ ክፍፍል ዋዜማ ባለስልጣናቱ ቡጢ ገጥመው ነበር። አስደንጋጭ ስድቦች እየተሰዳደቡ ግራ አጋቡን። አንዱ ሌላውን “ጠባብ” ሲለው፤ ሌላው “ሃሜተኛ” ሲል ምላሽ ይሰጣል። ዶክተር ነጋሶ በወቅቱ እነ መለስን አስቸግሮአቸው ነበር። ተወልደ እነ አዲሱ ለገሰን “የፖለቲካ ድሆች!” ሲላቸው፤ በረከት ደግሞ በደም ፍላት “ጋሽ ተወልደ! አናውቅህም እንዴ? ለመሆኑ ከNewsweek ሌላ ምን አንብበህ ታውቃለህ?” ሲል ዘረጠጠው። ተወልደ ይህቺ የበረከት ንግግር ከነክነቸውና በነጋሶ መጣጥፍ በኩል፤ “በሃገር ጉዳይ በስራ ተወጥረን Newsweekን እንኳ የማንበብያ ጊዜ

አልነበረንም” ሲል ምላሽ ሰጠ።

አባይ ፀሃዬ ስዩም መስፍንን “ከእንግዲህ በስብሰባው አንካፈልም ብለህ ለመለስ ንገረው!” ብሎ ሲነግረው፤ ስዩም ደግሞ እጅግ ተከፍቶ “እኔ የ52 አመት አዛውንት እንጂ ያንተ ተላላኪ አይደለሁም” ሲል ምላሽ ሰጠው።

እኛም ሽኩቻቸውንና መዘራጠጣቸውን በጎን እየሰማን ጆሮአችን ቆሞ ሰንብተን ነበር። ከዛሬ ነገ “በሽጉጥ ይሞካከሩ ይሆን?” አይነት ስጋትም እየጎበኘን አሳባችንን በአረቄ አባረነዋል።

ስዬ አብርሃ በተለይ የሚታመን አልነበረም። “ሽጉጡን ለመምዘዝ ጥቂት ይበቃዋል” የሚሉ ወሬዎች ስለ ነበሩ፤ ለበረከት ሰግተንለት ነበር። በረከትም ቢሆን ግን የዋዛ አለመሆኑን የሚከራከሩ ነበሩ። “እንደ ሸዋዚንገር ሁለት ጊዜ ተገልብጦ በሶስተኛው መተኮስ አያቅተውም” ሲሉ ነገሩን። እንዲያ ከሆነ ሽኩቻቸው ከመወራረፍ አያልፍም ብለን ሳቅና ስጋታችንን ከአረቄ ጋር ስናወራርድ እናመሽ ነበር።

እነ ተወልደ በረከትን ጠምደውት ነበር። “ብአዴን የኛ አሻንጉሊት ነበር” ብለው የልባቸውን ከመናገር ይልቅ “ብአዴን የራሱ የሆነ ጥናቶች እያደረገ፤ አቋም እየወሰደ የመጣ አመራር አይደለም” ሲሉ በዙሪያ ጥምዝ አድክመውናል። አገር ሰላም በነበረበት ጊዜ “ለዚህ የበቃነው በመለስ ጭንቅላት ነው” ሲሉን እንዳልነበር፤ በተኮራረፉ ማግስት የጆሮአችን ታምቡር በድንጋጤ እስኪቃጠል መለስን የሚዘረጥጡ ወሬዎች ሰማን!

በስብሰባዎቻቸው “አንተ ሰካራም፣ አንተ ወራዳ፣ አንተ አጭበርባሪ፣ አንተ ከሃዲ፣ አውቅሃለው! እንተዋወቃለን!” እስከመባባል ተዳርሰው ነበር። ከዚያም ታልፎ “ወዲ ሸርሙጣ” የተባለችው የሰሜን ታዋቂ ስድብ ሳትቀር አገልግሎት ላይ ውላለች።

እነ ተወልደ ብአዴንን “የኛ አሻንጉሊት ነበር” በማለት ምን ጥቅም ሊያገኙ አቅደው እንደነበር ግን በፍፁም አልገባኝም። ብአዴን አሻንጉሊት ከነበረ ተጠያቂዎቹ እነሱው ናቸው። ብአዴንና አህዴድን እንዴት እንደፈጠሯቸው የዘንጉትም ይመስላሉ። ከዚህ ጋር በተያያዘ የነመለስ የነ ተወልደ ክፍፍል ላይ አስቂኝ ሚና ስለነበራቸው የአህዴድ

አመራር አባላት ጥቂት ማለት ሳይገባ አይቀርም።

* * *

አንድ የማውቀው መምህር ተማሪዎቹን ዘወትር፣ “ኮከላ ከመሆን ያድናችሁ” እያለ እንደሚመክራቸው አጫውቶኛል። ሰዎች በቅርፅና በይዘታቸው እንደ ኮከላ ፍፁም ተመሳሳይ ከሆኑ ለውጥና እድገት ሊኖር አይችልም። ለዘመናት በኩማ ደመቅሳና በአባዱላ ገመዳ እጅ ሲገላበጥ የኖረው አህዴድ፣ እንደ ኮከላ ማስታወቂያ፣ “ዘመን የማይሸረው ምርጫ” የሚል ቅፅል በተሰጣቸው ግለሰቦች የተገነባ ነበር። የህወሃት ካድሬዎች ደግሞ እነዚህን ግለሰቦች፣ “የተከከ እስሱቶች” እያሉ ያላግጡባቸዋል። ከብዙ አመታት በፊት ሟቹ የደህንነት ሹም ክንፈ ገብረመድህን ነበር፣ አህዴዶችን ተከከ ወንዝ ዳርቻ እንደ ጠላ ቂጣ ጋግሮ የሰራቸው። ከዚያም አዴት የተባለ ቦታ ወስዶአቸው የአህዴድን የመጀመሪያ ጉባኤ እንዲያካሂዱ አደረገ። ከዚህ በድን አባላት መካከል ጥቂቶቹ፣ ኩማ ደመቅሳ፣ ኢብራሂም መልካ፣ አባዱላ ገመዳ፣ አበራ ሃይሉ፣ ባጫ ደበሌ፣ ተብለው ይታወቃሉ። የዛሬ ስማቸውን የመረጡትም፣ እዚያው ወንዙ ዳር ነበር። ደርግ ከወደቀ በሁዋላ ኢብራሂም መልካ ተባረረ። “ጎጃምን ነፃ ያወጣነው እኛ አሮሞዎች ነን” ብሎ ተናገረ። በዚህ ንግግር የበረከት ባልደረቦች ኮረንቲ ጨበጡ። “ለምን በደፈናው ኢህአዴግ አትልም? ከአማራዎች ልታጣላን ነው ወይ?” ተብሎ ተወቀሰ። በርግጥ ኢብራሂም አልዋሸም። የነ አዲሱ ለገሰ ድርጅት በሰበብ አስባቡ ቀሚሱ ሲያደናቅፈው አህዴድ ጎጃም ላይ ገትሮ ተዋግቶአል። ኢብራሂም ወቀሳው ሊሰማው አልቻለም። አያያዘና፣ “አሮሞኑን የማትቀበል ኢትዮጵያ አስር ቦታ ትበጣጠስ” ብሎ ጅራፉን ሲያጮኸው እነ መለስና ተወልደ ቁጭ አሉና መከሩ።

“ኢብራሂም ኮከላ አልነበረም፣ ወደፊትም ኮከላ ሊሆን አይችልም” ሲሉ ደመደሙ።

ሆኖም ኢብራሂም በኦሮሞ ህዝብ ዘንድ ክብር እንዳያገኝ በሙስና ሰበብ እንዲባረር ተጨረሰ። የግል ፋይሉ ሲገለጥ ጥቂት ሰበቦች ተገኙ። በነዚያ ላይ የፈጠራ ቅባት

ተቀባ። እኛ ጋዜጠኞችም አውቀንም ይሁን ሳናውቅ ወሬውን እንዲህ ስንል አባዛነው፤

“ደርግ ወድቆ ገና አመት ሳይሞላ፤ እኔ መለስ የካቲት 11ን ሊያከብሩ መቀሌ መሄዳቸውን ጠብቆ፤ ሂልተን ሆቴል ደግሶ ሚስት አገባ”

በዚያን ጊዜ እንኳን ሂልተን መደገስ፤ ሂልተን ገብቶ ሻይ መጠጣት አልተጀመረም ነበርና ወሬው ግቡን መታ። ኢብራሂም ተባረረ! ወሬውን የሰማ ሁሉ፤ “እንኳን ተባረረ! ደግ አረጉት! የታባቱ!” ሲል አሟሟቀ። በአናቱ ምርቃት ወሬዎች ተጫኑለት።

“ከጫት ንግድ በዶላር የሚገኘውን ገቢ ብቻውን በላ! የአነግ ደጋፊ ከሆኑ ቱጃሮች ጋር በጥቅምና በጋብቻ ተሳስረ”

ከዚያም ማጅራቱ ላይ ካንቻ ተመቶበት፤ “ፎጣ በትከሻ! ፊትህን ወደ መናገሻ!” ተባለ። ከኢብራሂም ሌላ ጥቂቶችም፤ “ስልጣኑ አሳባዳቸው፤ ምችት አቃወሳቸው፤ ጥጋብ በዛባቸው” ተባለና ኢብራሂም በሄደበት መንገድ ነጎዱ። ስለዚህ በጎደለ ለመሙላት ኮከባዎች ሲፈለጉ፤ ሺፈራው ጃርሶ፤ ሃሰን አሊ፤ ነጋሶ ጊዳዳ፤ ግርማ ብሩ፤ ሶፊያን አህመድ በአቅራቢያው ተገኙና የላይኛው አመራር ውስጥ ተጨመሩ። “አህዴድ በምሁራን ተገነባ” ተባለ።

“ግርማ ብሩ የአህዴድ መሪ ቢሆን፤ እንኳን ለኢትዮጵያ ለአፍሪካ በተረፈ” የሚሉ ሙገሳዎች ተደመጡ።

እኔ መለስ ግን ይህንኑ ወግ ሰምተው እንዳልሰሙ በመዝለል አህዴድን ከተከዜ ኮከባዎች ጋር በሰንሰለት አቆራኝተው ቆለፉበት። ከውጭ ሃገር የመጣ አንድ የኢህአዴግ ደጋፊ ኦሮሞ ታዲያ ይህንኑ ጉዳይ፤ አንድ የኮከቱል ግብዣ ላይ ለመለስ አንስቶለት ነበር።

“አህዴድ እስከመቼ ነው በአስርአለቆች የሚመራው?”

መለስ ረጋ ብሎ ምላሽ ሰጠ፤

“አስርአለቆቹ አቅም እንደሚያጥራቸው እናውቃለን። ለጊዜው ግን አማራጭ የለንም። ያስፈልጉናል።”

መለስ “ለጊዜው” ሲል “ለአጭር ጊዜ” ለማለት መስሎን ነበር። አስርአለቆቹ “ዘመን የማይሸረው ምርጫ” ይሆናሉ ብሎ የገመተ አልነበረም። ተከዜዎቹ አብዛኞቹ በሻእቢያ ከተማረኩ በሁዋላ ለህወሃት የተሰጡ ወታደሮችና አስር አለቆች መሆናቸው ይታወቃል። መቼም ያሻውን ያህል

እብራተኛ ቢሆን እንኳ፣ መለስ ዜናዊ የኮከቱል ግብዣው ላይ የተናገረውን በይፋ ይደግመዋል ተብሎ የሚታሰብ አልነበረም። ግን አድርጎታል። ፓርላማው ላይ ቀርቦ፣ የሹመት መመዘኛው ችሎታ፣ እውቀት፣ ስነምግባርና ሰብእና ሳይሆን፣ ታማኝነት ብቸኛው መመዘኛ መሆኑን ሲገልፅ ይሉኝታ እንኳ አላደናቀፈውም። ይህ አባባሉ ይህኛ መከረኛ ሃገር በቤተሙከራነት ደረጃ እንድትቆይ እንደተፈረደባት የሚጠቁም ሆኖ ነበር።

የጋራ አሰራር የለም። አሸናፊ አሳብ አይታወቅም። አንድ ግለሰብ ኮከባዎችን ከስሩ ኮልኩሎ “ሳይንሳዊ” ሙከራውን በህዝብ ላይ ያካሂዳል። በህልሙ ያለመው በነጋታው አዋጅ ሆኖ ይፀድቃል። ቅሞ ሲመረቅን ብልጭ ያለለት አሳብ ፖሊሲ ይሆናል። ኮከባዎች እስካሉ ድረስ የተናገረውን እያፈረሰ፣ የተቃወመውን መልሶ እየሰበከ መንዝ ይችላል...

ተከቤዎች ህወሃትን እንዳይከዱ በተለያዩ ዘዴዎች ተይዘዋል። በሙስና እንዲዘፈቁ ማድረግ ቀዳሚው ዘዴ ነው። በረቀቀ ዘዴ የገዛ ህዝባቸው ላይ የግድያ ውሳኔ እንዲወስኑ ይደረጋሉ። አንድ ጊዜ በወንጀል የተሳተፈ ወይም የተነካካ የትም አይሄድም ተብሎ ይታመናል። ደም እጃቸው ላይ ካለ ስለሌላው የአይን ጉድፍ አንዲት ቃል ትንፋሽ አይሉም። በትግሉ ወቅት ይህን ለመሰለ የአስፈፃሚነት ስራ እንቅፋት ሊሆኑ የሚችሉ ሁሉ በጊዜ እንዲሰናበቱ መደረጉ ይታወቃል። ያሬድ ጥበቡ ከተሸኙት አንዱ ነበር። አንድ ተሲያት ላይ መለስና ተፈራ ዋልዋ ያሬድ ጥበቡን ለዋና ጋበዙትና ወደ ተከቤ ወንዝ ወረዱ። እናም በግልፅ አማርኛ ነገሩት፤

“አታስፈልገንም! ስለዚህ ወደምትሄድበት ሂድ!”

ያሬድ የታዘዘውን ፈፀመ። ቢቃወም ይገድሉት ነበር። ከኢህዴን አስኳል ውስጥ የኢህአፓ መንፈስ መፅዳቱ ከተረጋገጠ በሁዋላም አህዴድ ተጠፍጥፎ ተጋገረ። ታላቅ መሪ ማለት የራሱን ተተኪ መፍጠር የቻለ መሪ ነው ይባላል። እነ መለስ፣ እነ ተወልደ የሚታወቁት ግን በተገላቢጦሹ ነው። ኢህአዴግ በህወሃት ብቻ እንዲመራ፣ የእህት ድርጅቶች ጭንቅላት በመደሻ ሲወቀር ዘልቆአል። እነ ተወልደ ከተወገዱ በሁዋላ ደግሞ መለስ ራሱን ወደ

አፄነት ማሸጋገር ቻለ።

* * *

በክፍፍሉ ዋዜማ አያሌ ወሬዎችን እንሰማ ነበር። በተለይም ተወልደ እንደ ራስ ሚካኤል ስሁል ሃገሪቱን ሊመራ የማቀዱ ነገር ጆሮ የሚያቃጥል ወሬ ሆኖ የፕሮፓጋንዳ ክፍሉን አምሶት ነበር። እነ ተወልደ መለስን አስወግደው አዲሱ ለገሰን በጠቅላይ ሚኒስትርነት ሊያስቀምጡት የማቀዳቸውን ወሬ ከሁለት ምንጮች ነበር የሰማሁት። አዲሱን ጠርተው አነጋግረውት የነበረ ሲሆን “ላስብበት” ብሎ ከተለያቸው በሁዋላ በቀጥታ ወደ መለስ ቢሮ ሄዶ የተወልደን እቅድ እንደገለፀለት ወሬው ሲከከል ሲባካ ሰንብቶአል።

(ራስ ሚካኤል ስሁል ጎንደርን በገዛበት ዘመን የመሪነቱን ሚና የተጫወተው ከጀርባ መሆኑን የገድሉ ድርሳናት ይተርካሉ። ራስ ሚካኤል ራሱን እንዲያነግስ የነገሰታት ዝርያ አልነበረውም። ስለዚህ የነገሰታት ዝርያ ያላቸውን አሻንጉሊቶች እየሾመና እየሻረ እስከ ህይወቱ ፍፃሜ ዘለቀ።)

መለስ የእነ ተወልደን እቅድ ከአዲሱ ካገኘ በሁዋላ፣ “ለሁላችንም የሚበጀን የገጠመንን ሽንፈት ተቀብለን፤ ያገኘነውንም ድል አክብረን በጋራ ብንቀጥል ነው” የሚል መልእክት ለተወልደ ይልክበታል።

በኢትዮ - ኤርትራ ጦርነት የድንበር ግጭት ላይ የቀረበውን ቴክኒካል አፈንጅመንት የመቀበልና ያለመቀበል ጥያቄ ተነስቶ መለስ በድምፅ ከተሸነፈ በሁዋላ የአሸናፊውን ውሳኔ እንደራሱ ውሳኔ ተቀብሎ ለተግባራዊነቱ ከልቡ መንቀሳቀሱን በመጥቀስም “መለስ ተንበርካኪ ነው” በሚል የጀመሩትን የማስወገድ አሻጥር እንዲያቆሙ ጨምሮ አሳስቦአቸው ነበርም ይባላል።

እነ ተወልደ ግን ያንን ሊቀበሉ ሳይችሉ ቀሩ። “መለስን ማስወገድ እንችላለን” ብለው ተደፋፍረው ወደ ቁማሩ ጨዋታ ሰተት ብለው ገቡ። መለስ - በረከት - ስብሃት - ቴዎድሮስ ሃጎስ ...የመሳሰሉትን የኤርትራ ደም

ያላቸውን ንደኞቻቸውን ሰውተው፤ ከኤርትራ ጋር የተያያዘውን ችግር ሁሉ እነዚህ ሰዎች ላይ በመደፍደፍ፤ እንደ ጲላጦስ ከደሙ ንፁህ ነን በማለት እጃቸውን ታጥበው፤ ከቀሪው የኢትዮጵያ ህዝብ ጋር ሊታረቁ አልመው እንደነበር ከአንጃው መወገድ በሁዋላ መረጃው ይፋ ሆኖአል።

* * *

ህወሃት ለሁለት የመሰንጠቅ አደጋ የገጠመው ጊዜ አህዴዶች ያልሰለጠኑበትና የማያውቁት ችግር ውስጥ ገብተው ነበር። የአህዴድ አመራር አባላት ነጋሶ ቢሮ እየተሰበሰቡ ስለተፈጠረው ችግር ለመወያየት ሞክረው ነበር። ኩማ የሰለሞን ጢሞ ሎሌ ነበር። ነጋሶ የተወልደ፤ በጎደለ የሞሉት የአህዴድ ምሁራን ደግሞ የመለስ ነበሩ። አህዴድ ግራ ተጋባ። በዚያው ሰሞን ጄኔራል ሳሞራ የኑስ ከመለስ ጎን መቆሙን ግልፅ በማድረጉ አባዱ ስቃይ ውስጥ ገብቶ፤ ፃድቃንና ሳሞራ ገፅ እየተከሰተ ለሁለቱም እጅ ይነሳ እንደነበር ተነግሮለታል።

የነመለስም ሆነ የነተወልደ ቡድኖች በየግንኙነት መስመራቸው ቅስቀሳ ያካሂዳሉ። እስሰቶቹ ሲሰባሰቡ ማጣፊያው ያጥራቸዋል። የነተወልደ ቡድን ሃይል እያገኘ መሄድ ጀምሮ ነበር። ኩማ በሰለሞን፤ ነጋሶ በተወልደ፤ አባዱ በፃድቃን ተይዘዋልና ሚዛን ወደነተወልደ እያዘነበለ ነበር። “መለስ ዜናዊ ከሰብሃትና ከስዩም ሌላ ደጋፊ የለውም” ብለው ስላመኑ፤ “መለስ ይወድቃል” ወደሚል ግምት ገቡ። ከሰብሰባዎቻቸው አጀንዳዎች መረዳት እንደቻሉት፤ “ህወሃት ሃገሪቱን መምራት ቢያቅተው የኛ ሚና ምን ሊሆን ይገባል?” ብለው በፍፁም አልተወያዩም። ማን ማንን ውጦ፤ ማንስ ተውጦ የጨዋታው ማብቂያ እንደሚሆን፤ ከሂደቱ ለመተንበይ የሚያስችል አቅም አልነበራቸውም። ህወሃቶች በር ዘግተው ይናቆሩ ነበርና ተከዜዎች ለሚካሄደው ሽኩቻ ሁሉ ባእድ ነበሩ። እንደ ተራው ካድሬ ሁሉ እነሱም የእለቱን ውሎ መረጃ የሚያገኙት በወሬ ወሬ እኩለ ሌሊት ግድም ነው። ከዚያ ብጭቅጫቂ መረጃ ተነስተው፤ አንደ ወቅቱ አስተሳሰብ እንኳ፤ “የህወሃት መፍረስ የሃገሪቱንም መፍረስ እንዳያስከትል ምን ማድረግ ይጠበቅብናል?” ብለው

ሊወያዩ አልቻሉም። “የወክልነውን የኦሮሞ ህዝብ አስተባብረን በመምራት ከጥቃት የምናድንበትን ስትራቴጂ እንንደፍ” ብለው አልተነጋገሩም። በመጨረሻዎቹ ደቂቃዎች ላይም ሁሉን እርግፍ አድርገው ትተው፤ ለአሸናፊው ታማኝነታቸውን ለማረጋገጥ መግለጫ ለማውጣት ብቻ ወደ መጠበቁ ደረሱ።

በሌላ በኩል መለስ ዜናዊ ብአዴንን ጠቅልሎ ቢይዝም፤ አህዴድ ወደ እነ ተወልደ ማዘንበሉና በመወላወል ላይ ስለመሆኑም ይገነዘብ ነበር። ይህ ግን ለመለስ የሚያሳስበው እንዳልነበር ግልፅ ነው። ቁርጡ ሲለይ ተጠቅልለው ወደእሱ እንደሚገቡ ያውቅ ነበር። በርግጥም መለስ ከአህዴድ ጋር እልህ ተጋብቶ አያውቅም። በስልጣን ዘመኑ ሁሉ አህዴዶችን እየሰበሰበ እንደ ህፃን ልጅ ሲቆጣቸው ነው የኖረው። ነጋሶ ጊዳዳን፤

“እንዲያው የውነት ሌንጮ እና አንተ ሁለታችሁም ከደንቢዶሎ ነው የበቀላችሁት? ከሌንጮ ጋር ቁጭ ማለት እኮ መማር ማለት ነው” ብሎታል። ነጋሶ መለስ ላይ የመረረ ቂም የያዘውም በዚህ ንግግር መሆኑን ብዙዎች ያምናሉ። ሌላ ጊዜ ደግሞ መለስ አህዴዶችን ሰብስቦ፤

“ስራችሁን በትክክል የማትሰሩ ከሆነ፤ እናንተን ሜዳ ላይ ጥለን ከአነግ ጋር እንደራደራለን” ብሎአቸዋል።

መለስ አህዴዶችን ችላ ብሎ ከጀርባቸው ያለውን የነተወልደን ቡድን መምታት ላይ ነበር ያተኮረው። አህዴዶች ወደ እነ ተወልደ ማዘንበላቸውንም ቢሆን እንደ ጥፋት አልቆጠረባቸውም። ባርጩሜ ሾጥ ሾጥ ተደርገው ወደ መደበኛ ታማኝነታቸው እንደሚገቡ ያውቅ ነበር። ከዚህ ትውልድ ውስጥ እንደ እነርሱ ለጊዜያዊ ጥቅም ሲል ህሊናውን ሸጦ፤ ህዝብን ክዶ ባርነት የሚገባለት ሃይል በቀላሉ ማግኘት እንደማይችል ስለሚገነዘብ ሊያባክናቸው እንደማይፈልግ ግልፅ ነበር።

የህወሃት ክፍፍል ይፋ ከሆነ በሁዋላ መለስ ዜናዊ ፃድቃንን እንዲህ አለው፤

“እየተፈራራን አብረን መስራት ስለማንችል፤ ስራህን ልቀቅ!”

ፃድቃን ቢሮውን ለሳሞራ አስረከበ። በዚህ ጊዜ

የመለስ ሰዎች እንደ አዲስዘመን ጋዜጣ ረጅምና ባዶ ወደሆነው ጄኔራል በዝግታ ተጠጉ። እንደ ሚዳቋ እንዳይደነብር ተጠግተው ገመድ አንገቱ ላይ አሰሩበት። አባዱላ አልበረገገም። እነ መለስ እንዳልተቀየሙት ሲረዳ ወዲያውኑ የሰለጠነበትን ሙያ መፈፀም ቀጠለ። ኩማን ከፃድቃን ጋር ደርቦ እያወገዘ መከላከያን ለቆ ወደ አህዴድ ለመግባት ጠየቀ። የጄኔራልነቱን ማእረግ ድንገት እንደለበሰው ሁሉ፣ ድንገት አውልቆ መሳቢያው ውስጥ ጥሎ ሲሸል ሆነ። ኩማ ግን “ፈጥህ ግለሂስ አላወረድክም! አመንትተህ ነበር” በሚል ጥቂት ተቀጣ። በመያዣነት ተቀምጠው የነበሩት፣ የገንዘብ ዝርፊያና የስነምግባር ጉድለት ከተሰቀሉበት ወርደው እንደ ሰአት ታሰሩለት። በስደት ሆኖ እንደሰማሁት አባዱላ በምርጫ 97 እንደ በረከት ስምአን የምርጫ ኮሮጆ ገልብጦ አሸንፈዋልሁ ካለ በሁዋላ አሮሚያ ላይ ነገሰ። ኩማ ደመቅሳም እንደ አባጩንሬ እየተሳበ ሄዶ ሄዶ የአዲሳባ ከንቲባ ሆነ።

በርግጥ በረከትና አባዱላን ማመሳሰል ተገቢ አይሆንም። ሁለቱም ምርጫውን በማጭበርበራቸው ሊመሳሰሉ ይችላሉ። ቢያንስ ግን በረከት የፈፀመው ድርጊት እያስጨነቀው ለአእምሮ ህመም ተዳርጎአል። አባዱላ እኮ ከተወለደ ጀምሮ ሆስፒታል ገብቶ አያውቅም። እንደ ድርጊቱ ማበድ ነበረበት። ራስ ምታት የለ! ትኩሳት የለ! ደም ብዛት አያውቅ! ስኳር አያስቸግረው! ሰብሉ እንዳማረለት ገበሬ እጅና እግሩን ዘረጋግቶ ተኝቶ ይውላል። የድምፃዊት አበበች ደራራ ዘመዶች ይበቀሉኛል ብሎ እንኳ አይሰጋም። ኤቢሳ የተባለውን የአሮሚኛ ቋንቋ ድምፃዊ በነፍሰ ገዳዩ በኮሎኔል ጌትነት ካሰገደለ በሁዋላ እንኳ በሰላም ተኝቶ ያድራል። መለስ ካለ ምን ችግር አለ? በኩባያ ውሃ ውስጥ ያለች እንቁራረት፣ ከኩባያው ውጭ ሌላ አለም ያለ አይመስላትም። የቢሾፍቱ አሮሞዎች፣ “ሃሳብ የለሽ የበላችው ሁሉ ያወፍራታል” ሲሉ እሰማ ነበር። ስለሚኖሩበት ስርአት ምንነት በቂ እውቀት የሌላቸው፣ ማወቅ የሚገባቸው እንደ መድሃኒት እየተመጠነ የሚሰጣቸው፣ በስብሰባ ላይ መናገር ያለባቸውን ሳይቀር እንደ ቴአትር አጥንተው የሚገቡ የጋሪ ፈረሶች። የቁንድዶ ፈረሶች እንኳ አምፀው ነፃ በወጡበት ዘመን፣ ሰው እንደ ጋሪ ፈረስ ሲኖር ማየት ችለናል። ዛሬ

ጉልበት አገኝተህ የምትገድለው ሰው፣ ጊዜ ጠብቆ ደሙን ይመልሳል። ለገሰ አስፋው ከተባለው ድንጋይ የማይማር ሰው ከቶ ምን ስም ይገኝለታል? በዚህ ዘመን እጅህ ላይ ደም ይዘህ መኮብለል እንደማይቻልም ከቀልቤሳ ነገዎ መማር ይቻል ነበር። የኤቢሳና የደራራ ድምፅ ይጮሃል! ያም ሁሉ ሆኖ የእርቅ ጥያቄ ጊዜው አያልፍበትም። የዘመናችን አፄዎች ግን እርቅ ከመፈለግ ይልቅ፣ “ህወሃት አዲስ አበባ ላይ ስልጣን ከእጁ ካመለጠው ትግራይ ትገነጠላለች” የሚል ሁለተኛ አማራጭ እንደማስፈራሪያ ይዘው ይቆምራሉ። የዘመናችን አንበሶች ትግርኛቸውን ላለመርሳት የሚያደርጉትን ጥረትም፣ “ስትራቴጂ” ይሉታል አሉ። ቃላት እንዲህ መቀለጃ ሆነዋል...

* * *

እነ ተወልደና እነ መለስ እየተባሉ የሚታወቁት ጎራዎች ካልተግባቡባቸው አጀንዳዎች መካከል የኤርትራውያን መባረር ጉዳይ አቢዩ ነበር። መለስና በረከት በኤርትራውያን በዚያ መንገድ መባረር ላይ ቅሬታ እንደነበራቸው፤ በተለይም በረከት ስምአን የተፈፀመውን የማባረር ድርጊት የዘር ማጥራት (Ethnic cleansing) ነው ሲል እንደተናገረ እነ ተወልደ ይተርካሉ። እነ ተወልደ የኤርትራውያንን የማባረር ሂደት ከሚከሩባቸው ድርጊቶቻቸው እንደ አንዱ ይቆጥሩታል። “ኤርትራውያንን ሰብአዊነትን በተላበሰ ሁኔታ ተንከባክበን ነው ያባረርነው” ብለው ሲሟገቱም በተባረሩት ኤርትራውያን ላይ ከፈፀሙት ዝርፊያ በላይ ምን ሊያደርጉ ይችሉ እንደነበር ግልፅ አላደረጉም። በፈፀሙት ድርጊት ከቀረው የኢትዮጵያ ህዝብ ምስጋና እንደሚያገኙ በመተማመን አጀንዳውን አጨኝነውታል።

ኤርትራውያንን ወደ ሃገራቸው በማሰናበቱ ሂደት የደህንነቱ መስሪያ ቤት ባልደረቦች የፈፀሙት በደል የከፋ የሆነው ኢትዮጵያዊነታቸውን ጠብቀው የቆዩት ላይ፤ ለኢትዮጵያ መስዋእትነት የከፈሉት ላይ ጭምር ህሊና ቢስ ወንጀል መፈፀማቸው ነው።

ይህን መሰል ግፍ ከተፈፀማቸው አንዱ አሸብር ግርማይ ይባላል። የግራ እግሩንና የቀኝ እጁን አራት ጣቶች

ያጣው ካራማራ ተራራ ላይ ከሶማሊያ ጋር ሲዋጋ ነበር። ወያኔ የአሸብር ግርማይን ጉዳይ ለማጣራት ጊዜና ትእግስት አልነበረውም። አይኖቻቸውን ከመጨፈናቸውና ከመቻኮላቸው ብዛት የትግራይን ሰው ጭምር ቀላቅለው ወደ ኤርትራ እስከ መላክ ደርሰዋል።

ወደ ኤርትራ በስህተት ከተባረሩት ዜጎች አንዱ በርሄ አስመላሽ ይባል ነበር። አራተኛ ክፍለመር አካባቢ ኬክ ቤት ነበረው። “የአድዋ ሰው ነኝ!” እያለ እየጮኸ የሚሰማው ጠፍቶ ወደ ኤርትራ ተላከ። በርሄ በአድዋ በኩል ነበር በአውቶብስ የተጓዘው። አንገቱን በመስኮት አውጥቶ፤

“እትብቱ የተቀበረው እዚህ ነው!” እያለ ሲጮህ፤

“ወክልና ሂድ። እትብትህም ተፈልጎ ይላክልሃል!” ሲሉ አላገጡበት። በርሄ ኤርትራ ከደረሰ በሁዋላ ችግሩን ዘርዘሮ አስረዳ። ከዚያ ደም በቀይመስቀል በኩል ወደ ኢትዮጵያ ከሚላኩት ጋር ወደ አዲስአበባ ተመለሰ። በዚያን ሰዎች ታዲያ በርሄ እንዲህ እያለ ይቀልድ ነበር አሉ፤

“መለስና ኢሳይያስ አንድ ዙር ግራውንድ ቴኒስ ተጫወቱብኝ”

ሰሚ ጆሮ አልነበራቸውም እንጂ ፕሮፌሰር መስፍን ወልደማርያም ምክር ፅፈውላቸው ነበር። ፕሮፌሰር መስፍን ኤርትራውያን በህጋዊ መንገድ ጉዳያቸው በግለሰብ ደረጃ እየታየ እንዲሰናበቱ ሲያሳስቡ፤ በአፀፋው ዛቻ ነበር የተሰነዘረባቸው። ፕሮፌሰሩ በወቅቱ የወያኔን ጅምላ የማባረር ድርጊት የተቃወሙት ለኤርትራውያን የተለየ ወገናዊነት ኖሮአቸው አልነበረም። የሰው ልጆች ሰብአዊ መብት መከበር አለበት ከሚል መሰረታዊ መርህ ተነስተው እንደነበር ግልፅ ነው። የፕሮፌሰሩ መነሻ ያ ብቻ እንዳልነበር ከመጣጥፎቻቸው መረዳት ችሎ ነበር። ህዝብን ህጋዊ ባልሆነ መንገድ በጅምላ የማፈናቀልና የማባረር ልምድ ለቀረው የኢትዮጵያ ህዝብም የማይበጅ ልምድ መሆኑን ፕሮፌሰሩ አሻግረው ማየት ችለው ነበር። ብዙ ብሄሮች ባንድነት የሚኖሩባትን ሃገር የሚመራ፤ የነገውን ማሰብ ካልቻለ ሳያውቀው በራሱ ጥቅም ላይ ሊተኩስ እንደሚችል የሚፃፉትን ታሪኮችን አለቆቹ እያዩ እንዳላዩ ሆነው የጥላቻ ርምጃቸውን ገፍተውበት ነበር።

(ምርጫ 97 ከተጭበረበረ በሁዋላ በተነሳው የህዝብ ተቃውሞ ወቅትም የፕሮፌሰር መስፍን ሲጋት እውን ሊሆን ተቃርቦ ነበር። አቶ በድሩ አደም “ወያኔዎችን ወደ መጡበት እንመልሳቸዋለን!” ሲሉ ባደባባይ የተናገሩ ሲሆን፤ ህዝቡም “ትግሬ ወደ መቀሌ - ንብረት ወደ ቀበሌ” እያለ ሲዘምር ተሰማ! ፕሮፌሰር መስፍን ታዲያ በዚህ ቀውጦ ጊዜ ከትግራይ ህዝብ ጎን በመቆም እንደገና የማይዘናበል አቋማቸውን አሳይተዋል።)

* * *

በረከትና መለስ የኤርትራውያንን መባረር ተቃውመው ነበር የሚለውን የነ ተወልደ ክስ ለማመን ወይም ላለማመን የሚያስችል ግልፅ መረጃ የለም። መለስ በተለያዩ ቃለመጠይቆች የሚገልፃቸውም የተደበሰበሱና ርስበራስ የሚጋጩ ናቸው። በርግጥም መለስ ድርጊቱን ተቃውሞ ቢሆን ኖሮ፤ “የአይናቸው ቀለም ያላማረን” እስከማለት የሚያስኬደው አስገዳጅ ሁኔታ አልነበረም። ሆኖም እነ ተወልደ “ሪፖርተር” የተባለው ጋዜጣ ላይ በፃፉት መጣጥፍ በረከት ስለ ኤርትራውያን መባረር “የዘር ማጥራት (Ethnic cleansing)” ነው ሲል መግለፁን ሲፅፉ፤ በረከት በዚያው ጋዜጣ ላይ በሰጠው ምላሽ ይህን ርእሰ ጉዳይ ሳያስተባብል ያለፈ በመሆኑ ግን እነ ተወልደን ለማመን እንገደዳለን።

በርግጥ አንድ ያልተመለሰ ጥያቄ ይቀራል። በረከት የኤርትራውያንን በህገ ወጥ መንገድ መባረር ተቃውሞ ከሆነ ከምን መነሻ ነው የተቃወመው? እንደ ፕሮፌሰር መስፍን ከመርህ አንፃር ወይስ የኤርትራዊነት ደም ስላለው ለወገኖቹ ተቆርቁሮ? ከመርህ አንፃር ቢሆን ኖሮ ኤርትራውያንን በሚያባርረው ኮሚቴ ውስጥ አብሮ እየሰራ ሳለ አቋሙን ግልፅ ማድረግ ነበረበት። እነ ተወልደ እንደነገሩን ከሆነ በረከት ለሁለት አመታት ያህል የኮሚቴው አባል ሆኖ ሲሰራ ኤርትራውያን ላይ ስለሚፈፀመው በደልና ግፍ ትንፋሽ ባለማለቱ በረከትን መርህ አለው ልንል አንችልም። የኤርትራዊነት ደም ስላለው ለወገኖቹ ተቆርቁሮ ነው ለማለት የሚያበቃ ምልክትም አላየንም። በረከት ስለዚህ ጉዳይ

ቢጠየቅ የኤርትራውያንን በህገ ወጥ መንገድ እየተዘረፉ መባረራቸውን የተቃወመው ከመርህ አንፃር መሆኑን ሊነግረን እንደሚችል ግን መገመት ይቻላል።

ዛሬ ላይ ቆሜ ስታዘብ፤ በረከት በዚህ ወቅት ስለ መርህ ለመናገር የሚያበቃ ሞራል ይኖረዋል ብዬ አልገምትም። ሞቃዲሾ ገብቶ በመቶ ሺህዎች ሶማሊያውያንን ይጨፈጨፈና ፈፈናቀለን መንግስት የሚመራ ሰው፤ ስለ ኤርትራውያን በህገ ወጥ መንገድ መፈናቀል ከመርህ አንፃር ስህተት እንደነበር ቢነግረን ከቶ እንዴት ልናምነው እንችላለን?

* * *

በክፍፍሉ ዋዜማ በህወሃት የአመራር አባላት ተፅፈው ከቀረቡት አምስት ፅሁፎች አንዱ በስዬ አብርሃ የተፃፈው ሲሆን፤ ተክሉ ፎቶ ኮፒውን እዚያው ቢሮው ውስጥ ለማግኘት ሰአት አውሶኝ አንብቤዋለሁ። ስዬ እንደተለመደው “እብሪተኛ” ዝንባሌውን በፅሁፉ ውስጥም ቀላቅሎ ነበር። ቀደም ሲል ከአንደበቱ አምልጦት እንደወጣው “ከፈለግን ጦርነትን መስራት እንችላለን!” አይነት አባባል፤ ባቀረበው ጥናታዊ ፅሁፍ ውስጥም ያካተተ ሲሆን፤ ይህም የኢህአዴግ አባል ድርጅቶችን ህልውና የሚፈታተን ነበር።

ከምርጫው በሁዋላ ሊካሄድ ተታቀደውን ግምገማ አስመልክቶ “ግምገማው በሉአላዊነት ጉዳይ ላይ ያተኩር ወይስ የአስር አመት ግምገማ ሆኖ ሙስናን ቁልፍ ችግር አድርጎ ይካሄድ?” ለሚለው የወቅቱ አወዛጋቢ ጥያቄ ስዬ የነበረከትን ፕሮፖዛል አጥብቆ ተቃውሞ ነበር የፃፈው። እነ ስዬ መለስን ለማስወገድ ይመቻቸው ዘንድ ግምገማዎች “በሉአላዊነት” ዙሪያ እንዲካሄዱ ግፊት በማድረግ ላይ ነበሩ። ስዬ ባቀረበው ፅሁፍ የኢህአዴግ አባል ድርጅቶችን ሚና ያጥላ ሲሆን፤ እነ ብአዴንና አህዴድ የክልል ጉዳዮቻቸውን ማየት ከቻሉ እንኳ ከበቂ በላይ መሆኑን በገደምዳሜ ሸርድዶአቸዋል። ይህ ለብአዴን ግዙፍ ስድብ ነበር። በረከት ይህን መሰሉን የህወሃት ንቀቶችና ጣልቃ ገብነቶች ከትግሉ ምስረታ ጊዜ ጀምሮ ሲቃወማቸው የነበሩ ሲሆን፤ ለስዬ ፅሁፍም በረከት የመረረ ምላሽ ነበር የሰጠው፤

“እኛ የመንደር ጉዳዮችን እንድንመለከት፤ እናንተ አገራዊ ጉዳዮችን እንድትጨርሱልን የማድረግን ሃሳብ በፊሳችን ላይ ተረማምዳችሁ እንድትፈፅሙት እንጂ ስምምነታችንን አታገኙበትም!!”

በርግጥ የነበረከት የዚያን ሰሞን ድፍረት የመነጨው መለስ ዜናዊን ከጀርባቸው ስለያዙ ነው የሚል አስተያየት የሚሰጡ አሉ። በበኩሌ ይህን አባባል ለማስተባበል የሚያበቃ መነሻ አይቼ አላውቅም። ከዚያ በፊትም ሆነ ከዚያ ወዲህ እንደ ድርጅት “ብአዴኖች ነፃ አስተሳሰብ አላቸው” ብለን እናምናለን። ዘንድ አድርገውን አያውቁም።

* * *

በእነ መለስና በእነ ተወልደ የሽኩቻ ዘመን ስዬ አብርሃ ጆከር ነበርና እነ መለስ የስዬን በሙስና መዘፈቅ እስኪበቃቸው አጨክኩታል። ህዝቡ ግን “ሁላችሁም አንድ ናችሁ” ሲል ችላ ብሎአቸው ነበር። በኔ በኩል ከህዝቡ አስተያየት ጋር እስማማለሁ።

የስዬና የቤተሰቦቹን በሙስና መዘፈቅ በማስረጃ የማረጋገጡ ጉዳይ አከራካሪ ቢሆንም፤ ወሬዎች ግን በስፋት ነበሩ። እነ መለስ ያለጥርጥር ጉዳዩን የፖለቲካ ትርፍ ለማግኘት አውለውታል። የስዬና የቤተሰቡ በሙስና የመዋኘት ወሬ በድፍን ትግራይ ይወራ እንደነበር የሚካድ አይደለም። ከባድ መኪኖች በጎዳና ላይ ሲያልፉ የመቀሌ ህፃናት ጠጋ ይሉና መኪናውን አሽትተው ሲያበቁ “ስዬ ስዬ ትጨንው” እያሉ ይቀልዱ እንደነበር አውቃለሁ። “ስዬን ትሸታለች” ማለት ነው። የስዬና የቤተሰቡ ጉዳይ ከአጠቃላይ የድርጅቱ አስተሳሰብና የሙስና ሁኔታ ተለይቶ ብቻውን ሊፈረጅ የሚችልበት አንዳችም ልዩ ሁኔታ ግን አልነበረውም።

“ኤፈርት” ተብሎ በሚታወቀው የንግድ ስያሜ ስር የታቀፉት እህትማማች ኩባንያዎች የታወቁ ህጋዊ ዘራፊዎች ስለመሆናቸው ኢትዮጵያ ላይ ነጋሪ የሚያሻው አይደለም። ፍትሃዊ ባልሆነ የውድድር ሜዳ ላይ እየሰሩ ነበር

የቢዝነስ ተቋማትን ከስራ ውጭ እያደረጉ ስለመሆናቸው ፀሃይ የጠገበ ወሬ ነው።

ተወልደ - ነጋሶ - በረከት - አለምሰገድ እያልን በግለሰብ ደረጃ ከመረመርን በግላቸው ለዘመዶቻቸው የሰጡት በአይን የሚታይ ልዩ ጥቅም ላይኖር ይችላል። ህገወጥ ተግባራት የሚፈፅሙትን ኩባንያዎች ያንቀሳቅሱ የነበሩት ወይም የሚያንቀሳቅሱት ግን እነዚህ መሪዎች ናቸው። የእነዚህ የህወሃት ኩባንያዎች ገቢ ለትግራይ ህዝብ ነው ቢባልም “ኤፈርት” የተባለውን የኩባንያዎች አስተዳደር አዲተር ጎብኝቶት እንደማያውቅ ሰፊ ትችት አለ። የሆነው ሆኖ ይህን ህጋዊ ሽፋን የለበሰ ዘረፋ ለቀረው የኢትዮጵያ ህዝብስ በምን ቋንቋ ማስረዳትና ማሳመን ይቻላል?

እነ መለስና እነ ተወልደ በስዬ ጉዳይ ላይ ሲሟገቱ እህትማማቾቹ ኩባንያዎች የሚፈፅሙትን ወንጀል ሁሉ እንደ ቅዱስ ተግባር ቆጥረው ነበር። ህዝቡም ታዲያ ይህን ሁሉ ያውቃል። “ስዬ በሙስና ተዘፈቀ” የሚለው የነ መለስ ጩኸት የህዝቡን ትኩረት ማግኘት ያልቻለበትም ምክንያት ይህ ነበር። ህዝቡ ባንድ ቃል፤

“ሁላችሁም አንድ ናችሁ!!” ማለት ቻለ።

ህጋዊ ሽፋን በለበሰው በዚህ ዘረፋ የትግራይ ህዝብ ተጠቃሚ አለመሆኑን ለሌላው ዜጋ ማሳመን አስቸጋሪ ቢሆንም፤ እውነታው ግን እንዲያ ነው። በኢትዮጵያዊነቱ ፍፁም ጥርጣሬ እንደሌለው የሚታመነው የትግራይ ህዝብ፤ ከቀረው ኢትዮጵያዊ ወገኑ ጋር ቂም ቂጥሮ ጥቂት ፋብሪካዎችን በማግኘት ዘላቂ ጥቅም ሊያገኝ እንደማይችል፤ ከቀረው ኢትዮጵያዊ ወገኑ ጋር ተጋግዞ ማደግን እንደሚመርጥ፤ ይህንንም ፍላጎቱን የኛ ዘመን መሪዎች አሻግረው ሊያዩ አለመቻላቸውን ብዙዎች የትግራይ ምሁራንን የሚያስቆጭ ሆኖአል።

* * *

የኢትዮጵያና የኤርትራ ጦርነት እነ ተወልደ እንዳልተመኙት ሆኖ ካለቀ በሁዋላ እነ ተወልደ መለስን እንደ አብርሃም በግ መስዋእት ሊያደርጉት ማቀዳቸውን ከተቃወሙት መካከል ዶክተር ካሱ ይላላ አንዱ ነው።

“ቴክኒካል አራንጅመንቱን እንቀበል” ብለው ከተሟገቱት የመለስ ደጋፊዎች አንዱ ካሱ ቢሆንም፤ በሽኩቻው ወቅት ብዙ ስሙ አልተነሳም። ከዶክተር ካሱ ጋር በስራ ብዙ ጊዜ እንገናኝ ስለነበር በእግረ መንገድ ይህንኑ ጉዳይ አንስቼለት ስናወጋ፤ “ከአለማቀፍ ሁኔታዎች ጋር መንዝ ያስፈልጋል። የውጊያ አማራጭ ሁዋላ ቀርነት ነው። ብንዋጋም በመጨረሻ ችግሩ የሚፈታው በጠረጴዛ ዙሪያ ስለሚሆን ብስለት ባለው መንገድ ብንይዘው መልካም በነበረ” ሲል ሃዘኑን አጫውቶኛል። የኢትዮጵያና የኤርትራ ውጊያ ተካሂዶ ከ100ሺ ያላነሱ ዜጎቻችን ህይወታቸውን አጥተው ሲያበቁ፤ አልጀርስ ሄደው በጠረጴዛ ዙሪያ ቁጭ ሲሉ በውኑቴ ዶክተር ካሱ ነበር ትዝ ያለኝ።

እነተወልደ ከእነመለስ ጋር በቴክኒካል አራንጅመንቱ ዙሪያ መግባባት ያልቻሉት እነ ተወልደ በጉዳዩ ዙሪያ ድብቅ አጀንዳ ስለነበራቸው መሆኑን ዶክተር ካሱ ይወቅ አይወቅ አላውቅም። የመጨረሻው ጦርነት ከመጀመሩ በፊት ግን አለምሰገድ የቅርብ አለቃዬ ስለነበርና የፕሮፓጋንዳና የጦርነት ሚስጥሮችን የማወቅ እድል ስለነበረኝ፤ እነ ተወልደ ሉአላዊነትን ከማስከበር ባሻገር ሌላ አጀንዳ እንደነበራቸው ለመረዳት በዙሪያው ለነበርነው ሁሉ አዳጋች አልነበረም። የአንጃው አባላት ሻእቢያን ከሚጠሉት ባላነሰ ሁኔታ በኤርትራ ህዝብ ላይ የመረረ ጥላቻ ነበራቸው።

አለምሰገድ ጥቂት የፕሮፓጋንዳ ሃላፊዎችን ሰብስቦ የነገረንም ሉአላዊነታችንን ስለ ማስከበር ሳይሆን፤ ቂም በቋጠረ ስሜት ክብርን ስለ ማስመለስ ነበር። እንዲህ እያለ፤

“ጦርነቱ ሲጀመር ወደ ኤርትራ ምድር ዘልቀን እንገባለን! ሻእቢያ ለክብሩ ሲል ወደ ኤርትራ ምድር መግባታችንን ይፋ አያደርግም። እኛም ድምፃችንን አጥፍተን አስመራ እንገባለን!”

ኢህአዴግ ኤርትራን ከተቆጣጠረ በሁዋላ የምንሰራውን የፕሮፓጋንዳ ስራ ደግሞ እንዲህ ሲል ነበር የገለፀልን፤

“በመላ ሃገሪቱ ህዝቡ ኢህአዴግን እንዲደግፍና በአፍሪቃ ቀንድ ኢህአዴግ የማይነካና የማይደፈር ህዝባዊ ሃይል መሆኑን እንቀሰቅሳለን! የህዝቡን ትኩስ ድጋፍ በቀጥታ

ለድርጅታችን ጥቅም ልናውለው ይገባል። ኢህአዴግ አለኝታችን ነው። ኢህአዴግን ይዘን ማንኛውንም ችግር መፍታት እንችላለን ብሎ እንዲያምን እንቀሰቅሰዋለን”

ከዚህ ስብሰባ በሁዋላ በረከት ስምዖንን የተመለከተ አንዳንድ ወሬዎችን ከተክሉ ሰማሁ። በረከት የነ ስፎን ደም አፋሳሽ የውጊያ ፍላጎት አጥብቆ እየተቃወመ ነበር። በፖለቲካው ቢሮ በተደረገው ስብሰባ በረከት፤

“ደርግና ጃንሆይ ሞክረውት ያልተሳካላቸውን እኛ እንዴት ልንፈፅመው እንችላለን!? ከታሪክ መማር ይገባናል! የኤርትራን ህዝብ አርደንና ገድለን ኤርትራን እንቆጣጠር የምትሉ ከሆነ ደግሞ አሳባችሁን ግልፅ አድርጉ!” ሲል አቋሙን ከነገራቸው በሁዋላ በረከት ከነተወልደ ጋር የእግዚአብሔርን ሰላምታ ማቆም ብቻ ሳይሆን በየኮሪደሩ በግልምጫ እንደሚገኝላለጡ ተክሉ አጫውቶኝ ሲያበቃ፤

“በረከት ያለጥርጥር ሻእቢያ ነው” አለኝ።

“አይመስለኝም”

“አትጠራጠር፤ ሻእቢያ ነው”

“እንዴት ርግጠኛ መሆን ቻልክ?”

“በረከት ሻእቢያ ካልሆነ እንዴት ተወልደን እንዲህ ይደፍረዋል?”

ከተክሉ ጋር ማውራት ድካም መሆኑን እያወቅሁ እኔም አያርመኝም።

* * *

የኢትዮ - ኤርትራ ጦርነት እነ ተወልደ እንዳልተመኙት ሆኖ ካበቃ በሁዋላ እነ ተወልደ ስራዬ ብለው ያስወሩ የነበረው “ከኤርትራ ጋር የተደረገውን ጦርነት የወታደራዊ ሳይንስና ጥበቦች እንዲሁም የወታደራዊ ዶክትሪኖች የነደፈው ዓድቃን ነው” የሚለውን ነበር። በተያያዘም መለስ በኢትዮ - ኤርትራ ጦርነት ወቅት ለማስትራት ዲግሪ የተልእኮ ጥናቱ ላይ አተኩሮ ነበር የሚል ወሬ ያሰራጩበት ነበር። የነመለስ ቡድን በበኩሉ “የውጊያውን እቅድ የነደፈው መለስ ነው” የሚል ፕሮፓጋንዳ አሰራጩ። ከሁለት አቅጣጫ የሚመጣውን ወሬ ስለማ እኔ በበኩሌ አዝኜ ነበር።

ለመሆኑ የትኛው ወታደራዊ ጥበብ ተሰርቶ ነው ይህ

ሁሉ ሙግት? 100 ሺህ ወጣት ወታደር ባንድ አዳር ማስጨፍጨፍ ነው ወታደራዊ ጥበብ? በአንደኛው የአለም ጦርነት የተፈፀመውን ሰራዊትን እንደ ጎርፍ ወደ እሳት የመማገድ ሁዋላቀር ወታደራዊ ስልት በዚህ የቴክኖሎጂ ዘመን ከቶ እንዴት እንደ ጀብድ ሊወሳ ይችላል?

በአጠቃላይ በጦርነቱ ስንት ኢትዮጵያዊ ተሰዋ? ስንት ቆሰለ? ለተሰዉት ቤተሰቦች ምን ተደረገ? የቆሰሉት ዛሬ የት ናቸው? መስዋእትነታቸው እንደ ፍየልና በግ ወዲያው የተረሳውስ የእነማን ልጆች ናቸው? ለመሳሰሉ ጥያቄዎች እነ ተወልደ መልስ ሳይሰጡ ተሰናብተዋል።

* * *

የሆነው ሆኖ መለስ በመጨረሻ እነ ተወልደ ከዘረጉለት ወጥመድ አምልጦ የስልጣን መንበሩን ማስከበር ችሎአል። መለስ ከሚደቀኑበት አደጋዎች እንዴት ሾልኮ ማምለጥ እንዳለበት የሚያውቅ ብልህ መሆኑ ይታመንለታል። እነ ተወልደ ካዘጋጁለት “ተንበርካኪነት” ከተባለች የአይጥ ወጥመድ ለማምለጥ ጥሩ ጥሩ ዘዴዎችን በመንደፍ ውጤቱን ተገላቢጦሽ ማድረግ የቻለ ሰው ነው።

ጦርነቱ ይካሄድ በነበረበት ጊዜ ሁሉ መለስ የሙስናን ወሬ በመላ የኢህአዴግ አባል ድርጅቶች ካድሬዎች ይወራ ዘንድ አሰራጨው። ብአዴኖች ዋና መሳሪያ ለመሆን ፈቃደኞች ነበሩ። ብአዴኖች በዚህ ጨዋታ በአንድ ልብ የተሳተፉት ግን እነ ተወልደ እንደሚሉት የመለስን የስልጣን እድሜ ለማራዘም አልነበረም። ብአዴኖች በአክራሪ የህወሃት አመራር አባላት ላይ የነበራቸውን የቆየ ቂም በዚህ አጋጣሚ ሊጠቀሙበት የሚችሉ መስሎአቸው ነበር።

መለስ “የኢህአዴግ አባል ድርጅቶች ሆይ! የትግሬ ጭራ መሆን በቃችሁ!” ሲል በስውር የላከላቸውን አምነውት እንደ ጥሩ ወታደር ተነቃቃይነት።

እነ መለስም ሆኑ እነ ተወልደ ግን ከህወሃት ባሻገር ያሉትን አባል ድርጅቶች እንደ ተላላኪዎች ከመቁጠር አንፃር ልዩነት አልነበራቸውም። በክፍፍሉ ወቅት ግን መለስ በተገቢው ሰአት በስሜታቸው ላይ ቂሌ ተጫወተባቸው። በበረከት ፊታውራሪነት የአባል ድርጅቶቹ አመራር አባላት፤

የሰራዊት ወኪሎችና ካድሬዎች እነ ተወልደ ላይ ዘመቱ። በዘመቻው ወቅት መለስ “ቦናፓርቲዝም” የተባለችውን ባንዲራ ለወታደሮቹ አስጨበጠ።

ቦናፓርቲዝም ምንድነው?

ጆሮዎች እንደ ጥንቸል ጆሮ ተቀሰሩ!

አዬ መለስ ዜናዊ! ነፍሱ አይማርም መቸም!

“ቦናፓርቲዝም” የተባለውን ቃል እነ ተወልደ መሃል ወስዶ ቁጭ ሲያደርግላቸው አብዛኞቹ ቀደም ሲል ቃሉን ሰምተውት እንኳ አያውቁም ነበር አሉ። “እነ ተወልደ የቦናፓርቲዝምን ፍቺ ለማግኘት መፅሃፍ ፍለጋ ሲሯሯጡ፤ መለስና በረከት ጫት እየቃሙ ይስቁባቸው ነበር” ይልሃል ፒያሳ ቲሩም ላይ ቁጭ ያለ ተራቢ የግል ጋዜጠኛ።

እኔ ደግሞ ቀልድ ነው ብዬ ሳቅሁ፤

“ቀልድ መስለሁህ ነው?”

“እና ታዲያ?”

“ይቅማሉ!”

“ውሸት ነው!”

“መለስና በረከት ዳዊት ቤት ይቅማሉ”

(በርግጥ መለስ ጫት ሲቅም አይተን አናውቅም። የሚወራውን የሚያረጋግጥ መረጃ ግን ከዶክተር ኒጋሶ አገኝተናል። ኒጋሶ ሪፖርተር ጋዜጣ ላይ በፃፉት መጣጥፍ “በህወሃት ክፍፍል ዋዜማ በየጫት መቃሚያው Lobby ይደረግ ነበር” ሲሉ መግለፃቸው የኢህአዴግ አመራር የጫት መቃሚያ ዝጉብኝ እንዳለው ጠቁሞናል። መቃሙንስ ይቃሙ፤ መብታቸው ነበር። ሲመረቅኑ ጠባያቸው ምን እንደሚሆን ባለማወቃችን ግን ያሳስበናል። መንግስቱ ሃይለማርያም አወዳይ የተባለውን ጫት ይቅም ነበር። ብዙውን ጊዜ ቅም ሲያበቃ ቤተመንግስት ከታሰሩት መካከል ጥቂት እየቆነጠረ ግንብ አስደግፎ በባለ ከዘራ ሽጉጡ ይቅማቸው እንደነበር ከአንጋቾቹ የምስክርነት ቃል አንብበናል። መንጌ ቴክሶ ቅም ሲመረቅን በአሉ ግርማ ዘንድ እየደወለ “ና ውሳኔ እንጠጣ” እያለ ያስቸግረው እንደነበርም ደራሲ ስብሃት ገብረእግዚአብሄር አጫውተውኛል። የዘመኖቹስ መርቅነው የወሰኑዋቸው ውሳኔዎች ምን ምን ይሆኑ?)

የሆነው ሆኖ እነ ተወልደ ቦናፓርቲዝምን አጥንተው ሲያበቁ አፀፋውን የቻሉትን ያህል ፃፉ! የፖሊት ቢሮው አባላት ባንድ ሌሊት ራሳቸውን ወደ ደራሲነት ለውጠው ሌሊቱን እየቃሙ ሲፅፉ እንደሚያድሩ ወሬ ስንሰማ ቀልድና እውነቱን መለየት እየተቸገርን ከአረቄ ጋር ልናወራርደው ስንሞክር እናመኛለን!

ያን ሰሞን የቦናፓርቲዝምን የመዝገበ ቃላት ፍቺ እፎይታ ጋዜጣ ላይ አተምነው፤

በረከት ደውሎ ተቆጣ፤

“ምንድነው ችግሩ?” ስል ጠየቅሁት።

“እነ ተወልደና አለምሰገድ ፍቺውን መረዳት ተቸግረው መድረክ ጥለው የወጡበትን ጉዳይ እንደዚህ አቅልላችሁ እንዴት ትፅፉታላችሁ? ጉዳዩን አትነካኩት!”

በጣም እየተገረምኩ ስልኩን ዘጋሁ።

በመሰረቱ የቦናፓርቲዝምን ፅንሰሃሳብ መገንዘብና አለመገንዘብ የልዩነታቸው መሰረት አልነበረም። እነ በረከት ግን የቦናፓርቲዝምን ፅንሰ ሃሳብ ከዚህ ቀደም ታይቶ እንደማይታወቅ ልዩ አውሬ እንደማስፈራሪያ ሊጠቀሙበት ፈልገው ነበር። አባላትም ቦናፓርቲዝም የተባለውን አውሬ ለማየት በጉጉት እየተጠባበቁ ቆዩ። ተገቢ ባሉት ጊዜም አውሬው ተለቀቀ።

“ቦናፓርቲዝም ናፖሊዮናዊ የቤተሰብ ፓርቲና የቤተሰባዊ ገንዘብ መዝረፊያ ስልት ነው” የሚል ፈጣንና አጭር ትንታኔ ከየት እንደመጣ ሳይታወቅ የኢህአዴግ ካድሬዎችን ጆሮ አቃጠለ!

የቤተሰብ ፓርቲ!?

ያ ሁሉ ታጋይ የተሰዋለት ትግል ወደ ቤተሰብ የጥቅም ማህበር ሊለወጥ!? ያ ሁሉ የዋህ ገበሬ ህይወቱን የከፈለው የስዩ ቤተሰቦች እንዲንደላቀቁ ኖሮአል? እነ ስዩ ኢነትሬውን ሲያገላብጡ፤ የከተማው አልበቃ ብሎአቸው ተንቤን ገጠር ገብተው ቪላ ሲገነቡ፤ እንደ እንግሊዝ ቱጃሮች የገጠርና የከተማ ቤት እየለዩ ሲምነሸነሹ፤ መለስ ዜናዊ ምስኪን! መፅሃፍ ብቻ ንብረቱ! አወይ ኢትዮጵያ! ኢትዮጵያ ታበፅህ ኢደዊሃ ሃበ እግዚአብሔር - እንዲሉ። እንኳን ብቻ መለስ ዜናዊ ተወለደ!

የመለስ ደጋፊዎች እንዲህ ሲሉን ከረሙ።

በዚያው ሰዎች የጆርጅ አርዌል “Animal Farm” በፎቶ ኮፒ እየተባዛ በነፃ ታደለ። እንግሊዝኛ ለሚታወቁት ደግሞ የአማርኛው ትርጉም “የእንስሳት እድር” ተፈልጎ በየቢሮው ታደላቸው። ስለዚህ ጉዳይ ቀደም ብለው ሰምተው የማያውቁት ግራ ተጋብተው ጥያቄ አቀረቡ፤

“ምንድነው ይሄ?”

“የአሳማዎች፣ የውሾችና የአህዮች ታሪክ”

“ማነው አሳማ? ማነው ውሻ? ማነው አህያ?”

“ባጭሩ አንተ አሳማ ጠባቂ ውሻ ነህ!”

የግል ጋዜጦች አዘጋጆች ቲ-ሩም ላይ ሲያገኙን እኛ የኢህአዴግ ጋዜጦች ላይ ይስቁብን ጀመር። ድምፃቸውን ከፍ አድርገው ይሰቃሉ። የፕሬስ ድርጅቱ ተክሉ እንደሚለው ድምፅን ከፍ አድርጎ መሳቅ መከልከል ነበረበት። ጋዜጣቸውን እንደ መሃረብ ይዘው፤ ድምፃቸውን ከፍ አድርገው መሳቅ! እኛ እንድንሰማ አድርገው ደግሞ ያወራሉ፤

“እነማን ናቸው የተወገዱት?”

“ስዬ - ተወልደ - አለምሰገድ...”

የሆነው ሆኖ መለስ ዜናዊ በመጨረሻ የተፈፀመውን ፈፀመና የጨዋታው ማብቂያ ሆነ።

እነ መለስ የተከፋፈሉበት የመጨረሻው ስብሰባ ሂልተን ሆቴል ነበር የተካሄደው ይባላል። ሂልተን ለስብሰባ የተመረጠው በመካከላቸው ቦምብ መፈንዳቱ እንደማይቀር በመረዳታቸው ነበር። እነ ተወልደ ቤተመንግስቱን አላመኑትም። ዘግይቶ እንደወጣው ምስጢር ከሆነ ደግሞ የስብሰባ አዳራሹ በCIA ስውር የምስልና የድምፅ ቀረፃ ክትትል ስር ነበር። እነ ተወልደ ኮሚኒስቶች መሆናቸውን መለስ አሜሪካኖችን በማሳመኑ ስብሰባውን በቅርቡ ይከታተሉ ዘንድ ተስማምተው እንደነበር Paltalk ላይ alama 111 የተባሉ ሴት ስትናገር ሰምቼያለሁ።

(ርግጥ ነው የ Paltalk ወሬ ሁሉ አይታመንም። alama 111 ግን የምትታወቅና የምትታመን የኢህአፓ የቆዮች ታጋይ ስትሆን፣ መረጃዎችን ያቀረበችልን ምንጭ ጠቅሳ እንደነበር አስታውሳለሁ።)

በሂልተን ስብሰባ በድምፅ እነተወልደ አሸንፈው ቢሆን ኖሮም ታሪክ ባልተቀየረ ነበር። መለስ በአሜሪካኖች የቅርብ

እርዳታ አንጃውን አፍኖም ቢሆን ያስወግደው እንደነበር ሂደቱን በቅርብ የተከታተሉ የፖለቲካ ተንታኞች ፅፈው አንብቤያለሁ።

በህወሃት ክፍፍል ወቅት “መለስ ትግራይ ላይ ድጋፍ ያገኛል” ብሎ የገመተ አልነበረም። “ለእናቱ አገር ለኤርትራ አዘነበለ!” ተብሎ በህቡእ ስለተቀሰቀሰበት የትግራይ ህዝብ ከነተወልደ ጎን ይሰለፋል ተብሎ ተጠብቆ ነበር። ኮሽታ እንኳ ሳይሰማ ገብሩና አረጋሽ፣ “ፎጣ በትከሻ!” ተባሉ። እነ ተወልደ በህቡእ ዘርግተናል ያሉት ድርጅታዊ ስራም አድራሻውን ሳይሰጥ የገባበት ጠፋ። በመጨረሻ መለስ የክፍፍሉን ድራማ የዘጋው የአህዴድንና የመከላከያን ድጋፍ ለማጠናከር በወሰደው ርምጃ ነው። ይህንኑም ከክንፈ ጋር ቁጭ ብለው እንደተመካከሩበት ዝርዝር መረጃ አለኝ።

ህወሃት ከተዳከመ ብአዴን ወደ እናት ድርጅቱ ወደ ኢህአፓ ጓዳ ሊገባ እንደሚችል ግምታዊ የፖለቲካ ትንተና አስቀመጡ። የብአዴንን ድጋፍ ብቻ ማመን ያለውን አደጋ አሸተቱ። የደቡብ ህዝቦች ገና “ሁኔታው ያልታወቀ” ቢሆንም፣ ለጊዜው “የትም አይሄድም” ተብሎ ፋይሉ ወደ ጎን ተገፍቶአል። ደቡብ ሲባል እነ መለስ ካሱ ይላላ ብቻ ነው ትዝ የሚላቸው። ስለዚህ ሽኩቻውን ለመደምደም የአህዴድንና የመከላከያን ሁኔታ ማሻሻል ቅድሚያ ተሰጠው።

የመከላከያ ጉዳይ ቀደም ተብሎ ጀምሮ በሸውራራ ፖሊሲ የተዳከመ ሆኖ ቆይቶአል። መለስ በመከላከያ ላይ ያለው አመለካከት ከአስገራሚነት በላይ አሳዛኝ ነው። አንድ አብነት አንስቶ ማየቱም መከላከያ ማን መሆኑንና የተከባዎችን ሚናም እንድንገነዘብ ያደርገናል።

የአፍሪቃ አምባገነን መንግስታት በብዛት በወታደራዊ መፈንቅለ መንግስት የተገኙና የሚገኙ እንደመሆናቸው፣ መንግስታት ሁሉ ታማኝ ጄኔራሎችን መሾም እንደመፍትሄ የያዙት አሰራር ነው። የመለስ ዜናዊ አስተዳደር ግን ታማኝ ጄኔራሎችን መሾም ብቻውን የመቆጣጠሪያ ዘዴ ሊሆን አይችልም ብሎ ያምናል።

በ1987 በተደረገ መከላከያ ነክ ስብሰባ ላይ የስልጣንና የማእረግ ክፍፍል ከተደረገ በሁዋላ፣ “ምን አይነት ሰራዊት ይኑረን?” የሚል ጥያቄ ተነስቶ ክርክር መደረጉን በቅርብ የማወቅ እድል አገኝቼያለሁ። አብዛኞቹ የመከላከያ ቀደምት ሃላፊዎች ፈራ ተባ እያሉ ያዥጎደጎዱትን ውል

አልባ ዲሰኩር ወደ ጎን ልተወውና መለስ ዜናዊ ያራመደውን አቋም ላውጋችሁ። አጀንዳውን የበለጠ ግልፅ ለማድረግ፣ ውይይቱ የተካሄደው ፕሮፌሽናል ቋሚ ሰራዊት የመገንባት አስፈላጊነት ላይ በማተኮር ነበር። “ዘመናዊ ተዋጊ መሪዎችና ሰራዊት ለማፍራት ደረጃውን የጠበቀ የመከላከያ የስልጠና ማእከሎችና የጦር አካዳሚዎች ያስፈልጉናል” የሚል አሳብ በተነሳ ጊዜ መለስ ስሜታዊ ሆነ። መለስ የተናገረውን ቃል በቃል ከማስታወሻ ደብተራ ላይ ላስነብባችሁ።

“...ኢትዮጵያ Elite ሰራዊት አያስፈልጋትም። ንጉሱ ከአቅሙ በላይ Elite ሰራዊት ገንብቶ ተበላ። ደርግም Elite ሰራዊት ገንብቶ ተደጋጋሚ መፈንቅለ መንግስት እየተካሄደበት፣ እባብ ለእባብ እየሆነ ካብ ለካብ ሲነዳደፍ ኖረ። በጠበበ እድል እያከሸፈው ከመበላት ተረፈ እንጂ የንጉሱ እጣ ይገጥመው ነበር። እኛ ከዚህ መማር አለብን። Elite ሰራዊት አያስፈልገንም። Elite ሰራዊት ጨፍጫፊ ነው የሚሆነው። ብሄራዊ ተዋዳጅ የተጠበቀ፣ ህዝቡ ያገኘው ድል ላይ የማያምፅ፣ እንዲጠብቀው የፈጠረውን ስርአት መልሶ የማይበላ ሰራዊት ነው መገንባት ያለበት። በተለይም አየር ሃይሉ ሃይል ሆኖ መቀጠል የለበትም። የዚህች ሃገር አቅም አየር ሃይልን ሊሸከም አይችልም። አየር ሃይል የመከላከያ አንድ ክፍል ሆኖ የትራንስፖርት ክፍሉን ብቻ ነው ማጠናከር ያለበት። በአየር ሃይል የተሸነፈ ጠላት አላየንም። ሃይል ማለት ራሱን ችሎ አንድን ግዳጅ የሚወጣ ነው። ጥይት እያቀረበና ቁስለኛ እያገለለ ብቻ ሃይል ነኝ እያለ ሊኖር የሚገባ ሃይል አያስፈልገንም። ሃገሪቱ አደጋ ላይ ከወደቀች ድሮም እንደሚያደርገው ህዝቡ ራሱን ለመከላከል ይችላል”

መለስ ይህን ከተናገረ በሁዋላ ስለ ጦር አካዳሚ፣ ስለ ሰራዊት ጥራት፣ ስለ ምሁር መኮንኖች ሲያወሩ የነበሩት ሁሉ ተገልብጠው ስለ መንግስቱ ንዋይ ክህደት፣ ስለ መርእድ ንጉሴ እብደት፣ እያስታወሱ የመለስን ትንተና አወድሰው አጀንዳው ተዘጋ። በአባይ ውሃ ጣጣ ማለቂያ በሌለው ስጋት ውስጥ የምትኖረው ኢትዮጵያ፣ በዙሪያዋ ያሉ የቅርብና የሩቅ ባላንጣዎቿ የኒውክሌር ላቦራቲሪ አቋቁመው ምርምር በገቡበት በዚህ ጊዜ፣ መለስ አደጋ ከመጣ እንደወትሮው ገበሬ አገሩን ይከላከላል ይለናል። ካርታ

ዘርግቶ ያለበትን ቦታ በስሌት ማሳየት የማይችል ጄኔራል፣ የከፍተኛ መኮንንነት ማእረግ ለሾፌርና ከዚያም በታች ላለ ባለሙያ የሚሰጥባት ሃገር ከኢትዮጵያ ሌላ የት ይገኛል?

በህወሃት ክፍፍል ወቅት መለስ የሰራዊቱንና የአህዴድን ሁኔታ በቀላሉ እንደሚሻሻል ያመነው በእነማንና እንዴት አዳክሞ እንዳዋቀረው ስለሚያውቅ ነበር። ስለዚህ ክንፈን ጠርቶ እንዲህ አለው፤

“እኔ መኮንኖቼን እሰበስባለሁ። አህዴድ ያንተ ውልድ ስለሆነ ምን ልታደርግ ትችላለህ?”

ክንፈም እንዲህ ሲል ይመልሳል፤

“አህዴድ አሁን በህይወት የለም። ጥቂት ስትንፋስ ዘርተንበት ግን ልናንቀሳቅሰው እንችላለን። የአመራር አባላቱ ጠንክረው ከጎናችን ባይቆሙም እያሻሻሉ ሊሄዱ ይችላሉ።”

በዚህ መሰረት የሰራ ክፍፍል አደረጉ። ክንፈ የአህዴድ አመራር አባላትን ሰብስቦ እንዲያነጋግር፣ መለስ ደግሞ የመከላከያ መኮንኖችን እንዲሰበስብ ወስነው ተለያዩ። በስብሰባው ላይ መገናኘት ያለባቸውን የሚመለምሉበትን መስፈርትም ቁጭ ብለው ነደፉ። ስብሰባው በሚጀመርበት እለት ግን እንደታቀደው አልተፈፀመም። ክንፈ ወደ መኮንኖቹ ሄደ። መለስ ደግሞ ወደ አህዴድ አመራር ገባ። ይህ ለውጥ የተደረገው በስብሰባው እለት ማለዳ ሲሆን፣ ባለቀ ሰአት ይህ ለውጥ የመጣበትን ምክንያት፣ ከክንፈና ከመለስ በቀር ሊያውቅ የሚችል የለም። መለስ አህዴዶችን በሰበሰበበት ማለዳ ግን ለውጥ መደረጉን ነግሮአቸዋል። የሁለቱም ወገን ተሰብሳቢዎች በአዳራሹ በተገኙበት ደቂቃ ነበር መድረኩ በማን እንደሚመራ ያወቁት። የሆነው ሆኖ ክንፈ በመኮንኖቹ ስብሰባ ላይ ተገደለ።

ክንፈ በተገደለበት እለት መለስ ዜናዊ የአህዴድ አመራር አባላትን ሰብስቦ በፕሮግራም በተያዘው መሰረት ስብሰባውን ማካሄዱ ተሰምቶአል። የመለስና የክንፈን የመድረክ መሪነት ቦታ መለዋወጥ እንደ ጠቋሚ መነሻ በመያዝ፣ “በክንፈ መሞት የመለስ እጅ ሊኖርበት ይችላል” ብለው አጥብቀው የሚጠረጥሩ ጥቂት አይደሉም። የዚህ መፅሃፍ ደራሲ ግን ይህን ጥርጣሬ አይጋራውም። በክንፈና በመለስ መካከልም ለመጠፋፋት የሚያበቃ ልዩነት ስለመከሰቱ ሰምተን አናውቅም።

የሆነው ሆኖ መለስ፤ “የደጋፊ ያለህ!” እያለ የእውር ድንብሩን ሲባዝን፤ ቀፎአቸው የፈረሰባቸው የአህዴድ አመራር አባላትም እናታቸው እንደጠፋችባቸው ጫጩቶች ተበታትነው ሲንጫጩ መንገድ ላይ ተገናኙ። ሁለቱም ከዚያ የተሻለ የሚያስተሳስር አጋጣሚ ሊያገኙ እንደማይችሉ በመረዳት ተቃቀፉ። ኩማና አባዱላ፤ ፃድቃንና ተወልደን እያወገዙ፤ “ማረን አባሆራ!” እያሉ የመለስ እግር ላይ ተጠመጠሙበት። የአሮሞን ህዝብ ማፈናቸውን ለመቀጠልም እንደገና መሃላቸውን ፈፀሙ።

ምን ቀረ?

ምንም!

ያ መምህር ምን ነበር ያለው?

“ታዳጊዎች ሆይ! ኮካኮላ ከመሆን ያድናችሁ!”

ከአንጃው መወገድ በሁዋላ የእነ ተወልደ ስም ቀስ በቀስ መረሳት ጀመረ።

እነ ተወልደ “አንጃ” ተብለው ከተፈረጁና ከህወሃት ከተወገዱ በሁዋላ ቀሪውን የአመራር አባል፤ “የቤተመንግስት ቡድን” የሚል ስያሜ ሰጥተውት ነበር። የተራውን አባል ተራ ድጋፍ ለማግኘት የመረጡት ቅፅል ስም ይመስላል። በተረፈ ግን መለስ መሪ ስለሆነ የግድ ቤተመንግስት ውስጥ ይኖራል። ከታሪካችንና ከልምዳችን አንፃር ቤተመንግስት ሲባል ምችት፣ ገዢነት፣ አምባገነንነት አብረው ይታሰባሉና ፍላጎታቸው እነ መለስ በዚያ መነፅር እንዲታዩ ነበር። የያዘላቸው አይመስልም።

የሆነው ሆኖ እነ መለስ እንደገና ማንሰራራት ችለዋል። ፈተናቸው ግን አላበቃ ኖሮ “ቅንጅት” የተባለ ሌላ ራስ ምታት ህዝበ - ሰራዊቱን ይዞ ተጋፈጣቸው። ያ ዘመን ለእነ ተወልደ የጨለማ ዘመን ተብሎ ይታወቃል። ቅንጅት ተገድሎና ታስሮ አረፍ ከማለቱ ደግሞ እነ ተወልደ “አረና” የተባለ ስም አስቀድመው “ተመልሰናል” ሲሉ አውጀዋል። የኤርትራ ስምም ከዘመን ዘመን እንደ ጨውና በርበሬ የፖለቲካ ማጣፊጫ እንደሆነ ቀጥሎአል።

ከዚህ ሁሉ በሁዋላ ቆም ብለን አካባቢያችንን ስናስተውል አፍሪቃ ቀንድ በጦርነት እሳት እየተለበለበች፤ አሊያም በአደጋ ደጃፍ ላይ ቆማ ትታየናለች። የወያኔ የሶማሊያ

ያልተሳካ ጣልቃ ገብነት የሚያስከትለው ጦስና መዘዝ ገና ተጀመረ እንጂ አልተቋጨም። የሱዳንና የደቡብ ሱዳን ውዝግብ ከዳርፉር ቀውስ ጋር ተጣምሮ የችግሮች ሁሉ ቁንጮ ሆኖአል። የኛም እጅ አለበት። ኢህአዴግ ለዴሞክራሲያዊ ምርጫ ዝግጁ አለመሆኑ የኢትዮጵያን ውስጣዊ ሁኔታ ውጥረት ላይ ጥሎታል። የኢትዮ ኤርትራ የድንበር ግጭት ገና መቋጫ አልተበጀለትም። የኢትዮ ኤርትራ የድንበር ውዝግብ አለመፈታት ለአካባቢው ትርምስ ዋና ምንጭ ስለመሆኑ አጥብቀው የሚፅፉ የፖለቲካ ተንታኞችም አሉ። ጃንሆይና ደርግ የኤርትራን ችግር በጦር ሃይል ለመፍታት ከ250 እስከ 300 ሺህ ሰራዊት በዚያች ተራራማ ምድር ላይ ሰውተዋል ተብሎ ይገመታል። በደርግ ውድቀት ማግስት ሌንጮ ለታ ኤርትራን በጎበኘ ጊዜ፣ ኢትዮጵያውያን ኤርትራ መሬት ላይ ደማቸውን የሚያፈሱበት ዘመን ማብቃቱን ሲያውጅ፣ በርግጥም አንድ የታሪክ ምእራፍ መዘጋቱን ብዙዎች አምነው ነበር። ‘በጦርነት የማመን አስተሳሰብ ስርአተ ቀብሩ ተፈፀመ’ የሚሉ ፅሁፎችም ተነበው ነበር። መንግስቱ ሃይለማርያም፣ “ተዝቆ የማያልቅ የሰው ባህር አለን” ሲል የገለፀው የሰው ሃይል ‘ከንግዲህ ለልማት እንጂ ለጦርነት አይውልም’ የሚል ተስፋም ነበር። ተስፋ ብቻ ሆኖ ቀረ። እነ መለስም ሆኑ እነ ገብሩ፣ እነ ተወልደ እንዳለፉት መሪዎች ሁሉ ከተለመደውና ከሰለጠኑበት “የጦርነት አስተሳሰብ” አጥር መውጣት የሚችሉ አይመስሉም...

- 14 -

ክንፈ! የፀጥታው ሹም

ጠዋት ብትታይም - ፀሃይ ከፍ ብላ፤
የማታ የማታ - እርሷም አሽቆልቄላ፤
አይቀርም መጥለቅ - አይቀርም መውረድ፤
ብርሃኗን ሰውራ - ካይን መጋረጽ፤

(ግጥም - ሻምበል አፈወርቅ ዮሃንስ)

አምላክ ነፍሱን ይማረው...

የፀጥታው መስሪያ ቤት ሹም ክንፈ ገብረመድህን
ሲገደል እኔ ናይሮቢ ነበርኩ።

የወሬ ወሬ እንደሰማሁት በክንፈና በገዳዩ በሻለቃ ፀሃይ
መካከል አለመግባባት የተጀመረው ክንፈ የሃይል 22 የመቶ መሪ
ሳለ ሲሆን፤ በዚያን ወቅት ደግሞ ፀሃይ በክንፈ ሃይል ውስጥ ተራ
ተዋጊ ነበር። ወደ ትግል አንድ ላይ የገቡ ነበሩም ይባላል።
ክንፈ ግን በፍጥነቱም ሆነ በእውቀቱ ፀሃይን ጣጥሎት ቁንጮው
ላይ ደረሰ። ፀሃይ በስፍራ አብርሃ የሚመካ አይነት ሰው ነበርም
አሉ። ክንፈን እንደ ማርያም ጠላት ከጠመደው ዘመናት

አልነበረውም። ሁዋላ ጊዜና ዘመን ሲለዋወጥ እነስጦን መሬቱም ድርጅቱም ከዳቸው። በዚያን ሰዎን አንጃውን በማፈንም ሆነ በቁጥጥር ስር በማዋሉ ረገድ ቁልፍ ሚና የተጫወተው “የመለስ ክንፍ” ተብሎ የሚታወቀው ክንፈ ነው ተብሎ ሲወራ ሰንብቶአል። በዚያኑ ሰዎንም ክፍፍሉን ለማርገብ ክንፈ የመከላከያ መኮንኖችን እንዲያግባባ ይታዘዛል። ክንፈ በመኮንኖች ክበብ ሲካሄድ የነበረውን ስብሰባ ተቆጣጥሮ ለመሄድ ጥረት በማድረግ ላይ እንደነበር በስብሰባው የተካፈሉ መኮንኖች ይገልፃሉ።

የጄኔራል ጆቤ ሚስት ኮሎኔል ናት።

“እንዴት ርስበራስ ትገዳደላላችሁ?” ስትል እያለቀሰች ባደረገችው ንግግር የትግራይ መኮንኖችን ቀልብ መያዝ ችላ እንደነበር ይነገራል።

ኮሎኔል ጥጋቡ የተባለ መኮንን፣ ህወሃት ፍትህ በጎደለው ሁኔታ ኢኮኖሚውን ተቆጣጥሮ፣ ሃገሪቱን የግል መጠቀሚያ እያደረጋት መሆኑን በመግለፅ እስከመጨረሻው ተከራክሮ በልዩነት መውጣቱን የሰማሁ ሲሆን፣ ጄኔራል አለምሸት ደግፌ ደግሞ እንዲህ ሲል ተናግሮአል፣

“አቅም የላቸውም ብላችሁ ታስቡ ይሆናል። ሆኖም እዚህ ያለነው አሮሞ መኮንኖች አዳራሹን ጥለን ልንወጣ እንችላለን”

ገመቹ የተባለ ኮሎኔል የተናገረውንም ሰምቼዋለሁ፣

“ክንፈ! 22 ሺህ አሮሞዎች ባንተ መስሪያ ቤት ትእዛዝ ታስረዋል! ስም ዝርዝራቸውን ይገልጻለሁ!” ሲል አፋጠጠው። አያያዝናም ቀጠለ፣ “...ክንፈ! ይሄ ልጅ ማን እንደሆንኩ አያውቅም፣ ሞኝ ነው ብለህ እንዳትስቅ። ይህን የምናገርህ ዛሬ ሌሊት ልታሳፍኝ እንደምትችል እያወቅሁ ነው። እደግምልሃለሁ! አሮሞ በአሮሞነቱ ብቻ ለምን ይታሰራል?”

ክንፈ ከአሮሞ መኮንኖች የወረደውን ወቀሳ ያለማመንታት እንደተቀበለውና፣

“ተጠያቂው የኔ መስሪያ ቤት ነው፤ የአሮሞ ህዝብ ይቅርታ ያደርግልኛል” በማለት ቁጣዎችን ለማብረድ ሞክሮአል።

ነፃ ገበያን አስመልክቶ በተነሳው ውይይት ላይ ግን ክንፈና ፀሃዩ በመረረ ሁኔታ ተጋጩ። የሲሚንቶ እጥረትና

የፋብሪካዎቹ ጉዳይ እንደ ምሳሌ በተወሰነው ውይይት ላይ ፀሃይ፣
“የሲሚንቶ እጥረት ባለበት ሃገር እንዴት ስለ ነፃ ገበያ
እናወራለን? ያንድ ሃገር ኩባንያዎችስ እንዴት ይወዳደራሉ?”
ሲል ይጠይቃል።

ክንፈ የፀሃይን አፍ ለማዘጋት፣

“ለስሙ ቢዝነስ ተምራያለሁ ትላለህ፤ ይህን እንኳ
መረዳት ቸግሮሃል!” ሲል ሃይለ ቃል ተናገረው።

ተሰብሳቢው ሳቀ።

ፀሃይ ከክንፈ አስፀያፊ ንግግር በሁዋላ እንደተሸማቀቀና
ድምፁን እንዳጠፋ ይነገራል። ይህ ንግግር ብቻ ክንፈን ለሞት
አብቅቶታል ለማለት ግን አይቻልም። ፀሃይ ክንፈን ለመግደል
ያደፋፈረው ዋናው ምክንያት የክንፈ መመታት ግላዊ ሳይሆን፤
ፖለቲካዊ መልክ ሊይዝለት እንደሚችል የተሳሳተ ስሌት ላይ
በመድረሱ ነው የሚሉ አሉ። እነ ስዬና ተወልደ ያሻቸውን ያህል
ከመለስና ከክንፈ ጋር በከረረ ፀብ ላይ የሰነበቱ ቢሆንም፤ እስከ
መገዳደል የሚያደርስ ሁኔታ ላይ አለመሆናቸውን ማንም ውስጥ
አዋቂ ይረዳው ነበር። ቢገዳደሉ የአማራ ተቃዋሚዎች ወይም
አነግ ዘለው ቤተመንግስት እንደሚገቡባቸው ስለሚያውቁ፤
ቢሻኩም ስልጣኑ ወደነሱ ያለችግር እንደሚተላለፍ ሳያረጋግጡ
መለስን ከስልጣኑ ሊነኩት አይችሉም ነበር። ‘ከመለስ ተወልደ
ይሻለናል’ ነው ጠባቸው እንጂ ብርቱካን ሚደቅሳን ስልጣን ላይ
ማየት ከቶ አይችሉም። ፀሃይ ክንፈን በመግደል አጀንዳውን
ፖለቲካዊ ለማድረግ የሞከረበት መንገድ ስህተት የሚሆነው በዚህ
መነሻ ነበር።

የሆነው ሆኖ ክንፈ ተገደለ።

በክንፈ ቀብር እለት አበበ ወርቄ የተባሉት የህግ ሰው
“ክንፈ ደግ፣ ተግባቢ፣ ቢሮውን ለማንኛውም ዜጋ ክፍት ያደርግ
የነበረ፣ ድንቅ ሰው” እንደነበር በጀርመን ሬድዮ ሲናገሩ ሰምቼ
ሳልገረም አልቀረሁም። ክንፈ በርግጥም ጥሩ ሰው ነበር።
የህወሃትን የሰብአዊ መብት አያያዝ አጥብቆ ያወግዝ ከነበረው
ከአበበ ወርቄ ያንን መስማቴ ነበር ያስገረመኝ።

ከክንፈ ጋር ለመጀመሪያ ጊዜ የተዋወቅነው አዴት
ከተባለ የትግራይ ገደላማ በረሃ ውስጥ በአህዴድ ምስረታ ላይ
ነበር። ጋዜጠኛ መሆኔን በመስማቴ ወዳረፈበት ድንኳን
አስጠርቶኝ ጥቂት አወጋን፣ “መፅሃፈ ሲራክን ታውቀዋለህ?”

ሲል ነበር በቅድሚያ የጠየቀኝ። በዚያው የወሬ መነሻ ነበር የተግባባኝው። ይህ ትረካ የአንድ ጋዜጠኛ እለታዊ ማስታወሻ መሆኑን ላስታውስና ትረካዬን ልቀጥል።

* * *

ከእለታት አንድ ቀን አሰፋ ማሩ ተገደለ።

ፖሊሶች ግንብ አስደግፈው የጥይት እሩምታ አወረዱበት። የግል ጋዜጠኞች ድርጊቱን በመኮንን እሪታቸው በዛ። ፕሮፌሰር መስፍን ወልደ ማርያም በአደባባይ ተቃውሞአቸውን አሰሙ! ከመምህራን ማህበር አመራር አባላት አንዱ የነበረው አሰፋ ማሩ ለምን ተገደለ? ፖሊስ የገለፀው ‘እጅህን ስጥ’ ሲባል አሻፈረኝ በማለቱ ነው። አስቂኝን ምክንያት ያመነ አልነበረም። አሰፋ ማሩ ሳምሶናይቱን አንጠልጥሎ ከቤቱ ወደ ስራ በእግሩ ይጓዝ ነበር። መሮጫና መደበቂያ በሌለው ግንብ ጥግ ስር ከአምስት ያላነሱ የታጠቁ ፖሊሶች በአረንጓዴ የፖሊስ ላንድሮቨር መንገድ ዘግተው ‘እጅህን ስጥ’ አሉት። አሰፋ ማሩ ከቶ በምን ስሌት ነው እጁን ለመስጠት ፈቃደኛ የማይሆነው?

ዞረም ቀረ አሰፋ ማሩ ተገደለ።

ያን ሰሞን ክንፈን አገኘሁትና መረጃ ጠየቅሁት። ከፖሊስ መግለጫ ጋር ተመሳሳይ የሆነ ታሪክ ደገመልኝ። ሊነግረኝ አልፈለገም። እንደገና በዚያው ሰሞን ከስዩም መስፍን ጋር ለስራ ጉዳይ ተገናኝተን ስራዬን ካበቃሁ በሁዋላ የአሰፋ ማሩን ጉዳይ አነሳሁለት። እንግሊዝ የአሰፋ ማሩ መገደል አንገብግቧት ነበር። አምባሳደሯን ጭምር ጠርታለች። ጀምራው የነበረውን የፖሊስ ስልጠና አቋርጣለች። ከማንም ሃገር በላይ ተቃውሞዋን እየገለፀች ነበር!

“ምንድንነው ይሄ የእንግሊዝ ፉክራ?” ስል ጠየቅሁ።

“አሰፋ ማሩ ሰላያቸው ነበር” አለኝ ስዩም።

ከጥቂት ዝምታ በሁዋላ፤

“ሁኔታው ታዲያ ወዴት እያመራ ነው?” ስል በስጋት ጠየቅሁት።

ስዩም መስፍን ፈገግ አለና፤

“የሚሰጡትን ርዳታ ሁሉ እንደሚያቋርጡ ነግረውኝ ነበር። ‘እኛ ድሃ ነን፣ ብትረዱን ደስ ይለናል፤ የለም እጃችንን

አስገብተን ካላባን እርዳታ አንሰጥም የምትሉ ከሆነ ደግሞ ርዳታችሁ ይቅርብን እንጂ በውስጥ ጉዳያችን እጃችሁን እንድትከቱ አንፈቅድላችሁም’ የሚል መልስ ላኩላቸው። የአፄ ቴዎድሮስ ዘመዶች እንደሆንን አስታውሱ መሰለኝ አሁን ደግሞ ረገብ ማለት ጀምረዋል!”

* * *

ሌላ ቀን ደግሞ ክንፈ በአስቸኳይ ወደ ቢሮው አስጠራኝና በደቂቃዎች ጊዜ ውስጥ ቢሮው ተገኘሁ። ከመሳቢያው ሁለት ገፅ ወረቀት አወጣና ‘አንብበው!’ ሲል ሰጠኝ። አነብብኩት። በእጅ የተፃፈ እንደ ቆሎ ልቅም ያለ የቄስ ፅህፈት ነበር። ደብዳቤው ከፕሮፌሰር አስራት ወልደየስ ለሃረሪ ክልል የመአህድ ተወካይ የተፃፈ ነበር። ባጭሩ ይዘቱ እንዲህ ይላል “ሃረሪዎች ከወያኔዎች ጋር አብረው አማራውን የማፈናቀል ስራ እየሰሩ መሆናቸውን እየሰማን ስለሆነ፤ ስለዚህ ጉዳይ አጣርታችሁ መረጃዎችን ላኩልን”

አንብቤ ካበቃሁ በሁዋላ ክንፈ፣

“በፖስታ ቤት ደረሰን ብለህ መፅሄቱ ላይ አትመው!”

አለኝ።

“አንተ ግን ከየት አገኘኸው?” ስል ጠየቅሁት።

“በዱርዬ ቦርሳቸውን አስቀማናቸውና እዚያ ውስጥ አገኘነው”

“የደብዳቤው ይፋ መሆን ጥቅምስ ምንድነው?”

“ሃረሪዎች ይህን እንዲያውቁ እንፈልጋለን” አለኝ።

እያዘነኩ የክንፈን ቢሮ ለቅቄ ወጣሁ። የኒኮሎ ማኪያቪሊን ከፋፍሎ የመግዛት ስልት ይበልጥ ተጠግቼ ያየሁት ያን ቀን ነበር። ደብዳቤውን መፅሄታችን ላይ አተምነው። የጠየቀንም የከሰሰንም የለም! ሰማይ አይታረስም....

(ዘግይቼ እንዳረጋገጥኩት አማራዎች ሃረርን ለቀው እንዲሸሹ የተለያዩ ድራማዎች ይሰሩ ነበር። የደህንነቱ መስሪያ ቤት ከሃረሪ ክልል ጋር በመተባበር ከፈፀማቸው አማሮችን የማስበርገግ ወንጀሎች መካከል አቶ ደጅኔ በቀለ በተባሉ የደሴ ሆቴል ባለቤት ላይ የተፈፀመው አሰቃቂ ግፍ ሁኔታ አስረጅ ነበር። ግለሰቡ ያልሞተን ሰው እንደገደሉ ተደርጎ በደረሰባቸው

ድብደባ ከነቤተሰባቸው ለአካል ጉዳት የተዳረጉ ሲሆን፤ ከ400 ሺህ ብር በላይ ኪሳራና ቋሚ ንብረታቸውን እንዲያጡ ተደርገዋል። በገንዘብ ተደልሎ ሞተ የተባለው ሰው አለመሞቱ ከተረጋገጠ በሁዋላ፤ ለማስመሰል እንኳ የእርማት ርምጃ አልተወሰደም።)

* * *

አንድ ጊዜ 15 ኮንቴይነሮች ቀረጥ ሳይከፈልባቸው ከጉምሩክ ስለመውጣታቸው የዜና ጥቆማ ሲደርሰኝ ትልቅ ዜና ያገኘሁ መስሎኝ ነበር። ክንፈ ዘንድ ደወልኩና ስነግረው፤

“መረጃውን የሚያውቀውን ሰው አንተ ዘንድ ይዘኸው ቆይ! ሰው እልክልሃለሁ” አለኝ።

ከደህንነት መስሪያ ቤት ሁለት ሰዎች ወደኔ ቢሮ መጡ። መረጃውን የሚያውቀውን ነጋዴ አግባብኼ ክንፈ ከላካቸው ሰዎች ጋር አገናኘሁት። በነጋታው ባለመረጃውን አግኝቼው ቡና እየጠጣን ወሬውን እንዲነግረኝ ሳጣድፈው እሱ ይስቅ ነበር፤

“ምንድን ነው ጉዳዩ?” ስል በጉጉት ጠየቅኩት።

“የናንተው ሰዎች ንብረት ነው” ሲል ዱብ እዳ አፈነዳብኝ።

“እና!?”

“መረጃ የማግኘት ችሎታህን እናደንቃለን! ለወደፊቱም አብረን እንሰራለን! ይህን ግን ለማንም እንዳታወራ!” አሉኝ”

ይህን ሰው ከስድስት ወራት በሁዋላ በሃብት ላይ ሃብት እየጨመረ ሲሄድ በአይኔ ያየሁት ሲሆን፤ ከእኔም እየራቀ ሄደ። ከደህንነት ሰዎች ጋርም በተደጋጋሚ አየው ጀመር። የነክንፈ ባልደረባ ሆኖ መቀጠሉን ተረዳሁ።

* * *

“ተራሮችን ያንቀጠቀጠ ትውልድ” የሚለውን ተከታታይ የትግል ታሪክ ትረካ ማዘጋጀት ጀመርኩ። ይህን ተከታታይ እትም ማተም በመጀመሪያ የተፀፀትኩት ሶስተኛው ቅፅ እንደታተመ ነበር። “ለምን?” ቢባል ክንፈና አለምሰገድ የተዛባ ታሪክ እንዳትም ያስገድዱኝ ጀመር። በተለይ የሙሴና የስሁል አሟሟት ሚስጥር አወዛጋቢ ሆኖ ነበር። የዶክተር አታክልቲም አገዳደል እንዲሁ!

ሙሴ በስዩ አብርሃ ይመራ ከነበረ የሃይል 41 ተኳሾች ከጀርባ ተገድሎ ሳለ፤ በኢዲዩ ጥይት እንደተገደለ ተደርጎ የሚወራበት ምክንያት እስከዛሬ ድረስ ለብዙዎች ምስጢር እንደሆነ አምናለሁ። የሙሴ ገዳይ በርሄ ሃጎስ የሚባል ሲሆን አሁን ካናዳ ይገኛል። በርሄ በስዩ በሚመራው ሃይል 41 ውስጥ ተራ ተዋጊ የነበረ ሲሆን፤ ከሙሴ መገደል በሁዋላ የወሬው ጭምጭምታ መናፈስ በመጀመሩ ወደ ሱዳን እንዲከበልል ተደረገ። ሙሴ በመላ ሰራዊቱ የተወደደና ያለ ሙሴ መሪ የለም ተብሎ ይታመን ስለነበር በተራ የስልጣን ሽሚያ ሰለባ የሆነ ታጋይ ነው ብለው የሚያምኑ አሉ።

(በህወሃት ምስረታ ሰሞን “ህንፍሽፍሽ” ተብሎ የሚታወቅ ከፍተኛ የስልጣን ሽኩቻ እንደነበር ይታወቃል። ሙሴ የሻእቢያ ታጋይ የነበረ በመሆኑ ራሱን እንደ አመራር አባል ማየት የማይፈልግ የነበረ ቢሆንም፤ ሰራዊቱ ሙሴን መተኪያ እንደሌለው ብቸኛ መሪ ማየት በመጀመሩ ደስተኛ ያልነበሩ የአመራር አባላት ነበሩ።)

ሙሴ የተገደለበትን ምክንያት ከተጋድሎ ሃርነት ትግራይ (TLF) አመራር አባላት መረሸን ጋር የሚያያይዙትም አሉ። ህወሃት ለተጋድሎ ሃርነት ትግራይ “ውህደት እንፈፅም” ሲል ለእርቅና ለድርድር ጥሪ ያቀርብና በአንድ ወንዝ ዳር ይቀጣጠራሉ። ህዳር ወር 1968 ነበር ጊዜው። ሌሊት ስዩም መስፍንና መለስ ዜናዊ በሰጡት ትእዛዝ የተጋድሎ ሃርነት ትግራይ ታጋዮች በተኙበት ተረሸኑ። ይህን ዜና ስብሃት ነጋ ለሙሴ በነገረው ጊዜ ሙሴ ሁለት እጁን ራሱ ላይ አኑሮ መሬት ላይ ቁጭ እንዳለና ክፉኛ እንዳዘነ ከስብሃት ነጋ ተተርኮልኛል። ሙሴ ከጀርባ ተመቶ የተገደለበት ምክንያት በዚህ የተቃውሞ አመለካከቱ መሆኑን የሚገልፁም አሉ።

ሙሴ ከመሞቱ በፊት ሆነ ተብሎ ከጀርባ ተመትቶ በገዛ ወገኖቹ እንደተገደለ ተገንዝቦ የነበረ ሲሆን፤ አጠገቡ ለነበሩት ለነአውአሎምና ሃዩሎም ይህንኑ እየነገራቸው እንዳፅናናቸው፤ በወቅቱ ለዚህ ታሪክ ቅርብ ከነበሩት ከአውአሎምና ከአሰፋ ማሞ ተነግሮኛል። ከጄኔራል ፃድቃን ጋር ባደረግሁት ቃለ - መጠይቅ ግን ፃድቃን እውነተኛውን ታሪክ ደብቆኝ ነበር። ‘ሙሴ በኢዲዩ

ነው የተገደለው ሲል ነበር የነገረኝ። አውአሎምን ደግሞ ሳነጋግረው ‘ፃድቃን የሙሴን አሟላት ነግሮሃል?’ ሲል ጠየቀኝ ‘አዎን ነገረኝ። አሳዛኝ ነው’ አልኩት። አውአሎም ቀጠለ ‘በጣም ያሳዝናል፤ የኛው ሰዎች ናቸው የመቱት’ አለኝ።

በድንጋጤ አይኔ ፈጠጠ...

ከፃድቃን የሰማሁት የተለየ ታሪክ ነበርና አውአሎምን አውጣጣሁት። ከሃይል 41 በተተኮሰ ጥይት መመታቱንና ጥቂት ዝርዝር ነገሮችን ነገረኝ። በመቀጠል በወቅቱ የሜጋ ማስታወቂያ ስራ አስኪያጅ ወደ ነበረው ወደ አሰፋ ማሞ ዘንድ ሄድኩና ሙሴ ከጀርባ ከሃይል 41 ተተኮሰበት መገደሉን ያውቅ እንደሁ ስጠይቀው እውነታውን ለመዘክዘክ አላመነታም። የገዳዩን ስም ጭምር ነገረኝ። ሙሴ ቆስሎ በነበረበት ጊዜ ከመሞቱ በፊት በገዛ ወገኖቹ ሆን ተብሎ እንደተመታ ማወቁንም ከአሰፋ ማሞ ነበር የሰማሁት።

ይህን የማወጋችሁን ታሪክ ከፊሉን ያህል “የሙሴ ገድል” በሚለው “ተራሮችን ያንቀጠቀጠ ትውልድ - ቅፅ ሁለት” ላይ ካተምኩት በሁዋላ ግን በህወሃት አመራር አካባቢ የመነጋገሪያ አጀንዳ ሆነ። ከያቅጣጫው ጩኸት መጣ። በቅድሚያ ድምፁን ያሰማው በርሄ ሃጎስ ነበር - ከካናዳ፤

“የሙሴ ገዳይ ማነው? ለምን አድበሰበሳችሁት? ማንን ለማለት ፈልጋችሁ ነው? ስም መጠፋፋት ከተጀመረ ሁላችንም የምናውቀውን እንደምናወጣ እነ ስብሃት ነጋ ልብ ሊሉ ይገባል” ሲል ፃፈ።

በጣም ገረመኝ። በርሄ ሃጎስ በመፅሃፉ ስሙ አልተጠቀሰም፤ “የሃይል 41 ተዋጊ የነበረ፤ ሰሜን አሜሪካ ነዋሪ የሆነ” የሚል ነበር የጠቅሰኩት። ምን አስለፈለፈው? የማርያምን ብቅል የበላች ፍየል አይነት ሆነ።

በመቀጠል ክንፈ ደወለና እሪታውን አቀለጠው።

“ከየት አመጣህ ይህን ታሪክ?” ሲል በቁጣ ጠየቀኝ።

ታሪኩን ከአምባሳደር አውአሎምና ከአሰፋ ማሞ ማግኘቴን ረጋ ብዬ ስነግረው ንዴቱና ቁጣው ይበልጥ ናረ።

“አውአሎም! እሱ ነው ይህን የሚነግርህ? ከሻእቢያ የሰማውን ታሪክ ነው የነገረህ! እነሱ ዘንድ እየዋለ ያገኘውን!? አሰፋ ማሞስ? ዘባራቂ! አንተስ ብትሆን! እነሱ እንደነገሩህ በቀጥታ መፅሃፉ ላይ ለምን አልፃፍከውም?”

ክንፈ እያበደ ቀጠለ፤

“የዶክተር አታኸልቲ ቤተሰቦች ደውለውልኝ ነበር።
‘የአታኸልቲ አሟሟት ይነገረን’ እያሉ ነው። ምንድንነው
የምንላቸው? ምን እየሰራህ እንዳለህ ይገባሃል? ምን ብለን ነው
ለነሱ የምንነግራቸው?”

በዝምታ አዳመጥኩት። ደጋግሞ ሲጮሁብኝ ግን፤

“ሙሴ ህይወቱ ሲያልፍና ሲመታ አውአሎምና አሰፋ-
አብረውት ነበሩ። ቢያንስ ከሶስት ሰዎች አመሳክሪ
ያረጋገጥሁትን ታሪክ ነው የፃፍኩት!” አልኩት።

“ሆን ብለህ ነው!” ሲል ቁጣውን ቀጠለ፤ ለምን ሆን ብዬ
ያን እንዳደረግሁ ግን አላብራራልኝም፤ እየጮኸ ቀጠለ፤

“ሳትውል ሳታድር በመፅሄትና በጋዜጣ ይህ ታሪክ
ውሸት መሆኑን አስተባብል!”

ክንፈ ባዘዘኝ መሰረት በመፅሄታችን ላይ እንደ ግለሰቦች
ደብዳቤ አድርጌ ማስተባበያውን እንደማይነበብ አድርጌ በደቃቅ
ፅሁፍ አተምኩት።

ሌላ ቀን ደግሞ የማነ ኪዳነ (ጃማይካ) Jon Lee
Anderson የተባለ ደራሲ በቼ ጉቩራ ላይ የፃፈውን አዲስ
መፅሃፍ አግኝቶ፤ ሊያውሰኝ ቃል ገብቶ ነበርና መፅሃፉን
ልቀበል ቢሮው በሄድኩ ጊዜ፤ በሙሴ አሟሟት ጉዳይ ላይ
ስንነጋገር እንባ ቀደመውና ፊቱ ሁሉ ታጠበ፤ እንባውን
እያባበሰ፤

“የፃፍከውን ታሪክ ፈፅሞ አላውቅም! እውነት ነው ብዬ
ለማመን እቸገራለሁ” አለኝ።

“አውአሎም ወልዱ፤ ፃድቃን ገብረትንሳኤና አሰፋ ማሞ
ግን ያውቃሉ” አልኩት።

“እንዴት እኔ አላውቅም?” አለ ፊቱ አሁንም
እየተለዋወጠ።

ለጃማይካ ስሜታዊ ጥያቄዎች ግን እኔ ምላሽ መስጠት
አልቻልኩም። ፃድቃንና ጃማይካ በጣም ይቀራረቡ ነበር።
እንዴት ሳይነግረው ቀረ? ጃማይካና ሙሴ ሁለቱም የሻእቢያ
ታጋዮች የነበሩ ሲሆን፤ ጓደኝነታቸው ጥብቅ ከመሆኑ የተነሳ
ጃማይካ ወንድ ልጁን ሙሴ ሲል ጠርቶታል። በዚያን ቀን Che
Guevara: A Revolutionary Life የተባለውን መፅሃፍ ይዤ
ከጃማይካ ቢሮ ስወጣ፤ ሙሴና ቼ አሟሟታቸው ብቻ ሳይሆን

መልካቸውም እንደሚመሳሰል ልብ አልኩ።

ገብረመስቀል የተባለውን የህወሃት አመራር አባል ኢህአዴግ ፅህፈት ቤት ግቢ ውስጥ ቁጭ ብሎ አገኘሁትና ከሰላምታ በፊት ይህንኑ አነሳልኝ፤

“ስለ ሙሴ የፃፍከው ምንድነው?”

“አንተም አታውቅም ይህን ታሪክ?”

“ኢዲዩ እንደገደለችው ነው የማውቀው”

“እኔ ያገኘሁትን ታሪክ ፅፌያለሁ፤ ገብረመስቀል”

“ይህ ታሪክ እውነት ከሆነ፤ እስከ ዛሬ ለምን ተደበቀ? ዛሬስ በምን ምክንያት ነው ሊነገረን የተፈለገው?... ”

“ይህን ታሪክ ይፋ እንዳደርግ ያዘዘኝ የለም ገብረመስቀል፤ ታሪኩን ካገኘሁ በሁዋላ አመሳክረና እውነት መሆኑን አረጋግጬ በራሴው ስልጣን ነው ያተምኩት!”

“ማንም ሳያነበው ራስህ አተምከው?”

“በትክክል!”

ምንም አልተናገረም። ሲጋራ አውጥቶ ማጨስ ጀመረ። በዚያው ተለያየን።

የሙሴ ታናሽ እህት ገነት ተክሌ ደወለችልኝና ግዮን ሆቴል ቀጠረችኝ። ምሽት ነበር። ግዮን ሆቴል ቁጭ ብለን ስናወራ ቆየንና እየተንሰቀሰቀሽ ማልቀስ ጀመረች።

“ታውቂ ነበር ታሪኩን?” ስል ጠየቅሁዋት።

“በመፅሃፍ ሲታተም ሆድ ብሶኝ አለቀስኩ እንጂ ራሳቸው እንደገደሉትማ አውቅ ነበር። እናቴም ታውቃለች” ለረጅም ሰአት እሷ ስታለቅስ እያበልጃት ቆየሁ።

አለምሰገድ ገብረአምላክን ያገኘሁት ከዚህ ሁሉ በሁዋላ ዘግይቼ ነበር። አለምሰገድ ቀጥተኛ አለቃዬ ነበር። የሙሴን ገድል እንዳነበበው ሰምቼ ነበር፤

“እንዴት አየኸው?” ስል ጠየቅሁት።

“ምኑን?”

“የሙሴን የአሟሟት ታሪክ?”

ከአለምሰገድ ገፅታ ላይ ስሜቴን ማንበብ ከቶ አይቻልም። እንደ አለት ፀጥ ያለ ፊት ያለው ሰው ነው፤

“የሙሴ አሟሟት!” አለ ሲጋራውን እየማገ “.....አከራካሪ ነው። በኢዲዩ ተገደለ የሚሉ አሉ። የለም በእኛ ወገን ነው የተመታው የሚሉም እንደነበሩ አውቃለሁ...” ዘግዮት አለና

አከለበት፣ “...እንዲህ ያሉ አከራካሪ ታሪኮች ታትመው ባይወጡ ይሻላል” ዘግየት አለና ጨመረበት፣ “...በቀጣይ የምትፅፋቸውን ታሪኮች ከማተምህ በፊት ለእኔና ለክንፊ አንዳንድ ኮፒ ላክልን!”

የስሁል ወይም የገሰሰ አየለ ታሪክ ግማሽ እውነትና የተዛባ ትረካ ሊታተም የበቃውም በዚህ ምክንያት ነበር።

በስሁል ወይም በገሰሰ አየለ ትረካ ውስጥም ዋና ዋና እውነታዎችን ቆርጫ እንዳወጣ ወይም እንዳልተርክ ታዝዜ ነበር። ስሁል የእነ መለስን ቡድን ለመግደል በታቀደ ሴራ ውስጥ እጁ እንደነበረበት የሚገልፀው አንቀፅ አንዱ ነበር። የነ መለስ ቡድን የሚባለው አባይ ፀሃዬ፣ ስዬ፣ ግዴይ ዘርአዕዮን፣ አውአሎም፣ ሙሴ፣ ጃማይካ፣ ስዩም መስፍን የመሳሰሉትን በወቅቱ ዩኒቨርሲቲ አካባቢ የነበሩ ተማሪዎችን ያቀፈ ቡድን ሲሆን፣ በአንፃሩ የገበሬዎች ቡድን የሚባል ቡድን ደግሞ ነበር። ይህም የስሁልን ብቸኛ አመራር የሚደግፍ ቡድን ነበር።

አንድ ቀን የገበሬዎቹ ቡድን የነመለስን ቡድን ለመረሸን ይወስንና በአጋጣሚ እቅዱ ይከሸፋል። ከመክሸፉም ጋር ይጋለጣሉ። ከተጋለጡም በሁዋላ ይደመሰሳሉ። ያንን የግድያ እቅድ ስሁል ያውቅ እንደነበር የተረከሁትን ክፍል አለምሰገድ ቆርጦ አወጣው።

“ለምን አወጣኸው?” ስል ጠየቅሁት።

ታሪኩን ያገኘሁት ከስብሃት ነጋ ነበርና ስብሃትና አለምሰገድ በታሪኩ መገለፅ ላይ የተለያዩ አቋም እንዳላቸው እየተረዳሁ ነበር። ስብሃት ያንን ሚስጥር የነገረኝ በቀጥታ እንዲታተም ነበር። አለምሰገድ ሲመልስ፣

“ያ ታሪክ የስሁልን ገፅታ ስለሚያበላሽና ስለሚያዛባ ነው” ሲል መለሰልኝ።

እውነታው ግን እንደዚያ አልነበረም። ዘግይቼ እንደተረዳሁት አለምሰገድ ያቺን ትረካ የሰረዛት የዚያ ታሪክ ይፋ መሆን በስሁልና በቀሪዎቹ አመራር አባላት መካከል የነበሩ አለመግባባቶችን ጎልጉሎ ለማውጣት ቀዳዳ ስለሚከፍትና ይህም አከራካሪውን የስሁል አሟሟት ስለሚቀሰቅስ ነበር።

ርግጥ ነው የግድያ እቅዱ ከከሸፈ በሁዋላ ስሁል በአይነ ቁራኛ የሚታይ የቁም እስረኛ ሆኖ ነበር ለአመት ያህል የቆየው። ዲማ ላይ በተደረገው የአመራር ምርጫ ላይም በተለመደው ድርጅታዊ ስራ ስሁል ሳይመረጥ ቀረ። ይሁን

እንጂ እነ መለስ በወቅቱ ስሁልን ይፈልጉት ነበር። ስሁል በትግራይ ህዝብ ዘንድ የተከበረ ግዙፍ ስም ስለነበረው በስሙ የገበሬዎችን ድጋፍ ለማግኘት እየተጠቀሙበት ነበርና በቁም እስር ይዘውት ቆዩ። ስሁል እስረኛ መሆኑን ሲገነዘብ ከእለታት አንድ ቀን እንዲህ ሲል ጥያቄ ያቀርብላቸዋል፤

“እድሜዬ ገፍቶአል! ሱዳን ልሂድና ገንዘብ በማሰባሰብ እዚያ ሆኜ ላግዛችሁ...”

አዲሶቹ ተመራጮች የስሁልን ጥያቄ ቁጭ ብለው መረመሩ፤ “እውነቱን ሊሆን ይችላል፤ እውነቱን ላይሆንም ይችላል” ተባባሉ። የስሁል ጥያቄ የእውነት ከሆነ ሱዳን ሆኖ ብዙ ሊያግዛቸው እንደሚችል ተገንዝበዋል። ሱዳን ከደረሰ በሁዋላ ከድቷቸው ከኢዲዩ ጋር ከተቀላቀለስ? ስሁል የገበሬ ድጋፍ ስለነበረው ድምጥማግቸውን እንደሚያጠፋቸው ተገነዘቡ። ከብዙ ክርክሮች በሁዋላ ስሁል ወደ ሱዳን ይሄድ ዘንድ ፈቀዱ። 6ሺ ብር እንዲሰጠው ቢጠይቅም 2ሺህ ብቻ ተፈቀደለትና ሱዳን የሚያደርሱት አጃቢዎች ተመድበውለት ስሁል ተሸኘ። በወቅቱ ከፖሊት ቢሮው አባላት በቀር ስሁል ወደ ሱዳን እንደሚጓዝ የሚያውቅ አልነበረም። አለባበሱም እንደተራ ገበሬ ነበር።

ከቀናት በሁዋላ የኢዲዩ ሰዎች አውቶብስ አስቁመው ህዝቡን ሲያጎሳቅሉ ስሁል ተመልክቶ ያንን በመቃወሙ በኢዲዩ ታጣቂዎች እንደተገደለ ተወራ። በርግጥ ኢዲዩ በወቅቱ ስሁልን አለመግደሉን አስተባብሎ ነበር።

ታሪክ ፀሃፊዎች ይመራመሩበት ዘንድ የሚተው ሌላ አከራካሪ መረጃም አለ። ይህም ስሁል እንደ ማርሻል ሮሜልና እንደ ሙሉአለም አበበ ከተገደለ በሁዋላ ከፍተኛ ሽልማት የተሸለመ ሰማእት ነው የሚሉ ወገኖች አሉ። ሂትለር ግን ሮሜልን በግልፅ ነበር የነገረው! “ከምንገድልህ ይህችን መርዝ ዋጥና ሙት! በመኪና አደጋ ሞተ ብለን የጀግና ቀብር እናደርግልሃለን!” ነበር ያለው! ሮሜል የታዘዘውን ፈፀመ። የሮሜል ጥፋት ስሙ ከሂትለር በላይ እየገነነ በመሄዱ እንጂ ክህደት አልነበረም። ከሮሜል ጋር ሲነፃፀር ስሁል ታጋይ ተማሪዎቹ ላይ ክህደት ፈፅሞ ነበር።

የዚያን ጊዜው የስሁል እቅድ የተሳካ ቢሆን ኖሮ ዛሬ የኢትዮጵያ ሁኔታ የተለየ በሆነ ነበር። ምን በሆነ ነበር!? እንደ አንባቢው አመለካከት ይለያያል!

ግራም ነፈሰ ቀኝ አለምሰገድና ክንፈ የቻሉትን ያህል ከጎማመዱለት በሁዋላ የስሁል ታሪክ በተዛባ ሁኔታ ታተመ።

* * *

ክንፈ የሁሉም ወዳጅ የሚሉት አይነት ሰው ነበር።

ፕሮፌሰር አስራትን ወደ ከርቸሌ ከላከ በሁዋላ ከተቀዳሚ ምክትል ፕሬዚዳንት ከቀኝአዝማች ነቃጥበብ በቀለ ጋር ወዳጆች ሆነው ነበር። ቀኝአዝማች ሞጆ ላይ ዳቦ ቤት፣ አዲሳባ ላይ መጋዘን ስለነበራቸው ከድርጅቱ ስራ ይልቅ በግል ቢዝነሳቸው የተጠመዱ ሰው ስለነበሩ ክንፈ ወዶአቸው ነበር። እሳቸውም ለክንፈ ጥሩ አመለካከት ነበራቸው። የግል ጋዜጦች የቀኝአዝማችን ድክመት እየመዘዙ ወቀሳ ሲያበዙባቸው ታዲያ ከአለታት አንድ ቀን ክንፈ ዘንድ ደውለው እንዲህ እንዳሉት ክንፈ አጫውቶኛል፤

“ምን እንዳሉኝ ታውቃለህ?”

“ምን አሉህ?”

“ጋዜጦች አስቸገሩኝ! ፕሮፌሰር አስራት ታስረው ሲሰቃዩ እኔ አለመነካቴን እያነሱ ስሜን እያጠፉ ነውና እባክህ ለአንድ ሳምንት አስረህ ጥቂት አንገላታኝ!”

ይህን ብሎ ክንፈ በሳቅ ፈነዳ ! እኔም አጀብኩት!

“እና ምናልባቸው?”

“እድሜዎ ገፍቶአል። እስርቤት ውስጥ ቢሞቱብን ሰበብ ይሆንብናልና አልተባበርንም አልኳቸው!”

(በወርሃ ነሐሴ 2000 የሪፖርተር ጋዜጣ ዋና አዘጋጅ አማረ አረጋዊ ጎንደር ተወስዶ የታሰረው ቀኝአዝማች እንደጠየቁት እሱም ጠይቆና ተፈቅዶለት ሊሆን እንደሚችል ድረገፆች ላይ ተፅፎ አንብቤያለሁ። አማረ ከጎንደር ሲመለስ በፃፈው ርእስ አንቀፅ የጎንደር ቆይታውን “ጁራሲክ ፓርክ” ሲል መግለፁም ጥርጣሬውን አጠናክሮታል። ጁራሲክ ፓርክ የመዝናኛ ፊልም እንጂ የማስፈራራያ አይደለምና።)

ቀኝአዝማች ብዙ ጊዜ ወደ ክንፈ እየደወሉ “ይህን ይህን አታድርጉ፣ ለስማችሁም በጎ አይደለም” እያሉ እንደ አባት ይመክሩትና ይቆጡት የነበረ ሲሆን፤ ክንፈ ደግሞ መአህድ ተዳክሞ እንዲቆይ ቀኝአዝማችን ከስልጣን የሚገለብጥ ሁኔታ

እንዳይመጣ በሚስጥር ያስጠብቃቸው ነበር።

* * *

“የቡርቃ ዝምታ” ከታተመ በሁዋላ አስተያየቱን እንዲሰጠኝ ከሚገልፅ ማስታወሻ ጋር ለክንፈ ላክሁለት። በሶስት ቀን ውስጥ አንብቦ ከጨረሰው በሁዋላ ጦርቶ እንዲህ አለኝ፤

“አስተያየት ልሰጥህ ፈቃደኛ አይደለሁም”

“ለምን ክንፈ?”

“ስሜ መፅሃፉ ውስጥ ስላለ፣ በዚህ መፅሃፍ ጉዳይ አልገባበትም”

የፕሮፓጋንዳውና የአህዴድ መሪዎች እነ ኩማና አባዱላ እኔ ላይ ጀምረውት የነበረው የጥቃት ዘመቻ ሳይሳካ የዘገየው ክንፈ በጉዳዩ ላይ ለመነጋገር ፈቃደኛ ባለመሆኑ ነበር። እያነጋገሩት አንዳችም አስተያየት ከመሰጠት ይቆጠብ እንደነበር የወሬ ወሬ እየሰማሁ ይገርመኝ ነበር።

ክንፈ ሚዲያዎቹን በቁጥጥሩ ስር ያዋለ ሰውም ነበር። ከግል ጋዜጦች አንዳንድ ለጥቅም ያደሩ ትናንሽ ጋዜጦች ለአንድ ፅሁፍ 150 ብር እየተከፈላቸው የደህንነቱ መሰሪያ ቤቱ የሚያዘጋጃቸውን ፅሁፎች ያትሙ ነበር። የግል ጋዜጣ ዋና አዘጋጅችን ለዚህ አይነት ስራ እንዳግባባ ሁለት ጊዜ ታዝዞታለሁ። ክንፈ እንዳጫወተኝ ጋዜጠኞቹ መርፌ የምታክል የድምፅ መቅጃና ማስተላለፊያ መሳሪያ ይዘው ወደ ተቃዋሚዎች ስብሰባዎች ለመግባት 1500 ብር ብቻ ይከፈላቸው ነበር። አበራ የማነአብ የታሰረበትን የግዥ ሆቴል ስብሰባ ክንፈና መለስ ቢሮአቸው ቁጭ ብለው ይከታተሉት ነበር። ክፍሌ ሙላትና በፍቃዱ ሞረዳ የተባሉትን ጋዜጠኞች ግን ክንፈ አጥብቆ ይጠላቸው የነበረ ሲሆን ‘ደመኛ ጠላቶች’ ይላቸው ነበር።

የሪፖርተር ጋዜጣ ዋና አዘጋጅ አማረ አረጋዊና ክንፈ ገብረመድህን ጓደኞቻችን ነበሩ። ጓደኝነታቸውም የጥንት እንጂ የቅርብ አልነበረም። አማረ አረጋዊ በትግሉ ዘመን በረሃ ውስጥ ሶስት አመታት በታሰረበት ወቅት እንኳ ከክንፈ ጋር ጓደኝነታቸው የተቋረጠ አልነበረም። ለሪፖርተር ጋዜጣ ኢንፎርሜሽን ማግኘት ዋና ምንጭም ክንፈ የነበረ ሲሆን፣ እኛ በድርጅት ስር ታቅፈን እንኳ እየለመንን የማናገኘውን መረጃ አማረ በተኛበት እንደዋዛ ያገኝ ነበር። ለሪፖርተር ጋዜጣ መረጃ

ማግኘት ክንፈ አቢይ ሚና ነበረው።

* * *

አንድ እለተ ረቡእ ማለዳ ክንፈ ደወለና፤

“የዛሬውን የኤርትራና የሊቢያ ዜና ከየት አገኘኸው?”

ሲል ጠየቀች።

በኤርትራና በሊቢያ መካከል አንዳንድ አለመግባባቶች መፈጠራቸውን የሚገልፅ ዜና በሁለተኛው ገፅ ላይ አትመን ነበር።

“መሃመድ ጠሃ ነው የሰጠኝ”

“ከቻልክ አሁኑኑ ቢሮዬ ና” ሲል ክንፈ አዘዘች።

እንደደረሰኩ እንዲህ አለኝ፤

“ዜናው ስህተት ነው!”

“እንዴት?”

“በኢሳይያስና በጋዳፊ መካከል ችግር የለም”

በእውነቱ ይህ አጀንዳ ለኔ ልዩ ሆኖ የሚታይ አልነበረም። በኢትዮ ኤርትራ ግጭት ወቅት እንደ አቅጣጫ የተሰጠን ስራ ሻእቢያንና ኢሳይያስን ማጥላላት ስለነበር ዜናው ሃሰት ቢሆንንን ጉዳቱ አልታየኝም ነበር፤

“የሆነው ሆኖ ዜናው ለምን ትኩረትህን ሳበ?” ሲል ጠየቅሁት።

“የወጣበትን አላማ ማወቅ ፈልጌ ነበር”

“እንዳልኩህ ጠሃ ነው የሰጠኝ። የተሳሳተ ይሆናል ብዬ ስላልገመትኩ አላረጋገጥኩትም” አልኩት።

በነገራችን ላይ መሃመድ ጠሃ ዙላ አካባቢ የተወለደ ኤርትራዊ ነው። በወቅቱ የቀጠር ሚዲያ ወኪል ጋዜጠኛ ሆኖ አዲሳባ ተመድቦ ይሰራ የነበር ሲሆን፤ የሃይል ሚዛን እያየ አረማመዱን የሚያስተካክል የጥቅም አይነት ሰው ነው። በሙያው ግን የአረብ ሃገራትን መሪዎች በአካል የሚያውቅ ፈጣን ጋዜጠኛ ነበር።

“ስለ ጠሃ ምን አስተያየት አለህ?” ሲል ጠየቀች።

“ጠሃ ጎበዝ ጋዜጠኛ ነው” አልኩት።

“ማለቴ ስለአመለካከቱ፤ ታምነዋለህ?”

ሳላመነታ ምላሽ ሰጠሁት።

“ሻእቢያ እንደሚያሳድደው ነግሮኛል”

“ታምነዋለህ? በሻእቢያ ሊጠረጠር ይችላል?”

“ያን ለማለት ማስረጃ የለኝም”

“ሻእቢያ ጠሃን ሊገድል የሚፈልግ ይመስልሃል?”

“አላውቅም፤ መረጃ የለኝም”

“የማስፈራሪያ ደብዳቤ ፅፈውለታል! ይህን ታውቃለህ?”

“ያን ደብዳቤ አሳይቶኛል” አልኩት።

“ከሁለት ሳምንት በፊት የመን - ሰንኦት ላይ ካረፈበት ክፍል ድረስ መጥተው ‘ኩርኩር ወያኔ’ (የወያኔ ቡችላ) ሲሉ ሰድበው፤ የሚሰራውን ስራ እንዲያቆምና ከአዲሳባ እንዲወግ እንዳይዘዙትስ ነግሮሃል?”

“ክንፈ! የምትነግረኝን ታሪክ መሃመድ ጠሃ ላገኘው ሰው ሁሉ ነው የሚያውረው!”

ጥቂት ሰከንዶች ፀጥ ብሎ ከቆየ በሁዋላ፤

“በተግባር እንደምናየው ጠሃ ሻእቢያን የሚጎዱ ዘገባዎች እየሰራ ነው። የሚሰራው ስራ ለኛ በጣም ጠቅሞናል! ዛሬ እናንተ ጋዜጣ ላይ የወጣው ዜና ከጠሃ መምጣቱ አስገርሞኛል” አለኝ።

ክንፈ ከኔ ምን ለማወቅ እንደፈለገ በፍፁም ሳይገባኝ በዚህ ተለያየን።

ከሁለት ወራት በሁዋላ መሃመድ ጠሃ ሂልተን አካባቢ ይኖርበት ከነበረው አፓርታማ እንደወጣና የተዋበ ሙሉ እቃ ያለው፤ ወላንሳ በወላንሳ የሆነ ድንቅ ሺላ እንደተሰጠው ሰማሁ። በመሃመድ ጠሃ ጉዳይ ላይ ከክንፈ ጋር ከተነጋገርን በሁዋላ ክንፈ ከኔ ጋር ያለውን የጠበቀ ግንኙነት እያላላ ሄደ። ‘ስራ በዝቶበት ይሆናል’ ብዬ እኔም ችላ ብዬ ተውኩት።

ወደ ቢሮው ስደውልም ቆይቼ እንድደውል በፀሃፊው በኩል ይነገረኝ ጀመር። በወቅቱ ክንፈ ሊርቀኝ የጀመረው በመሃመድ ጠሃ ምክንያት ይሁን ወይ በሌላ ማወቅ አልቻልኩም ነበር።

* * *

ከዚያ በሁዋላ ክንፈን ያገኘሁት አንድ ጊዜ ሲሆን፤ ይህም ከመኮብላሌ ሁለት ሳምንታት በፊት ቢሮው አስጠርቶኝ ነበር። በዚያን እለት የተነጋገርኩት በዚህ የትረካ ክፍል ማብቂያ ላይ አወጋችሁዋለሁ።

* * *

ክንፈ! የፀጥታው ሹም!

እነሆ ናይሮቢ ከተማ ዳርቻ ላይ ከሚገኝ የእንግሊዛውያን ባልና ሚስት ንብረት ከሆነ ፀጥተኛና የድሃ ቱሪስቶች ማረፊያ ሆኖ ተቀምጯልሁ። ከአምስት ደቂቃ በፊት BBC ከተባለው ሬድዮ ጣቢያ የክንፈን የመገደል ወሬ በመስማቴ በተቀመጥኩበት ደንዝገፎያለሁ...

- 15 -

የመጨረሻው ምሽት

ወደ መጨረሻዬ መጨረሻ - ፊቴን አዞርኩ፤
የሚታዩኝን ማየት አቃተኝ፤
ወደ መጀመሪያዬ መጀመሪያ ሃሳቤን መለስኩ፤
ሃሳቤን አላመንኩትም፤
ወደ ውስጠኛ ውስጠኛዬ ገባሁ፤
እዚያው ቀረሁ፤
(ግጥም - ስንዱ አበበ)

ወደ ግብዣው አዳራሽ እንግዶቼ እየዘለቁ ነው...

ስብሃት ገብረእግዚአብሔር፤ ሂላን መሃመድ፤ ሲሳይ ንጉሱ፤ መአዛ ብሩ፤ ማሞ ውድነህ፤ ትእግስት ህሩይ፤ ደረጄ ደስታ፤ ታገል ሰይፉ፤ ተፈራ ገዳሙ፤ እንዳለጌታ ከበደ፤ አበበ ባልቻ፤ መስፍን ሃብተማርያም፤ አቦነህ አሻግሬ፤ ሰአዳ መሃመድ፤ አብርሃም ረታ አለሙ፤ ኡቅባይ በርሄ፤ ሙላቲ ገብሩ፤ ፍቅረማርቆስ ደስታ፤ ተፈራ አለሙ፤ ማንያዘዋል እንዳሻው ...

ሁለት መቶ ሰው እንዴት ልዘርዘር? ምናለፋችሁ!

እነዚህ ሁሉ ደራስያንና ጋዜጠኞች አሊያም የኢትዮጵያ የስነጥበብ ሰዎች ናቸው። ከዋቢ ሸበሌ ሆቴል ቀይ ሳሎን ደጃፍ ላይ ቆሟ ለእንግዶቼ “ቅፅ አምስት - እፍታ” መፅሃፍን እያደልኩ እቀበላቸው ይገደያለሁ። ተጋባዦቼ ለመፅሃፍ ምረቃ መጠራታቸውን ነው

የሚያውቁት። እኔ ግን ስለመጨረሻው ምሽት እያንጎራጎርኩ ነበር። ሰውር የሰንብት ምሽት።

ሁሉም ነገር የተፈፀመው እንደ ሰመመን ባለ ቅዠት ውስጥ ሆኖ ይሰማኛል። ጀርባዬን ለትውልድ ሃገሪ ሰጥቼ ለመከብለል ተገድጄ፣ የኢትዮጵያን እውቅ የስነጥበብ ሰዎች የመፅሃፍ ምረቃና የሰንብት ግብዣ ጠርቼ በማስተናግድባት በዚያች ደቂቃ የሚካሄደውን ሁሉ የፀጥታው መስሪያ ቤት ሹም ክንፈ ሁሉን ያውቅ ነበር። የግብዣው ገንዘብም በበረከት ስምዖን ተፈቅዶ ወጪ የተደረገ ነበር።

ማሞ ውድኅህ ሙሉ ጥቁር ሱፍ ልብስ ለብሰዋል። ቁመናቸውና በረዶ የመሰለ ጠጉራቸው ለግርማ ሞገሳቸው ያበረኩቱት አስተዋፅኦ ከፍ ያለ ነበር። “ማሞ ማናቸው?” ብሎ የሚጠይቅ መቸም የለም። ወራሪው የኢጣሊያ ሰራዊት ኢትዮጵያን በያዘበት ዘመን በአንድ የጣሊያን የጭነት መኪና ተሳፍሮ አዲስ አበባ የገባው የዚያን ዘመኑ እረኛ፤ የዛሬው 40 መፅሃፍ ያሳተሙት ማሞ ናቸው።

ጋሽ ስብሃት ከአዳራሹ ግድግዳ አጠገብ ከልጁ ከዜና ጋር ተቀምጦአል። በዛሬው የመፅሃፍ ምረቃ ላይ የንግግር ሰአት ከተያዘላቸው መካከል አንዱ ነው። ይህን ተወዳጅ ደራሲ ምናልባትም ለመጨረሻ ጊዜ ነው የማየው። ማለዳ ላይ ቡና ስንጠጣ የሚያወጋኝ ውብ ወጎች ለዘልአለሙ ሊቀሩብኝ ነው። ስብሃትን የማያከብርና የማይወድ መቸም የለም። እኔ በታሪክ አጋጣሚ አለቃው ብሆንም፤ ግንኙነታችን ግን የተማሪና የአስተማሪ ነበር። በስነፅሁፍ እንድንዳብር ካደረጉኝ ዋና ዋና ሰዎች አንዱ ስብሃት መሆኑን በኩራት ስናገር እኖራለሁ። ከዚያም በላይ ግን ስብሃት የሁሉም ዓደኛ ነው። ለስብሃት አለቃው ሆኜ ለአመታት አብረን ብንሰራም፤ አንዳንድ ጉዳዮች ላይ እሱ ነበር የሚያዘኝ፤

አንድ ቀን እንዲህ ሲል ጠይቆኛል፤

“ላማክርህ ነበር የመጣሁት...”

“እሺ ጋሽ ስብሃት... ምን ነበር?”

“ገንዘብ ቸግሮኛል...”

ዝም አልኩ። ምክንያቱም የመጪዎቼን ሁለት ወራት ደሞዱን ከወዲሁ ወስዶአቸው ነበርና ምን

እንደማደርግ ግራ ሊገባኝ ጀምሮ ነበር። እሱም ይህን ተገንዝቦ ኖሮ ፈጥኖ ንግግሩን ቀጠለ፤

“ደግሜን ቀድመህ ስጠኝ ልልህ አልችልም። ወስጄዋለሁ። አሁን ግን ሳስብበት ቆየሁና አንድ ሌላ ዘዴ መጣልኝ።”

“ምን ዘዴ አገኘህ ጋሽ ስብሃት?”

“ታታሪ ሰራተኛ በሚል ለምን ቦነስ አትሰጠኝም?”

በሳቅ ነበር የፈነዳሁት!!

ለነገሩ ስብሃት ታታሪ ሰራተኛ ነበር። ‘እነሆ በረከት’ የተሰኘች አምዱን አንድም ቀን አንድሎ አያውቅም። ስብሃት በራሱ ሰአት ጊዜውን በትክክል መጠቀም የሚችል ደራሲና ጋዜጠኛ ስለመሆኑ ዘንብ ወላ “ማስታወሻ” በተባለ መፅሃፉ ብዙ ብሎለታል። እኔም ወደፊት እድሜና ጊዜ ካገኘሁ ስለ ደራሲ ስብሃት መፃፌ አይቀርም።

በረከትና ክንፈ ምን እየቀረብኝ እንደሆነ ባለመገንዘብ ከሃገሬና ከወዳጆቼ እየነጠሉኝ ይገኛሉ። ይህ በኔ ላይ የሚፈፀም ወደር የሌለው ግፍና ወንጀል መሆኑን ግን ሊረዱ አይችሉም።

* * *

የሰራ ባልደረባዬ መኩሪያ መካሻ ጥግ ላይ ከሶስት ከማላውቃቸው ሰዎች ጋር ተቀምጦ ቢራውን ይቀመቅማል። ስለ ራሺያ ደራሲያን እየተረከላቸው እንደሚሆን ግልፅ ነው። ቼኮቭና ቶልስቶይ የመኩሪያ ቅደመ አያቶች እስኪመስሉኝ በነሱ ፍቅር የተለከፈ ነው። በሃገራችን ደራሲያን መካከል የሚታየው መመቀኛኝት መኩሪያን ከልብ ያሳዝነዋል፤

“ምቀኝነት በየትም አለም ላይ ያለ ነው። የኛ ግን ይበዛል። ምቀኝነት ከማለትም መገዳደል ቢባል ይቀላል” አለኝ አንድ ቀን፤ አያያዘናም ቀጠለ “...እስኪ አሁን የታገል ሰይፉን ስራዎች ተመልከት። ከፑሽኪን በምን ያንሳሉ? ታገልን በቅርብ የምናውቀው እንወደዋለን እንጂ ሃገሪቱ አን ዳችም እድል አልሰጠችውም”

ሌላ ቀን ደግሞ እንዲሁ ስለምቀኝነት ስናወራ የሩስያ ደራሲያንን ጠቀሰልኝ፤

“ጎሳል ታዋቂ የሆነበትን The great inspector የተባለውን

ድርሰት ሃሳቡን ያገኘው ከፑሽኪን ነው። ፑሽኪን አንድ ቀን ጎሳልን እንዲህ አለው፣ ‘ጎሳል ይህን አንተ ብትፅፈው ከኔ የተሻለ ይዋጣለታል’ እና ሰጠው። የኛ ሰውኮ የፃፍከውን ትቶ ስለግል ጉዳይህ ገብቶ ነው የሚፈተፍተው!”

መኩሪያ በጣም ቀጭን ሲሆን አምስት አመት አብረን ስንሰራ፣ እኩል እየበላንና እየጠጣን ምንም ክብደት ባለመጨመሩ እቀናበት ነበር። “የማትወፍረው ስለ ምቀኝነት እያሰብክ ስለምትንጨረጨር ነው” እያልኩ እቀልድበት ነበር።

እንግዶቼ እየዘለቁ ነው፤

ደረጄ ሃይሌ ገብረመድህን - ጋዜጠኛው ሳምሶን ማሞና ባለቤቱ ዜድ - ይሁን እንዳሻው - ሶሎሜ ታደሰ - መታሰቢያ ተሾመ - ግሩም ላቀው - ኤፍሬም እንዳለ - ፈቃደ የምሩ - ግርማይ ወልደጊዮርጊስ - ሺፈራው ከበደ - ቶማስ አርጋው - ሰለሞን አበበ - ዘነበ ወላ - ወሰን ይሄይስ - ተክሌ ተስ ፋልደት እንዳመጣጣቸው በመዘለቅ ላይ ናቸው።

* * *

“እፍታ” የተባለችውን መድበል ለመመስረት የወጠን ኩት በኛ ዘመን ወርቃማ ዘመን መፍጠር ይቻላል የሚል ህልም ይገኝ ነበር። “እፍታ” የተለያዩ አጫጭር የስነፅሁፍ ስራዎችን እያሰባሰበች የምትታተም መፅሃፍ ናት። ዛሬ ቅፅ አምስትን ለማተም ስንበቃ በመቶዎች የሚቆጠሩ ፀሃፊዎችን ማሳተፍ ችለን ነበር። ይህን ቅዱስ ፕሮጀክት እኔ ልቀጥለው ባልችልም፤ ሌሎች በተሻለ መንገድ ሊያስቡበት እንደሚችሉ ተስፋ አድርጌያለሁ።

* * *

የዜና አገልግሎት አንድ ጋዜጠኛ ሲመጣ በትኩረት አጤንኩት። እንዳልተጠራ አውቃለሁ። አስተያየቴ ገባው መሰለኝ፤

“አቶ ስሜክህ መኮንን ናቸው ወክለው የላኩኝ” ሲል ተሸቀዳድሞ ነገረኝ።

“ስሜክህ ለምን አልመጣም?” ስል ጠየቅሁት።

“አልቻለም! ይቅርታ በልልኝ ብሎኛል”

ይቅርታውን ተቀብዬ ወደውስጥ አስገባሁት። ስሜክህ እንዲመጣ ተመኝቼ ነበር። በጋዜጠኛነትና በስነጥበብ ህይወት

መንገድ ላይ እንደ መምህር ከማያቸው ከነ አረፈ.አይኔ ሃጎስ፤ አበራ ለማ፤ ሃይለ መለኮት መዋእል፤ ከነ መንግስቱ ወልደማርያም፤ ብርሃኑ ዘርይሁን እና ስብሃት ቀጥሎ ስሜኑን መኮንንም በኔ ህይወት ውስጥ የክብር ቦታ አለው።

* * *

ስላሌመጡት ማሰብ ጀመርኩ።

ዶክተር ፈቃደ አዘዘ ተጠርተው ነበር። ምነው አልመጡም? ሃያሲው አስፋው ዳምጤም እንዲሁ፤ ተስፋዬ ገሰሰ፤ አታክልት ሃገገ፤ ገበየሁ ዋለልኝ፤ ተሾመ ብርሃኑ፤ ቴዎድሮስ ሙላቱ፤ መኮንን ቶላ፤ ነቢይ መኮንን፤ አስፋ ማሞ ገና አልመጡም። ለፕሬስ ድርጅት ፀሃፊ ለሂሩት የጥሪ ወረቀት ልኬላት ነበር። ከመጣች ምላሽ ያላገኘውን ማመልከቻ ያስገባሁት እኔ እንደነበርኩ እነግራታለሁ።

በር በሩን አሻግራ እያየሁ ነው። ፊርማዬ አለሙ በህይወት የለችም እንጂ ዋና እንግዳዬ በሆነች ነበር።

“ክራር” የተሰኘችው የፊርማዬ ግጥም ትዝ አላችሁ?

በጣቷ ፈላልጋ - ባወጣችው መንገድ፤

ታሳዝኛለች - ተቀምጣ ስትነጉድ፤

ባምስቱ ጣቶቿ - ደርድራ ደርድራ፤

አጠገቤ እያለች - ወጣች ተንደርድራ፤

አንጋፋው ደራሲና ገጣሚ አበራ ለማ ኖርዌይ ተሰዶአል። በነፃ ህሊና ማሰብ እንድችልና እንድፅፍ ካገዙኝ ዋነኛ የጥበብ ሰዎች አንዱ ነበር። ለአማረ አረጋዊም የጥሪ ካርድ ልኬለት ነበር። ሳህለስላሲ ብርሃነማርያም ሲዘገዩብኝ በአቶ ማሞ ውድኑን ሞባይል ስልክ ደወልኩላቸውና እንዳልቻሉ ከይቅርታ ጋር ነገሩኝ። በስውር ተሰናበትኳቸው። ሴኮ ባይመጣም ጆሮ ጠቢ ልኳል። እስከ ዛሬ ምስጢሩ ባልተገለጠልኝ ምክንያት ጠምዶ ይዞኛል። መዝሙር ፈንቴ ገና አልመጣም። ድንቅ ፀሃፊ ተውኔትና ገጣሚ ነው። “ዳና” የተባለችውን ቴአትር ባዲሳ መዘጋጃ ቤት ተመልክቼለታለሁ።

መስፍን ሃብተማርያም ሽክ ብሎ ብቅ አለ። እንደዚህ ለብሶ አይቼው ስለማላውቅ ሳልገረም አልቀረሁም።

“ሽክ ብለሃል!” አልኩት “እፍታ”ን እያስያዝኩት።

“ወንድሜ ነው ከውጭ ያመጣልኝ” አለ ልብሱን እየ

ነካካ፣ “...ዛሬ ከቤቴ ስወጣ የሰፈራችን ሰዎች ሊያውቁኝ አልቻሉም። የኛ ሰፈር እንደምታውቀው ጭቃና ኮረኮንች ስለሆነ እየተጠነቀቅሁ ስራመድ፣ ከየት የመጣ ሃብታም ነው?’ እያሉ በመገረም ያዩኝ ነበር። አሮጊቶች ቡዳ እንዳይበላኝ ቱፍ ቱፍ አሉብኝ። ጠጉራቸውን ይቆረጡ የነበሩ ሳይቀር እያቋረጡ ወጥተው አዩኝ። አንዳንዶቹ ፊቴን ትክ ብለው ያዩና ‘መስፍንን ይመስላል’ እያሉ ሲነጋገሩ ‘መስፍን ነኝ’ አልኳቸው። ልብስ ሰውን እንዲህ ይለውጣል ለካ ብዬ ተገረምኩ...”

ልብሱን እየነካካ ሳቀ። መስፍን ሲናገር እንዲሁ ነው። ምፀቱ አንጀት ያርሳል። ከሚፅፈው በላይም ወጉ ይጣፍጣል። መስፍንን ሳይ የደብረዘይቱ የአማርኛ መምህራችን ጋሽ ዝናቡ ዘንብ ትዝ ይሉኛል።

* * *

ታገል ሰይፉ ብቻውን መጣ። ትህትናውን እንደ ግጥሞቹ እወድለታለሁ። ታገል ጥሩ ዓደኛዬ ነው። ገና ሲመጣ በራሱ ግጥም ተቀበልኩት። ከታገል ተወዳጅ ግጥሞች የአንዷን የመጀመሪያ መስመር ስንኞች፣

“ፍየሊቱ ገደ ቢስ ናት...” ብዬ ስጮህ፣

ይህን ሳታይ የሞተችው!... ” እሱ ቀጠለ።

ተሳስቀን ተቃቀፍን። ታገል ወደ ውስጥ ከገባ በሁዋላ ቀሪዎቹን ስንኞች እኔው ለራሴው አዜምኳቸው።

ፍየሊቱ ገደቢስ ናት - ይህን ሳታይ የሞተችው፣
ቆዳዋ ስሙን ቀይሮ - እሳት ሲያነድ መች አየችው፣
ኸረ ወናፍ ክብሩ ይስፋ - አየር መሳቡ በሱ ያምራል፣
ያመዱን ጭጋግ ገላልጦ - የእሳቱን አይን ያበራል፣
ከንቱ ሰው ግን እንደ ወናፍ - አየሩን ስቦ ቢተፋው፣
በተለከፈ ትንፋሹ - የጊዜን ብርሃን አጠፋው፤

ከበደ ደበሌ ሮቢና ሞገስ ሃብቱ ተከታትለው ገቡ። ሁለቱም ተፈጥሮ ጥበብን ያለስስት የቸረቻቸው የዘመናችን ጥበቦች ናቸው። ሞገስ ሃብቱ ታጋይ ቢሆንም “እንደ ኢህአዴግ ማሰብ” ከተባለው እስር ቤት ህሊናውን ነፃ ያወጣ ጀግና ነው። የመከላከያ ጋዜጠኛ እንደመሆኑ በኢትዮ -

ኤርትራ ጦርነት ወቅት ግንባር ሄዶ አዛዦች በሺቫዝ ዊስኪ ሲራጩ ተመልክቶ ደስ አላለውም። እንደነገረኝ ለሱም ተቀድቶለት ጠጥቶአል፤ እየጠጣ ታዲያ ጥቂት ስንኞችን ቋጠረ፤ ከፊሉን ላስነብባችሁ፤

መቶ ሺህ ብር ይውጣ፤
ሰው ጠግቦ እንዲወጣ፤
ውስኪም ብዙ ግዙ፤
ቢራም ብዙ ብዙ፤
ምግብም ብዙ ግዙ፤
ሁሉም በገፍ ይምጣ፤
ሰው ጠግቦ እንዲወጣ፤
እየበላህ ብላ፤ እየጠግህ ጠጣ፤
ከህዝብ ነው እንጂ ካንተ ኪስ አይወጣ፤

ሞገስ ነጭናጫና አፈንጋጭ ነው። ለአለባበሱ ግድ የለውም። በትግሉ ጊዜ ጀምሮ በፊደሉ ጣቢያው አብረን እንሰራ ነበር። እንግባባለን። እድገት ታዲያ ወደ ሞገስ አጠገብ ደርሳ አታውቅም። ሞገስም ለስልጣንና ለገንዘብ በፍፁም ግድ የለውም። የሚያረካው ቢኖር በነፃ ህሊና የተሰማውን ወረቀት ላይ ማስፈር ነበር። እነዚያን በነፃ ህሊና የሚያስፍራቸውን ስነ ግጥሞች ታዲያ ወደኔ ነበር ይዞ የሚመጣው።

“እነዚህ ግጥሞች... ያውልህ!” ይለኛል። በደስታ ነበር የምቀበለው።

* * *

እንግዶቼ ወደ ግብዣ አዳራሹ እየዘለቁ ነው...

አብዛኞቹ መጥተዋል። እሩብ ያህል ይቀራሉ። ለሪፖርተር ጋዜጣ ምክትል ዋና አዘጋጅ ለእሹቴ አሰፋም የጥሪ ወረቀት ልኬለት ነበር። የሚመጣ ግን አይመስለኝም። እንደተቀየመኝ ወሬ ሰምቻለሁ። እንደ ማርያም ጠላት እንደጠላኝ ነግረውኛል። ምክንያቱን ግን አላወቅሁም። እሹቴ ከጃንሚዳ በሚል የብእር ስም የሚፅፋቸውን ውብ መጣጥፎች እወድለት ነበር። በተለይም ብርሃኑ ዘርይሁንን የካቲት መፅሄት ላይ እንዴት ጥሩ አርጎ ገልጾታል? ትረካውን በብርሃኑ ዘርይሁን በራሱ ግጥም መጀመሩ ጭምር ትዝ ይለኛል። ስንኞቹ ግን ሙሉ በሙሉ አይታወሱኝም፤

ረጅም እቅዱ - ከዳር ሳይደርስለት፤
ባጭሩ ተቀጭቶ - ህዝብ ሲያለቅስለት፤
የቆመ ሲሸኘው - እየተሳለመ፤
እንግዲህ ይባላል፤
“የመኖር ግዳጁን - የሰው ልጅ ፈፀመ”

* * *

ትእግስት ህሩይ ዘግይታ መጣች። ሰላምታም
ሳንለዋወጥ እንዲህ አለችኝ፤

“The Brothers Karamazovን አንብባለሁ?”

“አንብቤዋለሁ ትእግስት፤ በጣም ድንቅ ነው”

“ሞስኮ ሳለሁ ወልጄ አልጋ ላይ ሆኜ ነው
ያነበብኩት”

“ደግሜ ማንበብ እፈልጋለሁ፤ እሱን መፅሃፍ”

“አውስሃለሁ!”

ወደ ግብዣው አዳራሽ መራሀዋት። ከትእግስት ጋር
በእጅጉ እንግባባለን።

* * *

አርቲስት አበበ ባልቻና ጋዜጠኛ መአዛ ብሩ አንድ
ላይ መጡ። አዲስ አበባ የገባን ሰሞን እሁድ እሁድ እነ
መአዛ ቤት እየተሰባሰብን ግጥም እናዳምጥ ነበር። አማረ
የዊንጌት ተማሪ ሳለ ከመአዛ ጋር ይተዋወቁ ነበርና አቴሎና
ባለቤቱን በሱ በኩል ነበር ያወቅሁዋቸው። አንድ የስነጥበብ
ማህበር ልንመሰርት ጀምረን ሳንገፋበት ቀረን። ከስብስቡ
ውስጥ እኔና አማረ አረጋዊ ብቻ ነበርን ወያኔዎች።
የፕሮፌሰር መስፍንን “መሰላል” የተሰኙት ግጥም ከአርቲስት
እሸቱ ጥሩነህ አንደበት የሰማሁት እነ መአዛ ብሩ ቤት ነበር።
“በመሰላል ወደ ላይ ስትወጣ የጨበጥኸውን ትረግጣለህ፤ ወደ
ታች ስትወርድ ደግሞ የረገጥኸውን ትጨብጣለህ” የሚለውን
የግጥሙን ይዘት በጣም ወድጄው የነበረ ሲሆን፤ የፕሬስ
መምሪያው ስልጣን እንዳይጣፍጠኝ ከመከሩኝ መካከል “መሰላል”
አንዱ ነው። አንዳርጋቸው ፅጌም አብሮን ነበር። ሁዋላ ግን
ደበርነውና መምጣት አቆመ። እኛም ብዙም ሳንቆይ
ተበታተንን...

ሃይለመለኮት መዋእል የታለ?

ይምጣ አይምጣ ርግጠኛ አይደለሁም። ግማሽ መንዜ - ግማሽ ኤርትራዊ ነው። ከሁለቱም ወገን አክሲዮቹ እሱ ቤት ሲገናኙ እሱ አስተርጓሚ ሆኖ ያዋያቸዋል። ማርያም ሰላም ታመጣ ዘንድ የሚለምኑ ደጋግ አክሲዮች ነበሩት። የኢትዮ - ኤርትራ ጦርነት እየተካሄደ እነሱ ቡና እየጠጡ አምላክን ይለማመኑ ነበር። አዬ የዘመናችን ፖለቲካ!

* * *

ከሃገር እየኮበለልኩ ነውና የቢሾፍቱን ልጆች በሃሳብ ተሰናበትኩዋቸው! እንደማንኛውም ሰፈር ልጆች እኛም ብዙ ትዝታዎች ነበሩን። ገንዘብ እያሰያዝን ካለ ተጫውተናል። በርግጥ እኔ ካለ አልወድም። እናቴ ግን “ልጆች ሁሉ ካለ ሲጫወቱ አንተ ፈዛዛ ሆንክ” አለችና ጆሮዬን እየመዝገለገች ወደ ካለ ሚዳው ይዛኝ ሂደች። የካለ ሚዳው ንጉስ ሲራክ ተሾመ ይባል ነበር። በዚያች በቢሾፍቱ ቀበሌ ፍትህ በሌለው ሁኔታ የሲራክን ካልችና ቡጢ ያልቀመሰ የለም። ዛሬ ታዲያ ሲራክ ከፍተኛው ፍርድ ቤት አካባቢ የፍትህ አካሉ ባልደረባ ነው። እናቴ ጆሮዬን እየመዝገለገች ወስዳ ለሲራክ አስረክ በቺኝ፤

“ልጆች ሁሉ ሲጫወቱ እሱ ፈዛዛ ሆነ። ከናንተ ጋር ይጫወት” አለችው።

“መዋጮ አለው፤ ሃምሳ ሳንቲም ያስከፍላል!” አላት።

እናቴ ሳታመነታ ነጭ ክብ ሃምሳ ሳንቲም ለሲራክ ሰጥታው ተመለሰች። ሲራክ ወዲያውኑ የራሱ ቡድን በረኛ አደረገኝ። የኅሉን ግንድ ተደግፌ በሃሳብ ተውጮ ሳለ ኅል ገባብኝ። ሲራክ እንደ ግስላ እየዘለለ መጥቶ ከጥሩ ጥፊ ጋር ሃምሳ ሳንቲሙን መልሶልኝ አባረረኝ። እያለቀስኩ ወደ ቤት! በህይወቴ ሙሉም አዲስ አበባ ስታድየም የገባሁት አንድ ጊዜ ብቻ ሲሆን፤ እሱም ለድርቅ (ለችጋር) እርዳታ ለመስብ ሰብ በተዘጋጀ በአል ላይ ታምራት ላይኔን አጅቤ እንድንኝ ግዴታ ሆኖብኝ ነበር።

ወግን ወግ ያነሳዋል እንዲሉ፤ የዚያን እለቱ የስታድየም ቆይታችን አሰቃቂ ነበር። ካታንጋዎች ታምራትን “ሌባ! ሌባ!” እያሉ ሲጮሁበት የምንገባበት እስኪጠፋን ተጨነቅን። ለታምራት አዝኛለት ነበር። ታምራት 17 አመታት ድንጋይ ላይ እየተኛ የታገለው ለመሰደብ

አልነበረም። በወቅቱ እነ መለስ ካታንጋዎችን እንደ ወመኔ የፈረጁቸው ታምራትን ለማፅናናት እንጂ የካታናጋ ድምፅ የህዝብ ነፃነት መሆኑን አጥተውት አልነበረም። በዚያን እለት ከታምራት በቅርብ ርቀት ላይ ተቀምጦ የነበረ ሲሆን፤ በወቅቱ በታምራት ገፅታ ላይ ጠብቄው የነበረውን ድንጋጤ ወይም ንዴት አላየሁም። ትክዝ ብሎ የሚያወግዘውን ህዝብ እያስተዋለ ነበር። ታምራት እራሱን መሸንገሉን ለማቆምና ከተቆለፈበት የብረት ግቢ ለመውጣት ይችል ዘንድ ካታንጋዎች አስተዋዖ ሳያደርጉለት እንዳልቀሩ የራሴ ጥርጣሬ አለኝ።

(ታምራት ላይኔ የታሰረበት ወይም ከህወሃት ጋር የተጋጨበት ምክንያት ሙሰና እንዳልሆነ ብዙዎች የኢህአዴግ አባላት በርግጠኝነት ይናገራሉ። ውስጥ ውስጡን የሚነገረው ታምራት አውሮፓ ለጉብኝት በሄደበት ወቅት ከኢህአፓ ጋር ምስጢራዊ ግንኙነት አድርጎአል የሚል ነበር። በሙሰና ምክንያት የታሰረ የኢህአዴግ አባልም እስከ ዛሬ የለም። ህወሃት የአባል ድርጅት አመራር አባላትን “ብላ! ጠጣ! ደስ ይበልህ፤ የፖለቲካ ተቃውሞ ግን አታንሳ” በሚል መርህ እንደሚያስተዳድሯቸው የሚታወቅ ነው።)

* * *

አብርሃም ረታ አለሙ አብረውት ካሉት ጋር የሞቀ ጨዋታ እንደያዘ አሻግራ አየሁት። “አልን፤ ተባልን፤ ይባላል” የተባለ መጣጥፉ በተወዳጅነት ከመዘገብኳቸው መካከል አንዱ ነው። አብርሃም በዚህ መጣጥፉ ከአፄ ቴዎድሮስ እስከ መለስ ዜናዊ ያለውን የኢትዮጵያ የፖለቲካ ሂደት በአስቂኝና በገላጭ መንገድ ማቅረብ የቻለ የብእር ጀግና ነው። ለአብነት የኤርትራውን የቀይ ኮከብ ዘመቻ እንዴት እንደገለፀው ልቀንጭብላችሁ፤

“የሰሜኑን ክፍለ ሃገራችንን ችግር ለመፍታት “ቀይ - ኮከብ” ዘመቻ ብቸኛው አማራጭ ሆነና ጉድ ጉድ ተያዘ። እና አስመራና ምዕዋ በቀይ አጊጠው “ቀይ” ተመክረዋቸው። ህዝቡም “ቀይ” አሰበ። ውጤቱም “ቀይ” ሆኖ ቀረ። ወዲያው ኢህድረና ህገ መንግስት ተባለና ህዝቡ “ቀይ” ሙታንቲ በሰማያዊ ኮትና ሱሪ ለብሶ...” እያለ ይቀጥላል። ፈልጉና አንብቡት።

* * *

ሞገስ ሃብቱ ብቻውን ቆሞ በርቀት አየሁት።
ገፅታው ላይ የተለመደው አለመደሰት ረብቦአል። መቼ ይሆን
የሚስቀው? ቢስቅም ለነገሩ የንዴት ሳቅ ነው የሚስቅ። እና
አንድ ቀን “ጥርስና ሳቅ” የሚል ግጥም አምጥቶ
ሰጥቶኝ ነበር። ሙሉው ትዝ አይለኝም፤ ጥቂት ስንኞችን
ግን በፍፁም አልረሳቸውም፤ እንደ አባቴ ስም በአይምሮዬ ላይ
ተቀርፀዋል፤

ካንገት በላይ ስንስቅበት - የዘመኑ ጥርስ አረጀ፤
ሳቅ ራሱ ጥርስ ናፈቀ - ጥርስም ፈገግታን ጎመጀ፤
ምነው ሰው ሁሉ ሳቅ ራብው ፤
ምነው ሰው ሁሉ ጥርስ አጣ፤
ቁም ነገር ዳዋ ለበሰ - ህይወት ሆነ የለበጣ፤
ጥርስ መሳቂያ ጊዜ አጣ - ማኘክ ብቻ ሆነ ስራው፤
ከልክ በላይ መብላት ለምዶ - ሆኖችን እያስፈራራው፤
የትውልድ ጥርስ ሻገተ - አንጉል ስራ በዛቦት፤
ያልሰራንበትን ጎርሰን - የሰው ላብ ስናኝክበት፤

ሞገስ የኢህአዴግ ታጋይ መሆኑን አትርሱ።
በረከት ስምዕንም ሆነ ሌሎች አለቆቹ ሞገስን እንደ ፍቅር
እስከ መቃብሩ ጉዳ ካሳ እንደ ንክ የሚያዩት ይመስለኛል።

* * *

እነሆ እንግዶቼ ሁሉ ገብተዋል! ያልመጡት
ባይመጡም የመጡት መጥተዋል፤ በደንቡ መሰረት ንግግር
ለማድረግ ወደ መድረኩ ወጣሁ። የሃገሪቱ ድንቅ የስነጥበብ
ሰዎች በአብዛኞቹ እዚህ አሉ። ሁሉም ወዳጆቹ ናቸው።
ይህም የስንብት ግብዣ ነው።

አጭር የንባብ ንግግር አደረግሁ።

ወጣቶቻችን ለፅሁፎቻቸው መድረክ ያገኙ ዘንድ
ሁሉም ጥረት እንዲያደርግ ከመማፀን ያለፈ ልናገረው
የምችለው አልነበረኝም። አማረ ማሞ ለጥቀው ተናገሩ።
ማሞ ውድነህና ደረጄ ደስታ ቀጠሉ። ደረጄ ደስታ ድንቅ
ብእረኛ ነው። በተለይ ወደ አያቶቹ የገጠር ቀበሌ ወደ ጎጃም
ሄዶ “አፈርና ሰው” ሲል የፃፈውን መጣጥፍ መቼም ቢሆን
እንዳደነቅሁ እኖራለሁ። እኔ የገበሬ ልጅ ነኝ፤ የደረጄን ያህል
ስለ ገበሬው መግለፅ ባለመቻሌ ግን እቀናበታለሁ።

ስብሃት ገብረእግዚአብሔር ተራቸው ደረሰና ወደ መድረኩ ወጡ።

ህንዶች ችግር በገጠማቸው ጊዜ ወይም ዋስትና ባጡ ጊዜ እንዲህ እንደሚሰባሰቡ በመግለፅ ያቺን ምሽት አወዳደሷት። “ተሰባስበን ስንነጋገር ደህንነት ይሰማናል” ሲሉም አከለቡት። ስለኔም ጥቂት ተናገሩ። የሃላፊነቱን ስራዎች ሁሉ ትቼ ወደ ፅሁፍ ስራ ብቻ አተኩር ዘንድ መከሩኝ።

“ስራ አስኪያጅነቱን ተወውና እንደ ቡርቃ ዝምታ ያሉ መፃህፍትን ዝም ብለህ ዓፍ!” በማለት እንግዶቹ ፊት ሲነግሩኝ ለመኮብለል ሁለት ቀናት ብቻ እንደቀረኝ የጥበብ አማልክት ሹክ ብለዋቸው ይሆን? ስል ለራሴ አንጎራጎርኩ። አጠገቤ ቆሞ የነበረው ደረጄ ደስታ፤

“እንደ ስብሃት የማምንበትን እንደ ልቤ የምናገርበት ቀን ይናፍቀኛል” አለኝ።

ከስብሃት በመቀጠል አቦነህ አሻግራ መድረኩን ያዘ። በአዲስ አበባ ዩንቨርሲቲ የቴክኒክ ጥበባት ክፍል መምህር አቦነህ ያልተጠበቀ ንግግር በማድረግ የእንግዶቹን ትኩረት መሳብ ቻለ፤

“ተጋባዦች! ዛሬ ሲታደለን የዋለውን መፅሀፍ የመጨረሻ ገፅ አንብባችሁዋል?” ሲል በጋለ ድምፅ ከጠየቀ በሁዋላ ቀጠለ፤ “...ተስፋዬ ገብረአብ በፈረመበት ማስታወሻ ይህ እፍታ የመጨረሻው ቅፅ መሆኑን አስፍርክል። ምክንያቱንም ‘ከአቅም በላይ’ ሲል ነው የገለፀው። እኛ የማን ፈታው ከአቅም በላይ የሆነበት ችግር ምንድነው? እፍታ የኛ መድረክ ናት! መዘጋት የለባትም...”

ተጋባዦች ድንገት መነጋገር ጀመሩ። በመጠኑ ሰጋሁ። በመፅሀፉ መጨረሻ የሰፈረውን ማስታወሻ ባለቀ ሰአት ነበር ያስገባሁት። በግብዣው ላይ የሚያነበው ይኖራል ብዬ ግን አልገመትኩም ነበር።

ደምሴ ፅጌ ወደኔ መጣና ጠየቀኝ፤

“ለምንድነው ልትዘጋው የወሰንከው?”

“ችግር አለ” አልኩ በደፈናው።

“ሊፈታ የማይችል ችግር ነው?”

“ይመስለኛል”

አቦነህ አሻግራም እንዲሁ አፋጥጦ ያዘኝ፤
“ምን ሆነሃል?”
“ምንም አልሆንኩም”
“የደረሰብህ ችግር አለ?”
“ብዙም አይደለም፤ አቦነህ”
ደረጄ ደስታ በጥርጣሬ ሲያጤነኝ አየሁትና አይኑን ሸሽሁት። ኡቅባይ በርሄም ስጋት ተሰምቶት ነበር። የትግራይ አምቼ ነው። ወደ ደጅ ይዞኝ ወጣ።
“አዲስ ነገር አለ እንዴ?” ሲል ጠየቀኝ።
“ሌላ ቀን እነግርሃለሁ” አልኩት።
ከኡቅባይ ስለያይ መአዛ ብሩ ያዘቸኝ። አስጨንቃ ጠየቀቸኝ። ከመአዛ ጋር ያለን ግንኙነት የቤተሰብ ያህል ስለ ነበር ጥቂት ነገርኳት፤
“በረከትና ክንፈ አልፈለጉኝም፤ መአዛ”
መአዛ ሳታመነታ አስተያየት አቀረበች።
“ስራውን ለምን አትተወውም ታዲያ? እኛ ዘንድ ና! ብዙ የምትሰራው ስራ አለ! ለምን ራስህን ታሰቃያለህ!”
መአዛ “አደይ ፕሮሞሽን” የተባለ ድርጅት ባለቤት ናት። ሆኖም ቀሪውን ዋና እውነት ለመአዛ ለመንገር ሳልደፍር ቀረሁ። ጊዜው አልነበረም። የክንፈና የበረከት ሰዎች በግብዣው ላይ መኖራቸውን አውቃለሁ። በአስር ሺህዎች የተከፈለበት ግብዣ በክንፈና በበረከት ፈቃድ የተደረገ እንደመሆኑ እዚያ የተወራችው ሁሉ ማምሻውን እንደምትደርሳቸው አውቅ ነበርና ዋናውን ምክንያት ለመአዛ ለመንገር ሳልደፍር ቀረሁ።
የወዳጆቼ መጨነቅ ግን ክፉኛ አስቃዩኝ። ወደ መፀዳጃ ቤት ገባሁና ልቤ ላይ አፍኖ ያሰቃየኝ የነበረውን እንባ ያለገደብ ለቀቅሁት። የጎርኪይን አባባል ልዋሰውና ከልቤ ገንፍሎ የወጣው እንባ ውስጤ ተከማችቶ የከረመውን ጥላቻ አጥቦ ይዞት ወጣ...

- 16 -

የማይጣላ ህሊና

አልጠራቸውም - አይጥሩኝ፤
አይንኩኝ ስሜን አያንሱኝ፤
ብለህ እንዴት ትመኛለህ - እንደማይተውህ ስታውቀው፤
የተወጋ በቅዱስ ቢኛ - የወጋ መች እንቅልፍ አለው?
የህሊናህ ሚዛን ረግቶ - ጉዳ ሁሉ ኩልል ሲል፤
እግዜር ያሳያችሁ ብለህ - ፍረዱኝ ዳኙኝ እንዳትል፤
ከአካሄድ ሳይጨርስህ፤
ምን ቢሆን ሰላም አይሰጥህ፤
ሰላምን የሰጠህ መስሎህ - በጉጉት ስታሰፈስፍ፤
ተለሳልሰህ እንደቃተትክ - ተሰፋ አድርገህ እንዳትል እርፍ፤
(ግጥም - ሎሬት ፀጋዬ ገብረመድህን)

ኢትዮጵያን ለቅቄ ከመኮበለሌ ሃያ ቀናት በፊት
በረከት ስምኦን ቢሮው ካስጠራኝ በሁዋላ የሚከተለውን ነገረኝ፤
“በገዛ ገንዘባችን በሚታተም መፅሄት እየተሰደብን
ልንቀጥል አንችልም። ጎንደር ሄደህ በሰራሽው ስራ ብዙ ጓዶችን
አቁስለሃል። ስለዚህ የምትመራው ድርጅት የሚዘጋም ከሆነ
ወይም ሌላ የሚደረግ ካለ በቅርቡ ውሳኔያችንን እንነግርሃለን!”
በረከትን ተሰናብቼ ወጣሁ።
እንደገና በሶስተኛው ቀን የፀጥታው መስሪያ ቤት ሹም
ክንፈ ከጠራኝ በሁዋላ ለሻእቢያ መረጃዎችን የማቀበል ስራ

እንደምሰራ ከተለያዩ ምንጮች ጥቆማዎች እንደደረሳቸው ነገረኝ። አያያዘናም ጥቆማውን የሚያረጋግጥ በቂ መረጃ አለማግኘታቸውን በማከል የኔን ምላሽ ጠየቀኝ፤

አልደነገጥሁም!

የክንፈ ንግግር አስደንጋጭ ቢሆንም ያልደነገጥሁበት ምክንያት ነበረኝ። የከረመ ወሬ ነበር። በዚያው ሰዎን አንዳንድ የግል ጋዜጦች ይህን የመሰለ ስም ማጥፋት በኔ ላይ እየፃፉ ነበር። የአብዮታዊ ዴሞክራሲና የወይን ጋዜጦች ዋና አዘጋጆችም ይህን የመሰለ ወሬ ማስወራት ከጀመሩ ሰነባብተዋል። ከፋና ሬድዮ ስራ አስኪያጅ ከሙሉጌታ ገሰሰ ጋር ባቡር ጣቢያው አጠገብ ከሚገኘው ከረንቦላ ቤት ተገናኝተን ስለዚህ ጉዳይ አንስተን ስናወራ፤ “የሻእቢያ ሰላይ ነህ ብለው ካመኑ ምን ወሬ ያስፈልጋል? መፍትሄው አንተን በድብቅ መከታተል ብቻ ነበር” ሲል የግል አስተያየቱን ነግሮኝ ነበር። ዞሮ ዞሮ በተለያዩ መነሻዎችና ፍላጎቶች፤ ታዘውም ሆነ በግላቸው በሚዲያው አካባቢ ስሜን የማጥቆር ዘመቻዎች በማካሄድ ላይ መሆናቸው ግልፅ ነበር። በመጨረሻ ይኸው ክንፈ ቢሮው ጦርቶ መልሶ ለኔ ይነግረኛል፤

(ከኮበለልኩ በሁዋላ ጠቢያ ጋዜጣ በግንቦት 2, 1993 እትሙ፤ የሻእቢያ ሰላይ ሆኜ ቆይቼ ሰራዬን አብቅቼ እንደወጣሁ ፅፎአል። አያይዞም በፕሮፓጋንዳው ዙሪያ ያሉ ካድሬዎች ‘የሚሰማን አጣን እንጂ ተናግረን ነበር’ ብለው መቆጨታቸውን ዘግቦ አንብቤያለሁ። Indian ocean news letter በቁጥር 949 እትሙ እኔን በተመለከተ በአብዛኛው ሃሰት የሆነ ዘገባ አትሞክራ። የኢህአዴግ መሪዎች ጥሎአቸው የሚሄድ አባላቸውን ቀድመው ስም የማጥቆርን ዘዴ እንደሚጠቀሙ አውቃለሁ።)

የሆነው ሆኖ ወሬው ሃሰት መሆኑና ሚዲያዎችም እየፃፉት እንደከረሙ ባጭሩ ላስረዳው ሞከርኩ።

ክንፈ አዳምጦኝ ሲያበቃ፤

“ወሬው ሃሰት ነው ወይስ አይደለም የሚለውን ወደፊት እናየዋለን” ሲል ጀመረና “...አንተ ላይ ብዙ ግፊት አለብን!” ሲል አከለበት። እናም አሰናበተኝ።

ክንፈ ሰበብ ፈጥሮ እኔን ከሃገር እንዲያባርር መታዘዘን

ጠረጠርኩ። የቡርቃ ዝምታ አልተመቻቸውም። በጋዜጦች ላይ በፃፍኳቸው ደግሞ በረከት ቂም ይዞአል። ይኸው ነው። ያ ባይሆን ኖሮ ክንፈ ቢሮው ጠርቶ፤ አይኔን ማየት እየሸሸ፤ በተለሳለሰ ሁኔታ አያናግረኝም ነበር። በርግጥ የሻእቢያ ሰላይ ነው ብለው ጠርጥረው ቢሆን ኖሮ እንደ አሰፋ ማሩ ግንብ አስደግፈው ይረሽኑኝ ነበር...

.....በፀእ አቡነ መርቆርዮስ በኬንያ በኩል ሲሸሹ ክንፈ ያውቅ የነበር ሲሆን፤ መንገድ ላይ ችግር እንዳይገጥማቸውም ጥበቃ ተደርጎላቸዋል። እሳቸው ግን ያን አያውቁም ነበር። አሰፋ ጫቦ ላይ በተሰራው ድራማ እኔም ተካፋይ ነበርኩ። የደራሲና የገጣሚ አበራ ለማን ጉዳይም ወሬ ሰምቻለሁ። በተለመደው ድራማ እንዲከበልል ነበር የተደረገው። እውቁ ዲፕሎማትና ጋዜጠኛ ማእረጉ በዛብህም ለመከብለል ፈቃደኛ ባለመሆኑ፤ ያለ ስሙ ስም ተለጥፎለት እስር ቤት እንዲሰነብት ተደርጎአል። የቴሌቪዥን ድርጅት ስራ አስኪያጅ ተሾመ አስራት በተመሳሳይ 'ውጣ አትበለው እንዲወጣ አድርገው' እንደሚባለው ተገፍቶ መከብለሉን እያወቅን እንዳላወቅን ከራርመናል። ፕሮፌሰር ታዬ ወልደሰማያት ከአሜሪካ እንዳይመለስ ተነግሮት ነበር። ፈቃደኛ ባለመሆኑ አምስት አመት ተቆለፈበት። አሰፋ ማሩ በጥይት ተደብድቦ የተገደለው በእንግሊዝ ሰላይነት ተጠርጥሮ እንጂ የደህንነቱ መስሪያ ቤት የተጨበጠ ማስረጃ አልነበረውም። ታምራት ላይኔ "ተመክሬ፣ ተመክሬ አልሰማ ብያለሁ" የተሰኘውን ታሪካዊ ንግግር ያደረገው "ይህን ካልተናገርክ ብሌን የተባለውን ልጅህን አይንህ እያየ እንገድለዋለን" ብለው ስላስፈራሩት መሆኑን ታምራት ራሱ ተናግሮአል።

...አለቆቹ ያልፈለጓቸውን ሰዎች ለማስወገድ ከጃንሆይና ከደርግ የተለዩ ስልቶችን ይጠቀማሉ። ጃንሆይ የተቀነባበሩ አደጋዎችንና የመጠጥ ቤት ግጭቶችን ይጠቀሙ የነበረ ሲሆን፤ ደርግ ሰበብ አይፈልግም፤ ገድሎህ በሬድዮ የፍየል ወጠጤን ያስዘፍናል። የኔዎቹ ሰዎች የማስወገጃ ስልት ካለፉት ስርአቶች ሁሉ የተለየ ነው። በቅድሚያ ከቀይ ሽብር ጋር እንደምንም ሊያያይዙህ ይሞክራሉ። አልያያዝ ካላቸው ሙስና የሚመስል ነገር ለማግኘት ደፋ ቀና ይላሉ፤ ወይም አንብበውት የማያውቁትን የፈረደበትን ህገመንግስት ይጠቅሳሉ። ህጋዊ

ይመስል ዘንድ ደግሞ ፍርድ ቤት እያመለለሱ፣ በቲቪ እያሳዩ ያሸማቅቁሃል።

ለመታሰር የሚያበቃ ሰብብ ፈልገው ካጡ እንድትከበልል ያስፈራሩሃል፤ የድርጅት አባል ከሆንክ ደግሞ በጎን ያስመክሩሃል። እንድትታሰር የታዘዘበትን ወረቀት እንድታይ ይደረጋል። አንተ ሚስጥር ያገኘህ ይመስልህና እንደ ገበሬ ለብሰህ፤ እንደ ተዋናይ ድራማ እየሰራህ በሞያሌ በኩል ስትገሰግስ እነሱ እየሳቁ ኬላ ላይ እንዳትያዝና እንቅፋት እንዳይገጥሙህ መንገዱን ያመቻቹልሃል። አንድ ሰሞን በሬድዮ የጉዞ ጀብድህን ከለፈለፍክ በሁዋላ ለዘልአለሙ ትረሳለህ። አለቆቹ “ሰላይነት” የተባሉትንም እንደ አንድ ፍቱን ዘዴ ይጠቀሙባታል! ከአሜሪካ ከመጣህ CIA የሚል ወሬ ሲያስወሩብህ ‘ከነገሩ ፆም ይደሩ’ የተባለውን ያልተዘፈነ ዘፈን እየዘፈንክ ትኬትህን ታድሳለህ። የምር ለCIA እንደሚሰራ የሚታማ ሰው ሲሾምና ሲሸለም ትመለከትናም የአገርህ ነገር ግራ ፈትል ይሆንብሃል።

እንግዲህ ልዩ ልዩ ታርጋ እየተለጠፈላቸው የተገደሉ፣ የታሰሩና ከሃገር የተባረሩ ዜጎችን ቤቱ ይቁጠራቸው።

እኔም ታዲያ ከስርአቱ ጋር እጅና ጓንት ሆኜ ቢያንስ በሚዲያ በሚደረጉ የስም ማጥፋት ዘመቻዎች ላይ ሰርቼያለሁ። በአንድ ወቅት “ማኔ ተቄል - መስፍን” በሚል ርእስ እፎይታ መፅሄት ላይ ስለፕሮፌሰር መስፍን ወልደማርያም የሰፈረው ባብዛኛው ነጭ ውሸት ነበር። የኛ ዘመን አንበሶች ቃላትና አሳብ እያዋጡ የሚፅፏቸውን የማተም ግዴታ ነበረብኝ።

እነሆ እኔም ተራዬ ደረስ!

ለኔ የተዘጋጀችልኝ የማስወገጃ ታርጋ ደግሞ “የሻእቢያ ሰላይነት” ሆነች። ያን ቀን ከክንፈ ቢሮ ከወጣሁ በሁዋላ የፕሮፌሰር መስፍን ወልደማርያምን ጥቂት ስንኞች ለማስታወስ እየሞከርኩ ወደ ቢሾፍቱ ነዳሁ። እዚያ ለማደር ወስኜ ነበር፤

የማይጣላ ህሊና ያለው!
እንዴት የታደለ ነው?
ህሊናውን የገደለ ሰው!
ማን ሊቀረው? ምን ሊያቅተው?
የጉልበቱ መሳሪያ ነው!
ጊዜ ጉልበቱን እስቲሰብረው!

* * *

በወርሃ ሚያዝያ 1993 አንድ ቀን ማለዳ ቀላል ሻንጣ አንጠልጥዬ ከቦሌ አየር ማረፊያ ተገኘሁ። የቤት እቃዬንና መፃህፍቶቼን እንዳሉ ትቼያቸዋለሁ። ሆኖም ድንገት መንገዴ ተደናቀፈ። ከመጨረሻው ፍተሻ ላይ ካሉት ፓስፖርት መርማሪዎች አንዱ ዱብ እዳ አፈነዳችብኝ።

“ተስፋዬ ገብረአብ... ከሃገር እንዳትወጣ የሚል መመሪያ ከፀጥታው መስሪያ ቤት ደርሶናል” አለችኝ።

ክንፈ ከርቸሌ ሊልከኝ ማሰብን ጠረጠርኩ፤

“ለምን?” ስል ጠየቅሁዋት።

“እሱን አላውቅም” አያያዘችና “....ለማንኛውም ተከተለኝ”

እየመራች ወስዳ ለአንዲት በእድሜ የገፋች ሴት አስረከበችኝ። የተረከበችኝ ሴት አንድ ወንበር ላይ ጎልታኝ ወደ ውስጥ ገብታ ስልክ ደወለች። በሩን ስላልዘጋችው ስትነጋገር ይሰማኛል። ጆሮዬን ጣል አደረግሁ፤

“መጥቶአል፤ አለ...አዎ...” የሚሉ ቃላትን ሰማሁ። ቆየችና ደግሞ ምላሽ ቀጠለች፤ ድምፅዋን ለመቀነስ አልሞከረችም፤

“ . . . አ ለ . . . እ ዚ ሁ ነ ው . . . ም ን ም አላልነውም...አዎን...አዎ...አይ...እሺ...እሺ...ገብቶኛል!”

ስልኩን ዘግታ ወደኔ መጣች። በፈገግታ ተውጣ ፓስፖርቴን እየመለሰችልኝ እንዲህ አለችኝ፤

“በስመ ሞክሼ ስለሆነ ያቆየንህ ከይቅርታ ጋር መንገድህን መቀጠል ትችላለህ!”

በዚያችው ቅፅበት አንድ ሃሳብ ብልጭ አለልኝ፤

“ክንፈ ዘንድ ነበር የደወልሽው?” ስል ጠየቅሁዋት።

“እ! አይ! አይደለም! አቶ ክንፈ አይደሉም!”

በድንገት ስለጠየቅሁዋት ገፅታዋ ላይ ከሚነበበው ድንጋጤ ለክንፈ እንደደወለች ጠረጠርኩ።

“ክንፈ ካልሆነ እኔን ሊያስቆመኝ የሚችል የለም ብዬ ነው!” አልኩ።

“አይ! እሱን አናውቅም! አሁን መሄድ ትችላለህ!”

የጊዜጠኛው ማስታወሻ

ከአንድ ሰአት ተኩል በሁዋላ አይሮፕላኑ ናይሮቢ አረፈ። በእድሜ የገፋችው ሴት በሩን ሳትዘጋ ክንፈን ያነጋገረችው እንደዚያ እንድታደርግ ታዛ ሊሆን እንደሚችል እያውጠነጠንኩ ናይሮቢ ገባሁ። ክንፈ ከያዘኝ በሁዋላ መልሶ ለምን ሊለቀኝ እንደወሰነ ሳልጠይቀውም ተገደለ!

- 17 -
የባከኑ የኛ ሰዎች

ማነህ የተኛኸው?
እንቅልፍ የደበተህ - ስጋህን ጥለኸው፤
ምን ኖረሃል አንተ? ኖረሃል ወይ አንተ?
አጥንትህ ወላልቆ - እንዲህ የሻገተ፤
ከሙታን ማህበር - በመዝገብ ገብተሃል፤
ማንኛውም አጥንት - አስከሬን ሆነሃል፤

(ግጥም - ገብረክርስቶስ ደስታ)

እኔም! ዳግም ስደተኛ ሆንኩ...

በአንድ ጠባብ ማድቤት ውስጥ ከሃያ የማናንስ የአፍሪቃ ቀንድ ስደተኞች ተጠቅጥቀናል። በዚያች ጠባብ መጠጥ ቤት በአግዳሚ ወንበሮች ላይ የተከለከለው ሁሉ ጫቱን ወይም ቢራውን እያሻመደ ይቆዝማል።

የሚሊማኒ ቀበሌ አካል የሆነው ሴጎር ከናይሮቢ መሃል ከተማ ላይ የሚገኝ ቢሆንም፣ ቁጭራ ሰፈር ነው። ቤቶቹ በዛገ ቆርቆሮ የተሰሩ፣ መፀዳጃ ቤታቸው ጅቦው ሞልቶ የተደፈነ፣ ስጋውም ዳቦውም ተደራርቦና ተከማችቶ ባልፀዳ ሁኔታ የሚሸጥበት አስቀያሚ መንደር ነው። ማደራያዬ በዚያ መንደር ባይሆንም በራሴው ፍላጎት ከእኔያ አጋጣሚ ካሰባሰባቸው ስደተኞች መካከል መዋል መርጫለሁ።

የሚያውቀኝ የለም። ስሜንም ቀይሬያለሁ። IS እና WAS የማይገባበት እንግሊዝኛ በዚያች ማድቤት በጭንቅላቱ ቆሞ ዳንኪራውን ያስነካዋል። ኤርትራውያን ትግርኛ ይናገራሉ። አማርኛና ኦሮምኛም በዚያች ማድቤት ዋና ቋንቋዎች ናቸው። ከስደተኞቹ ሁሉ እኔ የተለየ እድል ነበረኝ። ይህም ለሶስቱም ቋንቋዎችና ባህል ቅርብ በመሆኔ የሁሉም ወዳጅ ለመሆን መቻሌ ነበር።

ዛሬም ከምሳ በሁዋላ በዚያች ጠባብ ማድቤት ተገኝቻለሁ። እንደምንገዜውም ዱባለ በመዋጮ የተሰጠውን ጫት እየቀረጣጠፈ ድምፁን ከፍ አድርጎ ሃሜቱን ያስነካዋል።

“የሰው ምክር አትሰሙ!” እያለ ነበር ዛሬ ደግሞ “... የሰው መጥፊያው የሰው ምክር ነው! እኔ እንዲህ ሆኜ የቀረሁት በሰው ምክር ነው!”

“ምን ሆንክ?” ስል ጠየቅሁት።

“ፍቅር የሚባል ነገር አላውቅም። የዋህ ብሆንም ጨካኝ ነኝ! ፈልፈላ ሳይ በተለይ ደሜ ይፈላል። ህፃናትን አልወድም። መላኩ የሚባል የትምህርት ቤት ጓደኛዬን ምክር በመስማት ነው ለዚህ የበቃሁት። ልንገራችሁ ታሪኩን?” ሲል ዙሪያ ገባውን ጠየቀ።

ምላሽ የሰጠው አልነበረም።

እሱ ግን ቀጠለ

“...አንዲት ፍየል የምትመስል ቀይ ልጅ ወድጄ ነበር። የላይኛው ከንፈሯ ላይ እንደ ወንድ ጢም ያበቀለች እስከት ነገር ናት። ‘ፍቅርሽ ነጋ ጠባ እንደ ፀሃይ ብልጭ ይልብኛል’ የሚል ደብዳቤ ፃፍኩላት። መላኩ ያልኳችሁ ጓደኛዬ ነው የፃፈላት። እኔ መለማመጥ አልወድም። እኔ በላኩላት ደብዳቤ ጀርባ ላይ ምላሽ ፃፈችልኝ። ምን አለችኝ መሰላችሁ? ‘ብልጭ እንዳለብህ ድርግም ይበልብህ! አንተ አባጫንሬ ፊት!’”

ከፍተኛ የአጀብ ሳቅ ያችን ማድቤት ነቀነቃት።

በርግጥም ዱባለ ፊቱ እንደ አባጫንሬ ማስፈራሪያ አይነት ስለነበር ሳቃቸውን ማቆም ያልቻሉም ነበሩ።

ወርቁ ግን አልሳቀም።

ከዱባለ ጋር አይዋደዱም። ወርቁ ቀይና አጭር ሲሆን እድሜው 56 መድረሱን ይናገራል። የአፄ ሃይለስላሴን ልጆች እንግሊዝኛ ማስተማሩን ደጋግሞ የደሰከረልን ቢሆንም ያመነው

የለም። በዚያች የደከመች መንደር ከሚኖሩት ስደተኛ ሃበጆች የተሻለ እንግሊዝኛ እንደሚናገር ግን ማሳመን ችሎአል።

ሳቁ ጋብ ሲል ጠበቀና ዱባለ ቀጠለ...

“ያን ደብዳቤ ካነበብኩ በሁዋላ የፍቅር ዘር ከልቤ ውስጥ ጠፋ! በቃ! ጨካኝ ሆንኩ። ትምህርቴንም አቋርጬ ወደዚህ ወደ ናይሮቢ ተሰደድኩ። አሳቤ አሜሪካ ለመሄድ ነበር። እንደምታዩኝ ግን ይኸው 19 አመት ሞላኝ እዚህ። ጫት እየለመንኩ እቅማለሁ...”

“ስራ ለምን አትሰራም?” ስል ጠየቅሁት።

ዱባለ ፈገግ አለ።

“ባንድ ወቅት የታወቅሁ ሃብታም ነበርኩ። ሂና እነግድ ነበር...” ካለኝ በሁዋላ አያያዘና ጠየቀኝ “...ሂና ታውቃለህ?”

“ሀንዶች የሚቀበሩት አረንጓዴ ነገር...”

“ልክ ነህ!” አለና ቀጠለ “...ሂና በጣሳ እያሸግሁ ለአከፋፋዮች አቀርብ ነበር። ጥሩ ስራ ነበር። ቅጠል ሰብስቤ አደርቅና አብኩቼ በጣሳ እሞላለሁ። ከዚያም እውነተኛውን ሂና የያዘ ገረወይና እገዛና ከዚያ ላይ እየቆነጠርኩ የኔን ጣሳዎች ከላይ አመሳሰላቸዋለሁ። ነጋዴዎችም ገዢዎችም እውነተኛ ሂና መሆኑን ለማረጋገጥ ከላይ ያለውን ነው የሚመረምሩት። እስኪነቃብኝ ድረስ ቸበቸብኩት። የኔ ወንድም! ቸበቸብኩት ነው የሚባለው። በመጨረሻ ግን ተያዝኩ። ሶስት ቀን ታስፊ ተፈታሁ። ኬንያ ነው አገሩ። ምን ችግር አለ? ለፖሊስ ካጎረሰከው ይለቅሃል...”

ወርቁ ጢሙን በዝምታ እየጎተተ ጫቱን ይቀረጣጥፋል! መድረኩ በዱባለ ስለተያዘበት አኩርፎአል። ያንኑ የአፄ ሃይለስላሴን ልጆች እንግሊዝኛ ማስተማሩን ሊደግምልን ካልሆነ ግን ሌላ ወራ አይኖረውም። ግፉ ቢል ግን ስለ እናቱ ፍቅር ሊተርክ ይችላል። ስለ እናቱ መናገር ከጀመረ ካላለቀሰ አያቆምም።

አንድ ቀን እንዲህ አልኩት፤

“56 አመቴ ነው እያልክ እንዴት ስለ እናትህ እያነሳህ ታለቅሳለህ?”

በዚህ ጥያቄዬ ወርቁ በጣም ተበሳጨ።

“የእናት ፍቅር በእድሜ ይለካል ያለህ ማነው? ደግሞም እናት ሲባል የሁሉም ሰው እናት አንድ አይነት ናት? የኔ እናት

ዝም ብሎ 'እናት' አልነበረችም። ቃል ያንሳታል! ባጭሩ ግን 'እናት' ነበረች። ከመነሻው ልዩ ነገሩ ወልዳ አሳድጋኛለች! ልጅ እያለሁ በየደቂቃው ትስመኝ ነበር። ፋፋ እየገዛች መግባኛለች። ሌላው ሁሉ ቀርቶ 'ወርቁ' የሚለውን ስም ያወጣችልኝ እናቴ ናት።

እንባ ያቀረሩ አይኖቼን ካበሰ በሁዋላ ዱባለ በአካባቢው አለመኖሩን ባይኑ አረጋገጦ ዲስኩሩን ቀጠለ "... ለምሳሌ ስለ ዱባለ እናት ልንገራችሁ? የሰድስት አመት ልጅ ሳለ እንጀራ ስረቅህ ብላ እናቴን በፍልጥ ተርትራዋለች። ራሱ ነው የነገረኝ። ጠባሳውን ጭምር አሳይቶኛል"

አንዱ ስለሌላው የሚያነሱት ከሁለት አንዳቸው ከሌሉ ብቻ ነው። አለበለዚያ ለጠብ ይገባበዛሉ። እኔ ባለሁበት እንኳ ሶስት ጊዜ ያህል ለጠብ ተያይዘው ገላግለናቸዋል። ዛሬ ግን ዱባለ መድረኩን ብቻውን ይዞታል፤

"ተስፋ መቁረጥ የለብህም! ጫት መንገድም ቢሆን ስራ ልትጀምር ትችላለህ" አልኩት ዱባለን።

ዱባለ ግን ምክሬን አጣጣለው፤

"ጫት ነግደህ የትም አትደርስም፤ የኔ ወንድም። ደግሞ አዲስ ምክር የሰጠኸኝ አይምሰልህ። ሞክሬዋለሁ። ያልሞክርኩት ስራ የለም። ሌላው ቀርቶ ከሁለት አመት በፊት ሞምባሳ ሄጄ ነጭ አሜሪካዊት ለማግባት ሞክሬ ነበር። ነጮች ራስታ ስለሚወዱ ሹሩባ ተሰርተህ ሞምባሳ ሂድና እድልህን ሞክር ብላ ያታለለኛኝ አንዲት ወፈፈ ኡጋንዳዊት ናት። ያኔ ጅል ስለነበርኩ የሰው ምክር ሰማሁና ተነሳሁ። ለነገሩ እሷ ሰው ልትባል አትችልም። ጭንቅላቷ ላይ ፀጉር የሚባል የላትም። ዊግ መቀጠል ስላልቻለች የፀጉር ኮፍያ ነው የምታደርገው። የሆነው ሆኖ ራስታ ለመሆን ቆርጬ ተነሳሁ። ሆኖም ፀጉሬን ለማሳደግ መቼም አስር አመትም አይበቃ! እዩት ፀጉሬን ... እንደ በረሃ ግራር ክችች ያለ ነው። ዊግ ተሰራሁና ባቋራጭ ራስታ ሆንኩ! ከዚያም በባቡር ሞምባሳ ገባሁ።

ናይት ክለብ!

ሸሌ አበሾች ብዛታቸው! ገና ሲያዩኝ ሴቶቹ ደማቸው ፈላ! ወንድ የምሻማቸው ይመስል በቅናት አበዱ! የአበሻን ቅናት በእግሩ ቆሞ ሲሄድ በአይኔ ያየሁት ያን ቀን ነው። እስቲ ከልብ ንገሩኝ? ሰው እንዴት በኔ ይቀናል? ...ገና በገና ነጭ አግብቶ

አሜሪካ ይገባል ብለው መቅናት!

አቤት አበሻ! አይ አበሻ!

ወደ ክለቡ ገና ስገባ አንዷ መጥታ ለከፈችኝ፣ ‘ምነው ቋንጣ ራስ መሰልክ?’ እንዲህ አለችኝ! አሁን እንዲህ ይባላል? የአገሯ የወንዝ ልጅ ነኝ! እውነቱን ነው የምላችሁ፣ ሙዴን ሰረቀችው!

ሌላዋ ደግሞ መጣች፣

‘ጠጉርህ አይጥ የበላው ዳንቴል መስሏል!’ እንደዚህ አሉኝ እየተፈራረቁ። እንዲህ ይባላል? የስደቱ ስቃይ አይበቃኝም? ቋንጣ ራስ፣ አይጥ... ዳንቴል...ምናምን። እኔ ወንድ ነኝ! የሁለቱንም መንጋጋ መስበር እችል ነበር። ግን ለምን ብዬ? እኔ አላማ ያለኝ ሰው ነኝ። ለአላማዬ ስል አለሌዎቹን ችላ ብዬ፤ ወደ ዳንስ መድረኩ ወጥቼ ነጭ ሴት ቱሪስቶች እንዲያዩኝ ሆኜ መደነስ ጀመርኩ።

እንደዚያን ቀን ተዋርጄ አላውቅም።

በደነሰኩ ቁጥር ፀጉራ እየተነቀለ ይወድቅ ጀመር። ግማሹ ያህል ተነቅሎ እየበረረ ከኔ ተለየ። ሰዎች ይስቁ ጀመር። ምን ታደርገዋለህ? የወዳደቁትን ሹሩባዎቹን ለቃቅሜ ወጣሁ...”

በዚህ መሃል ወደ ታጨቅንባት ማድቤት አንድ ሰው አንገቱን ብቅ አደረገና “ ቹቹ ቀበሮን አይታችሁታል?” ሲል ጠየቀ።

እንዳላየነው ስንነግረው ተመልሶ ሄደ።

በዚህ ሁኔታ በጣም የተናደደው ዱባለ ነበር። የራሱን ታሪክ መተረክ ትቶ ወደ እንግዳው ሰው ዞረ፣

“አያችሁት! ቹቹ ቀበሮን ፈልጎ የመጣ መስላችሁ? ጫት ሊለምን ነበር አመጣጡ፤ ወይም ማን ከማን ጋር እንደሚቅም አይቶ ሊያወራ! ቹቹ ይላል! አበሻ ሲባል መቸም ሆዱ የማይገኝ ገበለ። ና ቃም ቢባልኮ ሰተት ብሎ ይገባ ነበር! ቦርጩን አያችሁት ደሞ?” ሲል ቀጠለ ዱባለ “...ያገኘውን ሁሉ ስለሚውጥ እዩት ምን እንዳክለ! ደሞኮ ሲያወሩ ሰምቶ ጂም ጀምራለሁ እያለ ያወራል። ስድስት ወር ሙሉ ሲያወራ ቦርጩ ግን እንኳን ሊቀንስ እየጨመረ ሄዶአል። ዘጠኝ ወር ሲሞላው አንደኛውን ቢወልድ ይሻለዋል። ሰሞኑን ደግሞ ‘አግብቼያለሁ’ ሆኖአል ወሬው። ያገባትን ሴት አይቻታለሁ፤ እንደዘንቢል አንጠልጥሏት ይዞራል። ድንቢጥ

የምታክል ዶሮ ናት። ጣቱ ላይ ቀለበት ስላደረገ ሴት ሊተው? ልንገራችሁ? ትልቅ ቀለበት ተሰርቶ ሁለቱም እግሩ ላይ ካልገባለት ይሄ በፍፁም አይታመንም። ባለፈው ታሞ ሆስፒታል ሲሄድ አብሬው ሄጄ ነበር። ነርሷ ኩትህን አውልቅ፣ ስትለው የፈለገችው መስለውት ይገለፍጣል። ምን ያስገለፍጠዋል? ኩቱን ዝም ብሎ አያወልቅም? ከፍሎ እየታከመ ቢሆን እኮ ደህና! የነፃ ህክምና ወረቀት ከUN ይዞ ሄዶ የተፈለገ ይመስለዋል። ፊቱን ደሞ አይታችሁታል? ምን ይመስላል? አባጣ ጎባጣ! ገብጋባ ወፍ የበላው ማንጎ! ሰዎች ውሻና ድመት ሲያሳድጉ አይቶ እሱ ኤሊ ያሳድጋል። የኤሊ እድሜ 300 አመት ነው። የልጅ ልጆቹ እንኳ ትልቅ ሆኖ ሊያዩዋት አይችሉም። ደሞ ጭካኔው! ከቤት ሲወጣ ግድግዳ ላይ ካለ ሚስጥር ላይ ያንጠለጥላታል። 'የእግዚአብሔር ፍጡር ናት፣ ለምን እንደዚያ ታደርጋለህ?' ብዬ ስጠይቀው ምን አለኝ መሰላችሁ? 'መሬት ላይ ከተውኳት ወጥ ትደፋብኛለች' እና እንደ ጃንጥላ ግድግዳ ላይ ያንጠለጥላታል። አሰዳቢ አረመኔ! ሞባይሉን ደሞ አይታችሁታል? እንደ ክላሽ የሚወለወል ከዘራ የሚያክል ሞባይል ይዞ...አያፍርም ሰው ፊት እየመዘዘ ያወጣዋል። ማፈሪያ!"

ያን ቀን ለዱባለ አንድ ቢራ ጋበዝኩት።

ስጋብዘው እሱም አፀፋውን ለመመለስ ነው መሰለኝ ኬንያ ላይ ነባር እንደመሆኑ እንዲህ ሲል መከረኝ።

“ፓስፖርትህን እንዳትጥል! ፓስፖርትህ ከሚጠፋ አንድ እጅህ ቢቆረጥ ይሻልሃል!”

ዱባለ ፖለቲካ የሚያወራበት ጊዜም አለው። የዱባለ ፖለቲካ ግን የመለስ ዜናዊን ራስ በራኑት አንስቶ ከመተቸች አያልፍም።

“ይሄ መላጣ!” ሲል ይጀምራል “ፖለቲካ” ማውራት ያማረው ቀን “... ሰው እንዴት 40 አመት ሳይሞላው ይመለጣል? ጃንሆይ እኮ በ80 አመታቸው እንኳ አልተመለጡም ነበር። መንገስ ቢሆን? ቡሩሽ ራስ ሆነ እንጂ አልተመለጠም። ይሄ ፀጉሩ በልጅነቱ የከዳው ከሃዲ!”

በሄድኩበት ሃገር ሁሉ መለስን ስለሰደቡ ብቻ ተቃዋሚ ፖለቲከኛ የሆኑ የሚመስላቸው፣ የማይማሩና መፅሃፍትን የማያውቁ፣ ብኩን አሉባልተኞች በየምግብ ቤቱና በየሻይ ቤቱ ያጋጥሙኝ ነበር። ፀጋዬ ገብረመድህን ለጥራዝ

ነጠቅ የዲያስፖራ ፖለቲከኞች ጥሩ ቋጥሮላቸዋል፤

ይኸ ነው የናንተ ኑሮ? - ይኸ ነው የናንተ ዋጋ?
የእውቀትህን ሽርፍራፊ - አንድህ ከአንድህ ስታላጋ፤
አንጎልህን ከሌላው አንጎል - በመጠጥ ቤት ስታዋጋ፤
ከፓርቲ ቤት እቁማር ቤት - በሽቅድምድም ስትጓጋጋ፤
ዘመንህ እኮ ጨለመች - የምፅአት ቀንህ ነጋ፤
መፅሃፍ ጋዜጣ ብታነብ - ትምህርት ቤት ብትጋገር፤
የዚህን ሃገር ጨርሰህ - ባህርማዶ ብትሻገር፤
የሃሳብ አበባው ሳይሆን - ፍሬው ነው ትልቁ ነገር፤

ሌላ ቀን ደግሞ ዱባለ እንዲህ ሲል ጠየቀኝ።

“ይሄ ኩባያ ራስ መላጣ ባንዲራችንን ጨርቅ ብሎ ሰድቦአል እንዴ?”

መለስ ይህን ከተናገረ አስር አመት እንዳለፈው እያሰብኩ በአወንታ ራሴን ነቀነቅሁ።

“ትናንት ነውኩ የሰማሁት” አለኝ በቁጭት ጉልበቱን እየደበደበ። ዱባለ እንድችው እንደለፈለፈ ረጅሙ የከሰት በሁዋላው ጊዜ ሳይታወቀን ያልፋል።

የዚያች ማድቤት ባልደረባ ከነበሩት መካከል ሙሉአለምና ፊሊሞንን አልረሳቸውም። ፊሊሞን ኤርትራዊ ነው። ቀይና ረጅም ሲሆን ሳቂታ ፊት አለው። በኢትዮ - ኤርትራ ጦርነት ከተካፈለ በሁዋላ ውጊያው ሲቆም ወደ ኬንያ መጣ። እኛ ዘንድ የደረሰ ሰሞን ስለ ውጊያ ብቻ እየተረከ አስቸግሮ ነበር። ቃላቶቹ ሁሉ መትረየስና ቦምብ ነበሩ። ማድቤታችንን በጦር መሳሪያ አጨናነቃት። እንደምንም ተረባርቦን አረሳሳነው። እየቆየ ሲሄድ እንደኛው ስለ ሴት ማውራትና ሃሜት ለመደ። ብዙ ሲጠጣ ግን መትረየሱን እያነሳ ያዘንበዋል።

ሙሉአለም ዝምተኛ ነው። አንድ ቀን ብዙ ጠጣና ከጎኔ መጥቶ ተቀመጠ።

“እኔ ጥሩ እጅ ያለኝ መካኒክ ነኝ” ሲል ጀመረና ስለ ዝንባሌው ያወጋኝ ጀመር “... ፍላጎቴ ግን አርቲስት መሆን ነበር። ኮሚዲያን መሆን የምችል ሰው ነበርኩ። እዚህ ወርቁና ዱባለ እድል አልሰጥ አሉኝ እንጂ ጠጪውን ሁሉ በሳቅ ማንፈርፈር በቻልኩ”

“ምንም አይደል” ስል አፅናናሁት፤ “እንዳልተመኙት

መኖር የአፍሪቃዊ እጣ ፈንታ ነው”

በዚህ አነጋገሪ በጣም ከመደሰቱ የተነሳ ባገኘኝ ቁጥር፤

“... ያ ያልከኝ አባባል እስካሁን ባይምሮዬ ላይ አለ” እያለ ያስቸግረኝ ጀመር። ይባስ ብሎ አባባሉን በታይፕ አስፅፎ ግድግዳው ላይ መስቀሉን ነገረኝ። ኬንያን እስክለቅ ድረስም ስለ “ጥቅሱ” ታላቅነት እያነሳ ይዘዝዘኝ ነበር።

* * *

ከታጨቅንባት ማድቤት ፊትለፊት ከምትገኝ የቆርቆሮ ሱቅ wa ku peda — wa ku peda” (እወድሻለሁ) የተሰኘ ዘፈን በኪስዋሂሊ ሲዘፈን ይሰማል። የሱቅ ባለቤት ጄራልድ የሚባል ሲሆን፤ እሱም ጫቱን ያሻምዳል። የጄራልድ Wa Ku Peda የተባለ ዘፈን ቀዝቀዝ ሲል ዋናው ጎዳና ላይ የቆሙ ታክሲዎች ተሳፋሪ ፍለጋ ሲጮሁ ይሰማናል። የተሳፋሪ ጥሪ ቃላቸው በፍፁም አትለወጥም። “Bado mutu moja” ሲሉ ይውላሉ። በኪስዋሂሊ “አንድ ሰው የቀረ” ማለት ነው።

ኤዱ የሚባል የአምስት አመት ህፃን ምንጊዜም ወደ ማድቤታችን ብቅ እያለ ዱባለን “Embuwfu” እያለ እየሰደበው ይሮጣል። “ምን ማለት ነው Embuwfu!?” ስል ዱባለን ጠየቅሁት።

“Useless ማለት ነው” ሲለኝ ከልቤ ሳቅሁ።

የዚህን ትረካ ርእስ ያገኘሁትም ኤዱ ወይም ኤድዋርድ ተብሎ ከሚጠራው የዚያች ቀበሌ ማቲ ሲሆን፤ ምናልባትም ያ ህፃን ይህን ቃል ያገኘው ወላጆቹ ስለኛ የሚያወሩትን ሰምቶ ሊሆን እንደሚችል ገምቻለሁ!

በኛው ማድቤት ዙሪያ የተለያዩ ከቆርቆሮ የተሰሩ የንግድ ሱቆች ተከልኩለዋል። መጠጥ ቤት፣ ሱቅ፣ ስጋ ቤት፣ የፀጉር ቤት... የሌለ የለም። የመጠጥ ቤቱ ባለቤት ማቱምቦ ኩቦ ፑል እየተጫወተ ቁማር ሲቆምር የሚውል ስራ ፈት አዛውንት ነው። መጠጥ ሸጦ ያተረፈውን እዚያው በቁማር ያስረክባል! ዱባለ ማቱምቦ ኩቦን በቀን ቢያንስ መቶ ሽልንግ ይበላዋል። የመንደሪቷ ባለ ስጋ ቤት ካማዎ ይባላል። ማካዎ የሚባል ታክሲ ነጂ ደግሞ አለ። ማርጋሬት የማቱምቦ ኩቦ መጠጥ አስተናጋጅ

ናት። አንድም ቀን መልስ በትክክል ሰጥታ ስለማታውቅ ከጠጪዎች ቡጢ ጭምር ትቀምሳለች።

* * *

እነሆ በዚያች ማድቤት ተቀምጠናል!

በዚያን እለት ዱባለ የሞምባሳውን ታሪክ ሲተርክ ከኔ በቀር የሳቀ አልነበረም። የዚህን ምክንያት አጠገቤ የነበረ ስደተኛ ሹክ አለኝ። ዱባለ ያንን ታሪክ እዚያች ማድቤት ውስጥ ብቻ ከሃያ ጊዜ በላይ ስለተረከው ሰዎች ተሰላችተው ኖሮአል። ሊተባበረው ብሎንኳ የሚስቅለት አልነበረም። ለነገሩ ዱባለ ዝም ካለ ማድቤቷ ጭር ስለምትል ዱባለን የሚቃወም አልነበረም። ወርቁ ግን በዱባለ ላይ ባለው ጥላቻ ተጨምሮበት ነው መሰል የዱባለን ትረካ ላለመስማት ጫቱን ብብቱ ስር ወሽቆ ማድቤቷን ለቆ ወደ ማቱምቦ ኩቦ መጠጥ ቤት አቅጣጫ ሄደ።

ይህን ጊዜ ግን ዱባለ ተመቸው። ገና የወርቁ እግር ከመውጣቱ የእርግማን ዶፍ ያወርድበት ጀመር፤

“ቀይ እባብ! ሲያዩት ደህና ሰው ይመስላል! ከዚህ ሾካካ መቶ በመቶ እኔ እሻላለሁ። እኔ የዋህ ነኝ! ካለኝ ተካፍዬ መብላት እወዳለሁ። ከሶስት አመት በፊት እዚህ የነበሩ አበሾችን ጠይቁ! ግማሽ ኪሎ ሲጋ ከካማዎ ቤት አስቆርፎ፤ ካቼንባሪ አሰርቼ፤ ኡጋሊና እንጀራ አዝዜ ተካፍዬ እበላ ነበር። ማቱምቦ ኩቦን እንኳ ጋብዜው አውቃለሁ! ይሄ ዳቦ ገዝቶ ብቻውን የሚበላ ቡራቡሬ ዘንዶ! ደሞ ወርቁ ይሉታል! እሱ ወርቅ ከተባለ እኛ ምን ልንባል ነው? ቆርቆሮው ቢሉት ይሻል ነበር። ደሞ አያፍርም ወሬ አገኘሁ ብሎ 'እናቴ ናት ወርቁ የሚል ስም የሰጠችኝ!' ወርቁ ሳይሆን ጆሮ ጠቢ ቢሉት ይሻል ነበር። ሰላይ ነገር ነው። አህአፓ ነበርኩ ምናምን ይላል። እዚህ ሰውን ሁሉ ሲሰልል ነው የሚውለው። ማታ ማታ ሲሰልል አድሮ ጠዋት የሰማውንና ያየውን በዝርዝር ይነግረናል። ጨለማ ውስጥ ተደብቆ እያንዳንዱ ሰው የሚያወራውን በሚስጥር ያዳምጣል! ያልተቀጠረ ሰላይ! ሳይቀጠር እንደዚህ የሰራ ቢቀጥሩት ምን ሊሰራ ነው? ፖሊስ ሲፈራ ደግሞ! እኔ አሁን ፖሊስ አልፈራም፤ ጓደኞቼ ናቸው። ፖሊስ ለምን እንደሚፈራ ታውቃለህ?” ሲል ጠየቀኝ።

አያይዞም ቀጠለ “... ፎርጅድ የኢትዮጵያ ፓስፖርት ይሰራ ነበር። አንድ ቀን ከኢትዮጵያ ኤምባሲ ተደወለለትና ‘ከኢትዮጵያ ፓስፖት መጥቶልሃልና መጥተህ ውሰድ’ አሉት። እናቱ ሽሮና በርበሬ የላከችለት መስሎት በርሮ ሲሄድ ፖሊሶች ተረከቡና አንድ ወር አበሰበሱት! ከዚያ ወዲህ ፖሊስ ሲያይ ይደነብራል። ደሞ አንድ ቦታ አርፎ አይቀመጥም። ጠላት ሞልቶታል። አንድ ሊገድለው የሚፈልግ ሱማሌ አለ። ጨቤ ይዞ ወርቁን ሲፈልግ ነው የሚውለው። ያገኘው ቀን መቸም ወርቁ አለቀላት!” ብሎ በሳቅ ይንፈራፈር ጀመር።

“ከሶማሌው ጋር በምን ተጋጩ?” ስል ጠየቅሁት።

“ጓደኛዎች ነበሩ” ሲል ዱባለ ቀጠለ “... አብረው ይቅሙ ነበር። ሱማሌው ፕሮሰሱን ጨርሶ ካናዳ ሊሄድ የጤና ምርመራ ሲያደርግ ኤድስ አለብህ ብለው አስቀሩት። በዚህ ነው ወርቁን ሊገድል የሚፈልገው። ኤድስ የተላለፈብኝ ከወርቁ ነው ብሎ ያምናል!”

“እንዴት?” አልኩ ገርሞኝ።

“አብረው ይቅሙ ነበር። በአንድ የኮካ ጦርሙስ ይጠቀሙ ስለነበር በዚያ የተላለፈበት መሰለው። ሶማሌ ምን ያውቃል? ብትነግረውም አይገባውም። ያኔ ወርቁ ሽርኬ ስለነበር ሽማግሌ ሆኜ ሶማሌውን ለማግባባት ሄጄ ነበር። ‘የተኝሃት ሴት ካለች ሄደህ እሷን ውጋ! ኤድስ ግን በኮካ ጦርሙስ አይተላለፍም! ወርቁም ኤድስ የለበትም’ አልነው፤ እሱ ከሴት ጋር ተኝቼ አላውቅም ነው የሚለው...”

ወርቁ ተመልሶ በመምጣቱ ዱባለ ወሬ ቀየረ።

ለነገሩ ወርቁም ቢሆን ከዱባለ የሚያንስ አልነበረም። ዱባለ ከሌለ እሱም በተራው ውርጅብኝን ይለቅበታል። ከትናንት በስቲያ ዱባለ አልመጣም ነበርና ጠጋ ብሎ እንዲህ አለኝ፤

“እንደማይህ ከሆነ አንተ የተከበረ ትልቅ ሰው ትመስላለህ! ከዚህ ማጅራት መቼ ጎን መቀመጥ ለክብርህ ጥሩ አይደለም። ካንተ ባላውቅም እዚህ አካባቢ ባትመጣም ጥሩ ነው...”

“ለጨዋታ ብዬ ነው” አልኩት።

“ቢቀርብህ ይሻላል!” ሲል አስጠነቀቀኝ “...ዱባለ አጥንቶህ ሲያበቃ አንድ ቀን በጨቤ ገድሎ ይዘርፍሃል!”

“እንደዚያ ያደርጋል ብለህ ነው?”

“ሲወለድ ጀምሮ ሌባ የነበረ ነው” ሲል ቀጠለ “... መርካቶ ነው የተወለደው። መንገድ ላይ ነው ከእናቱ ማህፀን ሾልኮ የወጣው። ‘ዱብ - አለ’ ያለችው ለዚህ ነው። ከማህፀኗ ዱብ ብሎ ሲሮጥባት ምን ትበለው ታዲያ? ‘ዱባለ’ አለችው። እዚህ እያጭበረበረ የሚዘርፍ ሌባ፣ የሌባ ልጅ! ልንገርህ? ‘ወደ ኢትዮጵያ ልመለስ ነው’ ብሎ ሶስት ጊዜ መዋጮ በልቶአል። ግን አልተመለሰም። ቆርቆሮ ቤት ውስጥ አንዲት ሴትኛ አዳሪ አስጠግታው ነው የሚኖረው! የሰከረች ቀን ቦርሳዋን ይበረብርና ይሰርቃታል። የራሷን ገንዘብ መልሶ ለቤት ኪራይ ይከፍላታል። ስደት አስተካክለን እንጂ እኔ ባንድ ወቅት የጃንሆይን ልጆች እንግሊዝኛ አስተምር የነበርኩ ሰው ነኝ። አንተ መቼም የተማርክ ነህ! እስቲ አዲሳባ ጉርድ ሾላ ሂድና ወርቁ ማን ነው?’ ብለህ ጠይቅ። ጥርሴን በጨቤ የምፍቅ፣ ጀርባዬን በጎራዴ የማክ ሰው ነበርኩ። ዛሬ የዱባለ መቀለጃ ሆንኩ! ዱባለ ብሎ ስም ‘ዱባ’ ቢሉት ይሻል ነበር - ዱባ ራስ!”

በነጋታው ደግሞ ዱባለ እንዳይቀድመው ተሽቀዳድሞ ካጠገቤ ከተቀመጠ በሁዋላ እንዲህ ሲል ጠየቀኝ፤

“አንድ ታሪካዊ ነገር ላሳይህ?”

“ምንድን ነው?”

“ደጅ እንወጣና ላሳይህ”

“እዚሁ አሳየኝ?”

ከኪሱ የምታምር ቀይ ላይተር አውጥቶ አሳየኝ፤

“እና ምንድን ነው?”

“ከእንግሊዝ ሃገር የመጣች ሴት ናት ስጦታ የሰጠችኝ”

“እና!”

ማለት የፈለገውን ለማወቅ ጓጉቼ ነበር። እሱ ግን በጥያቄዬ በጣም ተናደደ፤

“ሰጠችኝ!! እንዴት እና? ብለህ ትጠይቀኛለህ? ሰጠችኝ! በቃ!!”

በቁጣ ካጠገቤ ተነስቶ ሄደ።

ወርቁ ሲሄድለት ዱባለ ፈጥኖ ወደኔ መጣ፤

“...ላይተር በስጦታ ተሰጠኝ ነው የሚልህ?” አለ እየሳቀ፤ “ከትናንት ጀምሮ ሌላ ወሬ የለውም። ለሁሉም በሚስጥር ደጅ እየወሰደ ያሳያል። እኔን ለማናደድ እኮ ነው።

ይሄኔ ልለኩሰበት ብሎ ሰርቆአት ነው። ለዚህ እድሜ በቂው ምን ብላ ነው ከእንግሊዝ የመጣች ሴት ላይተር የምትሰጠው? ከኔ ጋር መፎካከሩ ነውት”

“በምንድነው ካንተ ጋር የሚፎካከረው?”

“አንዲት ሃብታም ኬንያዊት ወዳኛለች እያልኩ ለፉገራ ሳወራ ሰምቶ፤ እሱ ደግሞ ላይተር ይዞ መጣ”

ዱባለ እየሳቀ ቆየና፤

“እጁን በፋሻ የጠቀለለውን አይተሃል?”

“ልብ አላልኩም፤ ምን ሆኖ ነው?”

“ኬንያውያን በጨቤ ወጉኝ ነው የሚለው። ውሸቱን ነው። ሰክሮ የተሰበረ ጠርሙስ ላይ ወድቆ ነው። ይሄ ምኑ ይወጋል? አፅም!!”

በመካከላችን አንድ የትግራይ ልጅ ነበር። ዘርአይ የሚባል። የመጣ ሰሞን ‘የአድዋ ልጅ ነኝ’ መለስ ጎረቤቴ ነው’ እያለ በማስቸገሩ ዱባለ ደብድቦ አባረረው። ከሳምንት በሁዋላ ግን አማላጅ ልክ የመለሰን ጎረቤት መሆን ላለማንሳት ቃል ገብቶ፤ ሁሉም በዚህ ተስማምተው መለሱት። ብዙም ሳይቆይ ከዱባለ ጋር ጓደኛዎች ሆኑ።

“ያ! መላጣ ነውን? ጂ ያለያየን እኛ ወንድማማቾች ነን” ብሎ በመናገር ከሁሉም ጋር አስታረቀው።

ሲጠጡም ሆነ ሲቀመጡ በፍፁም የማይለያዩ ሶስት ኤርትራውያንም በመካከላችን አሉ። የሚያወሩትም በትግርኛ ነው። በራሳቸው ወሬ ተጠምደው ዘወትር እንደሳቁ ነበር። አንድ ቀን ጆሮዬን ጣል አድርጌ ሰማሁዋቸው። እንደ አለቃነት የሚቃጣው በእድሜውም ገፋ ያለ ጓደኛቸው እንዲህ ሲል ሰማሁት፤

“....አባቴ አንድ ጊዜ ሊመታኝ እጁን ሲሰነዝር ፈጥኜ እጁን ያዝኩትና ‘በማርያም ይገፍሃለሁ እንዳትመታኝ’ ስለው ቀጥ አለ። አባቴ ማርያምን በጣም ነው የሚያመልካት...”

በዚህ ንግግር ያጀቡት በከፍተኛ ሁኔታ ሲስቁ በመሰማቴ ግራ ተጋባሁ። በትክክል ሰምቼያለሁ። እንደዚያ ያሳቃቸው ምን እንደሆነ ፈፅሞ ሊገባኝ አልቻለም ነበር። በዚያው ሰሞን ግን ምስጢሩን ደረሰኩበት።

አንድ ቀን እንደተለመደው እየጠጡ እየሳቁ በሰላም ቆይተው ሳለ ያልተጠበቀ ፀብ ተፈጠረና ጠርሙስ

እስከመወራወር ድረስ። በመከራ ገላገልናቸውና ለያይተን አስቀመጥናቸው። አንደኛው እኔ አጠገብ ነበር የተቀመጠውና፤

“ምን አጣላችሁ?” ስል ጠየቅሁት።

አጫወተኝ፤

አለቃ መሳዩ ሰው ለካስ ምንጊዜም ጋባዮቸው ኖሮዋል። እሱ ሲያወራ ካልሳቁ ያኮርፋል። በዚያን ቀን በደርግ ጊዜ የውስጥ ሰላይ ሆኖ የፈፀመውን ጀብድ ሲተርክ የማይመስል ነገር ያመልጠውና፤ አንደኛው ይከራከረዋል። ጋባዮም በጣም ተናዶ፤

“የምንግርህን የማታምን ከሆነ ከፍለህ ጠጣ! በኔ ገንዘብ እየጠጣህ አትከራከር፤ ወይ ከፍለህ ጠጣ ወይ ደግሞ ዝም ብለህ አዳምጥ!” ይላቸዋል።

ይኸው ነበር የፀቡ መነሻ። ላፅናናው በማሰብ በዚያን ቀን እሱ እያወራ እኔ ጋበዝኩት። በጣም ተደስቶ እንዲህ አለኝ፤

“አስቃየን እኮ! በውሸት ሳቅ አፌ ተሰነጠቀ! ዛሬ ግን አልቻልኩም! ባይጋብዝኝ ይቅር....”

በተመሳሳይ ለብቻቸው ቁጭ የሚሉ አሮሞዎችም አሉ። ከኔ ጋር እንግባባለን። አንደኛው አንድ ቀን እንዲህ አለኝ፤

“ብዙ ጊዜ ስታዳምጥ ነው የማይህ፤ ለምን አታወራም?” ሲል በአሮምኛ ጠየቀኝ።

“ዝምታ መጥፎ ነው እንዴ?” ስል መልሼ ጠየቅሁት።

ሳቀና በወረቀት ላይ አንድ የአሮምኛ ጥቅስ ፅፎ ሰጠኝ፤ ጥቅስ የመሰብሰብ ፍላጎትና ልማድ የለኝም። ያቺን ጥቅስ ግን ከማስታወሻ ደብተሬ ላይ ፃፍኳት። እንዲህ የምትል ነበረች፤

“Yoomiyyuu Kan hin maraanne hoolaadha, maraachuu irraa kanhinoolle ammoo sareedha” ትርጉሙም “ምንጊዜም የማያብድ በግ ነው፤ ማበዱ የማይቀር ደግሞ ውሻ ነው” ማለት ነበር።

ይህቺን ጥቅስ የሰጠኝ አሮሞ ኬንያን ልለቅ አካባቢ “የቡርቃ ዝምታ”ን ይዞ አየሁት።

አንድ ቀን ወርቁ ሰክሮ ይጮህ ጀመር። መድረኩን በጉልበት ከዱባለ ላይ ነጥቆ ተቆጣጠረው። ያን ቀን ወርቁ የተለየ ሰው ሆኖ ዋለ። ምርር ብሎት እንዲህ ይለን ያዘ፤

“ኬንያ ሰለቸኝ ወንድሞቼ! ብታምኑም ባታምኑም በዚህ አመት ናይሮቢን ለቅቄ አገሬ እገባለሁ። ይህ አገር ይባላል እንዴት? ‘ሃኩና ማታታ’ ይሉሃል! ‘ችግር የለም’ ማለት ነው። ‘ማታታ’ ማለት ‘ችግር’ ማለት ነው። ‘ማቲቲ’ ደግሞ ጡት። ‘ሙቶቶ’ ህፃን። ‘ማታቱ’ ታክሲ። እንዴት እንዲህ ሊሆን ይችላል? ‘ማፋታ’ ይላሉ ‘ቤንዚን’ ለማለት። የወጥ ዘይት ልትገዛ ስትሄድም ‘ማፋታ’ ቅቤ ‘ማፋታ’ ጋዝ ‘ማፋታ’ ምንድነው ይሄ? ርግብ ለማለት ‘ኢንዱስ’ ይላሉ። ቁራ፣ ሄሊኮፕተር፣ አይሮፕላን ሁሉንም ‘ኢንዱስ’ ይሏቸዋል። የሚበረውን ነገር ሁሉ ባንድ ቃል የሚጠሩ ቀልደኞች። እዚህ ቀልድ መሃል መኖር ሰለቸኝ... ዳን ሳቸውን አይታችሁታል? እንደ ጠጣ ወደ ላይ ይዘላሉ። አን ገታቸውን እያነቃነቁ የሚደንሱትን ደግሞ ከወፍ ነው የወሰዱት። ዋነስ ከተባለች ወፍ። ስለ ማሳይ ጎሳ ሰምታችሁታል? ቢራ ለመጠጣት ብለው ከብት ይሸጣሉ! ከብቶች ሁሉ ደግሞ የነሱ ይመስሏቸዋል። ከቁራና ከፈረስ ሳይቀር ዳንስ ኮርጀዋል። የደነገጠ ቁራና የደነበረ ፈረስ የሚመስል ዳንስ አላቸው። ሴት ሲያፈቅሩ ‘Wa ku peda kama niama choma’ ይላሉ። I love u like a roasted meat ማለት ነው። እንግሊዝኛ ለማይችሉ ለነዱባለ ለመተርጎም ደግሞ ‘እንደተጠበሰ ስጋ እወድሻለሁ’ ማለት ነው...”

በዚህ ቀንም ዱባለና ወርቁ ቦክስ በመግጠማቸው በመከራ ገላገልናቸው። በዚያው ሰሞን ወርቁና ዱባለን ወደ ፍሎሪዳና ማዘርላንድ ወደተባሉ ምግብ ቤቶችና ክለቦች ይገደያቸው በመሄድ ላስታርቃቸው ብሞክርም እንደማይሆን ገባኝ። በመረረ ሁኔታ ቂም ይዘው ኖሮአል። በምን ሰበብ እንዲያ እንደተጠማመዱ ግን ሁለቱም አይናገሩም።

ሌላ ቀን ደግሞ ዱባለ ስለ አባቱ ጥቂት አጫወተኝ፣

“ነፍሱን ይማረውና አባቱ የሚገርም ሰው ነበር” ሲል ጀመረ፣ “...አባቱ አልተማረም። ኬንያ ምን አይነት ሃገር እንደሆነ አያውቅም። እኔ የኮበለልኩ ሰሞን ‘ልጄ ውጭ ሃገር ገባ’ እያለ ሲያወራ ከረመ። ያዲሳባ ሰው ደግሞ ክፉ ነው። ‘ልጅህ ዶላር አልላከም እንዴት? ላክ በለው እንጂ? ጋብዘን እንጂ?’ እንዲህ እያሉ አሳበዱት። ጓደኞቼ ደግሞ ይፅፍልኛል። ‘ለእኛስ ግዴላም፣ አባትህ ግን የመንደር መሳቂያ ከሚሆኑ 100 ዶላር እንኳ በጥስላቸው!’ እኔ ምን ልሁን!? ከዩት አመጣለሁ!?”

የሰፈር ሽሙጥ ሲበዛበት አባቴ ምን እንዳደረገ ታውቃለህ? ጊዮርጊስ ቤተክርስቲያን ሄዶ የሰፈር ሰው ሁሉ እየሰማው፣ እንደ አቡነ ተክልዬ ባንድ እግሩ ቆሞ ረገመኝ! ንደኛዬ ይህን ሲፅፍልኝ ተረበሽኩ። ገንዘብ ከየት ልውለድ? የውሸት ሽጉጥ ገዛሁና አንድ ሱቅ ገብቼ አስፈራርቼ 200 ዶላር ያህል ዘረፍኩ። መቶውን ለአባቴ ልኬ፣ ቀሪውን ሊይዙኝ ከመጡት ፖሊሶች ጋር ጠጣሁበት። መቶ ዶላር ሲደርሰው አባቴ ምን እንዳደረገ ታውቃለህ? ጊዮርጊስ ሄዶ መቶ ዶላሩን ለሁሉም እያሳየ፣ በአንድ እግሩ ቆሞ መረቀኝ። የአዲሳባ ሰው መቼም ክፉ ነው። ምን ብለው አሸጧጠውት መሰለህ? 'ጎርጊስ የዱባለን ፋይል ሲፅፍና ሲሰርዝ መከራውን አየ...'

* * *

እነሆ ደጁ መምሸት ጀምሮአል።

ከግማሽ ሰአት በሁዋላ ያቺን መንደር ለቀን ወደ ሌሊት ክለቦች እንጓዛለን። ፍሎሪዳ የተባለው የሌሊት የዳንስ ክለብ አፉን ከፍቶ ይጠብቀናል። ክለብ ሃውስ ገብተን ፑል እንጫወታለን። ከአስር በላይ ሃገራትን የማውቅ ሲሆን፣ እንደ ናይሮቢው ፍሎሪዳ 2000 የመሰለ ተወዳዳሪ የሌለው ክለብ ግን በፍፁም አይቼ አላውቅም። በዋሽንግተን ዲሲ፣ በሲያትል፣ በዱባይ፣ በአዲስ አበባ፣ በኬፕታውን፣ በጆሃንስበርግና በፕሪቶሪያ ያየሁዋቸው ክለቦች የፍሎሪዳ ጭራ ላይ ከቶ አይደርሱበትም። ናይሮቢ ላይ ህይወት አለ። ውበት አለ። አፍሪቃዊ መዝሃድ አለ። በርግጥ ወንጀልና ድህነትም አለ። የዚያኑ ያህል በዚያ አለማቀፋዊ ደረጃውን በጠበቀ ግዙፍ ክለብ ውስጥ የአስቴር አወቀንና የሃመልማልን ዜማ መስማትና በዚያ ዜማም አውሮፓውያንንና አፍሪቃውያን ሲደንሱበት ማየትም ሌላው ልዩ ውበቱ ነበር።

አሁን ሚሊማኒ ጨላልማለች።

ደጁ ላይ ማካዎ ታክሲ ነጂው እየጠበቀን ነው። በሲጃራ ጨስ የታመቀችውን ማድቤት እየለቀቅን መውጣት ጀመርን።

* * *

እነሆ በዚህ አይነት እለታዊ የህይወት ድግግሞሽ በዚያች መንደር ጥቂት ወራት ከቆየሁ በሁዋላ ናይሮቢን

ለመልቀቅ የሚያስገድድ አንዳንድ ሁኔታዎች ይገጥሙኝ ጀመር፤

በዚያች መንደር ዘወትር ምሽት ላይ ሊጠጣ የሚመጣ አንድ ባለስልጣን አለ። ጁማ ይባላል። የኬንያ የፀጥታው መስሪያ ቤት ባልደረባ መሆኑን ሰምቻለሁ። አንድ ቀን ፑል ስንጫወት እንዲህ አለኝ፤

“እዚህ ካሉት ሰደተኞች የተለየህ ነህ”

“በምን እለያለሁ?”

“ቦርሳ ትይዛለህ! ቦርሳህ ውስጥ ምንድነው ያለው?”

“ሬድዮና ማስታወሻ ደብተር” ስል ነገርኩት።

“ጋዜጠኛ ነህ እንዴ?”

“ነበርኩ”

ሲጋራውን እየማገ ደስ በማይል ሁኔታ እየተመለከተኝ እንደሆነ በመረዳቴ ወደዚያ ቁጭራ ሰፈር መመላለሴን ማቆም እንዳለብኝ መረዳት ጀምራ ነበር። ብዙም ሳይቆይ ግን ኬንያን መተው እንዳለብኝ ተረዳሁ፤

አንድ ቀን ከሙሉአለም ጋር ስናወራ፤

“ስላንተ ሲወራ ሰማሁ” ሲል በምስጢር ነገረኝ።

“ምን ሰማህ?”

“አማራና ኦሮሞን የሚያጣላ መፅሃፍ ዕፎኦል - ምናምን ይላሉ። እኔ ደግሞ ተከራክርኩ። እሱ እንኳን ሰውና ሰው ሊያጣላ ወርቁንና ዱባለን ሊያስታርቅ ሲሞክር ነው ያየሁት ብዬ ተከራክርኩ”

ይህን የመሰለ ነገር በተደጋጋሚ ስለምሰማ ተከዝኩኝ፤

“መፅሃፉን ቢያነቡ እንደዚያ ባላሉ ነበር” አልኩ።

ሙሉአለም ዘግየት አለና አከለበት፤

“ብዙ ነው ስላንተ የሚያወሩት”

“ሌላ ምን ይላሉ?”

“የወያኔ ባለስልጣን ነበር፤ ጋዜጠኛ ነበር፤ የማይሉት የለም፤ ሰላይ ነው እያሉም ያወራሉ”

“ሰላይ!? የማን ሰላይ!?” አልኩ።

“የወያኔ”

ዘግየት ብዬም፤

“ለመሆኑ ማንን ነው የምሰልለው?” ስል ጠየቅሁት።

“እዚህ እንግዲህ ያው ፖለቲካ የሚያወራው ዱባለ ስለሆነ እሱ የሚናገረውን እየፃፍክ ለኤምባሲ እንደምትሰጥ ነው

የሚያውሩት። ዱባለንም አስጠንቅቀውት ነበር...”

ከሁለት ሳምንት በሁዋላ ኬንያን ለቅቄ ወደ ደቡብ ተጓዝኩ። የናይሮቢውን ህይወት በፍፁም ልረሳው ባለመቻሌም ሚሊማኒ ለተባለችው መንደር፣ ለነዋሪዎቿና ለስደተኞቿ ጥቂት ስንኞች ቋጠርኩላቸው፤

ትዝ አለኝ ናይሮቢ - ሚሊማኒ ደብረ አለሌ፤
የባሕር ሃበጆች ሰፈር - ሚሊማኒ የሳቅ ቀበሌ፤
ትዝ አለኝ የመደበሪያው ጨለማ፤
Wa ku peda ሰባል - kama niama choma
ትዝ አለኝ ኪስዋሂሊ - የቃላት ቋንቋ ጨዋታ፤
ከሃኩና ማቲቲ እስከ ሃኩና ማታታ፤
Wa ku peda ናፈቀኝ Wa ku peda
በሲፒርስ፣ በባቫሪያን፣ በክሊብሃውስ፣ በፍሎሪዳ፤
አ! ናይሮቢ! አ! ኬንያ - የተጠላም ይናፍቃል ለካ፤
ጫካው ትዝ አለኝ - የኪኩዩ ትራንፔትም ሲያስካካ፤
ትዝ አለኝ ሚሊማኒ፤
ሚራ ሲመረር - ታሰካር ሲሰክር - ፖሊስ እስኪያስደነብር፤
አ! ፖሊስ! የዲያቢሎስ ታላቅ አሽከር፤
ጊዜ ፈቅዶልህ አበሻ ላይ ጉራ እምትቸረኝ፤
አዎን አሁን ሁሉም ቀረ - ብቻ ብቸኝነት ብቻ ቀረ፤
የዱባለ ፖለቲካ፣ የወርቁ እንጉርጉሮም ቀረ፤
አዎን! ርቂያለሁ - ለኔ ትዝታ ብቻ ሆኖ ቀረ።

እንደራቅሁ አልቀረሁም።

1999 አጋማሽ ላይ ከጉልበት ስራ ያልተናነሰ ስራ አገንቼ፤ ወደ ሲቭልስ ደሴት ስጓዝ፤ በናይሮቢ በኩል የማለፍ እድል ገጠመኝ። ያለኝ ጊዜ አንድ ሌሊት ብቻ ስለነበር ሻንጣዬን ወርውሬ በቀጥታ ወደ ሚሊማኒ ታክሲ ይገዢ በረርኩ። ከዱባለ በቀር ግን ማንንም ላገኝ አልቻልኩም። ባክኖ የቀረው የኛ ሰው ዱባለ ከዚያችው ካስጠጋችው ሴትኛ አዳሪ የቆርቆሮ ዛጋጋ ውስጥ በጠራራ ፀሃይ ብርድ ልብስ ተከናንቦ ተኝቶ አገኘሁት።

ሲያየኝ በጣም ካለማመኑ የተነሳ ለደቂቃዎች ያህል ተንሰቅስቆ አለቀሰ። ብቸኝነትና መረሳት እንደጎዳው መገንዘብ አላዳገተኝም። ካረጋጋሁት በሁዋላ ሁሉንም አጫወተኝ።

በዚያች መንደር ይቀመጡ የነበሩት ስደተኛ ሃበጆች ጥቂቶቹ ተሳክቶላቸው ወደ አውስትራሊያና ካናዳ መሄዳቸውን፤

ወርቁ ግን መዋጮ ተሰብስቦለት ወደ ኢትዮጵያ መመለሱን አወጋኝ። እያወጋኝ ሳለ ከቆርቆሮ ዛጋባው ግድግዳ ላይ የብርሃኑ ነጋን ምስል ተለጥፎ በማየቴ በመገረም እንደዋዛ አነሳሁለት፤

“ማነው ይሄ ሰው ዱባለ?”

በፍጥነት ምላሽ ሰጠኝ፤

“ዶክተር ብርሃኑ ነዋ! የጋሽ ነጋ ልጅ!” አያያዘናም

“...እንዴት አታውቀውም?” ሲል ጠየቀኝ።

“አሃ! እሱ ነው፡ንዴ? በስም እንጂ በፎቶው አላውቀውም ነበር” ስል አምታታሁ።

“የአንድ ሰፈር ልጆች ነን!” ሲል ቀጠለ ዱባለ “... አባቴ ከመሞቴ በፊት የዳማ ሆቴል ዘበኛ ነበር። ጋሽ ነጋ ለኔ አባቴ ማለት ናቸው። የነብርሃኑና የኛ ቤት እዚህና እዚያ ማለት ነው። እነሱ ቤት እንደ ቤቴ እገባና እወጣ ነበር። አመትበአል ሲሆን ገብቼ እበላለሁ እጠጣለሁ። ምን ዋጋ አለሁ ብለህ ነው? መለስ ዜናዊ የሚባለው መላጣ አክሮባት ሰርቶ ሁሉንም እንዳይሆን አደረገው። ይሄኔ ዛሬ እኔ እዚህ አልገኝም ነበር...”

ከጥቂት ዝምታ በሁዋላ፤

“በል ልብስህን ልበስና እንውጣ! ራት ልጋብዝህ?” አልኩት።

ዱባለ ጥቁር ብርድ ልብሱን ከላዩ ላይ ወርውሮ በፍጥነት ተነሳ። እሱ ልብሱን እየለበሰ ሳለ አይኖቼ ግድግዳው ላይ ነበሩ። ከመፅሄት ላይ ተቀዶ ግድግዳው ላይ የተለጠፈውን ፎቶግራፍ አጤንሁት። የብርሃኑ መላጣ ለዱባለ አልታየው ኖሮአል....

- 18 -

የአፍሪቃን ድንበር ስናቋርጥ

በሃዘን ጭጋግ ተጋርዶ - ህሊናው ሲጨልምበት፤
እንዳልፀና ሊጋ ችግኝ - አብራኩ ፅናት ሲያጣበት፤
ከመከራው አውታር አልፎ - ከጭንቀት ክልል ባሻገር፤
መልካሙን ፀጋ ለማጤን - ተስፋ ብቻ ነው እሚሻገር፤

(ግጥም - ከበደች ተክለአብ)

* * *

አይኖችሽ ያዩኛል - ውስጥሽ አያዩኝም፤
ጆሮሽም ያዩኛል - ውስጥሽ አይሰማኝም፤
ከንፈርሽ ያዩኛል - ውስጥሽ አይስመኝም፤
ሽታሽ ሰንደል ነበር - ውስጡ አልጨሰልኝም፤
ብቻ አይሸና - ብቻ እመኝሽና፤
ውጪሽን አይቼ - ለውስጥሽ ንጋና፤
እዝን እላለሁኝ - አጊንቼሽ አጣና፤

(ግጥም - ደረጀ ደስታ)

እከሆ ሉሳካ የተባለችውን ደባሪ ከተማ በመተው ወደ ምስራቅ ጉዞ ቀጠልኩ። ያረጀ መጋዣ የመሰለው አውቶብስ ከጠበቅሁት በላይ ፈጣን ሲሆን፤ የዛምቢያን ጫካዎች እየሰነጠቀ ወደ ሞዛምቢክ ድንበር እየገሰገሰ ነው። የወያኔ ዲፕሎማቶች ፓስፖርቱን ናይሮቢ ላይ መንጠቅ የቻሉ ቢሆንም፤ ኢትዮጵያዊነቱን መንካት እንደማይችሉ ግን አልተረዱትም። ማንም ቢሆን ይህን ማድረግ አይቻለውም። እንኳን ኢትዮጵያ አፍሪቃ ራሷም የኔው ናት። ወደ ባሌ ጎባ መጓዝና ወደ ሞዛምቢክ መጓዝ አንዳችም ልዩነት እንደሌለው ይኸው ባይኔ እያየሁ ነው። ዶሮና አገዳ በዘንቢል የታቀፉ ገበሬዎች ከጎኔ ተቀምጠዋል።

ጫካው አፍሪቃዊ ነው። ዶሮዎቹ የአፍሪቃ ዶሮዎች ናቸው። ጥረው ግረው የእለት ጉርስ የሚያገኙ፤ ጫጩቶቻቸውን መግበው የሚያሳድጉ የአፍሪቃ ዶሮዎች።

ናይሮቢ ላይ የተሾመው ዲፕሎማት፤

“አዝናለሁ፤ ፓስፖርትህን ላድሰልህ አልችልም! ዜግነትህ ታግዶአል!” ብሎ ባዶ እጄን ባሰናበተኝ ደቂቃ ድርጊቱ ህገ ወጥ መሆኑን በመገንዘብ አይኔን እንኳ ደፍሮ የማየት ወኔ አልነበረውም።

የኢትዮጵያን ኤምባሲ ለቅቄ ስወጣ ከምንጊዜውም በላይ አገር አልባነትና ባዶነት ተሰምቶኝ የነበረ ቢሆንም፤ ይኸው አሁን ሁሉን ለምጄዋለሁ። የሃሰት የጉዞ ሰነዶችን በመግዛት የአፍሪቃን ጫካዎች የማቋረጥን ህገወጥ ተግባር ተምሬያለሁ።

ቤሳቤስቲን የሌላቸው የዚህች የጥቁር አህጉር ዜጎች ጦርነትና ድህነትን እየሸሹ፤ ከአምባገነን መሪዎች ማሳሪያ እያመለጡ፤ እንደመሸጋገሪያ ወደምትታየው የተስፋ ምድር ለመድረስ የአፍሪቃን ጫካዎች በከርካሳ አውቶበሶችና በእግር ያቋርጡታል። የተስፋይቱ ሃገር ደቡብ አፍሪቃ ናት። ያቺ የነጮችና የጥቁሮች ምድር፤ ያቺ የኔልሰን ማንዴላ ሃገር፤ ከድሃ ቤተሰብ የተወለዱና ረዳት አልባ ስደተኞችን ሁለት እጆቿን ዘርግታ እንደምትቀበል የሰማሁ በመሆኑ የኔም ጉዞ ወደዚያው ነው።

ባልጠበቅሁት ሁኔታ ከሃገሬ ከተባረርኩ በሁዋላ፤ የደራሲነቱ መንፈሴ ጥሎኝ ጠፍቶአል። ብእርና ወረቀት ባይለየኝም፤ በጥቂት ወራት አንድ መፅሃፍ መውለድ የሚችለው ጉልበቴ አሁን ተዳክሞአል። በእቅድ ተመርቶ የማያውቀው የህይወቴ መድረሻ የት ሊሆን እንደሚችል ከቶ አላውቅም።

ገብረክርስቶስ ደስታ “በባእድ አገር” ሲል የቋጠራት ስንኝ የየእለት መዝሙር ሆናልኛለች።

የት እንደምትቀራ...
ምን እንደምትሰራ...
እንቁቅልሽ ነፍሴ - ንገረኝ በእርጋታ፤
ጨንቆኛል ጠባኛል - ያለሽበት ቦታ፤

ለመሆኑ ለምን ቢሾፍቱ ተወለድኩ? የወጣትነት እጣ ፈንታዬ ጦርነት ለመሆን የበቃው ከቶ በማን ስህተት ነበር?

ቢሾፍቱን ረስቼ የሌላ ሃገርን ልማድና ባህል መውረስ ለምን አልቻልኩም? አሁንስ እዚህ የአፍሪቃ ዱር መሃል ምን እሰራለሁ? ወዴት ነው የምገሰግሰው? መጪው ህይወቴስ ምን ይሆናል? ከእንግዲህ የመፃፍ ነገር አበቃ ማለት ይሆን?
ምላሽ የሌላቸው ጥያቄዎች የአእምሮዬን ጓዳ ሲደበድቡት ውለው ያድራሉ!

* * *

ሉሳካ ላይ አንዳችም የተውኩት አሊያ የቀረኝ ነገር ያለ አይመስለኝም። ያቺ እንቅልፋም አፍሪቃዊት ከተማ በኔ ህይወት ውስጥ ያልነበረች ያህል ጭልም፣ ድፍን አድርጌ ልረሳት ቸኩያለሁ። በሉሳካ የቆየሁባቸው ሁለት ወራት እጅግ አድካሚና አሰልቺ ነበሩ። አልጋና ወንበሮች ያሉት ቤት ተከራይቼ እኖር የነበረ ሲሆን፤ ምሽት ላይ ገበሬዎች በግድግዳው ላይ ሲመላለሱ እየተመለከትሁ በስጋት እንቅልፍ ባይኔ ሳይዞር አድር ነበር። ቀን ቀን ደግሞ Manda hill ተብሎ ወደ ሚጠራው የገበያ አዳራሽ እሄዳለሁ። እዚያው አካባቢ ሳውደለድል እውልናም ምሳ ሰአት ላይ ያገኘሁትን ቀማምሼ ሳበቃ፤ O'Hagans ተብሎ ወደሚጠራው የአይሪሾች Pub ገብቼ በጊዜ እሰየማለሁ። የከሰረ ሰው ስሜት ይሰማኝ ነበር።

O'Hagans ተሰያት ላይ ጭር ይላል። ብዙውን ጊዜ ሙሴ የተባለውን ርካሽ ድራፍት እየገለበጥሁ ብቻዬን ስቆዝም እውል ነበር። ሉሳካ ላይ አንዳችም ትዝታ አልተውኩም ብዬ እንዳልምል ግን ካሮል ጆሴፍ በህይወቴ ውስጥ ገብታ ኖሮአል። ክልስ ዛምቢያዊት ናት። እንደነው መሄጃ በማጣት ተሰያት ላይ O'Hagans ስትመጣ ቀስ በቀስ ተግባባንና ወሬ ጀመርን። በጣም ቆንጆ ስትሆን፤ ያለማቋረጥ የምታጨስ፣ የቀለጠች የሉሳካ “ቃጠሎ” ነበረች።

“ስራ የለህም እንዴ?” ብላ ጠየቀችኝ።

“ስደተኛ ነኝ። አንቺስ?”

“እኔ ስራ የለኝም። የምን ሃገር ዜጋ ነህ?”

“ኢትዮጵያ! አንቺስ?”

“ዛምቢያዊት ነኝ። አባቴ ግን ነጭ ነው። ግን አላውቀውም” አያያዘችና “ኢትዮጵያ ማለት የት ነው?” ስትል ጠየቀችኝ።

“ምስራቅ አፍሪቃ!”

ጥቂት ካሰበች በሁዋላ፡

“ሞዛምቢክ ነው ወይስ ደርባን?” ስትል ጠየቀችኝ።

ስቄ ዝም አልኩ። ይህን ባለማወቁ አልተደነቅሁም። እሷ ልክ ናት። እኛ ሃበሾች ገና ስንወለድ ጀምሮ የአለምን ካርታ ለማወቅ የተገደድንበት በቂ ምክንያት ነበረን። በሃገራችን ተስፋ ስለምናጣ ልባችንና ቀልባችን በባህር ማዶ ስልጣኔና ንዋይ ተማርኮ መንፈሳችን ቀድሞ ይኮበልላል። ይህች የደቡብ ቆንጆ ግን ከአካባቢዋ ርቃ ለመሄድ ፍላጎት እንደሌላት ግልፅ ነው። ስለዚህ “አፍሪቃ” ሲባል “ደቡባዊው አፍሪቃ” ብቻ ቢመስላት ምን ያስደንቃል?

ከካሮል ጋር እየተግባባን ስንሄድ በሶስተኛው ቀን ግድም ወደ ቤቷ ይዛኝ ሄደች። ከእናቷና ከታናሽ ወንድሟ ጋር በአንድ የደከመች ዛጋባ ውስጥ ትኖር ነበር። ቡና አይነት ቀለምና ጠንካራ አፍሪቃዊ ሰውነት ያለው ወንድሟ ታላቅ እህቱን በጣም ሲያከብራትና ሲሳሳላት ተመለከትሁ። ወንበሮች አውጥቶ ከጃካራንዳ ዛፍ ስር አመቻቸልን። ተሸክመን የገባነውን ሁለት ደርዘን ቢራ ተቀብሎ ተሸቆጥቄጦ አስተናገደን። እንደ ወተት የነጡ ጥርሶችና ሳቂታ ጥቁር ዓይኖች ያሉት ወጣት ነበር። ካሮል ከወንድሟ ጋር በአባት እንደማይገናኙ አጫወተችኝ። እናትየዋ በእድሜ መግፋታቸው በቆዳቸው መሸብሸብ ቢታወቅም፤ ዘመናዊነት ይታይባቸው ነበር። እንደ ካሮል ጠጪና አጫሽ ነበሩ። ተግባቢና ደግ ሴት ሆነው አገኘሁዋቸው። ይዘን ከመጣነው ቢራ ለሶስታችንም ከከፈቱ በሁዋላ ሲጋራቸውን ለኩሰው በጥያቄ ያጣድፉኝ ያዙ፤

“...ሃገርህ የት ነው? ...ኢትዮጵያ? ...ህንድ ማለትህ ይሆን? ...ጠጉርህ የህንዶችን ይመስላል ብዬ ነው... ለምን ተሰደድክ ታዲያ? ...ባለስልጣኖች? ...ለምን አትከሳቸውም? ...መቼ ትመለሳለህ ወደ ሃገርህ? ...አታውቀውም? ...ከዘመዶችህ ተለይተህ እንዴት ትኖራለህ ታዲያ? ...አስቸጋሪ ነው። ...እኔ ከልጆቼ አንድ ሳምንት መለየት አልችልም፤ አሜሪካ ለትምህርት የሄዱ ዛምቢያውያን የጉልበት ስራ መስራት ስላልቻሉ በረሃብ ሊሞቱ መድረሳቸውን ሰምተናል፤ የሰው ልጅ ከሃገሩ መውጣት የለበትም”

ካሮል ስሜን በትክክል አልያዘችውም። “ደስፋሄ” እያለች ትጠራች የነበረ ሲሆን፤ አስፈላጊነቱ ስለልታዋች ሳላስተካክልላት ተውኩት። እንዲያውም “ደስፋሄ” የሚለው ይበልጥ ተስማምቶች ነበር። በመጀመሪያ “ካሮል ዱርዬ ናት” የሚል ግምት ይገጥሟል ነበር። እየቀረብኳት ስሄድ ግን ያለማቋረጥ ማጨሳና መጠጣቷ እንዲያ እንዳስብ እንዳደረገች ተረዳሁ። በተረፈ ግን በጣም ጥሩ ሰው ነበረች። ካፌ ውስጥ ዌይተር ሆና እየሰራች ቤተሰቧን ታግዝ እንደነበር አጫወተችኝ። አሁንም ስራ እየፈለገች ሲሆን፤ እንደርሷው ክልስ የሆነ ዛምቢያዊ ጓደኛ አላት። ከስድስት ወራት በሁዋላ የኮሌጅ ትምህርቱን ሲጨርስ እንደሚጋቡ ጭምር አጫወተችኝ።

ካሮል የኔ ሁኔታ በጣም ያሳስባት ጀምሮ ነበር። ስደተኛ መሆኔ፣ አፍሪቃዊ መሆኔ፣ ወዴት እንደምሄድ አለማወቁ አጥብቆ እያስጨነቃት “ምን ልንረዳህ እንችላለን?” እያለች ደጋግማ ትጠይቀኝ ነበር። ከሃገሪ የተባረርኩት በገዛ ወገኖቼ መሆኔ በተለይ በፍፁም ሊገባት አልቻለም። ያባረሩኝ “ነጮች” ይሆኑ እንደሆነ ደጋግማ ብትጠይቀኝም በአገራችን “ንጭ ጠላት” አለመኖሩንና ርስብራስ እንደምንበላላ በሚገባት መንገድ አወጋሁዋት። ስለ ሩዋንዳ፣ ኮንጎ፣ የሶማሊያን የርስበርስ ግጭት አጫወትኳት። ስለዚህ ጉዳይ በቴሌቪዥን የሰማች ቢሆንም፤ ብዙም ግልፅ አልሆነላትም ነበር። የኮንጎ እልቂት ማእድን በሚያድኑ ምእራባውያን የተፈጠረ ሰው ሰራሽ ግጭት መሆኑን ግን ግንዛቤ ነበራት። ስለኢትዮጵያ አንዳችም እውቀት ያልነበራት ሲሆን፤ ስማችን ተደጋግሞ በድርቅና በረሃብ እንደሚነሳ፤ ኢትዮጵያ ግን በአፍሪቃ ካሉት ሃገራት የበለጠ ውሃ ያላት፤ ለምለምና ሃብታም አገር መሆኗን፤ ራዕይ ያለው መሪ በማጣቷ ምክንያት ግን ህዝባችን በችጋር እንደተዋረደ አጫወትኳት። ከልብ እያዘነች አዳመጠችኝ። አይኖቿ እንባ ሲያቀሩም አስተዋልኩና ርእሰ ወሬያችንን ለወጥኩት።

...ሉሳካን የሁዋሊት በመተው መጋዣ በመሰለው አውቶብስ ተጭኜ ወደ ሞዛምቢክ ጉዞ ስጀምር በርግጥ ካሮል ውስጤ ቀርታ ነበር። እነዚያ የሚያባብሉና ፈጥነው የሚያዝኑ አይኖችዋ ገና አብረውኝ አሉ። እውቂያችን ያጭር ጊዜ ቢሆንም፣ በጣም ተላምደንና ተግባብተን ስለነበር ስለናበታት

ገፅታዋ ባንድ አፍታ አመድ መስሎ ነበር። እንባዋም ባይኗሩ ሞላ፤

“ወዴት ነው የምትሄደው?” አለች በስሜት ተውጣ።

“ሞዛምቢክ። ከዚያም ድንበሩን አቋርጬ ደቡብ አፍሪቃ እገባለሁ”

“ለምን እዚህ ዛምቢያ አትኖርም?”

“እዚህ ስራ የለም ካሮል፤ እጄ ላይ ያለው ገንዘብ ከማለቁ በፊት ስራ ማግኘት አለብኝ”

ጥቂት ቆዘመችና፤

“በአይሮፕላን ለምን አትሄድም ታዲያ?” አለች።

“ቪዛ አይሰጡኝም”

“ለምን?”

“ፓስፖርትም የለኝም ካሮል”

“እንዴት ዛምቢያ ገባህ ታዲያ?”

“የሃሰት የማላዊ ፓስፖርት ይገዟለሁ። ድንበር ላይ ለፖሊሶች ጉቦ እየሰጠሁ ነው የማልፈው። በአይሮፕላን ከሆነ ግን ፍተሻው ይከብዳል”

የካሮል ገፅታ እጅግ አዝኖና ከብዶ አየሁት። አቅም አጥታ እንጂ በአለም ላይ ያላትን ነገር ሁሉ ልትሰጠኝ ፈቃደኛ እንደነበረች ምጭ መናገር እችላለሁ። ስደት ምን ማለት እንደሆነ ለመጀመሪያ ጊዜ የገባት ይመስለኛል። ብዙ የሚያስቁ ታሪኮችን አውርጄላታለሁ። እን ባዋ እስኪፈስ ስቃለች። እሷም ስለ ወንድ ጓደኞቿና ዛምቢያን የተመለከቱ ገጠመኞቿን እያነሳች ስታወራኝ ከልብ ተመስጬ አዳምጬያታለሁ። አብረን ባሳለፍናቸው ጥቂት ሳምንታት ጥሩ ጊዜ ማሳለፍ ችለን ነበር። አባዳ፤ ቲማቲምና ቃሪያ ባንድ ላይ ተቀላቅሎ በመክተፍ፤ የሚዘጋጀውን የኬንያ ካፔንባሪ የተባለ ምግብ ሰርጅ፤ አቅምሼያት በደስታ ልታብድ ደርሳ ነበር። በተለይም ፎጣ መስሎአት አልበላውም ብላ የሸሸችውን እንጀራ ከቀመሰችው በሁዋላ ሱስ ይዞአት ነበር። ብቻዋን ጭምር እንጀራ ወደሚሸጡ የአበሻ ምግብ ቤቶች ትሄድ ነበር።

በመጨረሻ ግን እነሆ ለካሮልና ለሱሳካ ጀርባዬን ሰጥቼ መሄድ ግዴታዬ ሆነ። ማድረግ የምችለው የለም። ከአፍሪቃ ጋር ካለኝ ፅኑ ቁርኝት መለየት ባልችልም፤ ይቺ ሃብታም አህጉር ዜጎቿን ላም እንዳኘከችው ጨርቅ

አጨማዳቸዋለች። ያም ሆኖ እኔ አፍሪቃዊ ነኝ። ከነጮች መሃል መኖር አይቻለኝም። በቋንቋ ከማልግባቸው አፍሪቃውያን ጋር ፍፁም የሆነ ሰላም አለኝ። ያሻውን ያህል ስጋት ቢወረኝም የአፍሪቃ ልጆች በየትም ቦታ ሁሉ ምችት ይሰጡኛል። በአፍሮ ዛፎች ጥላ ስር ተቀምጬ መቆየት እንዳለብኝ ይሰማኛል። በሲያትል የደረሰብኝን ጉዳት ልረሳው አልችልም። እንደ ካሮልና እንደ ኬንያውያን ደግና እውነተኛ ገፅታ፣ ከልብ የሚፈልቅ ፈገግታ ያለው የሰው ፊት በሲያትል በፍፁም አላየሁም። ከወላይታ ወደ አርባምንጭ ጉዞ ባደረግሁበት በአንድ ወቅት የተሰማኝን ስሜት ማጣት ከቶ አልሻም። መልከአ ምድሩ፣ የኮባ ዛፎች፣ የለመለመ ሳር፣ እንሰት፣ ጠያይምና ውብ ገፅታዎች ሁሉ የኔ ናቸው። የኔው የራሴው ሆነውም ይኖራሉ።

ራሴን ማታለል እንደማልችል አውቃለሁ። የጋሪ ፈረስ አለመሆኔንም አውቃለሁ። የነፃነት መንፈስ አለኝ። አእምሮዬ እንደ ዱር ፈረሶች በነፃነት እንዲጋልብ እሻለሁ። በነፃ ህሊና የማሰብ ችሎታዬ እንዲነካ አልፈልግም። ከወያኔ ጋር በቆየሁባቸው ጊዜያት ሳላውቀውም ይሁን ባለመብሰል፤ ስፈጠር ጀምሮ ይዘው የተወለድኩትን ነፃነት እያጣሁ፤ ወደ ባርነት አዘቅት ማሸቆልቆል ጀምሮ እንደነበር መገንዘብ ችያለሁ። ሆኖም የፋሽስት ገምታግን በመፃፍ በራሴ አስተሳሰብ መንዝ እንደምችል ራሴን ለማሳመን ሞክሮ ነበር። በራስህ መንገድ ማሰብ ከጀመርክ ግን ለገዢው መደብ ጠላት መሆንህ አይቀርም። እናም አሁን ለስደት ተዳርጌያለሁ።

* * *

መጋዣው አውቶቡስ ወደ ሞዛምቢክ ድንበር እየገሰገሰ ነው። በአውቶብሱ ውስጥ በዘንቢል የተያዙ ዶሮዎች አልፎ አልፎ ይንጫጫሉ። በማይመች ሁኔታ በአንቀልባ የታዘሉ አፍሪቃውያን ህፃናት መቀቱና አስተዛዘላቸው አስጨንቋቸው ያለቅሳሉ። አይኖቹ በውበቱ ተወዳዳሪ የሌለውን የአፍሪቃ ጫካና ድንቅ መልከአ ምድር ይቃኛሉ። በየመንገዱ ዳር በተከለከሉ ጎጆዎች ደጃፍ ውሾች፣ ዶሮዎች፣ በጎችና ፍየሎችን እያየሁ በመንዝ ላይ ነኝ። አልፎ አልፎ ከወዲያ ወዲህ የሚሯሯጡ ጥቋቁር አሳማዎችን አያለሁ። ከዚህ ቀደም ጥቁር አሳማ አይቼ አላውቅም ነበር።

ምድሩ ከዳር እስከ ዳር አረንጓዴ ለብሶአል። ሜዳው ሲያልቅ ጫካ ውስጥ ገባን። በጫካው ውስጥ የዝሆን መንጋ ሲነጋጋ አየሁ። አንዲት ቀጭኔ ቆማ ቅጠል ስትቀነጥስ በፈጣን መንገድ ላይ አለፍናት። “ቁንዲ አንገቷን አስግጋ” የሚለው የዳኛቸው ወርቁ የአደፍርስ ትረካ አእምሮዬ ውስጥ መጥቶ ጥልቅ አለ። ቁንዲ ግን የአማራው አገር የተራራ አንገት እንጂ ቀጭኔ አልነበረም።

የዝሆኖቹ መንጋ ትርኢት ተደጋገመ። National Geography ላይ ብቻ የማውቃቸውን የዝሆን ግልግሎች ይኸው በአይኔ አየሁዋቸው። ትልቁ ዝሆን አምሳሉን ተክቶአል። የዝሆን ልጅ ዝሆን ነው። የአፍሪቃ ልጅ አፍሪቃዊ መሆን ሲገባው፤ እኛ ግን ርስበራስ እንበላለን። ያለሀርራሄ እንመቀኛለን! ባእድ አክብረን የራሳችንን እንንቃለን! ወያኔ ከኢትዮጵያ አባረረች! ዛምቢያዊቷ ካሮል ደግሞ አገር ስለሌለች አዝና እንባዛ ባይኖር ሞላ! ስልጣን አልነበራትም እንጂ ዛምቢያዊነትን ትሰጠኝ እንደነበር ርግጠኛ ነኝ።

ማስታወሻ ደብተራን አወጣሁና ለካሮል ጥቂት ስንኞችን ቋጠርኩላት። በመጋዣው አውቶብስ መስኮት ወዲያ ማዶ የምመለከተው ውብ መልክአ ምድር የስነፅሁፍ ቆሌዬን ቀሰቀሰው፤

“ካሮል!” ስል ጮህኩ!

ካሮል የነጭና የጥቁር ቅልቅል፤
የሉሳካ እምብርት ቅምጥል፤
የድህነትና የቅንነት ምስቅልቅል፤
ጓደኛዬ ነህ አትበይኝ - ሲቃ ብቻ ነበር ሲቃ!
እንደ ሃምሌ ፀሃይ - ብልጭ ያለ ደቂቃ፤
የአንድ አህጉር ብሶት - ያባት አገር ያፍሪቃ፤
የማግኘትና ማጣት ተረት - የጥቁር ህዝብ ሰቆቃ፤
እና ካሮል ቻም! - ቻም፤ ቻም በቃ፤
ድርግም አድርገሽ እርሺኝ - እልም ይበል አዚሙ፤
ደስፋሄ አልነበረም - የለምም ለዘልአለሙ፤

ይህን ግጥም ስቋጥር በአእምሮዬና በልቤ የነበረው ስሜት ከዚያች ደግና ውብ ዛምቢያዊት ወጣት ሴት ርቄ የመሄዴ አስጨናቂ ስሜት ነበር። ዳግምም የማላያት መስለኝ ነበር።

ዳሩ ግን ተሳስቼ ነበር።
ካርልን በድጋሚ ላያት በቅቻለሁ።

* * *

መጋዣው አውቶብስ ከሞዛምቢክ ድንበር ላይ ሲያራግፈን ሊመሽ ምንም አልቀረውም። ያቺ የዛምቢያ የድንበር ከተማ ጨርሳ የሞተችና የህይወት እንቅስቃሴ የሌለባት የገጠር መንደር ነበረች።

ስፍር ቁጥር የሌለው ቋጠሮ የተሸከሙ፣ ደማቅ ጨርቅ የለበሱ አሮጊቶች የሚታዩባት፣ ከዘመናዊነትና ከስልጣኔ የራቀች ቀበሌ ነበረች።

አገሩን የሚያውቁ ሃበሾች ሉሳካ ላይ በጠቆሙኝ መሰረት ፈጥኜ በአካባቢው ወደ ነበሩ ሚኒባሶች በማምራት ወደ ድንበሩ ኬላ መሄድ እንደምፈልግ ገለፅኩ። ከኔ ሌላ በዚያ ሰአት ወደ ኬላው የሚሄድ ሊገኝ ባለመቻሉ ከመደበኛ ክፍያው ሶስት እጥፍ ከፍጹ ብቻዬን ይዘውኝ ለመሄድ ተስማሙ።

በግማሽ ሰአት ውስጥ ከኬላው ደርሼ እንደነገሩ ፎቶዬ የተለጠፈበትን የማላዊ ፓስፖርት ለተቆጣጣሪው አቀረብኩለት። 20 ዶላር ፓስፖርቱ ውስጥ አስቀምጬ ነበርና ሃላፊው ዶላሩን ሲመለከት ፊቱ ፈካ። የይለፉን ማህተምም ያለማወላወል ደረገመልኝ! በዚህም አላበቃም። ቢሮውን ዘግቶ ሻንጣዬን እራሱ አንጠልጥሎ ወደሞዛምቢክ ድንበር ይሸገኝ ጀመር።

“የምን አገር ዜጋ ነህ?” ሲል ጠየቀኝ።

“ኢትዮጵያ”

“ብዙ ኢትዮጵያውያን በዚህ በኩል ይመጣሉ። እናግዛቸዋለን!”

ፋታ ወስዶ ደግሞ እንዲህ ሲል አከለበት፣

“... አይዞክኝሁ! ሰላም ሲሆን አንድ ቀን ወደ ሃገራችሁ መመለሳችሁ አይቀርም! ታሪክ ስናነብም በናንተ የማይቀና አልነበረም! ጊዜ ነው ያዋረዳችሁ፤ እንኳን ለራሳችሁ ለሌላውም የምትተርፉ ነበራችሁ!”

ዛምቢያዊው የተናገራቸው እነዚህ ቃላት በህይወት መንገድ ላይ ከሰማሁዋቸው የተስፋ ቃላት ሁሉ ይበልጥ ጠቃሚና የማይዘነጉ ሆነው አጊንቼያቸዋለሁ። መጨለም

በጀመረበት ገጠር፣ በሞዛምቢክና በዛምቢያ ድንበር ላይ፣ ሀገወጥ ሰነድ የያዘ ስደተኛ ይህን የመሰለ ቃል ሲሰማ ምን ሊሰማው የሚችል ይመስላችሁዋል!? መቆጣጠር ያልቻልኩት እንባ የቀላቀለ ሲቃ ተናነቀኝ። ይህ ዛምቢያዊ ይህን የመሰሉ ደግ ቃላት የተናገረው በ20 ዶላር ተደልሎ እንዳልነበር በርግጠኛነት መናገር እችላለሁ። ጉቦ በመስጠት ወንጀሎ ቢያስረኝ ያለኝን ሁሉ አስረክበው ነበር። ሊዘርፈኝና ሊያስገድለኝ በቻለ። ጨምርልኝ ማለትም ይችላል። ማላዊያዊ አለመሆኔን ያውቃል። የዚያ ኬላ ተቆጣጣሪ ደግነት የሚለካው እኔ ካለሁበት ችግር አንፃር ነበር። ምሽት ነው፣ ገጠር ነው፣ ሀገወጥ ነኝ፣ አገሩን አላውቀውም። ይኸው ግን ኢትዮጵያ ስለተባለችው ሃገር በኃ በኃውን እያወጋኝ፤ ሻንጣዬን ተሸክሞልኝ የዛምቢያን ድንበር አሻገረኝ። እናም እንዲህ ሲል አሰናበተኝ፣

“ደህና ሁን! ይቅናህ! በወዲያኛው የሞዛምቢክ ድንበር ላይ ያለው ሰው አንጀሎ ይባላል። በግልፅ ንገረው! ይረዳሃል!”

በዚህች አለም ላይ በንብረትነት የቀረቱኝንና በቁርጥራጭ ወረቀት የተሞላች ሻንጣዬን አንጠልጥዬ ብቻዬን ወደ ሞዛምቢክ የኬላ ጣቢያ ተጠጋሁ። የሞዛምቢክ የኢሚግሬሽን ተቆጣጣሪ ብቻውን በመደዳ ከተሰሩ ከባለ ሶስት ክፍል ቢሮው ደጃፍ ላይ ተቀምጦ በኩባያ ሻይ ሲጠጣ ነበር ያገኘሁት። ፓስፖርቴን ተቀበለኝና የይለፍ ማህተም ከደረገመበት በሁዋላ፣

“አሁን መሽቶአል! እዚህ ማደርህ ነው” አለኝ።

“ሆቴል አለ?”

“አምስት ዶላር ያስከፍሉሃል”

“ችግር የለም”

“ትንሽ ጠብቀኝና አብረን እንሄዳለን”

ከአስር ደቂቃ በሁዋላ ተያይዘን ጉዞ ጀመርን። ከሩብ ሰአት በሁዋላ ከጭቃ ጡብ ከተሰሩ ዛጋባዎች ደጃፍ ላይ ተገኘን። ሆቴል ሊባል የሚችል አልነበረም። መደዳውን የተሰሩት አምስት ክፍሎች በር አልነበራቸውም። አልጋ የሚመስል የተጋደመ ነገር ጥግ ላይ ይታያል። ቆሻሻ ብርድ ልብስ ላዩ ላይ ጣል ተደርጎበታል።

“በር ያለው ክፍል የላችሁም?” ስል ጠየቅሁ።

“የለንም!” ባለሆቴሉ ፈገግ አለ። “...እዚህ ምንም በር ያለው ክፍል አያስፈልግህም። ከፈለግህ ደጅ ማደር ትችላለህ። እነዚህን ክፍሎች የሰራናቸው ነጋዴዎች በዚህ ሲያልፉ እንዳይቸገሩ በማሰብ ነው። አይዞህ! አትፍራ! ወንድሞችህ ነን!”

የኢሚግሬሽኑ ተቆጣጣሪም ፈገግ አለና፤

“ሻንጣህን እዚሁ ተወው! አሁን እኔ ቤት እንሂድና ራት እንብላ! ከፈለግህ ደግሞ ቢራ የሚሸጥበት ቤት ስላለ እዚያ እናመሻለን!”

መንደሪቷ ኤሌክትሪክ ስላልነበራት ባለ ሆቴሉ ላምባዲና ሰጠች። የኬላው ተቆጣጣሪ ቤቱ ወስዶኝ ራት በላን። የአሳማ ሸኮና በገንፎ ነበር የቀረበልን። ምንተእፍረት ይዞኝ እየተናነቀኝ በላሁት። ሊያስመልሰኝ ቋቅ እያለኝ የአሳማ ኮቴ መረቁን በገንፎ እያጣቀስኩ ከበላሁ በሁዋላ ከተቆጣጣሪው ጋር ተያይዞን ወደ ቢራ ቤት ሄድን።

(ሁዋላ እንደተረዳሁት ግን የአሳማ ሸኮና ከመረቁ በመላ የደቡብ አፍሪቃ ከተሞች ምርጡ ምግብ ኖሮአል። በርግጥም እኔም ከዚያ ወዲህ ለምጄውና ወድጄው ፕሪቶሪያ ላይ የአሳማ ሸኮና መረቅ የሚሸጥባቸውን ቤቶች እስከ ማፈላለግ ድረጄ ነበር።)

ደጃ ጨልሞአል።

በላምባዲናችን እየተመራን ስንጓዝ ትግራይ - ሃገረ ሰላም ትዝ እያለኝ ነበር። ከወያኔ ጋር በትግል በቆየሁባቸው ዘመናት በላምባዲና እየተመሩ፤ ቀጫጭን የእግር መንገዶችን እየተጠማዘዙ መጓዝን ተላምጄው ነበር።

ከኬላ ተቆጣጣሪው ጋር ዶገቴም የተባለውን የሞዛምቢክ ቢራ እየጠጣን ብዙ አወጋን። የኬላው ሃላፊ በፍፁም የፖለቲካ ወሬ የሚያውቅ አልነበረም። ያጫወተኝ ስለ ቢዝነስ ነበር። በኬላው ከሚያልፉ ሰደተኞች የሚያገኘውን ጥቂት ጉርሻ እያጠራቀመ አንድ ሚኒባስ መግዛቱን በኩራት ነገረኝ። ሁለት ልጆች የወለደ ሲሆን፤ በዝውውር ወደ ማፑቶ ከጠሩት እንደ ሞት ፍርድ እንደሚቆጥረው አጫወተኝ። ራሴን ላይ ታች እየነቀነቅሁ አዳምጬ ሳበቃ፤

“ብዙ ተባብረኸኛል። ለቢራ መጠጫ ይሆንሃል”

በማለት ቀደም ብዬ ያዘጋጀሁዋትን ሃያ ዶላር አስጨበጥኩት። በደስታ አመስግኖኝ እስከ ሆቴል ሸኘኝ።

ሌሊቱን ሊዘርፉኝ የሚመጡ ወሮበሎች ይኖራሉ ብዬ በመስጋቴ ክፍሌን ለቅቄ ደጃ ላይ ካለ አንድ ዛፍ ስር ብርድ ልብሴን አንጥፌ፤ ሻንጣዬን ተንተርሼ ተኛሁ። እንቅልፍ ባይኔ ሳይዞር ወደኔ ክፍል የሚገባውን ዘራፊ ለማየት ብጠብቅም ያሰብኩትን ሳላይ ሌሊቱ ነጋ። ባለ ሆቴሉና ቤተሰቡ ከእንቅልፋቸው የነቁት ከረፈደ በሁዋላ ነበር።

ከምሳ በፊት ግድም ወደ ማፑቶ የሚያደርስ አውቶብስ ላይ ተሳፍሬ ጉዞ ጀመርኩ። ከሁለት ቀናት አሰልጄ ጉዞ በሁዋላም ማፑቶ ገባን።

በመንገዳችን ላይ ታዲያ ሳሞራ ማሼል የተዋጋባቸውን ደኖችና ዱሮች ሁሉ እያለፍን ተጉዘናል። ታዋቂውን የዛምቤዚ ወንዝ ስናቋርጥ በደስታ ብዛት ጨኸቴን አሰምቻለሁ። የዝሆን መንጋ የዛምቤዚን ወንዝ በዋና ሲያቋርጥ በአይኔ በብረቱ ተመልክቼያለሁ። የሞዛምቢክን ማለቂያ የሌለው ጥቅጥቅ ያለ ጫካ እየሰነጠቅን ስንጓዝ ልብን ቀጥ የሚያደርግ ውበት ያላቸው ኮረዶች ከጫካው ውስጥ የማንጎ ፍሬ ሲለቅሙ ተመልክቼያለሁ። ይህ ጉዞ ያለምንም ልዩነት ከአርባ ምንጭ ወደ ዶርዜ ያደረግሁትን ጉዞ አስ ታውሶኛል። የመልከአ ምድሩ፣ የዛፎቹ፣ የወንዞቹ፣ የሰዎቹ አይነት ፍፁም ተመሳሳይ ነበር።

ማፑቶ ላይ ሁለት ወራት ከቆየሁ በሁዋላ ወደ ተስፋይቱ ሃገር ለመሻገር ወሰንኩ። ማፑቶ ላይ ሁለት ወራት ለመቆየት የቻልኩት እጅግ ድንቅ የሚባሉ ጥቂት አበሾችን ስላገኘሁና እዚያ ቀላል ንግድ ቢጤ ጀምሬ ኑሮ ልመሰርት እችል ይሆናል በሚል ግምት ነበር። እንዳሰብኩት ግን አልሆነም። ፖርቲጊዝ የተባለውን ቋንቋ ልለምደው አልቻልኩም። ህዝቡን ወድጄው ነበር። ሌባና ወንጀል የለም ማለት ይቻላል። መኪናህን ደጅ ብታሳድር የሚነካብህ የለም። ደግና መዝናናትን የሚወድ መዚቃ የሚያፈቅር ህዝብ መሃል መቆየት መንፈስን ያድሳል። በየእለቱ ምሽት ላይ ህንድ ውቅያኖስ ዳርቻ ሞዛምቢካውያን አለማቸውን ይቀጫሉ። የአሳና የዶሮ ጥብስ ውቅያኖሱ ዳርቻ በርካሽ ይቸበቸባል። ሞዛምቢካውያን ፍቅር ያውቃሉ ከማለት ይልቅ

እንዲያው በደፈናው ፍቅር ናቸው ማለቱ ይቀላል። ባዶ ኪስ ሆነ ውቅያኖስ ዳር ተጋድመህ ደስታን በጆንያ ዝቀህ ወደ ቤትህ ትመለሳለህ። “አብሪጋዶ - አመሰግናለሁ” የሚለውን ቃል በየሰከንዱ ትሰማለህ። አብዛኞቹ ጆሮአቸውን ቢቆርጧቸው እንኳ እንግሊዝኛ አይሰሙም። ብዙውን ጊዜ ግን ለመግባባት ቋንቋ አያስፈልገህም። ውቅያኖስ ሲሸሽ ወደ ባህሩ ዘልቀን እንገባለን። ተስያት ላይ የውቅያኖስ ማእበል እየደነፋ ሲመጣ እየሸሸን ወደ ዳርቻው እንመጣለን። ለአይን ያዝ ሲያደርግ ህንድ ውቅያኖስ እንደ ጎፈራም አንበሳ እየተቆጣ ዳርቻውን ቀውጢ ያደርገዋል። የማፑቶ ወጣቶችና ባልና ሚስቶች አጫጭር ቁምጣ አድርገው የውቅያኖስን ዳርቻ ያጨናንቁታል። እዚያው ተዋውቀው፣ እዚያው በፍቅር አብደው፣ የጋብቻ ቀኑ ቀጠሮውን እዚያው የሚጨርሱ ፍቅረኞችን ማየት የተለመደ ነው። ይህም የባህሩ ፀጋ ነው። በውቅያኖስ ዳርቻ ጥንቆላ የሚያካሂዱ፣ እንደ ቢሾፍቱ ሃይቅ ዳርቻ ገበሬዎች እርጥብ ቅጠል ይዘው ባህሩን የሚለማመኑም ይታያሉ። ይህ አፍሪቃ ነው። መሬቱና ባህሩ አፍሪቃ ነው። ማፑቶ በቆየሁባቸው ሁለት ወራት አእምሮዬ ፀጥተኛና የተረጋጋ ሆኖ ነበር።

* * *

ከሁለት ወራት ቆይታ በሁዋላ ግን ሞዛምቢክን ለቅቄ ወደ ስዋዚላንድ ገባሁ። ስዋዚላንድ ላይ አበሾችን ወደ ደቡብ አፍሪቃ የሚያሻግር “ሰለሞን ማጂላን” በሚል ስም የሚታወቅ አበሻ አለ። የኔ መምጣት ከአደራ ጋር በማፑቶ ወዳጆቹ ተነግሮት ነበርና ስዋዚላንድ ዋና ከተማ ምባባኔ ደርሼ ስደውልለት አክብሮት አክሎ አነጋገረኝ።

“አሁኑኑ እመጣለሁ! አምስት ደቂቃ ብቻ ስጠኝ!”

ከሃያ ደቂቃ በሁዋላ መጣ።

በነጋታው ማለዳ የማላዊ ፓስፖርቱን ቀዳድጄ ከምድረ ገፅ ካጠፋሁት በሁዋላ ማጂላንን አምጄ ለጉዞ ዝግጁ ሆንኩ። በርግጥ አስጊ ሁኔታ አልነበረውም። ከኔ በፊት በሺህዎች የሚቆጠሩ አፍሪቃውያን ስደተኞች በዚህ መንገድ አልፈዋል። ሴቶችና ህፃናትን ጭምር ይዘው ኬላውን ተሻግረዋል። ነፍስ ጡር ሴቶች ሳይቀር ይህን መንገድ ተመላልሰውበታል። ማንዴላ ስልጣን ከያዘ በሁዋላ ደቡብ

አፍሪቃ ሆደ ሰፊ እናት ሆናለች። ያም ሆኖ ግን አያሌ አደጋዎች ተከስተዋል። በጫካ ወንበዴዎች ተዘርፈው የተገደሉ፣ የተደፈሩ ሴቶች፣ በአውሬ የተበሉ ዜጎች ጥቂት አይደሉም። ወደ አውሮፓና አሜሪካ ለመሻገር አቅሙ የሌላቸው ሁሉ በመንገድ ላይ ሊያጋጥማቸው የሚችለውን ችግር እየተጋፈጡ ወደ ተስፋይቱ ሃገር ይጓዛሉ። በሰላም መግባት የቻሉ ጥረው ግረው ጥቂት ጥሪት ከቋጠሩ በሁዋላ ወደ አውሮፓ ወይም አሜሪካ ጉዞአቸውን ይቀጥላሉ። የተስማማቸው ደግሞ እዚያው አግብተው፣ ወልደው፣ ህይወትን ቀጥለዋል። ርግጥ ነው በዚያች ምድር ወንጀል አለ። አፍሪቃውያን ስደተኞች በተደጋጋሚ በጨቤ ታርደው ሞተዋል። በዘራፊዎች ተተኩሶባቸው ህይወታቸውን አጥተዋል። ይህ ሚስጥር አይደለም። የአፍሪቃ ስደተኞች ወደዚያች የተስፋ ሃገር የሚጓዙት ይህን ሁሉ እያወቁ ነው።

እኔም ማጂላንን ተከትሎ የደቡብ አፍሪቃን ዱርና ጫካ አቋርጬ ስንዝ የእድል ጉዳይ ሆኖ መንገዱ ቀና ሳይሆንልኝ ቀርቶአል። የድንበሩን የሽቦ አጥር ሾልከን ገብተን፣ ጫካውን በእግር አቋርጠን ወደ ዋናው የአስፋልት መንገድ ከወጣን በሁዋላ በአካባቢ ፖሊሶች ተያዝን።

* * *

ስምንት ቀናት ታሰርን!

የእስር ቤት ቆይታችን ግን ከባድ አልነበረም። የደቡብ አፍሪቃ እስር ቤቶች ለክፉ አይሰጡም። በአጋጣሚ ብርድም ሙቀትም አልነበረም። እስር ቤቶቹ ንፁህ ናቸው። ሙቅና ቀዝቃዛ ውሃ ሻወር አለው። አስራ አምስት ሆነን በታሰርንበት ክፍል ውስጥ አራት የመታጠቢያ ሻወርና ሁለት መፀዳጃዎች ነበሩት። ሌሊት ይዘጋብናል። ቀን ቀን ግቢያችን ውስጥ ፀሃይ እንሞቃለን። ልብሶቻችንንም እናጥባለን። ምግቡ ጥሩ ባይሆንም አይርበንም። ፓፕ የተባለውን ገንፎና ስጋ ያነሰው መረቅ ከሻይ ጋር ያቀርቡልናል።

በእስር ቤቱ ቆይታ ከማጂላን ጋር ጥቂት ለማውራት እድል አገኘን። አውሮፓና ላቲን አሜሪካን በደንብ እንደሚያውቃቸው ተረዳሁ። ስደተኞችን ወደ ደቡብ አፍሪቃ የማሻገሩን ስራ ከጀመረው ዘጠኝ አመት አልፎታል።

እኔም የመንግስት ጋዜጠኛ እንደነበርኩ ነገርኩት።

“ማስታወቂያ ሚኒስቴር ሰርተሃል?” ሲል ጠየቀኝ።

“ሰርቻሊሁ”

“ቴሌቪዥን የምትሰራ ትእግስት የምትባል ልጅ ታውቃለህ?”

“አላውቃትም። እኔ ፕሬስ ነበርኩ”

“ፕሬስ! ፍፁምን ታውቃለህ!”

“ፍፁም!” አልኩ በደመቀ ድምፅ፣ “...አውቃለሁ! በደንብ አውቃለሁ”

“አብረን ነው የተማርነው” አለ።

“ምስራቅ አውሮፓ መማሯን አውቃለሁ” አልኩ።

“በጣም ጥሩ ልጅ ናት”

“ልክ ነህ”

ወሬውን የመቀጠል ፍላጎት በማጣቴ ወደ ሌላ ርዕስ አሻገርኩት።

“ለምን ወደ አውሮፓ አትሄድም?”

“ምናደርጋለሁ?” አለ ፈጥኖ፣ “...የአውሮፓን ቆሻሻ ለማፅዳት?”

“እዚህ ከመኖር አይሻልህም?”

“አይሻለኝም!” ሲል አረጋገጠልኝ። “...ለዎች ወደ አውሮፓ የሚጎርፉት በተሳሳተ ግምት ነው። በሃገራችን መኖር ላልቻልን ሃበሾች አፍሪቃ የተሻለ ቦታ ነው ብዬ አስባለሁ። በተለይ ጭንቅላትህን መጠቀም ከፈለግህ እዚህ ይሻላል። ይሄ ጉዞ ነው፣ የኔ ወንድም”

አባባሉ እውነት ሊሆን ይችላል። ሆኖም የማጂላን የራሱን ኑሮ ካየን ግን ጉታዊ ሊባል የሚችል አልነበረም። ስደተኞችን አስከትሎ አንበሳና ሌሎች አውሬዎች የሚመላለሱበትን ዱር ማቋረጥ አስጊና የቆቅ ህይወት መስሎ ተሰማኝ። ማጂላን ጥሩ ገንዘብ እንደሚሰራ አያጠያይቅም። አውሮፓን የሚያውቅና መሄድ ከፈለገም እንደሚችል ስለተረዳሁ ሳልገረም አልቀረሁም። እንደ አፍሪቃ ዱር አራዊት ጎጆ በበዛባቸው የገጠር ቀበሌዎች መኖርን ያለጥርጥር ወዶ ያደረገው ነበር። የአካባቢውን ቋንቋዎች እንደ አማርኛ ያቀላጥፈዋል። በመንገዳችን ላይ የስዋዚላንድ ገበሬዎች ስሙን እየጠሩ ሰላምታ ሲያቀርቡለት ሰምቻለሁ። ውሃ ለመጠጣት አረፍ ባልንበት አንድ ቤትም እንደ ቤተኛ ተስተናግደናል። “ምግብ ብሉ” ብለው አስቸግረውን ነበር።

ብጥስጣሽ ቁምጣ የለበሱ ማቲዎች ማጂላንን እንደ አጎታቸው በሞቀ ሁኔታ ነበር የሚቀበሉት።

በሶስተኛው የእስር ቀን ከእስረኞቹ ጋር ይበልጥ ተግባባን። ከኮንጎ፣ ከታንዛንያ፣ ከሶማሊያ፣ ከኢትዮጵያ፣ ከአልጄሪያ፣ ከናይጄሪያ፣ ከዚምቡዋቤ፣ የተሰባሰቡ ነበርን። ኢትዮጵያዊው እስረኛ አንዳንድ አስቂኝ ገጠመኞቹን እያነሳ ሲያወጋን ጥሩ ጊዜ ገደልን። ከበደ ይባላል፤

“የደርግ አስር አለቃ ነበርኩ” ሲል ጀመረ፤ “...ሞያሌ ላይ ተመድቤ እየሰራሁ ሳለ ቢዝነስ ተሳካልኝ። ደረጃውን ያልጠበቀ ቆርቆሮ ወደ ኢትዮጵያ እያስገባን የጉቦ ገንዘብ ጠገብኩ። እብድ የሚያክል ሺላ ቤት ሰራሁ፣ እዚያው ሞያሌ። ቆንጆ ሚስት መርጫ አገባሁ። ወለድኩ። ምን ቀረኝ? የቀረኝ ነገር ቢኖር ከወታደር ቤት በቦርድ መሰናበት ብቻ ነበር። በሰው በሰው፣ በጉቦ ተረማምጄ አበድኩ አልኩና ጦር ሃይሎች ሆስፒታል ገባሁ። ቦርድ ለመውጣት አምስት ዶክተሮች እንደሚመረምሩኝ ሲነገረኝ በድንጋጤ ውሃ ሆንኩ። እስከ ይታያችሁ! ጤነኛ ነኝ! ያበደ ሰው እንዴት እንደሚሆን አላውቅም።

በአንዲት ነርስ መሪነት ዶክተሮቹ ወደ ተቀመጡበት ክፍል ሰገባ ማበዴ እንዲታወቅልኝ ስለፈለግሁ፣ አንድ ፍሬ የምታክለዋን ነርስ በጥፊ ይገዢ ድርግም! የኔ ወንድም ተሽከርክራ እግሬ ስር ጥቅልል! በዚህ ገበቴ እጅ! እግዜር ያሳያችሁ! ወዲያው ተረባረቡና ይዘው መርፌ ወጉኝ።

በስንተኛው ቀን እንደሆነ አላውቅም፤ ከደነዘዝኩበት ስነቃ ከእብዶች መሃል አማኑኤል ሆስፒታል ቁጭ ብያለሁ። ወይኔ ከበደ! ከቢሾ! ከቤ! ጉድ ሆንኩኝ። አእምሮዬ ምንም አያስታውሰ። እንደምንም ብዬ ሞያሌ የሰራሁት ቤት ታወሰኝ። በመቀጠል ሚስት ማግባቴ፣ መልኳ ቀስ እያለ መጣልኝ... በመቀጠል ልጆቹ...ከዚያ ወታደር መሆኔ...እያለ እያለ ነርሷን በጥፊ መምታቴ ትዝ ሲለኝ ከተኛሁበት ተስፋንጥሬ ስነሳ ለካስ ተደባዳቢ ነው ተብሎ ተወርቶ ኖሮአል እንደገና ተረባረቡና መርፌ! ወይኔ ከቤ!...እኔ እኮ ተሽሎኛል ልል ነበር አሳቤ።

በስንተኛው ቀን እንደሆነ አላውቅም እንደገና ስነቃ ተረባርበው ይዘው መርፌ! ገና ስነቃ፣ ወሬ የለም። ግርግር! ያዘው! ያዘው! መርፌ! ስንት ጊዜ እንደወጉኝ አምላክ

ይወቅ...በመጨረሻው ላይ ስነቃ ግን ሰው የሚባል የለም።
ጥቂት እብዶች አሉ። ተነሰቼ ወደ ደጅ ሰወጣ ዘበኛ ነው
መሰለኝ በተረበሸ ሁኔታ ገባ ወጣ ይላል፤

'ምንድነው ጉዳዩ?' ስል ጠየቅሁት።

'ደርግ ወደቀ፤ ወያኔዎች አዲሳባ ገቡ!'

አይ ከበደ ከርታታው!

ደርግ እንዲህ መውደቂያው ቀርቦ እያለ ነው መርፌ
ስወጋ የሰነበትኩት። ልብሴን ለብሼ ወደ ሞያሌ..."

አልጄሪያዊው ደግሞ አብዱልመጂድ ይባል ነበር።
ለምን እንደተሰደደ አጫወተን።

አንድ ምሽት ሙባረክ የተባለ የከተማዋ ሃብታም፤
ምሽት ላይ ሰው ሲገድል ይመለከታል። ሄዶ ያየውን
ለፖሊስ በማመልከቱ ስድስት ወር ታሰረ። በስድስተኛው ወር
አንዱ ፖሊስ እንዲህ ሲል መክሮ ለቀቀው፤

“ሙባረክ ሰው ሲገድል ማየት አልነበረብህም።
ተሳስተሃል። ብታይም እንዳላየህ መሆን ነበረብህ። ምስጢሩን
እንዳታወጣበት ሲል አንተንም ሊገድልህ ይችላል። አሁን
የምንመክርህ አገር ለቀህ እንድትጠፋ ነው። ወሬም
አታውራ”

መሰደድ የቻለው ወደ ደቡብ አፍሪቃ ብቻ ሆነ።

ናይጄሪያዊው ደግሞ ጁኒዲን ይባላል። ጠጉሩን ሹሩባ
የተሰራ፤ ባለግዙፍ ሰውነት፤ ጨካኝ ገፅታ ያለው ወጣት
ነበር። የአደንዛዥ እፅ ነጋዴ መሆኑን አልደበቀንም።

ሶማሌው ወሬ ከጀመረ አራት ነጥብ የሚባል
የማያውቅ ሲሆን፤ ሃሳቡ ሁሉ ሲጨመቅ አሜሪካንን ማውገዝ
ብቻ ነበር። የወደፊት ህልሙም አሜሪካ መግባት ነው።

“አሁንስ ምን እየሰራህ ነው?” ስል ለሞያሌው ከበደ
ጥያቄ አቀረብኩ።

“ነዋሪነቴ ሞያሌ ነው። የኤድስ ህይወት ማራዘሚያ
መድሃኒት ከደቡብ አፍሪቃ ወደ ኢትዮጵያ እያመላለሰኩ
እነግዳለሁ። የሃዲያ ወጣቶችንም በሞያሌ በኩል እስከ
ናይሮቢ አንገዛለሁ። የማልሰራው የስራ አይነት የለም። ቪዛ
ስለማላገኝ ግን ያው ድንበር እየጣሰኩ ነው የምንዘው”

የኮንጎ ስደተኞች በከርሰ ምድር መደድን ሃብት
ስለገኘችው ሃገራቸው ሲያጫውቱኝ የጨለመ መንፈስ
ወረረኝ። ለሃብት የሚስገበገቡ ነጮች በሚፈጥሩት የርስበርስ

ጦርነት የዚህች አህጉር ዜጎች ከመሬታቸው እየተነቀሉ ይሰደዳሉ። ኮንጎ በአለም ላይ ካሉ ሃብታም ሃገራት በመጀመሪያው ጦርዝ ላይ መገኘት ሲገባት ወጣቶቿ ይኸው እዚህ እስር ቤት ይገኛሉ።

ከእኛ የእስር ክፍል ፊትለፊት ሶስት ወጣት ነጮች ታስረዋል። ነጮቹም ሆነ ጥቁሮቹ ቀኑን ሙሉ ሲስቁና ሲተራረቡ ይውላሉ። መጨነቅ የለባቸውም። የሚፈልጉት ሁሉ ይገባቸዋል። ማሪዋና ያጨሳሉ። ወደ ጓደኞቻቸውና ቤተሰቦቻቸው በፖሊሶች ስልክ ይደውላሉ። ፖሊሶቹ በወዳጅነት መንፈስና በክብር ያነጋግሩናል።

በአራተኛው ቀን የፖሊስ አዛዥን ለማነጋገር እንደምፈልግ ገለፅኩና ወደ ቢሮው ተወሰድኩ፤ ባጭሩ መቼ ውሳኔ ልናገኝ እንደምንችል ጠየቅሁ፤

“ወደ ፍርድ ቤት ሳትቀርቡ እዚህ በመቆየታችሁ የኔ ጥፋት አይደለም። እናንተ የአደራ እስረኞች ናችሁ” አለኝ።

“መቼ ነው ውሳኔ የምናገኘው?” ደግሜ ጠየቅሁ።

“እዚህ የታሰራችሁት ከህግ ውጭ ነው። በሶስት ቀናት ውስጥ መጥተው ካልወሰዷችሁ ፈትቼ እለቃችሁዋለሁ”

አመስግኜ ከመቀመጫዬ ስነሳ፤

“ምናልባት ወደ ከተማ ወጣ ማለት ከፈለግህ ግን መታመምህን ግለፅልን” አለኝ።

በነጋታው እኔና ማጂላን በአንድ ፖሊስ አጃቢነት ወደ ሆስፒታልና ከተማ ወጣን። ጋዜጠችን በብዛት ገዝቼ ተመለስኩ። ከኔልሰን ማንዴላ መምጣት ወዲህ የደቡብ አፍሪቃ እስር ቤቶች የተመቹ ይሆኑ ዘንድ አንዳንድ ርምጃዎች መወሰዳቸውን ተረድቼያለሁ። በታሰርንበት ክፍል ግድግዳ ላይ ቀደምት እስረኞች የፃፉት ፅሁፍም እንዲህ ይል ነበር፤

“እዚህ ስትታሰር ማንዴላን አስታውስ! እሱ የእስር ቤት ስቃዮችን ሁሉ ተሰቃይቶልሃል”

በመጨረሻው የእስር ቤቱ ሌሊት እንቅልፍ እንቢ አለኝ። የእስር ባልደረቦቼ በሰላም ተኝተዋል። ምንም እንኳ አስጨናቂ ሁኔታ ባይገጥመኝም ካንድ ቀን በላይ ስታሰር ይህ የመጀመሪያዬ በመሆኑ ከእስር ቤቱ የምወጣበት እለት በእጅጉ ናፍቆኝና ርቀብኝ ነበር።

ሌሊት አይኖቼን ጣራው ላይ ተክዬ ለረጅም ሰአት

ብዙ አሰብኩ። ሊያረካኝ ስለሚችለው ህይወት አጥብቄ መረመርኩ። ምንድነው የምፈልገው? አንዳችም የተጨበጠ ፍላጎት አጣሁ። ርካታ አጠገቤ ደርሶ እንደማያውቅ ይሰማኛል። ቀደም ሲል መፅሃፍቶቼ መታተም ሲጀምሩ በመጨረሻው የእርካታ ደረጃ ላይ የደረስኩ ይመስለኝ ነበር። ገበያ ላይ ከዋሉ በሁዋላ ደግሞ ባንድ አፍታ ውስጤ ባዶውን ይቀርና መንፈሴን የጭለማ ጉድጓድ ውስጥ ወድቆ አገኘዋለሁ።

የተጫነኝን ከባድ ስሜት ለማባረር ምንጊዜም እንደማድረገው የምወዳቸውን ግጥሞች እያስታወስኩ መዘመር ጀመርኩ፤

ዋይ ትላለች ሶረኔ፤
ወገኗ አልቆባት እንደ እኔ፤

* * *

ያ ዶሮዬ ጮኸ - መንጋቱን ነገረኝ፤
በዛሬው ቀን ላርደው - ቀጠሮ ነበረኝ፤

* * *

አያ ጅቦ ቢጮህ - ትላንትና ማታ፤
እንኮዬ ደማሜ - አለመጠን ፈርታ፤
እሳት ዳር ነበረ - የተቀመጠችው፤
ሳታሰብ በድንገት - ፍሙን ጨበጠችው፤

ከላይ የተጠቀሱት ሁለቱ የሻምበል አፈወርቅ ዮሃንስና የታገል ሰይፉ ግጥሞች ነበሩ። የፑሽኪን፣ የፀጋዬ፣ የአበራ ለማ፣ የመንግስቱ ለማ እያልኩ የቻልኩትን ያህል ዘመርኩ፤ የአረጋሽ ሰይፉ አንድ ግጥም በተለይ...

አይንን ተከዋክብት - ያስተካክልና፤
ጥርስን ከከፍፍር - ያሸምንሙንና፤
የሚጨለፍ ፀዳል - ያጎናፅፍና፤
ከራስ እስከ ጥፍር - ውበት ይቀባና፤
ያን ተክለሰውነት - ያንን ውብ ቁመና፤
አድርጎት ይቀራል...
የማስተዋል ምስኪን - የመገንዘብ ወና፤

የአበራ ለማ “ፍርሃት” የተሰኘችው ግጥም ደግሞ ወደ አእምሮዬ መጣች። በፖስተር የታጀበች ግጥም። ፖስተሩ ላይ አንድ ሽማግሌ ይታያሉ። ውሻ፣ ጠመንገ፣ ገንጥላ ይዘዋል። በፍርሃትም ጨለማው ላይ አተኩረዋል። ምናልባትም በረዶና ዝናብ የዋጠውን ደጅ በመስኮት ያያሉ። ሽማግሌው የሚገኙበት

የግንብ ቤት እኔ ካለሁበት እስርቤት ጋር የሚመሳሰል ነበር።
የአበራ ለማ ስንኞች ቃል በቃል ታወሱኝ፤

ያ መረቡ ልቤ - ረገበ እምቢ አለ፤
አንድ ራሱን ማስገር - አቃተው ዋለለ፤
ፍርሃቴ ስጋቴ - በላዬ ነገሰ፤
ውስጥ አንገጥቴን ምሶ - ቤቴን አጣረሰ፤
ግና ምንው ፈራሁ - ወኔዬ ባዘቀ፤
በፍርሃት ነቅዢ - ነፍሴ ተጨነቀ፤
እድሜ እንደብል ሆኖ - አገር ካስደመመ፤
እናንተም እንደ እኔ - ፍርሃት ካባዳችሁ፤
ጠመንገዬ ገንጥላው - ውሻው ለምናችሁ?

ደሞ የቀኝ ጌታ ዮፍታሄ ንጉሴ፤

የቀበሮ እንግዳ - በቤት አሳዳሪ፤
ተበግተቀበሮ - ቀበሮን አክባሪ፤
ቀበሮን ወደቤት - በግን ገደል መሪ፤
የበግ ለምድ ለብሶ - በጎች አባራሪ፤
በቀበሮው አዋጅ - አገሩን ወራሪ፤
በለሰለሰ እርሻ - አሜኬላ ዘሪ፤
እጅግ ተጠንቅቆ - አባቴን አፍቃሪ፤
አባቴን አፍቅሮ - እናት አቃጣሪ፤
እናቴን አቃጥሮ - አባት አሳሳሪ፤
አባት አሳሰሮ - በናቴ መካሪ፤
በናቴ ላይ መክሮ - አዋጅ አስነጋሪ፤
ዓይኔን ሰው አማረው፤
ዓይኔን ሰው አማረው፤
የሰው ያለህ የሰው...

በመጨረሻም ደከመኝ።

አይኖቼን ከደንኳቸው። ምን ያህል እንደተኛሁም
አላስታውስ፤ የክፍላችን በር ሲከፈት ነቃሁ። “ተነሱ!” የሚል
የደቡብ አፍሪቃ ፖሊስ ድምፅም ተከተለ።

እነሆ! ስምንት ቀናት ነልሰፕሪት ከተባለች ከተማ
ከአፍሪቃውያን ስደተኞች ጋር ከታሰርን በሁዋላ በፖሊስ
ፒካፕ ተጭነን ወደ ዋና ከተማይቱ ፕሪቶሪያ ተወስድን።

በጉዞ ላይ ሳለን በከባድ ዝምታ ተውጮ ነበር።
የጫኝችን የፖሊስ መኪና ወደ ደቡብ አፍሪቃ ዋና ከተማ
በመቃረብ ላይ ሳለች ማጂላን ሊያነቃቃኝ ሞከረ፤

“የተከፋህ ትመስላለህ”

“ደህና ነኝ” አልኩ።

“ፕሪቶሪያ እንደደረሰን ይለቁናል”

“እሱ አላሳሰበኝም”

“ምንድነው ያሳሰበህ?”

“ምን ልልህ እንደምችል አላውቅም። ብቻ ስደት ከባህር እንደ ወጣ አሳ ማለት ይሆንብኛል...የሆነው ሆኖ ወደድኩም ጠላሁም እለምደዋለሁ...”

* * *

ፕሪቶሪያ ኢሚግሬሽን እንደደረሰን ለመማርና ለመስራት የሚያስችል ጊዜያዊ የፈቃድ ወረቀት ከሰጡን በሁዋላ፣ አንዱ የመስሪያ ቤቱ ባልደረባ እንዲህ ሲል አሰናበተን፤

“ይህ የኔልሰን ማንዴላ ሃገር ነው። ነፃ ናችሁ!”

ማጂላን በዚህ መንገድ ሲታሰርና ሲፈታ ይህ አምስተኛው መሆኑን እያጫወተኝ እስከ ባቡር ጣቢያው ሸኘሁት። እሱ በባቡር ወደ ስዋዚላንድ ሲመለስ እኔ ፕሪቶሪያ ቀረሁ።

ደቡብ አፍሪቃ የመኖር ጊዜያዊ ፈቃድ እንዳለኝ የሚገልፅ ወረቀት እጄ ላይ አለ። በርግጥም ነፃ ነኝ። ይህ ሃገሬ ባይሆንም አፍሪቃ ነው። በወይን ጠጅ ጃካራንዳ ዛፎቿ ለምትታወቀው ፕሪቶሪያ አዲስ አልነበርኩም። የወያኔ ሹም በነበርኩበት ጊዜ አውቃለሁ። ያኔ ግን ፕሪቶሪያን የተዘዋወርኩበት በኢትዮጵያ ኤምባሲ የክብር አጀብ ነበር። በርግጥ ያን ጊዜ ውስጣዊ ነፃነት አልነበረኝም። ዛሬ በእግር ጫካ ለጫካ ተጉገፎ እንደገና መጣሁባት። ሳነፃፅረው አሁን የተሻለ ነፃነት ይሰማኝ ነበር...

ፕሪቶሪያን አውቃለሁና አልተቸገርኩም። ተስያት ላይ ታክሲ ይገዢ ወደማውቀው ሆቴል ሂድኩና አልጋ ያዝኩ። ሻንጣዬን ካስቀመጥኩ በሁዋላም በስም አውቀው ወደ ነበረው ትርሲት ምግብ ቤት አጠያይቄ ሄድኩ። ተፈጥሮ ቅን ገፅታን ያለስስት የቸራት ባለ ምግብ ቤት በኢትዮጵያዊ ወግና ባህል ተቀብላ አስተናገደችኝ።

* * *

ይህ በሆነ በሶስተኛው ወር ፕሪቶሪያ ከሚገኘው UNISA ከተባለው ዩኒቨርሲቲ ታሪክና የፖለቲካ ሳይንስ

ለማጥናት ተመዘገብኩ። በዚያው ሰዎንም በአራት ኮምፕዩተሮች የተዋቀረች ሚጢጢ ኢንተርኔት ካፌ ከፈትኩ። እንደገና ተረጋግቼ ለመፃፍም በቃሁ። ከእለታት አንድ ቀን ምሽትም በብጫቂ ወረቀቶች የተሞላ ሻንጣዬን ጠረጴዛዬ ላይ ዘረገፍኩት። “የጋዜጠኛው ማስታወሻ” የሚል ቃልም ወደ አእምሮዬ መጣ።

* * *

ፕሪቶሪያ በከተምሁ በሁለተኛው አመት የደቡብ አፍሪቃ የአገር ውስጥ ጉዳይ መስሪያ ቤት ባልደረባ የሆነች ሴት ጠርታኝ አንድ ወረቀት ላይ አስፈረመችኝ። ቋሚ የመኖሪያ ፈቃድ አገኘሁ ማለት ነው። ከጥቂት ሳምንታት በሁዋላ ደግሞ የመታወቂያ ወረቀትና ፓስፖርት ተሰጠኝ።

(በሶስተኛው አመት ጆሃንስበርግ ላይ የአዲሱን አመት በአል ስናከብር፤ ሳንተን ከተባለ ቀበሌ አንድ ናይት ክለብ ውስጥ ካሮልን አገኘሁዋት። እኔ ጫካ ለጫካ እየተሸሎክለክሁ ከደረስኩበት አገር እሷ ለሶስት ቀናት እረፍት ነበር የመጣችው። “ደስፋሄ” ብላ ጮኻ እጆቼን ይዛ እንደ ህፃን ልጅ ትዘል ጀመር። የጠጣነው ተደምርቦት ደስ ታችን ሰማይ ነካ። እንደ ርዕው ክልስ የሆነ ጎልማሳ ሰው አብሮአት የነበረ ሲሆን፤ ባሏ እንደሆነ ነግራ አስተዋወቀችኝ። የፈረንጆች 2005 አዲስ አመት እኩለ ሌሊት ላይ ጆሃንስ በርግ ሲገባም አብረን ተቀበልነው። የደቡብ አፍሪቃን መታወቂያና ፓስፖርት ማግኘቴን ስነግራት በተለይ ካሮል ደስታው እጥፍ ሆነላት። ስሜቷን ሳትደብቅ ሁለት እጆቿን ዘርግታ አቀፈችኝ።)

ደቡብ አፍሪቃን እወዳታለሁ።

ርግጥ ነው፤ ስራ አጥነቱ እየጨመረ በመሄዱ፤ ደቡብ አፍሪቃ ለስደተኞች የስጋት ምድር በመሆን ላይ ናት። በመሆኑም የተረጋጋሁና ደስተኛ አይደለሁም። ሌሊት በህልም ምንጊዜም ቢሾፍቱ ነኝ። አንድም ቀን ደቡብ አፍሪቃ ላይ የተሰራ ህልም አይቼ አላውቅም። ሌሊቱን ቢሾፍቱ እያደርኩ ጠዋት ፕሪቶሪያ መመላለሱን ተያይዬዋለሁ...

- 19 -

ብጫቂ ወረቀቶች

ሱሪዬን አጥቤ - መንገድ ላይ ባሰጣው፤
ወዳኝ ነው መሰለኝ - ተራምዳው አለፈች፤

* * *

እዚያ ጫካ ማዶ - ምን ይንከሻከሻል፤
እነ አብዬ ናቸው - ሃረግ ይመዛሉ፤

* * *

አምና የሞታችሁ - ተኙ ዝም ብላችሁ፤
እኛም መድረሻ አጥተን - ማጣፊያው አጥርናል፤

(ግጥም - ያልታወቀ)

በዚህ ምእራፍ በብጫቂ ወረቀቶች ላይ ያሰፈርኳቸውን ገጠመኞቹን ለቃቅሜ አወጋችሁዋለሁ። አንዳንዶቹ አስቂኝ ናቸውና “አብዮታዊ ቀልዶች” ብንላቸው ያስኬዳል። አብዮታዊ ቀልዶች ግን ላያስቁ ይችላሉ። የሚያናድድና የሚያስለቅስ ቀልድ መኖሩም አይዘነጋ። ጥቅማቸው የተነካባቸውና በምርጫ የተሸነፉ፤ ገጠርን ማእከል ባደረጉት አብዮታዊ ቀልዶች ባይስቁ አይገርመኝም። ይስቃሉ ብዬም አልጠብቅም። “አንስቅም” ብለው እልህ ውስጥ ከገቡ፤ ግማሽ መንገድ ድረስ ሄደን እናሳስቃቸዋለን። አሻፈረኝ የሚሉ ከሆነ ደግሞ መንገዱን ሳቅ ያድርግላቸው። በርግጥ መንገዱ ሳቅ በሳቅ ይሆናል ብለው ባይጠብቁ ጥሩ ነው። አራት ነጥብ!

* * *

አንድ ጊዜ ዶክተር ገብረአብ ባርናባስ ስብሰባ ላይ እጁን አወጣና እንዲህ ሲል ጠየቀ፤

“ክልል የሚለው ቃል State ለሚለው ቃል ተኪ አይደለም። መለወጥ አለበት”

“ምን እንበለው ዶክተር ገብረአብ?” መለስ ዜናዊ ጠየቀው።

“በርግጥ ለጊዜው ተኪ ቃል አላዘጋጀሁም...”

“ተኪ ቃል ስታገኝ ይዘህልን ተመለስና እንወያይበታለን”

* * *

ሌላ ጊዜ ደግሞ መቀሌ ላይ ነፃነት አስፋው፤

“በደቡብ ክልል ከእበት ባዮጋዝ የማውጣት ስራ እየተሳካላቸው ነው። ሴቶችን ከማገዶ ለቀማ የሚያድን ጠቃሚ ፕሮጀክት ነው። ሄጄ ጎብኝቼዋለሁ። በትግራይ ክልልም ከእበት ባዮጋዝ የማውጣት ፕሮጀክት ቢነደፍ ጥሩ ይመስለኛል”

መለስ ዜናዊ ፈጥኖ ምላሽ ሰጣት፤

“አንድ አህያና ሁለት ፍየሎች ይዘን ስለ ባዮ ጋዝ ልናወራ አንችልም!”

* * *

የህወሃት 4ኛ ጉባኤ መቀሌ ላይ ሲካሄድ እኔም በተሳታፊነት ተመርጬ ጉባኤው ላይ ተገኝቼ ነበር። መለስ ይመራው በነበረው በዚህ ጉባኤ ወዲ መምሬ ተብሎ ስለ ሚታወቅ አንድ ታጋይ ሙስናን የተመለከተ መረጃ ቀርቦ ነበር። ይህ ታጋይ ጃንሜዳ አካባቢ የሚገኘው የመከላከያ የነዳጅ እደላ ጣቢያ ሃላፊ ነበር።

አዲተሮች ሲላኩበት ወዲ መምሬ ሰባት ሚሊዮን ብር ማጉደሉ ታወቀ። ከወዲ መምሬ መሳቢያ ውስጥ የተወላገደ ፊርማ ያረፈባቸው ጥቂት ደረሰኞች ተገኝተዋል። ወዲ መምሬ የስንት ብር ነዳጅ እንደተቀበለና የስንት ብር

ነዳጅ ለማን እንደሰጠ ለመመዝገብ አቅም አልነበረውም። ሰባት ሚሊዮን አጎደልክ ሲባልም በመደንገጥ ፈንታ ይስቅ ነበር። የሆነው ሆኖ በጉባኤው የተነሳውን የወዲ መምራ ጉዳይ መለስ ትኩረት ሳይሰጠው ተዘለለ። ወዲ መምራ አቅም እንደሌለው እየታወቀ ለምን ያን ያህል ሃላፊነት ተሰጠው? በወዲ መምራ ስም ማን ምን ያህል ዘረፈ? የሚታወቅ ነገር አልነበረም። ወዲ መምራ ገንዘቡን ለግል ጥቅሙ እንዳላዋለው ግን እኔም አንዱ ምስክር ነኝ። ከጎደለው ሰባት ሚሊዮን፤ 200 ብር ወስጃለሁ።

ታሪኩ እንዲህ ነበር።

ወደ ላንጋኖ ለመዝናናት ለመሄድ ፕሮግራም ያዝኩና ስለ ነዳጅ ስናወራ፤

“ወዲ መምራን ሄደህ ለምነው፤ ይተባበርሃል” ብለው መከሩኝ።

ቅዳሜ ጠዋት ጃንሚዳ ተገኘሁ። ወዲ መምራ የጣቢያው ሃላፊ ቢሆንም “ትጉህ” በመሆኑ ራሱ ነበር ነዳጅ የሚሞላው። ላግባባውና ላሳምነው ቃላት ሳማርጥ፤

“ከየት ክፍል ነህ?” ሲል ጠየቀኝ።

“ከፕሮፓጋንዳ”

ነዳጁን ግጥም አድርጎ እየሞላልኝ ያዋራኝ ያዘ፤

“አለምስገድ ደህና ነው?”

“ደህና ነው”

“ኢብራሂም እናንተ ዘንድ ነው?”

“አይደለም፤ እኔ ሌላ ቦታ ነኝ”

“ኢብራሂም ዜና ሲያነብ ደስ ይለኛል”

በዚህ ተሰነባበትን።

ከወዲ መምራ ጋር ከዚህ ቀደም ተዋውቀን ባናውቅም፤ አለምስገድና ኢብራሂምን ማወቁ ለሱ በቂ ደረሰኝ ነበር። በውጭ ምንዛሪ የሚገባውን ነዳጅ ወዲ መምራ በዚህ መንገድ በትኖ፤ ሰባት ሚሊዮን ብር አጎደልክ ሲሉት እንደተከረከረ ሰው ይስቃል...

* * *

ኢህአዴግ የባህርዳር ከተማን በተቆጣጠረ

ባምስተኛው ቀን ግድም ሶስት የባህርዳር ወጣቶች ወደ አንዱ የኢህዴን ታጋይ ቀረብ ብለው ሊያነጋግሩት እንደሚፈልጉ ይነግሩታል። ታጋዩ ባልሳሳት የህላዌ የሴፍ አጃቢ ነበር። እና ያን ቀን የህላዌን ላንድ ክሩዘር በመጠበቅ ላይ ነበር፤

“ምን ፈለጋችሁ?” ታጋዩ ኮስተር ብሎ ይጠይቃል።

“ጥያቄ ነበረን”

“የምን ጥያቄ?”

“የኤርትራ ጥያቄ አልገባንም። ኤርትራን ለማስገንጠል ነው የምትታገሉት ይባላል። ይሄ ወሬ እውነት ነው ወይስ ውሸት?”

ታጋዩ ያልተማረ ወጣት ገበሬ ቢሆንም እንደሚታወቀው የወቅቱ ታጋዮች በዋና ዋና የፖለቲካ ጥያቄዎች ላይ የሽምደዳ እውቀት ነበራቸው። ታጋዩ በእድሜ እኩዮቹ ለሆኑት ከተሜ ወጣቶች ማብራሪያ ለመስጠት መሬቱ ላይ ቁጢጥ አለ። ወጣቶቹም እሱን መሰሉ፤

“የኤርትራ ህዝብ የራሱን እድል በራሱ የመወሰን ዴሞክራሲያዊ መብቱ...”

ከማማሽ ሰአት በሁዋላ ወጣቶቹ ማብራሪያው በደንብ እንደገባቸው በመግለፅ አመስግነው ተሰናበቱት።

ታጋዩም ጥበቃውን ቀጠለ።

ህላዌ የሴፍ ስብሰባውን ጨርሶ ሲወጣ የገዛ አይኑን ማመን አልቻለም። በቀኝ በኩል የላንድ ክሩዘር ሁለት ጎማዎች አልነበሩም። መኪናዋ ድንጋይ ተደግፋ ቆማለች። ወጣቱ ታጋይም በወዲያኛው የመኪናዋ ጎን ቆሞ በንቃት ይጠብቃል...

* * *

ሄለን መሃመድ የVOA ሪፖርተርነት ስራዋን በመታገዷ ወደ አሜሪካ መሰደዷን ሰማሁ። እንዴት የሚያሳዝን ወሬ ነው? ሄለንን ያባረራት ደግሞ ሞገደኛው በረከት ኖሮአል። በረከት ስምኦን እንድትበልል ግፊት ካደረገብኝ በሁዋላ፤ እንደምኮበልል ከነገርኳቸው ጥቂት ሰዎች ሄለን አንዷ ነበረች። እሷም አልቀረላት፤ የበረከትን ካልሾ ቀምሳ ለስደት በቃች። “ኡራኤል የጅህን ይስጥህ!” ከማለት በቀር ግን በረከትን ከቶ ምን ልለው እችላለሁ? ይህ መቼም ተራ ርግማን አይደለም። በርግጥ

በረከት አራኤልን ያውቀዋል ብዬ አላስብም። ርግማኑን ሲያነብም በመደንገጥ ፈንታ በሳቅ ይፈነዳ ይሆናል። አለማመን እንጂ ማመን ጅልነት ሆኖ አያውቅም። በሃገራችን የስዩ አብርሃን ያህል አሁንም አልነበረም። የማሌሊት መስራች የነበረው ስዩ ዛሬ እንደ ሳኦል ተለውጦአል። ስዩ ታምራት ላይኔን “ወንድሜ” እያለ ሲጠራው በአይናችን አንብበናል። ስዩ አብርሃን ለቴዲ አፍሮ “እንኳን ለ2001 አዲስ አመት አደረሰህ!” ሲል በፃፈለት አንድ ገፅ ደብዳቤ ላይ የእግዚአብሔርን ታላቅነት አራት ጊዜ ጠቅሶአል። ስዩን በቅርብ ለሚያውቁ ሁሉ ያ ደብዳቤ ተአምራት ይሆንባቸዋል። የእግዚአብሔርን ስም መጥራት የጀመረ ሰው ሃጢያት ከመፈፀም ይቆጠባል። በረከትና መለስ፣ “አምላክ ሆይ! የበደልነውን ይቅር በለን!” ማለት ይጀምሩ ዘንድ እንፀልይላቸው። “...ሰው ነን! አንድ ጭብጥ አፈር ነን! የመግደልና የመፍረድ ስልጣን የለንም! ላለፈው ይቅር በለን!” ማለት የሚችሉበት ዘመን ይመጣ ዘንድ...

...ሲሸላዊ ጀግንነትን ይሞክሩ ዘንድ፣ የተወለዱበትን ጎጆ ያስታውሱ ዘንድ፣ በንቀት የታበዩ መሪዎችን ፍፃሜ ያስታውሱ ዘንድ....!

ፈንጂ እንደረገጡ ልንነግራቸውም ይገባል። ጊዜው ሲደርስ የህዝብ ቁጣ ፈንጂ ነው....

* * *

ደርግ በወደቀበት ምሽት አራት የበረሃው ሬድዮ ጣቢያ ባልደረቦች ስዩ አብርሃን ወደሚገኝበት ዋሻ ስንደርስ እኩለ ሌሊት ሁኖ ነበር። የህወሃት መሪዎች የስራና የመኖሪያ ዋሻዎችን ሹሉክሉክ እየተጠማዘዘን፣ እያንዳንዳችን በያዘነው ባትሪ መሪነት እየታገዘን፣ ስዩ ከነ አጃቢዎቹና ከነረዳቶቹ ከተቀመጠበት ዋሻ ስንገባ የደስታ የሚመስል አንዳች የሆታ ድምፅ ሰማን።

ካልተሳሳትኩ እለቱ ግንቦት 21 ወይም 22 ሳይሆን አይቀርም። ስዩና አጃቢዎቹ በከፍተኛ የደስታ ስሜት ተውጠው ጠበቁን። ጠረጴዛው ላይ ግማሹ የጎደለለት የዊስኪ ጠርሙስ የሚታይ ሲሆን፤ ታጋዮቹ በአጭር ኩባያ እየቀዱ በፌሽታ መደሰት ይዘው ነበር። ይህ የደስታ ግብዣ

በደርግ ስርአት መውደቅ ሊሆን እንደማይችል ግን ርግጠኛ ነበርኩ። በርግጥም መንግስቱ ሃይለማርያም ከሳምንት በፊት ሲኮበልል ደርግ ያለቀለት መሆኑ መላው አለም የተረዳው ነበርና የነስዬ ፌሽታ ምክንያት ሌላ እንደሚሆን ግልፅ ነበር። መዝሙር ፈንቴና ሙሉጌታ ገሰሰ ቀድመው ለስዬ ሰላምታ እያቀረቡለት ምን አዲስ ዜና እንደተገኘ ጠየቁት።

ስዬ በባህርይው ረጋ ያለና በዝግታ የሚናገር ሰው ሲሆን፤ ያን ቀን ግን ፍፁም የራሱ ባልሆነ የደስታ ስሜት ተውጦ የሚከተለውን የብስራት ዜና ነገረን፤

“ደርግ አስሮት የነበረው ታናሽ ወንድሜ በህይወት የመገኘቱን ዜና አሁን ገና መስማታችን ነው! በጣም ደስ ብሎናል!”

በእውነቱ ሁላችንም በደስታ ጮህን። ስለ ስዬ ወንድም ብዙዎቻችን እናውቅ ነበር። ደርግ በመጨረሻዋ ደቂቃ በእልህ ተገፋፋዩ የወያኔ መሪዎችን ዘመድ አዝማዶች ሁሉ ይረሽን ይሆናል የሚል ስጋትም ነበረ። በተለይ እንደ አሰፋ አብርሃ ያሉትን ለይቶ ቢረሽን ደግሞ የሚደንቅ ላይሆን በቻለ።

የሆነው ሆኖ ከውስኪው ለኛም ተቀዳልንና የአሰፋ አብርሃን በህይወት የመገኘት ብስራት ከስዬ ጋር ሆነን አከበርነው። በዚያን እለት ወደ ስዬ የተጓዝነው ከፊደዮ ጣቢያው ባልደረቦች ግማሻችን ያህል ወደ አዲሳባ እንድንጓዝ በመታዘዙ፤ የጉዞውን ሁኔታ ከስዬ ጋር ለመነጋገር ነበር። ጉዳያችንን አብቅተን ወደ ቦታችን ተመለስን።

...ይህን ማስታወሻ በምፅፍባት ደቂቃ ስለ አሰፋ አብርሃ ጥቂት አሰላለልኩ። የአሰፋ አብርሃ የህይወት እጣ የሚያስተክዝ ሆኖ አገኘሁት።

ደርግ የስዬ ወንድም ስለሆነ ብቻ ከስምንት አመታት በላይ አሰረው። ወያኔ ደግሞ የስዬ ወንድም ስለሆነ ታላቅ ሹመት ሰጠው። መለስና ስዬ በመጨረሻው ስብሰባ ሃይለ ቃል ስለተለዋወጡና ስዬ አብርሃ፤ “እንደገና ደደቢት ገብተን ም ቢሆን ትግሉን እንጀምራለን” በማለቱ አሰፋ በስዬ ምክንያት ዘጠኝ የእስር አመታት ተፈርዶበት፤ ሰባት አመታት ታሰረ። መቼም አሰፋ አብርሃ የታሰረው በሙስና ምክንያት እንዳልሆነ ፍርዱን የሰጡት ዳኞች ልቦናቸው

ያውቀዋል። አሳዛኙ ታሪክ አሰፋ አብርሃ ከወጣትነት ወርቃማ ጊዜው፣ አለ በቂ ምክንያት፣ የራሱ ባልሆነ አጀንዳ ከአስራ አምስት ያላነሱ አመታት በእስር ቤት ማባከኑ ነው።

* * *

በትግሉ ዘመን ትዳርና ፍቅር ክልክል ነበር። ሁዋላ ግን ተፈቀደ። በተፈቀደ ሰሞን ታዲያ ታጋዮቹ ልምዱ ስላልነበራቸው ግራ ተጋብተው ነበር። ስለዚህ በየክፍሉ ስለ ትዳርና ፍቅር የልምድ ልውውጥ ኮንፈረንሶች እንዲካሄዱ ስብሃት ነጋ መመሪያ ያስተላልፋል።

የህወሃት የባህል ቡድን ያካሄደውን የፍቅር የልምድ ልውውጥ ኮንፈረንስ የመራው ድምፃዊ እያሱ በርሄ ነበር። እያሱ ከተሜ እንደመሆኑ ስለ ፍቅር በቂ ልምድ ነበረው። እድሉን ግን ለሌሎች ሰጠ። ገዳሙ የተባለው ድምፃዊ በወኔ እጁን አወጣ። ቀድመው ትዳር ከመሰረቱት አንዱ ነበር፣ እያሱ ፈቀደለት። ገዳሙ ልምዱን ማካፈል ጀመረ፤

“ሚስቴን በቅድሚያ የወደድኳት በአላማ ፅናቷ ነው። ለጋብቻ ካሰብኳት በሁዋላ፣ በቁልፍ የፖለቲካ ጥያቄዎች ላይ...ማለትም በመሬት ጥያቄ ላይ ያላትን አቋም መረመርኩ። መሬት አይሸጥም አይለወጥም በሚለው መርሃችን ላይ የማያወላውል አቋም እንዳላት ስንገነዘብ ፍቅራ ጨመረ። በመቀጠል በወላዎችና በእድህሮት ሃይላት ላይ ያላትን አቋም ስንገነዘብ...በአከራካሪው የኤርትራ ጉዳይም ሆነ በማሌሊት...”

* * *

በ1983 ማብቂያ ላይ የፕሬስ መምሪያ ሃላፊ ሆኜ ስሾም መስሪያ ቤቱ ከነበሩት መኪኖች አዲሱን ለራሴ መጠቀሚያ ይሆን ዘንድ መርጫ ወሰድኩ። 600 ኪሎ ሜትር ብቻ የተጓዘ ሚትሰቢሺ ፓጂሮ ነበር። በሁለተኛው አመት መስሪያ ቤቱን ለፀሃዬ ደባልቀው አስረክቤ ስወጣ ፓጂሮው የመጨረሻው አሮጌ ሆኖ ነበር። በመላ ማስታወቂያ ሚኒስቴር እኔ እንደተረከብኩት መኪና መከራና ስቃይ የተቀበለ ሌላ መኪና

ነበር ለማለትም ከቶ አይቻልም። አምላክ ነፍሱን ይማረውና ግሩም ሃይለስላሴ የሚባል አንድ ጓደኛዬ፤ “ላንተ መኪና ሳይሆን ጋሪ ነበር የሚገባህ። ምክንያቱም አንተ ለጋሪው ባትጠነቀቅ ፈረሱ ሊጠነቀቅ ይችል ነበር!” ያለኝን ምንጊዜም አስታውሰዋለሁ። በርግጥ ግሩም ስለኔ ብቻ ሳይሆን ስለሁላችንም የኢህአዴግ ባለስልጣናት ነበር የተናገረው። አብዛኞቻችን ወያኔዎች በአዲሳባ ጎዳናዎች ስንነዳ ሆን ብለን ጉርጓድ እየመረጥን የምንገባ ነበር የምንመስለው። የራሴት ቅሬት ማስቀደሙ ስለሚሻል ያንን አዲስ ፓጂሮ እንዴት እንዳወደምኩት ላውታችሁ።

ስልጣን በያዝኩ በሁለተኛው ሳምንት ቴሌቪዥን መምሪያ ሃላፊ ሆኖ የተመደበው አማረ አረጋዊ ደወለልኝና “ከስራ ስትወጣ በኔ በኩል እለፍና አብረን ወደ ቤት እንሄዳለን” ይለኛል። በዚያን ጊዜ እኔና አማረ በአንድ ሺላ በጋራ እንኖር ነበር። እኔም ሆንኩ አማረ በዚያን ወቅት መኪና መንዳት አንችልም። እኔ ግን ልጅ ስለነበርኩ ቶሎ ለመድኩ። አማረ ይጠነቀቅ ነበር። መዝሙር ፈንቴ የተባለው ዜና አገልግሎት የተመደበው ባልደረባችን ከሁላችንም ቀድሞ መኪና እየነዳ ነበር። በርግጥ መኪናዋን በአንደኛ ማርሽ ብቻ ነበር የሚያሰቃያት። ብዙ ጊዜ ባንደኛ ማርሽ ብቻ እየነዳ በየቤታችን አድርሶናል። አማረ አንድ ቀን፤ “ለምን ሁለተኛና ሶስተኛ ማርሽ አታስገባም?” ብሎ ሲጠይቀው፤ “ቀስ በቀስ ይደረስበታል” ብሎታል። በርግጥ በወቅቱ በመዝሙር አባባል እኔ ቀንቻለሁ። በአንደኛ ማርሽም ብቻም ቢሆን መኪና ለመንዳት ከፍተኛ ጉጉት ነበረኝ። ሙሉጌታ ገሰሰ የተባለ ሌላ ባልደረባችን ግን ስለመኪና ከሁላችንም የተሻለ ግንዛቤ ነበረው። ቢሆንም በዚያን ወቅት በማስታወቂያ ሚኒስቴር ትግሬ እንዳይበዛ በሚል ስልጣንም መኪናም አልተሰጠውም ነበር። አንድ ቀን ሙሉጌታን ጨምሮ እኔና አማረን መዝሙር ይዞን ሲጓዝ ሳር ቤት አካባቢ ስንደርስ እኔና አማረ የምንኖርበት አሮጌው አይሮፕላን ማረፊያ መንገዱ ጠፋን። በዚህ ላይ ደግሞ በአንደኛ ማርሽ ነው የምንጓዘው። ሙሉጌታ በጣም ተናደደ።

“መኪናውን ስጠኝና እኔ ፈጠን ፈጠን ብዬ ላድርሳችሁ!” ሲል ጮኸ።

መዝሙር ወይ ፍንክኝ! በአንደኛ ማርሽ፤ በኤሊ ጉዞ

መኪናዋ 'እሪ!' እያለች እንደምንም ቤታችን ገባን። ይህ ሃሜት አይደለም። መዝሙርን ብትጠይቁት አሳምሮ ይነግራችሁዋል። በራሱ ላይ የመሳቅ ችሎታ አለው።

ወደ ዋናው ርእሰ ጉዳይ ልመለስና በዚያን ቀን መኪናዬን እየነዳሁ አማረ አረጋዊ ቢሮ ደረስኩ። አማረ ስራ አልጨረሰም ነበር። ከአንድ ሰአት በሁዋላ ተያይዘን ወጣን። ሰአት እላፊው ከምሽቱ አንድ ሰአት ላይ ነበርና ቶሎ ወደ ቤታችን ለመድረስ ጥድፊያ ሆነ። በርግጥ በጣም ሰግተናል ማለት አይቻልም። አዲሳባ ፀጥ ያለች ነበረች። ታጋዮች መንገድ ላይ ቢያስቆሙን እንኳ ግፋ ቢል፣ “ብዎት! ብፃይ! ንህና ኢና! ብሩክ ለይቲ!” ተባብሎ መተላለፍ እንጂ ከዚያ የከፋ ሊገጥመን ይችላል ተብሎ የሚታሰብ አልነበረም። ስለዚህ የሰአት እላፊው ሰአት ቢያልፍብንም ሳንረበሽ ጉዟችንን ቀጠልን። መስቀል አደባባይ አካባቢ ስንደርስ አማረ አረጋዊ እንዲህ አለ፣

“እስኪ እኔ ደሞ ልንዳ?”

“ሞክር!” አልኩና መሪውን ለቀቅሁለት።

አማረ መንዳት ጀመረ።

ጠንቃቃ ስለሆነና ሃላፊነት ስለሚሰማው ካልሆነ በቀር በትክክል ይነዳ ነበር። ሳር ቤትን አለፍ እንዳልን የAk47 የተኩስ እሩምታ ይዘንብብን ጀመር። አእምሮችን መስራት እንዳቆመ ርግጠኛ ነኝ። አማረ የመኪናውን መሪ ለቀቀው። ተኩሱ ይንደቀደቅ ቀጥሎአል። መኪናችን ወደ ሁዋላ መሄድ ጀመረችና ከአንድ የኤሌክትሪክ ምሰሶ ተጋጭታ ቆመች። ሞተሯ ጠፍቶአል። ተኩሱ ቆሞአል። ከሰከንዶች በሁዋላ ከአስር ያልበለጡ ታጋዮች መኪናችንን ከበዋት ነበር። ነፍስ ዘርተን ከመኪናችን ወረድን። እኔ ገና ከደነዘዝኩበት ሳልነቃ አማረ አረጋዊ ታጋዮቹ ላይ ሲጮህባቸው እየሰማሁ ነበር። የሚነጋገሩት በአማርኛ ስለነበር ኢህዴዮች እንደሆኑ ገመትሁ። አማረ እንዲህ ይል ነበር፣

“ከመተኮሳችሁ በፊት ቁሙ! ለምን አላላችሁም?”

“ቁም! ብለን ነበር። ረግጣችሁን ስታልፉ ተኮስን?”

“ሰው የሚባል አልነበረም። የት ነበራችሁ?”

“ከድንጋዩ በስተጀርባ ነበርን”

“ከድንጋዩ በስተጀርባ!? ከተደበቃችሁ እንዴት እንሰማችሁዋለን? እኛ ቀስ ብለን ነበር የምንጓዝው። ቢያንስ

በቅድሚያ ወደ ሰማይ አትተኩሱም? ታጋዮች ልንሆን እንደምንችል አትጠረጥሩም? ማሰብ አትችሉም?”

አማረ የቻለውን ያህል ካበደ በሁዋላ ወደ መኪናችን ተመለስን። በአማረ በኩል የነበረው የመኪናው መስታወት ዱቄት ሆኖ ነበር። በኔ በኩል ዳሽቦርዱ ተሰነጣጥቆአል። በመኪናዋ የሁዋላ መስታወት የገባው ጥይት እኔ የተቀመጥሁበትን ወንበር እንደ ቋንጣ ተልትሎታል። ቢያንስ ሃያ ጥይት መኪናችንን አርሶአታል። እኔና አማረ ግን በተአምር ተርፈናል። በዝምታ እንደተዋጥን ቤታችን ገባን።

ይህን በመሰለ አደጋ የተጀመረችው መኪና ከዚያ በሁዋላ አደጋን ልማጂ አደረገችው። ከጥቂት ወራት በሁዋላ መሃመድ ሰይድ የተባለ ታጋይ ሊያገባ መቀሌ ሲሄድ መኪና እንድንለዋወጥ ጠየቀኝ። ተስማማሁ። መኪናዋ ስትመለስ በሮችዋ ወላልቆ፣ የወንበሩ ጨርቆች ተገነጣጥለው ነበር።

የሬድዮ መምሪያ ሃላፊው ስዩም መለሰ ዘመዶችን ለመጠየቅ ወደ አማራው ክልል ለመሄድ መኪናዋን ተዋሳትና ከጉዞ ሲመለስ ተገለበጠ። መኪናዋ እንደ ካርቶን ተጨማሪደች። ተጠጋግና ለመውጣት ሶስት ወር ፈጀባት። በመጨረሻ እኔስ ለምን የመገልበጥ እድል ይቅርብኝ በሚል ነው መሰለኝ፣ ሰክሬ እየነዳሁ ሳለ ኮተቤ መንገድ ላይ ተገለበጥሁ። እንደምንም ተንፏቅቄ ከተጋደመችው መኪና ብቅ ስል ከማታ ትምህርት ቤት የተለቀቁ ተማሪዎች ከበውኝ ነበር።

“ቀላል ናት። ተባብረን እናንሳት” ብዬ ጠየቅሁዋቸው።

ተባብረን ስንሞክራት ያለችግር በእግሯ ቆመች። ገብቼ ስሞክራት ሞተሯ ተነሳ። ተማሪዎቹን አመስግኜና ተሰናብቼ ጉዞዬን ቀጠልሁ።

በሁለተኛው አመት ያን መስሪያ ቤት ስለቅ ውልቅልቋ የወጣ መኪና ለፀሃዬ ደባልቀው ለማስረከብ በቃሁ። ይህ የአብዛኞቻችን የኢህአዴግ ባለስልጣናት ታሪክ ነው። ከኔ የባሉም ሞልተዋል። ሞገስ ሃብቱና በረከት ስምኦን የሚጠቀሱ ናቸው። ሞገስ ሃብቱ የፍሰሃ ደስታን መኪና ነበር የተረከበው። ውሃና ዘይት ሳይሞላት ሲነዳት ሲነዳት ከእለታት አንድ ቀን ልቧ ፈንድቶ ሞተች።

በረከት ስምኦን ያጋጠመው የመኪና አደጋ ግን በጣም ያስቃል። Hyundai የሚል ስም ያላት ቢጫ መኪና ነበረችው።

እራሱ እየነዳት ሳለ ክፉኛ በመጋጨቱ መኪናዋ ከጥቅም ውጭ ሆነች። አምላክ የተመሰገነ ነውና እሱ ግን ከሞት ተረፈ። የት እንደተጋጨ ልንገራችሁ? ኢህአዴግ ፅህፈት ቤት ግቢ ውስጥ! በዚያች ጠባብ የኢህአዴግ ግቢ ውስጥ ከሌላ መኪና ጋር ፊት ለፊት የተላተመችው የበረከት መኪና አስር ቀናት ያህል ከተጋጨችበት ቦታ እንደ ሃውልት ቆማ የበረከትን ችኩልነት ስትተርክ መሰንበቷም ትዝ ይለኛል።

* * *

ጊዜው 1984 ጥቅምት ወር ነበር። ከፕሬስ መምሪያ ቢሮ በችኮላ ወጣሁ። እንደ ችኮላዬ ግን መገሰገስ አልቻልኩም። አራት ኪሎ አካባቢ የትራፊክ ህግ ጣስኩ። ቀዩ መብራት ሲበራ አይቼው ነበር። ግን ፈጥኜ ለማለፍ ሞክርኩ። አልሆነም። ሸምገል ያሉ ሞተረኛ ትራፊክ ፖሊስ ፊሽካ እየነፉ ተከተሉኝ። ዳር ወጣሁና አቆምኩ።

“መንጃ ፈቃድ!” አሉ።

ከትራፊክ ፖሊሱ ቶሎ ለመላቀቅ የዚያን ሰሞኗን ዘዴ ተጠቀምኩ፤

“መንጃ ፈቃድ አልያዝኩም” አልኩ።

ቀጣዩ ጥያቄ ግልፅ ነበር።

“መታወቂያ!”

የኢህአዴግ ታጋይ መሆኔን የሚገልፀውን መታወቂያዬን አውጥቼ ሰጠሁዋቸው። ሽማግሌው መታወቂያውን ሲያዩ ሳይቀጡኝ ቶሎ ያሰናብቱኛል ነበር ሃሳቤ። በግልባጬ በቁጣ መጨስ ጀመሩ፤

“ብትሆንስ ታዲያ!” ሲሉ አፈጠጡብኝ፤ አያያዙናም ቀጠሉ፤ “...እያስፈራራኸኝ ነው? እኛ ስራችንን መስራት አንችልም? እንድደነግጥ ብለህ ነው ይህን መታወቂያ ያወጣኸው!? ህግ የሚጥሰውን ሁሉ መቅጣት ስራዬ ነው። ገባህ!? ቀይ መብራት ጥሰሃል! ስለዚህ አስቆምኩህ! የቱ ጋ ነው የኔ ጥፋት?”

“አይ! እኔ መቼ አጠፉ አልኩ? መታወቂያ ሲጠይቁኝ መታወቂያ ሰጠሁ።”

ለስለስ ማለቴን አይተው እሳቸውም ለስለስ አሉ፤

“ለምን ቀይ መብራት ጣስክ!”

“አንዲት ልጅ ቀጥራ ነበር። ልጅቱ እንዳታመልጠኝ ብዬ ነው። ከቆየሁባት ጥላኝ ትሄዳለች...”

በአነጋገሪ ግራ ሲጋቡ አስተዋልኩ። ግን አልለቀቁኝም፤

“ህግ አውጭው ህግ ከጣሰ፤ ህግ አስፈፃሚው ህግ አውጭውን ከፈራው፤ ህግ እንዴት ይከበራል?”

“እሱማ እርሶ ልክ ኖት። ግን አንዲት ቆንጆ ልጅ ቀጥራ ነውት። ስልክ ቁጥሯ ደግሞ የለኝም። እሷ ካመለጠጅኝ በጣም እፀፀታለሁ። እስከ እለተ ሞቱ ነው የምረግሞት...”

እየሳቁ መታወቂያዬን መለሱልኝ፤

“...አንተ እንደሌሎቹ ታጋዮች አይደለህም። ሰው ታከብራለህ። እግዚአብሔር ያክብርህ። ከልጅቱ ጋር ከተጋባችሁ ሰርግ ላይ ጥራኝ። በል ፍጠንና ሂድ!”

ከሁለት አመታት በሁዋላ ሜክሲኮ አካባቢ እንደገና ቀይ መብራት ስጥስ እኒሁ ትራፊክ በድጋሚ ያዙኝ። እንደማያስታውሱኝ ተስፋ እያደረግሁ ገና ሳልጠየቅ መንጃ ፈቃዴን ሳቀብላቸው፤

“ልማደኛው!” ሲሉ ተቀበሉኝ፤ “ዛሬስ ማንን ቀጥረሃል?”

በሳቅ ፈነዳሁ።

አያያዙና እንዲህ ሲሉ ጠየቁኝ፤

“ለመሆኑ አገኘሃት ያን ቀን?”

“አገኘሁዋት። በጣም አመሰግኖታለሁ፤”

“እናስ እንዴት ሆነ?” ሲሉ ጥያቄያቸውን አራዘሙ።

“ጥሩ ነበር። በጣም ተግባባን፤ ተዋደድን፤ በቃ ምን ልበሎት...በጣም ጥሩ ነበር...”

“ከዚያስ?” አሉኝ።

“ከዚያማ በቃ ጥሩ ነበር፤ አለማችንን ቀጨን...ያው እንደዚያ ነው...”

“ማለቴ አሁንም አብራችሁ አላችሁ?”

“አይ!” አልኩ፤ “...ብዙም አልዘለቅን...”

“ምነው?”

“ምንም! መደዋወል አቆምን...በቃ...መንገድ ላይ ስንገናኝ ብቻ ሰላም...ሰላም...እንባባላለን...እንደተለመደው...”

ወደፊት ሄደው የመኪናዬን ታርጋ መዘገቡ። የመቅጫ ጥራዛቸውን እያወጡም፤ እንዲህ አሉ፤

“ያለፈውንም ደምሬ ልቀጣህ ይገባ ነበር!” እናም እንዲህ ሲሉ ዳግም አሳቁኝ “... ለአንድ ቀን ፍቅር ብለህ ቀይ መብራት እየጣሰክ ትሸመጥጣለህ!”

በዚያን እለት ይለቁኝ ብዬ የፈጠርኩት ቀልድ ስም ሆነብኝ።

* * *

የኤርትራ ሪፈረንደም በተካሄደበት እለት ምሽት የኢትዮጵያ ማስታወቂያ ሚኒስቴር መምሪያ ሃላፊዎች ስብሰባ ላይ ነበርን። አማረ አረጋዊ ወደ ስብሰባው ዘግይቶ መጣ። የስብሰባ ሰአት በማክበር ረገድ የተመሰገነ ነበርና፤ “ምን ገጥሞት ይሆን?” በሚል ይነግረን ዘንድ ጠበቅነው።

“አደገኛ ዜና ሊተላለፍ ሲል ለጥቂት ያዝኩት!” አለን።

“ምንድነው?” አይናችን ፈጥጦ ጠየቅን።

“የመለስ እናት ሪፈረንደም መምረጣቸውን፤ ‘ነፃነት መርጫያለሁ’ ሲሉ በድምፅ የሚናገሩበት ዜና በቴሌቪዥንና በሬድዮ ሊተላለፍ ሲል ደርሼበት ሁለቱንም አስቆምኩት”

ለሰከንዶች ፀጥ ብለን ቀረን።

“ጠላቶቻችን መሃላችን ተሰግስገው እያጠቁን” መሆኑን ተነጋግረን ስናበቃ ስብሰባችን ቀጠለ። ማታ ወደ ቤቴ ስሄድ መኪናዬ ውስጥ ሬድዮ ስከፍት በአራት ሰአቱ የሬድዮ ዜና የመለስ ዜናዊ እናት የኤርትራ ሪፈረንደም ላይ መሳተፋቸውንና ነፃነት መምረጣቸውን የሚገልፅ ዜና እየተነበበ ነበር። ማመን እያቃተኝ መኪናዬን አቁሜ ስልክ መደማገኝበት ሱቅ በረርኩ። እና ደወልኩ። የኢትዮጵያ ሬድዮ የፕሮግራሞች ሃላፊ ሱሌይማን ደደፎን አገኘሁት። በችኮላ ስለ ዜናው ጠየቅሁት፤

“ይተላለፍ ስለተባለ ለቀነዋል” አለኝ።

“ማነው ይተላለፍ ያለው?”

“ከላይ የመጣ ትእዛዝ ነው”

ስልኩን ዘግቼ መንገዴን ቀጠልሁ። ለምን ነበር ግን የተደናገጥነው? አማረ አረጋዊን በነጋታው ለምን ደንግጦ እንዳስደነገጠን ልጠይቀው አስቤ ነበር። ሆኖም ሳልጠይቀው ረሳሁት...

* * *

ለማእከላዊ ኮሚቴ ምርጫ ወቅት መለስ ዜናዊ ሊያስመርጥ የፈለገውን ያስመርጣል። እንዳይመረጥ የፈለገውንም በተመሳሳይ በረቀቀ ዘዴ ያስወግዳል። ተስፋማርያምና ጃማይካ ላይ ይህንኑ ሲፈፅም እያዳመጥሁና እየሳቅሁ ንግግሩን በብጫቂ ወረቀት ላይ እመዘግበው ነበር።

ተስፋማርያም ለማእከላዊ ኮሚቴነት ተጠቆመ፤

ሰው ሲጠቆም ታዲያ ተቃውሞና ድጋፍ ይጠየቃል። መለስ እጁን አወጣ፤

“ተስፋማርያም ሙስና ውስጥ ያልገባ ጠንካራ ታጋይ ነው። ህወሃት ውስጥ ካሉት ታጋዮች እንደ ተስፋማርያም ንፁህ ታጋይ የለም። አንድ ሳንቲም እንኳ ከድርጅታችን አላግባብ አባክኖ አያውቅም። ወደ አመራር ብቃቱ ስንመጣ ግን ድክመቶች አሉበት...”

ተስፋማርያም ሳይመረጥ ቀረ።

ጃማይካ ተጠቆመ።

ስዬ አብርሃና ስዬም መስፍን በየተራ እጃቸውን እያወጡ የጃማይካን ድክመት እየዘረዘሩ እንዳይመረጥ ቀሰቀሱ። መለስ ሶስተኛ ሆኖ እጁን አወጣ፤

“ጃማይካ እንደምታወቁት እኛ ትግሉን ሳንጀምር ትግል የጀመረ መስራች አባል ነው። ዛሬ እዚህ ያለነው ሁሉ በጃማይካ ስልጠና የተሰጠን ነን!.....”

ጃማይካ ተመረጠ።

ጅማ ከተማ በተካሄደው የኢህአዴግ ጉባኤ ላይ ደግሞ ለኢህአዴግ ምክር ቤት አባል የሚሆኑ፤ ከኢህዴድ አመራር አባላት ጥቆማ ሲደረግ ነጋሶ፤ ኩማና ሃሰን አሊን የሚጠቁማቸው ጠፍቶ ነበር። ብዙዎቻችን ደንግጠን ነበር። “ዋናዋናዎቹ ጉድ ሊሆኑ ነው” እያልን መጨረሻውን ለማየት ስንጠብቅ መለስ እንደተለመደው አክሮባቱን ሰራ!

“...እንዴት ነው ነገሩ!? ዋናዋናዎቹ ተረሱኩ። እስኪ ጥቆማ...እሺ... አንተ...” አለና እድሉን ለሃሰን አሊ ሰጠ። ሃሰን አሊ ኩማን ጠቆመ “ ሌላ...ቀጥል...ማነህ? አንተ...” እድሉን ለኩማ ሰጠ። ኩማ ነጋሶን ጠቆመ።

ያቺ የጉባኤ አዳራሽ ተንፈስ አለች። ከዚያ በሁዋላ ያለው ድምፅ የመቁጠር ሂደት ችግር አልነበረውም። ኢህአዴግ

ልምድ ስላለው ሊያስተካክለው ይችላል።

(...የኢህአዴግ የምርጫ ውጤትን የማምታታት ችሎታ በቅንጅት ላይ እንደታየው በአገር አቀፍ ምርጫዎች ላይ ብቻ የሚፈፀም አይደለም። በውስጣዊ ምርጫው የተለማመደውን ነው በአደባባይም የሚደግመው። አህዴዶች በአገራዊ ምርጫው ዋዜማ ማምሻውን ጫት እየቃሙ ካርድ ሲሞሉ የሚያሳይ ሺዲዮ ለምርጫ ቦርድ ሊቀመንበር ለአሰፋ ብሩ ተልኮለት አፍኖአት ፀጥ ማለቱን አውቃለሁ። ቀረፃውን በምስጢር ያካሄዱት ሃረሪዎችም ከስልጣናቸው ተባረዋል።)

* * *

በአንድ ወቅት አለምሰገድ በአያቱ የኦሮሞ ዘር እንዳለበት ወሬ ሰምቼ አምኜ ነበር። መረጃው ስህተት መሆኑን ግን ቆይቼ ተረዳሁ። ቦቴ ጫላ የተባለ ወንድም ነው የነበረው። ክንፈና አለምሰገድ ቦቴ ጫላን ፍለጋ አምቦ ገጠር ድረስ ተጉዘው ተሳክተዋል።

የአለምሰገድ አባት ግራዝማች ገብረአምላክ በዘመነ ጃንሆይ በአምቦ አካባቢ የአንድ ወረዳ አስተዳዳሪ በነበሩበት ወቅት ከአንዲት የአካባቢው ኦሮሞ ወንድ ልጅ ይወልዳሉ። ወደ አድዋ ከተመለሱ በሁዋላም በጎን ስለተወለደው ልጅ ለልጆቻቸው አጫውተዋቸው ሲያበቁ፤

“በተመቻችሁ ጊዜ ወንድማችሁን ፈልጉና አግኙት” ሲሉ አደራ ያስረክቡአቸዋል።

አለምሰገድ ከጓደኞቹ ጋር ተጋግዞ ደርግን ከስልጣኑ ካባረረ በሁዋላ ስለ ወንድሙ አስታወሰ። እና በፍለጋ ያግዘው ዘንድ ክንፈን ያማክረዋል። ክንፈም በደህንነቱ መስሪያ ቤት መዋቅር በኩል ማፈላለጉን ይጀምርና በጥቂት ወራት ውስጥ የቦቴ ጫላ አድራሻ ተገኘ። ቦቴ ጫላ ግን ስለ ወንድሞቹና እህቶቹ የሚያውቀው ነገር አልነበረም። አባቱ አንድ የትግራይ ባላባት ስለ መሆናቸውም መረጃ አልነበረውም።

የደራሲ ብእሬን ተጠቅሜ ልተርክላችሁ...

...ከእለታት አንድ ቀን እኩለ ቀን ላይ ሁለት ውሃ ያልነካቸው ኒሳን ፓትሮል መኪኖች ከጭቃና ከሳር ከተሰራች አንዲት ጎጆ ደጃፍ ላይ ተከሰቱ።

ቦቴ ጫላ ደነገጠ!

እንጨት ለመስበር ወደ ዱር ሊወርድ መጥረቢያውን በእጁ፣ የቃጫ ገመዱን በትከሻው እንደያዘ ነው እነዚያ ያልተጠበቁ መኪኖች ከደጁ የተከሰቱት። ስለ ክስተቱ ለማሰብ ፋታ እንኳ ሳያገኝ የመኪኖቹ በሮች ተከፋፍተው በመልካቸው ቁርጥ እሱን የሚመስሉ ሴቶችና ወንዶች ሲወርዱ፣ እህቶቹና ወንድሞቹ ሊሆኑ እንደሚችሉ አልገመተም። ሮማን የተባለችው የአለምሰገድ ታናሽ እህት አባቷን የሚመስል ገበሬ መጥረቢያ ይዞ ጎጆው ደጃፍ ላይ ቆሞ ስትመለከት እንባዋን መቆጣጠር አቅቶአት እዩዬዋን አቀለጠችው...

የጊዜ እጥረት ባይኖርብኝ ኖሮ “ቦቴ ጫላ” በሚል ርእስ አንድ ታሪክ - ቀመስ ልቦለድ እፅፍ ነበር። ከፃፍኩት ግን በዚህ ልቦለድ አፅመ - ታሪክ ውስጥ አንድ አቢይ ግጭት ይኖራል...

በምናብ አብረን ጥቂት እንጓዝ...

....በዚያን እለት ቦቴ ጫላና አለምሰገድ ከኮረብታዎቹ አናት ላይ ተቀመጡ፤

“ምን ይቸግራችሁዋል፣ ቦቴ ጫላ?”

“ችግር የለብንም አለምሰገድ። እንደምታየው መሬቱ ሃብታም ነው።”

ዘግዦት አለና ግን አከለበት፤

“...አህዴድ የተባሉ የወያኔ ሰዎች ግን አስቸግረውናል። ወንድምህ አነግ ሆነ ብለው አስረው ደበደቡኝ። ይሄ የኔ ጠፋት ነው እንዴ አለምሰገድ? ወንድሜን አነግ ከመሆን እንዴት እንደማስቀረው ዘዴውን አላውቅም”

“አነግ አሁንም እዚህ አካባቢ ይንቀሳቀሳል?”

ቦቴ ጫላ ፈገግ አለ፤

“አገሩ ሁሉ አነግ ነው፣ አለምሰገድ! ህዝቡ አህዴዶችን የትግሬ አሽከር እያለ ነው የሚጠራቸው!”

ይሁን እንጂ አለምሰገድ በወቅቱ በቦቴ ጫላ ጉብኝት ሳይባንን ቀረ። ህወሃት የብሄር ድርጅቶችን በአምሳሉ እየፈለፈለ መጠቀሚያ እንደሚያደርጋቸው ያመነው ከአንጃው መወገድ በሁዋላ ነበር።

* * *

አቶ ፍሬው ለምለም ደግ አዛውንት ነበሩ።

የብሔራዊ ሎተሪ ተጠባባቂ ስራ አስኪያጅ ሆነው የተመደቡ ሰሞን እንደ አንበጣ ወረርሽኝቸው። የመንግስትና የኢህአዴግ ሚዲያዎች ሁሉ ማስታወቂያ ይሰጡአቸው ዘንድ የሽያጭ ወኪሎቻቸውን ላኩባቸው። ተጠባባቂ ስራ አስኪያጆች ሹመቱ እስኪፀድቅላቸው ብዙ ጊዜ ፈሪ ይሆናሉ። አቶ ፍሬው ለምለም አዲሱን ቢሮ የተረከቡ ሰሞን ከባድ ፈተናዎች ገጥሞአቸው ነበር። ከቴሌቪዥን፣ ከሬዲዮ፣ ከአዲስዘመን ከበሪሳ ጋዜጣ ለመጡት ሁሉ ይሉኝታ ይዞአቸው ቼክ ፈረሙ። በመቀጠል “አብዮታዊ ዴሞክራሲ” ጋዜጣ መጣ። እምቢ ማለት አልቻሉም። የሾማቸው ኢህአዴግ ነውና ፈረሙ። ከ”ማህቶት” ጋዜጣ ለመጣው ግን ገንዘብ ላለመስጠት አንገራግረው ነበር። “በአማራው ክልል ዋና የሎተሪ ደምበኞች ዘንድ እንደርሳለን” እያለ ሲለፈልፍባቸው ለመገላገል ብለው ቼክ ፈረሙለት። በነጋታው የኦሮሚያ ጋዜጣ ወኪል መጣ። “ለአማራው ፈርመህ ለኦሮሞ ያልፈረምከው ነፍጠኛ ስለሆንክ ነው” እንዳይባሉ በመስጋት ፈረሙ። ከደቡብና ከትግራይ መጡባቸው። ከነገር ለመሸሽና ላለመነካካት ሲሉ ፈረሙ። በመጨረሻ እኛ ሄድን - ከአፎይታ መፅሄት። አርብ ጠዋት ፍቅረስላሴ ጋሻው የተባለውን የሽያጭ ሰራተኛ አስከትዬ ከአቶ ፍሬው ለምለም ቢሮ ስገባ ግስላ ሆነው ጠበቁኝ፤

“ምን ፈለጋችሁ እናንተ ደሞ!?” ሲሉ ጮኹ፤ “...አታፍሩም እንዴ!?” ፍሬው ለምለም እንደ ጠበል ጠዲቅ ገንዘብ እየመዝገረጠ ይሰጣል ያላችሁ ማነው? ምንጣፉንም ጠቅልሉና ውሰዱታ! ጠረጴዛውንም ጫኑ! እሱ ነው የቀራችሁ! ነውር አይደለም እንዴ?”

ካረጋጋናቸው በሁዋላ ሳምንቱን ሙሉ የደረሰባቸውን በምሬት አጫውተውን ሲያበቁ እንዲህ አሉን፤

“እስኪ ይሁን እንግዲህ...ዳግመኛ አትምጡብኝ እንጂ ዛሬ መቼም ባዶ እጃችሁን አልመልሳችሁም...”

* * *

ፓልቶክ እየሰማሁ ነበር።

ብቻዬን በሳቅ ፈነዳሁ። ብቻውን የሚስቅ እብድ ነው

ይባላል። ምን ይደረግ? አንዳንድ ተናጋሪ ምላሱ ጩቤ ነው። ሃጎስ 24 የተባለ የማታ ፓልቶክ ደምበኛ በጎንደር አማርኛ እንዲህ ሲል ሰማሁት፤

“እዚህ አሜሪካ እየኖራችሁ እንግሊዝኛ መናገር የማትችሉ ብዙ ናችሁ። IS ሲባል “እዚ ነው” ትላላችሁ። WAS ሲባል ደግሞ “ወደዚያ ነው” የተባለ ይመስላችሁዋል። is እና was እንኳ ሳታውቁ ፖለቲካ ታወራላችሁ። ኢ-ሜይል ምን እንደሆነ የማታውቁም አላችሁ። ወያኔ ወድቆ ስልጣን ስትይዙ በጡሩንባ ልትነጋገሩ ነው? ስለዚህ ተማሩ። ኢ-ሜይል መላክ መማር አለባችሁ። አትፍሩ! እንግሊዝኛም ቢሆን ቀላል ነው። ሞክሩት። የመለስ ሚስት እንኳ እንግሊዝኛ በሞከረችበት ዘመን እናንተ...”

* * *

በ1985 ማብቂያ ግድም በታጠቀ ጦር ሰፈር ይካሄድ በነበረው የፖለቲካ ውይይት ላይ ተሳትፎ ነበር። በረከት ነበር የኛ ቡድን የውይይት መሪ። አብዛኞቹ የውይይቱ ተሳታፊዎች ከጎንደርና ከጎጃም የመጡ ነበሩ። በጠፈ ውይይት መሃል በረከት እንዲህ ሲል ጠየቀ፤

“መአህድ በምርጫ ቢያሸንፍ ህዝባዊ እንለዋለን ወይስ አንለውም?”

እጆች እየተቀሰሩ ምላሽ ይሰጡ ጀመር፤

“በህዝብ ከተመረጠማ ህዝባዊ ነው!”

“ህዝባዊ እንለዋለን! ህዝብ ከመረጠው ሌላ ምን ሊባል ይችላል?”

በረከት በፀጥታ ሲያዳምጥ ከቆየ በሁዋላ፤ ልክ እንደ አራተኛ ክፍል ተማሪዎች ይቆጣን ጀመር። ከውይይቱ መንፈስ ባፈነገጠ ሁኔታ አስተያየት መቀበሉን በማቋረጥ፤

“ይህን የምትደግፉ እጃችሁን አውጡ!” አለ።

ሁላችንም እጃችንን አወጣን።

በረከት በጣም አዘነብን። ብዙ ወቀሰን። እንዲህ ሲልም ፖለቲካ ያስተምረን ያዘ፤

“መአህድ በምርጫ ተወዳድሮ ቢያሸንፍም ቢሸነፍም ፀረ ህዝብነቱ አይለወጥም። ህዝቦች ተታለው ወይም ተሳስተው ፀረ ህዝብ ድርጅት ሊመርጡ ይችላሉ።”

(ይህኛ የበረከት አባባል በምርጫ 97 ተግባራዊ ስትሆን አየሁዋት። የአዲሳባ ህዝብ ተታልሎ ወይም ተሳስቶ ፀረ ህዝቡን ቅንጅት መረጠ። የቡግና ወረዳ ህዝብም በረከትን መምረጥ ሲገባው፣ በስህተት ደስታው ካሴ የተባለውን የአካባቢውን ዝግጋ መረጠ። በረከትም “የሚወደንና የምንወደው ህዝባችን አይናችን እያየ ሲሳሳት ዝም አንልም” በሚል ምርጫው እንዲደገም ተደርጎ ህዝቡ ስህተቱን አረመ። ዛሬ ፀረ ህዝቡ ደስታው ካሴ የት እንዳለ እንኳ አይታወቅም።)

በታጠቅ ጦር ሰፈር ውይይት ላይ ታዲያ በረከት አምርፎ ከወቀሰን በሁዋላ፣

“መአህድ በምርጫ ቢሸነፍም ቢያሸንፍም ምንጊዜም ፀረ ህዝብ ነው የምትሉ እጃችሁን አውጡ” ብሎን ነበር።

በሽሙጥ እየተሳሳቅን ሁላችንም እጆቻችንን ቀስርን። በዚያ ውይይት ላይ 150 ካድሬዎች የተካፈልን ሲሆን፣ ሁሉም አማራዎች ነበሩ - ከእኔና ከበረከት በቀር።

በዚያን እለት ታዋቂው የሩስያ ደራሲ ኢቫን ቱርጌኔቭ ለጓደኞቹ ከፃፋቸው ደብዳቤዎች መካከል ጥቂት መስመሮችን አስታወስኩ፣

“እባካችሁ! በህዝቡ ላይ መቀለድ ይቻላል ብላችሁ አታስቡ። ...እናንተ እንደምትሉት አንድ አገር ሙሉ ውሸት? ማታለል? ...ሁዋላም ጥሩ እንደሰሩ ለማሳየት መሞከር። ታውቃላችሁ!? ህዝቡን ቅንጣት ታህል ማታለል አይቻልም። ህዝብ ከእኛ ከእያንዳንዳችን የበለጠ ብልህ ነው። እንደዚሁም ለህዝቡ ሁሉንም ነገር ራሳችሁን ረስታችሁ፣ ደማችሁንና ላባችሁን አፍሳችሁ ለሰራችሁት ስራ፣ ህዝቡ ስራችሁ ከገባውና ድካማችሁንም ዋጋ ከሰጠው፣ እናንተንም ማስተዋል ከጀመረ የበለጠ ለህዝቡ ባለውለታ መሆን አለባችሁ። ይህም ግልፅ ነው። የበለጠ ልናገር። ይህ ሃቅ ነው። ህዝቡ እንጂ የሚያስፈልጋችሁ፣ ለህዝቡ እናንተ አታስፈልጉትም።”

* * *

የኢትዮ ኤርትራ ጦርነት ይካሄድ በነበረበት ወቅት አንድ ቀን ወደ ስብሃት ነጋ ቢሮ ለስራ ሄጄ ነበር። ቢሮው ቁጭ ባልኩባት ደቂቃ ስብሃት ረጅም ስልክ ይዞ ነበርና

አይኖቼ ሲንከራተቱ ጠረጴዛው ላይ በአፍጢሙ የተደፋ መፅሃፍ አየሁ። “አጥፍቶ መጥፋት” የተባለው የዮሃንስ ሙሉጌታ መፅሃፍ ነበር። እንደዋዛ ብድግ አደረግሁት። ገፅ 202 ላይ ነበር የታጠፈው። የተወሰኑ አረፍተነገሮች ላይ በእስክርቢቶ ተሰምሮበታል። እንዲህ ይነበባሉ፤

“...በአንድ ወቅት (መንግስቱ ሃይለማርያም) ማስታወቂያ ሚኒስቴርን ሲጎበኝ ከምንም የበለጠ ትኩረት የሰጠው ለጃሚንግ ስራ ነበር። እንደ ፕሬዚዳንቱ ፍላጎት ቢሆን የአሜሪካ ሬድዮ የአማርኛ ፕሮግራም መታፈን ነበረበት። ሾይስ አፍ አሜሪካ ከ80 ትራንስሚተሮች በላይ ስላሉት ያንን ማፈን እንደማይቻል ተገለጠለት። እንደ እውነቱ ግን የሻእቢያንና የህወሃትን ራድዮ ጣቢያዎች እንኳ ለማፈን የማስታወቂያ ሚኒስቴር አቅም አልነበረውም። የሚገርመው ግን ባንድ በኩል የራድዮ ጣቢያዎች ጃም ይደረጉ እየተባለ በሌላ በኩል ደግሞ ጃም በተደረጉት ጣቢያዎች የቀረበው ዜናና ፕሮግራም እየተቀረፀ ጠዋት ጠዋት ይቅረብልን ይባል የነበረው ቀጭን ትእዛዝ ነው...” ይላል።

መፅሃፉን ወደ ነበረበት መለስኩት።

ዛሬ ላይ ቆሜ ስገመግመው በጃሚንግ ስራ ኢህአዴግ ውጤት ተኮር የሆነ እድገት አሳይቶአል። የሻእቢያን ብቻ ሳይሆን ሾይስ አፍ አሜሪካንና የጀርመንን የአማርኛ ፕሮግራሞች ጭምር ጃም ማድረግ እየቻለ ይመስላል።

* * *

አባዱላ ገመዳ የ700 ሺህ ብር መኖሪያ ቤት ገንብቶ በዶላር ካከራየ በሁዋላ ጉዳዩ በአህዴድ ግምገማ ላይ ተነስቶ ነበር፤

“ቪላውን ከየት አምጥተህ ገነባህ?” ተብሎ ተጠየቀ።

“ጓደኞቼ አበደሩኝና ሰራሁት። አሁን አከራይቼዋለሁ። ከኪራዩ በሚገኘው ገቢ ደግሞ ብድራን እየከፈልኩ ነው።”

ጉዳዩ ለውሳኔ የሚያስቸግር ነው ተባለና ከአህዴድ ወደ ኢህአዴግ መድረክ ተላለፈ። መለስ ዝርዝሩ ከቀረበለት በሁዋላ የሰጠው ምላሽ አጭር ነበር፤

“አባዱላን የሚተካ ታማኝ ሰው የለንም!”

* * *

የአዲስ አበባ ህዝብ ወደ መስቀል አደባባይ እየተመመ ነው። ህዝቡ ይጨፍራል...ከበሮ ይደልቃል... ሆታው ማቋረጫ የለውም።

ሴቶች ነጭ ለብሰዋል። ወንዶችም ነጭ በነጭ ሆነዋል። የባንዲሮች ቀለማት ያጥበረብራል። ቢጫና ቀይ ይበረክታል። የህዋሃት ባንዲራ - የኢህዴን - የአህዴድ - የኢህአዴግ - የማሌሊት - የኢማሌሃ - ባንዲራዎች። ቀይና ቢጫ። ቀይ ደም ነው። ቢጫው ተስፋ። ትርጉሙ “በደማችን ባለተስፋ ሆነናል” ማለት ነው።

ይህ ሁሉ እውነት ነበር።

የኢትዮጵያ ህዝብ ወደ መስቀል አደባባይ እየጎረፈ ነበር። በአይኔ አይቻለሁ። ከቀበና - ከቦሌ - ከኮተቤ - ከጉርድሾላ...

ስራዬን መቀጠል ነበረብኝ። ጋዜጠኛ ነኝ! ወደ ጩኸተ ባህሩ ገባሁ። አንድ ፈረሰኛ አይኔን ሳቡት። ፈረሳቸው ተንቆጥቁጧል። እርሳቸውም ፈረሳቸውን መስለዋል። እኒህ ሽማግሌ ያቅራራሉ፤ ጃሎታውን ያስነኩታል! ጡሩንባም ይነፋሉ! ደስታቸው ገፅታቸው ላይ ይነበባል። በሃይለስላሴና በደርግ ዘመናት ክፉ በደል የደረሰባቸው ይሆኑ? ወይስ መሬትና ቤት የተወረሰባቸው?

ለማንኛውም የግንቦት ሃያ አንደኛ አመት በአል የፈጠረባቸውን የደስታ ስሜት መሸከም አለመቻላቸው ግልፅ ነበር። ቀረብ ብዬ ለቃለ - ምልልስ ጋበዝኳቸው፤

“አባት በቅድሚያ ሙሉ ስሞትን ቢገልፁልኝ?”

“ባህሩ እባላለሁ። ባህሩ ከበደ!”

ሃይለኛ ድምፅ!

“አቶ ባህሩ! በዛሬው እለት እንዲህ አምረውና ተውበው ፈረስዎንም አንቆጥቁጠው ወደ መስቀል አደባባይ የመጡበትን ምክንያት ቢያብራሩልኝ?”

ሽማግሌው ሳያመነቱ ነበር ለምላሽ የፈጠኑት፤

“እኔ!” ሲሉ ጀመሩ “...ከአፄ ሃይለስላሴ ስርአት ጀምሮ፤ በደርግም ጭምር፤ አሁንም ወያኔ ከመጣ በሁዋላ የድጋፍ ሰልፍ

የሚባል አምልጦኝ አያውቅም። ሰልፍ አለ ከተባለ የክትልብሴን ለብሼ፤ ፈረሴን ጭኝ ብቅ ነው!”

* * *

ደርባን የተባለች ከተማ ላይ የተዋወቅሁት አንድ የሻእቢያ ጋዜጠኛ ያጫወተኝን ላውጋችሁ!

...ግንቦት 24 የተባለውን የኤርትራ የነፃነት በአል ለማክበር የአስመራ ህዝብ ግልብጥ ብሎ ወጥቶአል። ከጎዳይፍ - ከሰታንታኦቶ - ከፎሮቢያ - ከአምባጋሊያኖ - ከዝታኒካ - ከሃዝሃዝ - ከቲራቮሎ - ከካምፖቮሎ - ከፀፀራት - ከፓራዲዞ - ከቁሸት - ከአባሻውል - ከዝባባንዳ.... ህዝቡ ከበሮውን እየደለቀ...ፈንዲሻውን እየበተነ...ወደ ጎዳና ሃርነት...ወደ ባህቲ መስከረም...

ጋዜጠኛው አንዲት ሴት ወይዘሮ ካይኑ ገቡለት። ከበሮ ይዘዋል። ዘፈን አውራጅ ናቸው። ሹሩባቸው ከማማሩ የተነሳ አንበሳ መስለዋል...ኑጭ በኑጭ ለብሰው...በደስታ አብደዋል... ጋዜጠኛው እኒህን ወይዘሮ ለማነጋገር ያጀቧቸውን ሰንጥቆ መሃል ገባ፤

“እናቱ ... አንድ ጊዜ ያድምጡኝ! አንድ ጊዜ...”

ወይዘሮዋ ከበሮ መደለቃቸውን ገቱ፤

“እንኳን ለኤርትራ የነፃነት በአል አደረስዎት?”

“እንኳን አብሮ አደረስን! ደስ ብሎኛል። ኤሪትሪያ ሃገራችን ከኢትዮጵያ አገዛዝ ነፃ በመውጣቷ ደስ ብሎኛል! የዛሬዋ እለት የልደት በአላችን ናት!”

“መልካም። ስምዎትን ቢገልፁልን?”

“ወይዘሮ ኢትዮጵያ እባላለሁ!”

* * *

የምትሰሩት ስራ ባጣችሁ ጊዜ ጉግል ገብታችሁ የራሳችሁንም ሆነ የጓደኞቻችሁን ስም እየፃፋችሁ መረጃዎችን ፈልጉ። ጥሩ መዝናኛ ይሆንላችሁዋል። ከተፃፈው ውስጥ ከግማሽ በላይ ውሸት ሆኖ ብታገኙት ግን እንዳትገረሙ። ማንም መንገደኛ ድረገፅ ከፍቶ የፈለገውን መፃፍ የሚችልበት

የቴክኖሎጂ ዘመን ላይ በመሆናችን የተገኘውን ሁሉ መዋጥ አይገባም።

ከአመታት በፊት ጉግል ገብቼ የራሴን ስም ፅፌ ነበር። በፈረንጆች የዘመን አቆጣጠር መስከረም 5፥ 2005 ሙሉጌታ አሸናፊ የተባለ ሰው ethiomed.com ላይ እኔን አስመልክቶ ሁለት ውሸቶች ፅፎ አገኘሁ። የመጀመሪያው ከኢትዮጵያ ስኮላል ግማሽ ሚሊዮን ብር መዝረፌ ነበር። እኔ የምመራው የነበረው ድርጅት በባንክ መቶ ሺህ ብር እንኳ ይዞ አያውቅም። እውነታውም የተገላበጠሽ ነበር። ሜጋ ማከፋፈያ ዘንድ ያልወሰድኩት የመፃህፍት ሽያጭ አለ እንጂ እኔ ከወያኔ የወሰድኩት ገንዘብ የለም። ብፈልግ ኖሮም አልችልም። አስር ብር ለመውሰድ ሶስት ሰው ቼክ ይፈርም ነበር። ይህን በረከት ራሱ ቢጠየቅ የሚክደው ሊሆን አይችልም።

ሌላው አስገራሚ ውሸት የመለስ ዜናዊ የኢኮኖሚ አማካሪ ንዋይ ገብረአብ የኔ ታላቅ ወንድም መሆኑ መገለፁ ነው። ንዋይን በቲቪ እንጂ በአካል እንኳ አይቼው አላውቅም። ነገ ደግሞ ይልማ ገብረአብ ወንድሜ ሆኖ ሊገኝ ይችላል። ከነገወዲያ ገብረአብ ባርናባስ አባቴ ስለመሆኑ ተፅፎ ባገኝ አይደረቀኝም። “ስብሃት ነጋ እና ብርሃኑ ነጋ ታናሽና ታላቅ ወንድማማቾች ናቸው” ብዬ ብፅፍ ምን ትሉኛላችሁ? “መንግስቱ ለማ የአበራ ለማ ታላቅ ወንድም ናቸው” ብላችሁስ? ይህ እንኳ ያሳምናል። ቢያንስ ሁለቱም ባለቅኔዎች ናቸው። የethiomed ባለቤት አብርሃ በላይ አሳምኖ እያወቀኝ በግዴለሽነት ስሜን በማጥፋቱ አስገርሞኝ ስለነበር በወቅቱ፣ “ምነው በውሸት ስሜን ታጠፋለህ?” የሚል ኢሜይል ሰድጄለት ነበር። በሰጠኝ ምላሽ፣ “ምንም እንኳ የቀድሞ አለቃዬ ብትሆንም፣ ምንጊዜም ለኢትዮጵያ አገሬ ታማኝ ነኝ!” ሲል ገለፀ። አባባሉ አልገባኝም። አይ! ይህቺ አገር! ታማኞቿ መብዛታቸው...

* * *

የቡርቃ ዝምታ ታትሞ እንደተሰራጨ ጠላቶችንም ወዳጆችንም በብዛት አፈራሁ። የመጀመሪያውን አስተያየት የሰጡኝ ደራሲ ስብሃት ገብረእግዚአብሄር ነበሩ። ማኪያቶ ጋብዘውኝ እንዲህ አሉኝ፤

“አረፍ መፅሃፍ ፅፈሃል። አረፍ መፅሃፍ ፅፌያለሁ ብለህ

ካበጥክ ግን አለቀልህ። ገና አልፃፍኩም ብለህ አስብና ከዜሮ ጀምር። ሰዎች ሲያደንቁህ አትኩራራ! ሲያጥሉህ ደግሞ አትደንግጥ። የሚረግሙህም የሚያደንቁህም ሰዎች በብዛት ይፈጠራሉ። መልስ እንዳትሰጥ። ይህን እርሳውና ሌላ መፅሃፍ ጀምር። ይህቺ ደግሞ የፀጋዬ ገብረመድህን ዘዴ ናት...”

በዚያው ሰዋን ጠቢያ ጋዜጣ እንዲህ ሲል ፃፈ፣

“የቡርቃ ዝምታ ሻእቢያና ወያኔ በግለሰቦች ስም የፃፉት መፅሃፍ ነው። አላማውም አማራውንና አሮሞውን በማናከስ ይህቺን ሃገር ማፈራረስ ነው። ደራሲው ከመፅሃፉ ተቃጥሎ ከምድራችን የሚወገድበት እለት ሩቅ አይሆንም።”

ሴኮ የተባለ የአብዮታዊ ዴሞክራሲ ጋዜጠኛ ደብዳቤ ፃፈልኝ። ባጭሩ ሲጨመቅ እንዲህ ይላል፣

“የፃፍከውን መፅሃፍ አነበብኩት። ድሬዳዋ የሚገኝ አባላችን (ኮሎኔል) መፅሃፍህን ካነበበ በሁዋላ ‘ጠላታችንን በጉያችሁ አቅፋችሁ ተቀምጣችሁዋል’ ካለኝ በሁዋላ ነበር ያነበብኩት። የኢህአዴግ ጠላት መሆንህን ባደባባይ አውጀሃል! እንኳን ደስ ያለህ!” የሚል ሽሙጥ ነበር።

በዚያው ሰዋን ደግሞ ስብሃት ነጋ ልጁን ይዞ ወደ ግዮን ሆቴል መዋኛ ቦታ ሲገባ ደጃፉ ላይ ተገናኘን፣

“አነበብኩት።” አለኝ፣ ከሰላምታ በፊት፣ “... በጣም ጥሩ መፅሃፍ ፅፈሃል። ቢሮ ብቅ በልና እናወራለን”

ከህላዌ ዮሴፍ ጋር በስልክ ስናወራ፣

“ወድጄዋለሁ። ከጀመርኩት በሁዋላ ማቆም አቃተኝ። በረከትም አንብቦታል። አስተያየቱን ጠየቅሁትና ‘ፍራንክ ነው’ አለኝ። በረከትን አግኘው። በደንብ አስተያየት ይሰጥሃል...”

በረከትን ሳገኘው ግን ተገላቢጦሼን ነገረኝ፣

“ሻእቢያ አራት ታንክ ይዞ ስለገባ ያን ሁሉ ገድል ጫንክለት። የኢህዴንን አስተዋፆ ግን ሙሉ በሙሉ ዘለልከው።”

በረከት ደስ እንዳይለኝ ብሎ መፅሃፉን ማድነቁን ሊነግረኝ እንዳልፈለገ ገምጽና ታዝቤ ዝም አልኩ።

ጄኔራል አለምሸት ደግፌን ቃለመጠይቅ ላደርገው ቢሮው ሄጄ ሳለሁ ደግሞ እንዲህ አለኝ፣

“አነበብኩትም። አባዱላ ግን አንብቦታል። ደስ አላለውም። ምንድነው የፃፍከው? ላነበው እፈልጋለሁ...”

በፈረንሳይ የሰለላ ድርጅት እንደሚዘጋጅ የሚነገርለት

Indian Ocean Newsletter በቁጥር 949 እትሙ እንዲህ ሲል ፃፈ፤

“Yeburka Zimta (The Silence of Burka), a fictional account a bit too close to reality since it led to accusations of his having wanted to stir up passions between the Oromo and the Amhara communities.”

ከአበበ ባልቻ ጋር በስልክ፤

“በጣም ወድጄዋለሁ። በተለይ ሃወኒ ዋቆ እስር ቤት ያገኘችው ወጣቶች...በጣም ሳቅሁ...መካሄድ (ባለቤቱ) ግን አልወደደችልህም። በተለይ አስናቀ የተባለውን ገፅ ባህርይ በትክክል አልቀረፅኩም ብላ አስባለች። ደውልላት። ብዙ አስተያየት አላት...”

ከበደ ህንፃ አሳንሰሩ ደጃፍ ላይ፤ የ“ከቡስካ በስተጀርባ” ደራሲ ፍቅረማርቆስ ደስታን አገኘሁትና እንዲህ አለኝ፤

“...መፃፍ ከሆነ እንደዚህ ነው። የቡርቃ ዝምታን በጣም የወደዱት የመኖራቸውን ያህል የጠሉትም ብዙ ናቸው። እኔ በመፅሃፎቼ ላይ በሺህዎች ደብዳቤዎች ተቀብያለሁ። አምርሮ የጠላኝ ወይም በስሜት ያደነቀኝ ግን አላገኘሁም...”

ደራሲና ጋዜጠኛ ሙሉጌታ ጉደታ በበኩሉ የቡርቃ ዝምታን መፅሃፍ ብሎ ከመጥራት፤ 461 ገፅ ጋዜጣ ቢባል እንደሚቀል በመግለፅ አጥላላው። አልገረመኝም። ሙሉጌታ ከራሱ በቀር ማንንም አድንቆ አያውቅም። አንዳንድ ጊዜ ከራሱም ጋር ይጣላል...

ሲሳይ ንጉሱ፤

“...የፖለቲካ ጉዳይ አንስተህ ተነባቢ መፅሃፍ መፃፍህ የሚደነቅ ነው” አለኝ።

አስፋው ዳምጤ ቢሮዬ መጥተው ሳለ፤

“አከራካሪ መፅሃፍ ነው” ከማለት ሌላ የጨመሩት ቃል አልነበረም።

አንድ አንባቢ ከአጭር ማስታወሻ ጋር መፅሃፉን መልሶ በፖስታ የላከልኝ ሲሆን፤

“ይህን ችሎታህን ለቅዱስ ተግባር ብትጠቀምበት ምናለበት? እግዚአብሔር የእጅህን ይስጥህ። ጦቢያ መፅሄት ለመፅሃፍህ ‘በመርዝ የተቦካ ቂጣ’ ሲል ስም መስጠቱ እውነት አለው። ለማንኛውም የመርዙ ቂጣ ቤቴ እንዲቀመጥ

ስላልፈለግሁ መልሼ ልኬልሃለሁ” ሲል አስፍሮ ነበር። ይህ ግን በመጠኑም ቢሆን ሳያስደነግጠኝ አልቀረም።

ከሌንጮ ለታ ወንድም ከአባጫላ ለታ ጋር ዱባይ ተርሚናል ትራንዚት ላይ ተገናኘንና አብረን ምሳ በላን፣ እኔ ወደ ሲሸልስ ደሴት፣ እሱ ወደ አስመራ ጉዞ ላይ ነበርን። እየሳቀ እንዲህ አለኝ፣

“...ካነበብኩት በሁዋላ በጣም ተናደድኩ። ይህን መፅሃፍ አሮሞ የሆነ ሰው ቢፅፈው ተመኝቼ ነበር።”

ዶክተር ሰለሞን እንቋይ የትግራይ ክልል ባለስልጣን ናቸው። አንብበውት ወደውት ነበር። የእጩይታ ጋዜጣን ሪፖርተር ጠርተውም አድናቆታቸውን ገለጡለት። ሪፖርተሩ ዶክተሩን ቃለመጠይቅ አደረጋቸውና ላከልን። ስብሃት ገብረእግዚአብሄርም በመፅሃፉ ላይ ሂስ ፅፈው ስለነበር አንድ ላይ አተምነው።

የወይን ጋዜጠኛ አታክልቲ ለዶክተሩ ደውሎ፣

“ደራሲው ኤርትራዊና በሻእቢያ የሚጠረጠር ነው። እንዴት ያን የመሰለ የአድናቆት አስተያየት ትሰጣለህ?” ይላቸዋል።

የኢትዮ-ኤርትራ ጦርነት እየተካሄደ ነበርና ዶክተሩ ደንግጠው፣ “ማረሚያ ይውጣልኝ” ይላሉ። ሪፖርተራችን ሲያነጋግራቸው፣ “ደራሲው ኤርትራዊ መሆኑን ለምን አልነገርከኝም? አሳሳትከኝ” ብለው ይቆጡታል። ነገሩን ለማሳጠር የዶክተሩን የማስተባበያ ደብዳቤ አተምነው። ደብዳቤውን ያረቀቀው አታክልቲ ነበር። ሁሉን በጎን ብንሰማም አተምነው። ማስተባበያው ታትሞ እንደወጣ አለምሰገድ አስጠራኝና፣

“ምንድነው ይሄ?” ሲል ጠየቀኝ።

አስረዳሁት፣

“...ዶክተሩ አስተያየት ሰጥተው ነበር። ማስረጃው እጃችን ላይ አለ። ለማጋነን ስላልፈለግሁ ግን በፍላጎታቸው መሰረት አስተባብዬላቸዋለሁ። ዶክተሩ መጀመሪያ ያደነቁኝ የትግራይ ሰው መስዬአቸው ነበር። አለመሆኔን ሲሰሙ አሳባቸውን ለወጡ...”

አለምሰገድ በጣም አዝኖ አሰናበተኝ።

አማረ አረጋዊ የቡርቃ ዝምታን አንብቦ መጨረሱን

ሰማሁና ደወልኩለት። ሌላ ሌላውን አወራን። አላነሳልኝም።
እንደ አዲስ ዘመን ጋዜጣ ዝም አለ። ዝም ዝም፣ ዝም ዝም።
በዚህ ጊዜ አንድ ግጥም ትዝ አለኝ፤

እነ ማቴሳላ - እነ አብርሃም፣
ጠጡ ሃቲሃላ - እድሜ የሚያረዝም፣
ምስጢሩን ለማንም - አልተናገሩም፣
ጠጥተው ዝም ዝም - እንዲያው ዝም ዝም፣

እሸቴ አሰፋ ምኒልክን “አንቱ” ማለት ሲገባኝ “አንተ”
ብዬ “ስለዘረጠጥኳቸው” ክፉኛ እንዳዘነብኝ የወሬ ወሬ ሰማሁ።
በዚያው ሰዋንም ሪፖርተር መፅሄት የቻለውን ያህል አወዝዝኝ።
የእስክንድር ነጋ ጋዜጦችና ሰይፈ ነበልባል ጋዜጣ ግን
ሚዛናዊ አስተያየት በማስፈር አስደምመውኛል።

ዶክተር ግሩም ላቀው የተባለ የልጅነት ጓደኛዬ
ከጀርመን ሃገር እንዲህ ሲል የኢ-ሜይል መልእክት ላከ፤

“ሌሊቱን ቁጭ ብዬ አደርኩና ጨረሰኩት። በመጀመሪያ
ደረጃ ይህ መፅሃፍ በራሱ ታላቅ ስራ ነው። የማንግባባበት
አመለካከት ቢኖር እንኳ ያ በሁለተኛ ደረጃ የሚታይ ነው።
ለማንኛውም እንኳን ደስ ያለህ!”

ዶክተር ሰለሞን፣ “ደራሲው ኤርትራዊ ነው” ሲባሉ
ደንግጠው ነበር። ሰለሞን ሙሉ ታፈሰ የተባለ፣ የሚሰማውን
ሁሉ እንደልቡ የመናገር ችሎታ ያለው የግሉ ሚዲያ ባልደረባ
ግን እንዲህ ሲል ፃፈ፤

“ኤርትራዊ ቢሆን ታዲያ ምንድነው? አፍጋኒስታናዊም
ይሁን! የማደንቀውን አደንቃለሁ...”

ስብሃት ገብረእግዚአብሔር ደግሞ እንዲህ ሲል እፎይታ
መፅሄት ላይ ፃፈ፤

“ፈረንሳዊው አንድሬ ማልሮ (André Malraux)
የቻይናን አብዮት የተረከበትን ስልት አስታውሶኛል - የቡርቃ
ዝምታ። ይበልጥ የሚቀራረበው ደግሞ Ernest Hemingway
ከፃፈው For whom the bell Tolls ጋር ነው።”

መኩሪያ መካሻ በበኩሉ፤

“የተፈጥሮ የማድኃኒታ ቃላቶች የሩሲያ ደራስያን ጫና
ይታይባቸዋል። የቼኾቭ፣ የቺንጊዝ አይትማቶቭና የቭላድሚር
ናቦኮቭ (Lolita በ1955 የፃፈው) አሻራዎች...” ሲል ፃፈ።

የድጋፍና የተቃውሞ ፅሁፍ ሲበዛ የመፅሃፉ ፈላጊዎች

ስለበረከቱ የመጀመሪያው እትም ወዲያው ተሸጦ አለቀ።
ሁለተኛው እትም ታተመ። ሁለተኛውን እትም መኪና ላይ
ስንጭን ሳለ ተክሉ ተክላይ መጣ፤

“ኒጋዴ ሆነሃል” አለኝ።

ነገር ፍለጋ መሆኑ ነው።

“ሌቦች ናቸው ሃገሪቱን ያስቸገሯት” አልኩት።

“ምን ለማለት ፈልገህ ነው?” አለ።

“የመንግስትን ገንዘብ የሚዘርፉ የኢህአዴግ ሰዎች
በዝተዋል ማለቱ ነው”

ዘግየት አለና እንዲህ አለ፤

“መፅሃፍህን የሚገዛህ የለም ሲባል ነው የሰማሁት።

እንዴት ድጋሚ አሳተምክ?”

“አንተ ከየት አምጥተህ አነበብክ?” ስል ጠየቅሁት።

“ተውሼ ነው ያነበብኩት”

“በዶላር እየተከፈለህ እንዴት ተውሰህ ታነባለህ?”

“የምን ዶላር?” አለ ቱግ ብሎ።

“የሚወራውን ነው የነገርኩህ” አልኩ።

“ምንድነው የሚወራው?”

“አሁን ቸኩያለሁ። ቻው። ቢራ ከጋበዝከኝ ግን ሌላ ቀን
ሰው የሚያወራብህን እነግርሃለሁ።” ብዬ ትቼው ልሄድ ስል
ክንዴ ላይ ይዞ አቆመኝ።

እጁ ይንቀጠቀጥ ነበር።

እውነት ለመናገር ግን ስለ ዶላር ክፍያ ምንም
የሰማሁት ወሬ አልነበረም። አሜሪካ ላይ የሚሸጡት የትግርኛ
ጋዜጣና መፅሄት ክፍያ ያለደረሰኝ በዶላር እንድሚላክላቸው
ስለማውቅ ላስደነግጠው ብዬ ነበር ያን ማለቱ። በዚያውም ነገር
ፍለጋውን ገለበጥኩበት። እጁን ካስለቀቅሁት በሁዋላም፤

“የጦፈ ንግድ ላይ ነኝ። ቸኩያለሁ!” ብዬው ሄድኩ።

ከቀድሞ አለቆቼ አብዛኞቹ በቡርቃ ዝምታ
አልተደሰቱም ነበር። ይህ ትረካ ግን እንደሚስማማቸው ተስፋ
አደርጋለሁ።

- 20 -
የአሰፋ ማሞ ጨቤዎች

አንድ ቀን ሰላዮች - ተቀዶ ነጠላ፤
የተለያየውን ልገጣጥመው ብላ፤
መርፌ ቀረብ አለች - ልሳኗን አሹላ፤
ነጠላ እንዲህ አለ - በየዋህነቱ፤
“የብረት ልጅ መርፌ - አዬ ሹል እፊቱ፤
ከማሰብሽ በፊት - እኔ እንዳልጎዳ፤
መድፈን ነበረብሽ - የራስሽን ቀዳዳ”
እንዲሁም መለሰች - መርፌ ለነጠላ፤
“ወንድሜ ነጠላ - ሞኝ ነህ ተላላ፤
ባታውቀው ነው እንጂ - ደምበኛውን ፍርድ፤
አንተን ለመጥቀም ነው - የኔ መቀደድ”
መርፌ በውኅቱ - ይህን ስትናገር፤
የዋሁ ነጠላ - አልቻለም ክርክር፤

(ግጥም - አቤ ገብኛ)

ከማልረሳቸው የህወሃት ታጋዮች አንዱ አሰፋ ማሞ
ይባላል። በጣም ጥሩ ሰው ነበር። መፅሃፍ የመፃፍና የማሳተም
ከፍተኛ ፍላጎት ነበረው። ነፍሱን ይማረውና አሁን በህይወት
የለም...

የአሰፋ ማሞ የመፃፍ ሞራል በእጅጉ ጠንካራ ነበር።
ቢራ ስንጠጣ አንዳንድ ጊዜ ሊፅፈው ስላቀደው መፅሃፍ ያነሳልኝ
ነበር።

“ጀምረሽዋል?” ስል ጠየቅሁት አንድ ቀን።

“አንዳንድ ነጥቦችን እየያዝኩ ነው። እንደምታየው ስራ
ይበዛል...”

“ስለምንድነው መፃፍ የፈለግሽው?”

“የራሴን የትግል ታሪክ”

“መቼ ትጀምረዋለህ?”

“መፅሃፉክ አልቆክልክ ማለት ይቻላል። አንጎሌ ውስጥ አለ። የቀረኝ ነገር ቢኖር ብእርና ወረቀት ማገናኘት ብቻ ነው። ከጀመርኩት ያልቃል። ግን ርግጠኛ አይደለሁም። ጥሩ የመፃፍ ችሎታ አለኝ ልልህ አልችልም።”

“እስኪ ልትፅፈው ካሰብከው ታሪክ ጥቂት አጫውተኝ?” ስል ጠየቅሁት።

አጫውተኝ።

“አንድ ጊዜ ከኢዲዩ ጋር እየተዋጋን ነበር” ሲል ነበር ትረካውን የጀመረው “... እኔ አዋጊ ኮማንደር ነበርኩ። መለስ ደግሞ ኮሚሳር ነበር። ኢዲዩ ጠነከረችብን። ከበበችን። አልቻልናትም። የመገናኛ ሬድዮ ይገዢ እያዋጋሁ ነበር። የያዝኳት ሬድዮ ብልጭ ብልጭ የሚል ብርሃን ነበራት። የኢዲዩ ተኳሾች በዚያች ብርሃን አነጣጥረው ተኩሰው የታችኛው ከንፈሬን ገነጠሉት፤ ጥርሶቼም እንዳሉ ረገፉ...”

ትረካውን አቋርጠኝ፤

“...ይሄ የምታየው በሙሉ አርተፊሻል ጥርስና ከንፈር ነው” ካለ በሁዋላ ትረካውን ካቆመበት ቀጠለኝ፤

“...ከንፈሬን ገነጠሉት፤ ጥርሶቼም እንዳሉ ረገፉ...እናም ወደቅሁ። መለስ እኔን ተክቶ ማዋጋቱን ቀጠለ። በዚህ መሃል ለሳሙኤል ደውለን ርዳታ ጠይቀነው ነበር...” ካለ በሁዋላ እንደገና ትረካውን አቋርጠኝ፤ “...ሳሙኤልን አወቅኸው?” ሲል ጠየቀኝ።

“ጠቅላይ ሚኒስትሩ ቢሮ የፀጥታ ሃላፊ ሆኖ የሚሰራው ነው?” አልኩ ርግጠኛ ባለመሆን።

“ልክ ነህ” ብሎ ትረካውን ቀጠለኝ፤ “...ሳሙኤል አንድ ጋንታ ሃይል ይዞ ሌሊቱን ሙሉ ሲገሰግስ አድሮ ሊነጋጋ ሲል ደረሰልን። ኢዲዩን ከሁዋላ ሲያርበደብዳት ጥላ ሸሸች። ሳሙኤል ያን ጊዜ ባይደርስልን ኖሮ ዛሬ እኔና መለስ በህይወት ባልተገኘን ነበር...”

አሰፋ ያሰበውን መፅሃፍ እንደማይፅፈው ርግጠኛ ነበርኩ። ጥሩ ተናጋሪ እንጂ ፀሃፊ አለመሆኑን አውቅ ነበር። የራሱን የህይወት ታሪክ መፃፍ ባናቱ ቀላል አይደለም። በርግጥ አሰፋ ብዙ ገጠመኞች ስላሉት ያን እኔ እንድፅፈው

መፈለጉን ሳልገነዘብ አልቀረሁም። ልረዳው ግን አልቻልኩም። ጊዜ አልነበረኝምና ቃል ሳልገባለት ቀረሁ።

ደቡብ አፍሪቃ በስደት በከተሞች በአራተኛው አመት አካባቢ፣ አሰፋ ማሞ ታሞ ለህክምና ፕሪቶሪያ ሲመጣ ሄጄ ጠየቅሁት። ቁጭ ብለን ጥቂት አወጋን። በጣም ታሞ ነበር።

እንደማይድንም አጫወተኝ።

በመጨረሻም እንዲህ አለኝ፣

“...ብዙ ማስታወሻዎች ይዤ ነበር...ሳልፅፈው ጊዜዬ አለቀ...ሌላ ምን ቀሪ ነገር ይኖራል ብለህ ነው? ያሳለፍነውን ወረቀት ላይ ብናሰፍረው ቢያንስ መጪው ትውልድ ይጠቀምበት ነበር...ምን ታደርገዋለህ?...አንተ እንድትፅፈው ሃሳብ ነበረኝ...”

ዘግየት አለና ያልጠበቅሁትን ጥያቄ ጠየቀኝ፣

“...ግን ምን ሆነህ ነው የኮበለልከው? እስኪ እውነቱን ተናገር...ምንም በቂ ምክንያት አልነበረህም...በል ንገረኝ...እስኪ ምን ተበደልክ?”

አሰፋ በመጨረሻው የህይወት መስመር ላይ ስለነበር ሁሉንም አጫወትኩት። ዘርዝራ በግልፅ አወጋሁት። በዝምታ አዳምጦ ሲያበቃ፣

“አዝናለሁ!” ብሎ ትክዝ ካለ በሁዋላ፣ “...ብዙ ችግሮች አሉ በርግጥ። እጃችንን በእጃችን እየበላን እየተጓዝን ነው” ሲል ተነፈሰ።

ከጥቂት ሳምንታት በሁዋላ አሰፋ ማሞ መሞቱን ድረገፆች ላይ ተፅፎ አነበብኩ።

አሰፋ ማሞ በአሜሪካ የኢህአዴግ ወኪል ሆኖ አያሌ አመታት ሰርቶአል። ኢህአዴግ አዲስ አበባን የያዘ ሰሞን በዋሽንግተን ዲሲ አካባቢ የሚኖሩ ኢትዮጵያውያንን ሰብስቦ ሲያነጋግር ከፍተኛ ተቃውሞ አዘል ጥያቄዎች ይቀርቡለት የነበረ ሲሆን፤ የአሰፋ ማሞን ምላሾች ምንጊዜም ሳደንቅ እኖራለሁ።

አንድ ሁለቱን ልቀንጭብላችሁ፣

“አቶ አሰፋ በግልፅ እንነጋገር! ወያኔ ውስጥ እንግሊዝኛ መናገር የሚችሉ ታጋዮች አንተን ጨምሮ አምስት ብቻ ናችሁ ይባላል። እንዴት ነው ሃገር ልትመሩ የምትችሉት?”

አሰፋ ፈጣን ምላሽ ሰጠ፣

“እኛ እኮ የእንግሊዝ ነፃ አውጪ አይደለንም!
የኢትዮጵያን ገበሬ ነው ነፃ ያወጣነው!”

ከፍተኛ ሳቅ አዳራሹን ነቀነቀው።

“ጨቤ ቀረቀረለት!! ሰካበት! ኸረ ንቀልለት!!” ከሚል
ተረብ ጋር ሳቆች ቀጠሉ።

ሌላ ጥያቄ፣

“አቶ አሰፋ...ተዋጊዎቻችሁን በቴሌቭዥን
እንደምናያቸው ከተታሞች ናቸው። እጅጌው የረዘመ ልብስ
ለብሰው እየተንጆለጆሉ በዋና ከተማችን ይታያሉ!
አዋረዳችሁን!”

አሰፋ ማሞ!

“ልክ ነው! ግን ምን እናድርግ!? አዲሳባ ስንገባ
ያገኘነው የወታደር ልብስ ለቦርጫም ጄኔራሎች የተሰፋውን
ነው። በልካችን እስክናሰፋ እባካችሁ ታገሱን!”

ከፍተኛ ሳቅ!

ሌላ ጥያቄ፣ ጎሹ ወልዴ እጁን አወጣ፣

“አቶ አሰፋ...እኔ ወደ አዲሳባ ብመለስ ምን
ይገጥመኛል?”

አሰፋ ማሞ!

“ምንም አይገጥምህም። ከኤርፖርት በቀጥታ ወደ
እስር ቤት ትላካለህ”

ሌላ ጥያቄ፣

“አቶ አሰፋ...አልሰለጠናችሁም! ገበሬዎች ናችሁ!
ይህን ትክዳለህ?”

አሰፋ ሳቀ፣

“አልክድም! አልሰለጠንንም! ገበሬዎች ነን!
የታገልንበት ጉዳይኮ ታዲያ ይኸው ነው! አለመሰልጠናችን
ግን የኛ ጠፋት አይደለም። ማን እየመራን እንሰልጥን?”

አሰፋ ማሞ እጅግ ተናጋሪ ነበር - ነፍሱን
ይማረውና!

- 21 -
የጋዜጠኛው ደብዳቤ

መቅደስ ነው ሃገራል - አድባር ነው ሃገራል፤
ስስብ እሄዳለሁ - ቢሰበርም እግራል፤
አለብኝ ቀጠሮ - ከትውልድ ሃገራል፤
አለብኝ ቀጠሮ፤
ከትውልድ ሃገራል፤ ካሳደገኝ ጓሮ፤
(ግጥም - ገብረክርስቶስ ደስታ)

የአዲስ አበባ ነዋሪ የሆነ አንድ አንጋፋ ጋዜጠኛ ወዳጅ አለኝ። በምርጫ 97 ወቅት CUD የተባለውን የተቃዋሚዎች ፓርቲ ደግፈሃል በሚል ከፕሬስ ድርጅት እንዳባረሩት ዜና ላይ አይቼ፤ ደብዳቤ ልኬለት ነበር። የሚከተለውን ምላሽ ላክልኝ። አንዲትም ቃል ያልጨመርኩና ያልቀነሰኩ ሲሆን እንደወረደ አንብቡት።

* * *

ስማ እንጂ! ደህና ነህ ወይ?
የመጀመሪያው ታሪካዊ ደብዳቤህ ደረሰኝ። ሰላምና ጤንነትህን እየተመኘሁ አመሰግንሃለሁ። መቼም ሁሉ ነገራችን ታሪካዊ ነው። ባህል ሆኖብን ደብዳቤአችን ታሪካዊ፤ ሃላፊነታችን ታሪካዊ፤ ንግግራችን ታሪካዊ፤ ሳቅና ለቅሶአችን ታሪካዊ፤

አሟሟትና አገዳዳሾችን ሳይቀር ገድላዊና ታሪካዊ ነው።
ታሪካችንም ራሱ ታሪካዊ ነው።

ታሪካዊ ደብዳቤህ ደረሰኝ።

እንዴት ደስ አለኝ መሰለህ? ግን በጣም ዘግይቶአል።
ግንቦት 13 የተባፈ ደብዳቤ ሰኔ 21 ቀን ደረሰኝ። ታሪካዊ ጉዞ
ነው ያደረገው። ለመሆኑ መቼ ይሆን ባህላዊ፣ ኢኮኖሚያዊ፣
ፖለቲካዊ ... ሃላፊነት የምንወጣው? በታሪክ ስለ ታሪክ፣ እንደ
ታሪክ ኖረን ለታሪክ የምንሞት ጉዶች ሆነን ቀረንከ!

አይገርምህም?

አንድም የኔ የሚለው ነገር የሌለው ሙጃ ትውልድ!
አያሳዝንም? ከተረት አቅም እንኳን የራሱ ተረት የሌለው
ትውልድ! ባባቶቹ ተረት የሚተርት ትውልድ፣ እንደ ተሰቦ
ሁዋላቀርነትን እየተቀባበለ በውርስ ኖሮ ወራሽ የሚፈለፍል
ትውልድ!

የናቴ ልጅ ወፊፍ አደረገኝና ወዴት ወዴት ሄድኩ?

የኔ ነገር እንዲሁ ነኝ። እንደ ተምታታብኝ ህይወቴን
አንጋደድኩ። እግዜር ደግሞ አንዳንዴ ካልመሰለው ክፉ ነው።
አንጋደድኩ ስል ቆሞ ቀር አድርጎኝ 90 አመት እድሜ
ይሰጠኝና ጉዴ እንዳይፈላ ነው ስጋቴ። ይታይህ ሃምሳው
ሲያቅለሽልሽኝ ዘጠና ስታቀፍ?

ወዳጄ ሆይ! እወድህ ነበር...

እኔኮ ሰው በቀላሉ አልወድም። ሰብአዊነት አንሶኝ
እንዳልሆነ ታውቃለህ። እኔ አላውቅም። ነፍሴ ራሷ ምን
እንደምትፈልግ ሳይገባኝ እየኖርኩ ነው። አንተ ደግሞ ከስራ
የመባረሬን ዜና ሰምተህ የማፅናኛ ደብዳቤ ፃፍክልኝ። ሞኝ ነህ
ልበል? ማንስ ምን ስራ አለው? “ስራ” የሚለውን ቃል በደንብ
እንተርጉመው ካልን እኮ የነፍስ ጥሪ፣ አላማ፣ ምኞት፣
ፍላጎት... ይኖረን እንደሆነ እንጂ ስራ ሰርተን የምናውቅ
አይመስለኝም። ሰራን ካልንማ የሰራ ሰው እንደ እኛ ኖሮ
አያውቅም። አንድ ደግ እምነቴን ልንገርህ? ድሮም ቢሆን እንደ
ተፈቀደልኝ እንጂ እንደፈለኩት ኖራ አላውቅም። እንዲህ ከሆነ
ደግሞ ኖርኩ ማለት ራሱ የሚገለግ ምፀት ነው።

በተረፈ በአዲሳባችን አዲስ ነገር ካለ የጠየከኝ መሰለኝ?
ምን አዲስ ነገር ይኖራል? አዲስ ነገር ለመቅበር እንጂ አዲስ
ነገር ለመፍጠር መቼ ታደልንና? ለአንድ ሰአት ተኩል እድሜ

አትጨነቅ። ክፋቱ ደግሞ ይህችው አንድ ሰአት ተኩል እድሜ ፍዳ ሳታሳይህ አለማለቁ ነው።

አሁን ይልቅ ቀልዱን ተውና ከስነ ፅሁፍ በምትተርፍህ ጊዜ ድንጋይ ፈልጠህም ይሁን ካርቶን ተሸክመህ ለቤት ኪራይ ገንዘብ ላክ። ይህንንም የምታደርገው ለራስህ ስትል ነው። እውነቱን ነው! ታዲያ የት ኖራ በምን አድራሻ ልፅፍልህ ነው?

ስለ ፍልስፍናዬ የጠቀስከው ነገር አለ! እኔ አንድ የገጠር ልጅ መሆኔን አውቃለሁ። አዲስ አበባ መኖር መሰልጠን ነው ማለቴ አይደለም። ግን አንድ ነገር አውቃለሁ። ያ ነገር ነው ከማንኛውም የአገሬ ዜጎች የሚለየኝ፤ ሁሌም እምነቴ “ሰው” በሚል ቃል ላይ የተመሰረተ ነው። ለኔ ደግሞ ሰው ማለት ጎሳ ወይም ኢትዮጵያዊነት ሳይሆን አምላክ ወሰን በሌላት ምድር ላይ በአምሳሌ የፈጠረው ሰው ሁሉ ለኔ ሰው ነው።

እንደዚህ እንዳላሰብ የሚያደርገኝ ነገር ደግሞ የለም። እግዜር ብቻዬን ፈጠረኝ፤ ብቻዬን እየኖርኩ ነው። እና ለማን ነው ወገናዊ ልሁን ብልስ ወገናዊ መሆን የምችለው? በዚያም ላይ ምኞቴ ባይሳካም የደራሲ መንፈስ እንዳለኝ አትርሳ። ለዚህም ነው ፍጥረታት ሁሉ ለኔ የጋራ ስሜት የሚፈጥሩት።

ወዳጄ ሆይ! ደግና ቅን መሆን ስላለመሆንህ እራስህን ጠይቅ እንጂ ስለሰዎች ክፋት ስታምሰለስል ጊዜህን አታሳልፍ። በሃጢአት፣ በቅጥፈትና በጭካኔ በቦካች ምድር ላይ ‘ሰራህ ያውጣህ’ ተብለን የተበተንን ጉዶች መሆናችንን እኔ ላንተ መንገር አለብኝ?

ከተቻለህ አንድ ነገር አድርግ። እድሜና ጨርቅ እንደዋዛ ያልቃልና ያ ከመሆኑ በፊት ሰይጣንም ይሁን መልአክ ሹክ የሚልህንና መንፈስህ ውስጥ የሚያቃጭል ነገር ሲኖር ፃፍ! ይህ የህይወት ጥሪህ ነው! ይህንን ተስጥኦ ሲሰጥ ደግሞ ለቀልድ አይምሰልህ። ተስጥኦ ራሱ እድሜህን እንዴት እንደምትጨርስ ተፈጥሮ የሰጠችህ ማዘናጊያ ነው። አናፂም ግንቦኛም ሰራሁ እያለ ነው የሚኖረው። ሰራሁ እያልክ፣ ኖርኩ እያልክ ሳታስበው ኮንትራትህን የማገባደጃ ስልቶች ናቸው። በቃ! የህይወት ትልቁ ብልጠቷ ይኸው ነው።

ስለዚህ የምታደንቀውንም አጣሁ ብለህ የምትቆጭበት ነገር መኖር የለበትም። በቃ! ስትኖር ኑር! ስትሞት ትሞታለህ! በኔ በኩል እስከዚያች ደቂቃ ድረስ ለሰው ያለኝ ፍቅር

አይነጥፍም። በጥላቻ ያተረፈ ሰው ታውቃለህ? በፍቅር እንጂ።

በተረፈ የላክህልኝ ደብዳቤ ድንቅ ነበር። በተለይም የዛምቢያና የሞዛምቢክ ጫካዎች ገጠመኞችህ ልቤን ነክቶታል። በሰው ልጅ ላይ ያለኝን እምነት እንዳጠነክርም አግዘውኛል። የኛው ዘመን ፖለቲከኛ ዱባለ የማይረሳ ሰው ነው። ትረካህ በጣም ያስቃል። እኔ ግን አልሳቅሁም። የእንባ ከረጢቴ ደርቆአል እንጂ ባለቅስ እመርጥ ነበር።

ቢሾፍቱ! ቢሾፍቱ! እያልክ ማለቃቀስህን ግን አልወደድኩልህም። የኔ ወንድም... የያዘ ይዞት እንጂ ይህ ህዝብ መሪ በማጣቱ በሃገሩ ተስፋ አጥቶ ልቡና ቀልቡ ከኮበለለ ዘመን የለውም። እንደ ገብረክርስቶስ ደስታ በወጣሁበት እቀራለሁ ብለህ መስጋትህም ቢሆን ተገቢ ስጋት አይደለም። በዚያው ብትቀርስ ምን ለውጥ አለው? በቃ! ባለህበት ትሞታለህ። በርግጥ መሰደድህ ላይቀር ወደ አሜሪካ ብታቀና በተሻለ። ቀድሞውንም ከሲያትል መመለስ አልነበረብህም።

የሆነው ሆኖ እንዳልኩህ ካንተ የሚጠበቀው መፃፍ ብቻ ነው። ይልቁን “የጋዜጠኛው ማስታወሻ” በሚል ርእስ ጀመርኩ ያልከው መፅሃፍ አልቆ እስካነበው ንጉቻለሁ። ከቻልክ እንዲያውም ከስር ከስሩ ብትልክልኝ ጥሩ ነው። እንደሰጋኸው በዚያው ቀልጠህ የምትቀር ከሆነ እኛው እንደሚሆን እናደርገዋለን።

ደህና ሁን!

ገና ፅፍልሃለሁ።

- 22 -

ሲያትል ደህና ሁኝ!

ጉድባይ ደህና ሁኝ፤
ጥፋቱስ አይደለም - ካንቺ ወይም ከኔ፤
ፍቅር የመሆኑ - ፅድቅና ኩነኔ፤
አንቺ አንቺ መሆንሽ - እኔ እኔ መሆኔ፤

(ግጥም- መንግስቱ ለማ)

አስር አመታት ወደ ሁዋላ ተመልሼ ላውጋችሁ...

...ወደ ፋብሪካው በሚያስገባው የውቅያኖሱ ዳርቻ ከሁለት ሺህ በላይ ወዛደሮች የሩጫ ያህል እንደ ጎርፍ እየገሰገሰን ነው። ገና አልነጋም። የውቅያኖሱ ነፍሳትና አእዋፍ ድምፅ ግን በጨለማማው ንጋት ውስጥ ጫጫታው ይሰማል። የሲያትል ዋሽንግተን ምስራቃዊ ሰማይ ወገግ ማለት ቢጀምርም በመንገዱ ዳርቻ በተተከሉት መብራቶች እርዳታ እንገሰግላለን። የፋብሪካው ሰራተኞች የችኮላ የርምጃ ጉዞአችንን ወታደራዊ ጉዞ አስመስሎታል።

አፍሪቃዊ ነኝና ያለፍላጎቴ የምሰራቸውን ስራዎች ተላምጄያቸዋለሁ። ከአመታት በፊት የተከበረ የፕሬስ መምሪያ

ሃላፊ ነበርኩ። ከወራት በፊት ደግሞ የአንድ ታዋቂ መፅሄት ዋና አዘጋጅ ነበርኩ። እነሆ አሁን አሳ በሚያሸግ ፋብሪካ ውስጥ ከሚሰሩ በሺዎች ከሚቆጠሩ ወዛደሮች አንዱ ነኝ።

ገና ሳይነጋ 305 የመስመር ቁጥር አውቶበስን ይዤ Downtown እገባለሁ። ከዚያም ሃያ ደቂቃ የሚፈጀው የእግር ቀሪ መንገድ ይጠብቀኛል!

ሁለት በእድሜ የገፉ እናቶች ከኔ በፊጠነ ርምጃ አልፈውኝ ሽመጠጡ። አበሾች ናቸው። እንዲህ ሲባባሉ ሰማሁ፤

“ይህ ስራ ለልጆቻችን እንጂ ለኛ መሆን አልነበረበትም”

“ምን ይደረግ! እንጀራ ነው”

“የማረፊያችን ጊዜ ነበር አሁን!”

አልፈውኝ ገሰገሱ። የተነጋገሩት በትግርኛ ሲሆን፤ ኤርትራውያን ናቸው። ያቺ ከተማ አድካሚ የጉልበት ስራ በሚሰሩ ኤርትራውያን እናቶች የተወረረች መሆኑን መታዘብ ችያለሁ። “ሲያትል ታይምስ” በተባለው ታዋቂው ጋዜጣ ማተሚያ ቤት በሌሊት ሽፍት የሚሰሩ ኤርትራውያን እናቶች ከመብዛታቸው የተነሳ፤ “ሃርሊ” የተባለውን ስራአስኪያጅ “ሃይሌ” ብለው የሚጠሩት ሲሆን፤ እሱም ትግርኛ መናገር ጀምሮአል።

ከደቂቃዎች በሁዋላ እኔ ከምሰራበት አዳራሽ ደርሼ ጠጉሬን፤ ጢሜንና እጆቼን በፕላስቲክ ጓንቶች ሸፍኜ አሳ ለማሸግ ተዘጋጀሁ። ወደ ስራ መግባታችንን የሚያረጋግጠውን በስማችን ትይዩ “ማህተም” እያደረግን ተደረደርን።

እነሆ! ተገፎ የደረቀ አሳ የተሸከመ ጋሪ መሸከርከር ጀመረ። ስራችን አሳውን ካርቶን ውስጥ መጨመር ነው። አሳ የሞላቸውን ካርቶኖች በፕላስቲክ የሚያሸግ ሌላ ቡድን አለ። የታሸገውን ትንሽ ካርቶን ከፍ ወዳለ ካርቶን እየሞላ ፎርክሊፍት ላይ የሚጭን ደግሞ ሌላ ቡድን አለ። ስራው አዙሪት ነው። ማሸኑ ከማለዳ እስከ ሌሊት ይሸከረከራል። ጋሪው በዞረ ቁጥር ጭንቅላታችንም አብሮ ይዞራል። ለነገሩ እዚህ ለመሰራት ጭንቅላት አያስፈልግም። ስለማይነቀል ነውንጂ እንደ ኮፍያ ጭንቅላታችንንም ቤት ትተነው መምጣት በቻልን ነበር። እዚህ ለመሰራት እጆች ብቻ በቂ ናቸው።

ስምንት ሰአት ከሰራን በሁዋላ እንደገና የምንወጣበትን ሰአት “ማህተም” አድርገን ወደየመንደሮቻችን የሚያደርሱንን አውቶብሶች እንጠብቃለን! ህይወት እንዲሁ ትሸከረከራለች።

ዝንተ አለም! አሜሪካ ! የሚሸከረከር የህይወት ጋሪ!!

ይህን ስራ ከጀመርኩ 19 ቀናት ሞላኝ። ለኔ ግን በእውነቱ 19 አመት ሆኖብኛል። ከዚህ ስራ በፊት ከተማ ውስጥ ሌሊት በአንድ መስሪያ ቤት ውስጥ የፅዳት ስራ እሰራ ነበር። ለአንድ ሳምንት ያህል የሌሊት ቆሻሻዎችን ካፀዳሁ በሁዋላ ጭንቅላቴ ውስጥ ቆሻሻ የሞላ ስለመሰለኝ ስራውን ትቼ ሸሸሁ።

በመቀጠል ዳቦ መሸከም ተቀጠርኩ። ከሁለት ቀናት በላይ አልሰራሁም። ዳቦ የሞሉ ካርቶኖች እየጫንኩ ከራሴ ጋር እንዲህ እያልኩ አወጋ ነበር፤

“እሺ! ጋዜጠኛው! ካርቶን ትጭናለህ! ካርቶን ራስ ነህ! ወኔህም ካርቶን ነው። ጓደኞችህና ዘመዶችህ ‘አሜሪካ ነው’ እያሉ ይከሩብሃል! ‘እማራለሁ’ ስትል አልነበር? የታለ የምትማረው? የሚከፈልህ ደሞዝ በዶላር ነው! ጎሽ የኔ ካርቶን! ነዋሪነትህም በአሜሪካ! አብሮህ የሚሰራው ማን ነው ስሙ? እንኳን ስሙን የመጣበትን ሃገር አታውቅም! ትንፋሽ እስኪያጥርህ ትፈጋለህ! ገብተህ ትጋደማለህ! የኛ ካርቶን !”

ራሴን የማዋረዱ ሂደት ስለከበደኝ እነዚያን ዳቦ የሞሉ ካርቶኖች ጥቁ ይኸው አሳ እያሸግሁ ነው። አሳዎቹ አያልቁም። ሰአቱ ቆሞአል። አንድ ሰአት ባልሞላ ጊዜ ውስጥ ከሺዎች በላይ አሳዎችን አሸገናል። ምሳ ሰአት ግን እንደናፈቀን ነው። ከፊት ለፊቱ ግድግዳው ላይ የተሰቀለውን ግዙፍ ሰአት ቀና ብሎ ለማየት አስቸጋሪ ነው። በዚያች ቅፅበት የጋሪው ላይ አሳዎች እየተፈነጣጠሩ ሊወድቁ ይችላሉ። ጋሪው ይዞራል! ማቆሚያ የለውም። ካልተበላሸ በቀር ይዞራል...

ተመስገን አምላኬ!

ድንገት ጋሪው ቆመ። አንድ የቴክኒክ ችግር ገጠመው ማለት ነው። እፎይ! ፋታ በማግኘቴ ደስታ ዋጠኝ።

ትንፋሼን ሰብስቤ ከጎኔ ወዳለው ሰው ዘወር አልኩ። ከፊቱ ጋር ያልተመጣጠነ እንደ ጎራዴ ጠማማ አፍንጫ ያለው ሲሆን፤ አይኖቹ ጥልቅ ጉድጓድ ውስጥ ሰጥመዋል፤

“ሰላም” አልኩት።

“ሰላም”

“ከየት መጣህ?” ስል ጠየቅሁት።

“ከኢራቅ”

“ለምን ተሰደድክ?”

“አስተማሪ ነበርኩ። የሳዳም ሁሴንን በደል መቻል አቅቶኝ እዚህ መጣሁ። ይኸው አሳ አሽጋለሁ። ሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ውስጥ የኬሚስትሪ መምህር ነበርኩ። አንተስ ከየት መጣህ?”

“ከኢትዮጵያ፤ ጋዜጠኛ ነበርኩ”

“ዴሞክራሲ የለም እናንተም ዘንድ?”

“የውሸት ዴሞክራሲ አለን። የሆነው ሆኖ እኔ እንኳ በደል ሳይደርስብኝ ነው የመጣሁት”

“ለምን መጣህ?”

“ሰዎች ሁሉ ወደዚህ ይመጣሉ!”

ጋሪው ተሰርቶ ኖሮ አሳዎቹን ማምጣት በመጀመሩ ወሬያችን ተቋረጠ።

ከግማሽ ሰአት በሁዋላ ግን ራሴን ያዘረኝ ጀመር። ጋሪው ቆሞ እኔ በጋሪው ፍጥነት የምሽከረከር ይመስለኝ ጀመር። አሳዎቹን ከጋሪው ላይ በትክክል ማንሳት አልቻልኩም። ከእጄ ላይ ይወድቁብኝ ጀመር። አይኔን ጨፈንኩ። መልሼ ገለጥሁ። አሁን ተስተካክለ፤ እኔ ቆሜያለሁ፤ ጋሪው ይሽከረከር ጀመር።

አሳዎቹ ጋሪው ላይ ሞልተው እየተፈናጠሩ መውደቅ በመጀመራቸው ሲጋኒሽ መናገር የሚቀናው ድቡልቡል ላቲናዊ በአፍንጫው እየጮኸ ወደኔ መጣ። ምን እንደሚናገር ባላውቅም እየሰደበኝ ስለመሆኑ አልተጠራጠርኩም። ያቺ ደቂቃ ወደ ሃገሪ ለመመለስ የመጨረሻ የውሳኔ ደቂቃ ለመሆን በቃች! በዚያች ደቂቃ ሲያትልን ለመሰናበት ወሰንኩ። አሜሪካ ላይ መኖር እንደማልችል ገመትኩ።

አሳዎቹን ተውኳቸውና በደረጃው ቁልቁል ወረድኩ። ከጭንቅላቴ፣ ከጢሜ ላይና ከእጄ ላይ የፕላስቲክ ጓንቲዎችን እያወለቅሁ ወደ መውጫያው አመራሁ። ድቡልቡል ላቲናዊ በማይገባኝ ቋንቋ እየጮኸ ይከተለኛል። ምላሽ ሳልሰጠው ማህተሙን በሰሜ ትይዩ መትቹ ወጣሁ!

እኩለ ቀን አልሆነም።

በጋ እንደመሆኑ ሞቃታማው የሲያትል አየር ተስማምቶኛል። ሲያትል ውብ ናት። ሽማግሌዎችና አሮጊቶች የሚበዙባት፤ ከሌሎች የአሜሪካ ግዛቶች ጋር ስትወዳደር ለስላሳ አየር ያላትና ግርግር ያልበዛባት በሃበሾች ዘንድም የተወደደች ከተማ ናት። ከብዙ ሺህ ወዛደሮች ጋር በጨለማ እየተገጋጋሁ

ከገባሁበት ግቢ በ19ኛው ቀን በዚህ መልክ ስራዬን አቁሜ ሳልሰናበት ወጣሁ። ሆኖም ያጎፈረ ጠጉራን የተቆረጥሁ ያህል ቀለል አለኝ። በመንገዱ ላይ ሰው የለም። መኪኖች ብቻ አልፎ አልፎ ያልፋሉ!

ወደ አሜሪካ የመጣሁበት ዋና ምክንያት ለእረፍት ቢሆንም፣ በእግረመንገድ አንዳንድ ስራዎች ተሰጥተውኝ ነበር። ከወያኔ ጋር የመቀጠሉ ፍላጎት ግን ስላልነበረኝ ላለመመለስ ሃሳብ ነበረኝ። እንደማይሆን ግን አወቅሁ። አሜሪካን ሃገር መኖር እንደማልችል ተገነዝብኩት።

ብቻዬን ጮህኩ!

“አሜሪካ! ጂንስሽን ውሰጂ! ክብራን መልሽልኝ!”

አውቶብስ ይዤ Downtown ገባሁ። የተጠበሰ አሳ የሚሸጡ አየሁና ደሜ ፈላ። እኔ ሳሽጋቸው የከረምኩት አሳዎች እዚህ እየተጠበሱ ይቸበቸባሉ። የሲያትል Downtown ሳምንቱን ሙሉ እንደሞቀ ይውላል። በዝግታ እየተዘዋወርኩ በውቅያኖሱ ዳርቻ ተጓዝኩ። ርቄ እንደመምጣቴ በርግጥም ባእድነት ተሰምቶኛል። ርግጥ ነው ብቻዬን አይደለሁም። ከእጮኛዬ ጋር እንደመምጣቴ አንድ ክፍል ቤት ተከራይተን እየኖርን ነበር። ህይወት ትባላለች። ውብ ልጅ ነበረች። ወደ ሲያትል ተከታትለን የመጣን በመሆኑ ሁለታችንም ለአሜሪካ እንግዶች ነበርን። ሆኖም መጨቃጨቅ ጀምረናል። “ወደ ኢትዮጵያ እንመለስ” የሚል ጥያቄ ማንሳት በመጀመሪያ በእኔም ሆነ በእሷ ዘመዶች፤ እንደ እብድ ተቆጥረን ነበር። እሷም በኔ ተስፋ መቁረጥ መጀመሯን ሳላስተውል አልቀረሁም።

ህይወት ሌሊትና ቀን ትሰራለች። በትርፍ ሰአት ደግሞ ማተሚያ ቤት ውስጥ ቅዳሜ ሌሊቱን ሙሉ ጋዜጣ ስታዛንቅ አድራ ሊነጋጋ ሲል ትመጣና ጀርባዋን እንዳሻት ትጠይቀኛለች። ጀርባዋን እያሸሁዋት ሳለ ገና ድሮ እንቅልፍ ይዞአት ሄዶአል። እንደዚያ ነፍስና ስጋዋ እስኪላቀቅ ሰርታ 80 ዶላር ይዛ መጥታለች። አዬ አሜሪካ!

ስራ ካቆምኩ በሁዋላ ራሴን እንደ ቱሪስት ቆጠርኩት። ወደ አዲስ አበባ ወደ ቅርብ አለቃዬ ወደ አለምሰገድ ገብረአምላክ በመደወል፤ ስለዘገየሁ ይቅርታ ጠይቄ “እየመጣሁ ነው!” ስል ነገርኩት። አከታትዬ ወደ እፎይታ መፅሄት ቢሮ ደወልኩ። በወቅቱ የስራ ባልደረባዬ የነበረው ደረጄ ደስታ ነበር

ስልኩን ያነሳው፤

“እንዴት ነው አሜሪካ?” ሲል ጠየቀኝ።

“ከአስር ቀን በሁዋላ እመለሳለሁ”

“ጠብቄ ነበር”

“እውነት?”

“አሜሪካ ላንተ አይሆንም!”

ብርድዌይ በተባለው ቀበሌ የሚገኘው ቤተክርስቲያን ከአለተ ሰንበት የጊዜ ማሳለፊያዎች አንዱ ነው። ለኔ ባይመቸኝም ምርጫ ስለሌለኝ እዚያው ሄጄ አብሬያቸው እውላለሁ። በፀሎት ወቅት ከመሬት ተነስተው እንባቸው የሚወርድ፤ እጮ እያሉ የሚጮሁ ይበዛሉ።

አንድ ቀን ከጎኔ ተቀምጣ የነበረች ሴት ሰው እንደሞተባት እየተንሰቀሰቀች ነበርና የውስጥ መዳኗን በጣቶቹ እያሻሸሁ አፅናናሁዋት። መዳኗን ሳሻሻት ወዲያው አይኖቿ እንደ ከዋክብት ደመቁ። እንባዋም ድራሹ ጠፋ፤

“ይቅርታ! ረበሽኩህ! ወድጄ አይደለም”

“ምን ደረሰብሽ?”

ጥቂት ካመነታች በሁዋላ፤

“እንግዳ ነህ አይደለም? አይቼህ አላውቅም”

“አዎ እንግዳ ነኝ”

“እውነቱን ልንገርህ?”

“ንገሪኝ! ይወጣልሻል...”

እንደመተከዝ አለችና እንዲያ እያንገበገበ የሚያስለቅሳትን ታሪኳን አጫወተችኝ፤

“ምን መሰለህ!? ይልማ የሚባል ባል ነበረኝ። እኔ Citezen ነኝ ገባህ? እሱ ወረቀት አልነበረውም። በሰርግ ተጋባን። የምንዋደድ ይመስለኝ ነበር። ከሁለት አመታት በሁዋላ ከትናንት ወዲያ አርብ ወረቀቱን አገኘ...ገባህ? በኔ ነው ያገኘው! ገባህ? ምን እንዳደረገ ታውቃለህ? ወረቀቱን አርብ አግኝቶ...ቅዳሜ ጠዋት ሻንጣውን ይዞ ጥሎኝ ወጣ...” እንደገና ትንሰቀሰቅ ጀመር “...እንደዚህ ይደረጋል? ለወረቀት ብሎ ነበር ያገባኝ ማለት ነው? እሺ ይሁን! ምናለበት ቢያስመስል? ትንሽ ቀን ቢቆይ? ሰበብ ፈጥሮ ተጣልቶኝ በሽማግሌ ብንፋታ እንኳ ምናለበት? ሰው አይደለሁም? እህቱ አይደለሁም? ሞራሌን መስበር ለሱ ምን ይጠቅመዋል?”

እጁን ያዝኳት። ሞቀዋል፣ ረጥበዋል፤

“ማነው ስምሽ?”

ስሟን ነገረችኝ። የኔንም ነገርኳት። መዳፎቿን አጥብቄ ይገዢ፣ ‘ወጣት ነሽ፤ ጥሩ ሰው ነሽ፤ አዲስ ኑሮ መጀመር ትችላለሽ’ እያልኩ አፅናናሁዋት። ማለት ያለብኝ እንዲያ ስለሆነ እንጂ በርግጥ የተሰበረ ሞራሷን እንደገና ለመጠገን ምን ያህል ጉልበት እንደሚያሻት ሳልረዳላት ቀርቼ አልነበረም። ይህች ሴት በርግጥ ጠንካራ ሰውነት ያላት ብርቱ ሰራተኛ መሆኗን መገንዘብ ይቻል ነበር። እንዳጫወተችኝ አእምሮን ወደሚያደነዝዘው አላሰካ ተገዛ ለሁለት ወራት ያህል አሳ የመግፈፍ ስራ ሰርታ የተመለሰች ጀግና ናት። በአካላዊ ቅርፅዋ ግን ‘ውብ’ የምትባል አልነበረችምና የጮሌ ጎረምሳ መጠቀሚያ መሆኗን ተረድቼ ከልብ አዘንኩ። ስሜታዊ ሆና እንዳጫወተችኝ አላሰካ ሄዳ ያመጣችውን ገንዘብ ያ ጎረምሳ ቅርጥፍ አድርጎ በልቶታል።

ሌላ ቀንም እዚያው ቤተክርስቲያን ውስጥ ከሌላ ፀፀትና ብሶት ካቃጠላት ሴት ጋር ተዋውቄ ነበር። ይህች ግን ይህ ቀረሽ የማትባል ውብ ነበረች። ባሏ አዲሳባ አይሮፕላን አብራሪ ነበር። ሁለት ወልዳላች። አሜሪካ ለእረፍት ሲልካት በዚያው ቀረች። ከአንድ አመት በሁዋላ ‘ተፀፅቻለሁ ልመለስ’ ስትል ለባሏ ሽማግሌ ላከች። ሳይስማማ ቀረ። አሁን ፀፀትና የልጆቿ ናፍቆት ሊገድላት ደርሶአል። ዘክገዝካ አጫወተችኝ። ከአንደበቷ የሚወጡት አረፍተ ነገሮች በሙሉ በጥያቄ የተሞሉ ነበሩ።

“ምን ፈልጌ ቀረሁ? እኔ ማነኝ አሁን? ከባሌና ከልጆቼ ጋር ምን ጎድሎብኝ ነበር? ቅብጠት እንጂ ሌላ ምን ሊባል ይችላል? ዛሬ ማነኝ? ነርሲንግ ሆም እሰራለሁ። አሮጊቶችን ... እ...ሃቁን ልንገርህ? ... ልዋሽህ አልችልም! ... ይሄ ሃቅ ነው! ለምን እዋሻለሁ? ‘ማር ቆራጭ’ ነው ቅፅል ስሜ! ልጆቼ ናፈቁኝ። እነዚያ ውብ እንቦቃቅላዎች...ወይኔ ትዳራ! ወይኔ ቤቴ? ወይኔ መኝታ ቤቴ?”

በቅርቡ እንደምታብድ አሊያ ከፎቅ ላይ ዘልላ ራሷን እንደምትገድል አልተጠራጠርኩም።

* * *

ስራ ካቆምኩ በሁዋላ አእምሮዬ ወደ ደራሲነቴ

እንደተመለሰ መረዳት ቻልኩ። ትኩረቴን የሚስቡ ድርጊቶች ሲገጥሙኝ እንደ ቀድሞው ልማዴ ብጫቂ ወረቀቶች ላይ ማስፈር ጀመርኩ።

የፖለቲካ ሰዎችንና ከአሜሪካ አሰቃቂ የአዙሪት ህይወት ራሳቸውን ማዳን የቻሉ ሃበሾችንም ተዋወቅሁ። ከእነዚህ አንዱ ሰለሞን የሚባል ነባር የሲያትል ነዋሪ ነበር። ቤቴ ጋብዞኝ ጥቂት አወጋን። መውጫ ከሌለው የአሜሪካ አዘቅት ራሱንና ልጆቹን እንዴት ማዳን እንደቻለ ሲያጫውተኝ እኔ በጊዜ ለመመለስ መወሰኔ ትክክል መሆኑን አረጋግጠልኝ። በአሜሪካ የተከሰተ የአንድ ሃበሻ አስገራሚ ታሪክም አንስቶ አጫውተኝ። በራሴው መንገድ ልተርክላችሁ።

...ሰውየው አሜሪካ ላይ ሁለት ልጆች ወልዶአል። በመኖሪያ ቤቴ ምንጊዜም እንጀራና ወጥ እንዲኖር የሚፈልግ አይነት ሰው ነበር። እንጀራ ካልበላ አይኑ አይገለጥለትም። ልጆቹ ደግሞ ትምህርት ቤት ስለሚውሉ እንጀራን አያውቁትም። ራት ላይ ፀብ ተጀመረ። ልጆች ሌላ ምግብ ፈለጉ። አባት ደግሞ እንደ ራሱ አስተዳደግ ከሚስቴና ከልጆቹ ጋር በአንድ ገበታ እንጀራ መመገብ ፈለገ። ልጆች ፈቃደኛ ባለመሆናቸው አባት፤

“ወደዳችሁም ጠላችሁም ትበላላችሁ - ልጆቼ ናችሁና!” ሲል ሊያስገድዳቸው ይሞክራል።

ታላቅየው ወንድ ልጅ በአባቴ ትእዛዝና ቁጣ አልተደናገጠም። በቀጥታ ወደ ስልኩ ሄደና 911 ደወለ።

ፖሊስ መጣ። “ያልታወቀ ምግብ እንድበላ አባቴ አስገደደኝ” ሲል ልጅ ችግሩን አስረዳ። ፖሊሶቹ ነጮች ነበሩ። ምግቡን ማየት ፈለጉ። የረጅም ዘመን ታሪክ ያለው ክቡሩ እንጀራችን ለፖሊሶቹ ቀረበ። ፖሊሶቹ አይተውት አያውቁም። ለናሙና በመቀስ ቆረጡና ይዘው ሄዱ። መርምረውትም ተመለሱ። እንጀራው ጉዳት የማያመጣ ምግብ መሆኑ ተረጋገጠ። ሆኖም እንዲህ ሲሉ አባትየውን አዘዙ፤

“ባህላዊ ምግብህን ለራስህ መብላት መብትህ ነው። ልጆቹን ግን አታስገድዳቸው፤ ልጆቹ የሚፈልጉትን የመመገብ አቅም ከሌለህ ንገረንና እኛ እንመግባቸዋለን - ምክንያቱም

አሜሪካዊ ናቸውና!”

አባት በዚህ አንጀቱ እርር ድብን አለና ልጆቹን ፒዛና በርገር መመገብ ጀመረ። ቂም ግን ያዘ። ታላቅየውን ወንድ ልጁንም ቀስ በቀስ አረሳሳውና ትምህርት ቤት ሲዘጋ ጠብቆ ለስለስ ብሎ ቀረበው።

“ቤቢሾ! ለአንድ ሳምንት አያቶችህ ጋር እንሄዳለን!”

ልጅ እውነት መሰለው።

አባት ልጁን በአይሮፕላን ጭኖ አዲስ አበባ ገባ። እናቱ ቤት። እንዲህ አላት ለእናቱ፤

“በይ! እኔን ቀጥተሽ እንዳሳደግሺኝ ይህንንም ውራ ልክ አግቢልኝ!”

እና ልጁን አዲስ አበባ ትቶ ወደ አሜሪካ ተመለሰ! አሜሪካ ሲመለስ ትንሿ ሴት ልጁ ስለ ወንድሟ ጠየቀችው። “አያቶቼ ጋር ሆኖ ይማራል” ይላታል። ልጅቱ ደስ አላላትም። አባቷ ስራ ሲሄድ ጠብቃ ወደ ፖሊስ ደወለች። ፖሊስ መጣና ልጁ የት እንዳለ ጠየቀ። አባት ያልጠበቀው ነበርና መሬት ብትውጠው መረጠ። “አያቶቼ ዘንድ ነው” ሲል ሊያሳምን ሞከረ። ልጁ አያቶቹ ዘንድ ኢትዮጵያ የተቀመጠው በፈቃዱ መሆን አለመሆኑን ፖሊስ ማጣራት ፈለገና የአዲስ አበባውን ስልክ ጠየቀ። አባት እየሰቀጠው ተገዶ ስልክ ሰጠ። ፖሊሶቹ ህፃኑ ዘንድ ደወሉና አነጋገሩት። እያለቀሰ የደረሰበትን “ግፍ” ተናዘዘ። አባት በፖሊስ ተያዘ። ልጁን ወደ አሜሪካ መልሶ እንዲያመጣ የ48 ሰአት ጊዜ ሰጡት። ልጁ ተመልሶ መጣ...

ስለሞን ይህን ተርኮልኝ ሲያበቃ ፈገግ አለ።

“አሜሪካ ላይ ልጅህን በዘዴ ማሳደግ ካልቻልክ ያንተ አይሆንም”

ዘዴ ማለት ምንድነው?

ልዩ ምስጢር አልነበረውም። ከልጆችህ ጋር የምትውልበት ጊዜ ሊኖርህ ይገባል። በቀን ከአስር ሰአት በላይ አድካሟ ስራ እየሰራህ ግን እንዴት ከልጅህ ጋር የምታሳልፈው ጊዜ ሊኖርህ ይችላል? ስለዚህ ልጅህ ያንተ አይሆንም - ባብዛኛው!

“ባብዛኛው” እያልን ስለምናወጋ እንጂ አሜሪካ ላይ ህይወት የተሳካለት ቤተሰብ ጥቂት አለመሆኑ መቸም ግልፅ

ነው። ባብዛኛው ግን ህይወት ከዚያው አዙሪት ላይ ስትሸከረከር እንደምትውል ስራ ካቆምኩ በሁዋላ መታዘብ ቻልኩ። ተሳፍሬበት ከነበረው ፈጣን ጋሪ ላይ ዘልዬ ከወረድኩ በሁዋላ ተጋርዶብኝ የነበረው ሁሉ ተገላልጦ ይታዩኝ ጀመር።

አንድ ቀን አዲሳባ አውቀው ከነበረ ከአንድ ኢንጂነየር ጋር ተገናኝተን ስንጫወት፤

“ቦይንግ አይሮፕላን ፋብሪካ ተቀጥሬ እየሰራሁ ነው” ሲል አጫወተኝ።

“እድለኛ ነህ!” አልኩት።

“አዎ እድለኛ ነኝ!” ብሎ ተስማማ።

ወደ ከተማ ወረድንና ቢራ መጠጣት ጀመርን። ሶስት እንደጠጣ ታዲያ ማለቃቀስ ጀመረ።

“ቦይንግ ፋብሪካ እሰራለሁ ስልህ ለምንድነው ምን እንደምሰራ ያልጠየቅኸኝ? እምን እንደምሰራ ልንገርህ? የታሸጉ ሳጥኖች ይመጣሉ። ሚስጥሩን እንቅላለሁ። በቃ! እና ይሄ ስራ ነው? ሚስጥር መንቀል! እስከዛሬ ስንት ሚስጥር የነቀልኩ ይመስልሃል? አንድ ሚሊዮን ይሆናሉ። ኢንጂነየር የነበርኩ ሰው ነኝ። እና አሁን ሚስጥር መንቀል....”

“ዋናው ጉዳይ አላማ ነው! አላማ ካለህና ገንዘብ አጠራቅመህ ወደ ኢትዮጵያ ተመልሰህ የራስህን ድርጅት ለመክፈት ከቻልክ የዛሬው ጉዳት ለነገ ጥቅም ከዋለ...”

እጁን አንስቶ አስቆመኝ! ከዚያም ጣቱን አፋ ላይ በማኖር “ዝም በል” አለኝ። ዝም አልኩ።

“እንጠጣ” አለኝ።

ዝም ብለን መጠጣት ቀጠልን!

በአንድ የቻይናውያን አነስተኛ አምፖል ፋብሪካ ውስጥ ተቀጥሮ የሚሰራ መምህር የነበረ ሰውም አጋጥሞኛል። አምፖሎቹ እንደሚበሩና እንደማይበሩ መሞከር ነው ስራው። በቀን ስፍር ቁጥር የሌላቸው አምፖሎችን የሚሞክር ሲሆን የስራው ጠባይ ሊያሳብደው እንደደረሰ አጫውቶኛል።

“አንተ እንዲያውም እድለኛ ነህ” አልኩት “ቁጭ ብለህ አምፖል መሞከር ጥሩ ስራ ነው፤ አይደክምህም!”

ከት ብሎ ከመሳቅ ባሻገር ምንም አስተያየት

አልሰጠኝም። አሁን ሳስበው ግን ከባድ ሊሆን እንደሚችል ገምቻለሁ። መሞከሪያው ላይ ስትሰካቸው ይበራሉ። ካርቶን ውስጥ ትከትና ሌላ አምፖል ታነሳለህ። አምፖሎቹ አያልቁም። ዝንተ አለም! መቸም ይህን የመሰሉ ስራዎች በሃገርህና በወገንህ መሃል ብትሰራው ባልከፋ። በባእድ አገር መሆኑ ግን ህይወትን አሰልቺ ያደርጋታል። አንጎልህን ባልተጠቀምክበት ቁጥር ደግሞ በየደቂቃው ብዙ ሺህ ሴሎች ከስራ ውጭ እየሆኑ ይሄዳሉ።

በመጨረሻስ? ደግነቱ ከመጨረሻው በፊት ህይወት እንደ አምፖል ትቃጠላለች።

* * *

የኔ የመመለስ ዜና ይፋ እንደሆነ በኔና በእጮኛዬ መካከል ጣልቃ ለመግባት ፈራ ተባ ይሉ የነበሩ የሲኦትል ጎረምሳ አበሾች ሳይቀደሙ ለመቅደም ሽሚያ መጀመራቸውን አስተዋልኩ።

መጀመሪያ ድንጋጤ አደንዝዞኝ ነበር። ትዳር ያላቸው ሳይቀሩ ይንከባከቧት መጀመራቸውን ሳይ ቅናት ያነፍረኝ ጀምሮ ነበር። እጮኛዬ ወደ ኢትዮጵያ እንደማትመለስ እንቅጩን ስለነገረችኝ፣ ፍቅራችን ያለቀለት መሆኑን ተገንዝቤው ነበር። ግን ገና ሳልመለስ ሽሚያው መጀመሩ ነበር ያሳበደኝ። ሆኖም ክስተቱን ቀለል አድርጌ ለማየት ወሰንኩና ወዳጅ መስለው ቤታችን የሚያንዣብቡትን ጎረምሶች ችላ አልኳቸው። ከሁሉም አስቂኙ ነገር ግን ወደ ቤታችን የሚመጡበት ምክንያት 'ለኔ አንዳንድ ስጦታ ለመስጠት' በሚል መሆኑ ነበር። ለህይወት ይህንኑ ነገርኳት፤

"አንቺን ፈልገው ነው የሚመጡት" ስላት ተቆጣች።

'ወዳጆቻችን ናቸው፤ እንደዚያ ማሰብ ተገቢ አይደለም'

እሷም ሽሚያውን ወዳው ሊሆን ይችላል ብዬ ጠረጠርኩ። የመሄጃዬ ጊዜም እየተቃረበ መጣ።

አንድ ቀን ህይወት ከምትሰራበት ፊትራንት ሄጄ ከስራ እስከምትወጣ እየጠበቅሁዋት ሳለ፤ አንድ ትዳር ያለው ጎረቤታችንም መጥቶ በሌላ ወገን መኪናውን አቆመ። የስራ መውጫዋን ሰአት ተረድቶ እንደመጣ ተገንዝቤ፤ ንዴቴን ዋጥ

አድርጌ የሚሆነውን ለማየት እጠብቅ ጀመር።

አሰራ አንድ ሰአት ላይ ወጣች!

ከኔ ጋር ቀጠሮ ስለነበረን በቀጥታ ወደኔ በመምጣት ላይ ሳለች፤ የኔን መኖር ያልተረዳው ጎረቤታችን፤ የመኪናውን ጥሩምባ ነፋ።

አየችው! አየችኝ! ግራ ገባት። እሱ አላየኝም። ከመኪናው ወረደና ወደፊት አመራ። እኔም ተነሳሁና ወደፊት ሄድኩ። ልክ ሲያየኝ እንደ አላሰካ በረዶ ደርቆ ቀረ። እኔ ሳቅሁኝ። ሳቅሁ ከማለት እንኳ አገጠጥሁ ብል ይሻላል። ተቃጥዬ ነበር። እሱ ለማስመሰል እየሞከረ መጥቶ ሰላምታ አቀረበልኝ፤

“ምን ልታደርግ መጣህ!” አልኩት በቀጥታ።

“እግረመንገዴን ልሸኛት ብዬ ነው ... በዚህ ሳልፍ...”

“ቤታችን ቅርብ ነው፤ ምን መሸኛት ያስፈልጋል?”

“ማለቴ...” እያለ ተንተባተበ።

ክልስ ነገር ሲሆን፤ ሽቶ መታጠብ የሚወድ ዋልጌ አይነት ሰው ነው። ምንም ጥፋት እንዳልሰራ ተሰናብቶን ወደመኪናው እየሄደ ሳለ፤

“ሚስትህ ቆንጆ ናት!” ስል ጮህኩ።

ሚስቴን አውቃለሁ። ሃይማኖተኛና የማደንቃት አይነት ሴት ነበረች። ክልሱ ቆመ። ዘወር አለና አየኝ። አላመነታም! ተመልሶ ወደኛ መጣ፤

“ይህ አሜሪካ ነው” አለኝ።

“እና!”

“ነገሮችን ቀለል አድርገህ ለማየት ሞክር!”

ምክሩን አልተቀበልኩትም። ይህን የመሰለውን ባህርይ ከመለማመድ በተወለድኩበት የገበሬዎች መንደር ተመልሼ መኖርን የምመርጥ አይነት ሰው ነበርኩ። እጮኛዬ በኔና በክልሱ መካከል በተፈጠረው መፋጠጥ ደንግጣ ትንፋሽ አጥሮአታል፤

“ጨርሰናል!” አልኩት “...ሚስትህ ትበቃሃለች!”

ፊቱ ከክልሰነት ወደ አመድነት ተለውጦ አንዳችም ቃል ሳይተነፍስ ጀርባውን ሰጥቶኝ ጥቁር ስቴሽንዋገኑን አስነሰቶ ሄደ። ከህይወት ጋር በዝምታ ማዝገም ጀመርን። ደንግጣለች። የተምታታ ስሜት ውስጥ ገብታለች፤

“እሱ የፈለገውን ቢያደርግ እኔ ካለፈለግሁ ምንም ሊያደርግ አይችልም። ለምን እንደዚያ ትናገረዋለህ?” አለችኝ።

“ምን እንዳደርግ ትጠብቁ ነበር?”

መልስ አልሰጠችኝም።

ዘግይታ ግን ፊቷ ተለዋወጠ፤

“እኔ በጣም እወድሃለሁ” አለችና እንባዋ ተዘረጋገፈ።

እቅፍ አደረግሁዋት!

“እኔም አፈቅርሻለሁ!” ስል ተነፈስኩ።

ከልቤ ግን አልነበረም። የሚያጅቧትን የማስተናገድ ዝንባሌ ስላየሁባት ልቤ ሻክሮ ነበር። ሌላ ቃላት ሳንጨምር ቤታችን ገባን። ጥሩ ራት ሰራችና በላን። በፍቅር አወራን። በፍቅር፤ በሞቀ ፍቅር አደርን። ለዘላለሙ እየተለያየን እንደሆነ ሁለታችንም ስላወቅነው ቀሪዋን ጊዜ በጥሩ ሁኔታ አሳለፍናት።

በነጋታው ከስራ ቀረችና ፌየሪ በተባለችው ድልድይ መርከብ ተሳፍረን አንድ ሰአት ያህል ሰላማዊ ውቅያኖስ ላይ ተንሳፈፍን። የጀርመን ትላልቅ መርከቦች ወደ ሲኦትል ወደቦች ሲጠጉ ፀሃይቱን ከለሏት። በትርኢቱ እኔ በደስታ ጮህኩ። ማምሻውን ደግሞ Lake city በተባለው ቀበሌ የሚገኘውን ሰው ሰራሽ ሃይቅ በዝግታ ርምጃ ዞርነው። በዚያች ደቂቃ በርግጥ በእጮኛዬ ልብ ምን እንደነበር ሙሉ በሙሉ ባላውቅም ስሜቷን ያለስሰት ሰጥታኝ እንደነበር ግን አምናለሁ።

በአካባቢያችን የነበሩት ሃረምሶች እሷን መከታተልና ማጀባቸውን ያጠናክሩ መሆናቸውን እያየሁ እንዳላየሁ ሰነበትኩ።

በመጨረሻ ጊዜው ደረሰ።

ሻንጣዎቼን በመፃህፍት ሞልቼ ከአይሮፕላን ጣቢያው ለመገኘት በቃሁ። ከህይወት ጋር ለአስር ደቂቃ ያህል ተቃቅፈን ተላቀስንና ለዘልአለሙ ተሰነባበትን። ለዘልአለሙ!

* * *

አዲሳባ እንደተመለስኩ ማህበራዊ ህይወቴን ጥርቅም አድርጌ ዘግቼ፤ ሙሉ ጊዜዬን በማንበብና በመፃፍ ስራ ላይ አደረግሁ። ከወራት በሁዋላ አንድ ሌሊት፤ “የቡርቃ ዝምታ” የሚል ቃል አንድ ብጫቂ ወረቀት ላይ አሰፈርኩ። ርግጥ ነው የቡርቃ ዝምታን ለመፃፍ ካቀድኩ አመታት አልፈው ነበር። ከአሜሪካ ከተመለስኩ በሁዋላ ግን እንዴት እንደምፅፈው

የጊዜጠኛው ማስታወሻ

በትክክል ለማወቅ ቻልኩ።

* * *

ከዚያ ወዲያ አሜሪካ ላይ ስለተውሏት ስለዚያች ቆንጆ ወሬ የሰማሁት ግን ዳግም ለዳግም ስደት ተዳርጌ ፕሪቶሪያ ከከተምኩ በሁዋላ ነበር። ግዮን ሆቴል ሰርግ ደግሳ ጋብቻ መፈፀሟን የወሬ ወሬ ሰማሁ። አምላክ ትዳሯን ይባርክላት! እኔ የማፈቅራትን ያህል ባሏ ያፈቅራት ዘንድም እመኝላታለሁ...

- 23 -

ኢብሳ አልሞተም!

ገፈርሳ ሄዶ - እንጨት መስበር ቀረ፤
ሁሩፊ በምቢ ላይ - ጥጆች ማገድ ቀረ፤
እንጦጦ ላይ ሆኖ - መስኩን ማየት ቀረ፤
ከብቶችን ፊንፊኔ ወስዶ - ሆራ ማጠጣቱ ቀረ፤
ዳሉቲ ላይ - የጉለሌዎች ሸንጎ ቀረ፤
ሰዎቹ ከመጡ ወዲህ - የኛ ነፃነት ቀረ፤

(ግጥም - የኦሮሞ ህዝብ እንጉርጉሮ)

የፋሲካን በአል ደርባን ከተማ ላይ ለማክበር
እየተጓዝኩ ነው። ቢንያም መስፍን የተባለው ጓደኛዬና ቤተ
ሰቡ ደርባን ይጠብቁኛል። በጊዜ ለመድረስ ወደዚያው
እየከናፍኩ ነበር።

* * *

ሌዲስሚዝ ከተባለችው መንደር ከመግባቴ በፊት
አበሾች የሚመስሉ ሁለት ወጣቶች ከመንገዱ ዳር ቆመው
እጃቸውን እያወዛወዙ አልፏቸው ሄድኩ። በፕላስቲክ
ከረጢት የታሸጉ የቻይና አልጋ ልብሶችን እንደ ተራራ
የጫነች ፒካፕ ከአስፓልቱ ዳር ቆማለች። ተበላሽታባቸው
ሳይሆን እንዳልቀረ በመጠርጠሬ ወደ ሁዋላ ተመለስኩ!
የገብርኤል ያለህ! ኢብሳ ገዳ!

የመኪናዬን በር ከፍቼ ወርጄ ጮህኩ!

“ኢብሳ ገዳ አይደለምንዴ!”

“አዎን ነኝ!” አለ ግራ እየተጋባ።

“አታውቀኝም እኔን!” ስል በስሜት ጮህኩ!

“ይቅርታ! አላወቅሁህም!” አለ ግራ ተጋብቶ!

“Dheekamsa Burqaa hirraanfattaa?” አልኩት።

“የቡርቃን ቁጣ ትረሳዋለህ!” ማለቴ ነበር።

ኢብሳ ከኔ በላይ ጩኸቱን ለቀቀው።

እኔ በበኩሌ የሞተ ወንድሜ ከመቃብር ወጥቶ ያየሁት ያህል ተሰምቶኝ ነበር። የኢብሳ ገዳ ስሜት ግን ከኔ በላይ ሆኖ ነበር። የሚናገረው ቃል ጠፋው። ተቃቅፈን ካበቃን በሁዋላ፤ ፊቱን በሁለት እጆቹ ሸፍኖ መሬት ላይ ተቀመጠ። አብሮት የነበረው ሌላኛው ወጣት የሚናገረው ጠፍቶት ፈዝዞአል። ኢብሳ ካቀረቀረበት ቀና እንዲል ብዙ ጥረት አደረግሁ።

“እንኳን በህይወት አየሁህ! እኔስ ሞተሃል ብዬ ነበር!”

ኢብሳ መልስ አልሰጠኝም!

አጠገቡ እኔም መሬቱ ላይ ቁጭ ብያለሁ። ከፊት ለፊታችን የበቆሎ እርሻ ተዘርግቶአል። ኮረብታ የመሰለ ግዙፍ ነጭ ደቡብ አፍሪቃዊ ገበሬ በማሳው መሃል የቆመች ጥቁር ቼቭሮሌት ተደግፎ ሲጋራ ያጨሳል። መኪኖች በነፋስ ፍጥነት ወደ ደርባን አቅጣጫ ይከንፋሉ። ነፋሻ ነው አየሩ...

በመጨረሻ ኢብሳ ቀና አለ፤

“ይቅርታ!” ሲል ተነፈሰ።

“ምንም አይደለም። ስሜትህ ይገባኛል” አልኩ።

* * *

ከኢብሳ ገዳ ጋር እንዴት እንደተዋወቅን ላውጋችሁ፤

በ1992 የክረምቱ ወራት ማብቂያ ላይ አንድ ማለዳ የፀጥታው መስሪያ ቤት ባለስልጣን ክንፈ ገብረመድህን ወደ ቢሮው አስጠርቶ እንዲህ አለኝ፤

“አንድ ከበድ ያለ ስራ ልሰጥህ እፈልጋለሁ!”

“መልካም!” አልኩ ልሰማው እየተዘጋጀሁ። ክንፈ ቀደም ሲል አያሌ ምስጢራዊ ስራዎችን ያሰራኝ በመሆኑ ለምጄዋለሁ። የዛሬው አነጋገሩ ግን በመጠኑ ሲጋት

አሳደረብኝ። ልቤ ቆሞ አይን አይኑን እመለከተው ጀመር።

ክንፈ ቀጠለ፤

“አንድ የአነግ ሰው እስር ቤት አለ። የሚያውቃቸው ሚስቶች መኖራቸውን ጠርጥረናል። ትንፋሽ ሊል ግን አልቻለም። የአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ተማሪ ነው። የባሌ ጫካዎች ሲቃጠሉ እሳቱን ለማጥፋት የዘመቱትን ወጣቶች ካስተባበሩት አንዱ ነው። አደገኛ ልጅ ነው። እንዳልኩህ ከአነግ ጋር ግንኙነት አለው ብለን ጠርጥረናል። መስመሩን ልናገኝ ግን አልቻልንም። ከአህዴድ ባለስልጣናት መካከል ከዚህ ልጅ ጋር ግንኙነት ሊኖራቸው የሚችል ሰሞችን አግኝተናል። የተረጋገጠ መረጃ ባለመሆኑ ግን ርምጃ ለመውሰድ አልቻልንም። ብንገለብጠውም ትንፋሽ አላለም። ብዙ ሙከራ አድርገን ነበር። እስቲ አንተ ደሞ ሞክረው?” አለኝ ትክ ብሎ እያየኝ።

በጣም ደነገጥሁ።

“እኔ ጋዜጠኛ ነኝ ክንፈ። እንዴት ልመረምረው እችላለሁ? ምን ላደርግ እችላለሁ?”

ክንፈ ባልተለመደ ጠባዩ ረጋ ብሎ ሲያስብ አስተዋልኩት።

“ምን መሰለህ?” ሲል ቀጠለ “...ይህ ልጅ የቡርቃ ዝምታን አንብቦታል። ከጥቂት የዩኒቨርሲቲ አሮሞ ተማሪዎች ጋር ተሰባስበው በመፅሃፉ ላይ ግምገማ ማድረጋቸውንም መረጃ አግኝተናል። በምርመራ ወቅት ስለዚህ ጉዳይም ጠይቀነው ነበር። የቡርቃ ዝምታን የፃፈው የናንተው ካድሬ ነው። ሂዳችሁ እሱን ጠይቁ እንጂ እኔን ለምን ትጠይቁኛላችሁ!” ሲል ምላሽ ሰጠ። የሆነው ሆኖ ምናልባት አንተን ሊያምንህ ይችላል። ገብተህ አነጋግረው። እኛን እያጥላላህ ቅረበው። ‘ለታሪክ የሚቀር ስለሚሆን የምታውቀውን ንገረኝ’ ብለህ አግባባው። ይገድሉኛል ብሎ ተስፋ የቆረጠበት ሁኔታ ላይ ስላለ አንዳንድ ነገሮች ሊነግርህ ይችላል። ‘የቡርቃ ዝምታን የፃፍከው አንተ መሆንህን ካወቀ ሊጠራጠርህ አይችልም”

ዝግ ብዬ አስብኩ።

የተለያዩ አሳቦች ወደ አይምሮዬ እየዘለሉ ገቡ። በህይወቴ ሙሉ እንደዚያች ደቂቃ ፈታኝ ሁኔታ ገጥሞኝ አያውቅም።

ገና ከመነሻው የቡርቃ ዝምታን ለምን እንደፃፍኩት ክንፈ ራሱ እንዳልገባው ተረዳሁ። እኔ አሮሞ ባልሆንም በአሮሞ ህብረተሰብ መሃል ያደግሁ ሰው ነኝ። ደጋጎቼና ድንቅ አእምሮ ያላቸው፣ ቅንነት መለያቸው የሆኑት አሮሞዎች ጎረቤቶቼ ነበሩ። ከወደዱህ የራሳቸው የሚያደርጉህ፣ ከጠሉህ ደግሞ ስሜታቸውን መደበቅ የማይቻላቸው የአሮሞ ገበሬዎችን በቅርብ አውቃቸዋለሁ። ከቢሾፍቱ የገጠር መንደሮች ወደ ቅዳሜ ገበያ ሸቀጦቻቸውን ጭነው የሚያልፉት በኛ በራፍ በኩል ነበር። ሸለሸል የተባለ ኩባት፣ ዶሮ፣ እንቁላል፣ ቁርጥራጭ የማገዶ እንጨት፣ በቅጠል የተጠቀለለ ቅቤ፣ በግና ፍየል፣ ጭድ፣ የገብስ ገለባ፣ እህል፣ ጥራጥሬ፣ የአተርና የሽምብራ እሸት፣ ወደ ገበያ ይዘው በቤታችን ደጃፍ ያልፋሉ። እናቴ አሮሞኛ ትናገራለች። ከአካባቢው አሮሞዎችና ምንጃሬዎች ጋር ጥሩ ዝምድና ነበራት። አሮሞኛ ለመናገር በመሞከሯ ደግሞ አሮሞዎቹ የበለጠ ይወዷት ነበር። ቀይ ጤፍ ተከራክራ ትገዛቸዋለች። “ሸቃባ መስፈሪያ” “ቂጡ የጎደጎደ” “አያዋጣም” “ኪሳራ ነው” እያሉ ሲከራከሩ እስካሁን ትዝ ይለኛል። እናቴ አንድ ዶሮ በሶስት ብር ከሃምሳ ስትገዛቸው፣ ሶስት እንቁላል ይመርቁላታል። እናቴ ደግሞ ከገበያ ሲመለሱ ጠብቃ፣ “ግቡና ቡና ጠጡ” ትላቸዋለች። ይህ ሁሉ የልጅነት ትዝታ ዛሬም ድረስ ወለል ብሎ አእምሮዬ ላይ ታትሞአል።

በዚያን ዘመን የእናቴን ቀሚስ አንቄ ይገሮ ሁሉን አዳምጥ፣ ሁሉም ደግሞ በደመነፍስ አእምሮዬ ላይ እየተሳለ ነበር። አንዳንድ ጊዜ የጋራብሩ ገበሬዎች በኛ ደጃፍ ሲያልፉ በራችንን ያንኳኩና፣

“ሸለሸል ይዘናል። ገበያ ከሄድን ሶስት ብር ያወጣል! ላንቺ ግን በሁለት ብር ውሰጂው!” ይሏታል። እናቴ ደግሞ ካልተከራከረች መግዛት አትወድም።

“ርግጥ ነው ይሄ ሸለሸል ሶስት ብር ያወጣል። ያለኝ ግን አንድ ከሃምሳ ብቻ ነው” ትላለች።

ወዲያው ይስማሙና “ሸለሸሉ እስኪራገፍ... ቡና ጠጥታችሁ ትሄዳላችሁ” ትላቸዋለች።

ቡና ሲጠጡ፣ የቡና ቁርስ ሃምባሻ ይቀርባል። በብዛት የሚያወሩት ስለ ኑሮ ውድነትና ስለ ልጆቻቸው

ነበር። ሶስት እንቁላል እንደምርቃት እየተቆጠረ፤ ስለ ኑሮ ውድነት ረጃጅም ወጎች ነበሯቸው። በተለይ ለግዳ የተባለውን ዘይት ነጋዴ ስሙን እያነሱ እንደ ቋንጣ መተልተል የማይቀር ልማድ ነበር። ዋና ቅሬታቸው ዘይት ሲሰፍር ያጎድላል የሚል ነበር። የሚገርመው ግን በሚቀጥለው ቀንም ዘይት የሚገዙት ከለግዳ ነው። ከለግዳ ዘይት መግዛትና በሚቀጥለው ቀን ለግዳን በሃሜት መጫጨቅ ከህይወታቸው ጋር የተያያዘ ልማድ ነበር። ስለታመሙ ሰዎችና ስለ ህመሞቻቸውም ያወጋሉ። እናቴ የመድሃኒት ማስቀመጫ ሳጥንዋን በኩራት ከፍታ ምንነታቸው ያልታወቁ የከረሙ ኪኒኖችን ቆንጥራ ትሰጣቸዋለች። ማን ኛውንም መድሃኒት ማጠራቀም የምትወድ ሲሆን፤ ራሷን እንደ ሃኪም ለማሰብም ይቃጣታል። ያለማመንታት ለማን ኛውም በሽታ መድሃኒት የምትሰጥ ሴት ነበረች።

“...ሆድ ቁርጠት ነው ያመመዎት? ምን ችግር አለ? ይቺን ይዋጡ። እኔ ይቺን ውጪ ተሽሎኛል። ጨጓራዎትን ያቃጥሎታል? በርበሬ እንዳይቀምሱ...ፈልቶ የቀዘቀዘ ወተት ይጠጡበት። ሽሮፕ አለኝ ቆይ...” ሃኪም ለራሷ ከሰጣት ሽሮፕ በብልቃጥ ቀንሳ ትሰጣቸዋለች “...ይቺን ማታ ይጠጡና ጥቅልል ብለው ይተኙ። ልጆች እንዳይንጫጩ ያድርጉ። ዋናው የጨጓራ በሽታን የሚያባብስ የልጅ ጫጫታ ነው” እናቴ ወደኔ መልከት ታደርግና ታክልበታልች፤ “... ይሄ እንኳ ፈዛዛ ቢጤ ነው። አፉን ከፍቶ አጠገቤ ተጎልቶ ይውላል” ጠጉራን እያሻሸች ትቀጥላለች፤ “...የዚህ ታናሽ ግን ግልገል ሰይጣን ነው። እሱ ሲረብሽ ጨጓራዬ ይብስብኛል...”

ገበሬዎቹ እናቴን ያምኗታል። የአንድ ብር ከሃምሳ ሸለሸል ሸጠው፤ ቡና ጠጥተው፤ ሃምባሻ በልተው፤ ለህመማቸው መድሃኒት ተቀብለው ይመለሳሉ። ገበሬዎቹ በሚቀጥለው የገበያ ቀን ሸቀጦቻቸውን ይዘው በበራችን ሲያልፉ እንደገና በራችንን ይደበድባሉ። በፍፁም ውለታ አይረሱም።

አንድ ቀን በሩን እኔ ስከፍት ሁለት አህዮችና አንድ በእድሜ የገፉ ኦሮሞ ሴት ቆመው ነበር፤

“እናትህ አለች?”

“የለችም”

“የት ሄደች?”

“ገበያ”

“በል ይህንን ስጣት! እንዳትጥለው፤ በደንብ ያዘው! ሊጋ ቅቤ ነው። 'ለጠጉርሽ ነው፤ አይከፈልበትም' ብለህ ንገራት! 'ባለፈው የሰጠሽኝ መድሃኒት በሽታዬን ሁሉ ድራሹን አጥፍቶታል' ብለህ ንገራት። ከገበያ ስመለስ በዚህ አልፋለሁ፤ እንዳትረሳ”

የቡርቃ ዝምታን ስፅፍ እነዚህ አሮሞ ገበሬዎች አእምሮዬና ልቤ ውስጥ ነበሩ።

ይኸው አሁን ክንፈ አንድ የአሮሞ ተማሪ ገልብጦ ሲደበድብ መክረሙን ይነግረኛል። እናም ያን በዱላ የተሰባበረ ወጣት እንድሰልል ያማክረኛል። ክንፈ የህሃት ፖሊት ቢሮ አባልና የፀጥታው መስሪያ ቤት ሹም በመሆኑ ለኔ የአለቃዬም አለቃ ነው። በልቤና በአእምሮዬ ውስጥ ፅኑ የፍቅር መሰረት እየገነባ ያሳደግኝን ህብረተሰብ እንድሰልልለት ሲጠይቀኝ ግን በእውነቱ አዝኜ ነበር። የሆነው ሆኖ ፈጣን ምላሽ ሰጠሁት።

“መልካም፤ እሞክራለሁ!”

በእጅጉ ተጎድቼ ነበር። ድርጊቱን እንደማልፈፅመው ባወቅም ስለተጠየቅሁ ብቻ ቆጬኝ።

እስረኛውን የማነጋግርበት ቀጠሮ ተያዘና ከክንፈ ጋር ተለያየን።

ኢብሳ ገዳ ከኢሲኤ ጀርባ ከሚገኘው የደህንነቱ ምስጢራዊ እስርቤት አንድ ጠባብ ክፍል ውስጥ ወንበር ላይ ተቀምጦ ነበር የጠበቀኝ። ገፅታው ተዳክሞአል። ፊቱ ላይ ቁስል ባይታይበትም አቀማመጡ መጣመሙን አስተዋልኩ። ያደፈና የተጨማሪ ነጭ ሸሚዝ ለብሶአል። በተገጣጠበ ሁኔታ ፀጉሩ ተላጭቶአል። የግራ አይኑ እንደ እሳት ቀልቶ የጥላቻ ረመጥ ይተፋል። የቆሰለ አውሬ መስሎ ተሰማኝ።

ሙሉ ስሜን በመንገር ተዋወቅሁት። አንዳችም ድምፅ ሳያሰማ በዝምታ ያስተውለኛል። ከአይኖቼ የሚወረወሩት የጥላቻ ቀስቶች ውጋት ለቀቁብኝ። ስሜን በአግባቡ አልሰማውም ብዬ በማሰብ መታወቂያ ወረቀቴን አውጥቼ ፊቱ አስቀመጥኩለት። መታወቂያዬን እንደዋዛ ተመለከተ። ግንባሩን ሲቋጥርና ሲፈታ ተመለከትሁ። ገፅታው ላይ ለውጥ አየሁ። “አውቆኛል” ብዬ ገመትኩ። እንደተጠራጠረ ግን መገመት ቻልኩ።

“ቃለመጠይቅ እንዳደርግህ የፀጥታው መስሪያ ቤት ፈቅዶልኛል። ከኔ ጋር ነፃ ሆነህ እንድንነጋገር እፈልጋለሁ” አልኩ ድምፂን ከፍ አድርጌ።

ቀደም ብዬ ተዘጋጅቼበት ስለነበር ከማስታወሻ ደብተራ ውስጥ አንድ ወረቀትና ብእር አውጥቼ ወደፊቱ ገፋሁለት። ወረቀቱ ላይ የሚከተሉትን አረፍተ ነገሮች ፅፌ ነበር።

“እኔ ራሴ ነፃ አይደለሁም። እዚህ ክፍል ውስጥ የድምፅ መቅጃ መሳሪያ ሊኖር ይችላል። ቃለመጠይቅ ለመስጠት ፈቃደኛ አለመሆንህን ገልፀህ አሰናብተኝ” የሚል ፅሁፍ አስፍሬ ነበር።

ኢብሳ ገዳ ፈገግ ሲል አየሁት። በአይን ተግባባን። በደንብ ተግባባን። ከዚያ በሁዋላ ለግማሽ ሰአት ያህል ድራማ ሰራን። ላግባባው ሙከራዬን ቀጠልኩ። ኢብሳም ድምፁን ከፍ አድርጎ ይሟገተኛል።

“የቡርቃ ዝምታን የፃፍኩት እኔ ነኝ። እኔን ልታም ነኝ ይገባል። ወያኔ ሊገልህ ይችላል። ስለዚህ ለታሪክ የሚቀሩ ምስጢሮችህን ንገረኝ። በአሮሞ ህዝብ ስም እምልልሃለሁ! ምስጢሩን ጠብቄ እቆያለሁ” እያልኩ ዘላበድኩ።

እሱም በተመሳሳይ፤

“እኔ አነግ አይደለሁም። የአሮሚያ ጫካ ሲቃጠል እሳቱን ለማጥፋት ለዘመቻ አስተባብራለሁ። ይሄን መፈፀም እንዴት አነግነት ይሆናል? ‘ከአህዴድ ባለስልጣናት መካከል ማነው ካንተ ጋር የሚገናኘው?’ እያሉ ይደበድቡኛል። ማንንም አላውቅም። የሃሰት ስም እንድጠራላችሁ የምትፈልጉ ከሆነ አባዱላ እላችሁዋለሁ። የማንን ስም እንድናገር ነው የምትፈልጉት?”

ከግማሽ ሰአት በሁዋላ ክንፈ ዘንድ ቀረብኩ፤

“ፈቃደኛ አይደለም” አልኩት “...እንደሚመስለኝ ግን ስሜታዊ ሆኖ እንቅስቃሴዎችን ያደርግ ይሆናል እንጂ የተደራጀ መስመር ይኖረዋል ብዬ አልገምትም”

እኔና ኢብሳ ስናወራ የነበረውን ክንፈ ቢሮው ተቀምጦ ስምቶን ይሆናል ብዬ ገምቻለሁ።

ክንፈ እንደተለመደው ጥቂት ቀላልዶ አሰናበተኝ።

ወደ ቢሮዬ በመመለስ ላይ ሳለሁ አንድ ጥርጣሬ አእምሮዬ ላይ ብልጭ አለ። ክንፈ እኔን ይሆን የሰለለኝ? ኢብሳ በድብደባ ብዛት ያልተናገረ፤ የቡርቃ ዝምታን ስለፃፍኩ ብቻ እንዴት ለኔ ምስጢር ይነግረኛል? ክንፈ ሚስጥር የፈለገው ከኢብሳ ሳይሆን ከእኔ ሊሆን እንደሚችል ጠረጠርኩ። ርግጠኛ ለመሆን ግን አልቻልኩም። ክንፈ በዚያች ክፍል ውስጥ የድምፅ መቅጃ ማኖር አለማኖሩንም ቢሆን ርግጠኛ ሆኜ መናገር አልችልም። እንደዚያ እንደሚያደርጉ ግን ቀደም ሲል ክንፈ ራሱ አጫውቶኛል። የእሳት ቃጠሎውን የማጥፋት ዘመቻ ከተከናወነ አስራስምንት ወራት ያለፈው በመሆኑ ኢብሳን ያሰሩት በቀጥታ ከዚያ ዘመቻ ጋር የተያያዘ ሊሆን እንደማይችል ገምቻለሁ። ክንፈ እንደነገረኝ አነግ አህዴድ ውስጥ የዘረጋውን መረብ ከኢብሳ ለማግኘት እየጣሩ ይሆን? በዚህ ጉዳይ ላይስ ክንፈ እኔን ማሳተፍ ለምን ፈለገ? ዝብርቅርቅ ባለና በተምታታ ሃሳብ ተዘፍቄ ሰነበትኩ። በራሱ በክንፈ ትእዛዝ ለአስረኛው የተናገርኩትን ፀረ - ወያኔ ቃላት እንደማስረጃ ይዞ መልሶ ቢወነጀለኝስ? እየቆየሁ ግን በአእምሮዬ ያደረውን ውዥንብርም ሆነ ኢብሳ ገዳን እየረሳሁ ሄድኩ። ኢብሳ ከእስር ይፈታል ብዬ ግን አልጠበቅሁም ነበር። ሞቶአል ብዬ ደምድሜ ነበር። ይኸው አሁን የደቡብ አፍሪቃ ምድር ላይ አገኘሁት።

* * *

አብሮት የነበረ ባልደረባውን ከተበላሸችው መኪና ጋር በመተው እኔና ኢብሳ መካኒክ ፍለጋ ወደ Ladysmith ጉዞ ጀመርን። ብቻችንን እንደሆንን ፋታ አጥቼ የደረሰበትን ይነግረኝ ዘንድ ወተወትኩት።

“አንተ ካነጋገርክኝ በሁዋላ በሁለተኛው ሳምንት ለቀቁኝ” ሲል አጫወተኝ። “...በቀጣይ ማንኛውም አመፅ ውስጥ አልሳተፍም” የሚል ወረቀት አቀረቡልኝና ፈረምኩ። ከዚያም አሰናበቱኝ”

ኢብሳ አያያዘና ከእስር ከተፈታ በሁዋላ ወደ ቦረና ገብቶ ከአነግ ሰራዊት ጋር መቀላቀሉን አጫወተኝ። በደህንነቱ መስሪያ ቤት በደረሰበት ድብደባ ምክንያት የግራ እግሩ ላይ የጡንቻ መሸማቀቅ እንደገጠመውና ከሁለት

ወራት በፊት ለህክምና ደቡብ አፍሪቃ መምጣቱን፣ እዚህም ከጓደኞቹ ዘንድ ማረፉን፣ ህክምናውን ሲጨርስ ግን ወደ ባሌ ጫካ እንደሚመለስ አወጋኝ።

በመካከሉ የከነከኝን አንድ ጉዳይ አነሳሁበት፣

“ከአህይድ ባለስልጣናት ጋር ግን ግንኙነት ነበረህ?”

ኢብሳ ፈገግ አለ።

“አዎን ነበረኝ! ሆኖም ለመሞት ዝግጁ ነበርኩ። ከኔ አንዳችም ምስጢር እንደማያገኙ ርግጠኛ ነበርኩ”

“ብዙ ደበደቡህ?” ስል ጠየቅሁት።

“ከባድ ነበር” አለ ፊቱን አጨፍግሳ “ደርግ ይጠቀምበት ነበር የሚባለውን የምርመራ ዘዴ ሁሉ ይጠቀማሉ። ገልብጠው የውስጥ እግራን ገርፈውኛል! ቆሻሻ ውሃ የሞላ በርሜል ውስጥ እየደፈቁ ምስጢር ለማግኘት ሞክረዋል። የመግረፊያ ጉማሬም አላቸው”

ኢብሳ ሽምቅቅ እያለ አጫወተኝ። የደረሰበት ግፍና ሰቆቃ ገና ጥሎት እንዳልጠፋ ከድምፁ ይታወቅ ነበር።

“መቋቋም መቻልህ የሚደንቅ ነው። ጠንካራ ሰው ነህ!” አልኩት።

ኢብሳ ተክዞ ጥቂት ቆየና፣

“ሲደበድቡኝ ያለ ማቋረጥ ቀደምት ታጋዮችን እያስታወስኩ ጥንካሬ አገኘሁ። እነ አብዩ ገለታ፣ እነ ዳውድ፣ እነ ኢብሳ ጉተማ፣ በደርግ ጊዜ ታስረው የደረሰባቸውን አሰቃቂ ድብደባ ስለማውቅ ያለማቋረጥ እነሱን እያስብኩ ለራሴ ውስጣዊ ሃይል እፈጥር ነበር...”

* * *

ይህ ወጣት ስለ አነግ ቀደምት ታጋዮች ሲያነሳ በትዝታ ወደ ሁዋላ መለሰኝ።

“ተራሮችን ያንቀጠቀጠ ትውልድ” የተባለውን መፅሃፍ በማዘጋጀት ላይ በነበርኩበት ጊዜ፤ በኔ በኩል ቅፅ ሶስት ላይ ለማተም ያዘጋጀሁት ሁለት ታሪኮችን ነበር። የህወሃት መሪ የነበረውን የስሁልን ታሪክና በወቅቱ የአነግ አመራር አባል የነበረውን የዳውድ ኢብሳን ገጠመኞች።

ክንፈና አለምሰገድ የስሁልን ታሪክ ቆራርጠው እንዲታተም ሲፈቅዱ፤ የዳውድ ኢብሳን ግን ውድቅ

አደረጉብኝ። ክንፈ በተለመደው አነጋገሩ፤

“አነግ ሽብርተኛ ድርጅት መሆኑን እያወቅህ እንዴት የዳውድን ታሪክ ትፅፋለህ!” ብሎ ተበሳጭቶ ጭምር ነበር።

ላግባባው ሞከርኩ፤

“እንዳልከው አነግ ሽብርተኛ መሆኑን አጥቼው አይደለም። ሆኖም መፅሃፉ በሁሉም የህብረተሰብ ክፍል እንዲነበብ፤ ባናምንበትም የዳውድ ታሪክ ቢገባ መልካም ነው” አልኩት።

አልተዋጠለትም! ከለከለኝ!

የዳውድን የትግል ሜዳ ገጠመኞች ያገኘሁት ከዚያው ከክንፈ ቢሮ ሲሆን፤ በዚያን ወቅት የደህንነቱም ሆነ አባዱላ ገመዳ የሚመራው የወታደራዊ ደህንነት ሰነዶች ለኔ በራሼው ክፍት ነበር። የፈለግሁትን ሰነድ የመመርመርና ወደቤቴ ተወሼ የመውሰድ ልዩ ፈቃድ ተሰጥቶኛል። ጄኔራል አባዱላ እንዳጫወተኝ ከኔ በቀር የታሪክ ሰነዶችን ለማየት የጠየቃቸው አንድም ሰው አልነበረም።

እነ ክንፈ ዳውድን የተመለከተውን ትረካ እንዳይታተም ለማገድ የሚያበቃ በቂ ምክንያት አልነበራቸውም።

...ዳውድ ሆሮጉድሩ ነው የተወለደው። እንደ መለስ ዜናዊ የዊንጌት ተማሪ ነበር። መለስን በሁለት አመት ይቀድመዋል። አራት ኪሎ ዩኒቨርሲቲ ገብቶ ስታትስቲክስ አጥንቶአል። ወላጆቹ የሰጡት ስም ፍሬው ይባል እንደነበር በወለጋ አስተዳዳሪ በንጉሴ ፋንታ ስር የነበረው የደህንነቱ ቅርንጫፍ ለተስፋዬ ወልደስላሴ የፃፈው ሪፖርት ይጠቁማል።

በተማሪዎች እንቅስቃሴ ወቅት ደርግ ለሁለት አመታት አስሮ ፈትቶታል። ከእስር ሲለቀቅ ወደ አነግ የትጥቅ ትግል ገባ። አነግ በ1968 ሃያ ስምንት የማእከላዊ ኮሚቴ አባላትን ሲመርጥ ዳውድ አንዱ ሆኖ ተመረጠ። በ1971 አነግ ትግሉን በምእራብ ኢትዮጵያ ለማስፋፋት ይወስናል። ዳውድ ኢብሳና የሌንጮ ለታ ወንድም አባጫላ ለታ ዋናና ምክትል ሆነው የምእራቡን ትግል እንዲመሩ ይመደቡና በጥቅሉ 17 ሆነው በሱዳን በኩል አቋርጠው ወለጋ በመግባት ቤጊ እና ጊዳሚ አካባቢ እንቅስቃሴ ይጀምራሉ።

ደርግ ይህን የአነግን የምእራብ እንቅስቃሴ ለማፈን ትኩረት ሰጥቶ ማጥናት ይጀምራል። የጊዳሚ ወረዳ አስተዳዳሪ ሂካ መሳዲ እና የወለጋ ክፍለሃገር አስተዳዳሪ የነበረው ንጉሴ ፋንታ የትግሉን ጅማሮ ለማጨናገፍ አንድ መላ ይዘይዳሉ። በዳውድ ይመሩ ከነበሩት 16 ታጋዮች የአንዱ ወንድም ዘካርያስ ሾሮ ይባላል። ሂካ መሳዲ ዘካርያስን ጦርቶ ግዳጅ ይሰጠዋል።

“ወንድምህንና ጓደኞቼን ቤትህ ራት ጋብዛቸው። የምንሰጥህን መርዝ ምግብ ውስጥ ትጨምርና ታበላቸዋለህ። ይህን የማትፈፅም ከሆነ ከነ ቤተሰብህ ትገደላለህ! ከብትህ ይዘረፋል! መሬትህን ታጣለህ! ዘርህ ከምድረ ገፅ ይጠፋል!”

ዘካርያስ ግዴታ ሆኖበት እንደተስማማ የደህንነቱ ሪፖርት ላይ ተጠቅሶአል።

“ወንድሜን እንዴት በመርዝ እገድላለሁ!” ብሎ አቅማምቶ ነበር።

“ከቻልክ ወንድምህን ለይተህ እንዳይበላ አድርገው። ካልተቻለ ግን አብሮ ይሙት! ወንድምህ ሃገር ሊያጠፋ የተቀጠረ ከሃዲ ነው” ሲሉ ፊት ለፊት ይነግሩታል።

የገበሬ ልብስ የለበሱ ወታደሮች በአካባቢው አድፍጠው ዘካርያስ ሾሮ እንዲያመልጥ ይጠብቁት ነበር። ምግብ ውስጥ የሚጨመረው መርዝ ከአዲስ አበባ ተልኮ በንጉሴ ፋንታ በኩል ለሂካ መሳዲ ተሰጠ። ሂካ መሳዲ ለዘካርያስ አስረክበው።

ዘካርያስ ለወንድሙና ለጓደኞቹ የራት ግብዣ ጥሪ ከላከባቸው በሁዋላ በግ አርዶ ጥሩ ምግብ አዘጋጀ። በዚያን ሰዋን 17ቱ የአነግ ታጋዮች ለሁለት ተከፍለው ይንቀሳቀሱ ነበር። አባጫላ ለታ ዘጠኝ ራሱን ሆኖ በሌላ አቅጣጫ ይንቀሳቀስ ነበር። ዳውድና ቀሪዎቹ ታጋዮች የዘካርያስን የራት ግብዣ ተቀብለው ማምሻው ላይ በገበታው ዙሪያ ተገኙ።

ዘካርያስ ወንድሙን ለይቶ ማስቀረት ሳይቻለው ቀረ። “አንተ ቆይ ሁዋላ ትበላለህ” ቢለውም አሻፈረኝ ብሎ ለገበታው ቀረበ። ወንድሙና ጓደኞቹ በመርዝ የተለወሰውን ምግብ ሲበሉ ዘካርያስ የጎጆውን ምሰሶ ተደግፎ በትካዜ ይመለከታቸው ነበር። የዛሬው የአነግ ሊቀመንበር ዳውድ ኢብሳ ከምግቡ ጥቂት ቀማምሶ ሲያበቃ፣ ደጅ ጥበቃ ላይ

የነበረውን ዓደኞቻቸውን ለመተካት ገበታውን ትቶ ወደ ደጅ ወጣ። ሌሎቹ መርዙን መብላት ቀጠሉ። ብዙም አልቆዩ፤ ታጋዮቹ ሰውነታቸው እንደ እሳት እየተቃጠለ እየጮሁ ይወድቁ ጀመር። ዘካርያስ የወንድሙን ሬሳ እጁ ላይ ታቀፈ። ዳውድ ኢብሳ ብዙ የተመገበ ባይሆንም ከመመረዝ አላመለጠም። በጥበቃው ላይ እንዳለ ሰውነቱ ሲቃጠልበት፤ ቅጠላ ቅጠልና አፈር እየቃመ፤ ውሃ በብዛት ጠጣበት። ደግሞ ደጋግሞም አስታወከ። ሆኖም ከመውደቅ አልዳነም። ራሱን ስቶ እንደ ዓደኞቹ ከዘካርያስ ንሮ ወደቀ።

የገበሬ ልብስ ለብሰው በአካባቢው አድፍጠው ውጤቱን ይጠብቁ የነበሩ ወታደሮች፤ በተያዘላቸው ቀጠሮ ዘካርያስ ቤት ሲደርሱ ሰባቱ ታጋዮች ሞተው፤ ዳውድ ኢብሳ ግን ነፍሱን እንደሳተ አገኛቸው። ዳውድን ይዘውት ወደ ደምቢዶሎ ከነፉ። የአነግን ምስጢሮች ከዳውድ ለማግኘት ፍላጎት ስለነበራቸው ፈጣን ህክምና ሰጥተው ህይወቱን አተረፏት። ከደምቢዶሎ ወደ ነቀምት አዘዋውረውትም ተጨማሪ ህክምና ሰጡት። ነቀምት ላይ እንዳገገመ፤ ወደ እስር ቤት ወሰደው ገልብጠው ይገርፉት ጀመር። የወለጋው የደህንነት ፅህፈት ቤት ሪፖርት እንደሚገልፀው ከዳውድ አንደበት አንዳችም ምስጢር ሊያገኙ አልቻሉም። ሲያቅታቸው ወደ አዲስ አበባ ማእከላዊ ላኩት። በቤንዚንና በቆሻሻ ውሃ የሞላ በርሜል ውስጥ እየደፈቁ መረመሩት። ለመሞት ዝግጁ ስለነበር አንዳችም የተነፈሰው አልነበረም። ደግመው ደጋግመው ማእከላዊና አለም በቃኝ እያመላለሱ በተለያዩ የማስቃያ ስልቶች እንደመረመሩት የደህንነቱ መስሪያ ቤት ሰነድ በዝርዝር ያብራራል።

ዳውድ በአለም በቃኝ አምስት አመታት ታሰረ። ከመላመድ ብዛትም ዳውድ ጠባቂው የነበረውን ፖሊስ ማግባባት ቻለ። ለህክምና ሲወጡም ከሁለት ባልደረቦቹ ጋር ከሆስፒታል አምልጦ ወለጋ ገባ። የቤኒሻንጉልን ጫካዎች አቋርጠው አነግ ካለበት ለመድረስ የሁለት ሳምንታት የሌሊት ጉዞ አድርገዋል። ዳውድ መርዝ በልቶ ሲማረክ ምእራብ ወለጋ ጫካ ውስጥ የቀሩት አባጫላ ለታ እና ዘጠኝ ዓደኞቹ ከአንድ ብርጌድ በላይ ሰራዊት ሆነው ጠበቁት። የመሪያቸውን በህይወት መመለስ ማመን ያልቻሉት ታጋዮችም ዳውድን በታላቅ ደስታ ተቀበሉት....

“ተራሮችን ያንቀጠቀጠ ትውልድ” ላይ ይታተም ዘንድ በ46 ገጾች ያቀረብኩት የዳውድ የትግል ገጠመኝ ባጭሩ ይኸው ነበር። እነ ክንፈ ይህ ታሪክ አልተመቻቸውም።

ተከታታዩ መድበል ከእውነተኛ የትግል ታሪክነት ሙሉ በሙሉ ወደ ወገናዊ ልሳንነት እየተለወጠ በመሄድ ላይ መሆኑን ስንዝብም በዚያ መፅሃፍ ላይ የነበረኝን ተሳትፎ አቋረጥሁ።

* * *

ከኢብሳ ገዳ ጋር እስከ ሌዲስሚዝ እያወጋን ተጓዝን። ወቅታዊ የፖለቲካ ሁኔታዎችን አንስተን ስንጨዋወት ብዙዎች ኢትዮጵያውያን የሚጠይቁትንና በበቂ ሁኔታ ያልተብራራውን አንጋፋ ጥያቄ ሳላነሳለት አልቀረሁም።

“ለመሆኑ አነግ አሁንም የመገንጠልን ጥያቄ ያራምዳል?”

ኢብሳ ቀጥተኛ ምላሽ ሊሰጠኝ ሞክረኝ፤

“ህዝቡ ይወስን ነው የምንለው!...OLF በ1983 የመሸጋገሪያ መንግስት ውስጥ ሲሳተፍ የምንፈልገው ዴሞክራሲያዊ ሁኔታ ይመጣል ብለን ተስፋ አድርገን ነበር። ሆኖም ወያኔ ምን እንደፈፀመብን ላንተ አልነግርህም። የህዝቦች እኩልነት ላይ የተመሰረተ ዴሞክራሲያዊ ስርአት.....”

አቋረጥኩት!

“የግልህን ፍላጎት ንገረኝ” አልኩት ጫን ብዬ።

ኢብሳ በጥያቄዬ አለመደሰቱን አስተዋልኩ፤

“እኔ የOLF አባል ነኝ። ከድርጅቱ አላማዎች የተለየ ፍላጎት ሊኖረኝ አይችልም” ብሎ ቅጭም አለ።

“አውቃለሁ ኢብሳ” አልኩ “...የአነግን ፕሮግራም አውቀዋለሁ። እስቲ አንጎልህን ሳትጠቀም የልብህን አጫውተኝ?”

ኢብሳ በመደነቅ ሲያጤነኝ ቆየኝ፤

“አሮሞ ያልሆኑ ወገኖቻችን አነግን እንደሚጠራጠሩት አውቃለሁ። አዝናለሁ። እኔ ባሌ ጫካ ህዝቡ ውስጥ ነው ያለሁት...”

ትክዝ ብሎ ቆየና መናገሩን ቀጠለኝ፤

“...የመገንጠልን ጥያቄ ያነሳው ጭቆና ነው” ሲል ንግግሩን ቀጠለ “... እንደ ሁለተኛ ዜጋ በመቆጠራችን የመጣ ጥያቄ ነው። ጭቆናው ከተወገደ የኦሮሞ ህዝብ ከመገንጠል ጋር ጉዳይ አይኖረውም። በመሰረቱ ኦሮሞ በኢትዮጵያ ውስጥ ግንድ እንጂ ቅርንጫፍ አይደለም። ስለሆነም ግንድ አይገነጠልም።

“... ኢትዮጵያዊነት ላይም ቢሆን እኔ በግሌ ጥላቻ የለኝም። ኢትዮጵያዊነት ወንጀል አይደለም። ገዢዎች በዜጎች መሃል የበለጠ ኢትዮጵያዊ የሚባል ልዩነት ስለፈጠሩ የመጣ ችግር ነው። በመሰረቱ ኢትዮጵያ ማለት የተቃጠለ ፊት ወይም ጥቁር ማለት ከሆነ እኛ የበለጠ ኢትዮጵያዊ ነን።

“...እንዳልኩህ ነው። የፖለቲካ ቁማር የትም አያደርስም። አብላጫ ድምፅ ያለው ሃገሪቱን ሊመራት ይገባል። ዴሞክራሲን እንደ ማጭበርበሪያ መሳሪያ ስለተጠቀሙበት ግን የትጥቅ ትግሉን ቀጥለናል። ፍላጎቱ ካለ መፍትሄውም አለ። የኦሮሞ ህዝብ ለዴሞክራሲ አዲስ አይደለም። የገዳ፣ የሞጋሳ፣ የጉዲፊቻ ባህል ያለን ህዝብ ነን። መግባባት ከተቻለ በኢትዮጵያ አንድነት የበለጠ ተጠቃሚ የምንሆነው እኛ ኦሮሞዎች ነን።

“...ወያኔ ሽብርተኞች ይለናል። ቅስቀሳው እንዳልተሳካለት አረጋግጥልሃለሁ። ኦሮሞውና አማራው መነጋገር ጀምሮአል። ህዝብ እንደ ህዝብ ችግር አለበት ብዬም አላምንም። የትግራይ ህዝብ የኦሮሞ ህዝብ ጠላት ሆኖ አያውቅም። መሪዎች የሚፈጥሩት ችግር ነው። ወያኔ አነግ ሞቶ መቀበሩን ደጋግሞ የሚያውጀው እንደማይሞት ስለሚያውቅና ስለሚፈራ ነው።

“...ሀብረት ያስፈልገናል...መቻቻል...ይህኛ ሃገር እኩል እንድምትደርስን ካልተማመንን...ሁላችንም ለሃገሪቱ እኩል ሃላፊነት እንዳለብን ካልተግባባን ግን ሰላም ሊኖር አይችልም...ይህ እስካልሆነ ድረስም እኔ ቦረና ጫካ ውስጥ እገኛለሁ...የባሌ ተራሮች ላይ ከነጠመንጃዬ እቆያለሁ...ይህም ወደማይፈለግ ውጤት ሊመራን እንደሚችል መገንዘብ ያስፈልጋል...”

ሌዲስሚዝ ላይ ከኢብሳ ጋር ተለያየን።

ርግጥ ነው በዚያች አጭር መንገድ ላይ ላነሳሁት

ጥያቄ ኢብሳ ገና በቂ ምላሽ አልሰጠኝም። ከፋሲካ በኋላ
በሁዋላ ፕሪቶሪያ ላይ ልንገናኝ ቀጠሮ ይዘናል።

ጉዞዬን ወደ ደርባን ቀጠልኩ።

የፋሲካን በኋላ ደርባን ከተማ ላይ ለማክበር የወሰኑ
ደቡብ አፍሪቃውያን መንገዱን ሞልተው እንደ ነፋስ
ይከንፋሉ...

- 24 -

ደራራ ለምን ተገደለ?

አይሆንም አትበሉ - ሆኖ እንደሆነሳኝ
ተቀብሮ ተቀብሮ - የተኛው ሬሳ
ድንጋዩን ፈንቅሎ - ማን ያውቃል ቢነሳ?
“ድንጋይ ተቆልሎ - አፈር ተለውሶ
በፀጥታ እሚኖር - ሳር ቅጠሉን ለብሶ
በድን ነው ተራራ - አፍ የለውም ጆሮ
አይሰማም አይለማም - ግሉዝ ነው ደንቆሮ”
ብላችሁ ስትንቁ - የውስጡን ሳታውቁ
ለናንተ እኔ ፈራሁ - ፈንድቶ እንዳታልቁ
(ግጥም - ፑኒት ሃኒት)

በሻንጣዬ ከያዝኳቸው ቁርጥራጭ ወረቀቶች አንዱ የደራራ ከፊኔን አሟሟት ይተርካል። ትረካው ለአመታት አብሮኝ የተቀመጠ ሲሆን፤ መረጃውን ለማመን ግን ተቸግሮ ቆይቼያለሁ። መስከረም ወር 2000 ላይ ግን አሳዛኙን የደራራ አሟሟት ታሪክ የሚያረጋግጥ ተጨማሪ ፍንጭ በማግኘቴና መረጃውን የሰጠኝ ሰውም መሞቱን ስለሰማሁ፤ ታሪኩን በዚህ መድበል ለማካተት ወሰንኩ።

* * *

አነግ ከመሸጋገሪያው መንግስት ከወጣበት ከ1984 በሁዋላ የኦሮሚያ ሁኔታ ውስብስብና አስቸጋሪ እየሆነ መሄዱ ይታመናል። በተለይም በኦሮሚያ ገጠሮች አመፅና

እምቢተኝነቱ ከጊዜ ወደ ጊዜ እያየለ ሄዶአል። የኦሮሚያን ክልል በቁጥጥር ስር ለማዋል የደህንነት መስሪያ ቤቱ ከዘዩዳቸው መላዎች አንዱ ታዲያ፤ የአነግ ደጋፊ የሚባሉ ታዋቂ ሰዎችን፤ ህዝቡን ያሳምዳሉ ተብለው የሚጠረጠሩ አንጋፋ አድባሮችን፤ በየከተማው በመምታት የህዝቡን ሞራል መስበርና አቀርቅሮ እንዲገዛ ማድረግን ነበር። የዚህ እቅድ አፈፃፀምም በረቀቀ ዘዴ ተነድፎ ስራ ላይ ውሎአል። የኦሮሞ ህዝብ እንደ አድባር የሚመለከታቸው አንጋፋ ሰዎች በኦሮሚያ ዋና ዋና ከተሞች ሁሉ ግንባር ግንባራቸውን እየተመቱ ተገድለዋል። በዚህ ትረካ የአምቦን ህዝብ አንገት ለማስደፋት ማን እንደተገደለና ግድያው እንዴት እንደተፈፀመ አወጋችሁዋለሁ።

“አምቦ ላይ ማን ይገደል?” የሚለው ጥያቄ የተወሰነው በኮሚቴ ነበር። የኮሚቴው ሰብሳቢ በወቅቱ የመከላከያ የመረጃ ሃላፊ የነበረው ጄኔራል አባዱላ ገመዳ ሲሆን፤ በኮሚቴው አባልነት አምስት ሰዎች ተሳትፈዋል። እነርሱም፤ በወቅቱ የማእከላዊ እዝ የፖለቲካ ሃላፊ የነበረው ጄኔራል ሃይሌ ጥላሁን፤ በወቅቱ የማእከላዊ እዝ ዘመቻ ሃላፊ የነበረው ተክላይ አሸብር (ወዲ አሸብር)፤ አንድ ስሙ ያልታወቀ የፀጥታው መስሪያ ቤት ተወካይ፤ በወቅቱ አምቦ አካባቢ የተመደበ የአዳ ሻለቃ ምክትል አዛዥ ኮሎኔል ድረባ መኮንን፤ በወቅቱ የአዳ ሻለቃ ፖለቲካ ሃላፊ የነበረው ሻለቃ ጀማል ዩሱፍ ነበሩ። በወቅቱ የአዳ ሻለቃ አዛዥ የነበረው ኡመር ዩሱፍ የፖለቲካ አቋሙ አጠራጣሪ ነው በሚል በስብሰባው ላይ እንዳይገኝ ተወስኖ፤ ለፀጥታ ስራ ጉዳይ በሚል ሰበብ በስብሰባው እለት ወደ ፊንጫሃ እንዲሄድ ተደርጎአል።

የኮሚቴው አባላት አምቦ ቤተ መንግስት ተሰብስበው “አምቦ ላይ ማን ይገደል?” ለሚለው ጥያቄ ምላሽ ሰጡ። በእጩነት ሶስት የአምቦ ከተማ አንጋፋ ኦሮሞዎች ቀርበው ነበር። እነርሱም፤ የድምፃዊት አበበች ደራራ አባት፤ ደራራ ከፊኔ፤ ደቃ ሙሊታ እና ደንደና የተባሉ ነበሩ። በህዝብ ተቀባይነቱና በአነግ ተጠርጣሪነቱ በድምፅ ብልጫ ደራራ ከፊኔ አሸነፈ። ዝርዝር እቅድ ከተነደፈ በሁዋላም ደራራ የሚገደልበት እለት፤ ሰአትና ቦታ ተወስኖ ስብሰባው አበቃ።

ግድያው በታዋቂው መሰረት ተፈፀመ።

በዚያን እለት ምሽት ደራራ ከፊኔ መኖሪያ ቤቱ ደጅ

ላይ ከላንድክሩዘር ውስጥ በተተኮሰበት ጥይት ጭንቅላቱ ላይ በሁለት ጥይት ተመትቶ ህይወቱ አለፈ። የተኩስ ድምፅ እንደተሰማ በእቅዱ መሰረት ኮሎኔል ድሪባና ሻለቃ ጀማል ወደ አዳ ሻለቃ አዛዥ በመሄድ ደራራ ከፈኔ መገደሉን ገልፀውለት፤ ሰራዊቱ ባስቸኳይ የአምቦን ከተማ ከብቦ ፍተሻ እንዲያካሂድ በተረበሸ ሁኔታ አጣደፉት። ኮሎኔል ኡመር ዩሱፍ ለቴአትሩ ባዳ እንደመሆኑ የበታችቹ ያቀረቡለትን የማስመሰያ አሳብ በቅንነት ተቀብሎ ሰራዊቱን አዘዘ። ደራራን የገደሉትን ሰዎች የያዘችው ላንድክሩዘር ቀኝሁዋላ በመዞር የፈታሾቹ አስተባባሪ ሆነች። በዚያን እለት በተደረገ ጥብቅ ፍተሻ ጠመንጃ ይዘው የተገኙ ፖሊሶች ጭምር በቁጥጥር ስር ዋሉ። አምቦ ቀውጢ ሆኖ በፍተሻ ስትታመስ አደረች። በአባዱላ ኮሚቴ ስር የነበሩት ኮሎኔል ድሪባና ሻለቃ ጀማል ድራማውን በተሳካ ሁኔታ አጠናቀቁ።

ደራራ ሞተ!!!

ለመሞት በድምፅ በማሸነፉ ተገደለ!

ውጤቱ ግን የተገላበጠሽ ሆነ። በነጋታው ማለዳ ህዝቡ የሌሊቱን ድራማ ሁሉ መገንዘቡን በገሃድና ባደባባይ አሳወቀ። በደራራ ቀብር ላይ ህዝቡ ግልብጥ ብሎ ወጣ። በቁጭት የሚፎክሩ እንጂ የሚያለቅሱ አልታዩም። በአምቦ ከተማ ታሪክ ያን የመሰለ ህዝብ የተገኘበት የቀብር ስነስርአት ተፈፅሞ የማያውቅ ሲሆን፤ ህዝቡ፤ “ደራራ ሆይ! አንድ ቀን እንደሚበሉህ እናውቅ ነበር። አምላክ ነፍስህን ይቀበላት! በዛሬዋ እለት በሺህዎች ደራራዎች ተወልደው እንደሚያድሩ ጠላቶቻችን አለማወቃቸው እንዴት የዋህ ቢሆኑ ነው!” ሲል ተሰማ። የቀብር ስነስርአቱም በሆታ የተመላ ነበር።

* * *

ኢህአዴግን ትቼ ከመኮብለሌ አንድ አመት በፊት ባንድ ምሽት ሞባይል ስልኬ ላይ ተደወለልኝ።

“ማን ልበል?” አልኩ።

“ሻለቃ ጀማል እባላለሁ። አንተ አታውቀኝም፤ እኔ ግን አውቅሃለሁ።”

“እሺ! ምን ልርዳህ?”

“ላንድ ጉዳይ ስለምፈልግህ፣ የሚመችህ ከሆነ ከምሽቱ ሁለት ሰአት ራስ ሆቴል ላገኝህ እፈልጋለሁ።”

“በምን ጉዳይ ነው የፈለግኸኝ?”

“በስልክ አይሆንም። ስንገናኝ እነግርሃለሁ።”

“መልካም! በምን አውቅሃለሁ?”

“እኔ ስለማውቅህ መጥቼ አናግርሃለሁ።”

ጋዜጠኛ እንደመሆኔ ይህን የመሰሉ አያሌ ሁኔታዎች ይገጥሙኛልና የጀማል የስልክ ጥሪ ትኩረቴን አልሳበውም ነበር። በቀጠሮው ሰአት ጠልቀው የሚያዩ አይኖችና የሃዘን ድባብ የተጫነው ጠጉሩ ገባ ያለ፣ ቀጭን ረጅም ሰው መጥቶ ከጨበጠኝ በሁዋላ፣ “ሻለቃ ጀማል ዩሱፍ” እንደሚባል ነገረኝ።

ሁለት ሰአታት ያህል ቆይታ አደረግን።

ከላይ ያወጋሁዎችሁን ሁሉ ካጫወተኝ በሁዋላም ሁለት ቅጠል ወረቀቶችን አውጥቶ እየሰጠኝ እንዲህ አለኝ፣

“ስሞችን እንዳትረሳ ዋና ዋና ነጥቦቼን ወረቀቱ ላይ አስፍሬልሃለሁ። እኔ ኢትዮጵያ ውስጥ እስካለሁ ድረስም ይህን ታሪክ ልትፅፈው አትችልም። ይህን ታሪክ የምናውቀው በጣም ጥቂት ሰዎች ስለሆንን ታሪኩ ይፋ ከሆነ በቀላሉ ይይዙኛል። ስለዚህ ታሪኩን ይዘኸው ቆይና በተገቢው ጊዜ ተመካክረን ይፋ እናደርገዋለን። ደራራ ከፈኔን፣ የአበበችን አባት እንዴት እንደገደልነው የኢትዮጵያ ህዝብ ማወቅ አለበት። ይኸው ኑዛዜዬ፣ ወንድሜ!”

ሻለቃ ጀማል ይህን ብሎኝ ሲያበቃ፣ ያስቀዳውን ውስኪ ባንድ ትንፋሽ ሻው አደረገው። ፊቱ የተቃጠለ ላስቲክ መሰሎአል። ፀፀት ውስጥ ልቡን እያቃጠለ እንደሚያሰቃየው እያስተዋልኩ ቢሆንም፣ የክንፈን ጓዳ አውቀዋለሁና ሻለቃው ድራማ እየተወነ ሊሆን ይችላል፣ ድምፅ መቅጃም ብብቱ ስር ደብቆ ሊሆን ይችላል ብዬ መጠራጠሬ አልቀረም። ይህንኑ ለማግራት ቢረዳኝ በሚል አንዳንድ ጥያቄዎችን ጣል አደረግሁ።

“እኔ የህወሃት ካድሬ መሆኔን እያወቅህ እንዴት ይህን ሁሉ ምስጢር አምነህ ልትነግረኝ ቻልክ?” ስል ጠየቅሁት።

“አንተን አለማመን አይቻልም” አለ ፍርጥም ብሎ፣ “የቡርቃ ዝምታን በመፃፍህ አባዱላና ኩማ እንደ ጠላት

እንደሚያዩህ አውቃለሁ። ወዲ እምበይተይም የአነግ ሰርጎ ገብ ነው ይልሃል...ስብሃት ነጋ እየተከላከለለት ነውንጂ መወገድ ያለበት ሰው ነው ይሉሃል። ለምን እንደጠሉህ ስለማውቅ አንተን መጠራጠር አይቻልም...በቅርቡ ደግሞ ኤርትራዊ መሆንህን ሰማሁ...”

ላምነው ተቃረብኩ። ወዲ እምበይተይ የተባለው የህወሃት ጄኔራል ኮሎኔል ገመቼ ከተባለ ከፍተኛ መኮንን ጋር በዚሁ መፅሃፍ ጉዳይ እንደተጋጩ ቀደም ብዬ ሰምቼ ስለነበር ጀማልን ወደ ማመኑ አዘነበልኩ። ቢሆንም ከገፅታዬ ላይ አንዳችም ስሜታዊ ምልክት እንዳይታይ እየተጠነቀቅሁ ጥያቄዬን አራዘምኩ፤

“በሰራሽው ድርጊት የተፀፀትከው መቼ ነው?”

“በቀብሩ እለት!” አለ ፈጥኖ፤ እና በስሜት ቀጠለ፤ “...በነጋታው በደራራ ቀብር ላይ የአምቦ ህዝብ እንደ ማእበል ተገልብጦ ሲወጣ ፍርሃት እንደ ወባ አንቀጠቀጠኝ። እኔ እርሞ ነኝ። በህወሃት ትእዛዝ የገዛ ወገኔን ገደልኩት። የአባቶቼ ባህል ይሄ አልነበረም። ጠላትህን በጉዳፈቻ ቤተሰብህ ታደርጋለህ እንጂ ወንድምህን አትገድልም። ከየት አመጣሁት ይህን ክህደት? በነጋታው የአምቦ ህዝብ በቁጣ እየጮሽ ወደ ቀብሩ ሲጎርፍ... ምን ብዬ ልንገርህ?... ቃላት የለኝም... ነፍሴን ናቅሁዋት... በዚያን ቀን ደራራ ከፈኔ አልሞተም። የሞትኩት እኔ ነበርኩ። አየህ እኔ ውሻ እንጂ ሰው አልነበርኩም። ልክ ጄኔራል ታደሰ ብሩ በአንድ ክስተት ድንገት እንደተለወጡት እኔም በዚያን እለት የእርሞን ህዝብ ዳግም ላለመክዳት ከራሴ ጋር ቃል ገባሁ...”

ለደቂቃዎች ያህል በዝምታ ከቆየን በሁዋላ፤

“አሁን ከአነግ ጋር እየሰራህ ነው?” ስል ጠየቅሁት።

“አንተን አልደብቅህም። ግንኙነት አለኝ!”

“የደራራን አሟሟት ነግረሃቸዋል?”

“በፅሁፍ ልኬላቸዋለሁ። ለኔ ደህንነት ሲባል ግን በሚዲያ አያስተላልፉትም። ከዚህ የከፋ ብዙ ታሪክ በየእለቱ ሊሰሙ ስለሚችሉም በደራራ አሟሟት ላይደነቁ ይችላሉ። ላንተ ልነግርህ የወሰንኩት ደራሲ ስለሆንክ፤ ልዩ ትኩረት ልታደርግበት ትችላለህ ብዬ ነው። እንዳልኩህ ግን እኔ ኢትዮጵያ ውስጥ እስካለሁ ድረስ ምስጢሩ የግድ መጠበቅ አለበት...”

በዚህ ተለያየን። ከመለያየታችን በፊት ግን የሰጠኝን ወረቀት መለስኩለት።

“ምንው?” አለኝ።

“ሁሉንም በአእምሮዬ መዝግቤዋለሁ” አልኩት።

እውነቱን አልነበረም። ከጀማል ጋር ከተለያየን በሁዋላ፣ የሚከተሉኝ ሰዎች ሊኖሩ ይችላሉ ብዬ በመስጋቴ ነበር ወረቀቱን የመለስኩለት። ከጀማል እንደተለያየን ወዲያው ገለል ብዬ፣ ወረቀቱ ላይ የተፃፉትን ነጥቦች ላልረሳቸው፣ በራሴው መንገድ ብጫቂ ወረቀት ላይ አሰፈርኳቸው። ሻለቃው ከደህንነት ሹመ ከክንፈ የተላከ ሰላይ ከሆነም ከኔ ምንም ያገኘው ፍንጭ ባለመኖሩ ስጋት አላደረብኝም ነበር።

* * *

እነሆ ከአምስት አመታት በሁዋላ አንድ ወዳጄ በላከልኝ የኢ - ሜይል መልእክት ላይ ሻለቃ ጀማል ዩሱፍ መሞቱን ጠቀሰልኝ። በጥቅሉ ታሞ መሞቱ ተነገረኝ እንጂ፣ ዝርዝር ነገር ላገኝ አልቻልኩም። እንግዲህ አሳዛኝ ታሪክ ይፋ የሚሆንበት ጊዜ ደረሰ ማለት ነው። የሙያ ግዴታዬን ለመወጣትና የደራራን “የአሸናፊነት” ታሪክ ለመተረክ ቁርጥራጭ ወረቀቶቼን መበርበር ጀመርኩ...

- 25 -

ኢትዮጵያዊ ወታደር

የሞተው ወታደር - ሰላም የሚነሳው - የረሳው ምንድን ነው?
ከመቃብር ጀርባ - አንዳች ትዝታ አለው?
ሲጓጉሩ ውለው - ሲጓጉሩ እሚያድሩ - የሚያገሱ መድፎች፤
ለሞተው ወታደር እርስቶቹ ናቸው?
ሰባራ ጠመንጃስ - ቀሪ ትዝታው ነው?

(ግጥም - ሹንታሮ ታኒካዋ)
- ከበደ ደበሌ ሮቢ እንደተረጎመው

በደርግ ውድቀት ዋዜማ አረና ከተባለች የትግራይ
የገጠር ቀበሌ ከአማረ አረጋዊ ጋር ተለማማጅ ጋዜጠኞችን
የማሰልጠን ስራ ተሰጥቶን ነበር። በእኔ በኩል የተሰጠኝን
የማስተማር ክፍለ ጊዜ እንዳበቃሁ አማረንና ተማሪዎቹን
ተሰናብቼ ወደ ፊደላዊ ጣቢያው ለመመለስ ተዘጋጀሁ።
ይሁን እንጂ እንዳሰብኩት ሳይሆን ቀረ።
እኔ ለምመራው የሶስት ቀናት የፊደላዊ ፕሮግራም
የሚያገለግል ስራ እሰራ ዘንድ ወደ ግንባር እንድሄድ
ታዘዝኩ። በወሎ ግንባር ውጊያ እየተካሄደ ነበርና
ለፕሮፓጋንዳችን የሚያገለግል ብዙ መረጃዎች እንደሚገኝ
በማመን በዚያኑ እለት ሌሊት ከአረና ወደ ደሴ ግንባር
አቀናሁ።

እዚያ ስደርስ ውጊያው ገና በመካሄድ ላይ እንዳለ የመድፈኛው ክፍል አዛዥ አለምሽት ደግፌ አጫወተኝ። የደርግ ወታደሮች ሬሳ ተቀብሮ ከማለቁ በፊት ደብዳቤዎቻቸውን ከየኪሶቻቸው ለመልቀም ወደ አውደ ውጊያው ትንዝ ከነበረች ፒካፕ ላይ ተጭኜ ወደ ተራሮቹ ገሰገስኩ።

ሌሊት ነው።

ድቅድቅ ያለ ጭለማ ውጦናል። ይዛን በምትጓዘው ፒካፕ ላይ ስድስት ያህል ሰዎች ተጭነናል። ማን እንደሆኑ አላውቃቸውም። ሁላችንም ወደ ጉጉፍቱ ተራሮች ለተለያዩ ስራ እንደምንጓዝ ግን ግልፅ ነው። ካሜራ የያዘ፣ አንገቱ ላይ ሰማያዊ ክሹክ የጠመጠመ፣ ለስላሳ ፀጉር ያለው ወፍራም ሳቂታ ታጋይ ከፊት ለፊቱ ተቀምጦአል። ፎቶግራፍ አንሺ ሊሆን እንደሚችል ብገምትም አልተነጋገርንም።

በፒስታው መንገድ ላይ እየተንገጫገጩ የምትከንፈው ፒካፕ፣ በቻለችው አቅም ሁሉ ታጎሳቁለን ይዛለች። ጦርነቱ በሚካሄድበት የጉጉፍቱ ግንባር እንደተቃረብን ድንገት ከፍተኛ የጨኸት ድምፅ ሰማን፤

“እርዱኝ! እርዱኝ! ወገኖቼ እርዱኝ!” የሚለው ጨኸት ድቅድቅ ጨለማውን ሰንጥቆ ጆሮአችንን በጠረቀው።

ታጋዩ ሾፌር በዚያው ፍጥነት የመኪናውን ፍሬን በመያዙ፤ ከሁዋላ ተጭነን የነበርነው እርስበርስ ተላተምን። መኪናችን በሁዋላ ማርሽ ጥቂት ከተጓዘች በሁዋላ ድምፁን ከሰማንበት አካባቢ ቆመች።

ጨኸቱ ቀጥሎ ነበር።

“እዚህ ነኝ! ቀብረውኛል! እርዱኝ ወገኖቼ! አልሞትኩም!”

ከመኪናችን እየዘለልን ወረድን።

የመኪናዋ ሾፌር ጨኸቱ ወደሚሰማበት አቅጣጫ የመኪናዋን ፊት በማዞር ረጅሙን መብራት ለቀቀው! እንደ ቀትር ወለል ብሎ በሚታየው የመኪናው መብራት እየተመራን ጨኸቱ ወደተሰማበት ጢሻማ ተዳፋት ስንጠጋ ማመን የማንችለው ትርኢት ከገፅታችን ተከሰተ።

የተቀበረ የደርግ ወታደር!

ወታደሩ አንድ እጁንና አንገቱን ብቻ ከተቀበረበት

ፈንቅሎ ማውጣት ችሎአል።

ይጮሃል! አይኑ ፈጠአል!

ሁለት ታጋዮች ተረዳድተው ጎትተው ሲያወጡት እንደገና አስቃቂ ትርኢት ለማየት በቃን! ሁለቱም እግሮቹ ዱቄት ሆነዋል። ታንክ የረገጣቸው እስኪመስሉ ተጨፈላልቀዋል። ወታደሩ ከተቀበረበት ተጎትቶ ከወጣ በሁዋላ ጨኸቱን ቀጠለ፤

“ተፈሪ ዘመድኩን እባላለሁ! የአዲስ አበባ ልጅ ነኝ! ጎላ ሰፈር ነው ቤቴ! ሳልሞት ነው ቀብረውኝ የሄዱት፤ ሳልሞት ቀብረውኝ ሄዱ!!”

ድንጋጤና ደስታ በተቀላቀለበት ሲቃ እየለፈለፈ በተስፋ ፈገግ ለማለት ሲሞክር በማየቴ የተደበላለቀና የሚያቅለሽልሽ ስሜት ተፈጠረብኝ።

“መቼ ነው የቀበሩህ?” ሲል ሾፌሩ ጠየቀው።

“አላውቅም”

“ሲቀብሩህስ ታውቅ ነበር?”

“አላውቅም”

“እንዴት ፈንቅለህ ወጣህ?”

“አላውቅም”

በደምና በጭቃ የራሰው ወታደር ይንቀጠቀጣል። ሌላው እጁም መሰበሩን አስተዋልኩ። የማይነቃነቅ ሲሆን፤ እንደ ገመድ ተዝለፍልፎአል። በድንጋጤ የፈጠሙት አይኖቹና የግራ እጁ ብቻ ባላቸው ሃይል ሁሉ ህያው መሆኑን ለማሳመን ይጥራሉ። ከጥቂት ደቂቃዎች በሁዋላ እርስ በርስ እንተያይ ጀመር።

የመኪናችን ሾፌር ሽጉጡን በእጁ ይዞ ነበር!

“ማነው ስምህ?” ሲል ጠየቀው።

“ተፈሪ ዘመድኩን! አዲሳቢ... የጎላ ሰፈር ልጅ ነኝ...አባቴ በጎላ ሰፈር የታወቀ መምህር ነበር...አሁን ጡረታ ላይ ነው...ዘመድኩን ዋሴ ...የ7ኛ ክፍል አስተማሪ ነበር...”

“ልንረዳህ አንችልም፣ በጣም ተጎድተሃል!”

ወታደሩ እንደመቅለስለስ እያለ መለማመጥ ጀመረ።

“አልሞትኩም! እየተናገርኩ አይደል እንዴ? ሳልሞት ነውኩ የቀበሩኝ...ጤነኛ ነኝ...ከረዳችሁኝ እራመዳለሁ!”

ሁለት እግሮቹን ለማንቀሳቀስ ፈለገና አቃተው።

አመድ መሆናቸውን ተረዳ። ገፅታው ላይ ግን ፈፅሞ የህመም ስሜት አልነበረበትም።

“ልንረዳህ አንችልም። በጣም ተጎድተሃል”

ወታደሩ በመለማመጥ መልኩ ሲያየን ቆየና፤

“እናንተ ወያኔዎች ናችሁ እንዴ?” ሲል ጠየቀን።

“አዎን። ወያኔዎች ነን!”

ወታደሩ ተስፋ በመቁረጥ አይኖቹን ጨፈናቸው።

መልሶ ገለጣቸው። እንደገና ጨፈናቸው።

ፊቴን አዙሬ ሄድኩ። የወታደሩ የሲቃ ድምፅ ከሁዋላ ይሰማኝ ነበር፤ ወዲያው ግን ተቋረጠ። የሰማሁዋቸው የመጨረሻ ቃላት የሚከተሉት ነበሩ፤

“...አባቴ አለመሞቴን ካወቀ...የጎረቤት የስልክ ቁጥር...”

ከደቂቃዎች በሁዋላ ጉዞአችንን ቀጠልን! ቀሪው ጉዞአችን የበለጠ ከባድና በዝምታ የተሞላ ነበር። ፎቶግራፍ አንሺው ግን ሊያናግረኝ መሞከሩ አልቀረም።

“አማራጭ አልነበረንም”

“ልክ ነህ!”

“መሞቱ አይቀርም ነበር”

“ልክ ነህ!”

ከአመት በሁዋላ ደርግ ወደቀ።

እኛ ጋዜጠኞችም “የደርግ ወታደሮች” እያልን በሚዲያ ስንለፈልፍ ብዙውን ጊዜ ተፈሪ ዘመድኩን ትዝ ይለኝ ነበር። ያ ወጣት ሌላው ሁሉ ቢቀርበት “የኢትዮጵያ ወታደር” የሚል ስም እንኳ ማግኘት አለመቻሉን እያሰብኩ ሃዘን ይሰማኝ ነበር።

* * *

...እነሆ ጊዜ ጊዜን እየወለደ ጊዜ ይሄዳል።

ይህን ማስታወሻ የምፅፍላችሁ ፕሪቶሪያ ከተባለው የደቡብ አፍሪቃ ዋና ከተማ በስደት ላይ ሆኜ ነው። ከመኖሪያ ቤቴ በፀጥታ ተቀምጬ ድረገፆችን መፈተሽ ይገባለሁ። ኢትዮጵያ ነክ ድረገፆች የሞቃዲሾን ጦርነት በስፋት እየዘገቡ ይገኛሉ። አንድ “የወያኔ” ወታደር ሬሳ በሞቃዲሾ ከተማ በገመድ ታስሮ ሬሳው ሲጎተት

ተመለከትኩ። የወታደሩ የራስ ቅል ተገነጣጥሎ ስመለከት ስቃይ ልቤን አፈነው። “የወያኔ ወታደር” የሚሉ አገላለጾች በየድረገፁ ስመለከት ድርብ ሃዘን መላ ሰውነቴን ይንጠውያዘ።

አዝኜያለሁ!

የመለስ አስተዳደር በሶማሊያ ውጊያ የተሰውትን 3000 ያህል የኢትዮጵያ ወታደሮች እያመላለሰ ደሎ መና ጫካ ውስጥ እንደቀበራቸውና ለቤተሰብ መርዶ አለመንገሩንም አንብቤ ሃዘኔ ጨምሮአል። ወያኔ ሶማሊያ ላይ ለፈፀመው “ጀብዱ” የአሜሪካ መንግስት 92 ሚሊዮን ዶላር መክፈሉን ገልጾአል። ይህ ገንዘብ ወደ መንግስት ካዘና አለመግባቱም የሚሊኒየሙ የድረገፆች የሹክሹክታ ወሬ ሆኖ እንደዋዛ አልፎአል። በሶማሊያ የተሰውት ወታደሮች ለህይወታቸው ካላ ማግኘቱ ይቅርባቸውና “የኢትዮጵያ ወታደር” ለመባል እንኳ ገና አልበቁም።

የሆነው ሆኖ አንድ ወታደር “ኢትዮጵያዊ ወታደር” የሚል የክብር ስም አግኝቶ፤ ሃገሩን በስራ የሚያገለግልበትና መስዋእትነቱ የሚያበቃበት እለት መቼ ይመጣ ይሆን?

- 26 -

መነኩሴው ቀበሮ

ሰናይ ግርማ ሞገስ - አበባ ቃላቱን፤
ርቱእ አንደበቱን - ሰንቆ ክህሎቱን፤
“ሃቅን ሊመሰክር - ክፋትን ሊረታው”
መነኩሴው ቀበሮ፤
የበግ ለምድ ለብሶ - ገባ ከበግ ተርታ፤
የተንኮል ፈላስፋው - ሾተላዩ አደባ፤
በግምገማ ተገን....
ባተሌውን ታጋይ - ሊወጋው ከጀርባ፤

(ግጥም - ሸፈራው ከበደ)

እአዎ! ትኩረቴን ሊስብ የቻለ አንድ ዜና ድረ-ገፅ ላይ ተፅፎ አነበብኩ። ሱሌይማን ደደፎ የተባለ የኢትዮጵያ አምባሳደር ከቀድሞው የአሜሪካ ፕሬዚዳንት ከጂሚ ካርተር ጋር ፣አቡጃ ናይጄሪያ ላይ ቆይታ ማድረጉ እየተዘገበ ነው። ወዲያው ጉግል ገባሁና “ስለ አምባሳደር ሱሌይማን ጎልጉልልኝ” አልኩት። ጎልጉሎ ዘረገፈልኝ። ጥር 5፣ 1998 ፕሬዚዳንት ግርማ ወልደጊዮርስ 19 አምባሳደሮችን ሾመው ኖሮአል። ከነዚህ ሹመኞች አንዱ እኔ የማውቀውና እሱም በደንብ የሚያውቀኝ ሰው ሆኖ ተገኘ።

ለደቂቃዎች ያህል ተክገፍ ቆየሁ።

ሱሌይማን የአርሲ ገጠር ልጅ ነው። በመሾሙ የተሰማኝን ስሜት ፈተሽኩ። በችሎታው ላይ ጥርጣሬ አልነበረኝም። ካንድም ሁለት ዲግሪ መያዙን አውቃለሁ። ከዚህ ሰው ጋር ለዘመናት በህይወትና ሞት ፀብ ተፈላልገን ነበር። “ድንገት ሞቼ ብታገኙኝ፣ የኔ ገዳይ ሱሌይማን ነው” እያልኩ እስከ መቀለድ ድርሼ ነበር። ይኸው አሁን የወያኔ አምባሳደር

ሆኖአል።

ከሱሌይማን ጋር የተዋወቅነው በትግሉ ወቅት ሃገረሰላም በሚገኘው የኢህአዴግ ፊደላዊ ጣቢያ ገጠር ውስጥ ነበር። ጥሩ ብእር ነበረው። ይፅፋል። በጣም ይፅፋል። በሳምንት ሶስት ጊዜ በሚተላለፍ የፊደላዊ ፕሮግራም የደርግ ወታደሮች እንዳይዋጉ እንቀሰቅስ ነበር። በወቅቱ ጥሩ ወዳጆች መሆን ችለን ነበር። አዲስ አበባ ከገባን በሁዋላ እድሜ ለበረከት በፀብ የምንፈላለግ ጠላቶች ሆነን አረፍነው። ዛሬም ድረስ ሁሉም ነገር ወለል ብሎ ይታየኛል።

አይኖቼን ከመስኮቱ ወዲያ ማዶ ወረወርኩ...

ቁጭ ካልኩበት ሳሎን ፊት ለፊት ከመስኮቱ ባሻገር ከፕሪቶሪያ ቀበሌዎች አንዱ የሆነው ሊንውድ ልክ እንደ አርሲ ገጠር ጥቅጥቅ ባለ ጫካ ተሞልቶ ከፊት ለፊቱ ተዘርግቶአል....

* * *

ጊዜው 1985 አጋማሽ ነበር።

በወቅቱ የፕሬስ መምሪያ ሃላፊ ነበርኩ። በረከት ስምዖን ወደ ቢሮዬ ደውሎ አንድ ዱብእዳ አፈነዳብኝ። የኢትዮጵያ ፊደላዊ የፕሮግራሞች ሃላፊ ከነበረው ከሱሌይማን ደደፎ ጋር ለአንድ የጋራ ግምገማ የተዘጋጀበት ጊዜ ነበር። በረከት ደወለና አንድ እምነትን የሚፈታተን ተልእኮ ሰጠኝ። ሱሌይማን ከስራ ሃላፊነቱና ከድርጅት አባልነቱ እንዲወገድ እንዳስተባብር አዘዘኝ። ስልኩን ከዘጋሁ በሁዋላ በቆንጥር እሾክ እንደተያዘ ሰው አስጨናቂ ሁኔታ ውስጥ ገብቼ እንደነበር አስታውሳለሁ። አንዳችም ጥፋት ያላየሁበትን ሰው ከመሬት ተነስቼ ወንጅዬ እንዲባረር ማድረግ እምነትን የሚፈትን እንደመሆኑ ማድረግ ያለብኝን ቁጭ ብዬ አስቤበት ነበር።

ራሴን በሱሌይማን ቦታ ሳስቀምጠው ዘግናኝ ነበር። በረከት የበላይ አለቃዬ ነው። ጥብቅ መመሪያውን መጣስ ስለመቻል አለመቻሌ በርግጠኛነት አላውቅም። “ትግል ማለት ይሄ ኖሮአል?” እያልኩ ራሴን መጠየቁ አልቀረም። ትግል ማለት አንድን ጨቋኝ ስርአት አስወግዶ፣ ራስንና ህዝቡን ነፃ ማውጣት ብቻ አይደለም ለካ!? አይነ ውሃው ያላማረህን ከጀርባ መውጋትም ትግል ኖሮአል። የትግል መጋዝ ሲሄድም ሲመለስም ይቆርጣል። ትግል ነፃ መውጫ ብቻ ሳይሆን ነፃነት ማፈኛና መግፈፊያም ኖሮአል። የሁሉም ትግሎች ይዘትና

ባህርይ ተመሳሳይ ነውን? ወይስ ትግል እንደመሪዎቹ ባህርይና ፍላጎት የሚቃኝ ነው?

ይህን የመሰለ አሳብ እያነሳሁና እየጣልሁ፣ ካንዱ ጫፍ ወደ ሌላው ተላጋሁ። በወቅቱ መውጫ የሌለው ብሽታ ውስጥ የገባሁ ቢሆንም፣ በአንድ ነገር ላይ ግን ርግጠኛ መሆን ችዬ ነበር። የጊዜ ጉዳይና የኬላው ልዩነት ካልሆነ በቀር፣ እኔም ከእንዲህ አይነቱ አደጋ የምድንበት መከላከያ፣ (Immunity) እንደሌለኝ ለመገንዘብ ችልኩ። ገና ከመነሻው እያሱ በርሄ “የድርጅት ሰው መሆን አትችልም” ያለኝንም ሳላስታውስ አልቀረሁም። እናም ትግልን የሚገዛ ህግ የለም። ታጋዮች በመካከላቸው በፈጠሩት የመተዳደሪያ ህግም የሚጠቀምና የሚጎዳ አለ ማለት ነው። የማስፈፀም ስልጣን ያለው ይበልጥ ተጠቃሚ ይሆናል። ህጉ የሚፈፀመውም “ምራኝ” ብሎ ከመብቱ ላይ ቀንሶ በሰጠው ሰፊው ታጋይ ላይ ነው።

አሁን አንድ ነገር እየተሰማኝ ነው።

ፈረንጆች፣ “Law of the jungle” የሚሉት ነገር። የስልጣን ሰይፍ በእጁ የያዘ ሁሉ፣ ሰይፉን እየመዘዘ ያልተመቸውን አንገት ይቀላል። እንደልብ የሚተጣጠፉ አንገቶች ብቻ ይኖራሉ። ተፈጥሮ እንዳደለችህ መኖር በፍፁም አይፈቀድልህም። ሰይፉን ለጨበጡት ጨካኞች ራስህን ማመቻቸት አለብህ። በየደቂቃው ራስህን እየሞረድክ ተሳቅቀህ ብቻ የመኖር እድል ነው ያለህ። ሱሌይማን የማይመች ፀባይ እንዳለው አውቃለሁ። በዘዴ እየያዝኩት እንጂ በስራ ከጥቂት ጊዜ በላይ ተጋጭተናል። ሆኖም በርትቶ የሚሰራ ሰው መሆኑን እያወቅሁ እንዴት ልዘምትበት እችላለሁ? አንድ ጋዜጣ ላይ ያነበብኩት ጥቅስ ታወሰኝ፤

“If you are one and have no one, leave the way for twos”

ቲፎዝ! መተጋገል ቀርቶ መተዛዘል።

በሱሌይማንና በበረከት መካከል በግል ምን የተፈጠረ ችግር እንዳለ አላውቅም። ደርግ ወድቆ የሹመት ድልድል ሲደረግ፣ በረከት ለፊደሉ ጣቢያው መምሪያ ሃላፊ ይሆን ዘንድ ሱሌይማንን መርጦ እንደነበር ግን አስታውሳለሁ። ሙሉጌታ ገሰሰ አጥብቆ ስለተቃወመ ግን ስዩም መለሰ የተባለው ልጅ እንዲይዘውና፣ ሱሌይማን ከስር ሆኖ ስራዎችን እንዲሰራ ተወስኖ

ነበር። ዛሬ ደግሞ ባልታወቀ ምክንያት በረከት ሱሌይማን ላይ ሰይፉን መዞበታል። እነሆ! የበረከት የስሜት ነፋስ የሚነፍስበትን አቅጣጫ እያሸተትን ስራችንን እናቅዳለን...

ማምሻውን በጣም ተረበሽኩ። ግምገማው ሊጀመር ሁለት ቀናት ቀርተውታል። የበረከትን ትእዛዝ ፊት ለፊት ባለ መቃወሜ የህሊና ወቀሳው ቢበዛብኝ፣ ማታ ላይ ወደ አለምሰገድ መኖሪያ ቤት ደወልኩና አነጋገርኩት፤

“አንድ ነገር ላማክርህ ነበር”

“ችግር አለ እንዴ?”

“በረከት ዛሬ ደውሎ ሱሌይማን ከስራውና ከድርጅት አባልነቱ እንዲባረር እንዳስተባብር አዘዘኝ” አልኩ።

“ምንድነው ምክንያቱ?” አለምሰገድ ጠየቀ።

“አላወቅሁም።”

“እና አንተ ምን አሰብክ?” ሲል መልሶ ጠየቀኝ።

“ሱሌይማንን ማስወገድ አላመንኩበትም”

“ካላመንክበት፣ ያመንክበትን ፈፅም!”

ከአለምሰገድ ጋር በዚህ አበቃን። አለምሰገድ እዚህ ጉዳይ ላይ እጁን ማስገባት እንዳልፈለገ ጠረጠርኩ። ምክር ነበር የጠየቅሁት። ሚዛናዊ መስሎ ሜዳ ላይ ተወኝ። በነጋታው በረከት ወደ ቢሮዬ ደወለልኝና፤

“ተዘጋጅተሃል?” ሲል ጠየቀኝ።

“ሱሌይማን ላይ መረጃ አፈላልጌ ነበር። ግን ምንም አላገኘሁም። ያዘዘኝን እንዴት ልፈፅም እችላለሁ?” አልኩ።

“ሱሌይማን ሙስና ውስጥ ገብቶአል” ሲል ተንደረደረ፤ “...ጉቦ እንደሚቀበል መረጃዎች አገኝተናል። ጉቦ ወስዶ የዜናነሠ መኮንንን ልቦለድ መፅሃፍ በሬድዮ እንዲተረክ አድርጎአል። ጠባብና የአነግ አመለካከት ተሸካሚ እንደሆነ ፍንጮች አሉ። ሬድዮ ጣቢያውን ለአነግ አሳልፈን ልንሰጥ አንችልም። የኢህዴን አባላትን ይንቃል። እብራተኛ ነው። እነዚህ ሁሉ የሚታወቁ ናቸው። አንተም ታውቃቸዋለህ። ከዚህ በላይ ምንድነው የፈለግኸው?” ሲል ጫን ብሎ ጠየቀኝ።

“እሞክራለሁ!” ስል ተነፈስኩ።

ስልኩን ከዘጋሁ በሁዋላ ውዥንብር ውስጥ ገባሁ። ያን ቀን ምሽትም ሾድካ ስገለብጥ አደርኩ። ሱሌይማን ሙስና ውስጥ እንዳልገባ ገምጄያለሁ። የተጠቀሱትን ክሶች በርግጥም

ሰምቼያቸው ነበር። ዜናነህ መኮንን ዜና አንባቢ እንደመሆኑ፣ ለሱሌይማን ጉቦ ሊሰጥ አይችልም። ለጉቦ የሚያበቃ ገቢ የለውም። መፅሃፉ እንዲተረክለት አግባብቶት ሊሆን ይችላል። ያን ለማለትም ቢሆን ማስረጃ የለም። ሱሌይማን አነግሮ ሆኖአል ለማለት የሚያበቃም መረጃ የለም። በደፈናው ጥርጣሬ ነበር። የህወሃትና የብአዴን አመራር አባላት ጠንከር ያሉባቸውን አባላት አነግሮ ወይም መአህድ የሚል ታርጋ እየለጠፉ ማባረሩን ተላምደውታል።

“ሱሌይማን የኢህዴን አባላትን ይንቃል” የሚለውም የተጋነነ ነበር። በኢትዮጵያ ሬድዮ መምሪያ ሃላፊ ሆኖ የተመደበው የኢህዴን ታጋይ ምስኪን የእግዚአብሔር ሰው ነበር። የተሰጠው ሃላፊነት ምን ያህል ከባድ እንደሆነ እንኳ አልተረዳውም። የሬድዮ ጣቢያውን የሃላፊነት ስራ በሙሉ ሱሌይማን ላይ ጥሎ፣ እሱ ከቢሮ ቢሮ እየዞረ ያለማቋረጥ ሲሰቅ፣ ሲጫወት የሚውል፣ ልክ የስራ ሰአት መውጫ ላይ ደግሞ ወደ ድራፍት ቤት የሚሮጥ፣ በቀን ሁለት ጊዜ መኪና የሚያጋጭ ደግ ልጅ ነበር። ሌላው ኢትዮጵያ ሬድዮ የተመደበው የኢህዴን አባል ሞገስ ሃብቱ የተባለ ገጣሚ ነበር። በጣም ጎበዝ ገጣሚ ነበር። በሬድዮ ጣቢያው አመራር ግን ሱሌይማንን ሊያግዝ የሚችል አልነበረም።

በተቀረ ሱሌይማን እንዲባረር የተፈለገበት ምክንያት ብዙም ግልፅ አልነበረም። ለረጅም ጊዜ የሃገሪቱን ርእሰ አንቀጾች ይፅፍ የነበረው ሱሌይማን ነው። በርግጥ ግትርነት፣ የእልክኛነትና የቂመኞች ባህሪ እንዳለው የሚካድ አልነበረም። ሃሳብ ግትሮችና ቂመኞች ሁሉ ይባረሩ ከተባለ ደግሞ ጠረጋው ከላይ መጀመር ይኖርበታል። ድርጅቱ በግትሮችና በቂመኞች የተሞላ መሆኑ ምን ያጠያይቃል?

ይህን ሁሉ እውነት እያወቅሁ ሱሌይማንን እንዳባርር ስታዘዝ በረከትን ፊት ለፊት ልላተመው ሳልችል ቀረሁ። ግን ለምን? ለስልጣን ፍርፋሪ ብዬ ይሆን? በፍፁም አይመስለኝም። የስልጣን ጥምና ፍላጎት እንደሌለኝ አይኔን ሳላሽ መናገር እችላለሁ። እንግዲያው ፈሪ ነኝ! የለም! እኔ ፈሪ ሰው አይደለሁም። በርግጥ ጠመንጃና አምባገነን አልወድም። እውነትን ግን አልፈራትም። ስለዚህ ሱሌይማንን እንዳባርር የተሰጠኝን ትእዛዝ ፊት ለፊት ተጋፍጫ ያልመለስኩት

ባለመብሰል ሊሆን ይችላል። በዚያን ወቅት በረከትና ሱሌይማን ወደ 40ዎቹ የተጠጉ ጎልማሶች ሲሆኑ፤ እኔ ገና የ20ዎቹ ኢጋማሽ ላይ ነበርኩ። ልምድ አልነበረኝም። የፖለቲካና የጠልፎ መጣል ተንኮሎችን አላውቅም። የሆነው ሆኖ በግምገማው እለት በረከት ያስታጠቀኝን ቦምቦች ይገፍ ስብሰባው ላይ በመግባት፤ በግማሽ ልብ ሱሌይማንን በአነግነትና በሙስና ልወነጅለው ሞከርኩ። ሆኖም ሱሌይማን እንደዋዛ እጁን አልሰጠም። አፋጠጠኝ። አዋከበኝ። ከመነሻውም በሙሉ እምነት የገባሁበት አልነበረምና ሳልገፋበት አፈገፈግሁ። በመሰረቱ ‘ሱሌይማን ከዜናኑ መኮንን ላይ ጉቦ በልቶል’ ብዬ ላሳምን አልችልም ነበር። ስንት ብር? ማን ነገረህ? በምን አረጋገጥክ? መልስ አልነበረኝም። ‘ሱሌይማን አነግ ነው’ የታለ ማስረጃው? የበረከት እቅድ ወዲያው ከሸፈ። “አሳ ጎርጓሪ - ዘንዶ ያወጣል” የሚለው ተረት እዚያው እኔው ላይ ተፈፀመ። በግልባጩ ሱሌይማን እኔ ላይ ዘመተብኝ። ተሰብሳቢዎቹ ከጀርባዬ አንድ የሚገፋኝ ሃይል እንዳለ ተረድተው አድማ መቱብኝና ከሃላፊነት እንድንሳ ወሰኑብኝ። ግምገማው እንዳበቃ ወደ አለምሰገድ ሄድኩ።

“እንዴት ነው ግምገማው?” አለኝ።

“አባረሩኝ” አልኩት።

አለምሰገድ ከት ብሎ ሳቀ። እኔ አልሳቅሁም።

“ምነው?” አለ።

“ሱሌይማን ተሰብሳቢዎቹን አሳደመብኝ። ያው እንደነገርኩህ በረከት ተፅእኖ አድርጎብኝ ነበር” አልኩ።

በዚያች ደቂቃ በረከትን እንደ ሰይጣን ጠልቼው ነበር። ትእዛዙን ለመፈፀም በመሞከሪ ፀፀት ይበላኝ ይዞአል። ይህን የመሰለ ወራዳ ተግባር ዳግም እንደማልፈፅምም ለራሴ ቃል እየገባሁ ነበር። አለምሰገድም በደንብ ገብቶት ነበር። ወደ አባይ ፀሃዬ ደወለና አጫወተው። የተጀመረው ግምገማ ተቋረጠና እንደ አዲስ በአባይ ፀሃዬ እንዲካሄድ ተደረገ። “በአድማ ተባርሬያለሁ” ብዬ ከሰሰኩና ራሴን ለማዳን የግድ ሱሌይማንን ወደ ማጥቃት ገባሁ። አሁን ግን የኔና የሱሌይማን ጦርነት የምር ሆነ። ከልቤ ፍልሚያ ውስጥ ገባሁ። አባይ ፀሃዬ ያን ግምገማ ሲመራ ለኔ ወገናዊ ነበር ማለት አልችልም። በአድማ መባረሬን ግን ማሳመን ችዬ ነበር። ማስረጃ ሳይኖረኝ ሱሌይማንን በሙስና እና በአነግነት መወንጀሌም ቢሆን የሚያስወቅስ አልነበረም።

በሂስና ግለሂስ ወቅት አባላት ያሻቸውን መናገር ይችላሉ። በዚህ ሽፋን ሱሌይማን ላይ የተሞከረው የማባረር ርምጃ ግን አልተነሳም። በግምገማው ማጠቃለያም የኔ ጠንካራ ጎኖች በደንብ ተነግረው በነበርኩበት የስልጣን ደረጃ እንድቀጥል፣ ሱሌይማን ከሃላፊነቱ እንዲነሳ አፀደቅን።

በረከት እኔና ሱሌይማንን እንደ ቦክሰኛ ዶሮዎች አጋጭቶ አላማውን በከፊል ተፈፃሚ አደረገ። እኔ ከዚያች ግምገማ በሁዋላ የለበስኩትን የበግ ለምድ አውልቄ ጣልኩ። በረከት ግን የበግ ለምዱን በተለያየ ዲዛይን እያሰፋ ይለብሰው ቀጥሎአል። ግምገማው አብቅቶ ከኢህአዴግ ፅህፈት ቤት ስንወጣ፣ ሱሌይማን መኪና አልነበረውምና፣ እንድሸኘው ጠየቀኝ፣ በርግጥ ከሌሎች ጋር ተዳብሎ መሄድ በቻለ። ሊያናግረኝ ስለፈለገ እንድሸኘው ጠየቀኝ። በኔ ላይ ያሳደረው ጥላቻ ገፅታው ላይ በግልፅ ይነበብ ነበር፣

“ወዴት ነህ?” አልኩት።

“ሬድዮ ጣቢያ ጣለኝ” አለ።

ወደ ሬድዮ ጣቢያ እየነዳሁ ሳለ እንዲህ ሲል ጠየቀኝ፣

“ማነው ከጀርባህ ያለው?”

“ምን እያልከኝ ነው?”

“ተገፍተህ ነው የዘመትክብኝ”

“አልዘመትኩብህም። ሂስና ግለሂስ ነው ያካሄድነው”

በበረከት የተሰራውን ድራማ ልነግረው እንደማልችል ግልፅ ነበር። ያን ቀን ሱሌይማንን ሬድዮ ጣቢያ አድርገው ሳበቃ ወደ መጠጥ ቤት ነዳሁ። ሊነጋጋ ሲልም ጨርቅ ሆኜ ቤቴ ገባሁ። ሱሌይማን ችሎታ ያለው ሰው ብቻ ሳይሆን፣ ሃይማኖቱን የሚያከብር፣ የሚያምን፣ የሚሰግድ ብዙ ልጆች ያሉት የቤተሰብ ሰው መሆኑን አውቃለሁ።

ከዚያ ግምገማ በሁዋላ ስራ እንዲያቆም በመደረጉ ቤት እንደሚውል ሰማሁ። መከታተሉን ቀጠልኩ። በኑሮውና በቤተሰቡ ላይ ችግር እየደረሰበት መሆኑን ስረዳ እረፍት ማጣት ያስጨንቀኝ ጀመር። በዚያው ሰሞንም አለምሰገድ ቢሮው ጠርቶ እንዳነጋገረው ሰማሁና በመጠኑ እፎይታ ተሰማኝ። በመቀጠል በፋና ሬድዮ ስር የኦሮሚኛ ፕሮግራም ሃላፊ ሆኖ ተመደበ። ወደ ተረጋጋ ሁኔታም ተመለስ። እኔን ግን የእግዚአብሔር ሰላምታ እንኳ ነፈገኝ።

አንድ ቀን ሸራተን ሆቴል በአንድ ግብዣ ላይ ድንገት ተገናኝተን ሰላምታ ሳቀርብለት ፊቱን አዞረ።

ይህ ከተፈፀመ ከአምስት አመታት በሁዋላ ከሱሌይማን ጋር የሚቀራረብ አንድ ሰው ፈለግሁና የይቅርታ ቃል ላክሁበት። የላክሁት ሰው በሶስተኛው እለት መጥቶ እንዲህ አለኝ፤

“በጣም ይጠላሃል።”

“ይቅርታውን አልተቀበለም?”

“አልተቀበለም! ተፀፅተሃል ብሎ አላመነም። የሆነ ሰው እንደላከህ ይጠረጥራል።”

“በማንም እንዳልተላከሁ ነግሬው ነበር” አልኩ።

“አላመነህም” ካለ በሁዋላ ለመናገር እያመነታ፤ “...እስከ ግምገማው እለት ጥሩ ወዳጆች እንደነበራችሁ፤ ሚዛናዊ ሰው ነው ብሎም ያምን እንደነበር ነግሮኛል፤ በዚያን እለት ግን የሃሰት ወሬዎችን ይዘህ ለምን እንደዘመትክበት እውነተኛውን ምክንያት ማወቅ ይፈልግ ነበር። በጥቅሉ ግን ሊያገኝህ ፍላጎት የለውም።”

“የጠረጠረው ነገር ይኖራል?” ስል አጥብቄ ጠየቅሁት።

“እሱማ ይኖራል።”

“ንገረኝ” አልኩት።

“የሆነ ሰው ካልላከህ፤ አሮሞዎች ላይ ጥላቻ ሊኖርህ እንደሚችል ያስባል።”

ጥቂት ተክገፍ ቆየሁ።

ያን ድርጊት የፈፀምኩት በበረከት ታዝገፍ መሆኑን ልነግረው ግን አልፈለግሁም። ምክንያቱም በረከት በወቅቱ የሁለታችንም አለቃ ነበር። በአሮሞዎች ላይ የተለየ ጥላቻ እንዳለኝ የገመተውን ግን ማስተባበል አስፈላጊ ሆኖ አላገኘሁትም። “የቡርቃ ዝምታ” የተባለው መፅሃፍ ማተሚያ ቤት ገብቶ እየተባዛ ነበር።

የቡርቃ ዝምታ ገበያ ላይ በዋለ በሁለተኛው ወር ግድም ፤ ነጋሽና አታክልቲ የተባሉ የህወሃት ካድሬዎች በሚመሩት ግምገማ ላይ የመፅሃፉ ጉዳይ ለግምገማ ቀረበ። ነጋሽ የሚገርም አስተያየት ሰጠ፤

‘የቡርቃ ዝምታ’ የሚባለው መፅሃፍ በአነግ፤ በሻእቢያ፤ በኢሲፓና በኢህአፓ ብቻ ሊወደድ የሚችል መፅሃፍ መሆኑን

እንዳመጣለት ተነተነ። አታክልቲና ሴኮም የአቅማቸውን ተናገሩ። ታደሰ የተባለ የኦሮሚያ ጋዜጣ አዘጋጅም አፍንጫና አይን በሌላቸው ቃላት አወገዘኝ። ሱሌይማን ከስብስባው ተካፋዮች አንዱ ነበር። በጠጉራ ልክ ጠላቶች ባፈራሁበት በዚህ ወቅት እኔ ላይ የበቀል ርምጃ ለመውሰድ ምቹ ጊዜ እንደሚሆንለት ገምቼ የሚናገረውን ለመስማት ስጠባበቅ፤ ዘግይቶ እጁን አወጣ። እድል ተሰጠው፤

“የቡርቃ ዝምታን የፃፍክበት አላማ ምንድነው?” ሲል ጠየቀኝ።

ምንም የተለየ አላማ እንደሌለኝ ገለፅኩ። አያይዣም የኛ ዘመን ሰው እንዴት ይኖርና እንዴት ያስብ እንደነበር የሚያሳይ ትረካ መሆኑን በአጭሩ አስረዳሁ።

ሱሌይማን ጥያቄውን በዚያው ገታ።

አታክልቲ ግልፅ ያልሆነ መረጃዎችን እያቀረበ፤ እኔ ከሻእቢያ ጋር ሚስጥዊ ግንኙነት ሊኖረኝ እንደሚችል ለማሳመን ሞከረ። ግምገማው አድካሚና የሚያሰለች ሆነብኝ። ሰአቴን ደጋግሜ እያየሁ አዛጋሁ። እነ አታክልቲን “የእግዜር ፍየሎች” የሚል ቅፅል ስም ሰጥቼያቸው ነበር። በግ እንዳትላቸው እንደ በግ የዋህ አይደሉም። ብልህ እንዳትላቸው የሚናገሩትን አያውቁም። ከተዋወቅሁዋቸው ጊዜ ጀምሮ እንደ ጄኔራል እንደተንደቀደቁ ናቸው። ብዙውን ጊዜ ማለት የሚፈልጉት አይገባኝም። የቡርቃ ዝምታ በሻእቢያ፣ በኢሲፓ፣ በኢህአፓ፣ በአነግ ሊወደድ የሚችል መፅሃፍ መሆኑን ነጋሽ ተናገረ። ይሄ ምን ማለት ነው? ነጋሽ የሚናገረውን ስለማያውቅ እንጂ፤ የተጠቀሱት የፖለቲካ ድርጅቶች እንኳን በቡርቃ ዝምታ በፋሲካ በአል እንኳ ሊግባቡ አይችሉም። አንዳንድ ጊዜ ካድሬዎቹ ንግግር በማብዛት ጉሮሮአቸው ቃናውን ይቀይራል። ነጋሽ በተለይ በፕሮፓጋንዳው ክፍል በረጃጅም ዲስኩሮቹ ይታወቅ ነበር። ስብሰባ ላይ ንግግር ከጀመረ ስለማያቋርጥ እሱ እጁን ሲያወጣ ተስፋ እቆርጣለሁ። ነጋሽ መናገር ሲጀምር ምንጊዜም አንድ የሎሬት ፀጋዬ ግጥም ትዝ ትለኛለች፤

ባክህ ጃል አትንኳኳብኝ -እደጅ ውጣና አጓራ፤

ይህን የሃሳብ ነገድጓድክን -እላዬ ላይ አታባራ፤

በመሰረቱ የቡርቃ ዝምታን በመድረክ ላይ እየተቃወመ እኔን ለማውገዝ ምንም መብት አልነበራቸውም። የመፃፍ ነፃነት

ተፈቅዶአል። አሳብ ካላቸው አስተያየታቸውን ጋዜጣ ላይ መፃፍ ነበር መብታቸው።

በዚያን ቀን ለምሳ እንደተበተንን ጥቂት አሰብኩ። ከሰአት ወደ ስብሰባው ላለመሄድ ወሰንኩ። ደብረዘይት ሄጄ ሆራ ሃይቅ ዳርቻ ቀዝቃዛ ቢራ መጠጣት እንደሚሻለኝ አመንኩ። ሽው አልኩ ወደ ቢሾፍቱ። ሁዋላ እንደሰማሁት እኔ በሌለሁበትም ሲያወግዙኝ አምሽተው ነበር።

ሱሌይማን በዚያን ቀን እስኪደንቀኝ ድረስ በዝምታ ማዳመጡ ገርሞኝ አመሸ። ምን እንደሚያስብ ግን ሳላውቅ ቀረሁ። ያቀረበው ጥያቄም ትሁት ጥያቄ ነበር። አንዳንድ የጋራ ወዳጆቻችን ስለኔ ጉዳይ ሲያነሱለት አንዳችም አስተያየት እንደማይሰጥ ነገሩኝ። እኔን ለማጥቃት ምቹ ጊዜ አግኝቶ ሳለ፣ ለምን እንዳልተጠቀመበት አጥብቄ አስብም ነበር። ማመን ግን አልቻልኩም። ከቂመኛነት ባህርይው ስነሳ፣ ከጀርባ አንድ ድራማ አልሰራብኝም ብዬ ለማመን እቸገራለሁ።

የሆነው ሆኖ በዚህ ሁኔታ ላይ ሳለን እኔ ሃገር ጥዬ ኮበለልኩ። ሱሌይማን ደግሞ አምባሳደር ሆኖ መሾሙን ይኸው ድረገፅ ላይ እያነበብኩ ነው። ይህ መፅሃፍ ታትሞ ሲወጣ የዚያን ስብሰባ ምስጢር እንደሚያገኝ አምናለሁ። የበግ ለምድ ከለበሰ ተኩላ ጋር ባንድ ጎጆ ውስጥ እንደሚኖር ለመገንዘብ እድል ያገኛል። በርግጥ ጠላቶች በበዙብኝ በዚያ አስከፊ ወቅት እኔን ለማጥቃት ያልሞከረ ከሆነ ግን አመሰግናለሁ። አምባሳደርነት በመሾሙ በርግጥ “ሹመት ያዳብር” ልለው አልችልም። እሱን የሾመው ስርአት፣ እሱ የሚያገለግለው አገዛዝ እድሜ እንዲራዘም ልፀልይ አልችልም። “ሹመትህን ያዳብርልህ” ብሎ መመረቅ ባህላችን ነው ከተባለ ግን መቼስ ምን ይደረግ፣ ደራሲና ገጣሚ ታገል ሰይፉ በቋጠራት አንድ ግጥም “እንኳን ደስ ያለህ!” ልለው እችላለሁ።

ከፍ በል ወደ ላይ.....

ከስልጣኑ ሰማይ፣ ከስም አደባባይ፣
በሃብት ከፍ ከፍ፣ ከፍ ከፍ - ከፍ ከፍ፣
ከዚያ የወደቅክለት - አጥንትህ እንዳይተርፍ፤

- 27 -

ፅጌረዳን ዳግም አየሁዋት

ፊትህን እይና - በመስታወት ፊት፤
እንዲህ በል ንገረው - “አንተ የኔው ፊት፤
አሁን ነው መተግበር - ሌላ ፊት መስራት፤
እድሜህም እንዲሁ - ያንተ መስታወት፤
አይንህን በአይንህ - የምታይበት፤
ልረሳ ካልክ ግን - ልሁን አልባሌ፤
ስትኖርም ባተሌ - ስትሞት ባተሌ፤

(ግጥም - ተስፋዬ ገሰሰ)

* * *

ሲወዱኝ ጠልቼ - ሲጠጉኝ ሸሽቼ፤
ሰፈፉን ወለላ - እሬት ቀባብቼ፤
ላቤን ጠብ አድርጌ - ሌት ከቀን ለፍቼ፤
ፍቅርን ገደልኩት - ሞቼ ተሟመቼ፤

(ግጥም - ቶማስ አርጋው)

ፅጌረዳ የሃንሰ ዛሬ እህቴ ሆናለች። በጣም
እወዳታለሁ። መወለድ ምን ያደርጋል? ጎረቤት ነበርን።
በቤቶቻችን መካከል ያለው ርቀት ከሃምሳ ሜትር አይበልጥም
ነበር። ፅጌረዳ ቆንጆ ልጅ ናት! የመጀመሪያ ፍቅረኛዬ ነበረች።
የፍቅር አይኔን የከፈትኩት በዚህች ውብ የቢሾፍቱ ቀጤማ
ነበር። ከዛሬ ነገ ለጋብቻ እጠይቃለሁ እያልኩ መንታ መንገድ
ላይ ቆሜ ሳመነታ፤ አግብታ አራት ከወለደች አስር አመት
አለፈው። ፅሁፌን ስጀምር ‘እህቴ’ የሚለውን ያስቀደምሁት የሷ
ነገር ያለቀለት ስለሆነ ነው። እሷ አንድ በወለደች ቁጥር እኔ
አንድ መፅሃፍ እያሳተምኩ ይኸው በወዳጅነታችን ፀንተናል።

ፅጌረዳ ዛሬ በስዊድን አገር በስደት ትኖራለች። ጥራ ግራ ቤተሰቧን ትመራለች!

በ1998 በገና በአል ዋዜማ ፅጌረዳ እኔን ለመጠየቅ ፕሪቶሪያ መጥታ ነበር። ለአንድ ሳምንት እረፍት ወደ ኬፕታውን ወስጄ ማንዴላ የታሰረበትን የሮቢን ደሴት አስጎበኘሁዋት። እነሆ! ከአትላንቲክ ውቅያኖስ ዳርቻ ከአስደናቂው Water Front ላይ ተቀምጦ የአሳ ጥብስ አዝዘን ስናበቃ፣ Windhoek የተባለውን ታዋቂ የናሚቢያ ቢራ ማጣጣም ያዝን።

ፅጌረዳ የደብረ ዘይት ወሬዎችን እያመጣች ስታወጋ ወሬ ከማብዛቷ ብዛት ጆሮዬ ውስጥ ልትገባ ምንም አይቀራት፤

“ገዙ አባ ነፍሶ እኮ ሞተ”

“ኸረ ባክሽ?” አልኩ አዝኜ “...ምን ሆኖ ሞተ?”

“ምን ሆኖ እንደሞተ የሚያውቅ የለም። የሆነው ሆኖ ሞቶአል። እህትማማቾቼ የአለምወርቅና ቀለመወርቅም ሞተዋል። በአንድ ቀን በመኪና አደጋ ነው የሞቱት። አባትዬው የሁለቱንም ስም በየተራ ከመጥራት ብሎ ለለቅሶ እንዲያመቸው ባጭሩ ‘ወርቆቹ፣ ወርቆቹ’ እያለ ሲጮህ ነበር አሉ። የቢሾፍቱ ተራቢዎች ደግሞ ‘ወርቅ የተሰረቀበት ነበር የሚመስለው’ እያሉ ሲያሸማጥጡ ዋሉ...”

“ወይኔ ገዙ አባነፍሶ?” አልኩኝ በትዝታ ወደሁዋላ ተመልሼ። ገዙን በአንድ ነገር በፍፁም አልረሳውም።

* * *

....አንድ እሁድ ቀን በደብረዘይት መንገድ የትሩማንትሪው ጥላ ስር መኪና ውስጥ ተቀምጦ “እፍታ” ለተባለው መፅሃፍ የቀረቡ ፅሁፎችን እያነበብኩ ሳለ፣ ገዙ ከተፍ አለና የሞቀ ሰላምታ አቀረበልኝ። ጫቱ ጉንጨኔን ወጥሮታል። ጠጉሩ አልተበጠረም።

“መኖር አቃተኝ ባክህ፤ ራሴን ልገድል እያሰበኩ ነው”

“አብደሃል?” ስል ጮህኩበት “ምን ችግር ገጠመህ?”

“ባዶ ሆዴን ነው የምቅመው”

ድንጋጤዬ መለስ አለልኝ። ራሱን ስለ መግደል የሚያወራው ያው አስር ብር ፈልጎ ነው፤ ግን ያልተረዳሁ

መሰልኩ፤

“ምን መሰለሽ ተስፊሽ...” ሲል ቀጠለ “...ስራ አቋረጥኩ። ሆራ ላይ Life saver ነበርኩ። አሁን ሆራን አላሙዲ ገዛውና ስራ ቆመ። ችግር መጣ...”

አስር ብር ሰጠሁት። የሰጠሁትን ብር ፈጥኖ ወደኪሱ እየጨመረ፤

“ልጅ እንደወለድኩ አውቀሃል?” ሲል ጠየቀኝ።

“ከረ አላወቅሁም፤ መቼ ወለድክ?”

“እስር ቤት እያለሁ ነው የተወለደችው”

“ታስረህ ነበር እንዴ?”

“አልሰማህም?”

“በጭራሽ!” አልኩ “ለምን ታስርክ?”

“አንድ የጠገበ ሃብታም ነበር። ታውቀዋለህ! ሃይሌ ቅቤ! ‘ገንዘቤን የምጥልበት አጣሁ’ እያለ ሲያስቸግር ሌሊት ሄድኩና ተቀበልኩት። በዚያ ጦስ ሁለት አመት ታስርኩ...”

“ተቀበልኩት ስትል...”

“ሌሊት ቤቱ ገብቼ የሳሎኑን ዋና ዋና እቃዎች ይገፍ ወጣሁና ሸጥኳቸው። ፖሊስ እንደምታውቀው ስራ ፈት ነው። ይህን እንደ ጥፋት ቆጥረው ሁለት አመት...”

“ታዲያ እንዴት ወለድክ?”

“ከመታሰራ በፊት አንዷን አስታቅፌያት ነበር። እንዋደዳለን። ጥሩ ልጅ ነበረች”

“አሁን ታዲያ ልጅህን እያሳደግህ ነው?”

“እኔማ ምን ገንዘብ አለኝ? ሆኖም ስፖንሰር ተገኘላት። ግን ምን ያረገኛል መሰለህ? 50 ዶላር ከተላከ 20ውን ቀንሰው ለራሳቸው ያደርጋሉ ይባላል። ወልጄ ለሌላ ሲሳይ ሆንኩ!”

“አይ! ዋናው ልጅህ ከተማረች ጥሩ ነው”

“እሱማ አዎ! ግን የልጄን ብር ሌላ ከሚበላው እኔ ብቅምበት አይሻልም?”

“ማነው ስፖንሰር ያገኘላት?”

“እሱማ ራሳቸው ናቸው! በኔ ልጅ እነሱ መክበራቸው ነው ያናደደኝ!”

“ስራ ስታገኝ ልጅህን ራስህ ታሳድጋለህ! እስከዚያው ግን መታገስ ይሻላል” ስል አፅናናሁት።

“ልክ ነህ። ያንተ ምክር ሁልጊዜ ያስደስተኛል”

ዘግድት ብዬ ጠየቅሁት፤

“ስራ ከሌለህ ታዲያ ጊዜህን በምን ታሳልፋለህ?”

“ድርሰት እፅፋለሁ”

“ኸረ ባክህ?” አልኩ ገርሞኝ።

“ላንተ አክብሮት ያለኝኮ ተመሳሳይ ሙያ ስላለን ነው”

“አላውቅም ነበር”

“ቆይ ላሳይህ” አለና ከጀርባው ሱሪ ኪስ ውስጥ የወሸቀውን ደብተር አውጥቶ ሰጠኝ።

በችኮላ ገለጥኩት።

ልቅም ያለ ጥሩ የእጅ ፅህፈት ነበር። እንደዋዛ ማንበብ ጀመርኩ። ፍልስፍና ቢጤ ነው። ስለ ህይወት የሚተነትን። ቃላቶቹንና ሃረጎቹን ከዚህ ቀደም እንዳንበብንታቸው ታወሰኝ። ግን የት ነበር? የበአሉ ግርማን ቃላት ይመስላሉ። ለመፈተሽ ያህል እንዲህ አልኩ፤

“ይህማ ከበአሉ ግርማ ድርሰት የተገለበጠ ነው”

ገዙ አባነፍሶ አልተከራከረኝም፤

“ተስፍሽ... እኔ የበአሉ ይሁን የማን አላውቅም... የእጅ ፅህፈቱ ግን የኔ ነው። እስኪርቢቶ ካለህ ስጠኝና እዚሁ ላሳይህና ልታመሳስለው ትችላለህ...”

ለጥቂት ሰከንዶች በዝምታ ቆየን፤

“የእጅ ፅህፈትህ ግን ቆሎ ነው” ከማለት ሌላ የምለው አልነበረኝም።

ገዙ በተረጋጋ ሁኔታ ምላሽ ሰጠኝ፤

“ቤተሰባችን በሙሉ ፅህፈታችን እንደዚሁ ነው። ግን ምን ዋጋ አለው... ችሎታ ቢኖረኝም በባዶ ሆዴ እየቃምኩ ነው...” ሲል አማረረ።

አሁን ፅጌረዳ ገዙ አባነፍሶ፤ ያ የቢሾፍቱ ዜጋ! እንደሞተ እየነገረችኝ ነው። ምን ሆኖ ይሆን የሞተው?

* * *

ፅጌረዳ ጆሮዬ ውስጥ እንዳትገባ እየተከላከልኩ አዳምጣታለሁ፤

“ጓደኛህ ነቢዩ አበበ አሜሪካ መሄዱንና በጣም ቆንጆ ሚስት ማግባቱን ሰምተሃል?”

“ሰምቻለሁ”

“የደሞድን መጠንስ?”

“አልሰማሁም”

“በየወሩ እቁብ ይበላል ነው የሚባለው። ሆስተሷ ጓደኛህንስ ታገኛታለህ?”

“በፍፁም። ሁለት ልጆች መውለጃን ግን ሰምቻለሁ።”

“ሙለታንስ ታስታውሰዋለህ?”

“ማነው እሱ ደግሞ?”

“ዘጠኝ አህዮች ያሉት፤ ጥቋቁር ድንጋዮች እየጫነ በኛ ሰፈር የሚመላለሰው ሙለታ ባለ አህያው? የጭቃ ለጣፊው የሳለቤቱ ጎረቤት...”

የምትጠራቸውን ስሞች ሁሉ የረሳሁዋቸው ሲሆን፤ ጥቋቁር ድንጋዮችን እየጫኑ በበራችን የሚያልፉት አህዮች ግን ትዝ ይሉኛል። ለማንኛውም ግን ለፅጌረዳ ወሬውን ቀጠልኩላት...

“እሺ! ባለ አህያው ምን ሆነ?”

“አይነን ታወረ! ሄጄ ጠይቄው ነበር፤ መቶ ብር ለቡና ብዬ ስሰጠው ፊቴን እየደባበሰ መረቀኝ። ‘የረገጥሽው ለምለም፤ የተናገርሽው ቀለም ይሁን’ ብሎ መረቀኝ። ደብረዘይት የሄድኩ ጊዜ በሻንጣ ሙሉ ምርቃት አፍሼ ነው የተመለስኩት። ከነሚልክያስ ጋር ሆናችሁ ሆራ ላይ ከአዲሳባ ከመጡ ተማሪዎች የሰረቃችሁት አገልግል ሙሉ የዶሮ ፍርፍር ትዝ ይልሃል?”

“እሱ መቸም አይረሳኝም!” አልኩ ትዝታው ፊቴ ድቅን እያለ።

“ዶሮውን ከበላችሁ በሁዋላ አገልግሉን ለባለቤቶቹ አራት ብር እንደሸጣችሁላቸውስ?”

“ትዝ አይለኝም”

“እኔ ለምን እንዳልረሳሁት ልንገርህ? ‘ምግባቸውን መብላታችሁ ሳይበቃ አገልግሉን እንዴት ትሸጡላቸዋላችሁ?’ ብዬ ሚልኪያስን ስጠይቀው ምን እንዳለኝ ልንገርህ?”

“ምን አለሽ?”

“ወላጆቻቸው በአገልግሉ መጥፋት እንዳይቆጧቸው ብለን ነው ነበር ያለኝ!”

“ውሸትሽን ነው” ስል ተቃወምኩ “...ያን ያህል ግፈኞች አልነበርንም”

“ማርያምን!” እያለች ትስቅ ቀጠለች “...አንተ ግን

በጣም ትረሳለህ” አለችኝ።

“አንቺ የማያስፈልግሽን ሁሉ እያስታወስሽ እንዳይሆን!”

“እሺ ሌላውን ተወው! እኔና አንተ መነጋገር የጀመርነው እንዴት ነበር?”

“ትምህርት ቤት ነዋ”

“አይደለም! ከነቹቹ ቤት ወተት ይገዢ ስመለስ ‘ለምንድንነው ሰላም የማትይኝ?’ ብለህ ስትታገለኝ ወተቱ ተደፋ። ከዚያ እናቴ ለእህትህ ነግራ ተገረፍክ...”

“እሱማ በሁዋላ ነው ...እኔ ከዚያ በፊት ትምህርት ቤት አይቼሽ ውድጄሽ ነበር። ያኔ አንቺን ባልወድ ኖሮ ዛሬ እንዲህ አይምታታብኝም ነበር። ፍቅር አንድ ጊዜ ነው የሚባለው ግን እውነት ነው። አሁን ይኸው ሁለታችንም ሽበት ወርሮናል፤ ላንቺ ያለኝ ፍቅር ግን እስካሁን...”

“ዝም በል! ወሬኛ! አንተማ መቼም ፍቅር ይዞህ አያውቅም። እኔን ወድጄሻለሁ እያልክ ለርብቃ ደግሞ አስር ገፅ የፍቅር ደብዳቤ ትፅፍላት ነበር። አሳይታኛለች! እንዲያውም ማንበብ ደክሞአት አልጨረሰችውም”

ይህን ብላ ተንከትክታ ትስቅብኝ ገባች!!

“ርብቃ! አፈንጋጭ ባህርይዋ ደስ ይለኝ ነበር፤ እውነት ለመናገር ያንቺኮ ሁሉ ነገርሽ ነበር...”

ፅጌረዳ በመደነቅ ታየኝ ጀመርክ

“አሁንም ደግሞ ልታምታታ ትሞክራለህ? መሰረትንም ትወዳት ነበር”

“እሷንማ ማን የማይወድ ነበር? የሰፈሩ ተማሪ ሁሉ ነበር በፍቅር ያበደላት። ለመሆኑ ስለ እሷ ወሬ አለሽ? ”

“አንድ ኢንጅነር አግብታለች። በአንድ የውጭ ኩባንያ ውስጥ እየሰራች ነው። እንዳማረባት አለች። እንደቀድሞዋ ቀጭን ናት። ሱሉልታ እየሄደች ፈረስ ትጋልባለች”

አያያዘችና ቀጠለች፤

“ሄለን ከምትባል ልጅ ጋር ደግሞ ፍቅር ጀምረህ ነበር ሲባል ሰማሁ።”

“መጀመር አይባልም” ብዬ ተቃወምኩ፤ “...አንድ ቀን ቤቷ ጋበዘቺኝ! በዚያው አበቃ!”

“ለምን አበቃ?”

“አትሆነኝም።”

“እኮ ለምን?”

ዘርዘራ አጫወትኳትና አሳመንኳት። እንዴት ተጀምሮ እንዴት እንዳለቀ ላውጋችሁ....

* * *

ሄለን ውብ የሃረር ልጅ ናት።

ውበቷ አይኗ ላይ ነው። ማግኔት የሆነ አይን አላት። ምን አለፋችሁ? እንጋባ ብዬ ልጠይቃት ምንም አልቀረኝም ነበር። በጨዋ ደንብ አርፌ በተቀመጥኩበት ራሷ ቆስቄሳ ነበር የተዋወቀቺኝ። ከዚያም ቤቷ ጋበዘችኝ። ማንም ቢሆን ያንን ግብዣ ሊዘለው አይችልም ነበር።

ቤቷ ስደርስ ሉባን ዘክር እጣን ቀጥ ብሎ እየወጣ ከጣራው ይጋጫል። ረከቦቱ - ቄጤማው - ፍራሹ ተፈርሾ - በአናቱ ደግሞ ደብረዘይት ላይ መሆኑ ተጨምሮበት - አለም መዳፊ ላይ ቁጭ አለች።

“ከጎንህ ልቀመጥ?” ስትል ጠየቀችኝ

“በደስታ!”

ከጎኔ ተቀመጠች።

ሰብለ የምትባል ልጅ ቡና እያፈላችልን ነው። ሄለንን ያስተዋወቀችኝ ሰብለ ናት።

...በእለተ ቅዳሜ በደብረዘይት መንገድ ላይ በትሩማንትሪው ጥላ ስር እንደተለመደው መኪናዬ ውስጥ ተቀምጬ “የቡርቃ ዝምታ” የተባለውን መፅሃፍ እየፃፍኩ ነበር። ሰብለ በዚያ በትሩማንትሪ ጥላ ስር ለሚዝናኑ ባለመኪኖች ሻይ በመሸጥ ትተዳደር ኖሮአል።

ያን ቀን ሰብለ ሻይ አቀረበችልኝ።

“እድሜሽ ስንት ነው ሰብለ?”

ሳቀች።

“እስኪ ገምት?”

“18 ይሆንሻል?”

“ተሳስተሃል 19’

“እየተማርሽ ነው?”

“አቋርጫለሁ”

“ለምን?”

“ታናናሾቼ እንዲማሩ ብዬ። እናቴን አግዛታለሁ”

“አባትና እናትሽ ምን ይሰራሉ?”

“አባቴ የለም፤ ሞቷል። እናቴ እንጀራ ጋጋሪ ናት”

ገፅታዋ ላይ የሃዘን ድባብ ስላጠላ ወሬ ቀየርኩ፤

“ቆንጆ እንደሆንሽ ታውቂያለሽ?”

“አውቃለሁ”

“በምን አወቅሽ?”

“በመስታወት አየሁት”

ይህን ብላ አይኖቿን በልጥጣ ሳቀች። ከዚያም ግራና ቀኝ ገልመጥመጥ አለች። ሻይ የመሸጫ ጊዜዋን እየተሻማሁባት መሆኔን ተረዳሁ።

“በወሬ ጠመድኩሽ አይደል?”

“አዎን”

“መሄድ ፈልገሻል?”

“አዎን”

“በይ ሂጅ እንግዲህ! ጊዜሽን አልግደልብሽ። ከግማሽ ሰአት በሁዋላ ግን ቡና አምጭልኝ...”

“እሺ!”

ከግማሽ ሰአት በሁዋላ ቡና ይዛልኝ ስትመጣ በተገላቢጦሹ እሷ ጠያቂ እኔ ምላሽ ሰጪ ሆንን፤

“የደብረዘይት ልጅ ነህ እንዴ ለካ?”

“አዎን!”

“የኛ መሆንህን ሳውቅ ደስ አለኝ” ብላ ሳቀች።

“ማን ነገረሽ የደብረዘይት ልጅ መሆኔን?”

“የሚያውቁህ አሉ”

“ማን?”

“አታውቃትም!”

“ማናት?”

ሰብለ ፊቷን እኔ ካለሁበት ወደ ተቃራኒው አቅጣጫ መልከት አደረገች። ሁለት ሴቶችና አንድ ወንድ በትሩማንትሪው ጥላ ስር ምንጣፍ ዘርግተው ጫት ይቅማሉ።

“ጥቁር የለበሰችው ልጅ ያንተን መፅሃፍ አንብባለች። እሷ ናት የነገረችኝ”

መላ ሰውነቴን አተኮሰኝ።

ጥቁር የለበሰችውን ልጅ ገና መኪናዬን ሳቆም ነው

ያየሁዋት። ሆኖም አንድ ወንድ መሃላቸው ስላለ ደግሜ አላተኮርኩባትም እንጂ አስደንጋጭ ውበት እንዳላት ታዝቤ ነበር።

“እና ምን አለችሽ?”

“ምንም አላለችኝም። ግን ብቻህን ከምትሆን ለምን ከነሱ ጋር ቁጭ አትልም?”

“ያንቺ ሃሳብ ነው የሷ?”

“ምኑ?”

“ምን አለችሽ ስለኔ?”

ሳቀች! ስትስቅ ያምርባታል!

“እንዳትነግራት እንጂ ‘ና’ በይወ ብላኛለች!”

ወዲያው በደስታ ብዛት እንባ ተናነቀኝ።

“አብሮአቸው ያለው ወንድ ማነው?”

“ዘመዳቸው ነው፤ ችግር የለውም!”

“እና ሄጄ አብሬያቸው ቁጭ ልበል?”

“ምን ችግር አለው? የቢሾፍቱ ልጅ አይደለህ እንዴ?”

ሰብላ በዚህ መንገድ ነበር ከሄለን ጋር ያስተዋወቀችኝ። ከዚያም ሄለን ቤቷ ጋበዘችኝ። እናቷ ቁልቢ ሄደው ነበር።

...እነሆ! ሰብላ ቡና እያፈላች ነው። ተደስተናል። ‘ይህ ውበትና ፍቅር ምናል ለዘላለሙ ቢቀጥል?’ እያልኩ በማሰሳሰል ላይ ሳለሁ ሄለን ከተቀመጠችበት ተነሳች፤

“ወዴት ነሽ ታዲያ?” አልኩ መነሳቷን እየጠላሁ።

“አልበም ላሳይህ ብዬ ነው”

“አ! በጣም ጥሩ ነው! አልበም ማየት እወዳለሁ” አልኩ።

እውነት ለመናገር ግን አልበም ማየት አልወድም ነበር። ወፍራም አልበም ይዛ መጣች። ተጠጋግተን ተቀምጠናል። በአፍዝ አደንግዝ አይኖቿ ባየችኝ ቁጥር መላ ሰውነቴን ደስታ ይነዝረኝ ጀምሮአል። ሄለን አልበሟን ይዛ ተጠግታኝ ተቀመጠች።

የሄለን አልበም!!

የመጀመሪያው ፎቶግራፍ ያልጠበቅሁት ነበር። ሄለን ጋውን ለብሳ የተነሳችው ፎቶግራፍ። ኮስተር ብላ ትታያለች። በፍፁም ኮሌጅ ቀመስ ናት ብዬ አልገመትኩም ነበር። ቀና ብዬ አየሁዋት፤ በሚያምሩ አይኖቿ እያየኛኝ ፈገግ አለች፤

“የኔ መስሎህ ነው?” ስትል ጠየቀችኝ።

“ማለት?”

“አንድ ዘመዴ ከዩኒቨርሲቲ ሲመረቅ አጋጣሚውን በመጠቀም ነው የሱን ጋውን ለብሼ ፎቶግራፍ የተነሳሁት”

ምላሽ ሳልሰጥ አልበሙን ገለጥነው።

ሂለን አጭር ቀሚስ ለብሳ ሃዋሳ ሃይቅ ዳርቻ የተነሳችው ፎቶ ነበር። አይስክሬም እየላሰች የሚያሳይ ፎቶ ቀጠለ። ባንድ የዘንባባ ዛፍ ስር መነፅር አድርጋ ጥቁር አጭር ቀሚስ ለብሳም ተነስታለች። ቁምጣ ለብሳ ቴኒስ እየተጫወተች የሚያሳይ ፎቶግራፍም ተከተለ፤ ሰውነቷ በጣም ያምራል፤

“ቴኒስ ትጫወቺ ነበር?” ስል ጠየቅሁዋት።

“ስፖርት አልወድም። ለፎቶው ስል ብቻ ነው”

ከሴትና ከወንድ ጓደኞቿ ጋር ልብሳቸውን እየተለዋወጡ ከሆራ ሃይቅ ዳርቻ የተነሳቸውን ብዙ ፎቶግራፎች እያየን አለፍን። በመቀጠል ሂለን በአበቦች መሃል ቁጭ ብላ የተነሳችው ፎቶግራፍ ላይ ደረሰን!

“አበቦችን በጣም እወዳለሁ”

“እውነት?”

“እንደኔ አበባ የሚወድ የለም!”

በመቀጠል ሂለን አንዲት በእድሜ የገፉ ሴት አቅፋ የተነሳችው ፎቶ መጣ።

“ማን ናቸው እኚህ?”

“እናቴ ናት። በጣም ነው የምወዳት! ለዚህ ቁም ነገር የበቃሁት በእናቴ እርዳታ ነው። እናቴ ባትኖር ኖሮ ‘ዛሬ ሂለን የት ትሆን ነበር?’ ብዬ ሳስብ እደነግጣለሁ። በተለይ ጓደኞቼ ያሉበትን ቦታ ሳይ...”

“ጓደኞችሽ የት ናቸው?”

“ምን ያደርግልሃል?” አለች ፈገግ ብላ።

አልበሟን ገለጠችው።

የአየር ሃይል የፓይለት ልብስ ከለበሱ ወጣቶች መሃል የተነሳችው ፎቶ ነበር። ከፓይለቶቹ አንዱ ዘመዴ መሆኑን ነግራኝ ገለጠችው። በአንድ ግብዣ ላይ ምግብ እያነሱ ይታያል። በመቀጠል ሞላላ አፍንጫ ያለው አንድ ነጭ እጁን ትከሻዋ ላይ ጣል አድርጎ የተነሳችው ፎቶግራፍ ነበር።

“ይወደኝ ነበር” አለች “...ሆላንድ ልውሰድሽ ብሎኝ

እንቢ አልኩት። እናቴን ጥፎ መሄድ አልፈልግም”

አልበሙ ሲገለጥ አንድ ጢማም ወጣት ወንድ ብቅ አለ። ሄለን ባልተጠበቀ ሁኔታ አልበሙን እኔ ላይ ጥላ ፊቷን በሁለት እጆቿ ሸፍና እየተንሰቀሰቀች ማልቀስ ጀመረች። በመከራ አባባልኳት። ማልቅሷን ካቆመች በሁዋላ፤

“አጎቴ ነው” አለች።

“በጣም ትቀራረቡ ነበር?”

ራሷን ላይ ታች ከነቀነቀች በሁዋላ፤

“የኔን ሰርግ ለማየት ይመኝ ነበር። ሁልጊዜ 'ባንቺ ሰርግ ላይ መኪናውን የምነዳው እኔ ነኝ' ይለኝ ነበር። ድንገት ሞት ቀደመው!”

ሃዘኗን ለማረሳሳት ብዬ አልበሙን ገለጥሁት።

ሌላ ነጭ አቅፎአት የተነሳችው ፎቶግራፍ ነበር።

“እንዋደድ ነበር። ጀርመናዊ ነው። ሜሪ እያለ ነበር የሚጠራች። ሚስት ስለነበረችው ተለያየን። ያላገባ ቢሆን ኖሮ ግን መጋባታችን አይቀርም ነበር”

አልበሙን ገለጥነው።

Panasonic TV ተደግፋ የተነሳችው ፎቶ ነበር። አብራራችልኝ፤

“ቲቪው የተገዛ ጊዜ ለማስታወሻ የተነሳሁት ነው”

ያን ቀን እንደምንም ከዚያ ቤት ወጣሁ። በፍፁም አልተመለስኩም። አግኝቼያትም አላውቅም። ሰብለን ግን አልፎ አልፎ በዚያ መንገድ ሳልፍ ሻይና ቡና ስትሸጥ አያት ነበር...

* * *

ተርኬ ስጨርስ ፅጌረዳ በላቅ ትንክተክት ነበር።

“አላምንህም” አለች። “...አውቅሃለሁ። በጣም ታጋንናለህ”

በቃጅማው ጊዮርጊስ ስምልላት አለማጋነኔን አመነች። እናቴ የተቀበረችው ቃጂማ ጊዮርጊስ ስለሆነ “በቃጅማው” ከማልኩ እውነት መሆኑ ይታወቃል።

* * *

ለሰከንዶች ያህል በዝምታ አትላንቲክ ሲደነፋ

ስንመለከተው ቆየን። የተስያቱ ንፋስ ውቅያኖሱን ያናውጠው ይዟል። Water Front ደጁ ላይ ተቀምጠናል። ነጭ ቱሪስቶችን ጭና ወደ ሮቢን አይላንድ የምትጓዝ ትልቅ ሰማያዊ ጀልባ በርቀት ትታየናለች። ነጭ የባህር ወፎች በአናታችን እየዘመሩ በሙዚቃቸው ያዝናኑናል። ደስ ብሎናል። ፅጌረዳ የበለጠ ደስ እንዳላት ተረድቼያለሁ።

“አንድ ነገር ልጠይቅህ?” አለቺኝ ድንገት።

“ምን?” አልኩ ልቤ ቆሞ።

“መጀመሪያ ቃል ግባ። እምቢ እንዳትለኝ?”

“የሚቻለኝ ከሆነ ቃል ገብቻለሁ”

“ጌራን ዝፈንልኝ? በፈጠረህ?”

ትክዝ አልኩ።

ድሮ ልጅ እያለን የማደርግላትን ጠየቀቺኝ። አሁን ግን ፅጌረዳ ባለትዳር ናት። ጌራን ማስታወስ ተገቢ አልነበረም። ቃል ገብቻለሁና የፀጋዬ ገብረመድህንን ስንኞች ያስታወስኩትን ያህል አነበንብላት ያዝኩ፤

እንኳን ሰው ብኩኑ - መለኮት ወርዶ ቢያበራ፤

ከቆም አትለቅና ጌራ፤

እንዲያው እንደዘልማዱ - በእንቅልፍ ልብ እንጣራ፤

እንደጮራ ድንገት ሰርቃ፤

በጢሻ ዋሻችን ጠልቃ፤

ወዲያው እንደ መብረቅ መጥቃ፤

በቁም ስታቃዢን አውቃ፤

በቃን እንል ነበር ጣሯ - ይበቃን ነበር ብትተወን፤

ችላ መቻል ብታሰችለን፤

ስሜታዊ ሆኜ ማነብኬን ቀጠልኩ። ፅጌረዳን ሳይሆን አይኖቼ ከውቅያኖሱ ማዶ ጉሙ ውስጥ ገቡ። የኔ ልትሆን ትችል የነበረችው ፅጌረዳ በርግጥም የጌራ ተምሳሌት ነበረች። ፀጋዬ ለኔ የገጠመልኝ እስኪመስለኝ፤

ብቻ ጌራ፤

ነችና የህልም እንጀራ፤

የምትመጣ ሳትጠራ፤

ሂጂ ሳትባል የምትሄድ የምትመነጠቅ በርራ፤

እኛስ ይብላኝ ለኛ - መኮራመቻችን ፈርሶ፤

ድንገት ከሙት አለም ዋሻ - ገበናችን ተገርሶ፤

ቀጣዮቼን ስንኞች ያንበለበልኩላት እየሳቅሁና አይን

አይኗን እያየሁ ነበር፤

ብንወድም ወደድን አንልም፤
ብንነድም ነደድን አንልም?
ምንም ሳንተነፍስ ከርትም?

ጌራ የቁንጅና ራእይ በር፤
አንቺ ስትርቂ እኛ ስንበር፤
ስንቀርብሽ እየሸሸሽን - ሸሽተሽ በማታውቁው አገር፤
አንቺ ታጅብሽ ስትበራ - የኛ ክንፍ ሲሰባበር፤
ፍቺልን ጌራ ፍቺልን - ሰው አይከርምም ህልም ጎርሶ፤
በቅዠት ጠረንሽን ዳስሶ - በሽውታ ተስፋ ደርሶ፤
ቀን በቁሙ ካልፀለየ - ጌራ ያንቺን ኪራራይሶ፤

አይኖቿ በርበሬ የተረጨባቸው መስለው፤ “በቃህ!
በቃህ!” አለቺኝ። እንዳዘዘቺኝ አበቃሁ። አይኖቼንም ወደ ባህሩ
መለስኩ። የማእበሉ ድምፅ ፍፁም የሆነ ሰላም ይመግባል።
ፅጌረዳ እንባዋን ልትውጠው እየታገለች ነበርና ዝም አልኳት።
ከሩብ ሰአት በሁዋላ እንዲህ ስትል ተነፈሰች፤

“ልጅነታችን ይሻል ነበር”

* * *

“ሳትነግረኝ ቶሎ ብለሽ ያገባሽው ለምንድነው?” ስል
ጠየቅሁዋት።

“ባሌ ልትሆን እንደማትችል አውቅ ነበር። እኔ ልጅ
ለመውለድ ጓጉቼ ነበር። አንተ መፅሃፍ አርግዘህ ነበር።
ልረብሽህ አልፈለግሁም። ደሞም አላምንህም ነበር፤ ልብህ
ተከፋፍሎ ነበር፤ በዚህ ላይ ትእግስት ያንሰሃል። በህይወቴ ሙሉ
እንዳንተ ትእግስት ያጠረው ሰው አይቼ አላውቅም። በጣም
ያሳስበኛል ያንተ ነገር”

“ለኔ ምንም ስሜት አልነበረሽም?”

“መንገድ እያስቆምክ ወተቱን መድፋት ስትጀምር
እወድሃለሁ ብዬሃለሁ”

“አንቺ ጉረኛ!” አልኩ በጣም ገርሞኝ።

“የሆነው ሆኖ አሁን ወንድሜ ነህ! ደሞም ጓደኛዬ ነህ።
ባሌ መሆን አትችልም አልኩኝ እንጂ ካንተ ጋር የምግባባውን
ያህልማ ከማንም ጋር አልግባባም...”

“ካልሽ ይሁንልሽ፤ አሁን ግን ለማግባት ወስኛለሁ”

አልኳት።

“ከሃያ አመት በፊትም እንዲሁ ብለኸኝ ነበር። አሁን አርባ ሊሞላህ ምን ቀረው? ሽቦት ጀምሮሃል። ለማግባት ትፎክራሊህ እንጂ መቼም አታገባም። የአንተን ስም ከነአባትህ እንጂ ከሚሰጥህ ልንጠራ አልቻልንም”

“የአሁኑ ግን የምር ነው” ስል ፎክርኩ።

ፅጌረዳ ዘግዮት ብላ ፈፅሞ ያልጠበቅሁትን ርእሰ ጉዳይ አነሳች፤

“ወያኔዎች ጋር ጫካ ሆናችሁ ከአንዲት ታጋይ ጋዜጠኛ ጋር ፍቅር ጀምረህ ነበር አይደል?”

“ማን ነገረሽ ይህን ታሪክ?” ስል በመደነቅ ጠየቅሁዋት።

“የሆነ ሰው አጫወተኝ”

“ሚልኪያስ ነው?”

“አይደለም!”

“ማነው ታዲያ?”

“አልነግርህም! የሆነው ሆኖ ... ሌላ ጋዜጠኛ ደግሞ እሷን ይወዳት ነበር አሉ”

“አዎን!” አልኩ በትካዜ።

“እና እውነት ነው?”

“ምኑ?”

“አዲሳባ ከገባችሁ በሁዋላ የተፈጠረው እውነት ነው?”

የማልፈልገው ርእሰ ጉዳይ ቢሆንም ሳልወድ ምላሽ ሰጠሁዋት፤

“እውነት ነው” አልኩ ተክገፍ።

“ማን ነበር ስሟ?”

“ዙፋን ፍሰሃ” አልኩ ያቺ ጠይም ውብ ድንቅ ፍጥረት ፊቴ ላይ መጥታ ድቅን እያለች።

* * *

ዙፋንን ለመጀመሪያ ጊዜ የተዋወቅሁዋት ሃገረሰላም በተባለ የትግራይ ትንሽ መንደር በተዘረጉ ድንጻዮች ውስጥ ተቀምጦ ሳለ ነው። በዚያን ወቅት ከአማራ አረጋዊ ጋር ጋዜጠኞችን ለማሰልጠን በነታምራት ላይኔ ታዝዘን፤ የማስተማሪያ ማኑዋል በማዘጋጀት ስራ ተጠምጄ ነበር።

ሴኮ እና ብርሃኑ አባዲ የተባሉ የኢህአዴግ ሬድዮ ጋዜጠኞች ከሬድዮ ጣቢያው ወደ መቀሌ በእግር በመጓዝ ላይ ሳሉ እኔ ወደ ነበርኩበት ድንኳን ብቅ ብለው ተዋወቁኝ። ከእነዚህ ጋዜጠኞች ጋር በስም እንጂ ከዚያ ቀደም በአካል አንተዋወቅም ነበር። አንዲት ጠይም ሙሉ ሰውነት ያላት እጅግ ውብ ልጅ አብራቸው ነበረች። የትግርኛው ፕሮግራም ጋዜጠኛ መሆኗን በመግለፅ አስተዋወቁኝ።

“ዙፋን” ስትል ተዋወቀችኝ።

ወደ ሬድዮ ጣቢያው ከተዘዋወርኩ በሁዋላ ከዙፋን ጋር ፍቅር ጀመርን። ከጋብቻ በፊት ግንኙነት መፍጠር በትግሉ ህግ የሚያስቀጣ ወንጀል ስለነበር ግንኙነታችን ጥንቃቄ የታከለበት ነበር። ሌሊት ዙፋን በላምባዲና ጨለማውን እየሰነጠቀች ወደኔ ዋሻ ትመጣለች። በዚያች ጨለማ ጎጆ ውስጥ በየእለቱ በሚስጥር መገናኘታችን ቀጠለ።

አንድ ቀን ሌሊት ዙፋን ለቀጣዩ ማለዳ የሚሆነውን ዜና ቀረፃ ጨርሳ ስታበቃ፤ እንደተለመደው ጨለማውን ተገን አድርጋ በላምባዲናዋ እየተመራች ወደኔ ዋሻ ትመጣለች። ዙፋን እኔ ዘንድ ጋደም ብላ እንደተለመደው ደርግ ከወደቀ በሁዋላ ስለምንመሰርተው ትዳር እያወራን ያን የበረሃ ውብ ፍቅር እያጣጣምን ሳለ የዋሻዬ በር ተደበደበ፤

ማመን አቃተኝ! እኩለ ሌሊት አልፎአል!

“ማነው?”

“ዙፋንን ፈልገን ነበር”

“ዙፋን እዚህ የለችም! ምን ልታደርግ እዚህ ትመጣለች?” አልኩ ቆጣ ብዬ።

“ከሌለች ደህና” ሲል ሰማሁ።

“ችግር አለ እንዴ?” ስል ጠየቅሁት።

“ችግር የለም! አምቦ ከተማ ተይዛለች። የነገ ማለዳው ዝግጅት እንዲለወጥ ስለታዘዘ ዙፋንን እየፈለግናት ነው...”

“ማርታ ዘንድ እያት!” አልኩት።

“እዚያ የለችም” ካለ በሁዋላ ሄደ።

ዙፋን ቀስ ብላ ከመደብ አልጋችን ብርድ ልብስ ውስጥ ተመዝዛ ከወጣች በሁዋላ፤ ድምፅዋን አጥፍታ ከኔ ዋሻ ጎጆ ሾልካ ወደ ጫካው የቀረፃ ስቲዲዮ በረረች። በማለዳው የሬድዮ ፕሮግራም ዙፋንን ሰማሁዋት። በዚያ ልብን በሚነድፍ ድምፅዋ

የአምቦ ከተማን መያዝ በድጋሚ አበሰረችኝ።

አዲሳባ ከተያዘች በሁዋላም ከዙፋን ጋር ፍቅራችን በጥሩ ሁኔታ ቀጥሎ ነበር። ይሁን እንጂ በመካከሉ ያልተጠበቀ አደጋ ተከሰተ። ለረጅም ጊዜ ይከታተላት የነበረ አንድ የትግርኛ ቋንቋ ጋዜጠኛ የኔንና የዙፋንን የጋብቻ ስምምነት ሰማ። ስሜቱን ሊሸከመው ስላልቻለ በተኛችበት ሂደት ዙፋንን ገደላት። ራሱንም አጠፋ።

የዙፋን አስከሬን የኢህአዴግ ሬዲዮ ከነበረበት አስራተ ካሳ ግቢ ተወሰዶ እንዳረፈ ማምሻውን ወደዚያው ሂጄ ነበር። የኔና የዙፋንን ጥብቅ ፍቅር የሬድዮ ግቢያው ባልደረበች ያውቁ ነበር። እንደደረሰኩ ፍፁም ልቆጣጠረው በማልችለው ሁኔታ እሪታዬን አቀለጥኩት። ከዚያ ቀደም እንደዚያ አምርሬ ያዘንሁት ወላጅ እናቴ የሞተች ጊዜ ብቻ ነበር...

* * *

ፅጌረዳ የኔን ገፅታ አይታ ትክዝ አለች።

“ይቅርታ! የማትፈልገውን ርእስ አነሳሁብህ” አለች።

“ጥሩ ጭንቅላት የነበራት ያቺ ውብ ወጣት ህይወቷን አጣች እንጂ እኔማ አዘንኩ አላዘንኩ ምን ለውጥ ላመጣ?” ለደቂቃዎች ያህል አቀርቅሬ ተከዝኩ። እናም፤

“መቼ ነው ስለ ዙፋን የሰማሽው?” ስል ጠየቅሁዋት።

“የተገደለች ሰሞን...”

“በዚያን ሰሞን ታዲያ እኔና አንቺ እንገናኝ ነበርኩ። እንዴት ሳታነሸልኝ ቀረሽ?”

“ልብህ መሰበሩን ተረድቼ ነበር። ጉዳዩን ባነሳልህ ይበልጥ እንደምጎዳህ አወቅሁ...”

“ለዚህ ነው ተቻኩለሽ ያገባሽው?”

“አይደለም!” አለችኝ ቅጭም ብላ “...እንዳልኩህ ነው። አንተ መንታ መንገድ ላይ መሆንህን አወቅሁና የራሴን መንገድ መረጥሁ፤ እሷ ስትገደል ከእሷም ከእኔም ሳትሆን መሃል ላይ ቀረህ። የሆነው ሆኖ ማናችንም ብንሆን የፈለግነውን አላገኘንም.... ህይወት ይህን የመሰለ ቀልድ ትወዳለች...”

ቀዝቃዛ ድባብ ተፈጠረ።

ማልቀስ አማረኝ። እየጮህኩ አልቅሼ ቢወጣልኝ ቀለል

ይለኝ ነበር። የለም! አላደርገውም! በፍፁም ባላደርገው ይሻላል! እንደምንም ዋጥሁት።

“ወደኔ መምጣትሽን ባልሽ ያውቃል?”

“ያውቃል!” አለች። አያያዘችናም፣ “...ንደኛዬ እንደሆንክ ያውቃል። በጣም ጥሩ ሰው ነው። ያምነኛል። ለነገሩ ለመቅናት ጊዜ የለውም። ከምትገምተው በላይ ኃበዝ ሰው ነው።”

ያለምንም መደባበቅ ልንገራችሁ!? ፀፀት የሚባል እንደ ምላጭ የሰላ ስለት ልቤን ሲሰነጣጥቀው ይሰማኛል። የመጀመሪያ ፍቅረኛዬን ያጣሁት መወሰን ባለመቻሌ ብቻ ነበር። የአራት ልጆች እናት የሆነችውና ሽቦት በለስላሳ ጣቶቹ የደባበሳት ፅጌረዳን ከነግርማዋ፣ ከነውበትዋ፣ ከነላዛዋ፣ ይኸው አጠገቤ ተቀምጣለች።

“አንድ ነገር ልንገርህ?”

“ምን?”

“ለመጀመሪያ ጊዜ ችግኝ ጣቢያ የጉልበት የቀን ስራ ሰርተህ የጥፍር ቀለም የዝህልኝን ታስታውሳለህ? እኔ በፍፁም አልረሳውም...” ብላ የተለመደ ሳቋን ቀጠለች።

ሳልወድ አሳቀችኝ።

እኔ በበኩሌ ችግኝ ጣቢያ የቀን ስራ መስራቴ እንጂ ለሷ የጥፍር ቀለም መግዛቴ በፍፁም ትዝ አይለኝም።

“ለራሴ ሸራ ጫማ እንኳ በሌለኝ በዚያን ጊዜ እንዴት ነው ላንቺ የጥፍር ቀለም የምገዛው?”

“ማርያምን!” ብላ ማለች “...ገዝተህልኛል! ለመጀመሪያ ጊዜ ስጦታ የተቀበልኩት ካንተ ነው!”

እየቀለደች መሳቋን ቀጥላለች፣

“ጃን ትዝ ትልሃለች? የኛ ውሻ?”

“ጠጉራሟ?”

“አምስት ወልዳላች። የልጆቿን ስም ልንገረህ? ጃንጥላ - ጃርት - ጃንቦ - ጃካራንዳ - ጃላላባድ...”

ፅጌረዳ እንደሰከረች ገባኝ።

ስለበረዳት ጃኬቷን ደረበች። ቻፒስቲክ አውጥታም ከንፈሮቿን ቀበባች። እድሜ ውበቷን በፍፁም አልነካውም። የጎንዮሽ ተመለከተችኝ፣

“ሳታገባ ለመቀጠል ነው የምትፈልገው?”

“ካገኘሁማ ዛሬውኑ አገባለሁ።”

“ለምን ከዚህ አገር አትወጣም?”

“የት ልሂድ ፅጌረዳ?”

“አሜሪካ ግባ”

“እዚያ የወከባ አገር እኔ መኖር እችላለሁ ብለሽ ነው?”

“ወይም እኛ ዘንድ ስዊድን ለምን አትመጣም?”

“አይሆንም! ካንቺ መራቅ ነው የሚሻለኝ!”

ጥቂት በትካዜ ቆየች፤

“ደቡብ አፍሪቃ ለስደተኞች እየከፋ ነው ይባላል። እስከ መቼ ታዲያ እዚህ ትቆያለህ?”

“ሌሊቱ እስኪነጋ”

“መቼ ነው ያንተ ሌሊት የሚነጋው?”

“ሊነጋ ሲል ሁሉም ያውቃል!”

ሌላ ጀልባ ከሮቢን አይላንድ እየተመለሰች ነበር። ነጭ ቱሪስቶች በጀልባዋ ላይ ተጠቅጥቀዋል።

“ተራችን ደርሶአል ፅጌረዳ! እስከ ህይወትሽ ፍፃሜ ልትረሽው የማትችይውን ቦታ አስጎበኝሻለሁ። ኔልሰን ማንዴላ የታሰረበትን ክፍል መጎብኘትና በሮቢን አይላንድ ለማግኘት ሰአት መቆየት በመንፈስ ውስጥ የማይረሳ አንዳች ልዩ ስሜት ያላድራል! ይህ ጉብኝት ላንቺ የማበረከትልሽ የገና ስጦታ ነው” ብዬ እጇን ይገድያት ተነሳሁ።

መዳፎቿ ያቃጥላሉ.....

አጥብቃ ተጠግታኝ ወደ ባህሩ ዳርቻ አዘገምን.....

- 28 -

ማሪዋና! የሃየሎም ገዳይ!

ግርማ ሞገስ ያለው - እጅግ የሚያኮራ፣
በእጅ ያልተቀረፀ - በሰው ያልተሰራ፣
ከእስክንድር ምስሶ - በቁመት የላቀ፣
በአሰራሩም ቢሆን - ይበልጥ የረቀቀ፣
ሃውልት አቁሜያለሁ - ለመታሰቢያዬ፣
ለሚመጣው ትውልድ - ለወደሁዋላዬ፣

(ግጥም - አሌክሳንደር ፑሽኪን)
አያልክህ ሙላቱ እንደተረጎመው

ጀሚል ያሲን ጀግናውን ጄኔራል ባይገድል ኖሮ በዚህ መፅሃፍ ስሙ ባልተነሳ ነበር። “ወይ ካለው ተወለድ፤ ካልሆነም ካለው ተጠጋ” እንዲሉ፤ ጀሚል ትንሽ ቆሎ ይዞ ወደ አሻሮ በመጠጋቱ ይኸው የሃየሎም ስም በተነሳ ቁጥር የርሱም ከንቱነት አብሮ ይተረካል። መቼም ጀሚል ስሙ በሚነሳበት መንገድ ከመታወስ እንዳልተፈጠረ ሰው ያለአሻራ ማለፍ ይመረጣል።

በ1988 በአንድ ጎዶሎ ሌሊት በመድፍና በታንክ ያልተበገረው ዝነኛ ታጋይ በአንድ ጥይት ተመትቶ መጠጥ ቤት ደጃፍ ላይ ወደቆ ቀረ። ጀሚልም ሃየሎምን ከገደለ በሁዋላ አንዳችም ጥፋት እንዳልፈፀመ ሁሉ ወደቤቱ ገብቶ ተኛ። ወዲያውም እንቅልፍ ይዞት ጥርግ አለ። ከአንድ ሰአት ተኩል

በሁዋላ ፖሊሶች መኝታ ቤቱ ገብተው ሲቀሰቅሱት ለምን እንደፈለጉት እንኳ አላወቀም ነበር። ሃዩሎም አርአያ የተባለውን ኮማንደር እንደገደለ ከነገሩት በሁዋላ በዱላና በቡጢ እየቀጠቀጡ ይዘውት ሄዱ።

ጀሚል ያሲን ሞት ተፈርዶበት ከመረሸኑ በፊት ቃለመጠይቅ የሰጠው ለአንድ ጋዜጠኛ ብቻ ሲሆን፤ ያም ጋዜጠኛ እኔ ነበርኩ። ስመኝ ግዛው የተባለች ሪፖርተር አስከትዬ ጀሚል በሰንሰለት ከታሰረበት ማጎሪያ የተገኘሁባትን ደቂቃ ከቶውንም አልረሳትም። ከጀሚል ጋር ተገናኝቼ ሳወራ የመጀመሪያ ቀኔ ነበር። ከዚያ በፊት የመኪና ነጋዴ መሆኑንና ከፖሊስ ኮሚሽነሩ ከአራንሺ፤ እንዲሁም ከፋና ሬድዮ ዋና ሰራ አስኪያጅ ከሙሉጌታ ገሰሰ ጋር እንደሚቀራረብ ሰምቼ ነበር።

ጀሚል ቃለመጠይቅ እየሰጠኝ ሳለ ጅላጅል መሆኑን በመረዳቴ፤ ሃዩሎም በዚህ ሰው በመቀጠፉ ከልብ አዘንኩ። ሃዩሎም አርአያን በቅርብ አውቀው ነበር። ከሃዩሎም ጋር ቁጭ ብለህ ማውራት በፍፁም አይጠገብም። ሲቀልድ በሳቅ ያፈነዳሃል! ግልፅ ሰው ነው። ግልፅነቱ ጓደኛው እንድትሆን ይጋብዝሃል። “የቡርቃ ዝምታ” ላይ ስለሃዩሎም ባህርያት ብዙ ብያለሁና እዚህ አልደግምባችሁም። ከጀሚል ጋር መቆየት ደግሞ በግልባጩ በጣም አድካሚ ሆኖ አገኘሁት። እኔም ክፉ ነኝ። እንደሚገደል እያወቅሁ እንዲህ ስል ጠየቅሁት፤

“ምህረት ተደርጎልህ ከእስር ብትለቀቅ ምን አይነት ህይወት ለመኖር ትመኛለህ?”

“እንደ ማዘር ቴሬዛ በጎ አድራጊ ሆኜ እኖራለሁ” ሲል በተስፋ መለሰ።

“ማዘር ቴሬዛ ምን በጎ ነገር አድርገዋል?” ስል መልሼ ጠየቅሁት።

“ብዙ አላውቅም። በቴሌቪዥን ነው የሰማሁት። ማዘር ቴሬዛ ሰው ትረዳለች ምናምን...ሲባል ሰምቻለሁ”

አያያዝኩናም፤

“ከዚህ በፊት የፈፀምከው ትዝ የሚልህ በጎ ተግባር አለ?” ስል ጥያቄዬን አራዘምኩ።

“አዎን! በጣም!” አለ በድጋሚ በተስፋ ነቃ ብሎ፤ “... አንድ ጊዜ በብስክሌት ውድድር ላሸነፈ አንድ ወጣት ሰአት ሸልሜያለሁ።”

“ሌላስ?”

“ትዝ የሚለኝ ይሄ ነው። በርግጥ ሌላም ሊኖር ይችላል...”

“አግብተሃል?”

“አዎን! ባለትዳር ነኝ። አግብቼ ወልጃለሁ...”

“ምን አይነት አባት ነበርክ?”

“ከንቱ ነበርኩ! ከገቢዬ በላይ ወጪ የማወጣ ጠጪና ዋጋ ቢስ ሰው ነበርኩ። ቤተሰቤን ብዙ የጎዳሁ ሰው ነኝ። ሌላው ቀርቶ በሮሞዳን ምግብ ጊዜ እንኳ ጭፈራ ቤት ሂጄ ስጠጣ ነበር የማድረው። ራሴን መቆጣጠር የማልችል ሰው ነኝ...”

ጀሚል ያሲን ሃሎምን የገደለው ማሪዋና የተባለውን አደንዛዥ እፅ ባጨሰበት ደቂቃ መሆኑን በቃለመጠይቁ ወቅት ነግሮቻል። ይህንንም ቃለመጠይቅ ለክንፈና ለአለምሰገድ ካሳየሁባቸው በሁዋላ በወቅቱ እጩይታ መፅሄት ላይ የሸፋን ዘገባ አድርጌ አትሚዋለሁ።

ጀሚል በወቅቱ ሃሎምን እንደገደለ እንኳ አላወቀም ነበር። ምን እንደፈፀመ መረዳት የጀመረው ፖሊሶቹ እጅና እግሩን በሰንሰለት አስረው በአንዲት ጠባብ ክፍል ውስጥ ከቀረቀሩበት በሁዋላ ነበር።

ከጀሚል ጋር የነበረኝ የቃለመጠይቅ ቆይታ ካበቃ በሁዋላ በአእምሮዬ ይጉላላ የነበረው ጥያቄ፣ “ማሪዋና ያጨሰ ሰው ምን ይሰማዋል?” የሚል ነበር። ምክንያቱም ከጀሚል ጅላጅል ባህርይ ተነስቼ ጀሚል ሃሎምን ያህል ሰው ለመግደል ደፈረ ማለት አልቻልኩም። አንድ ትልቅ ባለስልጣን የገደለ ሰውስ እንዴት ቤቱ ገብቶ እንቅልፍ ሊወስደው ይችላል?

ስለመጠጥ በጣም አውቃለሁ። ከማወቅም በላይ ልዩ ባለሙያ ሳልሆን አልቀርም። ለነገሩ የወያኔ ጋዜጠኛ ሆኖ የማይጠጣ ያለ አይመስለኝም። በየቀኑ ለመዋሸት የምትገደድ ከሆነ በአእምሮህ የሚከማቸውን ቱሪናፋ ማጠብ የምትችለው በመጠጥ ብቻ ነው። የደብረዘይት ልጅ እንደመሆኔ የጫት ምርቃና ምን እንደሚመስልም አሳምሬ አውቃለሁ። ግቢያችን ውስጥ የጫትና የጌሾ ማሳ ነበረ። ሁዋላ ግን ታላቅ ወንድሜ ጫቱን ሲቀምስ ተደረሰበትና እናቴ ጫቱን ነቃቅላ ጣለችው። በዚያን ቀን ምሽትም እናቴ በቁጣ እያበደች ሰብስባ እንዲህ

አለችን፤

“...ጫቱን ነቅዬ ጥፎዋለሁ። ጌሾውንም መብላት ከጀመራችሁ እሱም ተነቅሎ ይጣላል!”

እና ያን ቀን ከጀሚል ከተለያየሁ በሁዋላ ማሪዋና ለመቅመስ ወሰንኩ።

ጅላጅሉ ጀሚል ሃዩሎምን የሚያክል ግዙፍ ሰው ገድሎ ሲያበቃ፤ ስራ ውሎ እንደደሰመው ሰው ቤቱ ገብቶ እንቅልፉን የለጠጠው፤ “ማሪዋና ከቶ ምን ቢሆን ይሆን?”

በሶስተኛው ቀን ደብረዘይት ሄድኩና ገዙ አባነፍሶ የተባለ ደላላ አፈላልጌ ካገኘሁ በሁዋላ፤

“ማሪዋና እፈልጋለሁ” አልኩት።

የአድኦ ጥቁር አፈር ምን የማያበቅለው አለ?

ከማማሽ ሰአት በሁዋላ ከዝቋላ የአቦ ደብር የጓሮ እርሻ የተቀጠፈና ደርቆ፤ ደቆ በሲጋራ መልክ የተዘጋጀውን ምርጥ ማሪዋና በሶስት ብር ሸጠልኝ። አጠቃቀሙንም አሳየኝ። ሊሰማኝ የሚችለውን ስሜትና ማድረግ ያለብኝን ጥንቃቄም አብራራልኝ። ወደ አዲሳባ ተመልሼ ጎተራ አካባቢ መኪና ውስጥ ተቀምጦ ድራፍት እየጠጣሁ አደንዛዥ እፁን አጨስኩት። እንኳን ሃሺሽ ሲጋራ እንኳ የማጨስ ልምድ የለኝም። ዛሬም ድረስ ሲጋራ ካጠገቤ አትደርስም። እና ያን ቀን ትን እያለኝ እንደምንም ብዬ የተዘጋጀልኝን ሃሺሽ አጭሼ ጨረስኩት።

የተሰማኝ ስሜት እስከዛሬም ያስገርመኛል።።

(...እንደ ሽኮኮ ፈዝጌ ቀረሁ። እየቆየሁ ደግሞ ነቃ እላለሁ። ከአንድ ደቂቃ በፊት የፈፀምኩት እየጠፋኝ መልሼ እንደገና አስባለሁ። ማሰብ የጀመርኩትን አሳብ እንደመጫ እጣበቅበትና መልሼ ደግሞ እንደ ሽኮኮ ቅዝዝና ፍዝዝ ብዬ ሁሉንም ረስቼ እንደ አዲስ ሌላ ነገር ማሰብ እጀምራለሁ። የሚከታተሉኝ ሰዎች ያሉ መስሎ ተሰማኝ። አስተናጋጁ የድራፍቱን ሂሳብ ሊቀበል በመኪናዬ መስኮት በኩል ቆሞ ነበር። ለረጅም ጊዜ አፍጥጫ አየው ነበር መሰለኝ። ስለ ጊዜና ርቀት ርግጠኛ ሆኖ መናገርም አይቻልም። የድምፅ መጠንና ርቀቱ

ራሱ ይዛባል። የድራፍቱን ዋጋ ሲነግረኝ ድምፁ ከሩቅ የሚመጣ ድምፅ መስሎ ነበር የተሰማኝ። ለድራፍት አስተናጋጁ ስንት እንደከፈልኩት አላውቅም። ግን ከፍጹሞለሁ። እጄን ስዘረጋ ትዝ ይለኛል። ፈገግ ብሎ ነበር የተቀበለኝ። ወደ ቤቴ ያደረግሁት ጉዞ የኤሊ ጉዞ ነበር። ከባድ መኪኖች ከሁዋላ እላይ ላይ የሚወጡብኝ እየመሰለኝ መኪኖን ወደ ዳር እያወጣሁ አሳልፌያቸዋለሁ። አራተኛ ክፍለጦር አካባቢ ከሁዋላ የተገጨሁ መስሎኝ መኪኖን አቁሜ ዙሪያዋን ዳብሻታለሁ። ግን አልተጋጨሁም ነበር። የመኪኖች ጡሩንባ እንደ ከባድ መብረቅ እያስደነገጠኝ ሽምቅቅ እል ነበር። እንደ ቁራ ድንጉጥ ሆኛለሁ። ይባስ ብሎ በመጨረሻ መኖሪያ ቤቴ ጠፋኝ። መስቀል አደባባይ ፖስት ራንዴሹ አፓርታማዎቹ ላይ ነበር የመኖሪያ ቤቴ። እስጢፋኖስ ቤተክርስቲያን አጠገብ ቆሜ ብዙ በማሰብ ቤቴ መድረሴን አወቅሁ። ቀጥሎ መኪኖን በየት በኩል አስገብቼ ማቆም እንዳለብኝ መመራመርና ማሰላሰል ጀመርኩ። እንዲያውም ከመኪኖው ወጣሁና በእግር በመዘዋወር መግቢያዎቹን አጠናሁ። መኪኖን ሌባ ሊሰርቀኝ ይችላል ብዬ በማሰብ ደግሞ ቶሎ ተመለስኩ። ሌባ ትማዎቹን ቢሰርቀኝ ለፖሊስ መደወል እንዳለብኝ በማሰብ የፖሊስ ስልክ ቁጥር ይዜ እንደሁ ለማረጋገጥ ቦርሳዬን ሰፈትሽ ብዙ ቆየሁ። እሱን ደግሞ ተውኩትና ወደ እስጢፋኖስ ደጃፍ ሄጄ ተሳለምኩ። በመቀጠል መኪኖን በዝግታ ማቆሚያዋ ላይ አስገባሁዋት። ጠዋት ስታ ከጎጫማዬ አልጋዬ ላይ ትኝቼ ነበር...)

እንደነቃሁ መጀመሪያ ያደረግሁት የማታ ሁኔታዬን ለማስታወስ ጥረት ማድረግና በማስታወሻ ደብተሬ ላይ መመዝገብ ነበር።

ከዚህ ልምድ እስከዛሬም ሊገለጥልኝ ያልቻለው ነገር ቢኖር፣ ሰዎች ማሪዋንን በመጠቀም ሊያገኙት ስለሚችሉት የደስታ አይነት ነበር። የጫት ጥቅምና ጉዳቱ ግልፅ ነው። ጫት እንቅልፍን ያባርራል። ጊዜያዊ ጉልበት ይሰጣል። ትኩረትህን አሰባስቦ እንድታስብ ያደርጋል። በአንፃሩ ደግሞ የወሲብ ስሜትን በመግደል ወንዶችን ልፍስፍስ ያደርጋቸዋል። ለልብ በሽታም ያጋልጣል። ቋሚ ጫት ቃሚዎች የጫትን ጉዳት ቢያውቁም፤ ከጉዳቱ ይልቅ ከጫት የምናገኘው ጥቅምና ደስታ

ይበልጥብናል ብለው ጫት መቃማቸውን እንደሚቀጥሉ ግልፅ ነው። መጠጥና ሲጋራም ጥቅምና ጉዳታቸው በግልፅ ይታወቃል።

ስለማሪዋና ግን ሊገባኝ አልቻለም።

እኔ ያልገባኝ ነገር ይኖር ይሆን? አላውቅም። ወይስ የሚስማማውና የማይስማማው ሰው አለ? የሆነው ሆኖ እኔ ዳግም መኖሪያ ቤቴ ጠፍቶብኝ መቸገር ስለማልፈልግ አልተመለስኩበትም። ልቀምሰው የወሰንኩትም ጀሚል ሃይሎምን ለመግደል የገፋፋውን ስሜት ለማወቅ ብቻ ነበር። የኦርቶዶክስ ቤተክርስቲያናት ማሪዋናን መጥነው በመጠቀም በቅዳሴ ወቅት ጥቅም ላይ ያውሉታል። ዝቋላና አክሱም ላይ ይህን እንደሚያደርጉ እኔ በግል አውቃለሁ። ከእባብ መርዝ መድሃኒት ቢሰራም እባብ ከነደፈህ ግን ትሞታለህ። በጀሚል ሰውነት ውስጥ የተሰራጨው ማሪዋና እባብ ሆኖ ሃይሎምን ነድፎ ገደለው።

ጀኔራል ሃይሎም ከተገደለ በሁዋላ አሟሟቱን በተመለከተ የተለያዩ ወሬዎች ተናፍሰዋል። በተለይም የኢትዮ - ኤርትራ ግጭት ሲከሰት የሃይሎም አሟሟት ፖለቲካዊ መልክ ይዞ ነበር። ግጭቱ ይፋ ከሆነ በሁዋላ ጀሚል ያሲን ባፋጣኝ ተገደለ። ዜናውም ለፕሮፓጋንዳ ፍጆታ ዋለ። ጀሚል ያሲን ኤርትራዊ ስለመሆኑም በተለያዩ ዘዴ በስፋት ተወራ። ተያይዞም “ሻእቢያ በጀሚል በኩል ሃይሎምን አስገደለ” የሚል ሹክሹክታ ተሰማ። ሰንበትበት ብሎ ደግሞ የኢትዮጵያ የደህንነት መስሪያ ቤት ባልደረባ የሆነ አንድ የህወሃት ካድሬ እነ መለስ ዜናዊ በተቀነባበረ ሴራ ሃይሎምን እንዳስገደሉት በሻእቢያ ፊደላት ሰፊ ትንታኔ ሰጠ።

ሁለቱም ዘገባዎች ግን ለፕሮፓጋንዳ ፍጆታ ብቻ የዋሉ ፍፁም ፈጠራዎች ነበሩ። በመሰረቱ ጀሚል ኤርትራዊ ብቻ አልነበረም። ሃይሎምም ኢትዮጵያዊ ብቻ አልነበረም። የሁለቱም ወላጅ እናቶች ኤርትራውያን ሲሆኑ፣ የሁለቱም አባቶች ደግሞ ሽሬ አካባቢ የበቀሉ ኢትዮጵያውያን ናቸው። ሃይሎም ትግራይ፣ ጀሚል ኤርትራ ተወልደው አድገዋል።

በዘመናችን አያሌ የሚያስተክዙና የሚያሳዝኑ የዘረኝነት ቅስቀሳዎች ተካሂደዋል። በዘመናችን ከሚያስታርቁ ይልቅ የሚያለያዩ መርዞች በብዛት ተረጭተዋል። የሃይሎምና የጀሚል አጀንዳ ከሚጠቀሱት ለማለያየት ከዋሉ መርዞች አንዱ ነው።

‘ዝሆኖች ሲጣሉ ሳሩ ይጎዳል’ ይባላል። ሳር ግን ይጎዳል እንጂ አይሞትም። ዝሆኖች ገለል ካሉ ሳሩ እንደገና ያብባል። ህዝብ ማቋረጫ እንደሌለው የሳር መስክ መልካምና ውብ ነው። ሳር ድንበር የለውም። የኢትዮጵያና የኤርትራ ህዝቦች የመፋቀር እንጂ የመገዳደል ፍላጎት ሊኖራቸው አይችልም። እናም በዚያን ቀን ሃሎምና ጀሚል ለመገዳደል ቀጠሮ አልነበራቸውም።

የጀሚል ጅላጅልነትና ማሪዋና ተባብረው ሃሎምን ገድለውታል። ጀሚል አስመራ ኮምቦሊ በተባለ ትምህርት ቤት ሲማር ጀምሮ ማመዛዘን የጎደለው፣ ስሜቱንም መግዛት የማይችል ጅላጅል በመሆኑ ብቻ ይታወቅ እንደነበር አብረውት የተማሩት ይናገራሉ። ወላጆቹ መልካም ሰዎች ሲሆኑ፣ የቆዳ ፋብሪካ ባለቤት የሆኑ ባካባቢያቸው የተመሰገኑ ዜጎች ናቸው። ጀሚል ማንንም አይወክልም። እንኳን ወላጆቹን ራሱንም አይወክልም።

በርግጥም በዚያን ቀን ሃሎምና ጀሚል ለመገዳደል ቀጠሮ አልነበራቸው። ሃሎምና ፕሮፌሰር እንድርያስ ደንገዝገዝ ባለው ክለብ ውስጥ ጥግ ይዘው እየጠጡ ነበር። በርግጥ ብቻቸውን አልነበሩም። ሁለቱም እንግዶች ይዘው ነበር። ጀሚል ያሲንም በሌላ ጥግ ከጓደኞቹ ጋር እየጠጣ ነበር። እንደተለመደው ማሪዋና ወስዶአል። የሚያስበውን እየረሳ፣ የረሳውንም ለማስታወስ እየቃዠ በመጠጣት ላይ ሳለ ሃሎምን በሩቅ ያየዋል። ከመቀመጫው ተነስቶ በመሄድ ሃሎምን ሊያናግረው ይሞክራል። ሃሎም ከእንግዳ ጋር ስለነበር የጀሚልን የተጋነነ ሰላምታ በደስታ ሊያስተናግድ አልቻለም። ጀሚልን ችላ ይለዋል። ደግሞም አያውቀውም። ሃሎም ችላ ሲለው ጀሚል ወደ መቀመጫው ተመለሰ። ሆኖም እንደገና በማሪዋናው ተገፋፍቶ ወደ ሃሎም በመሄድ ይጨቀጭቀው ጀመር፤

“ረሳሽኝ ወይ!? የአራንሺ የልጅ ክርስትና ላይ ተዋውቀን ነበር!” ይለዋል።

ሃሎም በትእግስት ከቆየ በሁዋላ፣ እንዲሄድለት ጀሚልን ጠይቆት ነበር። ጀሚል ፈቃደኛ ባለመሆኑ ሃሎም የመጨረሻውን ርምጃ ወሰደ። በማሪዋና የተጀነጀውን ፎኬፎል ሰው ወደ ደጅ ይዞት ከወጣ በሁዋላ እንደ ጭሎ ሁለት ቆንጆ ቆንጆ ጥፊዎችን አቀመሰው። እናም ወደ ፕሮፌሰር እንድርያስና

ወደ እንግዶቹ ተመለሰ። ከዚያ በሁዋላ ለጀሚል አመራር ይሰጥ የነበረው ማሪዋና ነበር። ሰው ልኮ ሽጉጡን ከቤቱ ካስመጣ በሁዋላ ማሪዋናውን እየማገ ሃየሎም እስኪወጣ ጠበቀው። እናም ገደለው። የጀሚልና የሃየሎም የመጠፋፋት የህይወት ታሪክ ይቺው ብቻ ነበረች። ከዚህ በላይ መጨመር የሚቻለው አራት ነጥብን ብቻ ነው። አራት ነጥብ!

ሃየሎም አርአያ አዲነብሪኢድ (የነብር እጅ) በተባለችው የትውልድ መንደሩ ድንቅ ሃውልት ቆሞለታል። በርግጥ ዛሬ ሃየሎም የታገለለት ቅን አላማ ተጠምዝዞ የግለሰቦች መጠቀሚያ ቢሆንም የሃየሎም የትግል አስተዋፆ ግን ምንጊዜም ተከብሮ ይኖራል። ሰው ፈራሽ ስጋ ነው። በህይወት ዘመኑ የፈፀማቸው በጎ ተግባራት ግን ዘወትር ህያው ያደርጉታል....

- 29 -

አንድ አፍ - ጠባብ ጉሮሮ

አዝመራችሁን ወፍ አይቀምሰው፤
የለማኝ አቁፋዳ አያውቀው፤
እንደሌላው አንድ አፍ ሲፈጥርላችሁ፤
ያን ጊዜ ነው የተበደላችሁ፤
ያዝመራችሁን እንዳትበሉ - የጉሮሮአችሁ ጥበቁ፤
ያላችሁን እንዳታድሉ - የእጃችሁ እጥረቱ፤
ዝናብ ቢኖር በእጃችሁ፤
ምን ያደርጋል?
አንዲት ጠብታ ሞታችሁ!

(ግጥም - ደበበ ሰይፉ)

ጭስ ካለ እሳት አለ ይባላል።

በርግጥ አባባሎችን በመያዝ ብቻ የጨሰውን ሁሉ እሳት ነው ማለት ስህተት ይሆናል። የኢህአዴግ የፖሊት ቢሮ አባላት በሚሊዮናት የሚገመት ገንዘብ በሩቅ ምስራቅና በአውሮፓ ባንኮች ማከማቸታቸው በተለያዩ መንገዶች ሲገለፅ ቆይቶአል። “ትንሳኤ” የተባለው ሬድዮ ይህን የሚገልፅ ዝርዝር መረጃዎችን በማቅረቡ እነ መለስ፣ እንደ እሳት እየነደዱ፣ እንደ ጭስ እየጨሱ የሬድዮ ጣቢያውን ሰዎች እስከ መክሰስ ድርሰው

ነበር። በተመሳሳይ ethiopianreview.com የተባለው ታዋቂ ድረገፅም የወያኔን ቁስል በሚያሳምም መልኩ እየነካ በማስቸገሩ የኢህአዴግ መሪዎች የድረገፁን ባለቤቶች በአንደኛ ደረጃ ጠላትነት መዝግበው ይዘዋቸዋል። “ጭስ ካለ እሳት አለ” የሚለው አባባል ሳይዘነጋ የማውቀውን ልናገር።

በመሰረቱ የኢህአዴግ ፖሊት ቢሮ አባላት በውጭ ሃገራት ባንክ በውጭ ምንዛሪ ያስቀመጡትን የገንዘብ መጠን ለማወቅ በጣም አስቸጋሪ ይሆናል። የኢህአዴግ ፖሊት ቢሮ አባላት የሚታሙባቸው የኤጄሮችና የአውሮፓ ባንኮች የደምበኞቻቸውን መረጃዎች በቀላሉ የሚሰጡ አይሆኑም። ትንሳኤ ሬድዮ የነገረንን የገንዘብ መጠን ማረጋገጥ ባልችልም፣ ሬድዮው ትክክል የመሆን እድል እንዳለው የሚጠቁሙ ፍንጮችን ማንሳት ግን የሚገድ አይሆንም።

ምርጫ 97 ወደ ተቃዋሚዎች ባዘነበለ ጊዜ አብዛኞቹ የፖለቲካ ቢሮው አንጋፎች ሻንጣ ማሰር ጀምረው እንደነበር በቂ መረጃዎች አሉ። በስደት ሆኖ እንደሰማሁት ሹማምንቱ የግል ቤቶቻቸውን ከማከራየት አንስተው፣ ሚስትና ልጅን እስከ ማሸሽ ደርሰዋል።

በወቅቱ የመለስ ዜናዊ ባለቤት ልጆቿን ይዛ ወደ ለንደን አቅንታ ነበር። የተሰጠው ምክንያት “ልጆቹ ከጫጫታው ገለል ብለው እንዲቆዩ” የሚል ሆነ። “ዘመኑ ምናለኝ - ዘመኑ ወርቅ ነው” ብላለች አስቴር አወቀ። በጥይት የሚገደሉ ህፃናትንና ጫጫታ የከበዳቸው ህፃናትን ጎን ለጎን አስቀምጣችሁ ይህቺን አለም ታዘቧት። የስዩ አብርሃ ልጆች ደግሞ፣ “የአስር አመት የኤሌክትሪክ ሂሳብ አልከፈላችሁም” በሚል መብራት ተቋርጦባቸው የትምህርት ቤታቸውን የቤት ስራ ለመስራት ሻማ ፍለጋ ላይ ነበሩ።

(ስዩና መለስ ሁለቱም የህክምና ተማሪዎች ነበሩ። አብረው ወደ ትግል ወጡ። መለስ ፖለቲካውን፣ ስዩ ውትድርናውን ተከፋፍለው በመምራት ደርግን ገለበጡ። ከድል በሁዋላ የካስትሮና የፔፕሴራ ችግር ጊዜውን ጠብቆ መጣባቸው። ስዩ ግን እንደ ጅ መሄጃ አልነበረውምና በአንድ አገር ውስጥ የሁለት አለም ሰዎች ለመሆን በቁ!)

በምርጫ 97 ታሪካዊ እለት ዋዜማ የዶላር ምንዛሪ ዋጋ አሻቅቦ ነበር። ባለስልጣናቱ የሽሽጉትን ብር ሁሉ በዶንያ እየያዙ ዶላር ፍለጋ ተቅብዝብዘዋል። ጥቂት የማይባሉ ባለስልጣኖች ልጆቻቸውንና ሚስቶቻቸውን የምእራብ ሃገራትን ዜግነት ያስያዙ ሲሆን፤ የማይሰንፉባት ተግባራቸው ደግሞ ምንጊዜም ሺዛ ማደስን ነው።

የኢትዮጵያ ህግ ድርብ ዜግነትን አይፈቅድም። ይህ ህግ ግን ለባለስልጣናቱ አይሰራም። ብዙዎች ባለስልጣናት የሚስቶቻቸው መውለጃ ሲቃረብ አሜሪካ ሄደው እንዲወልዱ ያደርጓቸዋል። ህፃኑ ማሙዬ ከእናቱ ጋር አሜሪካዊ ይሆናል። አባት ደግሞ የኢትዮጵያ ባለስልጣን። የከንቲባ ኩማ ደመቅሳ ሁሉም ልጆች አሜሪካ ነው የተወለዱት። ባጫ ደበሌ ደግሞ ሚስቱ አሜሪካዊ ትሆንለት ዘንድ በምክክር አስኩብልሎአታል። ከአዲሳባ በሚላክ ዶላር እየኖረች፤ ኢህአዴግን አውግዞ የፖለቲካ ጥገኛነት ትጠይቃለች። “ንዶች” እና “ብዶች” እግራቸው እስኪቀጥን የሚያገለግሉት “አብዮት” ኮፍያው ሲወልቅ ቃቂቻው እንዲህ ርቃኑን ይቀራል።

እነዚህ የጠቀስኳቸው ሹማምንት ዝርክርኮች ስለሆኑ ምስጢራቸው በየሜዳው ወድቆ ተገኘ እንጂ፤ የህወሃትና የብአዴን አመራር አባላትም በተመሳሳይ በአብዮታዊ ቅሌት የተጀቦኑ ናቸው።

በስደት ሆኜ እንደተከታተልኩት፤ የዋናው ሰውዬ ባለቤት ራሷ ከጫት ንግድ እስከ ባጃጅ የህንድ ባለሰብት እግር መኪኖች ንግድ ድረስ ታጣድፈዋለች። መነገድ መብቷ ነው። በመንግስት ስልጣን ከለላ አትራፊ መሆን ግን ወንጀል ነው። ያለቀረጥ ማስገባት፤ በተፅእኖ መሸጥ፤ የመከላከያን ሰውና ንብረት ለግል ቢዝነስ ማዋል ሁሉ ወንጀሎች ናቸው። የሃረር አካባቢ ገበሬዎች ለመለስ ሚስት ጫት ላለመሸጥ ባመፁ ጊዜ፤ ጄኔራል ባጫ ደበሌ ሰራዊት ልኮ ገበሬው ላይ ዘምቶአል። የኢትዮጵያ ሰራዊት ሁሉ እንደሚያቀው ጄኔራል ባጫ ደበሌ በውትድርና ታሪኩ ለመጀመሪያ ጊዜ የራሱን የካርታ ንድፍ ስሎ ውጊያ የመራውም ያልታጠቁ የምስራቅ ገበሬዎች ላይ ነው።

በኒውዮርክ የሱዳን የተባበሩት መንግስታት አምባሳደር ከትግሉ ጊዜ ጀምሮ የመለስ የቅርብ ወዳጅ የነበረ ሲሆን፤

ለመለስ ዜናዊ ቤተሰብ የሚያገለግሉ ቪሳዎችን በመግዛትና በማዘጋጀት ተልእኮውን በታማኝነት የፈፀመ ንድ ነው። ቀዳሚ እመቤት የቢዝነስ ሰው መሆኗን ካወጀች ወዲህ ግን የሱዳናዊውን ስራ ራሷ ተረክባ ታጣጥፈው ይዛለች። ይህን ማስታወሻ በመጫር ላይ ሳለሁ እንኳ፣ የመኖሪያና የንግድ ህንፃዎችን በዋሽንግተን ዲሲ፣ በአሃዮ፣ በኮሎራዶና በካሊፎርኒያ ግዛቶች መግዛቷ ተሰምቶአል። ቀዳሚነቷ በእመቤትነት ብቻ ሳይሆን በሃብት ጭምር መሆኑን እያስመሰከረች ትገኛለች።

“ዲንሾ” ተብሎ ስለሚታወቅ የንግድ ኩባንያ ታውቃላችሁ? የአህዴድ ንብረት ነበር። ዛሬ ህይወት የለውም። ባይቀበርም ሞቶአል። ታሞ አይደለም የሞተው። ባልታሰበ አደጋ ነው ህይወቱ ከዚህ አለም የተለየችው። የዲንሾ ገዳይ ስዬ አብርሃ ይባላል። ህወሃት “ጉና” የተባለ የንግድ ድርጅት ሲያቋቁም፣ ብአዴን “አምባሰልን” አህዴድ “ዲንሾ”ን በመመስረት ነበር ንግድ የጀመሩት።

ደርግ የወደቀ ሰሞን ከኢሊባቡርና ከወለጋ የተገኘ ሶስት ዶንያ ገንዘብ ኩማ ደመቅሳ ቢሮ ይደርሳል። ያ ገንዘብ አድራሻውን ሳይናገር የመሰወሩ ነገር በዚያን ሰሞን ሲከካ ሰንብቶአል። ወሬው ሲቦካ ታዲያ እነ ኩማ ይደናገጡና በገንዘቡ “ዲንሾ”ን እንዳቋቋሙበት ግምገማ ላይ ይገልፃሉ። እኔ በወቅቱ እንዲህ ያሉ ወሬዎችን ችላ ብዬ ማለፍ የማልወድ ችኩና ነገረኛ ነበርኩና ዲንሾ የተቋቋመበት ካፒታል ከየት እንደተገኘ ስፈለፍል፣ ዲንሾ ከኢትዮጵያ ንግድ ባንክ 600 ሚሊዮን መበደሩን ደረስኩበት።

ጭስ ካለ እሳት አለ።

ኩማ ይህን መሰል ወሬዎች እንዳይወጡበት ስለሰጋ ግርማ የተባለ ታናሽ ወንድሙን የዲንሾ ስራ አስኪያጅ አድርጎ ሾመው። ወንድምየው ደግሞ ጊዜውን ተጠቀመበት። “ሲሾም ያልበላ” የሚለውን በስራ ላይ አዋለ። የበላውን በልቶ ሽው አለ፣ ወደ አሜሪካ። ዲንሾ ከእዳ ወደ ኪሳራ መንፈቀቅ ሲጀምር ባለሙያ ፈለጉና ሾሙበት።

ዱባለ የተባለ የባንክ ገዢ የነበረ ሰው ዲንሾን ተረክበ። ዱባለ በጣም ጎበዝ ባለሙያ ነበር። ዲንሾን አነቃነቀው። 200 አውቶብሶች እንዲገዙ ትእዛዝ ሰጠ። ይህ ወሬ ስዬ ጆሮ ደረሰ። ስዬ “ሰላም የአውቶብሶች ማህበር” የተባለውን መስርቶ ነበርና

ተቀናቃኝ ሲመጣበት “የኢህአዴግ የልማት ድርጅቶች ቦርድ ሰብሳቢ” የሚል ስልጣን ለራሱ ይሰጥና የአምባሰልና የዲንሾን ስራአስኪያጆች ስብሰባ ይጠራል። ስዬ ከሚታወቅበት ጠባዩ ዋናው ለጣፊነቱ ነው። ቃል በቃል ዱባለን እንዲህ አለው፤

“እኛ (ህወሃት) የሰላም አውቶብስ ማህበርን ስላቋቋምን እኛስ ከማን እናንሳለን በሚል ነው አውቶብሶቹ እንዲገዙ ያዘዘው?”

ዱባለ ትንፋሹ ቢቋረጥበትም ጆሮው መስማቱን ግን አላቆመም፤ አያይዞ ስዬ እንዲህ አለው፤

“ባስቸኳይ የታዘዘው የአውቶብስ ስራ ይቋረጥ!”

ዱባለ ትእዛዙን ለማቋረጥ ወደ ካምፓኒው ደወለ። 50 አውቶብሶች ተሰርተዋል። እነሱን መረከብ ግዴታ ሆነ። የቀሪው 150 አውቶብስ ስራ ኪሳራው ተከፍሎ ውሉ ተሰረዘ። የተመረቱት አውቶብሶችም ለሰላም ማህበር እንዲሰጡ ስዬ ቀጭን ትእዛዝ ሰጠ። ዲንሾ በዚያኑ ሰሞን መሞት ጀመረ። ዱባለ የሞቀ የስራ ወኔው ከተኮማተረ በሁዋላ፤ ሞጆ ላይ ስጋ ቤት ከፍቶ ዲንሾን ሊያጠናክር ሞክሮ ነበር። ግን ቢሮ መግባቱን ትቶ እዚያው ስጋ ቤት ቁጭ ብሎ ጥብስና ጥሬ እያስቆረጠ መብላት በመጀመሩ ዱባለ አእምሮውን እንደሳተ ታወቀ። ኩማ ከስራው አንስቶ ወረወረው። የባንክ ገዢ የነበረው ድንቅ ባለሙያ በየጠንቋዩ ቤት እየዞረ ጫት እየተቃመ ይፀለይለት ገባ።

“ምን ሆኖ ታመመ?” ብዬ ጠይቄ ነበር በወቅቱ።

“ሌሊት የስዬን ስም እየጠራ ይቃዣል” ብለው አሳቁኝ። በርግጥ ነገሩ ያሳዘናል እንጂ አያስቅም። እኔ ግን በሳቅ ነው የፈነዳሁት።

ስዬ ከተወገደ በሁዋላ ጤንነቱ ይመለስለት አይመለስለት ግን አላውቅም። ዲንሾ ዛሬ ከሞቱት በላይ፤ ካልሞቱት በታች ሆኖ ወደ ጫት ሱቅነት ተለውጠዋል።

(በነገራችን ላይ በሺህዎች የሚገመቱ የቅንጅት ደጋፊዎች እየታፈሱ ወደ ዴሞሳ ሲሳኩ፤ የማንንዙን ስራ የተረከበው “ሰላም የአውቶብስ ማህበር” ሲሆን፤ ለአገልግሎቱም በሚሊዮናት ከመንግስት ተከፍሎታል።)

ይህን የሚያነብ አንድ ሰው እንዲህ ይለኝ ይሆናል።

“መሪዎች ሁሉ ዘራፊዎች ናቸው! ምን አዲስ ነገር ነገርከን? እናስ ምን ይጠበስ?”

ወዳጆቼ ሆይ!

ምንም የሚጠበስ ነገር አንጠብቅም። እኛው ራሳችን እየተጠበሰን ነው። ከትውልድ ትውልድ፣ እስከመቼ ልጆቻችንን እንደምናስጠብስ ግን የማሰብ ግዴታና መብት አለን። ጃንሆይ በሚሊዮናት ዘረፉ ተባለ። ያም ከጊዜ ጋር ተረሳ።

መንግስቱ ሃይለማርያም የበቆሎ እርሻ ገዛ፣ ጋዳፊና የኩዌት መንግስታት ለሃገሪቱ የሰጡትን ወደ ኪሱ ጨመረ፣ አዲሳባ ላይ ከውጭ ዜጎች በዶላር የሚገባውን የቤት ኪራይ ወደ ግል ካዝናው ከተተ፣ ፈላሻዎችን ሸጠ፣ ከዚያም ባለቤቱ የተበላሸ ትንባሆ እንዲገዛ በመፈረም ሰባት ሚሊዮን ዶላር አተረፈ ተባለ። ያን ሁሉ አወገዝንና እሱም ተረስቶ እዚህ ደረሰን።

አሁንም መሪዎች በነባሩ ሃዲድ ላይ ጉዞ ቀጥለዋል።

እኔ በጃንሆይ ዘመን ነው የተወለድኩት። መንጌ ቴክሲ ጃንሆይን በትራስ አፍኖ ገድሎ፣ ቢሮው ወንበሩ ስር ሲቀብራቸው ያኔ እኔ የስድስት አመት ልጅ ነበርኩ። በደርግ ዘመን ደግሞ ወጣት ነበርኩ። በወያኔ ዘመን ጋዜጠኛና ባለስልጣን ሆንኩ። ይህን ስፅፍ የ40 አመት ሰው ስሆን፣ ተራ ስደተኛ ነኝ። እንደ ግለሰብ ተጠቃሚ የሆንኩት በወያኔ ዘመን፣ የተጎዳሁት ደግሞ በደርግ ስርአት ቢሆንም፣ ሚዛናዊ ሆኜ ማሰብ ግን እችላለሁ። በቅርቡ ሶስቱ ተከታታይ መንግስታት በምን እንደሚለያዩና በምን እንደሚመሳሰሉ ለመፃፍ ሞካክሬ ሳልገፋበት ቀረሁ።

ዘውዳዊው የጃንሆይ አገዛዝ ፊውዳላዊ ባህሉን ጠብቆ ሃገሪቱ አንድ ደረጃ ላይ እንድትደርስ ይመኝና ከልቡ ይሰራ ነበር። ደርግ ተፈጥሮውና አቅሙ አይፈቅድለትም ነበርና እንደ ዘመን “የጨለማው ዘመን” ተብሎ ቢዘለል ይሻላል። ወደ ኢህአዴግ ፈጣሪዎች ስንመጣ አገሪቱን የትም ለማድረስ ምንም ህልም እንደሌላቸው እንረዳለን። ህልም አልባ የሆኑት ባለማወቅ አለመሆኑ ሲታሰብ ደግሞ ስጋት ይለኮስብናል። ቢያንስ የተሻለች አገር ፈጥረው “ለልጆቻችንና ለሰማችን” የሚሉ አይነት ሰዎች እንኳ ሊሆኑ አልቻሉም። አፄ ዮሃንስ፣ “አንድ ሃይማኖት፣ አንድ ሃገር” የሚል ህልም ነበራቸው። ለዚህም ሲሉ ህይወታቸውን

ሰጥተዋል። ቴዎድሮስና ሚኒሊክም የተሳሳተ አያያዝ ተጠቀሙ ቢባልም እንኳ፤ “የተማከለ አንድ አስተዳደር ያለው ሃገር፤ እውቀትና ቴክኖሎጂ ማስፋፋት” የመሳሰለ ራእይ ነበራቸው።

“የኢህአዴግ ራእይ ምንድነው?” ብዬ ራሴን ስጠይቅ ግን መልስ አላገኝለትም። ብዙዎች ልክ እንደኔ በኢህአዴግ ተፈጥሮ ላይ ግራ ሲጋቡ ታዝቤያለሁ። የኢህአዴግ የፖለቲካ ባህል በፍፁም የማይገባቸው ጥቂት አይደሉም። በርካታ የኢህአዴግ ታጋዮችና አባላት የተደራጁበትን ድርጅት ምንነት ሳያውቁ፤ የራሳቸውን ጥቅም ሲጎዱ ይታያሉ። ኢህአዴግ ዘላቂ አላማ ያልነበረው፤ እደርስበታለሁ ብሎ ያስቀመጠው ግብ የሌለው ቡድን መሆኑን ብዙ የፖለቲካ ሰዎች የሚፅፉትን ስጦራጥር ቆይቼ ነበር። ለአሰርት አመታት ያገለገልኩት ግንባር ባንድ ቃል የብልጣብልጦች ማህበር የመሆኑ ጉዳይ ግን አሳዛኝ እውነት ነበር። በስልጣን እስካለን ድረስ ገዝተንና በልተን፤ ከኛ በሁዋላ ሃገሪቱ ብትበታተንም ትበተን፤ የሚሉ ሃላፊነት የማይሰማቸው፤ የጮሌዎች እድር መሆኑን ዘግይቼ በመገንዘቤ ለራሴ አዝናለሁ።

የኢህአዴግ ሰዎች ቅንጣት ታህል የሃገር ፍቅር ስሜት የሌላቸው መሆናቸውንም በድርጊታቸው ማረጋገጡን ተያይዘውታል። “ልጆቻችን!” ብለው ሲናገሩ ከሚስታቸው የወለዷቸውን ልጆች እንጂ፤ የሃገሪቱን ልጆች አይደለም። ይህም ራእይ አልባ ያደርጋቸዋል። ባህርያቸው የተወለዱበትን ብሄር ቀርቶ ልጆቻቸውን እንኳ መወከል አያስችላቸውም። ልጅ በአባቱ ከሚያፍር ባይወለድ ይሻለዋል። “የእገሌ ልጅ ነኝ!” ብሎ ባደባባይ መናገር ያልቻለ ልጅ በስሙ የተቀመጠ ሚሊዮን ዶላር ቢታቀፍ፤ የስጋ እንጂ የመንፈስ ምግብ ሊሆነው አይችልም።

“ትንሳኤ” ሬድዮ ባቀረበልን መረጃ መለስ ዜናዊ ጭስ በጭስ እስኪሆን የተቆጣው፤ በውጭ ሃገር የተቀመጠ ገንዘብ ጉዳይ በዙሪያው ያሉትን ሹማምንት ሁሉ ቀልብ የሚሰብ በመሆኑ ነበር።

የህወሃት አባላት ሁሉ የሚያውቁት አንድ እውነት አለ። በትግሉ ወቅት ከአባላትና ከደጋፊዎች የተሰበሰበ፤ ወያኔን ሲያስታጥቁ ከነበሩ የውጭ መንግስታት የተቸረ፤ ለመሳሪያ መግዣ ተብሎ የተሰጠ ገንዘብ ሁሉ ውጭ ሃገር በሚገኙ

አካውንቶች እንደተቀመጠ ቆይቶአል። በውጭ ሃገር ከሚንቀሳቀሱ የወያኔ የንግድ ድርጅቶች የተገኙ በቢሊዮን የሚገመቱ ገቢዎችም ወደ ሃገር ውስጥ አልገቡም። “በትግሉ ዘመን ባፈራነው ገንዘብ ኤፌርትን አቋቁመናል” እያሉ ቢናገሩም ይህ እውነት አይደለም። ኤፌርት የተቋቋመበት ካፒታል ወያኔ አባይን ከተሻገረ በሁዋላ ምእራብ ኢትዮጵያ ከነበሩ ባንኮች፣ ከመከላከያና ከደህንነት መስሪያ ቤቶች በተገኘ ገንዘብ መሆኑን በቅርብ የማውቀው ነው። በትግሉ ወቅት በደርግ ግፊት ስርአት ላይ የዘመተው ታጋይ በደሙ ካመጣው ገንዘብ መቋቋሚያ እንኳ አላገኘም። የምስክር ወረቀት እየተሰጠው ተሸኝቶአል። “ትንሳኤ ሬድዮ” የጠቀሳቸው በውጭ ሃገራት የተከፈቱት የባንክ አካውንቶች እየሞሉ በመሄድ ላይ ሲሆኑ፣ በአምባሳደር ብርሃኔ ገብረክርስቶስ አስፈፃሚነት በስብሃትና በመለስ ፊርማ ይንቀሳቀሳሉ። ይህ ገንዘብ በግልፅ አሰራር አይተዳደርም።

የህወሃት የውጭ ሃገራት አካውንት በግልፅ አሰራር እንደማይንቀሳቀስ አንዳንድ አስረጅ ማቅረብ ይቻላል። ህወሃት በአየርላንድ፣ በለንደንና በኒውዮርክ አካውንት እንዳለው ይታወቃል። በትግሉ ወቅት ከሊባኖስ፣ ከሶሪያ፣ ከሱዳንና ከመሳሰሉት መንግስታት ለመሳሪያ ግዢ የተቸሩ ገንዘቦች ወደ ለንደንና ኒውዮርክ ገቢ ሆኑዋል።

ብርሃኑ ገብረክርስቶስ የህወሃት ማእከላዊ ኮሚቴ አባል ነው። በአሜሪካና በስዊዘርላንድ የኢትዮጵያ አምባሳደር ሆኖ አገልግሎአል። ወይም እያገለገለ ነው። በአንድ ወቅት በአምባሳደሩ ስም በኒውዮርክ አካውንት በሚሊዮናት የሚቆጠር ዶላር ተቀምጦ ነበር። ሰይጣን መቼም አሻጥረኛና ሸረኛ እንደመሆኑ፣ አንድ ተንኮል ያቅድና ጉድ ሰራቸው። ሶሎሚ ታደሰ የተባለች ሴት በአሜሪካ የኢትዮጵያ ኤምባሲ ተቀጥራ በመስራት ላይ ሳለች፣ ከአምባሳደሩ ጋር በጥሩ ሁኔታ ተቀራርባ ኖራለች። በመቀጠል ሶሎሚ በአምባሳደሩ መልማይነት ማስታወቂያ ሚኒስቴር ላይ ተሾመች። ከቀዳሚ እመቤት ጋር የጎረጥ እስኪተያዩ ድረስም አዲሳባን ነገሰችበት። ቅፅል ስሟ እቴጌ ጣይቱ ሆነ። “ሁሉም ቦታ ሶሎሚ አለች” እያለ ጋዜጠኛው ተሳለቀ። ሶሎሚን በግል አውቃታለሁ። የሰለጠነች ጎበዝ ባለሙያ ናት። የተሾመችው ከችሎታዋ በላይ አይደለም። ይገባታል! ዋናው ችግር ሰይጣን የተባለው ሰይጣን፣ በሶሎሚና

በአምባሳደሩ ግንኙነት ላይ ብዙ ያልተረጋገጡ ወሬዎችን ማስወራት መጀመሩ ነበር። ወሬው ሺዛ አስመትቶ፣ ትኬት ቆርጦ አሜሪካ፣ ከአምባሳደሩ ሚስት ጆሮ ደረሰ። ትዳር መበተን የሰይጣን ዋና ስራ ነውና ባልና ሚስት ተጋጩ። ሚስት ፍቺ ጠየቀች። ተያይዞ ያልተጠበቀ ችግር ተከተለ። ሚስት በአምባሳደሩ ስም ስለተቀመጠው ገንዘብ ታውቅ ነበር። “ከባሌ ጋር ያፈራሁትን ገንዘብ መካፈል እፈልጋለሁ” ስትል አሜሪካ ላይ ፍርድ ቤት አመለከተች። አምባሳደሩ ደንግጦ ወደ መለስ ዜናዊ ይደውላል። ሚስትየዋ ለቅርብ ሰዎች እንዳጫወተችው፣ መለስ ደውሎ ቢያነጋግራትም ሳይግባቡ ይቀራሉ። እልህም ነበርና “ወይ ፍንክች” ትላለች። እንመለስ ወሬው ወደ ህወሃት አባላት ጆሮ እንዳይደርስ ስለሰጉ ወደ መስማማቱ አዘነበሉ። ጀግናይቱ በአሜሪካ ህግ መሰረት በባሏ ስም ከተቀመጠው ገንዘብ ግማሹ ተሰጣት። በአናቱ ካሳ ተመረቀላት። አንድ የኢህአዴግ አባል ይህን ሲያነብ፣ “በርግጥ ይህን ሁሉ የሚፈፅሙት የኔ መሪዎች ናቸውን?” ብሎ ማመን በመቸገር እንደሚንቀጠቀጥ አውቃለሁ። ይህን እውነት ለህዝብ አለማድረስ ራሱ በወንጀል መተባበር ስለሚሆን ሁሉን ፅፌላችሁዋለሁ...

ደቡብ አፍሪቃ በስደት ከከተምኩ በሁዋላ፣ ለጥቂት ሳምንታት እረፍት ሃራሬ ዚምባብዌ ሄጄ ነበር። ኮሎኔል ግርማ በተባለ ሰው በኩል በአጋጣሚ የመንግስቱን ወንድም፣ ጥላሁን ሃይለማርያምን ተዋወቅሁትና ቁጭ ብለን ብዙ አወራን። በወሬ ወሬ የተረዳሁት አንድ እውነት ነበር። ይህም ከመንግስቱ ልጆች አንዱ ዶክተር ትእግስት ሃበሾችን ያለማየት ፍላጎት ማዳበሯን ነበር። ይህቺ ልጅ አበሻ ለማየት ለምን ጠላች? ወገኖቿ ነን። ምን አደረግናት? አባቷ ገደለን፣ ዘረፈን እንጂ እኛ አልበደልንውም? ምን ሆነ ነው አምርራ አበሻን የምትጠላውና ከአበሻ የምትሸሸው? ብዙ ምርምር አያስፈልገውም። በአባቷ ታሪክ አፍራለች። የተረጋገጠ መረጃ ባይኖረንም መንግስቱ ሃይለማርያም ለልጆቹ የሚያወርሳቸው በሚሊዮናት የሚገመት ዶላር ሊኖር ይችላል። ልጆቹ ያሻውን ያህል የዶላር ክምር ቢሸከሙም የመንፈስ ምግብ ሊሆናቸው ከቶ አይችልም። ገንዘብ ብቻውን ርካታን ሊሰጥ አይችልም። በመሆኑም ከወገኖቻቸው የሚሸሹ ልጆችን መውለድ ያሳፍራል እንጂ አያከራም።

የጠቅላይ ሚኒስትራችን ልጅ ሰምሃል ትባላለች።

የበረከት ወንድ ልጅ ደግሞ ኮበሌ ይባላል። መለስና በረከት፣ የኮሎኔል መንግስቱ ሴት ልጅ ከገባችበት የጭንቀት ማጥ ልጆቻቸውን ማዳን ለምን እንዳልቻሉ አስቤው መልስ አላገኘሁለትም። መንግስቱ ተከታዮቹን ቆልፎባቸው እንደሄደው ሁሉ፣ የመለስ ተከታዮች ያን ከመሰለ ውርደት ለመዳን መፍትሄው በእጃቸው ነበር። ለልጆቻቸው ብቻ ሳይሆን ለልጆቻችን የሚሆን ታሪካዊ ተግባር መፈፀም ብቸኛው መፍትሄ ነበር። በሃገራችን ብሄራዊ የፖለቲካ እርቅ ማካሄድ ዘመን የማይሸረው መፍትሄ ነው። “ሙሽራው መቼ እንደሚመጣ አይታወቅምና ተግታችሁ ጠብቁ” ይለናል መፅሃፉ።

- 30 -

መንገዱ ወዴት ያደርሳል?

ነገ የተባለው - ጥቅጥቁ ጨለማ፤
ቅርፅ የለው አይታይ - በድምፅ አይሰማ፤
ሰንቆቹ ተጨንቀው - በስቃይ አለቁ፤
የነገን ብልጭታ - ብርሃን ሲጠብቁ፤
ታውቁ እንደሁ አሰረዱን - ሳትግደረደሩ፤
ነገ እሚገኝበት - የት ይሆን መንደሩ?

(ግጥም - ሻምበል አፈወርቅ ዮሃንስ)

ሌሊት እንቅልፍ እንቢ ካለኝ ማንበብ ወይም Paltalk
ላይ መደበሩን ተላምጄዋለሁ። 1999 አጋማሽ ግድም Paltalk
ውስጥ arm yourself የሚል የኮድ ስም ከሚጠቀም ሰው ጋር
እያወጋሁ ነበር። እኔ ደግሞ Aoromara (አኦሮማራ) በሚል ስም
ነበር የገባሁት።

በግል የምንነጋገርበትን መስኮት ከፈተና፤
“የት ሃገር ትገኛለህ?” ሲል ወግ ጀመረ።
“ደቡብ አፍሪቃ”
“የስምህ ትርጉም ምንድነው?” ጥያቄውን አራዘመ።
“የአማራና የኦሮሞ ቅልቅል ማለት ነው”
“የሁለቱ ቅልቅል ነህ ማለት ነው?”

“አይደለሁም። በኦሮሞ ምድር የተወለድሁ የአማርኛ ቋንቋ ተናጋሪ ነኝ”

“አኦሮማራ የሚለውን ቃል እንዴት ፈጠርከው?”

“እኔ አልፈጠርኩትም”

“ከየት አገኘኸው ታዲያ?”

“ጌታቸው ጀቢሳ ወይም ያሬድ ጥበቡ የተባለ ሰው ቃለመጠይቅ ሲሰጥ ቃሉን ጠቀሰው። ያሬድ ከአማራና ከኦሮሞ ስለተወለደ ለቀልድ ያህል ለራሱ የብሄር መጠሪያ የፈጠረው ይመስለኛል። ያሬድ ጥበቡን ታውቀዋለህ?”

“አውቀዋለሁ”

“ግን ለምንድነው ይህ የኮድ ቃል ትኩረትህን የሳበው?”

“አኦሮማራ በሚለው ቃል አንድ የልማት ድርጅት ለማቋቋም እያሰብኩ ነበር”

“አንተስ ቃሉን ከየት አገኘኸው?” ስል ጠየቅሁት።

ሆኖም የኔን ጥያቄ ዘለለው፤

“ሁለቱ ህዝቦች መተባበርና መነጋገር ከቻሉ ምን ሊፈጥሩ እንደሚችሉ ታውቃለህ?” ሲል ጠየቀኝ።

“AFD” ስል መለስኩ።

“kkkkkkkkkkkkkkkk” የሚል ፃፊልኝ።

ፊደሉ የሳቅ ምልክት ነው።

“ምን አሳቀህ?” አልኩ።

“ተግባብተናል። የAFD ጅማሮ መፍትሄ ይሆናል ብዬ አምናለሁ”

“እኔ ግን ጥርጣሬ አለኝ”

“ለምን?”

“ኢትዮጵያውያን አብረው መብላት እንጂ አብረው መስራት አይችሉም የሚለውን አባባል እያመንኩበት መጥቻለሁ”

“ተሳስተኛል”

“ብሳሳት እመርጣለሁ”

“ተስፋ አድርግ። የራስህን አስተዋፅኦ ደግሞ ጨምርበት። ይሳካል!”

“አንተ ያሬድ ጥበቡ መሆን አለብህ” አልኩ።

“አይደለሁም”

“ርግጠኛ ነኝ። ያሬድ ነህ!”

“እኔ ያሬድ ነኝ አላልኩህም። ስለዚህ ርግጠኛ መሆን

አትችልም”

“ልክ ነህ! ይቅርታ!”

Arm yourself ብዙ የፖለቲካ ጉዳዮችን አንስቶ አወጋገ። ራእይ ያለው ሰው ነበር። ቅንጅት በጀመረው መንገድ በመጓዝ የተሳካ ውጤት ማስገኘት ይቻላል ብሎ በጥብቅ ያምናል። የግለሰቦች አስተዋፆ ሲጠራቀም ሊፈጥረው የሚችለውን ሃይል ያሰምርበታል። በማይረቡ ምክንያቶች ርስበራስ የሚደረጉ ሽኩቻዎችና መጣላጮች ትግሉን ወደ ሁዋላ ጎትቶታል ብሎ በጣም ይቆጫል።

በዚያኑ እለት ምሽት ከArm yourself ጋር ከተሰነባበትን በሁዋላ፣ “ተገቢጦሽ” የተባለ ሰው ደግሞ በግል መጥቶ ያዋራኝ ጀመር። ይህ ግን ወጣትና ስሜታዊ መሆኑን መገመት ይቻል ነበር።

“ስለመጪው ዘመን ልተንብይልህ?” ሲል ጠየቀኝ።

“ነቢዩ ተገቢጦሽ፣ እስቲ ተንብይ ልስማህ?”

“2002 ላይ መለስ ዜናዊ ወደ ጌቶቹ አገር ይኮበልላል” ሲል ጀመረ።

“የት ማለት?”

“አሜሪካ ነዋ! ገብሩ አስራት ደግሞ ትግራይን ዳግም ይመራል”

“ቀጥል”

“ኖሮዌይ ላይ ስለተደረገው አንድ ምስጢራዊ ስብሰባ ሰምተሃል? ሌንጮ ለታ ነው ያዘጋጀው”

“ሰምቻለሁ”

“በስብሰባው ላይ እነማን እንደተገኙ አስተውለሃል? ሌንጮ ለታ - ገብሩ አስራት - ያሬድ ጥበቡ - አንዳርጋቸው ፅጌ - ጃማይካ..... እና ይሄ ምን ማለት እንደሆነ ይገባሃል? አንዳርጋቸውና ያሬድ ጥበቡ ሃይሉ ሻውልን ካስወገዱ በሁዋላ በብርሃኑ ነጋ መሪነት ሌላ ቅንጅት ይፈጥራሉ። ሌንጮ ለታ ደግሞ የዳውድ ኢብሳን አነግ ገለል ያደርግና እነ ዲማ ነገዎን ይዞ የኦሮሞን ህዝብ ይወክላሉ። እነ ተወልደ ደግሞ ትግራይን ወክለው ፓርላማ ላይ ይሰየማሉ። በዚህ እቅድ መለስ ዜናዊ ስለ መስማማቱ ማረጋገጫው ደግሞ በስብሰባው ላይ ጃማይካ መገኘቱ ነው። ጃማይካ ምን ጊዜም የመለስ ወኪል ነው። ከዚያስ? አክራሪዎቹ ሃይሉ ሻውልና ዳውድ ኢብሳ የሌሉባት፤ መለስ ዜናዊም

የማይሳተፍባት አዲሲቷ ኢትዮጵያ ትወለዳለች። ይህ ካልተሳካ እነ መለስ ትግራይን ሊገነጥሉ ወስነዋል። የድንበር ማካለሉን ቶሎ መጨረስ የማይፈልጉትም ታንኩና አይሮፕላኑን ትግራይ ለማሰንበት ነው ይባላል። አንገብጋቢው ዋና ስራቸው ግን በቀረው ጊዜ የተቻለውን ያህል መዝረፍ ነው ብለው ዝርፊያውን እያጣደፉት ይገኛሉ። ...እንዴት ታየ ዋለህ?” ሲል ጠየቀኝ።

“ልቦለድ ድርሰት ይመስላል” ስል መለስኩ።

* * *

በኢትዮጵያ የፖለቲካ መድረክ የሚከፋፈልና የሚዋሃድ ከመብዛቱ የተነሳ ደጋፊዎች ግራ ፈትል ሆኖብናል። በዚህች አጭር እድሜያችን ያልተጠበቁ ክስተቶችን በመታዘብ መቼም ያይን ምስክሮች ነን።

...መንግስቱ ሃይለማርያም እንደ አጤ ቴዎድሮስ ሽጉጡን ሳይጠጣ ቀረ። ታምራት ላይኔ 17 አመታት ታግሎ ሲያበቃ፣ 18 አመታት እስር ተበየነበት። ሻእቢያና ወያኔ ተጣልተው ተዋጉ። መለስ ዜናዊ ስዩ አብርሃን አሰረው። ብርቱካን ሚደቅሳ ስዩ አብርሃን በዋስ ለቀቀችው። ሃዩሎምና ክንፈ በማይረባ ምክንያት ተገደሉ። ብርሃኑ ነጋ እስር ቤት ውስጥ ሆኖ 600 ገፅ መፅሃፍ ፃፈ። ከእስር የተፈታው የቅንጅት አመራር ተከፋፈለ።

ያልተጠበቀው እየተፈፀመ እዚህ ደርሰናል። ነገም ጥቅጥቅ ያለ ጨለማ እንደሆነ አለ። ነገን ማየት በቻሉት እየቀናን የተደናበረ ጉዞአችንን ቀጥለናል።

ሌንጮ ለታ በኖርዌይ ስብሰባ ያቀረባቸውን አንዳንድ ጠቃሚ አሳቦች ከያሬድ ጥበቡ መጣጥፍ ላይ አጊንቼ አይቻቸው ነበር። ለመቻቻል የሚያግዙ መነሻ አሳቦችን አቅርቦአል። ለመተማመን የሚያበቁ ዘዴዎችንም ጠቁሞናል። ከዚያም ባሻገር አብሮ መስራት፣ ዴሞክራሲ፣ እርቅ፣ እኩልነት፣ ልማት፣ የሰብአዊ መብቶች መከበር፣ የህግ የበላይነት... እነዚህ ሁሉ መልካም ነገሮች ናቸው። መልካም መሆናቸውን ያልተማረው ገበሬም አሳምሮ ያውቃቸዋል። ያልተመለሰው ዋና ጥያቄ “እነዚህን በጎ አሳቦች እንዴት ተግባራዊ እናድርግ?” የሚለው ነበር። በሃይል ወይስ በሰላማዊ መንገድ?

ይህ እንዳከራከረ ይገኛል...

ሌንጮ ለታ በ1984 ግድም ለኒውስቂክ መፅሄት ሲገልፅ “ከሰሜኑ ጋር ለመግባባት ያደረግነው ጥረት ከንቱ ድካም እንደሆነ ተረጋገጠ” ማለቱ አይዘነጋም።

ዛሬስ ምን ለውጥ አለ?

ጥቅምት 2000 የታተመ “አዲስ ራእይ” የተባለ የኢህአዴግ ልሳን መፅሄት አገንቺ አንብቤው ነበር። መፅሄቱ ታደሰ ገብረወልድ የተባለ ሰው የፈውን መጣጥፍ ይዞ ነበር። ይህ ስም የመለስ ዜናዊ የብእር ስም መሆኑ ግልፅ ነው። ወደ መጣጥፉ ማብቂያ ግድም እንዲህ የሚል አንቀፅ አገኘሁበት፤

“...በምርጫ 97 ህዝቡ ከነቅሬታውና ብሶቱ ኢህአዴግን መምረጥ የወደፊት እድሉን ብሩህ እንደሚያደርግለት ተገንዝቦ ከውስጥና ከውጭ የተደረገውን ሰፊ ዘመቻ ተቋቁሞ ኢህአዴግን መምረጥ ቻለ!”

ኢህአዴግ በዚህ መንገድ እየቀለደ ለመቀጠል መወሰኑን ግልፅ አድርጎአል። ስርአቱ በዚህ መንገድ እያላገጠ እንዲጓዝ የፈቀደለት ህዝቡ ጭምር መሆኑን ማመንም የመጀመሪያው እርምጃ ይመስለኛል።

በ1983 ሃምሌ ወር ታይም መፅሄት ላይ ዩቭጊኒይ አሌክሳንደር የተባለ ገጣሚ ያሰፈረው አሳብ በእጅጉ ማርኮኝ ስለነበር እስከዛሬም በማስታወሻ ደብተሬ ይገኘው ቆይቻለሁ። የሩሲያን የአገዛዝ ስርአትና የህዝብ አመለካከት መርምሮ የሰነዘራቸው አስተያየቶች ለኛ ወቅታዊ ሁኔታም የሚያገለግሉ ይመስላሉ።

“ህበረተሰቡ ዛሬ የሚፈልገው የወደፊቱን አርቀው የሚያስቡ ሰዎችን ብቻ ሳይሆን፤ ነገሮችን አስቀድመው መተንበይ የሚችሉትን ጭምር ነው!” ይለናል።

እኛ ለዚህ አልታደልንም።

ገጣሚው ዩቭጊኒይ ለሀገወጥ ስርአት መስፋፋትና ለፍትህ መጓደል ተጠያቂዎቹ የአገዛዙ ስርአት አቀንቃኞች ብቻ ሳይሆኑ፤ እነርሱ የፈለጉትን እንዲያደርጉ የፈቀደላቸው ህዝብ ጭምር መሆኑን አበክሮ ይገልጻል። ይህን በሃቀኛነት ማመን

ከተቻለ ለችግሮች መፍትሄ ሊገኝ እንደሚችል ይጠቁማል። “በሃቀኛነት ማመን” የሚለው ቃል ሰፊ ሃሳብ ያዘለ ነው። ሉሳካ ሳሊሁ አንድ ጥቁር ዛምቢያዊ፣ “ታሪካችሁ ለአፍሪካ ኩራት ነው” አለኝ። ሲያትል ላይ ደግሞ ሌላ ነጭ አሜሪካዊ፣ “ዘመዶችህ በረሃብ እየሞቱ አንተ እንዴት ወፈርክ?” ብሎ ጠየቀኝ። በጎ ገፅታህ ያብረቀርቅ ዘንድ የአስቀያሚ ገፅታህን የችግር ምንጭ ማወቅ ብቸኛው መፍትሄ ነው።

በሃቀኛነትና በበሰለ መንገድ መጪውን ዘመናችንን የጠቆመን ገና የለም። በመሆኑም በህዝቡ ላይ ወንጀል የመፈፀሙ ሂደት በከፋ ሁኔታ ቀጥሎአል። በተከታታይ ሃገሪቱን የመሩ የአገዛዝ ስርአታት ሁሉ የህዝቡ የሞቀ ተስፋ ላይ እሳት እየለኮሱ ስላከማተሩት ግንባር ቀደም ለውጥ ፈላጊዎች ታፍነው ሲጠፉ ህዝቡ በዝምታ የማየትን ልምድ አዳብሮአል። “ታግስን ነው” እያልን ከሆነም ትእግስታችን ፍርሃት የወለደው ትእግስት ነው። በፍርሃት የውርደት ኩሬ ውስጥ እስከ አንገታችን በመስጠጣችን ችጋር ሲገጥመን እንኳ መቆጣት አልቻልንም።

“እኔ አንድ ግለሰብ ነኝ! ምን ማድረግ እችላለሁ?” የሚል ንግግር መስማት የተለመደ ሆኖአል። ይህን ለመሰለው ፍርሃት የሚገኘው ምላሽ አጭርና ግልፅ ነው።

“ከፈራህ ፀጥ ብለህ ተገዛ!”

ከአመታት በፊት ባህሬን የተባለ ሃገር ላይ አንዲት ኢትዮጵያዊት ላይ የሞት ፍርድ ሲፈረድ አዲሳባ ላይ የህዝብ ቁጣ ተቀስቅሶ እንደነበር አስታውሳለሁ። ያቺ ሴት ሞት የተፈረደባት አሳዳሪዋን ገድላ ስታበቃ፣ ሬሳዋን በቢላ ቆራርጣ ፍሪጅ ውስጥ በመክተቷ ነበር። ያቺ ወገኖችን ያን ድርጊት ለመፈፀም የበቃችው ከአሳዳሪዋ በደረሰባት በደል አእምሮዋን በመሳቷ ሊሆን እንደሚችል ማንም ይገምታልና “ቁጣችን” ተገቢ ነበር። የአገዛዝ ስርአታት በየእለቱ አፍንጫችን ስር በግንባር ቀደም ለውጥ ፈላጊ ግለሰቦች ላይ ግፍ ሲፈፀሙ በህብረት መቆጣት ያልቻልንበት ምክንያትስ ምን ይሆን?

በቅርቡ ደቡብ አፍሪቃ ላይ የህዝብ መጓጓዣ ባቡር እየዘገደ ስላስቸገራቸው የባቡሩ ደምበኞች በቁጣ ባቡሩን ሙሉ በሙሉ በማጋየት በሚሊዮናት የሚገመት ንብረት ሲያወድሙ

በቦታው በመገኘት ወደር የሌለውን የህዝብ ቁጣ ለማየት በቅቻለሁ። በዚያ ቦታ ሆኜ የተረዳሁት አቢይ ቁምነገር ቢኖር እኛ ለመብታችን የዚያን እሩብ ያህል እንኳ እንደማንቆጣ ነበር።

የባእድ ወረራ ሲመጣ እንደ እሳተጎመራ የሚፈነዳ ቁጣችንን ለመብታችን ጭምር ልንጠቀምበት ያልቻልንበት ምስጢር ከቶ ምን ይሆን? የአገዛዝ ስርአታት እንደ ጋሪ ፈረስ ጀርባችንን እያሻሹ እንደልባቸው ሊጋልቡን ለምን ቻሉ? ይህ አባባሌ መቼም አልተጋነነም። ግልቢያው በተለያዩ መንገዶች እየተፈፀመ ይገኛል። ተቀናቃኝ በቀደደልህ ጎዳና እስከጋለብክ ድረስ የጋሪ ፈረስ ሆነሃል። ወያኔ ተቃዋሚዎች ይከፋፈሉ ዘንድ የተሳካ ስራዎች ሲሰራ እያየን ነው።

ገጣሚው ዩቭጊኒይ የወቅቱን ሩስያውያን እንደገለፃቸው ሁሉ እኛም በታሪካችን ወንጀሎችን የመፍቀድ ልማድ አዳብረናል። ፍርሃት የወለደው ታጋሽነታችንም ለብዙ ህገወጥ ድርጊቶች በር ከፍቶአል።

በሰላማዊው ትግል ተስፋ ያልቆረጡ ወገኖች ትግላቸውን ቀጥለዋል። የሰላማዊው ትግል ውጤት በተደጋጋሚ የህዝቡን የነፃነት ጥያቄ አኮላሽቶታል። የዚያኑ ያህል ነፋስና ፖለቲከኛ መድረሻው አይታወቅም እያለ “ምናገባኝ” ወደ ተባለው መንደር የሚከበልለው ዜጋ ቁጥር ሲያሻቅብ ይታያል። አንድ የፖለቲካ ሰው እንደገለፀው፣ “ዜጋ በሃገሩ ጉዳይ ‘ምናገባኝ’ ማለት ሲጀምር ያቺ ሃገር አበቃላት ማለት ይሆናል”

የጓጓንለት ኑሮ፣ የዘመርንለት ዴሞክራሲ፣ የናፈቅነው ሰላም፣ ከባድ ነፋስ እንደመታው ጉም በንኖ ሲጠፋ እያመመን ተመልክተነዋል። ህዝብ ከቁንጫ ኑሮ ሲላቀቅ ማየት አልተቻለም። ችጋርና ጠኔ የህዝባችን እጣ ፈንታ መሆኑ ቀጠለ። ዋሾ ነበርን ወይስ ደናቁርት? ወይስ ሁለቱንም? ለሚቆለሉት ችግሮች ሁሉ ምላሻችን፣ “እሱ የፈጠረን ሰይጣን ያውቃል” ሆነ። ነፃነት ሆይ የት ነሽ? መስዋእትነቱ ሁሉ ለዚህ ኖሮአል? አግአዚ የተባለው የህወሃት መስራች ታጋይ የተሰዋው በስሙ ግፍ ይሰራበት ዘንድ ነውን?

ከእውነት ፊት የቆሙ ሃውልቶችን በምብ እንደማይደረምሳቸው በኛው ዘመን ብዙ ተመልክተናል። በመሆኑም ስለነገ በተስፋ ማሰብና ነገ የተስፋ እለት ይሆን ዘንድ መሳተፍ የአንድ ሰው ግዴታ ነው። ተመልካች መሆን ውድቀት

ነው። ተሳታፊ መሆን መቻል ፀጋ ነው። የምርጫ 97ን መጭበርበር ተቃውመው የተሰውት ዜጎች ተመልካች መሆንን ባለመፍቀዳቸው ነው። ህይወትን እንደ ሲኒማ ዳር ቆመን ልናያት ከቶ አይገባም። ተፈጥረናልና የዘመናችን ተዋናይ መሆን ግዴታችን ነው። ዋርካ መሆን ባትችል፣ ተወዳች ቁጥቋጦ መሆን ይቻላል። ፕሮፌሰር መስፍን በአንድ መጣጥፋቸው እንደገለፁት፣ ለአዲስ አመት “ እንኳን አደረሰህ!” ስንባባል ቆም ብለን ራሳችንን መጠየቅ ያለብን አቢይ ጥያቄ አለ። “የት ነው የደረሰነው? የያዝነው መንገድስ ወዴት ያደርሳል?”

ሌሎች የተመቻቸ ኑሮ ይኖሩ ዘንድ ጉዳይ አስፈፃሚ መሆንን የመሰለ የተዋረደ የህይወት ዘመን ይኖራል ብዬ አላስብም። ፈጣሪን ክደው ግለሰቦችን እንደ አምላክ የሚቀበሉ ሰዎች ሙሉ ሰው ተብለው ሊጠሩ አይችሉም። አእምሮ ሲሻግት በነፃነት የማሰብ ችሎታውን ያጣል። የአገዛዝ ስርአታትም እነዚህን አእምሮዎች አፈላልገው ያገኛቸዋል። ወይም ጣኦት ፍለጋ ሲባዝኑ መንገድ ላይ ይገጣጠማሉ።

ለማጠቃለል የኢትዮጵያ ህዝብ የማይቀርለትን ትግል ጫንቃው ላይ ተሸክሞአል። “ኢትዮጵያውያን አብረው መብላት እንጂ አብረው መስራት አይችሉም” የሚለው አባባል እውነት አይሆን ዘንድም እመኛለሁ.....

- 31 -

ጉዞ ወደ እውቀት

ደካማ መሆንን አትፍራ፣
ጠንካራ በመሆን አትኩራ፣
ማንም - ምንም - አለም ያሻውን ይበል፣
ራስህን ሁን መንገድህን ተከትል፤
እድልህን ተጠቀምበት - እንጂ አትልቀቀው፣
ወደ ገርነት መመለስን አትተው፤

(ግጥም - ENIGMA - 2 “Return to innocence”)
- ከበደ ደበሌ ሮቢ እንደተረጎመው -

ከዘቋላ ተራራ አናት ላይ የተገኘ ሰው አሻግሮ
ወዲያ ማዶ ካማተረ ቢሾፍቱ ሃይቅን ቁልቁል ማየት
ይቻለው ይሆናል። እነሆ እኔ የቢሾፍቱ ልጅ ስሆን፤ ግዙፉ
ዝቋላ ተራራ ደግሞ አጎቱ ነው። እናቱ እንደነገረችኝ ከሆነ
እኔ የተወለድኩት ቢሾፍቱ ሃይቅ አፋፉ ላይ ነው። ነሃሴ
28፤ 1960 ነበር እለቱ። በዚሁ ሰሞን ደግሞ ነቢዩ አበበና
ዳንኤል ፀጋዬ ከቢሾፍቱ ሃይቅ ዳርቻ ተወልደዋል።

* * *

የአስራ ሶስት አመት ልጅ ሳለሁ አንድ ማለዳ
ዳንኤል ከቤት ካስጠራኝ በሁዋላ ለጥብቅ ጉዳይ
እንደሚፈልገኝ ነገረኝ። በጎርፍ መሄጃ ጉድጓድ ውስጥ ይዞኝ

ከገባ በሁዋላም እንዲህ አለኝ፤

“አንድ ጥብቅ ምስጢር አማክርሃለሁ! ሆኖም ለማንም ላለመንገር ማልልኝ?”

“ጎርጊስን!”

“በገብርኤል ማል?”

“አላወራም! ወንፊት አይደለሁም” አልኩ በቅሬታ።

“ወንፊት ነህ ያለህ የለም! በገብርኤል ማልልኝ!”

“ገብርኤልን!”

ዳንኤል ታላቁን ምስጢር ነገረኝ። ከሰፈራችን ልጆች አንዱ የሆነው ነቢዩ አበበ ምንጊዜም ከክፍል አንደኛ የሚወጣበትን ምስጢር እንደደረሰበት ሲነግረኝ ሰውነቴ ሁሉ እንደ እሳት ጋለ።

“ግንኩ እነሱ ከቤተሰባቸው ነው። ወንድሞቼም አንደኛ ነው የሚወጡት” አልኩ በጥርጣሬ።

“ምስጢሩ ያለው እዚያ ላይ ነው” ሲል ዳንኤል ያብራራልኝ ጀመር “...አባታቸው ጋሽ አበበ ዝቋላ ላይ ነጋዴ ናቸው አይደለም? ቃሊቲ ገጠር አካባቢ የኛ ዘመድ የሆነ አንድ ገበሬ አለ። ምስጢሩን ከሱ ነው ያገኘነው። የጋሽ አበበ ዘመዶች በሙሉ ዋና የትውልድ ርስት ቃሊቲ አካባቢ ነው። እና ገበሬው እንደነገረን ዝቋላ ጫካ ውስጥ አንጎልን የሚከፍት አንድ ቀይ ዛፍ አለ ነው የሚባለው። የቀዩን ዛፍ ግንድ በሰንጠረዥ ስትወጋው ወተት ይወጣዋል። ያንን ወተት በቻይና ስኒ ግጥም አድርገህ ከጠጣህ፣ በቃ! ማጥናት የለ...ምን የለ... አንደኛ ትወጣለህ!”

በደስታ ብዛት አንጎሌ ዞረ። ነቢዩ በሰፈራችን ውስጥ ይበልጥ የኔ ጓደኛ ሆኖ ሳለ ይህን ምስጢር ስለደበቀኝ ወዲያውኑ ታዘብኩት።

ዳንኤል ማብራራቱን በመቀጠል የቀዩ ዛፍ ፍሬ ከእየሩሳሌም የመጣ መሆኑን ነገረኝ። አቡነ ገብረመንፈስ ቅዱስ እየሩሳሌም ተሳልመው በነፋስ ሰረገላ ወደ ዝቋላ ሲመለሱ በሺህዎች የሚቆጠሩ አእዋፍ ፃድቁ አቡዬን ተከትለው መጥተው ነበር። አንዷ ወፍ ታዲያ ፍሬውን በመንቆሯ ይዛ መጥታ ኖሮ ዝቋላ ጫካ መሃል ወደቀባት። አያያዘና ዳንኤል እንዲህ አለኝ፤

“እና ቀዩን ዛፍ ፍለጋ ከኛ ጋር ትሄዳለህ?”

“ምን ጥያቄ አለው? እሄዳለሁ!”

“ከዚያ በፊት ግን ለምን ነቢዩን አትጠይቀውም? ላንተ የበለጠ ንደኛህ ስለሆነ ምስጢሩን ማወቅህን ካወቀ ቀዩ ዛፍ ያለበትን ትክክለኛ ቦታ ሊነግርህ ይችላል”

* * *

በዚያው ሰዋን ካስ ሜዳ ላይ ነቢዩን አገኘሁትና ይህንኑ ጉዳይ አነሳሁለት። ነቢዩ በጣም ስቆ ሲያበቃ፣ “ውሸት ነው” አለኝ። ኢያያዘናም ብዙ ስዎች ይህን የመሰለ ጥያቄ ጠይቀውት እንደሚያውቁ አጫወተኝ። የአባቱ የንግድ ስራ ወደሚገኝበት ዝቋላ በሚመላለስበት ጊዜ የበላውንና የጠጣውን ጭምር ዘርዘሮ ነገረኝ። እነሱም፣ እንጂራ በክክ ወጥ፣ በሽሮ ወጥ፣ አመት ባል ከሆነ ደግሞ በስጋ ወጥ፣ እርጎ፣ የገብስ ዳቦ፣ ጭኮ፣ ማር፣ መሆናቸውን ነገረኝ። የጠጣውንም ሲነግረኝ ውሃ፣ ወተት፣ ጠላ፣ አንድ ጊዜ ደግሞ ቢራ መቅመሱን ነገረኝ። ከዚህ ሌላ የቀመሰው አለመኖሩንም በቃጅማው ጊዮርጊስ ማለልኝ። ርግጠኛ ለመሆን በቁልቢው ገብርኤል አስማልኩት።

ከዚያም ይህንኑ ተመልሼ ለዳንኤል ነገርኩት።

“ደብቆሃል” አለኝ ዳንኤል በፍጥነት “...ምስጢሩን ከተናገራችሁ እውቀታችሁ ይከሸፋል ብለው ስለነገሯቸው ነው የደበቀህ። ለማንኛውም እኛ በሚቀጥለው ቅዳሜ ዝቋላ እንሄዳለን። ከኔ ጋር የሚሄዱ ስምንት የጨለቅላቃ ሰፊር ልጆች አሉ። አንተ አብረሽን የምትሄድ ከሆነ አስር እንሆናለን!”

በተስፋና በደስታ ለጉዞ ዝግጁ መሆኔን አረጋግጥኩለት።

* * *

እለቱ ቅዳሜ ነበር፤ ወርሃ - ነሃሴ። በማለዳው ቢሾፍቱን ለቀን ወደ ዝቋላ አቅጣጫ ጉዞ ጀመርን። በመንገዳችን ላይ ታዲያ ጌትነት አስታጥቁና ደረጄ ሃይሉ ከቤቶቻቸው ፊት ለፊት ብይ ሲጫወቱ አገኘናቸው። ሁለቱም ንደኞቹም ጎረቤቶቹም ነበሩ። ጌትነት ጠርቶ ካስቆመኝ በሁዋላ ብይ መጫወቱን በመተው ወደኔ እየሮጠ መጣ፤

“ወዴት እየሄዳችሁ ነው?”

“ምስጢር ነው” አልኩት በዝቅተኛ ድምፅ።

“ከኔ ትደብቃለህ እንዴ?”

ጌትሽ ዓደኛዬ ስለሆነ ልነግረው ፈለግሁ። ግን ደግሞ አመነታሁ። ቢሆንም ከክፍላችን አራተኛ በመውጣቱ አንደኛ ለመውጣት ብሎ ዝቋላ ድረስ መጓዝ ላይፈልግ ይችላል ብዬ አመነታሁ። እንድነግረው ሲወተውተኝ ግን አላስችል ብሎኝ ነገርኩት።

“ነቢዩ አንደኛ የሚወጣበት ምስጢር ተደርሶበታል! ዝቋላ ላይ ወተት የሚወጣው አንድ ቀይ ዛፍ አለ። እኛ እሱን ልንጠጣ እየሄድን ነው። ጠጥተን ከተመለስን በሁዋላ ግን ሌላ ቀን ላንተ...”

“አልፈልግም” ሲል አቋረጠኝ “...ነቢዩ አበበ ዝቋላ ላይ የቅጠል ጭማቂ ጠጥቷል የሚባለውን አባቴን ጠይቄው ውሸት ነው ብሎኛል”

በጣም ተናደድኩ!

ሚስጥሩን በመናገራም ተፀፀትኩ። ወዲያውኑም በገብርኤል መማሌን በማስታወስ ፍርሃት አደረብኝ።

“ካልፈለግህ ተወው! ብይህን ተጫወት!” ብዬው እነ ዳንኤል ላይ ለመድረስ ሩጫዬን ቀጠልኩ።

ጉዞአችንን በተስፋ ቀጠልን።

ጌትነት የነገረኝ ግን ከነከነኝ።

አባቴ አስተማሪ ስለሆኑ የነገረኝ እውነት ሊሆን ይችላል ብዬ አሰብኩ። እናም ይህንኑ አሳቤን ለቡድኑ አባላት አቀረብኩ።

“ይህ የተባለው ግን ውሸት ሊሆን ይችላል!”

ዳንኤል ፈጣን ርምጃውን አቋረጠና ቆመ። በቁመት ከሁላችንም የሚገዝፍ ሲሆን፤ በድብድብም ቢሆን ማንም የሚችለው አልነበረም። የሰፈራችን ጉልቤ ነው። የቀዩ ዛፍ ታሪክ ውሸት ሊሆን እንደሚችል መናገሪያ ታዲያ ክፉኛ አስቆጣው።

“ከኛ ጋር መሄድ አትፈልግም?” ሲል አፈጠጠብኝ።

“እፈልጋለሁ”

“መሄድ ከፈለግህ ወሬ አታብዛ”

ስምንቱ የጨለቅላቃ ልጆች ዳንኤል ሲስቅ የሚስቁ፤

ሲቆጣ የሚቆጡ ነበሩና ተንጫጩብኝ። ሊደበድቡኝ የፈለጉም ነበሩ። ዳንኤል ግን ይቅርታ ስላደረገልኝ፣ እኔም ወሬ ላለማብዛት ተስማምቼ እንደገና ጉዞአችን ቀጠለ።

ከአስር ሰዎች መካከል አንዱ መሪ ይሆናል። ስምንቱ መሪውን ለመከተል ዝግጁ ይሆናሉ። አስረኛው ሰው ለመምራትም ሆነ ለመመራት ዝግጁ ሳይሆን ይቀራል፤ እንደሚባለው አይነት ነበርን።

ከአራት ሰዓት ፈጣን የሩጫና የርምጃ ጉዞ በሁዋላ ዝቋላ ተራራ አናት ላይ ለመገኘት በቃን። በእድሜ ከገፉ መነኮሳት በቀር የአቦ ቤተክርስቲያን ፀጥ ብሎ ጠበቀን። ዝቋላ ተራራ ጫፍ ላይ ለመገኘት ለሁላችንም የመጀመሪያችን ስለነበር ግራ ተጋብተናል። “የአቦ ጢም” የሚል ቅፅል ስም ያላቸው የሸበቱ ዛፎች ደጀ ሰላሙን ከበውታል። ዝቋላ ተራራ ላይ ሃይቅ አለ። ቆሪጥ ተብሎ የሚጠራው ሰይጣን ጥንት በሃይቁ ውስጥ ይኖር እንደነበር የሚነገረውን አፈታሪክ ከልጅነታችን የምናውቀው ነው። ፃድቁ አቦ ዝቋላ ቤተክርስቲያንን ያቆሙ ዘንድ በህልም ተገልጦላቸው በመጡ ጊዜ ሰይጣኑን እግሩን ቆርጠው ከዝቋላ አባረው ቢሾፍቱ ሃይቅ እንደከተቱት እየሰማን አድገናል። ዙሪያው በገደላማ ደኖች የተሞላውን ቤተመቅደስ ለመጎብኘት በየአመቱ ቱሪስቶች ወደ ዝቋላ ይጎርፋሉ።

ግብፃዊ መሆናቸው የሚነገርላቸው ፃድቁ አቡዬ የተወለዱት መጋቢት አምስት መሆኑ ይነገራል። እለቱም አርብ ነበር ይባላል። አመተምህረቱ ግን አይታወቅም። ስብሃት ገብረእግዚብሄር እንደሚተርከው ደግሞ የአቦ እናት የጡቷን ጫፍ ወደ ህፃኑ አፍ ባስጠጋች ጊዜ አቡዬ በዚያቸው ደቂቃ አንደበታቸው ተከፍቶ፣ “ዛሬ አርብ ነው። በፆም ወተት አልጠጣም” ብለዋል። አቡዬ ከተወለዱበት እለት ጀምሮም እህል አልቀመሱም። በፀሎት ላይ ሳሉ ቁራ አይኖቻቸውን ሲጠቀጥቃቸው፣ “ፀሎቴን ከማቋርጥ አይኔ ይፍሰስ” ብለው አይናቸው እንደታወረ፣ እግዚአብሄር ግን ባስቸኳይ ገብርኤልን ልኮ አይኖቻቸውን እንዳበሰላቸውና አይኖቻቸው ተመልሰው ሊበሩ እንደቻሉም እናቱ ደጋግማ ነግራቸዋል። የአቡዬ አሟሟትም እንዲሁ የተለየና አስገራሚ ነበር። እርጅና ተጫጭኖአቸው ቡታጅራ ከሚገኘው ማረፊያቸው አልጋቸው ላይ ጋደም ባሉበት መልአክ ሞት ይመጣና፤

“አምጣቸው ተብዬ ነውና እንሂድ” ይላቸዋል።

አቡዬ ተቆጡ!

“ተሳስተህ ይሆናል! እኔ ሃጢአት ስላልሰራሁ አልሞትም” ይሉታል።

መልአክ ሞት አለመሳሳቱን ለማሳመን መዝገቡን ገልጦ ቢያሳያቸውም፤ ሊቀበሉ ስላልቻሉ መልአክ ሞት “ከአቅሜ በላይ ነው፤ እምቢ አሉኝ!” ሲል ተመልሶ ለበላይ አምላክ ያመለክታል። እግዚአብሔርም ምንም እንኳ አቡዬ ገና ሲወለዱ ጀምሮ ፃድቅ መሆናቸውን ቢያውቅም፤ እነ ማቲሳላና አብርሃም እነ ኤልያስና ኢሳይያስ እንኳ ሞተው አቡዬ ሊቀሩ ስለማይችሉ እየሱስን ይጠራውና ያዘዋል፤

“አቦ አልሞትም እያለ ስለሆነ፤ ቢቻል በማግባባት፤ ባይቻል ዘዴ ፍጠርና አምጣው!”

እየሱስም የአባቱን ትእዛዝ ተቀብሎ፤ ብቻውን እንዳይሆን ገብርኤልን አስከትሎ ቡታጅራ ይመጣል። እናም ሊያግባባቸው ሞከረ።

አቡዬ ግን ወይ ፍንክች!

“ሃጢአት ሰርቼ ስለማላውቅ ሞቼ እንኛለሁ እንጂ አልሞትም” ብለው አስቸገሩ።

እየሱስ በማግባባት እንዳልሆነለት ሲያውቅ ዘዴ ፈጠረ። ሰይጣንን በጎን ጠራውና፤

“አቡዬ ላይ የሆነ ሃጢአት ፈልግልኝ” ይለዋል።

ሰይጣን ለዚህ ማን ብሎት? እንጂን ታዝዞ ሳይታዘዝም ሲሰራው የሚውለው ነውና በነፋስ ፍጥነት ከሲኦል አንዲት ዝንብ በወርቅ ሳህን ላይ አስቀምጦ ከተፍ አለ።

“ምስክር! ተናገሪ” ተባለች ዝንቧ።

“አቦ ዝቋላ ሳሉ አንድ ቀን ጭራቸውን ሲያወዛውዙ እኔ በአካባቢው በመዝናናት ላይ ሳለሁ መትተው ገደሉኝ!”

አቦ ደነገጡ!!

ሃጢአት መስራታቸውንም ተቀበሉ። እያዘኑም መሞትን ፈቀዱ። ሆኖም በመልአክ ሞት እጅ አልሄድም ብለው ከእየሱስ ጋር በነፋስ ሰረገላ ላይ ተቀምጦ መንግስተ ሰማያት ገቡ። እንደሚነገረው ከሆነ በዝንቧ አነጋገር ገብርኤል ከት ብሎ ስቆአል። በጣም ያሳቀውም ራሷን ከፍ ለማድረግ “በመዝናናት ላይ ሳለሁ” የሚል ውሸት በመጨመሯ ነበር።

ዝንብ በአደጋ ካልሞተች ሰባቱንም የህይወት ዘመን ቀኖቿን የምታሳልፈው ምግብ ፍለጋ በየቆጄው በመልክስክስ መሆኑን አለም ያውቅላታል።

ይህ ሁሉ ቅዱስ የዝቋላና የቢሾፍቱ ወግ ነው። እኛ ግን እዚህ የተገኘነው ይህን ትረካ ለመስማት ሳይሆን ቀዩን ዛፍ ፍለጋ ነው።

የእውቀት ዛፍ!

ጥቂት እረፍት ካደረግን በሁዋላ ለረጅም ጊዜ በዝቋላ መመንከሳቸው ወደሚነገርላቸው ቄስ ሄደን የመጣንበትን ምክንያት ገለፅን። ዳንኤል ነበር ተናጋሪው፤

“አባታችን! ወተት የሚያመነጭ ቀይ ዛፍ እዚህ ዝቋላ ጫካ ውስጥ መኖሩን ሰምተን ነው የመጣነውና እባክዎ በየት በኩል እንደሚገኝ ይግለፁልን?”

መነኩሴው በመደነቅ ያጤኑን ጀመር። የሸብቱ ቅንድቦቻቸውንም ከፍ ዝቅ አደረጓቸው። አንድባንድም ባይኖሯቸው መረመሩን።

“ከቀዩ ዛፍ ምን ፈልጋችሁ መጣችሁ?”

“እውቀት!” ስንል መለስን “አንጎላችን እንዲከፈት!”

መነኩሴው በትካዚና በፀጥታ ጥቂት ከቆዩ በሁዋላ፤

“ከእናንተ በፊትም ብዙ ሰዎች ቀዩን ዛፍ ፍለጋ ወደዚህ መጥተዋል! ቀዩን ዛፍ ባይኖሩት ለማየት ችግር የለውም ልጆቼ! በርቀት ልታዩት ትችላላችሁ፤ ወደ ዛፉ መጠጋት ግን ችግር አለው! በጫካው ውስጥ ስፍር ቁጥር የሌላቸው መርዛማ እባቦችና ዘንዶዎች አሉ። ጫካው ደግሞ እንደምታዩት ጥቅጥቅ ያለና ገደላማ ነው። ሰው ቀርቶ ድመት አያሳልፍም። ዘንዶዎቹ አቦ እዚህ በነበሩ ጊዜ የርሳቸው ጠባቂዎች የነበሩ ናቸው። አሁን በቀዩ ዛፍ አካባቢ የሰፈሩ በመሆናቸው ወደዚያ መጠጋት አስቸጋሪ ነው።

ፈጠን አልኩና ጠየቅሁ፤

“አባታችን! ከቀዩ ዛፍ ግንድ የሚወጣው ወተት አንጎል ይከፍታል የሚባለው እውነት ነው?”

መነኩሴው ፈገግ አሉ፤

ዘግዩት ብለውም ምላሽ ሰጡ።

“ሲባል እንሰማለን! እዚህ ገዳም አርባ አመት ሆነኝ፤ ብዙዎችም ስለዚህ ጉዳይ ይጠይቁኛል። እስካሁን ግን ወደ

ቀዩ ዛፍ መጠጋት የቻለ ሰው ስለመኖሩ አልሰማሁም”

“እዚህ ዝቋላ ነጋዴ የሆኑት የጋሽ አበበ ልጆች ግን የቀዩን ዛፍ ወተት ጠጥተዋል ነው የሚባለው”

“ይህንን ወሬ አልሰማሁም ልጆቼ”

“ቀዩ ዛፍ የት እንዳለ ለማየት እንችላለን?”

መነኩሴው አቅጣጫውን አመላከቱን።

መነኩሴውን ተሰናብተን ወደ ተጠቆምነው አቅጣጫ ተጣደፍን። ከሃይቁ ባሻገር ጉብታው ላይ ደርሰን ወደ ቀኝ ስንመለከት በገደላማና ጥቅጥቅ ባለ ጫካ መሃል በቀይ ቅጠሎች ያሸበረቀ አፍሮ ቀይ ግዙፍ ዛፍ ለማየት ቻልን። ሁላችንም በጨኸት አበድን! ዳንኤል ራሱን መቆጣጠር አልቻለም!

“...ቀዩ ዛፍ! ቀዩ ዛፍ! ቀዩ ዛፍ!...”

መጪጪህ ብቻ ሆንን!

“አላልኳችሁም! ቀዩ ዛፍ ማለት ያውላችሁ!!!”

ከጥቂት ደቂቃዎች በሁዋላ ግን ወደ ቀዩ ዛፍ መጠጋት አደገኛ መሆኑን አስታወስን! ገደል ነው! ጥቅጥቅ ያለ በቆንጥርና በልዩልዩ ዛፎች የተሞላ ደን። መርዛማ እባቦች! ዘንዶዎች! እባቦችና ዘንዶዎች!!

ዳንኤል ትረካውን አራዘመ፤

“አንድ ያልነገርኳችሁ ነገር አለ። እዚህ ከመምጣታችን በፊት ስለ እባቦቹና ዘንዶቹ ሰምቼ ነበር። የቃሊቲው ገበሬ ነግሮናል። ጋሽ አበበ ግን ወደ ቀዩ ዛፍ የሚጠጉበት የራሳቸው ዘዴ አላቸው። መጀመሪያ ከአይኖቻቸው በቀር ሙሉ ሰውነታቸውን በጨርቅ ይጠቀልላሉ። ከዚያም ትልቅ መቀስ በግራ እጃቸው፣ ሰንጢ በቀኝ እጃቸው ይዘው በጫካው ውስጥ በደረታቸው እየተሳቡ ወደ ቀዩ ዛፍ ይጠጋሉ። ዘንዶ ሲመጣባቸው ታዲያ አይንቀሳቀሱም፤ ዝም ይሉታል። ዘንዶው አፉን ከፍቶ ሊውጣቸው ሰጀምር እሳቸው ቀስ ብለው መቀሳቸውን አስቀድመው ወደ አፉ ያስገባሉ። ዘንዶው እየዋጣቸው ሲሄድ እሳቸው በመቀሳቸው እየተረተሩት እንደ አንሶላ ይዘረጉታል። እንዲህ እያሉ ቀዩ ዛፍ ጋር ይደርሳሉ። ጋሽ አበበ አንድ ስኒ ወተት ይዘው ለመመለስ በትንሹ ሶስት ዘንዶ ይገድላሉ። ገበሬው እንደነገረን ከሆነ ይህን ጀብድ አምስት ጊዜ ያህል

ፈፅመውታል!”

ፈዝዝን ቀዩን ዛፍ በርቀት ማየት ብቻ ሆነን ቀረን። እኛ በቆምንበት ኮረብታና በቀዩ ዛፍ መካከል በአየር ላይ ግምት አንድ ኪሎ ሜትር ያህል ርቀት አለ። በዚህ መሃል ያለው ጫካና ገደል ተስፋ ያስቆርጣል። የዘንዶና የመርዘኛ እባቡን ትረካ ከሰማን በሁዋላም ተስፋችንና ወኔያችን ሞቶ ነበር።

ዳንኤል ግን ያፅናናን ያዘ፤

“ዛሬ ቀዩ ዛፍ ላይ መድረስ ባንችል ቢያንስ በአይናችን አይተነዋል! ይህንን ምስጢር ለማንም እንዳትናገሩ! ወሬው ከተሰማ በጎን ሊቀድሙን ይችላሉ! ሌላ ቀን እንደ ጋሽ አበበ ሰውነታችንን በጨርቅ ጠቅልለን፤ በቀኝ እጃችን መቀስ፤ በግራ እጃችን ሰንጢ ይዘን እንመለሳለን! እመኑኝ!”

የመልስ ጉዞ ጀመርን።

መነኩሴውን ስንሰናበታቸው ታዲያ፤ እንዲህ ሲሉ ጠየቁን፤

“ቀዩን ዛፍ አያችሁት?”

“አይተነዋል አባታችን!”

“የሆነው ሆኖ የሚባለው እውነት ከሆነ የቀዩ ዛፍ ወተት አንጎልን የሚከፍተው ከክርስትና በፊት ለሚጠጡት ህፃናት እንጂ ለሌላው አይሰራም”

የራሱን ተስፋና ሞራል ጠብቆ እኛንም ሲያፅናና የነበረው ዳንኤል ባለበት ደንዝዞ ቀረ። በቆንጨራ እንደተመታ የማሸላ አገዳ መቆም እንኳ ሲቅተው አስተዋልኩ። መነኩሴው የተሸፋፈነበትን ቡልኮ እየጎተቱ እንዲህ ሲሉ የማፅናኛ ቃል አከሉልን፤

“ለናንተ ጊዜው ያለፈበት ቢሆንም፤ ትዳር ይዛችሁ ልጆች ስትወልዱ ግን ተመልሳችሁ ልትመጡ ትችላላችሁ። እንዳልኳችሁ ግን የተረጋገጠ ነገር አይደለም”

አንዳችንም ቃላት ሳንለዋወጥ ማምሻው ላይ ቢሾፍቱ ደረስን። ከዚያ ወዲህም ስለዚህ ጉዳይ አንስተን የማናውቅ ሲሆን፤ የቀረን ብቸኛ ተስፋም መፅሃፍ ገልጦ ማንበብ ሆነ።

* * *

በርግጥ ከ16 አመታት በሁዋላ ወደ ዝቋላ መመለሴ አልቀረም። “የቢሾፍቱ ቆሪጦች” ለተባለው መፅሃፌ ከገዳሙ መረጃ ለማግኘት በፒካፕ ዳገቱን ስወጣ አይሮፕላን አብራሪ ለመሆን የበቃው ካፒቱን ዳንኤል አብሮኝ ነበር። ስለቀዩ ዛፍ እያወጋንና በልጅነታችን ላይ እየሳቅን አቀብቱን ወጣን....

ድህረ ታሪክ

በዚህ ባዲሱ ዘመን - የኛ ጌታ አላህ፤
ቁሩ እንዳይናከስ - ያዝልን እባክህ፤
ከበረዶው በታች - ተደብቆ ያለው ሳር፤
ዝናቡ እስኪጥል - እንዳይነካው አሳር፤
ታቀፊና አሙቂው - ደጊቱ እናት ምድር፤
ተገን ሁነሽ አድኝው - ከቁር ከውሽንፍር፤
ሽፍነሽ አቆይው - እንደ ጨቅላ ህፃን፤
ሆነሽ መሸሽጊያው - እንደ እናት ማህፀን፤

(ግጥም - ፋዙ አሊያሻ)
ታየ አባይሬ እንደተረጎመው

እነሆ! ስደት ላይ እገኛለሁ!

እንደ አብዛኛው አበሻ ስደተኛ የማልፈልገውን ስራ እየሰራሁ ለኑሮ እየዳከርኩ ነው። የማይፈልገውን ስራ የሚሰራ ሰው ህይወቱ አሰልፏልና ከባድ እንደሚሆንበት የተረጋገጠ ነው። ምርጫውም ጠባብ ነው። በመሆኑም ተስፋ ማጣትና ተስፋ ማግኘት እስኪበቃቸው ተፈራርቀውብኛል። በዚህች አለም ላይ ፍፁም የሆነ ማጣት አሊያ ፍፁም የሆነ ማግኘት ከቶ አለመኖሩንም ከስደት ልምድ አረጋግጫለሁ። የዛሬው ማጣት ለነገው ማግኘት በር ከፋች የመሆኑን ያህል፤ አገኘሁ ያልከው ማግኘት፤ ወደ ማጣት አዘቅት ይዞህ ሊነጉድም ይችላል። ማጣትና ማግኘት እንደ ህይወትና ሞት አብረው ይጓዛሉ...

ሁሉን ማየት መልካም ነው።

ከፍና ዝቅ ማለትም በጎ ነው። ከፍና ዝቅ ከማለት

ህይወት አያሌ ልምድ ትቀስማለች። ሰለሞን እንደፃፈው በርግጥም ፍፁም አዲስ ነገር የለም ከፀሃይ በታች።

“ለመሆኑ እኔ ማነኝ!? ወዴትስ እየተጓዝኩ ነው?” የሚል ጥያቄ ለራሴ ሳላቀርብ ግን አልቀረሁም። ዛሬ ለነዚህ ጥያቄዎች በቂና ግልፅ ምላሽ አለኝ።

‘ሞት ሃገር የለውም’ ይባላል። ሞት አስፈሪ የሚሆነውም አሳፋሪ ሲሆን ብቻ ነው። ቀደም ሲል ሞት ደጋግሞ ስቶኛል። እንኳን የሳተኝ። ያኔ ባላመንኩበት አጀንዳ ሞቼ ቢሆን ኖሮ ይቆጩኝ ነበር። ይህን መፅሃፍ በመፃፌ “ነገ ምን ይገጥመኝ ይሆን?” ብዬ ከቶ አልጨነቅም። የወያኔ ሰፊ ጆሮና ረጅም እጅ ይህን መፅሃፍ ከመሰራጨት መግታት ከቶውንም አይቻለውም።

ዛሬ በርግጥም ምን እንደምፈልግ ማወቅ ችያለሁ። ይህን መፅሃፍ ለመውለድ የበቃሁትም ትክክለኛውና የማምንበት የጉዞ ሃዲድ ላይ መሳፈር በመቻሌ ነው። እኔ የአድአ ጥቁር አፈር ነኝ። ነፋሻማውና አረንጓዴው ባቦጋያ ሃይቅ፣ ከአመት አመት በኦሮሚኛ የሚዘምረው በልበላ ወንዝ፣ በልጅነት የዘለልንባቸው ተራሮች፣ እነ ጥቁር ተራራ፣ የነጋበትን ጅብ ያሳደድንበት አሞራ ገደል፣ እነዚህ የኔው ናቸው። የእያንዳንዱ ሰው ማንነቱ በአካባቢው፣ በልጅነት ህይወቱና በወላጆቹ የተገነባ ነው። በመሆኑም ዝቋላ ተራራ ከማንም በላይ የኔ ነው። ቀዩ ዛፍ! የአቡነ ገብረመንፈስ ቅዱስ ገድል! የቆሪጥ ተረቶች! ወደ ስነፅሁፍ አለም እገባ ዘንድ መንገድ ጠራጊ ወይም መነሻ ነበሩ። ሆራ ሃይቅ ላይ የእግራቸው በአል፣ አይኖቹ ሲከፈቱ ለመጀመሪያ ጊዜ የተመለከትኩት የቢሾፍቱ ሃይቅ፣ ደምና አጥንት ሆነው እኔን ገንብተውኛል። ስለዚህም እያወጋሁ አይደለም። አሜሪካዊ ወይም ደቡብ አፍሪቃዊ መሆን ይቻላል። ያ ተራ ወረቀት ነው። ወረቀቱን ቀድደህ የጣልከው ቀን፣ ሁሉም ነገር እዚያው ላይ ያበቃል። ማንነትህ የተገነባበትን አንተነት ቀደህ መጣል ግን አይቻልም። እሱ ወረቀት አይደለም። ደምና ነፍስ ነው።

ቢሾፍቱ ከተወለዱት የልጅነት ጓደኞቹ ጋር ፖለቲካ አለያይቶን አያውቅም። ምንጊዜም ስንገናኝ እንደ ልጅነታችን እናወጋለን። መለያየትም አይቻልም። እንደገለፅኩት ሰው በምግብ ብቻ አይገነባም። ይህን ሁሉ ገዎች የፃፍኩበት ቋንቋ የኔ አይደለምን? ይህን ቋንቋ ከኔ በላይ ማን ይራቀቅበታል? ያለ አማርኛ ቋንቋ እኔ ህይወት የለኝም። ስፈጠር ጀምሮ እኔ

እነዚህን ነኝ። እነዚህን ሁሉ እንዳልሆን እኔን የማገድ ስልጣን ያለው ከቶ ማነው?

በመሆኑም አሁን ወዴት እንደምንገዛ በትክክል አውቃለሁ። እንዴት እንደምታገልግልም እገነዘባለሁ። መብትን ለማስከበር በግልጽ በድርጅት መልክ የሚደረጉ ትግሎች ሳይሳኩ ሊቀሩ አይችሉም። ያሬድ ጥበቡ በአንድ መጣጥፉ እንዳስፈረው...

...ፈረንጆች የዛሬው ፍፁም ፀጥታ ከማእበሉ መነሳት በፊት ያለውን ሰላም ይመስላል እንደሚሉት፤ እኛም በተቃራኒው የዛሬው ፍጅትና ዋይታ የነገውን ጥልቅ ሰላም የሚያዋልድ የሞት ጩኸት አድርገን እንውሰደው። ለብዙዎቻችን ጉራጌነት ወይም አማራጮቻችን የትጋ አቁሞ፤ ኦሮሞነታችን የትጋ እንደሚጀምር ለመለየት እንኳ የማንችልበት ውስብስብ ውስጥ ነው የኖርነው። ባለቅኔው ሰለሞን ዴሬሳ እንደጠየቀን፤ 'በአያቶቻችን በር ስንት ሰራዊት ማለፉን እናውቃለን?' ነው ነገሩ? የኦሮሞው መለከት ድምፅ እየቀረበ ሲመጣ፤ በአማራ ዋሽንት፤ በትግሬ ከበሮ፤ በጉራጌ ዳንኪራ፤ በደቡብ እምቢልታ ታጅቦ የሚወጣው ህብረ ድምፅ፤ ከኢየንዳንዱ ኢትዮጵያዊ አእምሮ ሳይሆን ከውስጠ ህሊናው የሚንቆረቆር፤ ታላቅ ሲምፎኒ እንደሚሆን ጥርጥር የለኝም...

በቀጣዩ ዘመን ለራሴው ህልውና ስል እታገላለሁ። የተነጠቅሁዋቸውን መብቶቼን ለማስመለስ ከመፍጨርጨር ባሻገር ከቶ ምንስ አማራጭ አለኝ? አንድ ግለሰብ ተደራጅቶ ብቻ ሳይሆን በግሉም ለሚጠበቀውና ለምንመኘው ዘመን አስተዋዖ ሊያደርግ ይችላል። በመሆኑም ይህ ጥራዝ ትግል ነው።

* * *

በመጨረሻ እንደ ግለሰብ ለግሌ የምመኛቸው ጥቂት ነገሮች አይጠፉም።

አዎን! ይህ ይፈፀማል!

ከእለታት አንድ ቀን ባህላቸውንና ወተታቸውን እየመገቡ ወዳሳደጉኝ ወደ የረርና ከረዩ ገበሬዎች እንደምመለስ መንፈሴ ዘወትር ሹክ ይለኛል።

በርግጥም ወደ ቢሾፍቱ እመለሳለሁ!

ወደ ትውልድ ሃገሪ ተመልሼ፤ በቢሾፍቱ ሃይቅ ዳርቻ ወይም በዝቋላ ተራራማዎቹ ቀበሌዎች አካባቢ የራሴን ጎጆ እቀልሳለሁ። በጎችና ዶሮዎችን አረባለሁ። የቀዩን ዛፍ ፍሬም አፈላልጌ በግቢዬ ውስጥ እተክለዋለሁ። በግቢዬ ብቻም አይደለም። በድፍን የረርና ከረዩ አውራጃ ከተሞች በመንገዱ ዳር ዳር ቀዩ ዛፍ ይተክላል። እኔም ስለ ቀዩ ዛፍ ለህፃናት የሚሆን ተረት እፅፋለሁ። ልጆች ከትምህርት ቤት ወደ ቤታቸው ሲመለሱም የቀዩን ዛፍ ታሪክ እያነሱ ያወጋሉ።

ምን ጥያቄ አለው!?

እኔ'ንደሁ ትናንት ቢሾፍቱ ነበርኩ። ነገም ቢሆን ቢሾፍቱ ነኝ! ከነገ ወዲያ ማናችንም ብንሆን በህይወት አንኖርም። በታሪክ በበጎ የመታወስ መብት ያለውም ከቶ የለም.....

አንባብያን ሆይ!

ስለዚህ መፅሃፍ ያላችሁን አስተያየት
በሚከተለው አድራሻ ብትልኩ ደራሲው
በደስታ ይቀበላል!

ttgebreaab@yahoo.com

